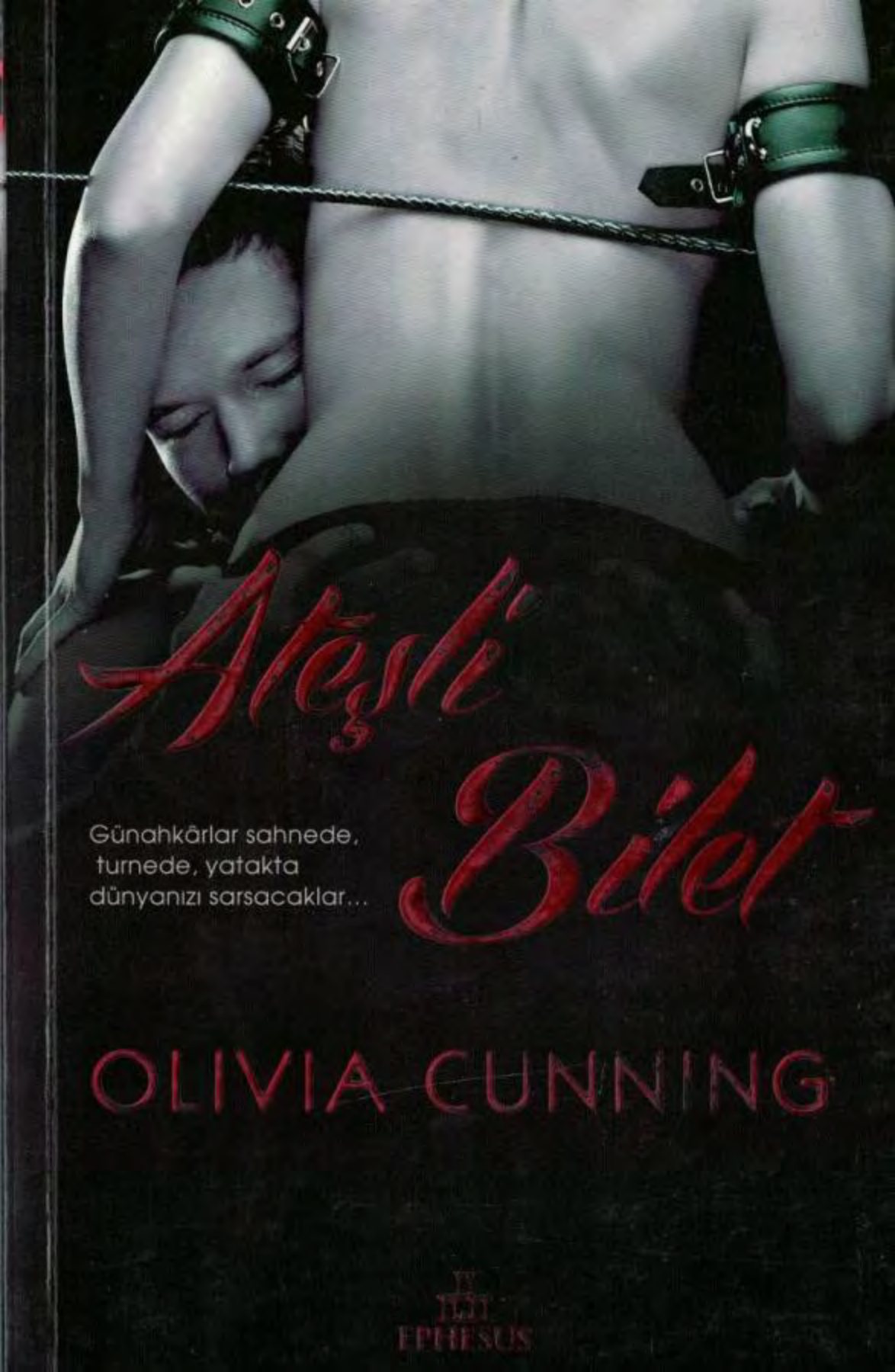

Ateşli
Bir
Günahkârlar sahnede,
turnede, yatakta
dünyanızı sarsacaklar...
OLIVIA CUNNING
EPHESUS

USA TODAY VE *NEW YORK TIMES* BESTSELLER

BAS GİTARIN ATEŞLİ ŞÖVALYESİYLE TANIŞMAYA HAZIR OLUN!

Sırlarla dolu bir geçmişi olan bir bas gitarist, Jace Seymour. Geçmişinin esiri olmuş yaralı bir müzisyen. Acılarını bastırabilmek için fiziksel acıya muhtaç bir erkek.

Ve yeni edindiği sahibesi Aggie'nin, bir yandan bedenine acı verirken, diğer yandan kalbindeki yaraları saracağından habersiz.

Merhamet için ayaklarına kapanan köleleri dışında erkeklerle işi olmayan Aggie, melek yüzlü Jace'in asil başkaldırısı ve yataktaki beklenmedik baskınlığı karşısında kalbini genç adama kaptırmanın eşiğinde.

Günahkârlar grubundaki yeri sarsılmaya başlayan Jace ise, yaraların en iyi sevgiyle sarılacağını öğrenmek üzere.

Bizler müzik dünyası ve tur otobüslerinin en bilinmeyen, en derin kuyularına dalarken, Olivia Cunning de insan doğasını bambaşka bir pencereden beğenilerimize sunuyor.

"Şehvetli çocuklar, sert müzik ve ateşli sevişmeler...
Daha iyisi olabilir miydi?"

Fresh Fiction

₺20

www.ephesusyayinlari.com

9 786055 358525

Ateşli Bilet

OLIVIA CUNNING

tg:@satirarasinda
tg: @serserikitap

Ateşli Bilet

OLIVIA CUNNING

Çeviri
Tuba Özkat

EPHESUS
YAYINLARI

Cliff Burton'ın anısına adanmıştır.
Tarihte dört telli gitar çalmış tüm metalcilerin,
en yetenekli ve en etkileyicilerinden biri.

Gittin, fakat unutulmadın.

"...şimdi sadece hoşça kal diyeceğim."
Fade to Black
~Metallica~

Bölüm 1

Aggie, ilk defa tanıştığı bir erkeği, derhal iki listeden birine atayabiliyordu.

Liste A: *Zamanıma Değmeyen Erkekler*

Liste B: *Becermekten Hoşlanacağım Erkekler*

Liste A, bu gece kulübünde, yani Cennet Bulundu'da çalıştığı saat başı gittikçe uzuyordu. Bir erkeğin en son ne zaman Liste B'de bulunduğunu hatırlayamıyordu bile.

Bu durum, *onu* gördüğünde neden kalın kırbacını yere düşürdüğünü açıklıyordu.

Artık *o* her kimse. Potansiyel Bay Liste B, sanki mekâna sahipmişçesine, uzun adımlarla ona doğru yürüdü. Şu basmakalıp kötü çocuk görünüşüne sahipti; deriler, dövmeler ve muazzam bir 'her an dövüşmeye hazırım' ifadesi. Ancak bu görünüş, Aggie'nin hayatında gördüğü en tatlı yüzle çelişiyordu. Aggie'nin sahnesine en yakın masalardan birine oturdu, sırtını koltuğuna dayadı ve sanki uzun bir müddet orada kalmayı planlıyormuş gibi, ayak bileğini bacağına dayamak suretiyle, bacak bacak üzerine attı.

İlginç. Ve tamamıyla düzülesi.

Melek Yüz, içkisini yudumlarken başını kaldırarak, koyu renk gözlerinde tuhaf, meydan okuyan bir parıltıyla Aggie'ye baktı. Adamdaki bir şeyler, Aggie'nin birdenbire edepsiz düşüncelere kapılmasına neden olmuştu. Ancak, onun o sıkı bedenine acı verme fikri, aklına gelen düşüncelerin yalnızca yarısını kapsıyordu. Ah, adam gözlere şenlikti, buna şüphe yoktu, fakat asıl cazibesi bu değildi. Asıl garip olan, Aggie'nin onu diğer gece kulübü müşterilerinden ayıran şeyin ne olduğunu

bilmiyor oluşuydu. Belki de, yalnızca *onu* dâhil edeceği yeni bir listeye ihtiyacı vardı.

Geçici Liste C: *Anında Etiket Yapıştıramadığım Erkekler*. Bu listenin kendisini çabucak Liste A'ya devredeceğinden hiç şüphesi yoktu. Hiçbir koşulda, bir müşteriyi potansiyel Liste B olarak değerlendirmezdi. Müşterinin ne kadar çekici olduğu önemli değildi.

Aggie, sahneye düşürdüğü kalın kırbacını geri aldı (Ah, ne utanç verici!) ve Seksi'nin yanağının yanında şaklattı. Adam kaçmadı. Bedeni gerildi, fakat bu korkudan değildi. Aggie, adamın verdiği hafif soluktan ve kirpiklerinin çırpınmasından, gözdağının onu tahrik ettiğini anlayabiliyordu.

Çoğu erkek, Aggie'nin rutinini gölgelerin arasından izler ve onun işkencesine katlanabileceğini düşünürdü. Sert erkek olduklarını göstermeye çalışarak, kendilerini eğlendirmek için, Cennet Bulundu'da deriler içindeki dominatriksi seçerlerdi fakat çoğu, kalın kırbacın çarpma mesafesinden uzakta otururdu. Aggie'nin, kulüpteki birisine gerçekten vuracağı yoktu elbette. Eğer bir adam, sırf Y kromozomuyla doğduğu için cezalandırılmak isterse, fazladan para ödemesi gerekirdi.

Aggie kolunu geriye kıvırdı ve kırbacını bir kez daha, yeni gelenin yanağına doğru savurdu. Deri parçası, adamın tenine santimetreler kala şakladı. Adam bu sefer de kıpırdamayınca Aggie, iyiden iyiye tatmin oldu. Yüce Tanrım, bu adamı çözmek eğlenceli olacaktı. Zindanı gerçek bir meydan okumaya tanıklık etmeyeli o kadar çok zaman olmuştu ki!

Aggie dans ederek yaklaşırken adam, doğrudan onun gözlerinin içine bakıyordu. Oldukça genç görünüyordu; belki yirmilerinin ortasındaydı; fakat yaşının çok ötesinde, olgun bakan gözleri vardı. Aggie adamın, hayatı boyunca birçok trajedi gördüğüne kalıbını basardı. Rahatlamak için Aggie'yi arayanların çoğu aynı durumdaydı.

Genç adam bir parmağını kıvırarak onu yakınına çağırdı. Aggie şaşırarak ona tek kaşını kaldırdı ve Eli'a, sahnenin yakınında

duran fedaiye bir bakış attı. Kulüpte ek işinden bahsetmemesi gerekiyordu. Her ne kadar iş arkadaşları onun hakkında endişelense de, Aggie'nin dominatriks rutini bir şovdan ibaretti. Daha sonra, müşterilerle daha samimi bir iletişim kurmak için yere indiğinde, potansiyel kölelere kartını verirdi fakat henüz sahnesi sona ermemişti. Dansına odaklanması gerekiyordu. Şu anda sert görünüşlü, aşırı tatlı birini kaltağı yapmakla ilgili hayaller kurmamalıydı.

Aggie bacağını gümüş direğe doladı ve direğin çevresinde döndü. Uzun, siyah saçları uçuyordu. Durduğunda adamın koltuğunun boş olduğunu gördü ve birden adamın, ayaklarının dibinde dikilmekte olduğunu fark etti. Arka cebinden bir banknot çıkardı ve iki parmağının arasında tutarak Aggie'ye doğru uzattı. *Merhaba, yüzlük. Mama'nın yeni bir çift bota ihtiyacı var.*

Boştaki eliyle direğe tutundu ve müşteriye doğru eğilerek, dolgun göğüslerinin üst kısmını adamın gözlerinin önüne serdi. Adamın bakışları çıplak tenine doğru kaydı ve dilini üst dudağında gezdirdi. Genellikle Aggie'ye göre bütün erkekler, göze en az bir diğeri kadar bayağı görünürdü, fakat bu sefer kendini adamın ağır siyah botlarından, diken diken platin sarısı saçlarına kadar her bir santimini incelemekten alamamıştı. Koyu renk gözlerini. Koyu renk kaşlarını. Koyu renk kirli sakalını. Tişörtünün boğaz kısmından kendini gösteren dövmesini. Sağ bileğini, çivili bir deri bant süslüyordu. Adam sert ve dayanıklı görünüyordu, ama aynı zamanda sakarin kadar da tatlıydı. Melek kısmı ağır basan bir Cehennem meleği. Kirli sakalının, o inkâr edilemeyecek kadar tatlı suratını gizleme teşebbüsünün bir sonucu olup olmadığını merak etti.

Adam, banknotu Aggie'nin göğüslerinin arasından geçirerek siyah, deri büstiyerinin korsesine doğru kaydırdı. Adamın parmak uçları Aggie'nin tenine değerken, göğüs uçları sertleşti. Bu, Aggie için tamamen alışılmadık bir tepkiydi. Müşteriler ona dokunduklarında genellikle biraz ödü kopardı. Ama bu seferki, tüm sistemlerini harekete geçirmişti. Flaş ışıklar, adamın

kulağındaki küçük, gümüş halkaya çarptı. Aggie onun kulağını dişlemeyi arzulayarak, bunun yerine dilini kemirdi. Kulaklara karşı bir zaafı vardı.

Im, yanlış cevap Aggie. Müşterilerle aksiyon yaşamak hiç de yerinde bir davranış değildi.

Adam, "Özel danslar yapıyor musun?" diye sordu. Çikolata kahvesi gözleri onunkilere kilitlendi. Sesi, Aggie'nin beklediğinden daha derindi ve o kadar alçaktı ki, eğer yakınına eğilmemiş olsaydı Aggie, kulüpteki müziğin arasından onun sesini ayırt edemezdi.

"Kucak dansını mı kast ediyorsun?"

"Eğer yaptığın şey oysa. Ne kadar?"

"Elli papel."

Ona bir yüzlük daha uzattı. Adam kumarhanede güzel bir gün geçirmiş olmalıydı. Zengin görünmüyordu. Basit, beyaz bir tişört, yıpranmış siyah deri ceket ve çamaşırındaki devasa çıkıntıyı saran rahat bir kot pantolon giymişti. *Vay, merhaba koca adam.* Bir sonraki dansının yatay mambo* olması gerektiğini düşünen tek kişi olmadığına memnundu.

Aggie, kendini topla, kızım. O bir müşteri. Yapacak bir şey yok. Ah, ama çok istiyordu. Onu. Yapmayı.

Adam bakışlarını yere doğru eğdi ve kızardı. "*Başka* servisler de sunuyor musun?"

Vay canına, dostum. Fren yap. "Ben bir fahişe değilim. Eğer sorduğun buysa."

Adam kafasını iki yana salladı. "Demek istediğim o değil. Beni incitmeni istiyorum." Genişleyen göğsüne derin, titrek bir nefes çekti. "Sertçe."

Ah evet. Bu mümkün, seni şeker şey.

Aggie omzunun üzerinden, diğer işini yaparken dikizlenmediğinden emin olmak için fedaiye bir kez daha baktı. Eli'ın dikkati, beyaz tüyler ve ipek bir eşarpla uzaktaki sahnede dans

* ing. Horizontal Mambo: Bir cinsel ilişki pozisyonu. (Çev.)

eden, Cennet Bulundu'nun en yeni dansçısı, Feather takma adlı Jessica'nın üzerindeydi. Jessica, erkekleri adeta hipnotize ediyordu. Ancak olağanüstü bir bedeni olmasına ve onu nasıl kullanacağını bilmesine rağmen, basitçe söylemek gerekirse, bir egzotik dansçı olmak için doğru zihniyete sahip değildi. Feather'ın sahnesini çevreleyen, gözleri yuvalarından fırlamış ve fermuarları aşırı şişmiş salyalı adamlardan hiçbiri, Aggie'nin fikrini desteklemezdi. Onların tek gördüğü şey, Feather'ın güzel dış paketiydi; içindeki ağır yaralı kalbi değil. Fakat Aggie bunu görmüştü. Jessica'yla tanıştığı anda farkına varmış ve bu işi alması için ona yardım etmişti. Zavallı kuzu. Aklı o kadar karışık ve keşmekeş içindeydi ki.

Aggie dikkatini ayaklarının dibindeki adama çevirdi. Erkeklere karşı aynı sempatiyi besleyemiyordu. "Belli bir ücret karşılığında seni memnun ederim," dedi Aggie, "ama seks yok."

"Sekse ihtiyacım yok."

Aggie başını salladı. Adam bu işlerde yeni değildi. Bu da, adamı alışılmış kurbanlarından çok daha eğlenceli kılıyordu. Zindanını ziyaret eden birkaç düzenli müşterisi vardı, fakat çoğu Vegas'ı ziyaret edip bir geceliğine içlerindeki karanlık tarafı keşfetmek isteyen adamlardı. Çoğunu bir daha hiç görmüyordu, ama Aggie'ye göre hava hoştu. Çoğu dominatriks düzenli müşterileri tercih ederdi, fakat Aggie çabucak para kazanmayı ve itaatkârlarından birisinde gelişmesi muhtemel olan bağımlılıktan sakınmayı tercih ediyordu.

Şu anda Aggie'nin ilgisinin merkezi olan bedendeki her bir çizgi gergindi. Adam başını kaldırıp ona baktığında, bakışındaki derin duygusal acı Aggie'nin kalbini titretti. *Evet, sarışın, sen tam da ihtiyaç duyduğum şeysin.* "Senin üzerinde çalışabilirim melek, ama burada olmaz. Daha sonra sana kartımı vereceğim, böylece beni arayabilirsin. Eğer şanslıysan, sana zindanımı gösteririm."

Adam heyecan içinde soluğunu bırakırken titredi.

Belki de onu sahne arkasına almalı ve ona, sunacağı şeyden biraz tattırmalıydı. Acısından doğan gerginliğiyle, her an patlamaya hazır görünüyordu. Aggie'nin ona vereceği bir rahatlamaya ihtiyacı vardı. Ve Aggie'nin de onu botlarına doğru sürünürken görmeye ihtiyacı vardı, böylece onu, zamanına değmeyen bir mahlûk gibi kovabilirdi. Liste A'daki erkeklere ne kadar çabuk katılırsa, o kadar iyiydi.

Aggie onunla konuştuğu sırada, sahnede dizlerinin üzerine çökmüş bir halde dans etmeye devam ediyordu. "Buna ne zaman ihtiyacın var?"

"Ne kadar çabuk olursa."

"Sanırım birkaç gün sonra bir boşluğum var."

"Bu gece. Param var. Ücretini söyle."

Ücretini söyle? Kesinlikle Aggie'nin dilinden konuşuyordu fakat onu bekletmek işin yarısını halledecekti. Kan kırmızısı rengindeki sivri tırnaklarını genç adamın boynunun kenarında gezdirerek, ardında hafif çizikler bıraktı. "Takvimimi kontrol edeceğim ve seni sıkıştırıp sıkıştıramayacağımı göreceğim. Belki yarın. Veya ertesi gün."

Aggie, onun etinde daha fazla iz bırakmaya ve adamın acıyla çığlık attığını duymaya can atıyordu. Onun Aggie'ye hediye edebileceği esas ödül buydu: Aggie'den merhamet dilenmesi ve ona durması için yalvarması. Adam, o tatlı anda bütün gücünü kendisine teslim ettiğinde Aggie, ona *sahip* olacaktı. İstediği şey buydu. İhtiyacı olan şey ise, kendini bir zamanlar ikamet ettiği derin, karanlık çukurdan uzakta tutmaktı. Ancak henüz karşısındaki yakışıklının keyfini çıkarmak için erkendi. Eğer onu birkaç gün bekletirse, adam daha fazla tatmin olurdu. Beklentinin bedenine ve düşüncelerine yerleşmesine izin vermeliydi, ta ki Aggie'nin söz verdiği leziz ıstıraptan başka bir şey düşünemeyene kadar.

Mekânın diğer yarısındaki kargaşa Aggie'nin dikkatini çekti. Eli, Aggie'nin fedaisi, Feather'ın sahnesine doğru koştu. İri yarı, yakışıklı müşterilerden birisi Jessica'yı kollarına hapsetmişti.

Genç kızın kolları çaresizce sıkıştırılarak deri bir ceketle sarılmıştı. Birkaç fedai onu serbest bırakmaya çalışıyordu. Birkaçıysa adama eşlik eden uzun, ince bir adamı kulübün dışına çıkarıyorlardı. Üçüncü bir adam Jessica'yı esir alan adamın yanında durmuş, utançla kafasını iki yana sallıyordu. Müşterilerin üçü de aynı görünüşe sahipti. Sanki bir rock grubu üyesi falanlarmış gibi. Aslında aklına gelmişken, sahnesinin ucundaki tatlı adamda da aynı görünüş vardı. Birbirleriyle uyumlu bir çete. Aggie aşağıya baktığında, "potansiyel iyi zaman"ının yok olduğunu fark etti.

"Orospu çocukları!" Aggie'nin sarışın meleği, arkası dönük fedailerden birinin üzerine fırlamadan önce, böyle bağırdı.

Jace, fedailerden birinin, Günahkârlar'ın davulcusu Eric'i çıkışa doğru sürüklediğini gördüğünde, hiç düşünmeden harekete geçti. Siyah saçlı, güzel dominatriksle ilgili her şey ve kadının onun bedenine yapabileceği ihtişamlı şeyler aklından uçup gitti.

Jace kulüpte hızla koştu, bir sandalyenin üzerinden atladı ve fedainin sırtına çıktı. Onu alaşağı edebilecek kadar iri olmadığını biliyordu, fakat iyi dövüşürdü. Eğer koşullar biraz daha farklı olsaydı, Günahkârlar gibi bir rock grubunda bas gitarist olmak yerine profesyonel bir boksör olabilirdi.

Ara sıra yapılan kavgaları kafasına takmazdı; dövüşmeyi ve bir adamı tek yumrukta yere indirmeyi bilirdi; fakat Jace, Brian'ın bekârlığa veda partisinde niçin bir grup fedaiyle dövüştüklerini bile bilmiyordu. Kutlama yapmaları gerekiyordu, bir boklar karıştırmaları değil. Eric'in sekiz fedaiyi, adamların hareket eden her şeye vurmalarına sebep olacak kadar sinirlendirmesinin iyi bir nedeni olsa çok iyi olurdu. Kavga, kulübün dışındaki kaldırıma doğru taşarken iyiden iyiye kızıştı. Jace durumu değerlendirmek üzere bir anlığına duraklamadan önce, birkaç tane adamı tek yumrukta yere serdi.

Uzun ve ince yapılı Eric oldukça iyi bir dövüş sergiliyordu, fakat dörde bir azınlıktaydı.

Çevresi tamamen sarılmış olan Eric, birdenbire gökyüzünü işaret etti. "Bakın, Uçan Elvis'ler!"

Dört fedai, tıpkı doluya tutulmuş hindiler gibi, gözlerini karanlık göğe diktiler. Eric adamların dikkatini gökyüzüne çekmeyi başardığında, kas çemberinden çıkmaya çalışarak, karşısındaki fedainin beline bir darbe indirdi. Ancak fedailer gökyüzünde kendilerini eğlendirecek paraşütlü rock yıldızları olmadığını anladıklarında, hep birlikte peş peşe Eric'i yumruklamaya başladılar.

Jace, adamların sayısındaki bu eşitsizliği gidermeye karar verdi. İki aparkat ve birkaç düzine sol dirsek darbesinin ardından iki fedai daha kaldırıma uzandı: birisi baygındı, diğeriyse ayağa kalkmaya yelteniyor fakat dengesini kazanmaya çalışırken tekrar yere düşüyordu.

Eric gözüne akan kanı sildi. Şaşkın bakışları kendi ayaklarından Jace'in ayaklarına kadar uzanan insan enkazında geziniyordu. "İsa aşkına, küçük adam, tek kişilik bir yıkım ekibisin."

Eric'in iltifatından dolayı dikkati dağılan Jace, çenesine beklenmedik bir yumruk yedi. Acı, yüzünün yan tarafından yukarıya doğru yayıldı. Kulakları çınlıyordu. Görüşü bulanıklaştı. Acıyı kafaya takmazdı fakat duyularının sarsılması onu dengesiz bıraktı. Rakibinin çenesinin altına, onu bayıltacak kadar sert bir yumruk atmaya yeltendi, ancak henüz odaklanamadan, çenesine bir darbe daha aldı.

Jace zorlukla soluyarak döndü ve herifin tekinin, Günahkârlar'ın ritim gitaristi Trey'in kafasının arkasına, alüminyumdan yapılmış bir beysbol sopasıyla vurduğunu gördü. Trey, kavga çıktığı sırada kulüpte bile değildi. Niçin o hedef alınmıştı ki? Fedai, "Siktiğimin nonoşu," diye homurdandı.

Trey anında bilincini kaybederek kaldırıma düştü. Eric beysbol sopasını kullanan sik kafalının peşinden gitti, sopayı ellerinden çekip aldı ve kaldırımın ötesindeki yola fırlattı.

"Hiç kimse." Eric adamın suratına yumruğu patlattı. "Ona." Tekrar vurdu. "Nonoş diyemez." Ve tekrar. "Asla." Eric, herif ayağa kalkmayı kesene kadar yumruklamaya devam etti.

Solo gitaristleri Brian, (hangi lanet olası anda kavgaya katılmıştı?) ayakta dikilen son fedaiyle bire bir dövüşüyordu. Birbirlerine darbeler indirerek, kaldırımda bir ileri, bir geri gidiyorlardı. Brian burnuna sıkı bir yumruk aldı ve bu darbe onu, karşısındaki adamı birkaç hızlı ve sert yumrukla yere indirecek kadar öfkelendirdi.

Jace derin bir nefes aldı. Bittiğine memnundu. Belki şimdi viskisini bitirebilir ve mavi-alevler-kadar-seksi dominatriksten bir randevu alabilirdi. Günahkârlar'ın vokalisti Sed, hızla kulüpten çıktı. Görünüşe göre, sahneden çekip aldığı striptizciden sıkılmış ve kavgaya karışmak istemişti. Biraz daha erken gelmiş olsaydı, işlerine yarayabilirdi. Sed devasaydı. Eğer cennetten gelen sesiyle ödüllendirilmeseydi, sağlam bir fedai olabilecek kadar iyi bir vücutçuydu. Sed vuracak birisini arayarak çevresine bakındı fakat bütün fedailer çoktan yere serilmişti.

Ne yazık ki, Trey de öyle.

Sed kaldırımı iki uzun adımda geçti ve Trey'in üzerine eğildi. Sed onu iki omzundan tutarak kaldırdı ve nazikçe sarstı. Bilinçsiz olan Trey'in kafası gevşekçe sallanıyordu. "Trey? Trey! Trey gözlerini aç." Sed, Eric'e bir bakış attı. "Ona ne oldu böyle?"

"Şu gerzek, kafasının arkasına beysbol sopasıyla vurdu." Gerzek dediği adam kaldırımın ortasında inliyordu. Eric herifin suratını perişan etmişti.

"Neler söylüyorsun?" Sed, Trey'i kaldırıma doğru alçalttı ve dizlerinin üzerine çökerek başını Trey'in göğsüne dayadı. "Kalbi hâlâ atıyor. Nefes alıyor."

"Şey, herhalde yani. Öldüğünü düşünmedin, değil mi? Kanaması bile yok."

Brian onlara katılmak için kaldırıma geri çıkarken sendeledi. Sağ elinin eklemlerine masaj yaparken koyu renk kaşları

öfkeli bir şekilde çatıldı. "Lanet olsun Eric, niçin her zaman bir bokluk çıkarmak zorundasın?"

"Sed'in hatasıydı. Jessica'yı tutup sahneden indiren oydu."

Jace bakışlarını şaşkınlıkla Sed'e çevirdi. *Jessica*? Neredeyse iki yıl önce Sed'i terk eden nişanlısı mı? Dünya küçüktü. Jace, üzerinde kıyafetleri yokken onu tanıyamamıştı.

"Kimin başlattığı kimin umurunda? Bitti işte," dedi Sed. "Polisler gelmeden önce buradan siktir olup gidelim. Myrna'nın dülisler gelmeden önce buradan siktir olup gidelim. Myrna'nın düğün gününde, Brian'ı hapisten çıkarmak isteyeceğinden şüpheliyim. Hem yarın konser var. Kaçırmamamız gereken türden."

Bunu büyük ihtimalle, artık sona erdiği için anlamsız görünen bir kavgada ellerini, yüzlerini ve vücutlarını berbat hale getirmeden önce düşünmeliydiler. Dünyanın En Kısa Bekârlığa Veda Partisi yarışmasında dünya rekoru kırmışlardı ve Brian'ın bekâr olarak geçirdiği son gecesini ömrü boyunca unutmayacağı kesindi.

Jace kulübün kapısına bir bakış attı ve hayal kırıklığına uğramış bir halde iç geçirdi. O penis kaldıran dominatriksin kartını alamamıştı ve onu özel olarak görmeye çok ihtiyacı vardı. Dövüşmek, gerginliğinin birazını almıştı, artık bir rock grubunda iyi şovlar ortaya koyuyor olmasına rağmen boş zamanlarda boks yapmasının sebebi buydu. Fakat bir bar kavgasına girmek ruhunun kargaşasını dindirmiyordu. Çivi topuklu ayakkabılar ve siyah deriler giymiş bir kadın tarafından toleransının sınırlarına kadar kırbaçlanmakla aynı değildi bu.

Sed, Trey'i kaldırımdan aldı, geniş omuzlarından birisinin üzerine attı ve park yerinde duran 57 model pembe Thunderbird'e yöneldi. Sirenlerin sesi gittikçe artıyordu.

"Jace, hadi gidelim!" diye bağırdı Eric.

Jace, kulübün sallanan kapılarına attığı son bir bakışın ardından Harley'ine tırmandı. Eric'in motosikletin arkasına yerleşmesini bekledi ve ardından Mandalay Bay Otel'in arkasındaki tur otobüslerine kadar, önlerindeki arabayı takip etti.

Birileri kesinlikle araçlarını rapor edecekti. Kavganın epey şahidi vardı. Muhtemelen grubunun bütün üyeleri boku yemişti. Basılmışlardı. Başları ciddi anlamda beladaydı. Menajerleri Jerry onlara, eğer içlerinden birisi daha tutuklanacak olursa, zahmet edip onu aramamalarını söylemişti. Onları kefaletle serbest bırakmayı reddediyordu. Ayrıca sahne ekibini de, onlara yardım edecek olurlarsa işlerine son vermekle tehdit ediyordu. Jerry boşa tehdit savurmazdı.

Jace motoru tur otobüsünün arkasına çekerken, Trey sendeleyerek Myrna'nın arabasından çıktı ve arabanın tamponuna yaslandı. En azından artık bilinci yerindeydi. Jace motoru geri çekerek ayaklığını açtı, motoru kapattı ve Trey'i kontrol etmeye gitti.

"Sen iyi misin, dostum?" diye sordu.

Jace, grup üyelerinden hiçbirine bronz tenli diyemezdi, fakat Trey şu anda tamamen bir hayaleti andırıyordu.

"Evet. Sadece biraz başım dönüyor." Trey iki eliyle şakaklarına bastırdı. "Siktir, başım acıyor."

Brian sürücü penceresinden sarktı. "Arabaya geri dön Trey, seni hastaneye götüreceğiz."

"Siktir et. Hastanelerden nefret ettiğimi biliyorsun. Neden babamın izinden gitmedim sanıyorsun?"

"Çünkü sen doktor olamayacak kadar salaksın," dedi Brian. "Şimdi, arabaya dön."

Sed, 1.93'lük cüssesini küçücük arabadan çıkarmayı başardı. "Brian'ı dinle, Trey. Arabaya dön." Sed, Trey'i omuzlarından tuttu ve zorla arabaya sokmaya çalıştı.

Trey ondan kurtuldu. "Lanet olası Eric her yere kan saçıyor ve onu hastaneye götürmekle tehdit ediyorsunuz."

Sed omzunu silkti. "Neyse ne. Eric işte."

"Endişelendiğin için çok siktiğimin-teşekkürünü- ederim, Sed," dedi Eric. "Gerçekten. Takdir ediyorum." Kafasının yanındaki kesikten akmaya devam eden kan, siyah tişörtüne damlıyordu.

"Dikişe ihtiyacın var mı?" diye sordu Jace.

Eric'in kaşları birleşti. "Senin var mı?"

Jace kafasını iki yana salladı. "Benim hiçbir yerim kanamıyor."

"Peki neden kanamıyor, küçük adam?"

Jace omzunu silkti. Damarına bastığını anlamaması için, bakışlarını eğerek Eric'e bakmaktan sakındı. Yine. Eric'e karşı hiçbir şansı yoktu. Asla. Ve ona, kıçını tekmeleyemeyecek kadar çok saygı duyuyordu. Jace derin bir nefes aldı ve gözlerini yerden ayırmayarak, soluğunu yavaşça bıraktı. Eric onu fazlasıyla kızdırmaktan geri durmuyordu, fakat grupta kalmak istiyorsa, bunlara katlanmak zorundaydı. Bu lanet olası koca gezegende, ona bu dört muhteşem müzisyenden daha fazla anlam ifade eden hiçbir şey yoktu.

Brian, "Sed, bana güneş gözlüklerini ver," dedi. Diğerlerinin yanında durmuş, Sed'e el sallıyordu.

"Ne sikime gözlük istiyorsun? Vakit neredeyse gece yarısı."

"Ver gitsin işte."

Sed ceketinin cebinden güneş gözlüklerini çıkardı, Brian'a uzattı ve ardından derin bir nefes aldı. "Tamam, ben giriyorum. Düğün günlerinden önce Brian'ın kıçının tekmelenmesine izin verdiğim için Myrna beni gebertecek."

"Benim kıçım falan tekmelenmedi."

"Daha iyi göründüğün olmuştu, dostum. Bu konuda bana güven."

Sed otobüsün basamaklarına yönelirken, Eric onu takip etti. Jace, "İyi olduğuna emin misin, Trey?" diye sordu.

"Evet. Sadece biraz buza ihtiyacım var." Trey başının arkasını dürttüğünde irkildi. O da basamaklardan çıkan Eric'i takip etti, fakat hafifçe sola çekiyor gibiydi.

Brian, Jace'e ısrar etti, "Sonra sen git."

Jace ona sırıttı. "Myrna'dan mı korkuyorsun?"

"Hem de nasıl korkuyorum! Onunla tartışmaktan nefret ediyorum. Her zaman kazanıyor. Ve bana kızmakta tamamen haklı. Kim iki gözü mor olan bir adamla mihrapta durmak ister ki?"

Jace'in sırıtışı genişledi ve utancın sıcaklığı yüzüne yayıldı. "Myrna ister. Seni seviyor."

Brian derin bir soluk aldı. "Umarım haklısındır. Tanrım, o yüzüğü Myrna'nın parmağına daha çabuk geçiremedim. Tamam, Jace, git. Muhtemelen Sed şimdiye kadar bombayı patlatmıştır. Önümde duracak birden fazla kişiye ihtiyacım var ve sana vurabileceğini sanmıyorum. Senin aramızdaki tatlı çocuk olduğunu düşünüyor." Brian neredeyse kahkahalarla boğuluyordu.

Jace, Myrna'nın yakınındayken, asla ona aksini düşündürecek bir şekilde davranmazdı. "Her şey iyi olacak. Sadece ayaklarına kapan."

"Ayaklarına kapanmak mı?" Brian bir an için düşüncelere daldı ve ardından başını sallayarak onayladı. "Yapabilirim."

Jace merdivenlerden yukarı çıktığında Myrna'nın aşırı kuralcı bir yüz ifadesiyle, hâlâ takım elbisesinin içinde olduğunu gördü. Eric'in şakağındaki kesik için yaygara koparan Myrna bu haliyle, hiçbir hayal âleminde kuralcı olarak nitelendirilemezdi. Eric her bir anının tadını çıkardı. Brian'ın kadınından azıcık, ım *aşırı*, hoşlanıyordu. Kadının onun için harcadığı her bir saniye, Eric'i sersemletiyor ve aptallaştırıyordu. Bu sırada Trey dondurucuda buz aramakla meşguldü. Sed ise yemek masasının yanında, banka soyguncusuna benzeyen bir kılıkla, ayakta dikiliyordu.

Brian'a haddini bildirmek Myrna'nın iki dakikasını bile almadı. Mahremiyetten yoksun olduklarını fark ederek, tartışmalarını otobüsün arka tarafındaki yatak odasına taşıyacak kadar kendindeydi, fakat kapı kapalıyken bile Jace, Brian'ın kadının ayaklarına kapandığını duyabiliyordu. Ve Jace'in tahminine göre, oldukça iyi bir iş çıkarıyor gibiydi. Ancak Myrna'nın sesi, nişanlısının mora çalan gözleriyle ilgili konuşurken pek de yumuşamışa benzemiyordu.

Jace ertesi gece nasıl çalacağını merak ederek, şişmiş eklemlerini ovaladı. Artık kavgalara karışmak konusunda, kendine hâkim olmalıydı. Eğer ellerini incitirse, Günahkârlar ondan bir çırpıda kurtulurdu. Onu gruptan kovmaları için bir fırsat yaratmak istemiyordu. Grubun bir parçası olmak için bu kadar sıkı çalıştıktan sonra, bunu yapamazdı.

Sed banyodan aldığı aspirin şişesini Trey'e uzatırken sırıttı. Başıyla ince yatak odası kapısını işaret etti. "Sanırım barıştılar."

Artık Brian'ın yalvarıp yakaran sesi duyulmuyordu. Bunun yerini, Myrna'nın düzenli olarak çıkardığı coşkun çığlıklar almıştı.

Trey kahkaha attı. "Kim Brian'a kızgın kalabilir ki?" Birkaç hap yuttu ve şişeyi Eric'e gönderdi.

Eric, "Barıştıklarına sevindim," dedi, kanlı bulaşık bezini şakağına tutmuştu. "Eğer düğünü iptal etseydi, kendimi berbat hissederdim."

"Berbat hissetmelisin," dedi Jace. Bakışlarının bir meydan okumaya sebep olacağını bildiğinden, gözlerini yere dikti. Babasının ona verdiği onca *dersten* sonra bile, gözlerindeki savunmacı bakışa bir türlü engel olamıyordu. "Her şeyi sen başlattın."

"Güzel. Senin yardımını istemedim, küçük adam. İstedim mi?" dedi Eric.

Hayır, istememişti. Jace bu olayın dışında kalmalı ve o fedailerin Eric'in yüzünün yerini değiştirmelerine izin vermeliydi.

Jace dudaklarını büktü ve başını hafifçe sallayarak onayladı. Tek kelime etmeden otobüsten çıktı, başka bir yüzleşmeyi daha kaldırabilecek halde değildi. Eric'le olmazdı. O adamın, Jace'in hayatında nasıl bir olumlu etki bıraktığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Eğer Eric'in, kahramanı olarak gördüğü kişiden çok daha azı olduğunu düşünseydi, yıllar önce suratına yumruğu yapıştırırdı.

Jace, Harley'ine tırmandı, kaskını bağladı ve motoru çalıştırdı. Makine, altında canlanarak kükredi. Sesin sunduğu özgürlük, zihnini birdenbire sakinleştirdi. Nereye gittiğini pek de bilmeden yola çıktı, fakat düşünceleri dönüp dolaşıp o kırbaçlı, siyah saçlı güzelliğe sabitlendi. O kadın, ihtiyacı olan tek şeydi.

Kadının hâlâ kulüpte olup olmadığını merak etti. Ona vereceğini söylediği şu kartı ve kartın eşliğinde, o harika işkenceleri için bir randevu alması gerekiyordu.

Derhal.

Bölüm 2

Jace striptiz kulübünün yanındaki sokağa park etti. Aslında, orada bulunması bile delilikti. Fark edilmemek konusunda her zaman iyi olmuştu, fakat her an ayırt edilebilecek kadar sıra dışı bir görüntüye sahip olduğunu biliyordu ve fedailer pataklanmaktan hoşlanmazdı. Eğer onu görecek olurlarsa, muhtemelen geceyi hapishanede geçirirdi. Ya da daha kötüsü, hastanede. Kavgaya dâhil olmak bir şey, bir grup kaslı adamın üzerine atlaması tamamen başka bir şeydi. Fakat *onu* tekrar görmek için riske girmeye razıydı. Onu. O her kimse artık. Lanet olsun, kadının adını bile bilmiyordu.

Jace, Harley'in kontağını kapattı, motoru arkaya doğru çekerek ayaklığını açtı ve ayağa kalktı. Kaskını çıkarmadı ve koltuğun kenarına yaslanarak, kulübün arka çıkışında, siyah derilere bürünmüş güzel şeytanının dışarı çıkmasını bekledi. Onu kaçırmadığını umuyordu. Ona ihtiyacı vardı. Fena halde. Eğer gerekiyorsa bütün gece bekleyebilirdi. O gece gitmesi gereken başka bir yer daha yoktu, gerçi.

Sonraki yarım saat içinde kulübün arka kapısından, çoğunluğu diğer dansçılardan oluşan birkaç kişi çıktı. Jace birkaç meraklı bakışa maruz kaldıysa da, kimse niyetini sorgulamaya kalkmadı.

Kadın nihayet kapıdan çıktığında, Jace'in soluğu kesildi. Deri büstiyeri, siyah satenden iç çamaşırı ve uyluklarına kadar gelen yüksek çizmelerinin üzerine uzun, siyah bir kürk manto giymişti. Jace ilkel özlemlerinin ürpertisini bastırdı. Kadın en alt basamakta durdu ve cebine uzanarak bir şey aramaya başladı. Sigara arıyor olabilir miydi?

Jace, ceplerine vurarak bir çakmak aramaya koyuldu, fakat kadın, cebinden çıkardığı kutudan bir sakız alarak ağzına attı. Kafasını Jace'in olduğu yöne doğru çevirdi.

Onu fark etti.

Jace'in aleti heyecanla titredi. Beklentiyle. Teninin her bir zerresi özlemle karıncalanıyordu.

Kadının dolgun, kırmızı dudakları seksi bir gülümsemeyle kıvrıldı.

Jace'i tanımış mıydı? Jace, kadının bunu nasıl yaptığını bilmiyordu. Hâlâ kaskını takıyordu ve kaskın siyah yüz siperi kapalıydı. Belki de her erkeğe böyle gülümsüyordu. Jace, bu düşüncenin neden canını sıktığından emin değildi. Sadece birkaç saatliğine kadının servislerini satın almak istiyordu, onu hayatında bir demirbaş haline getirmeyi değil. Ama demirbaşlığı bir kenara bırakırsa, o benzersizdi. Yüce Tanrım, kadın kesinlikle ağız sulandırıyordu.

Kadın zarif hareketlerle ona doğru yürüdü, tıpkı sessizce hareket eden bir kedi gibiydi. Kadın yaklaştıkça, Jace'in kalbi daha sert çarpmaya, daha hızlı atmaya başladı. Jace motordan bir adım uzaklaşarak omuzlarını dikleştirdi.

Kadın doğrudan Jace'in önünde durdu. Jace onun bedeninin sıcaklığını, kendi kıyafetlerinin üzerinden bile hissedebiliyordu. Sıcaklık, tenini okşuyordu. Kadının varlığını gittikçe daha derinden hissediyordu.

Jace, kadına doğru eğildi; ona dokunmak istiyordu. Onu tatmak istiyordu. Onunla ilgili her şeyi tecrübe etmek istiyordu.

Ama en çok da, kadının kendisini öldüresiye dövmesini istiyordu.

"Gelebileceğini düşünmüştüm," diye mırıldandı kadın. "Hâlâ sana bir dans borcum var."

Sekiz santimetrelik, dizlerine kadar uzanan çizmeleriyle, Jace'ten birkaç santimetre kadar uzundu. Muhtemelen ayakkabıları olmadan Jace ondan üç santim daha uzun olurdu. Kızın boyu canını sıkmadı. Başını kaldırıp ona bakmak Jace'i

heyecanlandırıyordu. Uzun, beyaz boynu onu uyarıyordu. Çenesinin keskin açısı. Yumuşak yanağı. Kalın kirpikleri. Kalın, siyah bukleleri. Deriyle karışmış parfümünün miskli kokusu ve naneli sakızı. Yumuşak, boğuk tondaki sesi. Kadınla ilgili her şey onu heyecanlandırıyordu. Ona ihtiyacı vardı. Şimdi. Kadının bedenini kendisininkine doğru çekmemek için iradesinin her parçasını kullanıyordu.

"Beni nasıl tanıdın?" diye sordu Jace.

Kadın, kaskının siperini kaldırdı ve Jace'in gözlerinin içine baktı. Çok mavisi irisleri, kapkara saçları ve porselen gibi beyaz teniyle şok edici bir kontrast yaratıyordu. "Hâlâ aynı kıyafetleri giyiyor olduğun gerçeğini saymazsak mı?"

Ah.

"Kendini taşıma şeklin, melek. Bedenindeki gerginlik. Çevrende titreşiyor. En son rahatlayışının üzerinden ne kadar zaman geçti?"

Jace onun neden bahsettiğini biliyordu. Kadın, cinsel rahatlamadan bahsetmiyordu. Cinsel tatmine canı ne zaman isterse ulaşabilirdi. Söylemek istediği, ihtiyacı olan şeyi en son ne zaman aldığıydı. *Onun* verebileceği türden bir rahatlama. "Neredeyse bir yıl."

Kadın dudaklarını anlayışla büktü. "Zavallı bebek. Bu sorunu çözeceğim." Jace'in yanağına dokundu. "Her şey daha iyi olacak."

Zevk dalgaları Jace'in çenesi boyunca yayıldı, boynundan karnına doğru indi ve hayalarından yakaladı. Jace ürpererek kadına uzandı. *Rahatlamaya* ihtiyacı vardı. *Ona.*

Kadın eline vurarak onu uzaklaştırdı. "Hayır."

Jace elini yumruk yaparak yana bıraktı. Onun baskın roldeki bir kadın olduğunu ve erkeklere emirler vererek onları kullandığını biliyordu, bu yüzden kadının gücü elinde tutmasına izin verdi. Şimdilik. "Hadi gidelim."

"Şimdi mi?"

"Evet, şimdi. Hemen şimdi."

Kadın kahkaha attı. Boğuk, tok sesi Jace'in omurgasını titretti.

"İşe dönmem gerek, şekerim."

Jace hayal kırıklığıyla ofladı. "O halde, ne zaman? Ne zaman?"

"Yarın gece. Saat onda."

Jace'in karnı kasıldı. Kafasını iki yana salladı. "O kadar uzun süre bekleyemem."

Kadının eli Jace'in kasığını kavradığında, soluğu kesildi. Kadın hayalarını sıktı. Çok sıkı değil. Sadece ona lezzetli ızdırabından bir parça hediye edecek kadar. Canını öyle güzel acıtıyordu ki, Jace kendisini coşkuyla çığlık atmaktan alıkoymak için dudağını ısırdı.

"Bekleyeceksin," dedi düz bir şekilde. "Söyle."

Jace direndi.

Kadın daha sert sıktı. "Söyle."

Daha fazlası için kıvranan Jace, bu korkunç ve tatlı acıyı içine çekti.

Kadın elini çektiğinde ise irkildi. Midesi çalkalandı, fakat daha fazla acı istiyordu. Çok daha fazlasını. Ve eğer ona boyun eğmezse, kadının bunu ona vermeyeceğini biliyordu. Asla. "Bekleyeceğim."

Kadın gülümseyerek, Jace'in avucuna bir şey sıkıştırdı. Bir kartvizit. "Adres bu. Tam vaktinde orada ol, yoksa kapıyı açmam."

Jace başını eğerek basit, siyah kartvizite baktı. Sokakta, kan kırmızısı yazıyı çözebileceği kadar ışık vardı.

SAHİBE V

BEDENSEL CEZA UZMANI

Bedensel ceza mı? Yüce Tanrım, sadece yazılı halini görmek bile, neredeyse bacağından aşağıya boşalmasına sebep olacaktı.

Jace düşüncelerini temizlemek için rahatlatıcı bir nefes aldı. Göz önünde bulundurması gereken başka sorumlulukları vardı. Yarın geceki performans Günahkârlar için çok önemliydi.

Konser saat ona kadar biter miydi? Genellikle ana grup olarak çıkarlardı, ancak yarın açılış grubu olacaklardı, yani şovları normalden daha erken başlayacaktı. Dokuz buçuğa kadar bitirmiş olurlardı, bu yüzden acele etmesi gerekecekti. "Orada olacağım," dedi.

Kadın, "Merhamet için yalvardığını görmeyi sabırsızlıkla bekliyorum," diye mırıldandı.

"O halde, hayal kırıklığına uğrayacaksın." Jace kartviziti cebine koydu ve motoruna bindi. Anahtarı çevirdiğinde, altındaki motor kükreyerek hayat buldu. "Yarın görüşürüz."

Bölüm 3

Jace buz torbasını sol elinden sağ eline geçirdi. Şişlik inmeye başlamıştı fakat bu gece bir bok çalamayacağını biliyordu. Exodus End'in açılış grubuydular, biletlerin tamamen tükendiği bir kalabalığın önünde olacaklardı. Hem de lanet olası Las Vegas, Nevada'da. Bu konser müzik kariyerleri için devasa bir reklam olmalıydı fakat bunun aksine, berbat olacaklarını çoktan garantilemişlerdi. Günahkârlar yükselişteydi, ancak en ufak bir yavaşlama belirtisi göstermeyen Exodus End, kendi türlerinin en tepesindeki gruptu. Günahkârlar oyun dışı kalmak için daha kötü bir konser seçebilir miydi? Muhtemelen, hayır.

Kısa süre önce duş alırken 'rock yıldızı saçları' ıslanan Eric, koltukta Jace'in yanına çöktü. "Elin nasıl?"

Jace omuz silkti. "Yaşayacağım."

"Evet, ama daha da önemlisi, çalabilecek misin?"

Jace başını kaldırıp Eric'e baktı, kafasında, şakağındaki yarayı kapalı tutan üç ince bant şeridi vardı. "Çalmam gerek. Trey nasıl?"

"Kestiriyor."

Jace'in alnı kırıştı. "Kestiriyor mu?" Bu pek Trey'in yapacağı tarzda bir şey değildi. Birkaç saatliğine becermek için biraz kız bulmaya çıkmış olması gerekmiyor muydu? Ya da birkaç erkek? Trey her ikisinden de hoşlanırdı. "Belki de onu doktora götürmeliyiz."

"Brian'ın töreninden beri biraz morali bozuk gibi. Bunu asla itiraf etmez, elbette, fakat artık tabloya bir de 'Bayan Sinclair' eklediğinden, en sıkı dostu Brian ile eskisi kadar fazla zaman geçiremeyecek."

Jace bunu mantıklı buldu. Trey ve Brian neredeyse yirmi yıldır yakın arkadaşlardı. Hatta ev arkadaşıydılar. Brian evlendiğinde Trey'in kendini dışlanmış hissetmesi normaldi. "Evet."

Eric aniden Jace'in kafasına vurdu. "Niçin UFC şampiyonları gibi dövüştüğünden hiç bahsetmedin?"

Jace başını kaldırıp ona baktı. "Hiç sormadın ki."

"Bu kadar sıkı dövüşmeyi nereden öğrendin?"

Tur otobüsünün kabini sanki Jace'in üzerine kapanıyordu. Geçmişi hakkında konuşmak şöyle dursun, bunu düşünmekten bile hoşlanmazdı. Gözlerini elindeki buz torbasına dikti ve omzunu silkti. "Bilmem. Peki sen? Sen de iyi dövüşüyor sayılırsın."

Jace konuşmanın yönünü başarıyla Eric'e yöneltmiş olduğunu umdu. İnsanların ona karşı duydukları merakı başka şeylerle örtmek genellikle işine gelirdi. Özellikle söz konusu insan Eric ise; adam dikkatleri üstüne çekmek için çırpınırdı.

"Dövüşmeyi öğrenmekten başka çarem yoktu. On beş yıl boyunca koruyucu aileden koruyucu aileye gönderilip durdum. Çocuklara yardım etmek veya sağlıklı bir aile kurmak isteyen bir koruyucuya denk gelme ayrıcalığına erişemedim. Hepsi sadece kolayca elde edecekleri bir maaşın peşindeydi. Bu ailelerin yarısı karnımı bile doyurmazdı." Omzunu silkti; kendini hatıralarına bırakırken mavi gözleri parlıyordu. Jace bunu yapabilecek yeteneğe sahip olmayı diledi. "Yine de kafaları birbirine çarpmak eğlenceli, değil mi?"

Eğlenceli? Hayır, pek değil. Islah edici? Evet, hem de nasıl.

"Sanırım. Bu arada o kavgayı başlatan şey neydi?"

"O fedainin Sed'in boğazını nasıl sıktığını görmedin mi? Ona Sed'in ünlü bir şarkıcı olduğunu söylediğimde bile boğazını bırakmadı. Ona bir tane yapıştırmak zorunda kaldım."

Muhtemelen Jace de ona bir tane yapıştırırdı. Günahkârlar'ı bu kadar eşsiz yapan şeylerden biri, kuşkusuz Sed'in sesiydi. Jace hafifçe gülümsedi. "O zaman onları bir güzel patakladığınıza sevindim."

"Provaya gitmeliyiz." Eric ayağa fırladı. "Bizim bölümümüz, normal sürenin yarısı kadar. Şarkı listesi hakkında bildiğim tek şey, *Veda Sonsuza Kadar Değildir*'i bitirdikten sonra *Sapkın*'ın introsunu gireceğim."

Jace güldü. "Prova mı? Bence bu akşam her halükarda sıçacağız." Rahat deri koltuktan kalktı ve erimekte olan buz torbasını tur otobüsünün ufak dondurucusuna attı.

"Hiç kimse fark etmeyecek. İnsanlar Exodus End'i görmek için o kadar heyecanlı olacaklar ki, bizim ne yaptığımızı götlerine takmayacaklar."

"Bence sıçtığımızı fark edeceklerdir."

Eric güldü. "Endişelenme. Hiç kimse bas gitaristleri dinlemez. İstediğin kadar sıçabilirsin."

Jace, Eric'e çenesini kapamasını söylememek için dudağını ısırdı. Gerginlik gerçekten onu ele geçirmeye başlıyordu ve bir çıkışa ihtiyacı vardı. Sahibe V'yi ziyaret etmesine kaç saat vardı? Müzik setinin üzerindeki saate göz attı. *Siktir*. Dört saat çok fazlaydı.

Provadan ve düğün pastasının artıklarından küçük bir lokma aldıktan sonra tek başına sahnenin arkasında durarak, kendisini on iki bin insanın önünde canlı çalabilecek kadar havaya sokmaya çalıştı. Ellerindeki şişkinlik inmişti fakat parmakları her zamanki kıvraklığından yoksundu. Exodus End'i yüzüstü bırakacaklarından ve açılış grupları olarak bu gece beş para etmez bir iş çıkaracaklarından korkuyordu. Onları hayal kırıklığına uğratacağını düşünmek bile midesini bulandırdı. O gruba ifade edemeyeceği kadar minnettardı. Özellikle solo gitaristleri Dare'e.

Bir şey sol omzunu dürttüğünde arkasını dönüp baktı. Eric bagetini bir üvendire gibi kullanarak ona sırıtıyordu. "Bu gece yine baterinin arkasına mı saklanacaksın?"

Jace omzunu silkti. Canlı çalmanın 'çalma' kısmından hoşlanmıyordu. Sadece toplayabildiği bütün yeteneğiyle bas gitarını çalmak ve kalabalığı eğlendirme işini de Sed, Brian ve Trey'e

bırakmak istiyordu. İş dinleyicilerle etkileşime geldiğinde o üçü doğuştan yetenekliydi. Jace değildi. Ne zaman sahnenin arka yarısındaki güvenli alandan çıksa, kendini göt gibi hissediyordu.

"Ama bu akşam ufak bir sorunumuz olacak, küçük adam."

"Ne sorunu?"

"Biz açılış grubuyuz. Bu da demektir ki, sahnenin yarısıyla çalışacağız. Arka tarafta senin için yer yok. Davullarım çok fazla alan kaplıyor. Bu akşam senin için yalnızca ön ve orta kısım var."

Jace'in midesi botlarına düştü. "Siktir."

Eric onun sefaleti karşısında kahkaha attı. "Bu eğlenceli olacak. Brian'ın dikkatinin Myrna yüzünden dağıldığı ve senin onun yerini almak zorunda kaldığın bir şov hatırlıyorum. İstediğinde eğlenceli olabiliyorsun."

Jace için asıl sorun, eğlenceli olmayı istemiyor oluşuydu. O, müzik için oradaydı. Bunun başka bir sebebi yoktu. Hayranlarının, egosunu okşamalarına ihtiyacı yoktu. Gürültülü bir düşme sesi Jace'i ürküterek, dalgınlığından çekip çıkardı. uzun zamandır onlarla çalışan rodilerden biri olan Travis, elini boş gitar kutularından oluşan bir yığının içine uzattı ve Trey'i çekerek ayağa kaldırdı.

Travis, "İyi misin?" diye sordu.

Trey dengesini sağlamaya çalışırken sahnenin kenarına doğru sendeledi ve uzun bir an boyunca Travis'in koluna tutundu. Hiç de normal olmayan bir solgunlukla, yavaşça cevap verdi. "Evet, sadece dengemi kaybettim."

Jace, hâlâ sendelemekte olan ritim gitaristinin yanına gitti. "Bence gidip bir muayene olmalısın. Kafa yaralanmaları göz ardı edilecek şeyler değildir."

"İyiyim diyorum size! Ölümcül bir yara almışım gibi davranmayı kesin artık. Brian hangi cehennemde?"

Sed, "Sanırım Myrna'yla işi pişiriyor," dedi; içeride durmuş, kırmızı meyan kökü yutuyordu. Şekerin gliserinini ses tellerini

kayganlaştırmak için kullanıyordu. Ya da öyle olduğunu iddia ediyordu. Boğazı hâlâ canını sıkıyor olmalıydı.

Trey, "Tanrım, bugünlerde yaptığı tek şey o kadını becerip durmak," diye homurdandı. "On dakika içinde sahnede olmamız gerektiğinin farkında değil mi?"

Ses teknisyeni Dave, ses ekipmanlarındaki sihrini konuşturmak için dinleyicilere doğru koşarken onu düzeltti. "Yedi dakika."

Trey, Jace'e doğru sendeledi ve Jace iki kolundan tutarak onu sabitledi. "Derin nefesler al."

Trey gözlerini kapattı ve tartışmadan itaat etti.

"Daha iyi mi?"

Başını hafifçe sallayarak onayladı ve ardından acıyla irkildi. "Siktir, kafam acıyor."

"Niçin oturmuyorsun?" dedi Eric. "Bir şeyleri kıracaksın."

"Muhtemelen boynunu," dedi Brian. En sonunda onlara katılmaya karar vermişti. Gitar kayışını boynuna geçirdi.

"Myrna'ya çakmayı bitirdin mi?" Trey soruyu sorarken en iyi arkadaşının kılıbıklığı karşısında kafasını iki yana sallıyordu.

Brian güldü. "Hiç de değil. Gerçek balayı kırk altı dakika sonra başlıyor."

Sed kaşlarını çattı ve mohikan saçlı, gitarların akordunu yapan rodilerinden Jake'i iki kolundan yakaladı.

"Hey, Jake. Bana bu gece için iki tane ateşli olanlardan bul." Çatılmış kaşları daha da derinleşti. "Şunu üç yapalım."

Hiç kimsenin bu üç ateşlinin 'ne' olduğunu sormasına gerek yoktu. Sed groupie'lerden bahsediyordu. Ve onları ne için kullanacağına şüphe yoktu. Bir gece önce eski nişanlısı Jessica'yla karşılaştığından beri, böyle bir ruh hali içindeydi. Jake'in Sed'in eğlencesi için seçeceği üç groupie, bu gece iyice düzüleceklerdi. Uzunca, sertçe ve iyice becerileceklerdi. Sed, yırtıcı yanını tamamen ortaya çıkarmıştı. Jace, konserden sonra Sahibe V'nin zindanında vakit geçireceğine bir kez daha memnun oldu. Kadının

kırbacının acısı, Sed'in işi bittikten sonra onları kendi yollarına gönderirken groupie'lerin ağlamaları ve ilgisi için yalvarmalarını izlemekten daha az acı verici olurdu.

Stadyumun ışıkları söndü ve kalabalık, grubun sahneye çıkma zamanının geldiğini anlayarak bağırmaya başladı.

Trey karanlıkta, alt basamakta tökezledi. Brian tek kolunu tutarak Trey'in sahneye çıkmasına yardım etti. Jace kalabalığın sesinin arasından Brian'ın "İyi olduğuna emin misin, dostum?" dediğini duydu.

"Sanki umurunda." Trey kolunu Brian'ın elinden kurtardı ve sahnenin sağ tarafındaki yerine doğru yürüdü. Sahnede, Jace'in yerdeki sarı X işaretini görebileceği kadar ışık yoktu. En azından ön çizginin arkasında ve ortada bir yerlerdeydi. İşte, muhtemelen Sed'in geniş, kaslı cüssesinin arkasına saklanabilirdi.

Eric'in bas davuluna ilk vuruşu, Jace'in kalp hızını bir çentik artırdı. İlk şarkı olan *Sapkın*'a her zamanki bas dizeleriyle girdi. Yaralı ve şişmiş parmakları her notaya itiraz ediyordu. Brian kendi solosuna girdiği zaman, Jace parmaklarını zar zor hareket ettirebilmeye başladı. Trey oturmak için bir hoparlör buldu. Normalde hızlı ritim bölümlerini muhteşem bir coşkuyla çalardı, fakat mikrofon ayaklığına doğru birkaç kez tökezledikten sonra dinlenmek için daha sabit bir yer aramaya başlamıştı. Etrafta fazla dolanmadığı müddetçe sorunsuzca çalmayı başardı. Sed, Brian'ın kısmen berbat solosunun sonunda mikrofonuna kükrediğinde, bağırışının ortasında bir öksürük krizine tutuldu. Boğazını temizledi ve tekrar denedi fakat başarısız oldu. Tanrım, ne felaket ama.

Şarkı nihayet sona erdiğinde, Jace katılaşan ve acıyan eklemlerini ovalarken, Sed kalabalığa seslenip bugüne kadarki en iyi dinleyiciler olduklarını söyledi. Her kalabalığa aynı şeyi söylüyordu. Grubun olağandışı berbatlığı hakkında bahaneler üretmedi. Neredeyse normale yakın performans çıkaran tek kişi Eric'ti. Kulüpte kavgaya girmelerinin asıl sebebi Eric

olmasına rağmen, onun diğerleri kadar berbat bir halde olmaması hiç de adil değildi.

Sed her zamanki gibi şarkı söyleyemediğinden, açıkça şovmenlik yaparak bunu kapatmaya karar vermişti. Şovlarının ikinci şarkısının ortasında kalabalığın içine daldı ve kalabalık onu elden ele kafalarının üzerinden geçirirken, şarkı sözlerinin büyük çoğunluğunu kaçırdı. Eğer bu delibozuk hareketi deneyen kişi Jace olsaydı, muhtemelen betona yapışmış ve ayaklar altında ölümüne çiğnenmiş olurdu. Güvenlik görevlileri, Sed'i kıvranan kalabalıktan kurtardı ve Sed sonunda, tek parça halinde sahneye geri döndü.

"Lanet olsun, işte bu. Siz çılgın şerefsizler rock nasıl yapılır biliyorsunuz!" Sed mikrofonuna çığlık attı. "Kimler lanet olası Exodus End'i görmek için burada bakalım?" Kalabalık alkışlara boğulurken, yumruğunu havaya kaldırdı. Boğazını temizledi. İrkildi. Sesini alçaltarak, hırlamaya başladı. "Bu gece boğazım biraz acıyor. Kendine not; hatun ne kadar seksi olursa olsun, şovdan bir önceki gece striptiz kulüplerinde kavgaya karışma."

Kalabalık Sed'in uçarılığını alkışladı. Jace elinde olmadan gülümsedi. Günahkârlar belaya ne kadar çok bulaşırsa, hayranları onları o kadar çok seviyordu. Ara sıra şey gibi davranmaları, şey, günahkâr gibi davranmaları ve çoğunlukla uydurma olan karanlık imajlarını korumaları gerekiyordu. Sıradaki şarkıları, *Veda Sonsuza Kadar Değildir*'i çalmak için Brian ve Trey'in elektro gitarlarını akustik olanlarla değiştirmelerini beklediler. Bu şarkı her zaman Jace'in boğazını düğümlerdi. Şarkı ona Kara Sinclair'ı hatırlatıyordu. Gençliklerinde, gizli bir ilişkileri olmuştu. Jace ne kadar pervasız, kuralsız ve kontrolsüz davranırsa, genç kız ondan o kadar hoşlanıyordu. Kara'yı bir türlü unutamamasının tek nedeni, onun Brian'ın kız kardeşi olmasıydı; yani bir trafik kazası onu bu dünyadan almadan önce. Brian'ın, Jace'in bir zamanlar onunla çıktığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Genç kızın masumiyetini çaldığı hakkında da. Bu, mezara kadar saklamayı planladığı bir sırdı. Adamın mükemmel,

küçük kız kardeşi hakkındaki saf ve kutsal hatıralarını kirletmenin anlamı yoktu.

Trey ve Brian sahnenin yanına doğru ilerlediler ve grubun tek baladının karmakarışık riff'ini çalarken platformlara oturdular. Sed sahnenin önüne oturdu; bacakları sahnenin kenarından sallanırken, kalbini ortaya koyarak şarkısını söylüyordu. Boğazında beliren düğümün yanında, Sed'in harika sesi de Jace'in omurgasından aşağıya ürpertiler gönderdi.

Jace ayakta duran tek kişi olarak, kendini inanılmaz derecede teşhir olmuş hissetti. Derin bir nefes aldı, parmakları kalın, metal gitar tellerini buluyor ve hafızasına uygun notaları çalıyordu. Mükemmel sesi üretmeye konsantre olurken; ki eklemleri bu kadar şişmişken bu pek kolay değildi; sahnenin ön kısmına yaklaşıp Sed ve Trey'in arasında durdu. Gözleri kalabalığı tarıyor, kendisini görünce aniden coşkulanan birkaç genç kadını not alıyordu. Jace, yirmi yaşlarında özellikle heyecanlanmış bir kızı iki parmağıyla selamladı ve kız tişörtünün kenarını tuttu. Kız, iki elini birden başının üzerine kaldırıp, ciğerleri patlayıncaya kadar çığlık atarak çıplak göğüslerini grup üyelerine gösterdi. Sed, Jace'e bir bakış atarak sırıttı. Sed altta kalmayarak tişörtünü kaldırdı ve şarkının birkaç dizesi boyunca Bayan Günahkârlar'a birkaç çift karın kasıyla göğüs kaslarını sundu. Kulaklığından gelen müzik sesine rağmen, dinleyiciler arasındaki kadınların çığlıkları Jace'in kulaklarını çınlattı.

Sed, Jace'e doğru başını eğdi. Sanki, *senin sıran*, dermiş gibi. Jace kafasını iki yana sallayarak birkaç adım geriye gitti, kalabalıkla kaynaşmakla ilgili anlık arzusu yok olmuştu. Vücudunu oldukça formda tutuyordu, fakat Sed'in vücut geliştirici fiziğiyle boy ölçüşemezdi. On iki bin kişinin önünde kendini rezil etmenin bir anlamı yoktu.

Konser sona erdiğinde Jace'in parmakları hareket etmeyi reddediyor, Trey zar zor ayakta duruyor, Sed ancak fısıltı halinde şarkı söyleyebiliyordu ve Brian'ın dikkati, hiç şüphesiz balayı düşünceleriyle, o kadar çok dağılmıştı ki, gitarını çıkarmadan

sahneden çıkmaya çalıştı. Koşarak sahne arkasına giderken, gitarıyla bir dizi uyumsuz ses çıkardı. Ta ki bir rodi heveslı solo gitaristlerini durdurmayı başarıp gitarı ondan alana kadar. Bütün her şeyi göz önüne aldığında, Jace daha önce bundan daha kötü bir konser verdiklerini hatırlamıyordu. Eğer kalabalık bu durumu fark ettiyse bile, alkışlardan ve tüm stadyumu inleten, "Günahkârlar, Günahkârlar, Günahkârlar," nidalarından, pek anlaşılmamıştı.

"Vay canına, hepiniz bok gibiydiniz." Eric bagetlerini sahnenin önünden kalabalığa doğru atarken yorum yapmıştı.

Jace gitar penasını ön sıralardaki teşhirci kıza doğru attı. Kız, elini uzatarak yakaladığı penayı dudaklarına götürerek öptü ve ardından deliler gibi zıplamaya başladı.

Sed, tişörtünün kenarıyla yüzündeki teri silerken, "Sanırım bir hayranın var Jace," dedi. "Belki de onu sahne arkasına davet etmelisin. Oral sekse ihtiyacın var gibi görünüyor."

Jace kulaklarının kızardığını hissetti. O kızın, Jace'in asıl ihtiyacını gidermesi mümkün değildi, fakat deri giyen siyah saçlı bir dominatriks bunu yapabilirdi. Sahibe V'yi ve gidereceği ihtiyaçları düşünmek, Jace'in bas gitarının arkasına gizlenerek fermuarını düzeltmesine sebep oldu.

Sed ekledi, "Şahsen *benim* var."

"Seni izleyebilirim, değil mi?" diye sordu Eric.

"En iyi performanslarımı seyirci önünde ortaya koyduğumu biliyorsun." Sed göz kırptı, bir kez daha eğildi ve sahnenin çıkışına yöneldi.

Jace, enstrümanını sahnenin kenarındaki gitarları dikkatle içeri taşıyan Jake'e uzattı. Cebinden siyah-kırmızı kartviziti çıkardı. Şimdi tek yapması gereken, adresi bulmaktı. Saat tam onda onun kapısında olmasını ölümden başka hiçbir şey engelleyemezdi.

Bölüm 4

Aggie'nin zili saat ona beş kala çaldı. Genç kadın gülümsedi. Bir mum daha yaktı. Alevlere doğru parmağını şaklattı. Beklet onu.

Zil tekrar çaldı, bu kez daha uzun süre. Zindanının dış odasının tek duvarını tamamen kaplayan aynaya bakan Aggie, iki eliyle birden uzun, düz saçlarının pürüzsüzleştirdi. Makyajını kontrol etti. Dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. Beklet onu.

Zırr. Zırr-zırr. Zırrrrr.

Favori kırbacının sapını sıvazladı. Elini deri korsesine kendi işlediği çiçek desenlerinde gezdirdi. Saate bir göz attı. Ona iki dakika vardı. Henüz değil.

Adam zile abandı. *Zırrrr

Aggie ona kahkahalarla gülmemek için dudağını ısırdı. "Ben bedensel ceza konusunda uzmanım."

"O yüzden buradayım."

Aggie bu adamın kendisinden istediklerinin, sunmaktan çoğu zaman çekindiği tarzda şeyler olduğuna karar verdi. "Başlamadan önce bilmen gereken bazı şeyler var. Ben kan akıtmam. Kancalar ve dikenli tellerle çalışmam. Hayalarını yere çivilemem. Eğer bu tarz şeylerle rahatlıyorsan, sana tavsiye edebileceğim birkaç meslektaşım var, ancak bana ne kadar ödersen öde, o kadar ileri gitmeyeceğim."

Jace kafasını iki yana salladı. "Sadece bana vurmanı istiyorum."

Aggie kahkaha attı. "Yaptığım şey bu. Ve oldukça da iyi yaparım."

"Şimdi başlayabilir miyiz?"

Evet, başlayabilirlerdi. "Seni bağlamamı istiyor musun?"

"Hayır."

"Ağzını tıkamamı, kafana bir şey geçirmemi, tasma takmamı?"

"Lanet olsun, bana sadece vur! Tamam mı? Bu konuyu konuşmak istemiyorum."

Saygısızlığı için onu pişman edecekti. "Paranın yarısını şimdi ödeyeceksin. Yarısı bitirince."

"Ne kadar?"

"On dakikası iki yüz."

"İki saatliği ne kadar?"

Aggie'nin gözleri büyüdü. "İki saat mi?"

Jace bakışlarını kaçırarak, kabaca onayladı.

"Şekerim, ben bu kadar—"

"Ne kadar?"

Aggie'nin bugüne kadar yaptığı en uzun seans kırk dakikaydı. Nasıl bir işe bulaştığını bilmiyordu. Bazı dominantlar seansların uzun bir kısmını, karşılarındakini tedirgin ederek geçirirdi, fakat Aggie hemen işe koyulmayı severdi. Aggie'nin

teorisi 'kırbacını esirgeme ve kölenin tadını çıkar'dı. Kendisi tırnaklarını boyarken, adamları bağlayarak iki saat boyunca yerde yatar halde bırakıp, sonra da onları üç dakikalığına tokatlayıp eve göndermezdi. Önce tokatlardı. Sonra kırbaçlardı. Eğer bu kadar ileri gitmeye gönüllülerse. Fakat Jace ona iki saatlik ödeme yapmak istiyorsa, parasını almaktan son derece memnun olurdu. "İki bin." Seksi adam indirimi.

Jace cüzdanını açtı ve on tane yüzlük banknot çıkardı.

Aggie parayı katlayarak deri korsesinin içine kaydırdı. "İade yok."

"İyi." Ayağa kalktı. "Nereye?"

Birkaç kelimenin adamı. Bu adamdan gerçekten hoşlanmaya başlıyordu.

"Bir fahişe olmadığımı tekrar belirtmek istiyorum. Seks satın almıyorsun. Müşterilerle seks yapmam."

"İşlerin nasıl yürüdüğünü biliyorum."

"Güzel." Ayağa kalkarak Jace'in elini tuttu. "Beni takip et."

Adamı kutsal odaya götürerek ağır kapıyı arkalarından kapattı. Kapı gümbürdeyerek kapandı. Aggie kapıyı sürgüledi ve panik düğmesini kontrol ederek çalıştığından emin oldu. Hiç kullanması gerekmemişti ve şimdi kullanacağından da şüpheliydi, fakat kendini savunma ve kırbaç kullanma konusunda uzman bir kızın bile, bir noktada polisin veya bir sağlık teknisyeninin yardımına ihtiyacı olabilirdi.

Jace çevresine ilgiyle baktı. Oda mükemmel bir kare şeklindeydi, duvarlardan üçü sesi boğmak için yumuşak bir madde ile doldurulmuştu. Dördüncü duvardaki aynaysa, Aggie acı verirken kendilerini izlemekten hoşlanan müşteriler içindi. Eğer kendilerini ağlar ve yalvarırken izlemek istemezlerse, aynanın üzerine ağır, kadife bir perde çekiyordu. Yan tarafta, ekstra gereçleri tuttuğu, her seans sonunda aletleri temizlediği ve dezenfekte ettiği ikinci bir oda daha vardı.

Jace duvarlardan birisine dayalı masanın üzerindeki donanımı inceledi.

Aggie, "Orada hayallerini süsleyen bir şey var mı?" diye sordu.

"Hepsini denemek hoşuma gider." Omzunun üzerinden Aggie'ye baktı, kahverengi gözleri onunkilere sabitlendi. "Defalarca ve ölçüsüzce."

Aggie şaşkınlığını bir kahkahayla örtbas etti. "Bana tam özgürlük verdiğin için pişman olacaksın, Jace. Gaddarlığımla tanınırım."

"Dört gözle bekliyorum."

Jace gülümsedi ve Aggie'nin kalbi yerinden çıkacakmış gibi atmaya başladı. Tanrım, Jace muhtemelen bugüne kadar karşılaştığı en tatlı adamdı zaten; fakat bir de gülümsediğinde... Aggie yutkundu ve zihnini şöyle bir sarstı. Bir müşteriyi çekici bulmayı göze alamazdı. Onu, görür görmez sırılsıklam eden birisi bile olsa.

"Başlamaya hazır mısın?"

"Evet."

Aggie bir adım atarak ona yaklaştı, burunları arasında santimetreler vardı. "Evet, Sahibe V." Sesi sertti.

Jace yarı kapalı gözkapaklarının ardından ona bakarken ürperdi. "Evet, Sahibe V."

"Kıyafetlerini çıkar."

"Hepsini mi?"

Aggie dişlerini kenetledi ve bir parmağıyla adamın göğsünün ortasını dürttü. "Beni sorgulama. Beni asla sorgulamaya kalkma, lanet olası. Anlaşıldı mı?"

"Evet, Sahibe."

Jace deri ceketini, tişörtünü, botlarını ve çoraplarını çıkardı. Güzel parça. İnce bir vücudu ve taştan oyulmuşa benzeyen kasları vardı. Bazı bölgeleri çeşitli dövmeler süslüyordu. Aggie, bunları daha yakından inceleyebilecek zamanının olmasını dilerdi, fakat adama değersiz bir nesne gibi davranmalıydı. Sanki değersizmiş gibi. Aggie'den ilgi görecek kadar ayrıcalıklı değilmiş

gibi. Acı çektirirken bile. Özellikle acı çektirirken. Oynadıkları oyundaki en önemli öğelerden birisi buydu.

Jace kot pantolonunun kemerini tuttuğunda, tereddüt etti. "İç çamaşırı giymiyorum."

"Ne? Senin malafatını görmeyi önemseyeceğimi mi sanıyorsun? Aletinin özel olduğunu mu sanıyorsun? İlgimi çekebileceğini falan?"

Jace bakışlarını yere indirdi. "Hayır, Sahibe."

"O zaman, soyun."

Jace pantolonunu çıkardı. Aletinin gerçekten de özel bir şey olduğu belliydi. Devasa. Güzel. Kalın. Granit kadar sert. Görünüşü Aggie'nin kadınlığını titretti. Tamam, yani ilgisini *çekmişti*, fakat onun bunu bilmesine izin veremezdi.

Alaylı bir gülümsemeyle, "Seni heyecanlandırıyor muyum, Jace?" diye sordu. En son bir adamı becermek istemesinin üzerinden o kadar uzun zaman geçmişti ki. Herhangi bir adamı. Ve şimdiye kadar asla bir müşteriyi düzmek istememişti.

Şu ana kadar.

"Evet, Sahibe." Nefesi kesildi. "Beni sertleştiriyorsunuz. Cezalandırın beni."

"Dizlerinin üzerine çök."

Jace tereddüt etti. "Hayır," derken Aggie'ye bakmadı.

"Hayır mı?"

Demek ki, oyun oynamak istiyordu. Aggie meydan okumaları severdi. Erkekler ona nadiren meydan okurlardı.

"Sadece canımı yakmanı istiyorum. Yerlerde sürünmek veya aşağılanmak istemiyorum." Aggie'ye bakmak için başını eğdiğinde, gözlerinde karşı koyan bir ifade vardı. Karşı koymak mı? İtaatkâr değil miydi? O zaman niçin buradaydı? Aggie'ye niçin ihtiyacı vardı?

Aggie, onun itaatsizliğini bastırmak için kıvrandığını gördü ve aslında boyun eğmek *istediğine* karar verdi. Tipik müşterileri

çoktan elleri ve dizlerinin üzerinde sürünüp acı için yalvarıyor olurlardı ve ardından da merhamet için yalvarırlardı.

"Eğer canını yakmamı istiyorsan, ne dersem onu yapacaksın," dedi tehlikeli bir hırlamayla. Elini adamın sırtından aşağıya doğru kaydırdığında, Jace gerildi. Aggie ona dokunduğunda karnında titreşen heyecanı görmezden gelmeye çalıştı. "Ve benimle, bana doğru düzgün hitap etmeden konuşabileceğini sanıyorsan, ağzına siktiğimin tıkacını sokarım. Bana *her zaman* saygıyla hitap edeceksin. Sahibe V diyeceksin." Aggie, Jace'in göğüs ucunu kavrayarak büktü. Asıl istediği şeyse, adamın ayaklarını yerden kesmek ve devasa aletini bir saat boyunca kadınlığına gömmekti. Bu Aggie'nin dominant karakterinde kalmasını zorlaştırıyordu. Ona boyun eğdirme isteğini köreltiyordu. Ve bu kesinlikle kabul edilemezdi. Aggie'yi, henüz ilk hamlesini bile yapamadan, kendi oyunundan çıkarmayı başarmıştı ve Aggie bunu takdir etmiyordu. Tepesi atıyordu.

Dişlerini kenetledi. "Bana öyle bakma, Jace."

Meydan okuma ifadesi Jace'in gözlerini asla terk etmedi, fakat sonunda başını eğdi. Bakışlarını gizlemek için. Aggie göğüs ucunu nihayet bıraktığında, Jace birkaç derin nefes aldı. "Özür dilerim, Sahibe V."

Adamın alışılmadık güç ve zayıflık karışımı, Aggie'yi çılgına çeviriyordu.

"Eğer kırbacımın tadına bakmak istiyorsan Jace, dizlerinin üzerine çökeceksin."

Adam gururuyla boğuşarak, Aggie'nin önünde dizlerinin üstüne çöktü. Aggie'ye bakmadı. Başını yere eğmişti. Hâlâ gözlerindeki meydan okumayı gizlemeye çalıştığına şüphe yoktu. Aggie, adamı bu ıstıraptan çok yakında kurtaracaktı. Ayağını kaldırdı ve çivi topuğunu Jace'in göğsüne bastırdı. "Öp."

Jace yine tereddüt etti. Aggie, ona boyun eğdirirken çok eğleneceğini düşündü. Başlamak için sabırsızlanıyordu.

Ancak sabırla bekledi. Dakikalar yavaşça geçiyordu. Jace, botunun tabanını öptüğünde artık bacağı yorulmaya başlamıştı. "Beni bağışlayın, Sahibe V."

"Ayağa kalk, Jace."

Ayağa kalktı. Bu konuda tereddüt etmemişti.

Aggie eline kalın, kırmızı bir ip alarak duvardaki halkadan geçirdi. İpi çekerek gerdi ve Jace'e uzattı. Adam ipi sol bileğinin çevresine doladı ve gergin ipi yaralı sol eliyle kavradı. Aggie diğer duvara takılı ikinci bir ipi ona uzattı. Adam bu ipi de sağ bileğinin çevresindeki siyah, deri bilekliğinin üzerine doladı ve sağ eliyle ipi kavradı. Kolları yanlara doğru açıkken, sırtı Aggie'nin rahatça üzerinde çalışabileceği bir halde, ona baştan çıkarıcı bir göz ziyafeti sunuyordu. Jace pek de uzun değildi, fakat mükemmel bir fiziği vardı. Özellikle de o sıkı, küçük kıçı. Lanet olsun, konu erkeklere geldiğinde Aggie'nin tek ve en büyük zayıflığı. Mükemmel bir kıç. Ve bu adamınkinden daha güzelini görmemişti. Yumuşak bir kıvrım. Hassas kalçalar. Yan taraflardaki hafif girintiler. Aggie bu kıç adına soneler bile yazabilirdi, fakat adam ona muhteşem, çıplak bedenini arzuyla izlesin diye para ödememişti. Yapacak işleri vardı.

Aggie hafifçe başlayacak ve adamın mutlu diyarlarını bulana dek şiddetini artıracaktı. Onun acı toleransını bilmiyordu ve gerçek işe başlamadan önce acı eşiğini aramak zorundaydı. Sınırını bulup, o sınıra doğru yönlenecekti. Daha ileriye değil. Asla daha ileriye değil. Ama tam olarak olmak istediği yere. Acının ötesine. Öforinin* hüküm sürdüğü yere.

Masasından pürüzsüz, ahşap bir yayvan sopa seçti ve Jace'in arkasına geçti. Gözleri aynada buluştu.

"Uslu durmadın mı, Jace? Pataklanmaya mı ihtiyacın var?" Adamın duyduğu heyecanının miske benzer kokusunu onu içine çekerken, göğüs uçları sertleşti.

Jace soluk soluğa, "Evet, Sahibe V," dedi.

* *ing.* Euphoria: kişinin halinden aşırı hoşnut olduğu ve kendisini fazlasıyla iyi hissettiği ruhsal bir durum. (Çev.)

Aggie ona fısıldamak için bir anlığına Sahibe V kimliğinden çıktı. "İstediğin kadar bağır Jace. Oda ses geçirmez. Hiç kimse seni duymaz. 'Merhamet, Sahibe V,' diyene kadar sana vuracağım. Anladın mı?" Yayvan sopayla Jace'in poposuna vurdu; onu acıtacak ancak yaralamayacak kadar dikkatliydi.

Jace, bağırmak bir yana, irkilmedi bile.

Aggie, "Beni durdurmak için söyleyeceğin şey ne?" diyerek onu yönlendirdi.

Jace cevap vermediğinde, Aggie ellerini onun kalçasında, poposunda, baldırlarında gezdirdi. Dokunuşunun altındaki sert kaslar titredi. "Söyle bana Jace, yoksa bitiririm."

"Güvenli kelimeye ihtiyacım yok."

Aggie elini indirdi ve ondan uzaklaştı. "O zaman işim bitti. Kıyafetlerini giy."

"Merhamet, Sahibe V."

Aggie kendi kendine gülümsedi. Bu seferkinin nasıl işlediğini anlamaya başlıyordu. Yayvan sopasını onun poposuna dokundurdu. "Bu iyi. Bir kez daha söyle, böylece unutmazsın."

Jace, "Merhamet, Sahibe V," diye fısıldadı.

"Şimdi, bunu gerçekten söylemek isteyene kadar söylemeyeceksin. Bir daha bunu söylersen, ızdırabından ne kadar hoşlanırsam hoşlanayım, duracağıma söz veriyorum."

Jace sertçe yutkundu ve onayladı.

Aggie, yayvan sopasıyla adamın poposuna vurdu, limitine ne zaman ulaşacağını saptamak için tepkisini izliyordu. Daha sert. Aynı yere. Tekrar. Tekrar. Aggie en etkili noktayı biliyordu. Vurduğunda şeytan çarpmış gibi acıtan kalçalarının üzerindeki o hassas yeri. Jace başını kaldırıp sanki ne zaman başlayacağını sorarmış ona gibi baktı.

Aggie, "Çok yaramazlık yaptın, değil mi?" dedi, çıplak eliyle poposunu ovalıyordu.

Bunu genellikle acıyı dindirmek için yapardı, böylece müşterisi daha çok acıyı kaldırabilirdi fakat bu seferkinde, ona gerçekten dokunmak istemişti.

"Canımı acıt, Sahibe V. Lütfen, canımı yak."

Aggie, daha şiddetli bir hamle için geriledi. Binici kırbacını atladı ve üç kısa kırbacın bir sapa bağlı olduğu aleti seçti. Gürültülü bir sesle Jace'in sırtına vurdu. Çoğu erkek çığlık atardı. Jace irkilmedi bile. Aggie aynadan onun gözlerinin acıyla parladığını gördü. Fiziksel acıdan değil. Duygusal acıdan. Derin ve korkutucu. Niçin ani, saçma bir dürtüyle ona sarılmak istemişti? Daha sert vurdu. Daha sert. Ona normalde yaptığından daha sert vururken, teninde üçlü izlerin belirmesini izliyordu. Genellikle bir adama bu şekilde, neredeyse kanını akıtacak kadar şiddetle vurmazdı. Niçin bağırmayı veya merhamet için yalvarmayı reddediyordu? Acıyı hissedemiyor muydu yoksa?

İçinde, duyduğu hayal kırıklığının sancısını hissederek kısa kırbaçları kenara attı ve masadan kalın kırbacını aldı. Kırbacın ucu adamın yan tarafına çarparak, orada kırmızı bir iz bırakırken gürültüyle şakladı. İkinci bir iz bedeninin çevresini sardı ve karnında bir iz bıraktı. Baldırında. Göğsünde. Tekrar sırtında. Adam tepki göstermedi. Bir kez bile. Bir şeyler hissettiğine dair tek işaret, ara sıra sol gözünün üzerinde beliren titremeydi. İpleri bile sertçe kavramıyordu.

Bu herifin acı eşiği nerelerdeydi böyle? Aggie, ona ne kadar sert vurabileceğinden emin değildi. Normalde bir adamın limitini belirlemesine yardımcı olan belirtilerin tümü kayıptı.

"Canını hiç mi acıtamıyorum?"

"Yeterince değil," diye fısıldadı. "Beni kanat."

Aggie onu kanatmayı reddetti, fakat onu acıtabilmek için yapabileceği başka şeyler vardı. Ve adamın ihtiyacı olan şey buydu. Acıtılmaya ihtiyacı vardı. Onu dizlerinin üzerine çöktürecekti. Durması için yalvartacaktı. Bütün gece sürse bile, sonunda Aggie'ye boyun *eğecekti*.

Sahibe V kırbacını bir kenara attı ve masaya döndü. Mumu söndürdü. Erimiş mumu parmağıyla kontrol ederken, irkildi. Sıcaktı! Adamın suratına baktı ve erimiş mumu onun göğsüne ve boynuna sıçrattı. Cızırtılı bir sesle, "Bu nasıl?" dedi. "Acıttı mı?"

"Seni sinirlendiriyor muyum, Sahibe V?"

Daha önce boyun eğdiremediği bir adamla hiç karşılaşmamıştı ve evet, sessiz acı çekişi, acıya göğüs germesi, sinirini bozuyordu. Çılgınca acı çekiyor olması gerekirdi, fakat belirtilere bakılırsa adam, daha çok bir tüyle gıdıklanmış gibiydi.

"Sinirli değilim. Sana nasıl boyun eğdireceğimi çözmeye çalışıyorum."

Jace, "Bunu daha önce hiç kimse yapamadı," dedi, "fakat sen oldukça iyi bir iş çıkarıyorsun. Şimdi durma."

"Bana büyüklük taslama."

"Kamçın var mı? Ucunda düğümler olan?"

Onu kamçıladı; önce naylon kamçısıyla adamın bedeninde üç düzine kadar, otuz santim uzunluğunda acıyan izler bıraktı. Ve ardından, düğümlü deri kamçısıyla, sırtını çapraz izlerden oluşan berbat bir deri parçası haline getirene kadar onu kamçıladı. Adam irkilmedi. Karşı çıkmadı. Aggie kalın, tahta sopayı aldı ve adamın zaten kavrulmuş olan sırtını bir düzineden fazla kez sopaladı. Böbrek gibi hayati organlardan sakınmak konusunda dikkatliydi, adamın omuzlarının arasına indirdiği her vuruşla birlikte harcadığı çabadan dolayı homurdandı. Onu *sopaladı*. Daha önce hiç kimseye böylesine gaddarca davranmamıştı. Hatta, çok gerekli olmadıkça, ince sopaya başvurmazdı. Ve Jace hâlâ karşı çıkmıyordu. Aggie bundan hoşlanmamıştı. Genellikle kölelerine boyun eğdirirken içine işleyen gücü bu sefer hissedemiyordu. Öfkesi alevlendi.

Jace omzunun üzerinden ona baktı. "Eğer yoruluyorsan—"

"Kapa çeneni."

Tekrar kalın kırbacını aldı ve büyüyen hayal kırıklığının acısını adamın sırtından çıkardı. Kırbacını şaklatırken artık dominatriks rolünde bile değildi. Sadece onun bağırmasını istiyordu.

Sadece bir kerecik. Minik bir işaret bile işini görürdü. Aggie'nin buna ihtiyacı vardı. Kontrolde olduğunu hissetmeye ihtiyacı vardı. Kontrolde olmadığını kabul etmek istemiyordu. Ya da kendisini elde etmesine izin verdiği takdirde, *Jace'in* kontroldeki kişi olacağını. Aggie, o bölgenin ne kadar feci şekilde acıdığını hatırlayarak, Jace'in baldırlarının arkasına vurdu fakat Jace bunu kabullendi. Kabullendi ve devam etmesi için sakince bekledi.

"Lanet olsun, Jace! Bana ayak uydur." Yeniden, tam sırtına vurdu. Öfkeli, kırmızı bir çizgi belirdi. Bu bir iz değildi. Kandı.

Jace usulca iç çekti.

Aggie kırbacını düşürdü. Erkeklere mümkün olan her türlü acıyı çektirdiği, fakat kan akıtmamayı başardığı için kendisiyle daima gurur duyardı. Ona yaptığı bu şey profesyonelce değildi. Hayal kırıklığına uğramıştı. *Öfkeliydi*. Daha önce bir seans sırasında asla öfkelenmemişti. Daha önce hiç on dakikada boyun eğdiremediği, acı eşiği bu kadar yüksek bir adamla da karşılaşmamıştı, tabii. Belki de adam ağrı kesici veya başka bir şeyler almıştı. Uçmuş gibi görünmüyordu fakat bu kadar fazla acıyı böylesine kolayca kabullenmesinin hiçbir makul açıklaması olamazdı. Aggie, Jace'in arkasında durdu ve çapraz bir şekilde omzundan omurgasına doğru kanayan kesiğe nazikçe dokundu.

"Üzgünüm Jace. Amacım bu değildi..."

"Teşekkürler Sahibe V, bir tane daha alabilir miyim?"

"Hayır." Kafasını şiddetle iki yana salladı. "*Hayır*! Seansın sona erdi."

"İki saatlik ödeme yaptım."

"O zaman paranı geri veririm."

"İade etmediğini söyledin."

Aggie onun yüzüne bakabilmek için adamı kendine doğru çevirdi ve gözlerinin içine baktı. Daha önce bu kadar genç bir adamda böylesine yoğun bir acıya rastlamamıştı. Adam, Aggie'yi rahatlamak için kullanmıyordu. Aggie'nin verdiği acıyı alıyor ve özümsüyordu. Zaten var olan neyse, ona ekliyordu. İçinde bulunan acının üzerine ekliyordu. Aggie adamın, kırbacın her

darbesini hissettiğini biliyordu. Onun canını, açığa vurduğundan çok daha fazla yaktığını biliyordu. Neden yıkılmayı reddediyordu? Aggie bunu anlayamıyordu.

"Seni diri diri kemiren her neyse, bunu aşmak zorundasın," diye mırıldandı. Yumuşak parmak uçlarıyla adamın alnını, kirli sakalla sertleşmiş yanağını ve köşeli çenesini sıvazladı. "Bırak gitsin, Jace."

Çenesi kasılan Jace, kafasını hafifçe iki yana salladı. "Bağırsaklarımın deşilmesini yeğlerim."

Aggie'nin eli hâlâ adamın yüzünü kavrıyordu. Genç kadın başını eğdi ve dudaklarıyla, Jace'in dudakları arasında birkaç santimetre kalana dek eğildi. Onu öpmemeliydi. İstiyordu, fakat... Hafifçe uzaklaşarak adamın gözlerini inceledi. Adamı her ne kadar fiziksel olarak istiyor olsa da, ona yardım edebilmek daha önemliydi. Bakışlarındaki acılı gölgeyi çekip almak. Uzaklaştırmak.

Almak.

Aggie'nin dudakları tıpkı bir tüy gibi onunkilere sürtündü. Jace bir ciğer dolusu nefesini bırakarak ürperdi ve Aggie'yi daha derin bir öpücüğe ikna etmek için dudaklarını araladı. Aggie onun dudaklarının zevkine varırken, adamın tadıyla, kokusuyla sarhoş oldu. Derin bir özlem, benliğinin çekirdeğinde toplanarak varlığının geri kalanını boş ve arzulu bir halde bıraktı. Deri kaplı göğsünü adamın sert göğsüne bastırdı ve boştaki eli adamı daha yakına çekmek için onun sırtına dolandı. Parmaklarının ucuna dokunan yapışkan kan damlaları, ona biraz önce Jace'e neler yaptığını hatırlattı.

Aggie geri çekildi; bu öpücüğün tamamen kendi fikri olduğunu biliyordu. Onu suçlayamazdı. Jace hâlâ iplere tutunuyordu, yumrukları sıkılmış ve eklemleri beyazlamıştı.

Jace, "Seni istiyorum, Sahibe V," diye hırladı.

Aggie'nin dudakları aralandı, göğüs uçları sertleşti, kadınlığı aralıksızın zonklayana dek şişti. Aggie de onu istiyordu, fakat müşterileriyle hiç seks yapmamıştı. Aggie pişmanlıkla iç çekti.

"Adım Aggie." Adamın sağ bileğindeki ipi çözdü ve Jace tutuşunu gevşetti. "Hadi gidip şu yaranla ilgilenelim."

Jace ısrarla, "Önemli bir şey değil," dedi. "Bitir beni."

"Önemli bir şey ve seninle işim bitti. Profesyonel muamele için ücret ödedin ve ben sınırı aştım. Güvenini sarstığım için özür dilerim. Kan akıttım. Bu kabul edilemez."

"Ben öyle düşünmüyorum, ama tamam. Eğer buna yoksan, giderim." İkinci ipi serbest bıraktı ve kıyafetlerini bulmak için odanın kenarına gitti.

Aggie, onun gitmesini istemiyordu. Aleti hâlâ granit kadar sert bir halde, esas duruşta bekliyordu. Aggie onu içinde istiyordu. Aggie'nin içinde, Sahibe V'nin değil. Fakat Jace'in istediği kişi Sahibe V'ydi. Bunu kendisi söylemişti.

Aggie, henüz pantolonunu giyemeden Jace'in elini tuttu ve adamı sürgülü kapıya doğru çekti.

"Ben o kesikle ilgilenene kadar hiçbir yere gitmiyorsun."

Jace karşı çıkmayarak onun kapıyı açmasına izin verdi. Aggie, adamı girişten geçirerek konutunun ikinci kısmına yönlendirdi; özel yaşam alanına. Daha önce hiçbir müşterisini kişisel yuvasına getirmemişti, fakat işlemleri sona erdiğinden, Jace'i müşteri olarak görmesi gerekmiyordu. Kapı kilidinin tuş takımına bir kod girdi ve evini zindanından ayıran güçlendirilmiş kapıyı iterek açtı.

Kapıyı arkalarından kapattıktan sonra, Jace'i yatak odasına doğru yönlendirdi ve onu yatağın kenarına oturması için zorladı. Kendisi de odasındaki banyoya giderek antibiyotik merhem, bandaj ve bir... kondom aldı. Kondomu korsesine sıkıştırdı ve adamın verdiği paranın hâlâ orada olduğunu fark etti. Bin doları korsesinden çıkardı, lavaboya attı ve ilk yardım gereçlerini yatak odasına taşıdı. Jace'i bıraktığı yerde gözleri kapalı, burnundan derin nefesler alırken buldu. Verdiği her soluklukla birlikte penisi yumuşuyordu.

"Sen ne yapıyorsun?" diye sordu Aggie.

Jace şaşırdı ve kapıda dikilen Aggie'ye bakmak için kafasını çevirdi. Bakışları, Aggie'nin bedeninde gezindikçe aleti tekrar sertleşti. Güzel. Aggie onu sert istiyordu. Sert ve rahatsız olmasını istiyordu, böylece onu kendi etiyle rahatlatabilirdi. Ve Jace de onun uyluklarının arasındaki derin ağrının icabına bakabilirdi.

"Sakinleşmeye çalışıyorum." Jace tek eliyle penisini kavradı ve irkilerek, sıkılı dişlerinin arasından içini çekti. Büyük ihtimalle iyi bir performans çıkaramayacak kadar çok heyecanlanmıştı, fakat bu Aggie'nin o devasa penisi derinliklerinde hissetme isteğini pek etkilemedi. Sertçe.

"Beni becermek istemiyor musun?"

Jace, "Müşterileri becermiyorsun," diye hatırlattı.

"Doğru. Sahibe V asla müşterileriyle düzüşmez." Yatağa tırmanarak adamın arkasına geçti. Aggie antibiyotik merhemi sürüp hâlâ kan sızan yerlere birkaç bandaj sararken, Jace omzunun üzerinden onu izledi. Aggie, adamın sırtında iz kalmamasını umuyordu. O kadar güzel bir bedeni vardı ki. Bu güzel vücuda kalıcı bir hasar verdiği düşüncesinden nefret etti. Jace'in terine bir öpücük kondurdu; hemen kesiğin üstüne. "Sana söyledim, seansın sona erdi. Eğer Sahibe V'yi düzmek istiyorsan, kendisi şu an müsait değil, fakat Aggie'yi düzmek istiyorsan, o buna çoktan gönüllü."

Aggie kollarını Jace'in bedenine sardı. Sert karın kaslarının verdiği mükemmel his ve avuçlarının altındaki dalgalı şekiller hoşuna gitti. Jace karnının ortasından aşağılara doğru inen, Aggie'nin şimdiye kadar karşılaştığı en seksi tüy şeridine sahipti. Aggie, Jace'in kulak memesini emerken parmak uçlarındaki kaba dokunun tadını çıkardı ve kulağını süsleyen gümüş küpeyi ağzına aldı. Kulaklar. Aggie'nin bir başka zayıflığı.

Jace, "Aggie," diye fısıldadı.

Adının onun dudaklarından dökülüyor olması Aggie'nin kalbini sıkıştırdı. Bir müşteri yüzünden aklı karışmamalıydı. Orada otuz dakika, otuz gün veya otuz yıl kalması fark etmezdi; Jace erinde sonunda oradan gidecek ve bu Aggie'yi üzecekti.

Lanet olsun. Böyle trajik, sessiz tiplere karşı bir zaafı vardı. Ve isyankâr bir itaatkâra? Yüce Tanrım, böylesi bir karışıma nasıl karşı koyabilirdi ki? Neredeyse, adamın en azından yatakta beceriksizin biri olmasını umuyordu. Şu bir dakikalık adamlardan olduğunu. Üstüne tırmanıp, bir iki kez içine girip çıktıktan sonra suratında aptal bir ifadeyle boşalmasını. Bu şekilde ondan kurtulması daha kolay oludu. Aggie, bir erkeğin kullanabileceği türden bir kadın değildi. Hiçbir erkeğin. Aggie'nin siparişine göre hazırlanmış gibi görünen Jace'in bile.

Jace, Aggie kulağını bıraktığında ona doğru döndü. Onunla yüz yüze gelmek için yatakta süründü. Aggie'yi kendisine doğru çekerek öptü; kendinden geçmiş bir taşkınlıkla genç kadının dudaklarını emiyordu. Eğer öpüştüğünün yarısı kadar iyi düzüşebiliyorsa, Aggie bitmişti. Adamın harap olmuş sırtına tutundu. Ağzını açarak, Jace'in keşfe çıkan dilini içeri kabul etti. Jace onun dilini dürtmedi ve bir çeşit görgüsüz hayvan gibi boğazına saldırmadı. Dudaklarını ve ağzını öylesine nazikçe okşadı ve sıvazladı ki, Aggie'nin gururu okşandı. Bu arada Aggie'yi öperken, parmakları düzenli olarak genç kadının ısmarlama deri büstiyerinin arkasındaki kopçalar üzerine çalışıyordu. Acele etmeden kopçaları bir bir açtı, aşağıya doğru yaklaştıkça parmak uçları omurgasının her santimine dokundu. Birbirine geçen bedenlerinin arasında hiçbir şey kalmayana dek giysiyi gevşetti.

Parmakları Aggie'nin yumuşak tenini okşadı. Bedenini genç kadınınkine yaslarken parmakları etine saplandı. Ardından parmakları gevşedi ve onu nazikçe, tatlılıkla okşayarak iç çekmesine neden oldu. Aggie'yi sırt üstü yatırdı ve ona bakmak için başını kaldırırken dudaklarını onunkilerden kopardı.

"Güzelliğin nefesimi kesiyor," diye mırıldandı.

"Öpücüğün de benimkini."

Jace gülümsedi ve iki eliyle onun yüzünü avuçladı. Yanaklarını öptü, sonra burnunun ucunu, sonra hevesli dudaklarını. Aggie onun için uyluklarını araladığında, arasına yerleşti. Güçlü

ellerinden biri, kadının deri botunun kenarına kaydı. Ağzı genç kadının çenesinden boynuna doğru ilerledi. Aggie, gördüğü ilgiden dolayı ağlamanın kıyısına gelene dek, onun duyarlı tenini öpüp emdi.

Vücudunun ağırlığını dirseğine vererek, Aggie'nin üzerindeki büstiyeri çıkardı. Sert kıyafeti kenara attı ve kadının göğüsleri arasında duran kondomu görünce yüzüne çarpık bir gülümseme yayıldı. "Bu da ne?"

Aggie'nin kalbi gümbürdedi. Şu gülümseyişi yok muydu... Eğer bu adam tarafından zaten baştan çıkarılmış olmasaydı, o gülümseme hakkından kesinlikle gelecekti.

Kondomu Aggie'nin uyluk hizasındaki botunun içine soktu. Aggie'nin göğüs uçları onun ağır bakışları altında bir kez daha sertleşti. Jace, onun heyecanlı tenine dokunmadı, onu öpmedi, fakat muazzam bir huşu içinde, tüm vücudunu süzmeye koyuldu. O anda Aggie, kendini dünya üzerindeki en güzel kadın gibi hissetti. Jace, Aggie'nin sertleşmiş göğüs ucunu emmek için başını eğdi.

Aggie'nin soluğu kesildi ve parmaklarını Jace'in dimdik sarı saçlarından geçirdi. Onu göğsüne bastırdı ve sırtı gerilirken zevkle ürperdi. Jace'in eli Aggie'nin boştaki göğsüne doğru hareket etti ve onu zarifçe kavradı; bu sırada başparmağıyla göğüs ucunu okşuyordu. Onu dilinin darbelerine uyan bir ritimle okşamaya devam etti. Bu adamda garip ovuşturmalar ve acımasız sıkmalar yoktu. Bir göğsü nasıl memnun edeceğini bilen bir adamdı.

Aggie, "Jace," diye mırıldandı. "Jace."

Aggie kıvrandı; kalçalarını bir o yana, bir bu yana çeviriyor, bedenini kendi bedeniyle doldurmasını istiyordu. Jace'in aleti, baldırının iç kısmına sürtündüğünde inledi.

Ah Tanrım, Jace. Al beni.

Aggie hazırdı. Muhtemelen onun kulübün arkalarından uzun adımlarla kendisine doğru geldiğini fark ettiğinden beri hazırdı. Jace kafasını kaldırdı, nazik bir gülümsemeyle Aggie'yi

kutsadı ve ardından diğer göğsünü ağzına almak için kafasını yeniden eğdi. Onu sertçe emdi ve sonra dilini çıkararak, sertleşmiş göğüs ucunu yaladı. Tekrar sertçe emdi. Ovaladı. Emdi. Aggie altında titredi, uyluklarının arasındaki zonklayan ağrıya katlanamıyordu.

Çaresizce, "Jace," diye çığlık attı.

Jace'in elleri göğsünden aşağı kaydı ve Aggie'nin bedeninde aşağılara doğru hareket ederken karnının ortasına nazik öpücükler kondurdu. Aggie patlayacağını düşünene kadar, dilini onun göbeğinde gezdirdi. Daha aşağıya indi; yüzü genç kadının kasığıyla buluşana kadar inmeye devam etti. Aggie'nin baldırları beklentiyle titredi. Kadınlığının kokusunu bile alıyor olmalıydı. Sıcaklığını hissediyor olmalıydı. Aggie çok sıcaktı. Çok ıslaktı.

Bekliyordu.

İstiyordu.

"Jace, lütfen."

"Şişt, Aggie. Aceleye getirme."

Jace başını eğdi ve Aggie'nin baldırlarının içini öptü. Aggie nefesini tuttu, kadınlığı kasılıyordu. Rahatlamaya öylesine yakındı ki, Jace ona sahip olduğu anda patlayacağını biliyordu. Fakat Jace ona sahip olmadı. Baldırının içine sıra sıra öpücükler kondurdu. Ağzı botlarının üst kısmına geldiğinde kondomu çıkardı ve diğer botunun içine sıkıştırdı. Ardından, Aggie'nin bacağından aşağıya doğru yavaş yolculuğuna başladı. Bir yandan gittiği yol boyunca uzanan botun fermuarını açıyordu. Dudakları ve dili, baldırından parmak ucuna kadar zevkten oluşan yumuşak bir yol oluşturdu. Bitirdiğinde, Aggie'nin botu bir kenara atılmış halde yerde duruyor ve Aggie çarşafı tırmalıyordu.

"Jace, beni çılgına çeviriyorsun."

Jace güldü. Aggie onun kahkahasını sevdi. Derin ve zengin. Mutlu. Acı tarafından tüketilmiş bir adam, mutluluğu nasıl hissedebiliyordu?

Aggie başını kaldırdı ve Jace diğer bacak üzerinde çalışmak için tekrar yukarı çıkarken ona baktı. Jace, kondomu kalan

botun içinden çıkarırken kendi kendine gülümsüyordu. Kondomu Aggie'nin iç çamaşırına soktu. Sanki; günahkâr ağzımla memnun edeceğim yerler listesinde sırada burası var, der gibiydi. Aggie heyecanla iç geçirdi.

Evet, Jace. İşte orası. Bekleyemiyordu. Dilini klitorisinde hissetmek için sabırsızlanıyordu. Sıvıyla nemlenmiş dudaklarını sıvazlamasını. Kadınlığının içinde kıvrılmasını. *Oh! Lütfen, acele et.*

Jace, diğer bacağında aşağıya doğru indiği sırada, kirli sakalı baldırının iç kısmına sertçe sürttü. Ardında bıraktığı kızarıklığı nazik öpücükleriyle dindirdi. Aggie soluk soluğaydı ve Jace'in dili bedeninde yukarı doğru çıkarken heyecanla kıvranıyordu. Jace parmağını genç kadının siyah, saten iç çamaşırının lastiğinde gezdirdi. Aggie ürperdi.

Kondom kalçasından kurtularak yuvarlandı ve Aggie'nin yanına, yatağa düştü. Jace, kondomu iki parmağının arasına alarak, Aggie'nin ağzına bıraktı. Aggie ısırma dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldı; Jace paketi açıp devasa aletinde kaydırarak içine girdiğinde, kondomun yırtılmış olmasını istemiyordu. Onu içinde düşündüğünde sırtı yay gibi gerildi. Onu doldurduğunu. İçinde gidip geldiğini. *Ah Tanrım, Jace, sana ihtiyacım var. İçimde. Hemen.*

Jace onun iç çamaşırını kaydırdı, ellerini baldırlarında, dizlerinin arkasında, bacaklarında ve ayak bileklerinde gezdirdi. İç çamaşırını kenara attı ve Aggie'nin bacaklarını genişçe açtı. Aggie'nin sıcak, ağrıyan teni soğuk havayla yıkandı. Jace'in sıcak nefesi, ıslak tenini uyandırdı. Aggie inledi.

Jace, tamamen ortada ve şişmiş bir dudağı ağzının içine aldığında Aggie kasığına ağda yaptığına memnun oldu. Jace dudaklarının arasındaki hassas bölgeyi, Aggie'ye kafayı yiyeceğini düşündürtene kadar emdi. Aggie'nin kalçaları kıvranana kadar ahlaksız dilini kaygan iç yüzeyde gezdirdi. Tümseğini emerek devam etti. Dili, klitorisi kaplayan tene sürtündü ve Aggie bu çıldırtıcı işkence karşısında haykırdı. Jace diğer şişmiş dudağı emdi. Dilini dudakların arasındaki boş, ıslak kuyuda fazlasıyla

kısa sürede kıvırdı. Sert kirli sakallı çenesi, hassas anüsüne sürtüyordu. Dilini büzülmüş delikten içeriye soktu ve ardından zonklayan kadınlığının içine kaydırdı. Aggie'nin ağzı açıldı, kondom dudaklarının arasından aşağıya kaydı.

"Jace, Jace!" Aggie, adamın saçlarını kavrayarak, sertçe yukarıya doğru çekti.

Jace ürperdi ve sonra diliyle onu becerdi. Dilini mümkün olduğu kadar derine sapladı ve tekrar içine sokmadan önce geri çekti. Bir parmağının ucunu genç kadının anüsüne kaydırdı, dilini kadınlığından çekerek aynı elinin iki parmağını oraya soktu. Jace parmaklarını derine, daha derine gömerek Aggie'nin içinde kıvırdı. Parmaklar onu genişçe açarken, Aggie'nin bedeni kasıldı. Jace klitorisi ağzına alarak emdi.

Aggie eşsiz zevk dalgalarıyla patladı.

"Evet, evet, evet!" Aggie, Jace klitorisini emip diliyle şişkin etini sıvazlarken çığlık attı. Parmaklar, kasılan kadınlığı ve hoşnut anüsünün içinde kıvrılıyordu.

Jace, fazlasıyla hızlı bir şekilde geri çekildi ve yüz yüze gelinceye kadar genç kadının bedeninde yukarıya doğru çıktı. Parmaklarından genç kadının sıvılarını yaladı, boğazının gerisinden memnuniyet sesleri mırıldanıyordu. Aggie'nin omzunun kenarındaki kondomu aldı ve paketi dişleriyle yırtarak açtı. Başını eğerek onu öptü, sonra kendi tarafına yuvarlanarak kondomu taktı. Çok küçüktü. Kondomu kalın aletinin üzerinde esnetmek için kıvranırken, dudağını ısırıyordu. Aggie ona bir Magnum* mu getirmeliydi? Bugüne kadar hayatında Magnum'a ihtiyaç duyan tek bir kişi olmuştu, fakat bu yıllar önceydi. Şu anda elinde bir tane bile Magnum yoktu.

Aggie'nin bedenine girebilmesi için aletini eliyle yönlendirdi ve Aggie'nin bütün endişeleri yok oldu.

Penisini Aggie'nin sıvılarıyla ıslatmak için yüzeysel darbelerle başladı. Penisinin muhteşem kalınlığına alışmasına izin

* Magnum: Amerikalı Trojan markasının ürettiği, büyük beden kondom çeşidi. (Ed.)

verdi. Aggie, ona tamamen sahip olduğunda, Jace'i daha derine almak için sırtını gerdi. Ah Tanrım, hayatında asla böylesine leziz bir doluluk hissetmemişti.

Jace, "Çok güzelsin," diye mırıldandı, dudaklarının onunkine sürtüyordu. "Bedenin, beni kutsuyor."

Aggie, Jace'in ona böylesine sevildiğini hissettirmeyi nasıl başardığını bilmiyordu. *Sevgi*? İşte, genellikle bacaklarının arasında bir erkek varken düşünmediği bir duygu.

Jace yavaşça geriye çekildi ve tekrar ileri doğru hamle yaptı. Aggie'yi yakından izliyordu. Aggie'nin neden hoşlandığını belirlemek için tepkilerini ölçer gibiydi. Sanki onun için kendi zevki önemli değildi. Sadece Aggie'nin aldığı zevki önemsiyordu. Jace'in insafsız ve mükemmel ritmi, Aggie'yi gönüllü bir biçimde rahatlamanın yamacına sürükledi. Aggie, nirvanaya daha önce yaklaşamadığı kadar yakındı. Jace'in derin darbeleri ne çok yavaş, ne de çok hızlıydı. Sadece doğruydu. Ve derin. Ah çok derin.

Jace genç kadının ritmini bulduktan sonra, onunla sevişirken boynunu öptü, ellerinin arkalarını onun tenine sürttü, göğüs uçlarını başparmağı ve işaret parmağının arasında ovaladı, Aggie'yi arzudan çıldırmanın eşiğine getirdi. Aggie, sevişme esnasında bir yandan da ön sevişmeye devam eden bir adamla hiç tanışmamıştı. Jace dışında. Jace onunla birlikte hareket ederken, Aggie'nin bedenindeki bütün zevk noktaları üzerinde çalışıyordu. Aggie'yi beklenmedik bir arzuyla ürperttiğini fark edince, ayak başparmağını genç kadının ayağının üzerinde daha sık gezdirmeye başladı. Aggie gözlerini kapattı ve Jace'in kontrolün tamamını ele geçirmesine izin verdi. Daha önce gücünü hiçbir adama böylesine zahmetsizce vermemişti. Bunun için her zaman mücadele ederdi, fakat Jace'le etmemişti. Niçin? Sebebini uzun süre düşünemeyecek kadar çılgına dönmüştü.

Ona kusursuz bir zevk vermek için harcadığı uzun zamandan sonra, Jace'in nefesi aksadı ve Aggie gözlerini açıp baktığında

onu dudağını ısırırken buldu. "Çok uzun süre bekledim," dedi soluğu kesilerek. "Artık boşalabilir miyim?"

Aggie'ye mi *soruyordu*?

"Evet, bırak gitsin." Rahatlamayı çoktan hak etmişti.

Sanki Jace'in içinde bir şeyler patlamış gibiydi. Aggie'nin içine tıpkı bir hayvan gibi daldı. Kollarını genç kadının baldırlarının arkasına dolayarak Aggie'yi ikiye katladı. Onu sertçe beceriyor, uzun, kalın aletini Aggie'nin bedenine sokuyordu. Aggie zevk ve acıyı birbirinden ayırt edemeyerek inledi, bildiği tek şey bunu sevdiği ve durmasını istemediğiydi. Asla. Öncesinde gösterdiği düşünceli, hassas sevişmeyle, düzülmenin sert kontrastından hoşlandı.

"Evet, Jace!" diye çığlık attı. "Becer beni."

Jace "Canımı acıt," diye karşılık verdi.

Aggie'nin tırnakları genç adamın göğsüne gömüldü. Jace inledi.

Aggie ellerini aşağı doğru çekerken göğsünde sekiz tane derin, paralel tırnak izi bıraktı. Jace ürperdi, kafasını yana eğdi ve ağzı coşkuyla açıldı. "Tanrım, evet," diye hırladı.

Aggie onun göğüs ucunu yakaladı ve acımasızca büktü.

Jace onu öpmek için başını eğdi. Aggie kan tadını alana kadar onun dudağını ısırdı. Jace onun acımasızlığına karşı çıkmadı, fakat dizlerinin üzerinde yükseldi, böylece onu daha da sert düzebiliyordu.

Aggie orgazma yaklaşarak çığlık attı.

Dudağı özgür kaldığında genç adam kafasını kaldırdı ve ona baktı. "Sertçe gelmek istiyor musun?"

Şey, tabii ki istiyordu. Bu ne çeşit bir soruydu böyle?

"E-evet, Jace. Beni sertçe boşalt."

"Gözlerini benimkilerden ayırma."

Aggie'nin içine darbeler yapmaya devam etti, onu gittikçe sınıra sürüklüyordu. Aggie gözlerini ona dikti, yoğun bakışlarında kaybolmuştu. Jace sanki kendisini onunla aynı anda

bırakmak istiyormuş gibi Aggie'yi izliyordu. Mutluluktan uçarken Aggie'ye katılmayı.

Aggie onunla arasında bir bağ hissetti. Son derece kişisel. Seksten daha fazlasını. Çok az tanıdığı bir adamla tecrübe etmek istediğinden daha fazlasını. Kalbi göğsünde sertçe gümledi. Jace, kısa bir an için Aggie'nin onu görmesine izin verdi. Dünyadan gizlediği sorunlu ruhunun derinliklerini görmesine. Aggie'nin soluğu kesildi ve ciğerlerinin iğne batarcasına acımaya başlamasına rağmen, soluğunu tutmaya devam etti.

Beklenmedik bir biçimde, rahmi kasıldı. Bir spazm kadınlığını yakaladı. Rahatlama dalgaları bütün bedenine kasılmalar gönderdi. Gözlerini daha fazla açık tutamıyordu. Ah Tanrım, boşalıyordu. Ve boşalıyordu. Ve boşalıyordu. Jace içine sertçe pompalamaya başladı. "Aggie, canımı acıt. Buna ihtiyacım var..."

Aggie parmaklarını genç adamın kızarmış sırtına sapladığı anda, onun içinde kendini kaybeden Jace'in bedeni, genç kadınınkine dayanarak titredi. Jace bağırırken yüzünü Aggie'nin boynuna sürttü. Birbirlerine tutundular; bedenleri ortak bir coşkunlukla kıvranıyordu.

Jace durdu ve başını kaldırdı. Sesi uzaktan geliyordu. "Nefes al bebeğim. Bir nefes al."

Nefes mi? Ne demek istedi?

"Aggie!" Genç kadının iki omzunu tutarak onu sarstı.

Aggie nefes aldı, muhteşem hava dikenler batan ciğerlerini doldururken tekrar boşaldı. Doğru düzgün anlayamadığı o kişisel bağla oluşan yoğun duyguları sırasında yakalandığı ilk orgazmından bile daha sert boşaldı. Aggie çığlık attı, kalçalarını Jace'in yumuşayan aletinde hareket ettirmeye devam etti. Bütün bedeni istemsiz zevk kasılmalarıyla, coşkuyla kıvrıldı.

Muhteşemdi.

Aggie'nin bedeni sakinleştiğinde Jace onun baldırlarına sardığı kollarını çekti, böylece genç kadın bacaklarını esnetebilirdi. Ağrıyı hafifletmek için onun kalçalarını ovaladı ve ardından dudaklarını nazikçe öpebilmek için iki eliyle yüzünü kavradı.

"İyi misin?" diye fısıldadı. Burnunun ucunu genç kadının yanağına sürttü, dudakları Aggie'nin kulağını gıdıklıyordu. "Sanırım bir saniyeliğine, nasıl nefes alınacağını unuttun."

Aggie, "İyiden de öteyim," dedi çılgınca. "Bu da *neydi* böyle?"

"Neydi?" Dudaklarını Aggie'nin çenesine sürdü.

"Açıklayamıyorum. Beni bu kadar sert becerdiğinden mi, yoksa bana bakış şeklin veya başka bir şeyden mi, bilmiyorum. Bu..."

"Heyecan verici?"

"Heyecan verici mi? Bu inanılmazdı. Tekrar yap, lütfen."

Jace başını kaldırdı ve gözlerini onun gözlerine dikti. Tamamıyla afallamış görünüyordu. "Artık benden nefret etmiyor musun?"

"Bu yaptığından sonra senden nasıl nefret edebilirim? Hayatımda böyle bir şeyi hiç tecrübe etmemiştim. Harikaydı."

"Sen canımı yakana kadar boşalamamış olsam bile mi?"

"Eğer kendini bırakabilmek için ihtiyacın olan buysa, bana göre hava hoş."

Jace gülümsedi. "Genellikle bu bölüm kadınların bana *seni hasta piç kurusu*, diye seslendikten sonra kıyafetlerini alıp, arkalarına bile bakmadan çırılçıplak bir halde odadan kaçtıkları yerdir."

"Ben kaçmıyorum."

Jace'in gülümsemesi genişledi. Bu gülümseme, Aggie'nin kalbinin aptalca teklemesine sebep olmuştu. "Fark ettim. Beni tekrar kırbaçlayacak mısın? Artık cinsel açıdan sıkıntılı olmadığım için bunu daha iyi kaldırabilirim."

Aggie sırıttı. "Seve seve. Yeterli acıyı aldığında beni tekrar becerecek misin?"

Jace onu öptü ve içinden çıktı. "Eğer hâlâ hareket etme kabiliyetim varsa."

Kondomu aletinden çıkardı, odanın çevresine bakındı ve onu masanın yanındaki küçük çöp kutusuna atmak için yataktan

çıktı. Aggie kendini yataktan sürükleyerek çıkardı; bedenini titreten artçı sarsıntıları hâlâ atlatamamıştı. Bir de Jace'in bir dakikalık adamlardan olduğunu ummuştu. Artık böyle olmadığından kesinlikle emindi.

Aggie iç çekerek, çamaşırına uzandı.

"Giyiniyor musun?" diye sordu Jace.

"Seni tekrar kırbaçlamamı istemiyor musun?"

"Evet, beni *senin* kırbaçlamanı istiyorum, Aggie, Sahibe V'nin değil. Seni çıplak istiyorum. Sen canımı yakarken, biraz önce nasıl memnun edeceğimi öğrendiğim o bedenin, açık olmasını istiyorum."

"Yapamam, Jace. Kendim olarak canını yakamam. Dominant rolünde olmak zorundayım."

Jace ona tek kaşını kaldırdı ve elini göğsündeki tırnak izlerinin üzerinde gezdirdi. "Ah, gerçekten mi?"

Aggie başını eğdi. Jace'i incitmişti. Ve bundaki bir şeyler onu heyecanlandırdı. "Genellikle bu bölüm erkeklerin bana *çıldırmış kaltak*, diye seslendikten sonra kıyafetlerini alıp, arkalarına bile bakmadan çırılçıplak bir şekilde odadan kaçtıkları yerdir."

"Ben kaçmıyorum." Jace, Aggie'ye elini uzattı ve genç kadın onu tutmak için odanın karşı tarafına geçti.

Jace'in onu evinin girişine ve ardından ses geçirmez odaya yönlendirmesine izin verdi. Jace'in, zindandaki kıyafet yığınının içinde bir cep telefonu bipliyordu. Bir sesli mesajı vardı. Alnı kırıştı. "Bu kim olabilir ki? Beni kimse aramaz."

Jace telefonu deri ceketinin cebinden çıkarıp mesajı dinledi. Aggie, adamın yüz ifadesinin kafa karışıklığından korkuya dönüşmesini izledi. Jace kıyafetlerine uzandı ve giyinmeye başladı.

"Üzgünüm, ama gitmem gerek."

"Bir sorun mu var?"

"Trey hastanede."

"Trey?"

"Günahkârlar'ın ritim gitaristi."

"Durumu ciddi mi?"

Bir botunu giydi. "Evet, öyle görünüyor. Kafa yaralanması. Seni tekrar görebilir miyim?"

Aggie çıplak göğüslerinin üzerinden kollarını bağladı. "Eğer benden randevu alırsan."

"Yarın akşam? Aynı saatte?"

"Yarın onda başka bir müşterinin randevusu var."

Jace'in tüm bedeni irkildi; Aggie onu kırbaçladığında vermesi gereken tepkiyi şimdi veriyordu. Soluğu kesilerek "Aa," diye mırıldandı.

"Akşam beşe ne dersin?"

Jace'in ışıltılı gülümsemesi, güneşle boy ölçüşebilirdi. "Daha da iyi."

Aggie sırıtışını gizlemeye çalıştı, fakat başarısız oldu. "Seni not alacağım."

Bölüm 5

Jace beklemekten ölmezse, Dare Mills'i çevreleyen karanlık ölüm bulutu bunu birazdan başaracaktı. Uzun saçı ve deri kıyafeti onun ünlü bir rockçı olduğunu onaylıyordu, fakat acıyla kasılmış yüzündeki endişe, onun yalnızca bir insan olduğunun ve küçük kardeşinin hastaneye yatırılmasından dolayı tam bir enkaz haline geldiğinin sağlam bir kanıtıydı. Saat neredeyse sabahın beşiydi. Trey bundan birkaç saat önce başarılı bir ameliyattan çıkmıştı fakat anestezinin etkisiyle hâlâ uyuyordu.

Dave on ikinci kez, "Neden içeri girip onu görmemize izin vermiyorlar?" diye sordu. "Sadece onu görmek istiyorum."

Eric, "Dinlenmesi gerekiyor," dedi, "hepsi bu." Ağzını aslan gibi ayırarak esnedi ve iki eliyle birden yüzünü ovaladı.

"Onu hastane yatağından sürükleyip, siktiğimin Vegas şeridinde geziye çıkaracak falan değilim. Sadece onu görmek istiyorum. Hâlâ nefes aldığını bilmek istiyorum."

Jace, hafifçe Dare'in eline vurdu. Hislerini gayet iyi anlıyordu. Bunu açığa vurması imkânsızdı, elbette. Her seferinde Dare'e, sevdiğin birinin hayatı bir yabancının ellerindeyken, hastane bekleme odasında oturmanın nasıl bir his olduğunu anlatmak için ağzını açıyordu. Beyaz duvarlar üzerine üzerine gelir ve felç edici bir acı soluğunu keserdi. Bekleme odası deneyimlerinden hiçbiri iyi sonlanmamıştı. Dare'in bunu duymaya ve Jace'in de bunu tekrar düşünmeye ihtiyacı yoktu. Bu yüzden Dare'in eline arada sırada yumuşakça vuruyor, kendisinin orada olduğunun ve ona destek verdiğinin bir şekilde farkına varmasını umuyordu. Jace başarısını Dare'e borçluydu. Bütün geçimini.

Çocukların hiçbiri Dare'in, Günahkârlar'ın bir parçası olması için kendisine nasıl yardım ettiğini bilmiyordu. Jace'in grupla seçmelerini ayarlayan Dare'di. Trey'le konuşup, Günahkârlar'ın orijinal basçısı Jon'u uyuşturucu kullandığı için kovmasını söyleyen Dare'di. Exodus End'in basçısı Logan'ın yerine Jace'i getirmeyi düşündükleri hakkındaki saçma sapan hikâyeyi uyduran Dare'di. Logan, Exodus End'den ayrılmayı asla düşünmemişti. Hepsi bir kurgudan ibaretti. Hem de hepsi. Dare aracılık etmeyi talep etmişti çünkü bu, kardeşinin grubu için en iyisiydi. Konu Trey olunca herifte güçlü bir koruma içgüdüsü uyanıyordu. Jace Trey'in, ağabeyinin ona ne kadar değer verdiğinin farkında olup olmadığını merak etti. Ve birisinin seni bu kadar çok sevmesinin nasıl bir his olduğunu.

"İflas etmek üzereyim," dedi Eric. "Brian ne zaman gelip nöbeti devralır acaba?"

Jace, "Birkaç saat içinde," dedi.

Dare, "Gidebilirsin, Eric," dedi. "Onun için yeterince şey yaptın."

Eric gülümsedi ve ardından ayağa fırladı. "Ödleklik yapacak değilim. Kim kahve ister?"

Dare boş bir sesle, "Olur," dedi.

"Ben bir fincan alırım," dedi Jace. Eric'in sözlerinin iğneleyici bir şeylere dönüşmesini bekledi, fakat Eric hepsi için birer doz kafein bulmak için odadan çıktı. Jace, Eric şakalarından vazgeçtiyse tamamen tükenmiş olmalı, diye düşündü.

"Onunla Brian hakkında konuşmadım," dedi Dare.

Jace ona soran gözlerle baktı. "Brian'a ne olmuş?"

"Onunla konuşmalıydım. Sorunu olmadığından emin olmak için onu kontrol etmeliydim."

Jace'in, çok iyi anladığı başka bir şey daha. *Yapmalıydım* cümleleri. O gün okula otobüsle gitmeliydim. Kara'yı kenara itmeliydim. O pencereden dışarı asla tırmanmamalıydım. Asla doğmamalıydım.

"Doktora daha erken gelmesi için onunla konuşmalıydım," dedi Dare.

"Doktora gelmesi için onunla konuşmaya çalıştık Dare," dedi Jace.

"Ama o beni dinler." Dare orta parmağıyla kaşını sıvazladı. "Bazen."

"Israr etmemiz gerekirdi. Yaralı olduğunu biliyorduk," dedi Jace. Bir 'yapmalıydım' daha.

Eric uzun parmaklarının arasında, üç tane köpük bardakla geri döndü. "Siz ikiniz ne homurdanıyorsunuz?" Kendi kahvesinden bir yudum almadan önce bir bardağı Dare'e, diğerini ise Jace'e uzattı.

"Trey'e daha önce yardım etmeliydim," dedi Dare.

"Pekâlâ, etmedik. Şimdi sonuçlarıyla başa çıkmak zorundayız. Değiştiremeyeceğin şeyler için kendini yiyip bitirmen anlamsız. Şu anda yapabileceğin tek şey, durumu idare etmek," dedi Eric.

Dare, "Şu anki durum tepemi attırıyor," diye yanıtladı.

Jace, Dare'in eline bir kez daha dokundu. Anlıyordu. Olanların üzerinden yıllar geçmiş olmasına rağmen, hâlâ değiştiremeyeceği şeyler için kendini yiyordu. Bu suçluluk duygusundan kurtulduğu günü hayal bile edemiyordu.

Bölüm 6

Aggie'nin ön kapısından gelen rahatsız edici sesler onu öğleden önce uyandırdı. Bir yastığı kavrayıp kafasını onun altına gömdü. Yastık ısrarcı kapı sesini boğuyordu, fakat bu uykusuna geri dönmek için yeterli değildi. Sesler şiddetlenince derin bir şekilde oflayarak örtüyü kenara tekmeledi, çıplak bedenine bir bornoz geçirdi ve ön kapıya ilerledi. Annesi eşikte duruyor, gergince etrafa bakınıyordu.

Aggie, "Burada ne arıyorsun?" diye sordu.

Annesi eşikten geçti, kapıyı arkasından çarptı ve kilitledi. "Birkaç günlüğüne burada kalıyorum. Kahven var mı?" Aggie'nin müşterileri üzerinde çalıştığı ses geçirmez odanın açık kapısından içeri göz attı. Jace bir gece önce ayrıldığından beri oda boş duruyordu.

Aggie annesini dirseğinden tuttu ve bağlantılı fuayeden geçirerek oturma odasına yönlendirdi. Oturma odasından devam ederek, geniş ve ferah odadan bir kahvaltı tezgâhıyla ayrılan mutfağa doğru devam etti. "Niçin burada kalman gerekiyor? Yine ne yaptın?"

"Peşimde birkaç adam var. Önemli bir şey değil. Sadece, beni bulmazlarsa daha iyi olacak. Sigara içsem sorun olur mu?"

Annesi çantasına uzandı ve bir paket sigara çıkardı. Paketten bir sigara aldı ve parlak pembe dudaklarının arasına koydu.

"Aslına bakarsan, sorun olur. Git dışarıda iç. Kahveni getireceğim."

Annesi omzunun üzerinden kapalı ön kapıya doğru baktı. "Aslında, zaten bırakmam gerekiyor." Sigarayı tekrar paketine soktu ve oturma odasını fuayeden ayıran güçlendirilmiş kapıyı kapatmak üzere oraya yöneldi. Aggie eğer bir müşteri

beklemiyorsa kapıyı açık bırakırdı, fakat bu paranoyak annesine kendini daha iyi hissettirecekse, kapalı tutabilirdi.

Annesi Aggie'yi mutfağa kadar takip etti ve kahvaltı tezgâhındaki taburelerden birisine tünedi. Aggie esneyerek bir demlik kahve kaynatmaya başladı ve annesinin karşısındaki tezgâha yaslandı.

Annesi, "Senin neyin var?" diye sordu. "Birisiyle falan mı yattın?"

"Hı?" Nasıl oluyor da annesi böyle bir şeyi bilebiliyordu?

"Çarpık yürüyorsun."

"Kapa çeneni," dedi Aggie. "Çarpık falan yürümüyorum."

"Peki, öyle diyorsan, öyledir." Annesi onu bir süre süzdü, çantasına uzandı ve sigara paketini yeniden çıkardı. "Erkekler. Serseriler. Hepsi."

Normalde Aggie onunla hemfikir olurdu, fakat dün gece hoşuna giden türde bir tane bulmuştu. Görünüşe göre, çarpık yürümesine sebep olan birisini. "Hepsi kötü değil."

Annesi paketten bir sigara daha çıkardı, dudaklarının arasına koydu ve yaktı. "Lanet olsun, kendine bir erkek buldun, değil mi?"

Aggie omzunu silkti. "Pek sayılmaz."

Annesi sigaradan büyük bir nefes çekti, duman tavana doğru yayılmadan önce kafasının üstünde kıvrıldı. Aggie gerçekten de evinde sigara içilmesini istemiyordu, fakat bu kadınla arasında o kadar çok savaş vardı ki, aralarından birini seçmek zorundaydı.

"Pek *sayılmaz* derken?" Annesi kalemle çizilmiş kaşını ona doğru kaldırdı. "Adı ne? İyi biri mi?"

"Adam falan yok anne." Kafasını iki yana salladı. Annesine Jace'le ilgili bir şey anlatmaya gönlü yoktu. Adını söylemeye bile. Onu ne kadar çekici bulduğunu veya nadir kahkahalarının kalbini nasıl ısıttığını tarif edemezdi. Ve özellikle cinsel hayatını daha önce hiçbir erkeğin dolduramadığı gibi doldurduğundan

da asla bahsedemezdi. Eğer küçücük bir detay bile verirse, annesinin ona Jace'in ne kadar harika olduğunu unutturana kadar, onunla ilgili her şeyi kötüleyeceğini biliyordu.

Aggie, "Ee sende ne var ne yok?" diye sordu. Annesi bir şeye ihtiyacı olmadan ortaya çıkmazdı. Çocukluğunda, onunla şimdi yaptığından bile daha az ilgilenmişti. Kadın her zaman gerçekleşmeyecek hayallerin peşinde koşuyordu. Çocuk sahibi olmayı asla hayal etmemişti. Aggie onun için bir yüktü. Ebeveyn yükümlülüklerini kucaklamak yerine, onlardan kaçıp duruyordu. Aggie bu durumu yıllar önce kabullenmişti.

Kahve demliği, sanki sürahiye kusacakmış gibi fokurdadı. Kahvenin güçlü aroması, rahat mutfağa nüfuz etti. Aggie, annesiyle kendisine iki fincan kahve doldurmak için arkasını döndü. Annesinin fincanına birkaç kaşık dolusu şeker attı, kendisininkini koyu aldı.

Annesi kemikli elleriyle fincana uzanarak, kahvesinden bir yudum aldı. "Sonunda aklıma seni şu striptiz kulübünden çıkaracak bir fikir geldi."

Aggie gözlerini devirdi. "Sana daha kaç kere söylemem gerekiyor? Orada çalışmak hoşuma gidiyor. Mecbur olduğum için dans etmiyorum. Dans ediyorum; çünkü bunu *istiyorum*."

"Komik olma, Agatha." Kadın, bu düşünceyi başından savmak istercesine kafasını iki yana salladı. "İnternetten bir kitap satın aldım."

"Kitap mı? Ne tür bir kitap?"

"Slot makinelerinde nasıl kazanacağını anlatıyor. Garantili."

"Lütfen, bunu yapmadığını söyle."

"Yaptım. Ve yöntemi denedim." Yüzüne parlak bir gülümseme yayıldı. "Birkaç bin kazandım."

"Bu harika. Kredi kartı borçlarının bir kısmını kapatabilirsin."

Annesi sigarasından bir nefes daha çekti. Kahvesini höpürdeterek bir yudum aldı. Asıl olaya gelmeden önce oyalanıyordu. "Böylece düşündüm; eğer elli dolarla başlayıp onu iki

bin yapabiliyorsam, o zaman elli binle başlarsam, iki milyon ya-
pabilirdim." Sigarasıyla Aggie'yi işaret etti ve göz kırptı. "Ma-
tematikte her zaman iyiydim."

Aggie'nin kalbi sıkıştı. "Ne yaptın anne?"

"Şey, sence? Borç aldım ve kumarhaneye gittim. İlerleme kay-
dedeceğimi düşünüp durdum. Kitabı harfiyen takip etmiştim."

Ah, lanet. "Ne kadar kaybettin?"

Annesi gözlerini sigarasının ışıldayan ucuna dikti. "Şey, ilk
elli bini kaybettikten sonra—"

"Elli bin!"

"Başka bir elli bin daha ödünç aldım ve..." Omzunu silkti,
sigarasından son bir nefes çekti ve uygun bir kül tablası bula-
mayınca, izmaritini Aggie'nin granit tezgâhına attı.

"Slot makinelerinde yüz bin dolar kaybettin!"

"Ah, hayır, hayır, hayır, hayır, hayır," dedi annesi, kafasını
şiddetle iki yana sallıyordu.

Aggie derin, rahatlatıcı bir soluk aldı.

"Slot'ta yalnızca elli bin kaybettim. Diğer elli bini rulete
kaptırdım." Yüzüne pekmez kadar tatlı bir gülümseme yayıldı.

Aggie, "Senin *sorunun* ne?" diye bağırdı.

"Seni o kulüpten çıkarmak istedim şekerim. Hepsi bu."

"*Anne*! Sakın bunu benim hatammış gibi göstermeye
kalkma." Aggie iki eliyle yüzünü ovaladı. Bankada birkaç bin
doları vardı ve ana banyodaki lavabonun üzerinde bin dolar
daha duruyordu, fakat evini ek işi için kısa süre önce tadilat-
tan geçirmişti. Yani paraya çevrilebilir malları çok düşüktü. O
borcu ödemek için yüz bin dolar bulmasının hiçbir yolu yoktu.
"Bekle bir dakika." Annesini sert bir bakışla olduğu yere sabit-
ledi. "Hangi lanet olasıca *sana* borç verir ki? Kredin bok gibi."

Annesi omzunu silkti; cafcaflı kırmızı saçını tek parmağına
dolayıp duruyordu. "Ah, birkaç adam işte."

"Birkaç adam mı?"

Kadın, kaşlarını çatarken dudaklarını büktü. "Sarırım mafya
üyeleri," diye fısıldadı ve sanki toprak kürekleriyle kendisini
kovaladıklarını görmeyi bekliyormuşçasına omzunun üzerin-
den baktı.

"*Ne*?"

Annesi irkildi. "Bana bağırma, küçük hanım!"

Aggie mutfakta volta atarken tırnağını kemiriyordu. "On-
lara ne zaman geri ödemen gerekiyor?"

"Yakında."

"Ne kadar yakında?"

Annesi sindi. "Ses tonun hoşuma gitmiyor, Agatha. Kiminle
konuştuğunu unutma. Eğer ben olmasaydım, sen de olmazdın."

"Ne kadar yakında?"

"Üç hafta önce." Paketten bir sigara daha çıkardı ve yaktı.

Aggie, öfke ve şaşkınlıkla açılan ağzını kapatmayı becerе-
medi. Ya da nefes almayı. Sonunda, "Ve bana bunu *şimdi* mi
söylüyorsun?" diye dökülüverdi.

"Ne kadar meşgul olduğunu biliyorum. Minik sorunlarımla
canını sıkmak istemedim."

Bu noktada Aggie, aşırı soluk almaktan düşüp bayılacak
hale gelmişti. "Minikmiş! Onlara faizli ödeme yapman gereki-
yor, öyle değil mi?"

"Elbette. Kim faiz olmadan borç para verir ki?" Annesi
ikinci sigarasından da derin bir nefes çekti. İzmariti ağzından
çıkardı ve soluğunu yavaşça verirken gözlerini ışıldayan kora
dikti. Duman iki burun deliğinden dışarı süzüldü.

"Ne kadar?"

"Yüzde yirmi."

"Yılda bir mi?"

Annesi kahkaha attı; ağzından bir duman dalgası yayıldı.
Mavi gözlerini Aggie'ninkilere doğru kaldırdı. "Onlar yıllık
borç yapmazlar şekerim. Şu anda, her şeyi geri ödemekte ve
kızıyla kendisinin hayatlarını yoluna koymakta zorlanmayan,

müsrif bir bahisçi olacağımı zannetmiştim. Vegas'tan başka bir yerde. Vegas'tan bıktım. Sen bıkmadın mı?" Omzunu silkti ve sigarasından bir nefes daha çekti. "Tahiti konusunda ne düşünüyorsun?"

"Seni öldürecekler, seni aptal kadın."

"Paralarını ölü bir bedenden nasıl geri alacaklar? Bir şeyler düşüneceğim. Her zaman bir yol bulurum. Fakat o zamana kadar nerede olduğumu bilmelerini istemiyorum, yani bir süreliğine misafirin olacağım. Tamam mı?"

Hayır, tamam değildi, fakat ne yapabilirdi ki? Bu kadın, annesiydi. Komik, aptal, güvensiz annesi. Eğer onu bu kadar çok seviyor olmasaydı, onu boğabilirdi.

Ayrıca, Jace'le ilgili ufak bir problemi vardı. Onu bu meraklı kadından nasıl saklayacaktı? Dünya üzerinde onu tanıştırmak isteyeceği en son insan, annesiydi.

Bölüm 7

Jace saat tam beşte Aggie'nin kapısını çaldı. Suçluluk duygusunu zihninin gerilerine tıktı. Hastanede Trey'i ziyaret ediyor olmalıydı, gezegendeki en çekici kadınla ateşli, kendisini tamamıyla esir alan seksin peşinde değil. Trey birkaç saat önce uyanmıştı fakat henüz normale dönmemişti. Ellerindeki hareket kabiliyetinin çoğunu yitirmişti. Jace bununla nasıl başa çıkacağından emin değildi. Sadece Aggie'ye bir kez daha sahip olarak onu aklından atmaya ihtiyacı vardı ve böylece her şey yeniden normale dönecekti. Onun yardımıyla, şimdiden tekrar büyümeye başlamış olan ruhundaki acı yerine, başka bir şeye konsantre olabilirdi. Kasığındaki uyumlu sancı, bunun için oldukça küçük bir bedeldi.

Kapıyı açan orta yaşlı, kırmızı saçlı kadın, şüpheli bir ifadeyle Jace'i süzdü.

Kadın, "Benden ne istiyorsun?" diye sızlandı. Gözleri Aggie'nin gözleriyle aynı gök mavisi rengindeydi, fakat sert görünüşünün Aggie'yle alakası yoktu.

"Ah..." Gafil avlanan Jace, birden dilini yutmuştu.

"Henüz tamamlayamadım, Maynard. Aletini pantolonunda tut."

Kadın kapıyı suratına kapattı.

Jace kafasını kaşıdı. Bunun Aggie'nin evi olduğundan emin olmak için kapı numarasını kontrol etti.

Kim?

Ne?

Kapı tekrar açıldı. Deri dominatriks kostümünü giyen güzel Aggie, karşısında belirdi. Korsesindeki işlemeli dizayn, bir

önceki geceden farklıydı. Dün gece kırmızı güller vardı. Bugünse nane yeşili sinekkuşları.

Aggie, Jace'e gözlerini devirdi. "Olanlar için üzgünüm. Annem ziyarete geldi. Beklenmedik bir şekilde. Benim isteğim ve kararım dışında."

Jace'in günün büyük kısmında alay konusu olmasına neden olan yarı sert aleti büzüşüp söndü. "Annen mi?"

"Sen sadece bir müşterisin." Jace'e sert bir bakış gönderdi.

Sadece bir müşteri. Yani bir gece önce paylaştıkları inanılmaz yakınlık, daha önce hiç kimseyle tecrübe etmediği o bağ, Aggie'ye hiçbir anlam ifade etmemiş miydi? Bu düşünce niçin kalbini deşiyordu ki? Bu boku umursadığından falan değildi. Umursamıyordu. Müziği haricinde hiçbir bok umurunda değildi. Hayatında onu yüzüstü bırakmayan tek şey müziğiydi.

Aggie elini tuttu ve bir gece öncesinde onu olağanüstü şekilde kırbaçladığı ses geçirmez odaya doğru yönlendirdi. Ve kan akıttığı. Jace bu düşünceyle ürperdi.

"Onu tanıyor musun?" Aggie'nin annesi kollarını göğsünde kavuşturarak fuayede durmuş, onaylamaz bir ifadeyle kızını izliyordu.

"Saat beşte bir randevum olduğunu söyledim. Eve geri dön."

"Ona güvenmiyorum, Agatha. Şüpheli görünüyor. Sanki bir mafya üyesi gibi."

Mafya? Muhtemelen deri ceketi yüzündendi. Jace aceleyle Aggie'nin müşterilerine hizmet ettiği odaya girdi.

"O mafya değil. Git buradan anne." Aggie zindanın kapısını kaydırarak kapattı ve arkasından sürgüledi. Jace'e bakmak için döndü. "Üzgünüm. Onun bazı... *sorunları* var." Tek elini salladı.

Jace omzunu silkti ve yere baktı. Gitmek istiyordu. Annesi evdeyken bunu yapamazdı. Özellikle de kadın ona aletini pantolonunda tutmasını söyledikten sonra. Burada olmasının tek sebebi kızının içine aletini sokmaktı. Tekrar tekrar ve aşırıya kaçarak.

"Gitmeliyim," dedi sessizce.

Aggie ona doğru yürüdü ve tam önünde durdu. Jace'in gözüne, genç kadının geniş, leziz göğüsleri ilişti. Dudaklarını yaladı. Aleti pantolonunda kıpırdadı. Bu kadın aşırı derecede ağız sulandırıcıydı ve Jace'in aklındaki her düşünceyi silip atıyordu. Aggie, iki eliyle birden Jace'in yüzünü avuçladı ve gözlerini kendi gözlerine doğru kaldırdı. "Sorun ne?"

"Trey..."

"Hastanedeki gitarist mi?"

Jace başını sallayarak onayladı. "Onu ziyarete gitmeliyim."

"Durumu nasıl?"

"Ameliyattan başarıyla çıktı ve biraz önce uyandı. Onunla olmam lazım."

"Yani şu anda iyi?"

Jace kafasını hafifçe iki yana salladı. "Parmaklarını doğru düzgün kıpırdatamıyor ya da öyle bir şeyler işte."

"Onu daha sonra da görebilirsin. Muhtemelen dinleniyordur."

"Evet." Jace gözlerini onun dolgun, yakut kırmızısı dudaklarına indirdi. "Dinleniyordur." Bakışlarını şehvetinden hipnotize olmuş bir halde Aggie'nin dudaklarına dikti. "Seni öpebilir miyim?" Ellerini genç kadının kalçalarının kıvrımına yerleştirip, onu daha yakına çekti.

"Kalıyor musun?"

Jace hafifçe onayladı. Bugün sadece bir müşteri olsa bile. Hâlâ onunla birlikte olmak istiyordu.

"Tamam o halde. Öp beni. Jace." Aggie, Jace'in adını şefkatli bir okşayış gibi söylemişti. Bu ses tonu, Jace'in kalbini acıttı.

Önem veriyormuş gibi davranma. Yapma işte.

Jace dudaklarını onunkilere sürttü. Aggie'nin dudakları yumuşacıktı. Uysal. Genç kadını tekrar öptü. Bu kez daha derinden. Hafifçe uzaklaştı ve gözlerinin içine baktı.

Aggie başparmağıyla ağzının köşesini silerken, "Bugün seni çok düşündüm," diye mırıldandı. Şu anda rujunun yarısı büyük ihtimalle Jace'in suratındaydı.

Jace gülümsedi. Onunlayken, gülümsemesi yüzüne kendiliğinden yerleşiyordu. Şimdiye kadar, başka birisinin yanındayken, kendini hiç böyle hissetmemişti. Her zaman tetikte olurdu fakat onunlayken değil. Aggie'yle birlikteyken hissettiği şey... *güven miydi? Rahatlık? Anlayış?* Öyle bir şey. "Ah, öyle mi?"

Aggie başını salladı. "Sen beni düşündün mü?"

"Sürekli."

Aggie, Jace'in tişörtünü çekerek başından çıkardı ve dudaklarını köprücük kemiğine bastırmak için eğildi.

"Sırtına bakmaya korkuyorum. Acıyor mu?" Parmaklarını nazikçe Jace'in sırtında gezdirdi.

Jace bu öğlen yataktan sürünerek çıkarken epey zorlanmıştı, fakat şimdi daha fazlasına hazırdı. "Pek değil. Üzerimde çalışırken kolaya kaçmayacaksın, değil mi?"

"Nasıl istersen, bebeğim. Sen de benim için aynısını yapacaksın, değil mi?"

Ona vurmasını falan istemiyordu değil mi? Jace böyle biri değildi.

"Aklında ne var?" diye sordu.

"Sen bana ne yapmak istersen. Sana güveniyorum."

Jace'in kalbi tekledi. Jace'e ona istediğini yapabilme özgürlüğü mü veriyordu? Aggie'yi tur otobüsüne götürmeliydi. Zevk verici alet bavulu otobüsteki dolaptaydı. Bunları hak edecek bir âşıkla birlikte kullanmak üzere, yıllardır zevk oyuncakları topluyordu. Ve bu koleksiyonu göstermeye çalıştığı her kadın onu büyük bir hayal kırıklığına uğratmıştı.

Aggie, Jace'in fermuarını açtı. Pantolonunu bacaklarından aşağıya indirirken önünde çömeldi. Aletinin başına nazik bir öpücük kondurdu. Penisi titredi, hızla şişiyordu. Kalın, uzun ve

sert oluyordu. Ait olduğu yere, Aggie'nin şehvetli vücuduna, kaygan sıcaklığına gömülmek istiyordu.

Aggie masanın üzerine eğildi ve yassı bir sopa seçti. Jace'e bakmak için kafasını çevirdi ve bakışları onun sırtına kaydığında irkildi. "Gerçekten yaralısın," diye mırıldandı. Ona doğru ilerleyerek arkasına geçti ve parmaklarını, sırtının üst kısmındaki kalın yara izlerinin üzerinde gezdirdi. "İnce sopa. Niçin bu kadar fazla zarar verdiğimi söylemedin bana? Dururdum."

"Durmanı istemedim. Buna ihtiyacım vardı."

"Sana bir daha ince sopayla vurmayacağım," dedi. "Bu akşam yassı sopayla dayak yemeye iyice hazırlan." Omzunu öptü ve yüzüne bakabilmek için genç adamın bedenini kendine doğru çevirdi. Jace'in çıplak poposunu okşadı ve ardından, poposunun etli yanağına yassı sopasıyla bir tane indirdi.

Sopa Jace'in hassas etine çarptı. Zonklayan acı, poposundan gelip aletinin dibine zevk olarak yerleşti. Kalbindeki, ruhundaki diğer acı yavaşça dindi. Bu acının onu terk ettiği tek an, fiziksel acıyla dikkatinin dağıldığı zamanlardı. Fiziksel acı, duygusal olanından daha az acıttığı için onu rahatlatıyordu. Aggie ona tekrar vurdu. Jace'in ayak parmakları, botlarının içinde kıvrıldı. Tekrar. Jace'in göğüs uçları sertleşti.

Ah, Tanrım, Aggie. Canımı yak.

Acımı dindir. Canımı yak.

Aggie yüz ifadesini izleyerek Jace'e tekrar vurdu ve ardından onu tutkuyla öptü. Dili onunkine karışıyordu. Jace genellikle acı ve zevk karışımını tecrübe etmezdi. İkisini ayrı tutmak için elinden geleni yapardı. Fakat bir gece öncesinde Aggie ona tam olarak ihtiyacı olan şeyi vermiş ve bunun için onu yargılamamıştı. Jace'in heyecanı çabucak kabardı. Kollarını onun çevresine sardı, genç kadını kendisine doğru çekerken onu daha da derin bir tutkuyla öpmeye başladı.

Aggie tekrar vurduğunda Jace ağzının içinde inledi. Siktir. Tamamen sertleşmişti. Aggie'yi istiyordu. Hayır, daha fazlası vardı. Ona ihtiyacı vardı.

Onu oksijene ihtiyaç duyar gibi arzuluyordu.

Aggie kafasını çevirerek öpücüğünü böldü ve yassı sopayla ona tekrar vurdu.

"Bu hoşuna gitti mi?"

Jace tutarlı bir şekilde düşünemiyordu. "Hı?"

"Acının yanında, bir parçacık zevk alıyor musun?"

"Evet. Hoşlandım..."

Aggie aşağı kaydı ve Jace'in ayaklarının önünde, dizlerinin üzerine çöktü. Sertleşmiş aletinin tepesini yaladı. Jace ürperdi, zevk teninde dalgalanıyordu. Aggie, aleti sıcak ağzına aldı ve nazikçe emdi. Poposuna tekrar vurduğunda genç adam inledi. Aggie daha sertçe emdi, dolgun dudaklarını aletinin duyarlı kenarına sürterken kafası hızla aşağı yukarı hareket ediyordu. Jace'e vurmak için sık sık durdu, ardından onu tekrar ağzına alarak zevki arttırdı.

Jace daha fazlasını kaldıramayana dek tatlı acı, işkenceli zevke karıştı. Jace parmaklarını genç kadının gür, ipeksi siyah saçlarına dolayarak kafasını tuttu. "Aggie," diye fısıldadı. "Yapma. Yapamam. Çok fazla."

Aggie, Jace'in bacaklarının arasına uzandı ve tek eliyle hayalarını avuçladı. Sıktı. Acı onu nefessiz bırakırken Jace'in midesi buruldu. Aggie tutuşunu gevşetti ve Jace acıyla solurken onu tekrar derin bir şekilde boğazının gerisine kadar emdi. Boğaz kaslarını ve dilini aletinin çevresinde çalıştırdı. Jace, genç kadının saçlarını bırakmak için ellerini zorladı, eğer çok heyecanlanırsa çekip canını acıtacağını biliyordu. Ve Aggie onu çabucak heyecanlandırıyordu.

Jace başını eğip ona baktı. Aggie itaatkâr bakışlarla ayaklarının dibinde duruyordu; aleti boğazına gömülmüştü.

Nefesi kesilirken, "Ah siktir," diye soludu. Bakışlarını odanın karşısındaki aynaya çevirdi. Aggie geri çekilip derin bir şekilde emer ve tekrar geri çekilirken bel hizasındaki saçı savruluyordu.

Aggie yassı sopayı yere bırakırken aletini ağzından çıkardı. Dar, deri büstiyerine uzandı ve bir kondom çıkardı. Paketi dişleriyle koparıp açtı ve genç adamın aletinin üzerine geçirdi. Bu seferki kondom, Jace'in bir gece önce kullanırken zorlandığı küçük olanlardan değildi.

Jace ona bakarak sırıttı. "Bu kez rahatımı düşündüğün için teşekkürler."

"Dışarı çıktım ve senin için geniş kondomlardan satın aldım, dev çocuk." Çıplak eliyle Jace'in poposuna tokat attı.

Jace güldü. "Sanırım grubumun davulcusunun bana küçük adam diye seslendiğini bilmen gerekiyor."

"*Küçük* adam mı?" Aggie, takdir dolu bakışlarını Jace'in aletine dikti. "Hadi oradan. Sen ona ne diyorsun? Kör adam mı?"

Jace, Eric hakkında konuşmak istemiyordu. Kondomu takıp, onu iyi emeller için kullanmak istiyordu. Botlarını çıkardı ve kot pantolonunu kenara tekmeledi. Çevreye bakındı. "Burada yatak yok."

"Hayır, ama bir masa var."

Jace, Aggie'yi belinden kavradı ve odanın karşısına çekti. Jace onun iç çamaşırını çıkardıktan sonra Aggie masanın kenarına tünedi. Jace bacaklarının arasına çömeldi ve genç kadın sırılsıklam olana kadar klitorisini emdi. Kokusu adamı çılgına çeviriyordu. Tatlı nektarına yumulurken burnundan derin nefes aldı, dili genç kadının kaygan etinde dans ediyordu. Aggie'nin heyecanlı solukları, boğazının gerisinden gelen iç çekişleri, Jace'i genç kadının gerçekleşmek üzere olan orgazmıyla ilgili uyardı. Jace ayağa kalktı ve penisini dikkatlice Aggie'nin bedeninin içine yerleştirdi. Aggie'nin sırtı gerildi ve kalçaları masadan kalkarak onu daha derinine aldı, ağırlığının çoğunu masaya dayadığı kollarıyla destekliyordu. Sıcaklığı Jace'i yuttu. Jace inledi, Aggie'nin ağırlığını zonklayan aletinin üzerinde tutmak için ayaklarını genişçe açarak kendini destekledi. Aggie masanın kenarına doğru kaydı ve Jace onu tekrar doldurmak için ileri atıldı.

Soluğu kesilerek, "Jace," diye fısıldadı.

Jace yavaşça içine girdi, temposunu düzenli olarak artırırken tepkilerini izliyordu. Mükemmel ritmi bulduğunun kanıtı, genç kadının kıvranması ve miyavlar gibi ses çıkarmasıydı. Acımasızca bu ritmi muhafaza etmeye devam etti, müziğine hizmet eden aynı tutarlı ritim üzerinden devam ediyordu.

Aggie arkasına uzandı ve gürz benzeri aleti masanın üzerinden aldı. Hafifçe Jace'in göğsüne vurdu. Düzinelerce ince telin her biri, Jace'in etinde leziz sızılar bırakıyordu. Jace'in nefesi kesildi. Kadının içine daha sertçe girdi. Aggie, Jace'in darbelerini kamçısıyla karşıladı; darbeler hem ritmiyle, hem de yoğunluğuyla uyum içindeydi. Jace onu ne kadar sertçe becerirse, genç kadın o kadar sertçe vuruyordu. Jace onun içine gittikçe daha sert darbeler vuruyordu. Heyecanının onu kendinden geçirmesine izin verdi. Hareketlerinin bilinçli kontrolünü kaybediyor, asıl kontrolü aldığı zevke değil, onu kıvrandıran acıya veriyordu. Aggie, tam olarak neye ihtiyacı olduğunu nereden biliyordu? Rahatlama ihtiyacı çabucak kırılma noktasına geldi. Hayaları ağırlıktan acıyordu.

Ona bakmak için gözlerini açık kalmaya zorladı. Aggie orgazma yakın mıydı? Sert darbeleriyle genç kadının tüm bedeni sarsılıyor, bedenleri bir araya geldiğinde güzel memeleri salanıyordu. Aggie'nin mükemmel kırbaçlama misillemesinden dolayı Jace'in göğsü soyulmuş ve kızarmıştı. Jace onu izlerken Aggie, kendinden geçmiş bir halde ağzını açtı. Orgazma Jace'in düşündüğünden daha yakındı.

Jace, "Bana bak," diye talep etti.

Aggie gözlerini açtı ve bakışları Jace'e kilitlendi. Jace bir parmağını aralıktan kaydırarak Aggie'nin klitorisini ovaladı ve genç kadını uçurumun kenarına sürükledi.

Aggie, "Jace!" diye çığlık attı.

Aggie'nin kadınlığı aletinin çevresinde orgazmla kasılırken, Jace kendini bıraktı. Bedeni gerildi, menisini peş peşe muhteşem fışkırmalarla onun içine pompalarken kadının bedeni

kontrolsüzce titredi. Jace bütün bunlar boyunca gözlerini ondan ayırmadı. Bunun kendisini duygusal anlamda ne kadar savunmasız hale getirdiğini biliyordu, fakat Aggie'nin yanındayken, bunu umursamıyordu.

Jace tükenmiş halde genç kadının titreyen bedeninin üstünde yığıldı. Aggie kollarını ona doladı ve kalçalarını ileri geri hareket ettirerek Jace'in aletinden keyif almaya devam etti.

Aggie, "Ah Tanrım, Jace," diye mırıldandı. "Sana doyamıyorum."

Jace de ona doyamıyordu, ki bu ona göre bir sorundu. Ona verdiğinden çok daha fazla zevki hak ettiğini düşünerek, parmaklarını Aggie'nin uzun, ipeksi saçlarında gezdirdi. Aggie onu böyle patakladıkça genç kadına doğru düzgün ilgi ve dikkat gösteremeyecek kadar kendinden geçiyordu. Aggie için yapmayı düşündüğü şeyin bunu telafi etmesini umdu.

Aggie'nin omzunu öpmek için eğilirken, "Benimle bir yere gelir misin?" diye sordu.

Aggie, "Peki, olur," dedi. "Nereye gidiyoruz?"

Jace kollarından destek alarak yükselti ve genç kadının kızarmış yüzüne baktı. Aggie onun göğsüne yaptığı şeyi görünce somurttu. Çapraz izlerin üzerinde dolaşan parmaklarının nazik dokunuşu, Jace'te bağımlılık yapıyordu. Acı, anılarını tekrar ön plana getiriyordu. Jace onun bileklerini yakaladığında genç kadın, başını kaldırıp ona baktı.

"Tur otobüsüne. Sana gerçek mutluluğu tattırmak istiyorum."

"Gerçek mutluluk mu? Az önce tecrübe ettiğim şey o değil miydi?

Jace güldü. "Bebeğim, o sadece ısınma turuydu."

Bölüm 8

Aggie yaklaşarak Jace'in sırtına sokuldu ve ellerini karnının düzlüğüne bastırdı. Motosikletlere bayılıyordu. Özellikle düşük eğimli, homurdanan Harley'lere. Tekerlekler üzerindeki ön sevişmelere de.

Vegas şeridinden aşağıya doğru indiler. Yaz akşamı boğucuydu, yine de kaldırımdaki kalabalık ve trafik yoğundu. Turistler karanlıktan sonra, oyun oynamak için dışarı dökülüyordu. Aggie bütün hayatı boyunca Las Vegas'ta yaşamıştı ve şehrin duraksamayan enerjisi onu hâlâ etkiliyordu. Jace, Las Vegas Bulvarı'nın güneyinde, Mandalay Bay'in arkasındaki alana döndü ve sırayla dizilmiş üç tur otobüsünün yanında durdu. Motosikletini gümüş ve siyah renkli otobüsün arkasına park etti ve Aggie motordan kalkarken ona yardım etmek için elini tuttu.

Aggie kaskını çıkardı. Uzun, gür saçları bir çağlayan gibi omuzlarına ve sırtına döküldü. Saçlarını sabırsızca yüzünden çekti. "Çöle doğru sürüp, bu motosikletin üstünde sevişmemiz gerek."

Jace kaskını çıkardı, kendi kendine gülümsüyordu. "Sanırım bunu ayarlayabilirim."

Aggie soluğu kesilerek, "Şimdi mi?" diye sordu.

"Şimdi senin için başka planlarım var. Bir dahaki sefere."

Bir dahaki sefer? Aggie geleceği planlamakta iyi değildi, özellikle bir erkeğe güvenmesini gerektiren durumlarda. Fakat Jace için taviz verebilirdi.

Jace tur otobüsünün kapısını iterek açtı ve basamakları tırmandı. Koridordan aşağıya baktıktan sonra, elini uzatarak Aggie'yi içeri davet etti. Otobüsün içi Aggie'nin beklediğinden daha iyiydi. Konforlu, deri bir kanepe; iki kolçaklı koltuk, bir

plazma TV ve bir ses sistemi. Ana koridorun ilerisinde küçük, kare bir yemek masası ve kabinlerin karşısında minik bir mutfak vardı. Yemek bölümünün ötesinde her iki yanda da perdeli kümeler yer alıyordu. Jace koridordan aşağıya inmeye devam ederken perdeleri kenara iterek dört boş ranzayı ortaya çıkardı.

Genç adam, "Burada birisinin olduğunu sanmıyorum," dedi.

Banyo kapısı yarı açık duruyordu. Orada da kimse yoktu. Koridorun sonundaki kapıyı çaldı. Cevap gelmediğinde küçük bir yatak odasının kapısını açtı. Lambayı açtığında Aggie odaya girerek çevreye bakındı. Rahat görünüşlü, orta boy bir yatak odanın yarısını kaplıyordu. Kıyafetlerin taştığı bir dolap, yatak takımı, havlular ve diğer malzemelerle dolu bir duvar. Kapının yanında uzun bir şifoniyer vardı ve dolabın karşısındaki duvara ufak bir pencere yerleştirilmişti. Tavandaki bir kanca gözüne ilişti.

Jace kulağına, "Bu senin için," diye fısıldadı.

"Benim için mi?"

"Göreceksin. Ne içmek istersin?"

Jace'in baskın kişiliği Aggie'yi her seferinde şaşırtıyordu. Nazik, düşünceli bir yanı da vardı, yani yüzeyin hemen altındaki hayvanla tamamen tezat oluşturuyordu. Bir melek ve bir şeytan. Garip olan şey, Aggie onun iki tarafından da hoşlanıyordu. Bir yanı şefkatle kalbini ısıtıyor diğer yanıysa şehvetle bedenini yakıyordu. "Şarabın var mı?"

Jace sırıttı. "Benimle aynı zevke sahip bir kadın. Umarım tatlı şarap seviyorsundur."

"Başka bir tür şaraplar da mı var?"

"Diğer otobüste biraz porto şarabım var. Hemen geri dönerim. Keyfine bak." Genç kadının yanağını öptü ve onu tek başına bıraktı.

Aggie deri ceketini çıkardı, dikkatle katladı ve uzun şifoniyerin üstüne koydu. Kıyafetlerini çıkarmayı ve Jace'i çıplak bir şekilde beklemeyi düşündü fakat kıyafetlerini onun soymasından hoşlandığına karar verdi. Yavaşça. Baştan çıkararak. Muhteşem

bir ilgi ve hassaslıkla. Sessizlikte, masanın kenarındaki şifoniyerden belli belirsiz bir hımlama sesi geldi. Aggie'nin alnı kafa karışıklığıyla kırıştı ve sesin nereden geldiğini anlamak üzere şifoniyere yöneldi. Çekmeceyi açtığında, karşısında bir dolu seks oyuncağı buldu. Her boyutta ve kalınlıkta dildolar. Vibratörler. Kondomlar. Aromalı yağlar. Penis yüzükleri. Popo tıkaçları. Aggie'yi buraya getirme sebebi bu muydu? Hımlayan vibratörü buldu ve çekmeceye geri bırakmadan önce düğmesine basarak kapattı.

İçeri gelen Jace, "Bu tür şeylerden hoşlanır mısın?" diye sordu.

Aggie arkasına döndü. "Burnumu soktuğum için üzgünüm. Vibratörlerden birisi vızıldıyordu. Sesi takip ettim." Başıyla çekmeceyi işaret etti. "Tüm bu aletler senin mi?"

Jace kafasını iki yana salladı. "Brian'ın. Oyuncakları seviyor. Eğer bir şeyler ödünç almak istiyorsan paylaşmayı sorun etmez."

"Brian kim?" Jace'in kendisine uzattığı şarap kadehini aldı.

"Solo gitaristimiz. Buradan, bir Günahkârlar hayranı olmadığını anlıyorum. Herkes Brain "Üstad" Sinclair'ı bilir. O bir rock tanrısı. Sed, solistimiz, adı çıkmış bir zampara. Trey ritim gitar ve kadın ya da erkek demeden, dikkatini çeken herkesi çalar. Ve bir de Eric var, o... davulcumuz. Ben de kendi halinde, silik bir üyeyim işte."

"Bundan emin misin? Bence feci derecede tatlısın."

Jace kızardı. "Kızların asıl çıldırdıkları kişi Sed. O tam bir canavardır."

"Senin gibi mi?" Aggie sırıttı, şarabından bir yudum aldı. Mükemmel şekilde soğutulmuş, dolgun ve tatlıydı. Daha önce bundan daha lezzetli bir şey tatmamıştı. "Mmmm." Başını eğip bardağına baktı. Bardağın iç yüzeyi şarabın kalın tabakasıyla kaplanmıştı. Bu görüntü, Aggie'ye kan görüntüsünü hatırlattı. Bir yudum daha aldı, soğuk sıvıyı ağzında tutuyordu. Şarap dilinin yüzeyini ısıtırken, aroması ekşidi. Aggie yutkundu.

"Ben tamamen farklı türde bir canavarım."

Aggie başını kaldırıp ona baktı. Gözlerindeki soğukluk omurgasından aşağıya bir ürperti gönderdi. Jace şarabını iki yudumda bitirdi ve bardağını şifoniyerin üzerine koydu. Dolaba gitti ve derinliklerinden sert kabuklu, siyah bir bavul çıkardı. Bavulun önünde yere eğildi.

Aggie onun yanına gitti ve başını eğerek bavula baktı. "Bu nedir?"

"Seni buraya getirme sebebim."

Jace kilitleri çevirdi ve kapağı iterek açtı. Aggie'nin gözleri büyüdü. İçinde çeşitli yassı sopalardan mumlara kadar değişen, Aggie'nin tanıyamadığı kadar fazla oyuncak vardı.

Jace başını kaldırıp ona baktı. "Hâlâ bana güveniyorsun, değil mi?"

Karnındaki endişeli çırpınma genç kadını heyecanlandırdı. Jace'in aklında ne olduğu konusunda hiçbir fikri yoktu, fakat her ne varsa, Aggie'ye uyardı. Jace onu henüz hayal kırıklığına uğratmamıştı. "Evet."

Jace içindekileri sıralamaya, malzemeleri yığınlar halinde düzenlemeye başladı. Jace'in sıralamasındaki örüntüyü çözemiyordu. Onu izlerken şarabını yudumladı. Jace mumları yaktı, yan masanın üzerine dizdi. Odadan ayrıldı ve birkaç dakika sonra bir kase buz, bir şişe çikolata sosu ve karışık meyve kutusuyla geri döndü.

"Ne yapıyorsun? Nükleer kışa mı hazırlanıyorsun?

Jace şeytanca gülümsedi. "Göreceksin. Şarap nasıl?"

"Mükemmel."

"Bir kadeh daha ister misin?" Jace iyice hazırlandığı zevk seansına başlamaya can atıyor gibiydi. Ya da işkenceye. Aggie bunu öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

Aggie büyük bir yudumla şarabını bitirdi ve boş bardağını onunkinin yanına bıraktı. "Hayır, daha fazla şarap istemiyorum. Seni istiyorum."

"Az kaldı." Jace yatak odasının kapısını kapattı ve Aggie'ye yaklaştı. Onu yavaşça soydu; açığa çıkardığı her bir santimi okşuyordu. Önce parmak uçlarıyla ve ardından dudaklarıyla. Aggie onun hassasiyeti karşısında her seferinde hayrete düşüyordu. Jace onu sertçe becermişti. Ve onunla nazikçe sevişmişti. Jace, Aggie'nin sutyenini açarken, "Çok güzelsin," diye mırıldandı. "Kıvrımlarına bayılıyorum."

Aggie'nin epeyce kıvrımı vardı. Hollywood ve moda podyumlarının güzel olarak değerlendirdiği atletik inceliğe asla sahip olmamıştı, fakat bedeniyle barışıktı ve Jace'in onu takdir etmesine memnun oldu. Dans ettiği için formunu koruyabiliyordu, fakat ayakları bir kez bile koşu bandına değmemişti. Ağır göğüsleri sutyeninden kurtuldu ve Jace onları avuçlayarak, ellerinden taşan ete baktı. Yumuşak küreleri öpmek için başını eğdi ve dilini göğüs uçlarının üzerinde kaydırdı. Aggie'nin midesi düğümlendi. Jace karnının ortasını öperek ilerlerken ellerini genç adamın omuzlarına yerleştirdi. Jace onun kot pantolonunu, iç çamaşırını ve sandaletlerini eşit ilgi ve acı veren bir yavaşlıkla çıkardı. Jace onu yatağa doğru götürdüğünde Aggie, onun bedenine sahip olmasına çoktan hazırdı. Ve Jace bavulundaki oyuncakları kullanmaya başlamamıştı bile.

Yüz yüze gelecek şekilde yatağın ortasına diz çöktüler. Jace arka cebinden bir şey çıkardı ve Aggie'nin sol bileğinin çevresine bağladı. Aggie başını eğip tüylü kumaşla kaplı, kalın, deri kelepçeye baktı. Kalbi kaburgalarına dayanırcasına gümbürdedi. Kelepçeler mi? Jace, bir diğeriyle uyumlu başka bir kelepçeyi Aggie'nin diğer bileğine geçirdi ve ikisini uzun bir zincirle birbirine bağladı.

"Niçin beni bağlıyorsun?" diye sordu.

"Böylece bedeninle ne yaptığıma karışamazsın."

Aggie'nin kalbi daha hızlı çarpmaya başladı. "Canımı acıtacak mısın?"

Jace yatakta onun önünde ayağa kalktı ve genç kadının ellerini başının üzerine kaldırarak bileklerini ağır zincirle tavandan sarkan kancaya sabitledi. Aggie'nin sorusunu cevaplamadı.

"Jace, ben acı çeken kişi olmaktan hoşlanmıyorum. Sadece acı veririm." Aggie, bu sefer gerçekten çıldırmış olduğunu düşündü; yatakta ayağa kalkarak ellerini kancadan kurtarabilirdi. Kendini savunmada ustaydı, fakat içindeki bir şeyler bu adama güvenebileceğini söylüyordu. Sezgisi, geçmişinde onu asla yanıltmamıştı.

Jace onun önünde diz çöktü ve nazikçe yanağına dokundu. "Seni asla incitmem Aggie. Ben yalnızca acı çekmekten hoşlanırım. Asla acı vermem." Elinin tersiyle genç kadının kollarını sıvazladı ve ardından aşağıya doğru devam ederek göğüslerinin kenarını, belinin oyuntusunu ve kalçasının kıvrımını okşadı. "Seni merhamet için yalvartmayı planlıyorum. Bedenine verdiğim zevkten dolayı, acıdan değil."

Şey, tamam. Madem o kadar ısrar ediyordu...

"Devam etmem için iznin var mı?" diye sordu.

Aggie dudağını ısırarak, Jace'in nazik kahverengi gözlerinde bir düzenbazlık belirtisi aradı. Hiçbir şey bulamadı. "Evet."

"Güzel."

Jace, arka cebinden bir şey daha çıkardı ve genç kadının gözlerini bağladı.

Aggie "Göremiyorum," dedi soluğu kesilerek. Kalbi daha hızlı atıyordu. Korkmuyordu, tam olarak değil. Heyecanlıydı. Evet, soluğunu kesen buydu, kalbi yarış halindeydi ve kadınlığı, boşluktan sızlıyordu.

Jace güldü. "Olay orada, hayatım. Görmen gerekmiyor. Sadece hisset. Beni hisset, Aggie."

"Hissediyorum. Seni hissediyorum."

Jace onun saçlarını elinde topladı, kıvırdı ve başının arkasına tutturdu.

Kulağının arkasından, "Tenin o kadar yumuşak ki," diye mırıldandı. Elleri nazikçe sırtını, karnını, göğüslerini okşadı. "Pürüzsüz. Sıcak."

Aggie yüzünde bir gülümsemeyle, "Beyaz," diye ekledi.

"Mükemmel."

Jace genç kadının karnını, göğüslerini ve kalçalarını okşamaya devam ederken, omuzlarının arkasını öpüyor ve emiyordu. Elleri Aggie'nin uyluklarının arasına kayarak bacaklarını ayırdı. Aggie titredi. Jace'in parmakları, Aggie'nin şişmiş etini araladı ve içine daldı. Aggie'nin başı arkaya doğru düşerek onun omzuna dayandı. Jace, Aggie'nin klitorisini okşadı, parmaklarını kadınlığına kaydırdı ve tekrar klitorisini okşadı. Jace onu dayanamayacağı kadar heyecanlandırmayı tam olarak nasıl beceriyordu?

"Jace."

Jace, patlamaya hazır hale gelene kadar onu okşamaya devam etti ve ardından onu titrek bir halde bırakarak uzaklaştı. Doldurulmamış bir halde.

Buz gibi bir şey, Aggie'nin omurgasından aşağıya doğru kaydı. Aggie ürperdi. Soğukluk, poposunun açıklığına kadar devam etti, kadınlığının sızlayan açıklığına ve en sonunda klitorisine doğru. Jace, parmaklarının arasındaki buzla genç kadının bacaklarının arasını okşadı. Ta ki buz tamamen eriyene kadar. Aggie alev alev yanan klitorisinin, bir yandan nasıl buz kestiğini anlamıyordu.

"Jace," dedi yalvaran bir tonla.

Jace iki parmağını onun ağzına kaydırdı. Parmakları çikolata tadındaydı. Aggie, tatlı hediyesini Jace'in parmaklarından emdi. Jace parmaklarını geri çekti ve daha fazla çikolatayla birlikte tekrar genç kadının ağzına soktu. Soğuk ve yoğun bir şey, Aggie'nin göğüs ucuna aktı. Jace parmaklarını onun ağzında içeri dışarı hareket ettirirken, ağzı göğsünün ucunu emiyordu. Aggie'ye ne yaptığının farkında mıydı? Aggie, daha şimdiden Jace'e duyduğu istekten sancı çekiyordu. Muhtemelen ellerini

başının üzerinden bağlamıştı ki, böylece onu zevkten çıldırtırken, Aggie'nin kendini boşaltmasını engelleyecekti. Aggie'nin bunu yapmaya fazlasıyla ihtiyacı vardı.

Jace tekrar uzaklaştı ve Aggie garip bir gıcırdama sesi duydu. Kalp atışları biraz daha hızlandı. Ta ki bu sesin, bir kutu açacağına ait olduğunu anlayana kadar. Jace az önce içeriye bir kutu meyve getirmemiş miy—

Soğuk ve kaygan bir şey ağzına kaydı. Tatlı armudun kumlu lokması dilinde çözündü. Sıcak sıvı, sırtının ortasından aşağıya doğru yakmadan önce erimiş mumun kokusunu aldı. İstemsiz olarak omurgası kıvrıldı. Jace, Aggie'nin sırtındaki sıcak izin iki yanında buz gezdirdi. Ağzı, genç kadının boynunu emiyordu. Fakat bu ağız, Aggie'nin beklediği gibi sıcak değildi. Soğuktu. Jace, kadının boynunu ve omuzlarını öperken, eriyen buzdan geriye kalan suyun dudaklarından sızmasına izin verdi. Sudan oluşan ince derecikler, Aggie'nin göğsünden aşağıya doğru yollar izledi, göğüslerinin arasından karnına kayıncaya, göbeğinin çevresinden en sonunda uyluklarının arasına ulaşıncaya kadar, bedeninin kıvrımlarını takip etti. İlk damlalar Aggie'nin pürüzsüz tepeciğini bulduğunda, ürperdi.

"Jace." Artık Jace'in bir sonraki hamlesinin ne olacağını düşünmekten vazgeçmişti.

Jace kendi ağzına biraz daha buz koymak için durdu. Aggie onun buzu ağzına aldığını ve dişlerinin arasında oynattığını duydu. Su, bacaklarının arasına damlamaya devam ederek kalçasına doğru yeni yollar bulurken, Aggie sabırsızlıkla kıvranmaya başladı. Jace ağzını onun boynunun diğer yanına dayadı ve avuçlarıyla genç kadının karnını ve göğüslerinin alt kısımlarını okşadı. Ansızın göğüs uçlarını çimdikledi ve genç kadın orgazmın eşiğinde titredi.

"Jace, becer beni, lütfen. Seni istiyorum. Seni içimde istiyorum."

Jace aniden uzaklaştı. Aggie onun hareketlerinin sesini dinledi. Ağzına bir dilim şeftali girdi. Aggie, şeftalinin kaygan

tatlılığını özümseyerek emdi. Jace'in geri dönmesini bekledi. Elleri tekrar Aggie'nin bedenine dokunduğunda, aradan saatler geçmiş gibiydi. Şimdi ellerinde alışılmadık sert bir doku vardı. Jace, Aggie'nin sırtına doğru yumuşak nefesler üflerken, eldivenli elleriyle karnını ve göğüslerini nazikçe sıvazladı.

"Ah Tanrım, Jace. Beni çıldırtıyorsun."

"Durmamı ister misin?" Sesinin alçak mırıltısı genç kadının omurgasını titretti.

"Evet." Jace ellerini ondan çektiğinde soluğu kesildi. "Hayır. Yapma! Durma."

Jace onun arkasına geçti. Aggie onun penisinin poposuna değdiğini hissetti ve ona sürtünmeye başladı. İçine girmesini sağlamak için sırtını yay gibi germişti. Jace'in sert eldivenleri genç kadının uyluklarının arasına doğru hareket etti, sertçe bacaklarını araladı ve odanın soğuk havası Aggie'nin ısınmış etini yaladı.

Genç adam, "Sabit dur," diye mırıldandı.

Aggie sabit durmaya çalıştı fakat bedeninin ihmal edilmiş kısımları Jace'in dokunuşuna açtı. Aggie kalçalarını kıvırdı, kadınlığını Jace'in, uyluğunun iç kısmını okşayan ellerine sürttü. Dişlerinin arasından titrek bir soluk çekti. Jace gürültülü bir şaklamayla poposunu tokatladığında, Aggie'nin bütün bedeni gerildi.

"Hayır, Aggie. Sabit dur."

"Jace. Lütfen. Lütfen. Daha fazla kaldıramıyorum."

Jace tekrar uzaklaştı ve Aggie ağlamaklı hıçkırığını bastırmak zorunda kaldı. Bir şey kürek kemiğini gıdıkladı. *Bir tüy?* Ve sonra tüy kayboldu. Jace'in artık ona dokunmayacağını düşünmeye başladığı sırada, en alt kaburgasında bir dokunuş daha hissetti. Aggie inledi. Ona sonsuzluk kadar gelen bir süre sonra ayrı tüy, kalçasını okşadı. Aggie zincirleriyle savaşıyor, doluluğu ararken elinde olmadan kalçalarını sallıyordu.

Kapı açıldı. Kapı eşiğinden hızla alınan iki soluk sesi geldi.

Jace, Aggie'nin ağzına bir şey kaydırdı. Dilindeki meyve patlayarak tatlı suyunu Aggie'nin ağzına bıraktı. Beyaz üzüm. Aggie yutkundu, kulakları kendi algısının ötesinde neler olup bittiğini anlamak için duyduğu sesleri değerlendiriyordu.

Kapı tekrar kapandı.

Aggie, "O kimdi?" diye fısıldadı.

"Sed ve Jessica. Görünüşe göre tekrar bir araya gelmişler."

"Burada, bizimle birlikteler mi?"

Jace güldü. "Hayır bebeğim. Gittiler."

Yatağın yan tarafı çöktü.

Aggie ona doğru eğildi, fakat yanında hiçbir şey bulamayınca hayal kırıklığına uğradı. "Kancadan çıkmama izin verecek misin?"

Jace kolunu genç kadının beline doladı ve onu havaya kaldırdı. Başının üzerindeki, ellerini tutan zincir gevşedi.

Aggie güldü. "Gerçek anlamda demedim. Bana zevkle işkence etmeyi bitirdin o zaman?"

Jace, Aggie'nin ellerine masaj yaptı; parmaklarındaki kan dolaşımı yavaşça eski haline dönüyordu. Jace onun her bir parmak ucunu öperek, nazikçe emdi. Ardından her eklemine hassas bir baskıyla masaj yaptı. Aggie, ellerinin uyuşmuş olduğunun farkında bile değildi. Her duyusu zevke odaklıydı. Rahatsızlık yoktu. Jace, "Bitirmiş olmamı mı istersin?" diye sordu.

Bu, cevaplaması zor bir soruydu. Jace onun bedeniyle sanki bir müzik aleti çalıyormuş gibi ustaca oynuyordu. Aggie birkaç dakika içinde, kendisini becermesi için ona yeniden yalvaracağını biliyordu. "Emin değilim. İhtiyacım olan şeyi vermeden önce beni ne kadar bekleteceksin?"

"Bilmiyorum. Daha önce hiçbir kadını bu kadar uzun süreliğine tutamadım."

Demek ki biraz daha uzun süre dayanırsa, bu onu Jace için özel biri yapacaktı. İma ettiği bu muydu? Jace'in dudakları, kulağının altındaki duyarlı noktaya sürtündü. Aggie başını ona

doğru çevirdi ve kokusunu içine çekti. Hafif bir tıraş losyonu. Feci şekilde ateşli ve erkeksi.

Jace, "Saatlerce devam edebileceğimden eminim," diye fısıldadı. Genç adamın derin sesi, Aggie'nin omurgası boyunca yer alan sinir uçlarını harekete geçirmişti. Daha fazlasını istiyordu. Kokusunu, tadını, sesini. Aggie'yi heyecanlandırmak için kullandığı malzemeler olağanüstüydü, fakat kontrolü elinde tutan bir adam onu çok daha fazla tahrik ediyordu.

"Saatlerce?"

"Eğer devam etmemi istersen." Aggie'nin kulak memesini ağzına alarak emdi; hâlâ onun ellerini ovuşturuyordu. Aggie'nin parmakları karıncalanmaya başlamıştı.

Jace onu yatağa doğru iterken Aggie'nin dengesi bozuldu. Jace, "Kollarını başının üzerine koy," diye mırıldandı. Aggie itaat ettiğinde, ellerini genç kadının kollarında gezdirdi. Kollarını tekrar başının üzerinde bağladı ve ardından kalçalarını tutup yatakta aşağıya doğru çekerek zinciri gerginleştirdi. "Kalçalarını kaldır."

Aggie erkeklere emir vermeye alışkındı, onlardan emir almaya değil. Kendisini bu adama sunmaya niçin bu kadar istekliydi? Çünkü Jace'in yaptıklarının, harcadığı zamanına değeceğini biliyordu; işte bu yüzdendi. Jace, Aggie'nin kalçalarının altına birkaç çift yastık koydu ve kasığını yukarı doğru çevirerek kalçasını yataktan kaldırdı. Ellerini uyluğuna koyarak bacaklarını ikiye ayırdı.

"Eğer bu şekilde kalırsan, bacaklarını bağlamam."

Aggie güldü. "Sen işe başladığında bu şekilde kalamayacağımı şimdiden görür gibiyim."

Jace'in sert kirli sakalı, Aggie'nin iç bacağını çizdi. Pürüzsüz bir parça kumaş ani acıyı hafifletti ve ardından, aynı izi soğuk bir dil takip etti. Jace aynı şeyi diğer uyluğu için de tekrarladı; sert, pürüzsüz, soğuk. Tüm dikkatinin bacaklarının arasındaki boş kadınlığına çekilmesiyle Aggie, ne kadar aç ve sancılı hissettiğini bir kez daha hatırladı. Sıcak bir şey kalça kemiğine

dokundu. Aggie sıkılmış dişlerinin arasından içini çekti. Mum. Kokusunu alabiliyordu. Sıcak sıvı, zonklayan kadınlığını mumdan bir üçgen içine almak istermiş gibi, tepeciğinin hemen üzerinde, bir kalça kemiğinden diğerine uzanan bir yol izliyordu. Bir damla sıcak mum kasığına damladı. Jace'in parmağı damlanın çevresindeki yolu izledi, mum sertleşene kadar genç kadının dikkatini soğuyan maddeye çevirmesini sağladı ve Aggie sonunda mumu hissedememeye başladı. İkinci bir damla ilkinin yakınına düştü. Ardından bir ritüel daha geldi.

"Jace."

Başka bir sıcak mum damlası daha. Jace, damlayı bu kez buzla izledi. Aggie kalçalarını çevirdi; bacaklarını birleştirerek rahatlamak için şişmiş kadınlığının arasındaki klitorisini sıkıştırıp boşalma dürtüsüyle savaşıyordu.

"Kıpırdama."

Aggie, "Deniyorum," diye soludu. "Bu yaptıkların seni istememe sebep oluyor."

Aggie, Jace'in uzaklaştığını hissetti. Mumun masanın üzerine bırakıldığını işitti. Buzlar tıkırdadı ve Jace, Aggie'nin bacaklarının arasına yerleşerek onları genişçe açtı. Omuzlarını Aggie'nin bacaklarına dayayarak açık kalmalarını sağladı. Parmaklarıyla Aggie'nin kadınlığını araladı ve buz gibi suyun ilk damlası genç kadının klitorisine çarptı. Aggie irkildi.

"Şişt. Kıpırdama." Ağzındaki buzdan dolayı kelimeleri değişik çıkıyordu. Jace, buzun erimesine izin verdi ve dudaklarından Aggie'nin klitorisine damlattı. Nişan alışı takdire değerdi. Her damla, genç kadının aşırı duyarlı klitorisine çarpıyor, Jace'in dudaklarından Aggie'nin kadınlığına ve kalçasına doğru farklı yollar arıyordu. Damla. Damla. Damla. Jace'in tatlı işkencesi katlanılamayacak hale gelmişti. Aggie, Jace'in omuzlarındaki bacaklarını kıpırdattı ve uyluklarıyla onun başını kavradı. Ayaklarını sırtına gömerek kafasını kadınlığına doğru çekti.

"Ah Tanrım, yala beni Jace. Em. Bir şeyler yap."

Jace, buz küplerinden birini dili yardımıyla Aggie'nin içine itti. Aggie titredi.

"Becer beni, lütfen. Lütfen. Lütfen. Lütfen. Becer beni."

Jace kafasını kurtarabilmek için Aggie'nin bacaklarını iki yana açtı.

"Sanırım henüz tam bir seans için hazır değilsin," dedi. "Belki bir dahaki sefere."

Daha fazlası da mı vardı?

Bir şeyin hışırdadığını duydu. Bir kondom mu açılmıştı? Tanrıya şükürler olsun ki onu bu halde bırakmayacaktı. Jace, Aggie'yi başının tepesindeki zincirden çıkardı. Aggie gözbağını açmak için başının arkasına uzandı, fakat Jace onu karnının üzerine çevirdi, yüzünü yatağa bastırdı ve tek bir derin darbeyle içine girdi. Bir orgazm tüm benliğini sarsarken genç kadın çığlık attı. Onun darbelerini karşılamak için kalçalarını hareket ettirdi, kendi sıvıları ve eriyen buzdan kaynaklanan su uyluklarından damlıyordu. Hayatı boyunca becerilmeye hiç bu kadar ihtiyacı olmamıştı. Ve Jace ona tam olarak ihtiyacı olan şeyi veriyordu. Bilekleri hâlâ bağlıydı, o yüzden iki elini birden bacaklarının arasına kaydırdı ve Jace içine darbeler yaparken klitorisini okşadı. Şaşkın bir çığlıkla yeniden boşaldı. Kontrolsüzce titriyordu. Soğuk, kaygan parmaklar anüsüne masaj yaptı ve içeriye kaydı. Defalarca. Parmaklar, anüsünü kaygan laştırıyordu. Ah, evet. Oraya da girmesini istiyordu. Jace, içinden çıktı ve Aggie'nin itiraz etmesine fırsat tanımadan, popposunu ayırarak devasa aletini içine daldırdı.

Aggie, "Ah, ah, ah," diye içini çekti.

Jace tereddüt etti. "İyi misin?"

Ne dediği anlaşılmayan Aggie, Jace'in bu iniltilerden, iyi olduğu anlamını çıkarmasını umdu. Jace yavaşça içinden çıktı. Yavaşça. Jace'in aleti içinden çıkmadan önce, Aggie kalçalarını geriye iterek onu tekrar içine aldı. "Ah Tanrım, Jace. Kıçımı düz. Evet. Her santimimi becer."

Aggie üç parmağını kadınlığına kaydırdı, kelepçeleri hareketlerini kısıtlıyordu.

Jace, "Aletim senin için yeterli değil mi?" diye sordu. Arka deliğine acımasızca darbeler indirirken Aggie'nin saçını çekti.

"Daha fazla. Lütfen, daha fazla."

Jace içinden çıktı.

"Hayır!" Aggie umutsuzca çığlık attı.

Jace, onun elini kadınlığından çıkardı ve yerine kalın, uzun ve soğuk bir şey soktu. Bu nesne, Aggie'nin klitorisine dokunan ikinci bir eklentisi olan, bir çeşit yapay penis gibiydi. Alet vızıldayarak hayat buldu. Klitorisine dayanarak titreşim yayıyor ve bedeninin içinde kıvranıyordu. Aggie, "Ahh," diye mırladı.

Jace aletini tekrar onun arka deliğine gömdü. "Bu senin için yeterli mi?"

Aggie cevap veremedi; çok feci orgazm olmak üzereydi. Ve çığlık atıyordu. Çığlıklarını durduramıyordu. Jace'in onu bu şekilde ne kadar süre tuttuğundan emin değildi. Adama doğru kıvranıyor, verdiği her şeyi alıyor ve daha fazlası için sürünüyordu. En sonunda çöktü, doluluk ve yorgunluk karışımıyla titriyordu.

Jace, "Tamam mısın?" diye sordu.

"Evet." Aggie nefes alamıyordu. "Evet. Evet... Teşekkürler."

Jace onun içinden çıktı ve vızıldayan vibratörü bedeninden çıkardı. Aggie yan tarafına yuvarladı ve onun kondomu çıkarışını izledi. Hâlâ sertti. Bu kez mutluluk yolundan aşağı yuvarlanırken Aggie'yi takip etmemişti. Jace ona ihtiyacı olan şeyi verirken, kendisinin ona ihtiyacı olan şeyi vermediğini fark etti. Jace'in boşalmak için acıya ihtiyacı vardı.

Aggie uykulu bir şekilde mırıldandı. "Buraya gel."

Jace çıkışı işaret etti. "Ben de gidip—"

Aggie, bu sefer daha sert bir sesle, "Buraya gel," diye emretti.

Jace yeterince yakına geldiğinde Aggie onu yatağın üzerine çekti. Genç adamı sırtüstü serdi, aletini ağzına aldı ve boğazının

derinliklerine kadar emdi. Ağzıyla sertliğine zevk verirken, eliyle ritmik bir şekilde hayalarını sıkıyordu. Acı, kısa zamanda Jace'in heyecan içinde, soluk soluğa kalmasına neden oldu.

Jace, "Aggie," diye fısıldadı. Parmaklarını saçlarına doladı. "Aggie, beni boşaltacaksın."

Şey, *herhalde yani*, olay buydu zaten.

Aggie, kafasını daha hızlı hareket ettirmeye başladı, onu daha sert emdi ve ritmik hareketlerle hayalarını sıktı. Jace'in beklenmedik, heyecanlı sesleri Aggie'yi tekrar heyecanlandırmaya başladı. İki dakika önce olsa, son yarım saatte hayatının geri kalanına yetecek kadar orgazm olduğunu söylerdi. Şimdiden bu tespitini yeniden değerlendiriyordu. Jace inledi ve rahatlayarak boşalırken genç kadının kafasını geriye çekerek uzaklaştırdı. Menisini kendi dümdüz karnına boşalttı.

Aggie kafası karışmış bir halde Jace'i izliyordu. "Neden almama izin vermedin?"

Jace derin bir nefes aldı ve ona bakmak için kafasını kaldırdı. "İstiyor muydun?"

"Kıçımı becermen için sana yalvardım, Jace. Bu epeyce samimiyet gerektirir."

"O kadar tahrik olmuştun ki, sana canının istediği her şeyi yapabilirdim."

Aggie sırıttı ve ardından bir dakika önceki halini hatırlayarak kahkaha attı. "Doğru."

Aggie onun yanına yerleşti ve başını omzuna dayadı. Parmakları genç adamın karnındaki menisiyle oynuyordu. Jace'in nefesleri yavaşladı ve sonunda sakin bir hal aldı.

Aggie, "Jace?" diye fısıldadı.

Jace uykulu bir sesle mırıldandı, "Hımm."

"Sanırım, çok fazla âşığım olmadığını bilmelisin."

"Gerçekten mi? Nedenmiş peki?"

"Usulüm böyledir. Erkeklerden hoşlanmam."

"Lezbiyen misin?"

Aggie kahkaha attı. "Demek istediğim o değil. Etrafımda sürekli erkekler var ve nasıl olduklarını görüyorum. Bunun libidoma pek bir etkisi olmuyor. Öte yandan sen, beni çılgınca kışkırtıyorsun."

"Ben... buna sevindim." Yorgunluğa yenik düşerken hafif bir horlama sesi çıkardı.

Aggie onun karnına vurduğunda, homurdanarak uyandı.

Aggie, "Şurada dokunaklı bir an yaşıyorum herhalde," dedi.

"Üzgünüm. Ne söylememi istersin?"

"Bilmiyorum. Ne düşünüyorsun?"

"Bu hoşuma gidiyor. Aramızdaki bu şey, işte."

Aggie sırıttı. "Benim de hoşuma gidiyor."

"Şimdi uyuyabilir miyim?"

"Kısa bir süreliğine. Bir dahaki sefere zevkli işkencene daha fazla dayanabilecek miyim, görmek istiyorum."

"İlk sefer için oldukça iyiydin." Jace, genç kadının saçını okşadı.

Yatak odasını, otobüsün ön kısmından gelen zevk dolu bir kadın çığlığı doldurdu. Aggie kafasını kaldırdı.

"Bu da neydi?"

"Jessica, sanırım."

Yüksek perdeden coşkulu çığlıklar atan kalın bir ses, kadın çığlığını yarıtladı.

"Ve Sed. Galiba gerçekten bir araya geldiler."

Aggie kısa süre önce basıldıklarını tamamen unutmuştu. Onu savunmasız ve muhtaç halde görmüşlerdi, şimdi aklı başına geldiği için bu canını sıkıyordu. Jace'in onu bu şekilde görmüş olması zaten yeterince kötüydü. Bunu kendine hiç yakıştıramıyordu. Öylesine güçsüzdü ki, Jace'e gerçekten de yalvarmıştı. "Muhtemelen gitmeliyim. Bu akşam birkaç seansım var." Birkaç itaatkâra botlarını yalattıktan sonra kendisini çok daha iyi hissedecekti.

Jace başını kaldırıp ona baktı. "Seanslar mı?"

"Hı-hu." Bir parmağını genç adamın karın kaslarının oluşturduğu tümseklerin üzerinde gezdirdi. Jace'in vücudu gerçekten harikaydı. Birçok yönden. Peki, ya şu cinsel yönden yaratıcı zekâsı? Aman. Tanrım. "Bu akşam geç saatlerde uğrarsan, sana bedava bir seans yaparım. Gece yarısına doğru."

Jace'in aleti titreyerek şişmeye başladı.

"Müşterilerini becermediğini söylerken ciddi miydin?"

Niçin bunu soruyordu ki? "Sen seviştiğim ilk müşterimsin. Sende bana kurallarımı yıktıran şeyin ne olduğundan emin değilim."

Jace, Aggie'nin altından sıyrılarak ayağa kalktı. "Trey'i ziyaret etmek için hastaneye gitmem gerekiyor."

Otobüsün dışındaki kabinden, Jessica ve Sed'in ani orgazmlarının sesi duyuldu. Jace karnındaki meniyi kirli bir tişörtle kuruladı ve kot pantolonunu giydi. Kapıyı açtı. Koridordan aşağıya seslendi, "Artık dışarı çıkabilir miyiz?"

Aggie neden birdenbire Jace'in ondan kaçmaya çalıştığı hissine kapılmıştı? Tipik erkek davranışı. Yatakta ondan istediğini aldıktan sonra ilgisini kaybetmişti işte. Bunun için onu bir güzel kırbaçlayacaktı.

Bölüm 9

Jace nefes alamıyordu. Yüzü bir hayran kızın devasa göğüslerinin arasına sertçe gömülmüştü; ne kadar çırpınırsa çırpınsın ondan kurtulamıyordu. Onu dolgun göğüsleriyle boğmaya çalışan kişi Aggie olsaydı, kafasına bu kadar takmazdı. Trey'i ziyaret etmenin böylesine bir hayati tehlikeye yol açacağını hiç düşünmemişti.

Genç kadın ciğerleri yettiğince, "Ah Jace, sen çoooook tatlısın," diye cırladı. Sed, artık nasıl başardıysa, Jace'in alnıyla kızın köprücük kemiğinin arasına elini soktu ve onu kurtardı.

Jace, açgözlülükle ciğerlerine hava doldurdu. "Teşekkürler."

Sed tipik bariton hırlamasıyla, "Lafı bile olmaz," dedi.

Jace bu kez, Trey'in endişeli hayranlarından oluşan toplulukta yollarını açarak ilerleyen Sed ve Jessica'ya yakın durmaya karar verdi ve en sonunda Trey'in özel odasına varmayı başardı.

Trey, Eric ve ses teknisyenleri Dave'i hastane yatağında kıç kıça oturmuş, grubun bilgisayarında porno izlerken buldular. Jessica'nın odaya girdiğini fark ettiği anda Trey, bilgisayarı Eric'in elinin üzerine kapattı. Dave yataktan fırladı ve saniyeler içinde kapıdan dışarı çıktı. Üç yetişkin adamın niçin keçileri kaçırdığını çözmek uzun sürmedi. *O videoyu* izliyorlardı. Kabul ediyorlardı; haberi olmadan kaydedilen bir şeyin internette yayılması çoğu hatunu altüst ederdi, ama Jessica ne bekliyordu ki? Halka açık yerlerde seks yapıyorlardı. Bedava internet pornosu haline gelmeyi hak etmişti. Kadının endişesini anlayan tek kişi Eric gibi görünüyordu. Jessica gözyaşları içinde odadan kaçınca Sed'e peşinden gitmesini öneren kişi o oldu.

Sed onu takip etmek için odadan çıkarken Jace, "Sanırım Jessica kızdı," dedi.

"Öyle mi dersin?" dedi Eric. Kafasını iki yana salladı. "İzlememeliydik."

"Evet, izlemeliydik," dedi Trey. "Bu siktiğimin videosu hayatım boyunca gördüğüm en ateşli şeydi. Yüce İsa, Sed'in onu bu kadar istemesine şaşmamalı. Kadın bir seks tanrıçası. Hayatım boyunca sadece ona çakacak olsam, yine de aldırmazdım."

Eric yavaşça kafasını iki yana salladı. "Ama bizim izlememiz... Onu kırdı."

Trey, Eric'in bariz hüznüne karşılık kahkaha attı. "Dostum, söz konusu kadınlar olduğunda tam bir yumuşaksın. Bu yüzden seni dümdüz ediyorlar, biliyorsun."

Jace, Eric'e bir bakış attı. Birisiyle, onu dümdüz etmesine izin verecek kadar uzun süre beraber olduğuna hiç şahit olmamıştı. Eric, romantik ilişkiye birazcık bile benzeyen her şeyden sakınırdı. Lanet olası, kendi başına ilişkiye girdiği bile çok nadirdi. Genellikle başkalarını izler ve yalnızca kadının onunla gerçekten ilgilenmediğine, arta kalan seksten başka bir şey istemediğine eminse katılırdı. Tek istisna Myrna'ydı. Myrna yalnızca Brian'ı istemişti, Eric'in ne kadar hassas, duygusal olduğu önemli değildi. Myrna'ya olan ilgisinin sebebi bu muydu? Onun gerçekten kendisiyle ilgilenmeyeceğini bildiği için mi arkasından kendini paralıyordu?

Eric, Jace'e kaşlarını çattı. "Ne sikime bakıyorsun, küçük adam?"

Jace bakışlarını yere indirdi, gözlerinde belirdiğini bildiği meydan okuma ifadesini ondan gizliyordu. "Hiçbir şeye."

"Ben de öyle düşünmüştüm."

Jace bakışlarını Trey'e çevirdi. "Sen nasılsın? Buradan kısa zamanda ayrılmana izin verecekler mi?"

Trey elini havaya kaldırdı ve yumruk yapmaya çalıştı. Yumruğunun yarısını bile kapatamadı. "İşte böyle hissediyorum, Jace. Boku yemiş ve tepesi atmış. Her neyse. Yarın buradan çıkıyorum. Doktorumun ne söylediği umurumda bile değil."

Jace hafifçe kafasını salladı. Trey'in burada, isteyeceğinden daha uzun süre kalmasını istemiyordu.

"Gerzek olma," dedi Eric. "Daha iyi olana kadar hastanede kalacaksın."

"Bu yerler insanı öldürüyor." Jace dudağını ısırdı. Bunu söylemek istememişti fakat bariz hatırlatıcılarla karşı karşıya kaldığında, kendini geçmişinde kaybolmaktan alıkoyamıyordu.

"Bu yer Trey'in hayatını kurtardı," dedi Eric. İnce, siyah kaşları delici mavi gözlerinin üzerinde bir araya geldi. "Onun nasıl lanet bir nöbet geçirdiğine yalnızca ben şahit oldum. Nefes almayı kesip altına işediğinde neredeyse kalp krizi geçirecektim."

Trey, "Şu altına işeme kısmını kendine saklarsan minnettar olurum," diye mırıldandı.

Eric bir elini Trey'in alnına yerleştirdi ve saç tutamlarını alnından çekti. "Bu utanılacak bir şey değil, kardeşim. Öldüğünü sandım. Altına işemiş olman umurumda bile değildi."

"Eğer ambulans çağırmasaydın, şimdi ölmüş olacaktım."

"Ambulans geldiğinde ayılmak üzereydin. Sana neredeyse yirmi dakika boyunca suni teneffüs yaptım, dostum."

Jace'in gözleri büyüdü. Eric'in Trey için bunca şey yaptığının farkında değildi. Jace, Trey'i kurtarmak için aynı şeyleri yapar mıydı, yoksa annesi öldüğünde yaptığı gibi cenin pozisyonuna büzüşüp saklanır mıydı, merak etti.

Trey çarpıkça sırıttı. "Demek o yüzden uyandığımda ağzımda tekila tadı vardı. Dilini kullanman şart mıydı?"

Eric kahkaha attı. "Hey, o tarz şeylerden hoşlandığını biliyorum. Seni canlandırabilir diye düşündüm."

"Dilini mi kullandın?" Jace burnunu kıvırdı. Trey'in biseksüel olduğunu biliyordu ve bununla doğrudan karşı karşıya kalmadığı sürece sorun yoktu. Herkesin kendi özel hayatı vardı... kapalı kapılar ardında tutsunlar yeterdi.

Eric tavana doğru gözlerini devirdi ve kafasını iki yana salladı. "Hayır, dilimi gerçekten kullanmadım. Tanrım. Mizah denen şeyden haberin var mı, dostum?"

Jace, Eric'in ne zaman şaka yaptığını, ne zaman ciddi olduğunu anlamakta zorlanıyordu. Şaka kısmında yanılması muhtemelen daha zordu. Adam nadiren ciddi oluyordu.

"Şaka yaptığını biliyordum," dedi Jace.

"Her neyse."

"Sıkıldım. Hadi Sed'le Jessica'nın videosunu bir daha izleyelim," dedi Trey.

Dave kapıyı aralayarak içeri baktı ve gürültüyle, "Eric, gitmeye hazır mısın?" diye fısıldadı.

Eric, "Sed'le Jess gitti," dedi. Dave'in odaya dönmesi için elini sallıyordu. "Artık güvenli."

Dave odaya adım attı, şüpheyle çevresine bakındı. "Sed videoyu izlediğimiz için bize kızdı mı?"

Trey, "Sed mi?" dedi. "Yoo, eminim gurur duyuyordur. Öte yandan, Jess..."

"Ağlayarak kaçtı," dedi Jace. "Sed de peşinden gitti."

"Eğer Jess sinirliyse, o zaman Sed de sinirli olacaktır," dedi Dave.

Dördü bakışarak, aynı anda kafa salladılar.

"İyi," dedi Trey. "Bir daha izlemeyiz." Gürültüyle iç çekti.

Eric, "Gerçekten yazık," diye homurdandı. "Mükemmel bir otuz bir malzemesi. Ama Jessica'yı kızdırmak istemiyorum. O gerçekten iyi bir kadın."

Jace, daha önce Jessica'ya pek alıcı gözle bakmamıştı. Kız mükemmeldi. Burada bir sorun yoktu, fakat onu karakteri hakkında yargıya varacak kadar tanımıyordu. İki yıl süren yokluğunda bile Sed'in ilgisini üzerinde tutabildiyse, muhteşem biri olmalıydı.

"Tüm gün nerelerdeydin, Jace?" diye sordu Dave. "Sabah motorunu ödünç almak istedik ama seni bulamadık."

Jace, düşünceleri Aggie'ye kayarken kızardı. "Üzgünüm, ben..."

Trey güldü. "Birisiyle yatıyordu. Şunun nasıl kızardığına bakın."

Jace'in zaten kızarmış olan yanakları alev aldı.

Dave onu dirseğiyle dürttü. "Hatun güzel mi bari?"

"Afet."

Eric, azarlar bir tonda, "Ona ne kadar ödedin?" diye sordu.

Jace, yüzünün alev almak üzere olduğundan emindi. "Ah... Şey, bin dolar."

Trey, "Para mı ödedin?" dedi. "Dostum, sana istediğin kızı ayarlayabilirim. Seks için asla para ödeme."

Jace'in savunma içgüdüsü açığa çıktı. "Seks için değil. O kısmı için para vermedim."

Kafası karışmış görünen Dave, "O zaman neden?" diye sordu.

Jace kafasını iki yana salladı. Kendisiyle ilgili bu ayrıntıyı çocuklarla paylaşmaya isteksizdi. Çıldırmış olduğunu düşünürlerdi. Eric, Jace'in kafasını kolunun altına sıkıştırdı ve tişörtünün arkasını çekerek açtı. Çürük, yara ve tırnak izlerini görünce Dave'in soluğu kesildi.

Eric bir parmağıyla çürüklerden birisini dürttü. "Tam düşündüğüm gibi. Dostum, eğer birisinin sana vurmasını istiyorsan, sorman yeter. Seni yere sermekten zevk duyarım."

Trey kahkaha attı. "Dikkat et. Çükünün kalkmasına sebep olacaksın, Eric."

Jace, Eric'in kaburgalarına attığı sert bir yumrukla ondan kurtuldu.

"Ah, *siktir*, sıkı vurdun." Eric yan tarafını kavrarken, acıyla iki büklüm oldu.

Jace onu incittiği için ani bir pişmanlık duydu. "Üzgünüm."

"Yani bir herife seni dövmesi için para mı verdin?" Dave'in yüzündeki her bir sersem çizgide kesif bir şaşkınlık ifadesi vardı.

Trey kahkahalara boğuldu. "Ah hayır, Dave. Bizimle takıl takıla, arada sırada o sıkıcı, geleneksel cinsel kimliğinden sıyır lacağını sanmıştım. Kadınların ona vurmasından hoşlanıyor."

Jace'in gözleri büyüdü ve bakışlarını botlarına dikti. "Gitmem gerek."

"Gitme. Sana neler yaptığını bize anlat," dedi Trey ısrarla. "Belki birkaç dakikalığına sıkıntımı hafifletebilir."

"Üstüne işedi mi?" diye sordu Dave. Ağırlığını diğer ayağına verirken haki pantolonunun fermuarını düzeltti.

"Hayır, üstüme *işemedi*."

"Ama sen, kadının *senin* üzerine işemesini isterdin, değil mi Dave?" dedi Trey.

"Ihm, hayır," dedi Dave, "bu, hastalık." Tekrar fermuarını düzeltti.

"Bunu düşünmek bile seni sertleştirdi. Büyük ihtimalle birkaç papele üzerine işer. Ne dersin Jace? Kadını bir ara. Dave'in üstüne işeyip işemeyeceğini sor. Bir yirmilik vereceğim."

"Yapma," dedi Dave. Nane yeşili polo tişörtünün boyun kısmından, özenle taranmış, parlak kahverengi saçlarına kadar kızarmıştı.

Jace kaşlarını çattı. Aggie'nin para karşılığında erkeklerin üzerine işeyip işemediğini bilmiyordu ve bilmek de *istemiyordu*. Bunun hakkında konuşmak onunla olan deneyimini ucuzlatıyordu. Bu düşünce hoşuna gitmemişti. Aggie ona diğer müşterilerinden daha farklı davranıyordu. Bunu kendisi söylemişti. Jace'in bir parçası buna inanmak istedi.

"Bu tarz bir şeyi yapacağını sanmıyorum."

"Hadi be. Onun gibi bir hatun para karşılığı her şeyi yapar," dedi Eric.

"Hayır. O öyle değil." Niçin onu savunması gerektiğini hissediyordu? Aggie para için erkeklere hizmet veriyordu. Fakat kendi kurallarına göre. Öyleydi, değil mi? "Gitmem gerek."

Jace oradan ayrıldı fakat bu gece Aggie'yi görmeye gitmeyeceğine yemin etti. Her ne kadar beş saat otuz yedi dakika içinde onunla bir randevusu olsa da. Ona daha fazla bağlanma riskini göze alamazdı.

Bölüm 10

Aggie'nin kapısının önünde durdu; bir işaret parmağı kapı zilindeyken diğer işaret parmağını bir tabanca namlusu gibi şakağına dayamıştı. Burada ne yapıyordu? Gelmeyeceğine dair kendi kendine söz vermemiş miydi?

Kapıyı çatılmış, öfkeli kaşlarıyla, o huysuz kırmızı kafa açtı. "Aggie!" Aggie'nin annesi arkasını dönerek içerideki kızına bağırdı. "*Manyaklarından* birisi daha geldi!"

Bu kadın Jace'in hayalarını nasıl kuru üzüm gibi büzüştüreceğini iyi biliyordu. Aggie kapının arkasında belirdi. Tek kelime etmedi, fakat Jace'e sanki dünya üzerindeki en aşağılık pislikmişçesine attığı bakış, anında o kuru üzümleri dopdolu hale getirdi. Genç kadın kapıyı biraz daha araladı ve arkasını dönerek özel odaya doğru yürüdü. Her adımıyla birlikte, dolgun kalçaları sağa sola sallanıyordu.

Soluk soluğa kalan Jace, onu takip etti.

Aggie'nin annesi, "Siktiğimin kapısını kapat Maynard! Klima çalışıyor," diye bağırdı.

Bu kadın Aggie gibi tatlı, duygusal bir varlığı nasıl doğurmuştu?

Jace kapıyı kapattı ve gizli odaya giden Aggie'yi takip etti. Aggie kapıyı aniden kapattığında irkildi. Ona bakmak için döndüğünde genç kadın kapıyı kilitlemekle meşguldü. Gözleri kuytular kadar soğuktu. Jace, Aggie'nin gerçekten sinirli mi olduğunu, yoksa rol mü yaptığını bilmiyordu. Öfkesinin kaynağı önemli değildi. Aggie'nin bakışı, penisinin pantolonunda rahatsız edici bir şekilde şişmesine sebep oluyordu.

Aggie sabit bakışlarla üzerine yürüyerek, onu bir köşeye sıkıştırdı. Binici kırbacını Jace'in tişörtünün altına kaydırdı ve tişörtü birkaç santim kaldırdı. Aggie'nin kaşları havaya kalktı;

ne istediğini ona söylemesi gerekmiyordu. Jace tişörtünü çıkarıp bir kenara attı. Aggie, kamçısını tam karnının ortasına savurduğunda Jace'in tüm bedeni titredi. Aggie kamçının ucunu pantolonunun kemerinden içeri kaydırdı. Kamçıyı daha ileriye, aletine kadar itti ve ardından çekerek serbest bıraktı. Yine kaşlarını havaya kaldırdı fakat hiçbir şey söylemedi.

Jace, ürpererek fermuarını açtı ve penisini pantolonundan çıkardı. Aleti kaskatı kesilmiş halde, aralarında dimdik duruyordu. Aggie itaat etmesi için ona vurmadı. Sadece ona bakmaya ve beklemeye devam etti. Ne istiyordu?

"Aggie?"

Aggie, Jace'in ağzına bir tıkaç taktı ve tıkacın kopçasını kafasının arkasına bağladı. Jace dün gece ona ağzının tıkanmasından hoşlanmadığını söylemişti. Ağız tıkacını çıkarmak için ellerini kaldırdığında, Aggie arkasını döndü ve ustası olduğu o kedi yürüyüşüyle uzaklaştı. Jace ağız tıkacını olduğu yerde bırakarak ellerini indirdi. Aggie'nin en az acı verenden en çok acı verene doğru düzgün bir şekilde dizilmiş kırbaç ve yassı sopaların bulunduğu masasına doğru yürüyüşünü izledi. Aggie, binici kırbacını küçük bir yassı sopanın yanındaki üçüncü sıraya indirdi ve dördüncü sıradan bir şey seçti; kısa kolçaklı, üçlü bir kırbaç. Omzunun üzerinden Jace'e ve bedeninin alt yarısında bulunan kıyafetlere kötü bir bakış attı.

Soyunmasını mı istiyordu? Eğer istediğini yaparsa ona vuracak mıydı?

Jace botlarını çekti ve pantolonunu indirip kenara doğru attı. Üzerinde çoraplarından başka hiçbir şey bırakmayarak bekledi. Aggie ona soğuk bir şekilde gülümsedi ve salınarak ona doğru yürüdü. Jace'i döndürerek duvarla yüzleştirdi. Jace çıplak sırtı, kalçaları, bacaklarının arasından hayalarına takılarak anüsüne ve oradan tekrar omuzlarına doğru şehvetli bir şekilde kayan üçlü kırbacın soğuk derisini hissetti. Aggie, Jace'in kürek kemiklerinin arasına bir iki kere vurdu. Baldan tatlı işkence. Jace'in aleti, daha fazlasının beklentisiyle kıpırdadı. Yine de Aggie ona daha

fazlasını vermedi. Soğuk bir şey boynunun çevresine sarıldı ve neredeyse onu boğarcasına sıkılaştı. Bir tasma mı? Gerçekten de ona sikik bir köpek gibi davranmaya bu kadar kararlı mıydı? Aggie, Jace'in sırtına dayanarak eğildi; göğüslerinin leziz yuvarlaklarını onun tenine bastırıyordu. Kırbacın ucunu Jace'in karnında aşağı yukarı gezdirdi. Jace, kırbacın uçları ne zaman aletine dokunsa geriliyordu. Buna odaklanarak kendini rahatlattı. Aggie'nin, tasmasına kelepçe takarak, sol bileğini hareket edemez hale getirinceye kadar sıktığının farkına bile varmadı.

Jace boştaki eliyle tasmanın bağını tuttu. Bu kadarı yeterdi. Aggie'nin bunu yapmaya hiç hakkı—

Kadının kırbacı genç adamın kıçında şakladı. Jace kıpırdamayı keserek acının zevkini sürdü. *Ah, evet.* İhtiyacı olan şey buydu. Jace duvara dayanarak gevşeyene ve yüzünü yumuşak dolgulu duvara dayayana kadar ona defalarca vurdu. Diğer elini de tasmasına bağlı diğer kelepçeyle tutturdu. İki elini de tutsak edip işe yaramaz hale getirdikten sonra Jace'i tasmasından sertçe yakaladı ve onunla yüz yüze gelmek için kendine doğru çevirdi.

"Bana karşı saygısızlık etmeyeceksin," diye hırladı.

Jace'in alnı kafa karışıklığıyla kırıştı. Saygısızlık mı? Ne demek istiyordu?

"Kontrolün benim elimde."

Tamam, peki, kontrol ondaydı. Jace'e biraz daha vuracak mıydı?

Aggie, Jace'in tasmasına bir kayış bağladı ve onu köşeye doğru çekti. Jace'in ilk dürtüsü savaşmaktı. Aggie onu dizlerinin üzerine eğilmesi için yere doğru çekerken, bu dürtüyü bastırmak için kıvranıyordu. Ona bu şekilde davrandığı için Aggie'ye düşmanca bir bakış attı.

Aggie önünde yükseldi, bakışlarını yere indirerek ona bakarken güzel mavi gözlerinde karmaşa vardı. "Bundan gerçekten de hoşlanmıyorsun, değil mi? Sana bir köpek gibi davranılmasından?"

Jace kafasını iki yana salladı.

"Ah. Sadece sert erkek imajı çizmeye çalışıyorsun sanmıştım. İstediğin gerçekten de sadece acı."

Jace, sana bunu söylemeye çalıştım, diye bağırmak istedi fakat yapamadı çünkü Aggie ağzını tıkamıştı.

"Seni özgür bırakmamı istiyor musun?"

Jace başını salladı.

"Çok yazık. Önce bir ders alman lazım."

Jace, *Neden?* demeye çalıştı. Kelime, boğazının derinlerinden gelen anlaşılmaz bir inilti olarak çıkmıştı.

"Bana boyun eğdirdin ve işini bitirdiğin anda beni bir köşeye attın. Ağzıma bile boşalmadın."

Genç kadının gözlerindeki yaşlar Jace'i tamamen afallattı. Onu bir köşeye atmamıştı. Tüm gün boyunca ondan başka hiçbir şey düşünememişti. Trey'in yaralanması ve iyileşmesi hakkında endişelenmesi gerekirken bile bunu yapamamıştı. Ve sadece ağzına boşalmasını *istemediğini* varsaymıştı. Çoğu kadın bundan hoşlanmazdı. Sadece nezaket gösteriyordu, yaptığı şey aptalca bir itaat oyunun parçası değildi. Bu kadın niçin her şeyi kendi kafasına göre algılıyordu ki?

Aggie, "Bana böyle hissettirdiğin için senden nefret ediyorum," dedi.

Jace'i sırtının üzerine itti.

"Bu muhtaç, aptal, kafası karışık, zayıf kadın ben değilim, Jace."

Aggie başını eğerek ona baktı. "Bu kez ağzıma boşalacaksın. Anlıyor musun?"

Jace bu sözler üzerine, ağzının tıkalı olduğuna garip biçimde memnun oldu çünkü Aggie'nin taleplerine kahkahalarla gülmek istedi. Aptal kadın. Bunun için onu bağlamasına gerek yoktu. Onu mutlu etmek için itaatkârca başını salladı. Ya da kendini mutlu etmek için; hangisi olduğuna emin değildi.

Aggie başını eğerek, Jace'in aletini ağzına aldı. Jace'in be
deni, buna yanıt olarak irkildi. Aggie bir eliyle hayalarına masa
yapıyor, aletinin başını boğazının derinliklerine doğru emerke
diğer eliyle nazikçe dibini çeviriyordu. Aggie, dün yakaladık
ları ritmi hatırladı ve bunu ara vermeden kullanmaya başladı
Jace'i tamamen yutuyor ve geri çekiliyordu. Yut ve geri çekil.
Jace ağzındaki tıkaca rağmen inledi, elleri kelepçelerinde birer
yumruk haline geldi. Bu kadar fazla zevk, gerçek olamazdı.
Gözlerini kapattı ve hislerin onu tüketmesine izin verdi. Çeki-
şin. Sıcaklığın. Sürtünmenin. Kayganlığın. Islaklığın. Jace'i çe-
kiyordu. Çekiyordu. Dakikalar içinde orgazm oldu. Aggie'nin
ona hâkim olmasındaki bir şeyler ve ardından onun kendisini
zayıflattığını kabul etmesi, Jace'i çabucak uçuşun sınırına gö-
türdü. Bedeni kaçınılmaz rahatlamayla kasıldı ve Aggie zin-
cirli topuzu sertçe karnının aşağılarına vurdu. Jace, garip bir
çığlıkla Aggie'nin ağzının içine patladı. Mutluluğa teslim ol-
duğu birkaç saniye boyunca her şeyi bir yana bırakırken, tüm
bedeni kaskatı kesildi. Aggie yutmadan önce Jace'in sıvılarının
ağzına dolmasına izin verdi. Jace yere uzandı; artçı sarsıntılarla
titriyor, burnundan nefes alarak soluğunu düzenlemeye çalışı-
yordu. Aggie kafasını kaldırdı ve birkaç dakika boyunca ona
baktı. "Sana verecek başka bir dersim daha var."

Eğer bu ders ilki gibiyse, Jace öğrenmeye dünden hazırdı.

Aggie masasına gitti ve siyah, kumaş bir çuvalla geri döndü.
Çuvalı Jace'in kafasına geçirdi. Tül malzemeden yapılmış çu-
val yüzünden bütün oda siyah renkli görünüyordu. Jace etra-
fını oldukça iyi görüyor ve nefes alabiliyordu. Aggie'nin onun
yüzünü göremediğini fark etti. Amacı neydi? Onu görmek is-
temiyor muydu?

Aggie, Jace'i soğuk zeminde yatar halde bırakmadan önce,
"Burada kal," dedi. Tasmasının gevşek kayışı hemen yanında
duruyordu. Jace başını eğdi ve Aggie'nin zindandaki diğer odaya
doğru yürüyüşünü izledi. Aggie bir dakika sonra iri, kaslı bir

adamı tasma kayışından sürükleyerek geri döndü. Onun da
başına bir şey geçirilmişti fakat farklı olarak o bağlanmamıştı.

Aggie adama hırladı, "Dizlerinin üzerine çök, Rezil."

"Peki, Sahibe V." Adam dizlerinin üzerine çöktü, Aggie'nin
botlarına doğru eğildi ve ateşli bir saygıyla suratını kadının deri
kaplı ayaklarına ve bileklerine sürttü.

Jace'in yerde, çorapları hariç çırılçıplak uzandığını fark etti
ve soru sorarcasına sahibesine baktı.

"Bana doğrudan bakma."

Adam derhal bakışlarını kaçırdı.

"Bu yaramaz köleye, sahibesine saygılı davranmanın usu-
lünü göstereceğiz. Bunu becerebilecek misin?"

"Evet, Sahibe V."

Aggie, adamın tasma kayışını yerdeki metal halkalardan bi-
rine geçirdi ve yüzü yere yapışana dek, kayışı kendine doğru
çekti. Omuzları yere değen adam dizlerinin üzerindeydi ve po-
posu havaya dikilmişti. Rezil'in hayaları ve penisi, altında ser-
bestçe sallanıyordu.

Aggie, "Tut," dedi ve adama kendi tasma kayışını verdi.
Aggie masadan dikdörtgen biçimindeki geniş sopayı almaya
giderken adam olduğu yerde bekledi. Aggie Rezil'e döndü ve
botlarından birisiyle adamın ensesine bastı.

"Ne kadar istiyorsun?"

Adam, "Beş," diye soludu.

"Sadece beş mi? Nesin sen? Sikik bir kancık mı? Söyle."

"Ben bir kancığım."

"Ne kadar istiyorsun?"

"Altı, altı. Lütfen, Sahibe V."

Aggie, adamın kolunu arkaya doğru kıvırdı ve yankıla-
nan bir sesle poposuna vurdu. Adamın eti geniş sopanın şek-
lini alarak değişti ve tekrar eski haline gelirken ardında parlak
kırmızı bir gölge bıraktı. Adam acıyla homurdandı. Sahibe V
adamın kolunu tekrar geriye doğru büktü ve tam olarak aynı

noktaya vurdu. Bu kez adam boğuk bir sesle bağırdı. Jace gözlerini Aggie'ye dikti. Kölesinin poposuna üçüncü kez vururken gücünün tadını çıkarmasını izledi. Dördüncü kez. Rezil ya da yüzü kapalı adamın adı her neyse, acıyla sızladı fakat merhamet istemedi. Her darbeyle birlikte, adamın aleti büyüyordu. Jace'inki de öyle. Başka bir adamın acısını izlediği için değildi bu. Bu adama istediği şeyi verirken Aggie'nin yüzünde beliren mutlak sevinci gördüğündendi. Rezil, Aggie'nin ilgisini hak etmiyordu. Jace de öyle.

Altıncı darbeden sonra Aggie ayağını Rezil'in kafasından çekti ve tek eliyle adamın poposundaki kırmızı izi ovaladı. "Daha fazla istiyor musun?"

"Bana tıkaç takın Sahibe V. Lütfen. Lütfen."

"Tıkaçlanacak kadar yüksek sesle çığlık attığını düşünmüyorum."

Adam sahici gözyaşları içinde, "Üzgünüm, Sahibe V," diye soludu. "Daha iyisini yapacağım. Üç tane daha, lütfen."

Aggie adama üst üste üç kere daha vurdu. Bu seferki çığlıkları yeterince yüksek bulmayacak birinin, bir işitme cihazına ihtiyacı var demekti. Aggie, "İyi çocuk," diye mırıldandı. "Rahatla."

Adam tasmasının kayışını bıraktı ve karnının üzerinde kadına doğru süründü. "Yapabilir miyim?" diye fısıldadı. "Yapabilir miyim?"

"Yapabilirsin."

Tıpkı sevecen bir kediymiş gibi yüzünü tekrar genç kadının botlarına sürttü. Aggie orada öylece durup onun, botlarına sürtünmesine izin verirken adam usulca mırıldandı.

"Hâlâ tıkacı istiyor musun?" diye sordu Aggie.

Adam kontrolsüzce titremeye başladı ve yüzünü botlarının üzerine gömdü. "E-evet, Sahibe V. T-teşekkürler."

Aggie onu kenara itti ve biraz önce Rezil'i getirdiği odada kayboldu. Jace adama ne tarz bir tıkaç istediğini sormak istedi fakat kendi ağzı hâlâ tıkalıydı. Zaten Rezil ona bakmaktan

sakınıyordu. Sokakta karşılaşsalar, Jace'in onu tanıyacağı falan yoktu. Adamın kafasındaki başlıktan dolayı yüzü tamamen belirsizdi. Jace'de de siyah çuval vardı.

Aggie odadan dışarı çıktı; topukları beton zeminde tıkırdıyordu. "Pozisyon al."

Tekrar dizlerinin üzerine çöken Rezil'in yüzü yere yapıştı, iki eliyle poposunun yanaklarını kavradı ve yana çekerek ayırdı. Aggie kalın, siyah ve parlayan bir şeyi aldı ve adamın anüsüne soktu. Aggie tek ayağını kaldırıp tıkacın dibine bastırarak, sağlam bir tekmeyle onu adamın poposunun derinlerine iterken Jace irkildi. Rezil titredi ve ardından iki eliyle birden aletini kavrayarak hevesli bir şekilde sıvazladı. Aggie geniş sopayla tekrar adamın poposuna vurdu.

"Hayır. Merhamet için yalvarana kadar kendine dokunmak yok."

Adam aletini bıraktı, belirgin heyecanını frenlemekle boğuşurken zorlukla soluyordu.

Aggie ona üst üste vurmaya başladı. Önceki gibi sert değildi fakat bu sefer durmuyordu. Darbeler tıkacını titrettiğinden, görünüşe göre adam bundan zevk alıyordu. Sızlanıyor, ağlıyor, yerde kıvranıyordu. Rezil, acının zevke dönüştüğü olağanüstü bir noktaya ulaştı. Dakikalar sonra bağırmaya başladı. "Merhamet, Sahibe V. Merhamet!"

Hizmetleri hedefine ulaştığından, Aggie'nin kolu havada durakladı. "Şimdi devam edebilirsin."

Rezil aletini kavradı ve heyecanla mastürbasyon yapmaya başladı.

Aggie, "Eğer yere bulaştırırsan, menilerini sana yalatırım," diyerek adamı uyardı.

Adam birkaç dakika sonra rahatlayarak boşaldığında, Aggie sözünü tuttu. Adamın başlığının ağız kısmındaki fermuarı açtı ve onu kendi menisini yalamaya zorladı. Aslında onu zorladığı söylenemezdi, elbette... Adam oldukça istekli bir şekilde yeri yalıyordu; sahibesini memnun etmeye hevesliydi. Adam

yeri temizledikten sonra, Aggie botlarını öpmesine izin verdi. Jace, bir hatunun botlarını öpmenin bir adamı bu kadar çok heyecanlandırabileceğine inanamıyordu fakat Rezil, şüphesiz bu ayrıcalığın keyfini sürüyordu. Açık ağzıyla botları emdi, dili botların parlak, siyah yüzeyinde kıvranıyordu. Bu sırada boğazının gerisinden hoşnut inildiler kopuyordu.

"Şimdi git temizlen," dedi Aggie. "Ve kıç tıkacını berabe-rinde götür."

"Peki, Efendim. Merhametiniz için teşekkürler."

Rezil ikinci odaya doğru süründü.

"Ben söyleyene kadar oradan dışarı çıkmayacaksın."

"Peki, Sahibe."

Aggie, Jace'in üzerine doğru eğilerek kumaşı suratından çekti.

"Şimdi anladın mı?" diye sordu.

Ah, Jace bunu en başından anlamıştı zaten, fakat o diğer mazoşistler gibi değildi. Cezasını kabul etmek için küçük bir şov sunulmasına ihtiyacı yoktu. Aggie'nin, onun bir cezayı hak ettiğini düşünüp düşünmemesinin bir önemi yoktu; Jace hak ettiğini biliyordu.

Jace sırt üstü yuvarlandı. Sertleşmiş aleti tavanı işaret ediyordu.

Aggie onun heyecanının kanıtını görünce, sıkılmış dişlerinin arasından iç geçirdi.

"Lanet olsun, Jace. Niçin yine sertleştin? Yetişkin bir adamı ağlatmamı izlemek hoşuna mı gitti?"

Jace şiddetle onayladı. Aggie onun üzerine eğilerek, iç çamaşırının ağını kenara çekti.

Jace daha neler olduğunu anlayamadan, Aggie onun üzerine oturdu ve Jace'in zonklayan penisi kadınlığına gömüldü. "Neden seni bu kadar çok istiyorum? Bana nedenini söyle. Anlamıyorum. Sadece... Anlamıyorum."

Aggie orgazm oluncaya kadar Jace'in aletinin üzerinde zıpladı. Nihayet kendini bıraktığında genç kadının bedeni kaskatı kesilmişti. Jace'in göz kapaklarını öptü ve kumaşı tekrar yüzüne

çekti. Ardından kendini dengeleyerek ayağa kalktı ve Jace'i orada bıraktı. Doyumsuz, bağlı, ağzı tıkanmış, hayal kırıklığına uğramış, aleti sert, hayaları dolu ve ağır bir halde. Aggie, Rezil'in parasını alarak onu kapıya kadar götürdü ve zindana başka bir adamı soktu. Eğer Jace'in tüm gece boyunca öylece uzanıp, sonunda ondan merhamet dilenene kadar diğer adamları cezalandırmasını izleyeceğini düşünüyorsa, yanılıyordu. Aggie'nin kalın kırbacıyla iki kere vurmasının ardından merhamet için yalvaran ikinci adamı izleyene kadar, Jace'in düşündüğü buydu. Tanrım, adamlar ona teslim olduğunda yüzünde beliren ifade Jace'in bugüne kadar gördüğü en güzel şeydi. Tamamen güçlüydü. Mutlak kontroldeydi. Bir tanrıça. Bir şeytan. Bir melek. İtaatkârları bu bakışı asla görmüyordu, yere bakmakla ya da gözlerini sımsıkı kapatmakla çok meşgullerdi, fakat Jace gördü. İkinci adam ayrıldığında Aggie bacaklarını ayırarak yine Jace'in üzerine oturdu ve sıradaki müşterisi gelene kadar onu becerdi.

"Beni deliye çevirmenin cezası olarak, gecenin geri kalanı boyunca seanslar arasında beni eğlendirmen için seni burada tutacağım," dedi.

Bu da başka bir ders miydi? Muhteşem. Aggie, bugüne kadar sahip olduğu en iyi öğretmendi.

Aggie onun üzerine eğilerek kulağına fısıldadı. "Çok çalıştığım zamanlarda, genellikle arka odada kendimi boşaltmak zorunda kalıyorum, fakat böylesi çok daha eğlenceli."

Aggie için eğlenceli olabilirdi, fakat Jace için aynı şey söylenemezdi. Aggie ondan bir kez daha uzaklaşırken Jace'in aleti itiraz etti. Tamam, durumu kabul etmesi gerekiyordu.

Sapıkça bir nedenden dolayı, deliler gibi eğleniyordu. Adamların, deriler içindeki tatlı şeytanına itaat etmesini izlemekten değil, Aggie'nin rahatlamasını izlemekten.

Jace'in ona bu zevki asla tattırmayacak olması çok kötüydü.

Bölüm 11

Aggie, Jace'in yakınlardaki bir masada beysbol şapkası ve güneş gözlükleriyle oturduğunu gördüğünde neredeyse sahneden düşüyordu. Buraya gelmemesi gerektiğini biliyordu. Kulübün fedailerinin hafızaları uzun süreli, sabırlarıysa kısacıktı.

Sahneden atladı ve Jace'in kucağına oturdu. Fedaiyi şüphelendirmemek için tipik kucak dansı rutinini sürdürürken, "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Sabah erkenden gidiyoruz," dedi Jace. "L.A.'e dönüyoruz. Hoşça kal demek istedim."

Aggie arkasını döndü, kalçasını onun kasığına sürtüyordu. "Seni tekrar görecek miyim?"

"Ara sıra geleceğime eminim. Bu tarz şeyleri çok yapıyor musun?"

"Ne tarz şeyleri?"

"Bu kucak dansı olayını."

"Bu işimin parçası, şekerim."

"Evet, şey..."

Aggie, "Kıskandın mı?" diyerek ona takılırken yüzüne bakmak için döndü. Iki saat boyunca müşterilerini cezalandırışını izlemekten sağ kurtulduktan ve hepsi eve gittikten sonra Aggie'yi güzelce becermeyi başardıktan sonra kıskanmasının nasıl mümkün olduğunu anlamıyordu. Bugüne kadar hiçbir erkeğin, Jace'in dün gece boşaldığı kadar sertçe boşaldığına şahit olmamıştı.

Jace kafasını eğdi. "Yoo."

"Birkaç dakikaya bitireceğim. Benimle sokakta buluş ve uygun bir şekilde vedalaşalım."

"Veda etmek o kadar da kötü bir şey değilmiş." Aggie'ye baştan çıkarıcı bir bakış atmayı denerken, bir yandan çarpıkça sırıtıyordu.

Aggie öne doğru eğilerek ona göğüslerini sundu ve parmak uçlarıyla kulağının kenarına dokundu. "Tabii, eğer bu kadarı yeterliyse, o zaman—"

"Seninle sokakta buluşurum."

Aggie ona sırıttı ve sahneye döndü. Salyalarını kendi üzerine akıtan ve Aggie'ye doğru yirmi dolarlık bir banknot atan solgun suratlı işadamına doğru kırbacını savurdu. Kırbaç sağına değdiğinde adam korku ve heyecan karışımıyla ürperdi, fakat kırbaç tenine dokunmadı. Aggie ona kartını vermeliydi. Acı için zindanına davet etmeliydi. Onunla konuşarak, aklına onu otuz dakikada diz çöktürebileceği düşüncesini sokmalıydı. Kolay para. Yine de ona servislerini sunmadı. Niçin tereddüt ettiğinden emin değildi.

İşadamının parasını, göğüslerinin arasına sokarken Jace'e bir bakış attı, fakat Jace çoktan gitmişti. Sahnesi sona erdiğinde Aggie aceleyle soyunma odasına girdi ve kostümünün üzerine bir etek geçirdi. Etek, deri büstiyeri ve baldırlarına kadar gelen botlarını pek kapatmıyordu, ama en azından kıçı kapanmıştı.

Sahneden henüz inmiş sarışın ikizlerden birisine doğru seslendi. "Mel, yirmi dakikalığına ara veriyorum. Yerime bak, olur mu?"

"Sorun değil, Aggie."

Aggie arka kapıdan aceleyle çıktığında Jace'i kollarını göğsünde kavuşturmuş ve motoruna yaslanmış bir halde buldu. Aggie genç adamın önünde durarak, kaskını yukarı kaldırdı.

"Hoşça kal demek için geldiğine memnun oldum," diye fısıldadı.

"Biraz turlamak ister misin?"

Aggie huzursuzlanarak arkadaki binaya bir bakış attı. Gecenin bu saatinde yirmi dakikadan fazla ara vermemeliydi, fakat Jace'le olma şansını kaçırmak istemiyordu. Ya onu bir daha

asla göremezse? "Buradan o kadar uzun süreliğine ayrılabileceğimi sanmıyorum."

"Kısa bir tur atabiliriz."

Aggie, Jace'in kaskının içine uzanmak için kafasını eğerken, "Kısa bir öpücüğü tercih ederim," dedi.

"Tura öpücük de dahil."

"Öyle mi?"

"Diğer şeylerin yanında."

Bu kulağa hoş geliyordu. Aggie, Jace'i tekrar öptü ve motora binebilmesi için geri çekildi. Harley kükreyerek çalıştı ve Jace arkasına tırmanması için Aggie'ye elini uzattı. Aggie, kendini genç adamın arkasına yerleştirdi, Jace'in deriyle karışık kokusunu seviyordu. Jace motorunu şehrin dışındaki gözlerden uzak bir yere sürdü, motoru kapattı ve ayaklığını açtı. Aggie öylece ortadan kaybolduğu için Roy derisini diri diri yüzecekti. Şimdiye kadar çoktan işe dönmüş olması gerekiyordu.

Sadece bir dakika daha Jace'in zevkine varabilirdi. Sadece bir dakika. Genç adamın ceketini açtı, elleri yıpranmış derinin altındaki tişörte doğru kaydı. Onun sert, ufak bedenine doyamıyordu. Konu bu adam olunca aptallaşıyordu. Lanet olsun. Niçin kendisini böyle kontrolsüz hissediyordu? Ve bu niçin Aggie'nin hoşuna gidiyordu? Oysa kontrolü elinde bulundurmak, övündüğü tek özelliğiydi.

Jace kaskını çıkardı ve gidonun ucuna taktı.

Başını kaldırarak gökyüzüne bakarken, "Burada, şehir ışıklarından uzaktayken yıldızları görebilirsin," dedi.

Aggie başını geriye attığında, benekli gökyüzünün güzelliği içini ısıttı. "Daha önce hiç yıldızlara bakmak için zaman ayırmamıştım. Genellikle çalışıyorum." Şimdi de çalışıyor olması gerekiyordu. Jace'in yanına sokuldu. Ayrıldığı için Roy'un onu kovmayacağını umdu. Acil bir durum ya da onun gibi bir şeyler uydurabilirdi. Jace'in Las Vegas'tan ayrılıyor olması aciliyet sayılırdı, değil mi? Kollarını adamın bedenine sardı. Onun gitmesini istemediğini kabul etmek zorundaydı.

Jace, "Buraya gel," diye mırıldandı. Bir kolunu genç kadının beline dolarken Aggie'yi kendi bedeniyle avuttu.

Aggie adamın çevresinden dolandı ve onunla yüz yüze geldi. Sırtı gidonlara dönüktü ve bacakları onunkilerin üzerindeydi. Ana yoldan bir otomobil geçti, fakat hiç kimse onları fark etmemiş gibiydi.

"Çölde giderken motorumun üzerinde sevişmek istediğini söylemiştin." Jace'in sesi Aggie'nin bedenine zevk dalgaları yolladı. "Eğer bunu hâlâ istiyorsan—"

Aggie dilini ağzına daldırarak onu öptü. Jace, hiç düşünmeden yaptığı bu yorumu hatırlıyor muydu yani? Jace inledi, elleri Aggie'nin eteğinin altından çıplak baldırlarını kavradı. Aggie onun tişörtünü yukarı doğru çekti ve ellerini onun karnının pürüzsüz, sıcak teninde gezdirdi. Bu adam onu nasıl böylesine deliye çeviriyordu? Başka hiçbir erkek bunu yapamıyordu. Bu şekilde değil. Parmakları adamın fermuarına uzandı, kalınlaşan erkekliğini bağlarından kurtararak özgür bıraktı. Tamamen sertleşene kadar iki eliyle birden Jace'in kalın aletini sıvazladı.

Aggie dudaklarını onunkilerden ayırdı. "Kondom," diye fısıldadı.

Jace, "Acele etmemize gerek yok," diye mırıldandı.

"Evet, var. Seni istiyorum."

Jace cebinden bir kondom çıkardı ve Aggie kondomu aceleyle ondan aldı. Kondomu taktıktan sonra tangasını kenara sıyırdı ve motorun koltuğuna oturarak kalçasını ona doğru yaklaştırdı.

"Dikkat et," dedi Jace, "motor hâlâ sıcak."

"Sana asıl neyin sıcak olduğunu göstereceğim." Aggie kalkarak, Jace'in kalın aletini içine soktu. Başı zevkle arkaya yuvarlandı. Soluğu titriyordu.

Jace, "İşte bu çok sıcak," diye mırıldandı.

"Senin için her zaman." Aggie ayaklarını koyabileceği iyi bir yer buldu, denge için motorun hangi parçasını kullandığına dair hiçbir fikri yoktu ve bunu pek de önemsemiyordu. Jace'in

üzerinde yükselip alçalıyor, aşağı doğru her inişinde kalçalarını kıvırıp klitorisini ona sürtüyordu. Jace, hareketlerini desteklemek için onu tuttu. Kolları yanlarından ve sırtından kayarken avuçlarını Aggie'nin kürek kemiklerine dayadı ve parmaklarını omuzlarına batırdı. Dudakları nazikçe boğazını, omuzlarını ve göğsünü okşuyordu.

Niçin bu adamın nezaketi, Aggie'nin ihtiyaç içinde kıvranmasına sebep oluyordu? "Jace."

Jace onu yine o mükemmel ritme sürükledi. Aggie'nin bedenini kendisinden daha iyi tanıyor gibiydi. Çenesindeki sert kirli sakal, Aggie'nin büstiyerini aşağıya çekerken hassas göğüs ucunu çizdi. Aggie'nin sırtı yay gibi kıvrılırken göğüslerini istekle ona sundu. Jace, genç kadının göğüs ucunu ağzına alarak emdi; diliyle hassas tomurcuğu okşamaya başladı. Dilinin ritmi birlikteliklerinin ritmine uyuyordu. Göğsündeki çekilme hissini rahminde, kadınlığında, klitorisinde hissetti.

"Ah, Jace. Ah."

Bedeni orgazmla sarmalanırken soluğu kesildi. Birlikteliklerinin temposunu artırdı, Jace'in kalın aletinin üstünde daha hızlı yükselip alçalmaya başladı. Onu sertçe içine çekti. Derine. Çok derine. Tatmin arayışıyla.

Onu istiyordu.

Ona ihtiyacı vardı.

Şimdi, Jace. Şimdi. Boşalt beni.

Fakat Jace'in buna hiç niyeti yoktu. Dirseklerini Aggie'nin yanlarına yerleştirdi ve Aggie'nin hareketlerini yavaşlatarak onu mükemmel ritimlerine geri döndürdü.

Göğüs ucunu ağzından bıraktı. "Aceleye getirme bebeğim. Tadını çıkar. Tekrar görüşmemiz uzun bir süre alabilir."

Yani onu tekrar görmeyi mi planlıyordu? Aggie normalde gelecek için plan yapmaktan nefret ederdi. Olaylar asla niyetlendiği gibi gitmezdi fakat bütün bunlar Aggie için ne kadar olağandışı olsa da, Jace'i tekrar görmek *istiyordu*. Ne kadar erken, o kadar iyi.

Jace çenesini kullanarak, Aggie'nin diğer göğsünü kapatan büstiyeri indirdi ve ihmal edilmiş göğüs ucunu ağzına aldı. Yeniden birleşmeleriyle, onu aynı ritimde emmeye başladı.

"Ah Jace. Jace. Lütfen."

Jace hafifçe ileriye doğru kayarak, sürtünmenin açısını değiştirdi.

Aggie'nin nefesi kesilirken başı şaşkınlıkla arkaya düştü. "Bu çok iyi."

Jace genç kadının göğsünü emen ağzıyla mırıldanarak ona katıldığını belirtti. Büyük ihtimalle canını yakması Jace'in hoşuna giderdi ama Aggie bunu yapmak istemiyordu. Ona karşı hassas davranmak istiyordu, Jace'in onunlayken her zaman olduğu kadar hassas. Şey, tabii fazlasıyla heyecanlanıp Aggie'yi sertçe düzene kadar. Aggie, Jace'in acı olmadan boşalıp boşalamayacağını merak etti.

Jace göğsündeki temposunu artırdı. Aggie ona ayak uydurdu; Jace kalçalarını çevirirken Aggie aşağı doğru gömülüyordu. Jace onun göğsünden uzaklaşırken zevkle soludu. "Aggie. Canımı yak."

"Bu sefer olmaz, Jace."

Etraf, Jace'in yüzündeki ifadeyi görmek için çok karanlıktı. Hayal kırıklığına uğramış mıydı?

Jace onu öptü. Bedenleri birlikte daha hızlı hareket etti. Daha hızlı. Aggie onun ağzına doğru soludu. Ona dayanarak oturdu. Rahatlamayı arıyordu. Arıyordu.

Jace dudaklarını onunkinden ayırdı ve alnını onun çenesine dayadı. "Çok iyi hissettiriyorsun, bebeğim."

"Böyle nazik olursak boşalabilir misin?"

Jace, "Biraz zaman alır," diye mırıldandı.

"İstediğimiz kadar zaman harcayabiliriz. Mesaimin tam ortasında düzüşme arası verdiğim için öyle bir kovulacağım ki."

Jace güldü. "Eğer kovulursan seni kişisel dominatriksim olarak işe alırım. Birkaç günde iflas ederim ama—"

"Sana düzenli müşteri indirimi yaparım."

Jace kahkaha attı. Derin, tok sesi Aggie'nin içini ısıttı. Bu kahkahanın Aggie için bu kadar çok anlam ifade etmesinin nedeni neydi? Çok mantıksızdı. Bir erkeğin gülüşüne değer veriyordu. Bu adam hakkında sevdiği diğer her şeyin yanında, en çok değer verdiği şey kahkahasıydı.

Bedenleri bir araya gelmeye devam ederken, mükemmel bir uyum yakalamışlardı. Aggie'nin bacakları yorgunluktan titremeye başladı.

"Yoruldun mu?"

Aggie kabullenerek, "Birazcık," dedi.

Jace koltukta geriye doğru kayarken onu da beraberinde çekti. "Bir süreliğine arkaya doğru uzan."

Aggie deponun üzerine doğru uzandı, benzin deposunun kapağı kürek kemiklerinin arasındaydı. Gidonlar kafasının arkasına çarpıyordu. Pek konforlu bir pozisyon değildi ama hareketi Jace devralmıştı; Aggie'nin bedenine sahip olmak için ileri doğru hamle yaptı. Aggie daha rahat olabilmek için sırtını gerdi. Jace kesik kesik soluyordu.

Jace, "Tanrım, bebeğim, seni özleyeceğim," diye mırıldandı.

"Los Angeles o kadar uzak değil. Boş bir akşamında gelip beni ziyaret et."

"Gelebilir miyim?"

"Gelmeni istiyorum. Ben de seni özleyeceğim."

Jace kollarını onun sırtına doladı ve onu tutkulu bir şekilde öpebilmek için genç kadını kaldırdı. Jace'in nefesi kesildi. Bedenleri birlikte daha hızlı hareket etti. Aggie'nin zevki katlanarak artmıştı. Solukları heyecanlı aksaklıklara dönüştü. Jace inledi, açık ağzını onun boğazına sürtüyordu. Aggie çığlık attı. Birlikte nirvanaya uçarken birbirlerine dayanarak gerildiler. Aggie'nin gözlerindeki yıldızların gökyüzündekilerle hiçbir ilgisi yoktu.

Bölüm 12

Jace apartmanının kapısını açtı ve spor çantasını yere attı. Bas gitarını nazikçe onun yanına bıraktı. "Selam tatlım, ben geldim." Sesi, mütevazi döşenmiş tek yatak odalı apartmanında yankılandı. Anahtarlarını kancasına takarak kapıyı kapattı.

"Brrovvv rrrovn rrovn rrrovn rovn." Brownie, beyaz patileri ve çenesinin altında geniş, beyaz bir ters üçgen bulunan siyah dişi smokin kedi, Jace'e doğru tıris gelmeye başladı ve parlak tüylü bedenini botlarının çevresine sardı. Kendini Jace'in ayak bileceğine sardıkça sardı, hâlâ alışılmadık miyavlamasını sürdürüyordu.

Jace onu kaldırdı ve göğsüne sokuşturdu. Kedinin ön patileri omuzlarına yerleşti. Yumuşak kuyruğu tekrar tekrar hafifçe koluna vuruyordu.

"Beni özledin mi?"

Kedi yüzünü çenesine sürttü ve patilerinden birisiyle Jace'in kulağındaki küçük halka küpeye vurdu.

"Ben de seni özledim. Tony seni doğru düzgün besledi mi?"

"Brrroovvv rrrovvvn." Jace onu mutfağa doğru taşırken kedinin alışılmadık miyavlaması hevesli mırıltılara dönüştü.

Jace bir dolabı açtı ve kedi yiyeceği zulasının onun yokluğunda önemli ölçüde azaldığını fark etti. Demek Tony onu düzenli olarak beslemişti. Ve odadaki kötü koku eksikliğine bakılırsa, yapması gerektiği gibi kedi kumunu da temizliyordu. Tony iyi, güvenilir bir çocuktu. Jace seyahati uzadığında bile kızıyla ilgilendiği için ona büyük bir ikramiye verecekti.

Jace Brownie'yi tezgâhın üzerine bıraktı ve dolaptan birkaç kutu mama çıkardı. Kutuları kedinin önüne sıra sıra dizerken, her seferinde ona içindekileri okuyordu.

"Ee, hangisi olsun?"

Kedi, patisini kutulardan birinin üzerine koydu.

"Somon?"

"Brrrooovvv rrrovvvn."

"Tamam. Nefesin balık gibi kokacak. Ama daha sonra çenemi yalamana izin vereceğimi sanıyorsan, seni büyük bir sürpriz bekliyor."

Jace kutuyu açarken kedi tezgâhtan atladı ve yine ayak bileğinin çevresine sarılarak Jace'e sürtündü. Jace kedinin yemeğini fincan tabağıyla yere bıraktı, kulaklarından birisinin arkasını güzelce kaşıdı ve eşyalarını yerleştirmeye gitti.

Çantasındakilerin çoğu kirli çamaşırdı. Daha sonra bodrumdaki çamaşır odasına götüreceklerini yığınlar halinde ayarladı. Çamaşır en sevdiği işlerden değildi ama diğer grup arkadaşlarının aksine, pasaklı biri de değildi. Ortama daha iyi uyum sağlamak için pis rolü yapıyordu. Bir de yemek ve temizlik yapamıyormuş gibi davranıyordu. Gruptakilerin hiçbiri, bir kedisi olduğunu veya onunla gerçek bir insanmış gibi konuştuğunu bilmiyordu. Çocukların yanındayken kendini gizlemek konusunda çok dikkatli davranırdı. Onların yanındayken, kendisinden beklenilen kişi oluyordu, gerçekten olduğu kişi değil.

Çantasının derinlerinden en değerli eşyasını çıkardı ve kitaplığının orta rafındaki ikili kaidenin üzerine yerleştirdi. Dudaklarında hafif bir gülümsemeyle parmaklarından birisini bagetin üzerinde gezdirdi. Bu ince tahta parçası, Jace'in hayatını tamamen değiştirmişti. Dokuz yıl önce tamamen şans eseri olarak onu Jace'e veren adam, kendi kendini yok etme yolunda ilerleyen, suiistimal ve ihmal edilmiş bir çocuğun üzerindeki etkisinden habersizdi. Eric Sticks onun hayatını kurtarmıştı. Trey'in hayatını kurtardığından çok daha farklı bir şekilde, ama önemli olan sonuçtu. Jace müzik setini açtı ve döşemedeki akıntı ve lekeleri gizlemesi için çarşafla kapladığı koltuğa çöktü. Nifalan değildi, fakat bu eşyalar ona yetiyordu. Daha fazlasına

ihtiyacı yoktu. Fazlasını istemiyordu. Aklına, Aggie'nin güzel yüzü ve yakut kırmızısı dudaklarının seksi bir gülümsemeyle yukarı doğru kıvrılışı geldi.

Brownie kanepede ona katıldı ve patilerini yalayıp onlarla yüzünü ovalarken Jace'in kucağına kuruldu.

"Bir kızla tanıştım."

Brownie durdu ve kehribar rengi gözlerini kaldırıp ona baktı.

Jace güldü. "Bu bakış da ne böyle?" Bazen Brownie'nin söylenenleri anladığını düşünüyordu. "Endişelenme. Ona çok bağlanmamaya çalışacağım." Yine de şu anda Aggie'yi aramayı düşünüyordu. Aggie muhtemelen uyuyordu. Onu rahatsız etmemeliydi. Belki de mesaj atmalıydı. Günün erken saatlerinde Aggie ona sol göğüs ucunun fotoğrafını yollamış ve o anda Jace'in dilinin, göğsünün üzerinde olmasını dilediğini yazmıştı. Ah evet. Jace'in tüm dikkatini çekmişti, hatta seksi, küçük mesajlarına gerek bile yoktu. "Sanırım spora gideceğim," dedi kedisine. "İyice vücut çalışacağım. Biraz boks yaparım."

"Brovvv vvovvn." Kedi suratsızca ona baktı.

"Tamam, onun yerine burada çalışırım." Ufak yatak odasına giderken yolda tişörtünü çıkardı. Kapı eşiğine demir bir çubuk kurmuştu ve barfiks çekmek için onu kullanıyordu.

Jace birkaç set tamamladıktan sonra Brownie yere uzandı ve Jace'in ayak parmakları uzanma mesafesine her geldiğinde ona vurdu. Jace ayaklarını demir çubukla üst kapı eşiğinin arasına kaydırdı ve ters mekik çekmeye başladı. Brownie kıçını kıvırdı, havaya atladı ve tekrar tekrar Jace'in kafasına saldırdı. Jace kafasına yediği birçok patiden sonra, yarı havadayken kediyi yakaladı ve ters bir şekilde gözlerine bakmak için onu havaya kaldırdı. "Şunu kesecek misin?"

Kedi, patilerinden birisiyle Jace'in burnuna vurdu. Tırnaklarını içeride tutmaya özen gösteriyordu.

"Sıkıldın değil mi? Sana bir arkadaş bulmam gerek. Son zamanlarda sürekli yollardayım."

"Brovvv vvovvn."

Brownie, bir tırnağıyla Jace'in küpesini yakaladı ve onu kendine doğru çekti, böylece ağzını Jace'in çenesine sürebilecekti.

"Iyk. Balık kokuyorsun."

Jace onu yere bıraktı, demir çubuğu kavradı ve kendini yere bırakmadan önce ayaklarını çubuktan kurtardı.

"Hadi coşalım." Brownie'nin neyin peşinde olduğunu biliyordu. Kedisi bas gitarın sesine bayılırdı. Brownie, Jace'in tek kedi dinleyicisiydi. Jace, Günahkârlar'ın bütün albümlerini sırayla çaldı. Günahkârlar'ın orijinal basçısı, Jon Mallory'nin yazdığı gibi değil, kendi içinden geldiği gibi çaldı. Her bas dizesini yeniden yazdığını gruptakilerin bilmesine izin vermezdi. Bu çeşit bir yaratıcılığı hoş görmezlerdi. Jace çalarken Brownie onu izledi, kuyruğu ritimle birlikte hevesle kıvrılıyordu. En sonunda, alt katındaki komşusu tavana vurmaya başladı. Jace amfiyi kapattı ve bas gitarını kutusuna koydu. Cep telefonu bipledi. Aggie'den bir mesaj daha gelmişti. Bir fotoğraf daha. Vajinasına ait bir fotoğraf. *Aletini bunun içinde hayal ediyorum,* yazmıştı. Lanet olsun. Bu kadın onu öldürmeye mi çalışıyordu?

Bölüm 13

Jace bas gitar kutusunun kulpunu sol eline geçirdi ve zili çaldı. Bir süre sonra Sed ön kapıyı açarak Jace'i içeri aldı. "Eric henüz gelmedi. Yolda."

"Beni davet ettiğin için teşekkürler," dedi Jace. Neredeyse üç haftadır apartmanına tıkılmış, tura devam edebilmeleri için Trey'in biraz daha iyileşmesini bekliyordu. Sed yeni albümleri üzerinde çalışmak için onu davet ettiğinde Jace heyecandan neredeyse altına işeyecekti.

"Bana niçin teşekkür ediyorsun?" dedi Sed. "Seni kıçın düşene kadar çalıştıracağım."

Jace'i uyardı. Bu Sed'in dairesine yalnızca ikinci girişiydi. İlki, Sed'in yeni ev partisi sırasında olmuştu. Muhtemelen insanlık tarihinin en çılgın yeni ev partisiydi. Jace gecenin çoğunu hatırlamıyordu. Çatı katı verandasında üzerinde mavi, saten kadın iç çamaşırından başka hiçbir şey yokken sızmıştı ve Eric silinmez tükenmez kalemle tüm sırtına papatyalar çizmişti. Jace o iç çamaşırlarını nereden aldığını bile hatırlamıyordu.

Sed'in evi büyük ve pahalıydı. Belki Jace'in de kendisine ait bir ev almasının zamanı gelmişti. Küçük apartman dairesini pek kullanmıyordu ama büyük ihtimalle Brownie güneşlenebileceği bir balkondan hoşlanırdı. Sadece ara sıra kullanacağı bir şey için o kadar para harcamak Jace'e israf gibi görünüyordu. Normalde Jace evde olduğu zamandan daha uzun süre yollarda olurdu fakat Trey parmaklarını hareket ettirmeyi başarana kadar görevden alındığı için bir sürü tur tarihini iptal etmek zorunda kalmışlardı.

Jace Sed'i takip ederek altı metrelik devasa tavanlı ve kırmızı, beyaz, siyah dekorlu ferah oturma odasına girdi. Dairenin

ikinci katı bir yatak odası ve açık bardan bilardo masasına ka-
dar her şeyi içeren geniş bir çatı katıydı. Birinci katta iki ek ya-
tak odası vardı. Birisi misafir odası olarak işlev görüyordu fakat
diğeri bir kayıt stüdyosuna dönüştürülmüştü. Kayıt stüdyosuna
girdiler ve Jace bas gitarını siyah deri kanepenin arkasına yer-
leştirdi. Ceketini çıkarıp bir sandalyenin arkasına attı ve amfi-
lerle diğer araçları incelemeye gitti.

"Bira ister misin?" diye sordu Sed.

"Evet."

Sed köşedeki mini buzdolabını açarak birkaç kutu çıkardı
ve birisini Jace'e attı. Jace birasını yudumlarken miksleme kon-
solunu kurcaladı. Bu yuvarlakların, sürgülerin ve düğmelerin
ne işe yaradığını tahmin bile edemezdi. Sed'e dönerek, "Bu
şeyi nasıl kullanacağını gerçekten biliyor musun?" diye sordu.

"Hiçbir fikrim yok." Sed kahkaha attı. "Eric biliyordur diye
düşünüyorum."

Zil çaldı.

"Galiba Eric geldi." Sed kapıyı açmaya gitti.

Aniden gerilen Jace kanepenin kenarına tünedi. Orada ol-
duğu için Eric bütün geceyi burnundan getirecekti. Yaratıcılık
sürecine izinsiz dahil olduğu ve en iyi arkadaşı Jon'un yerini
almaya çalıştığı için. Eric ve Jon, Günahkârlar'ın son üç albü-
münü birlikte bestelemişlerdi. Bir grup olarak yeni bir bölgeye
dalıyorlardı ve Jace hiçbir boku yapmayı bilmediği için Eric'in
ona kızacağına emindi. Jace öğrenmek isterdi. Yardım etmek
isterdi. Fikirlerini paylaşmak... Fakat gireceği yoldan ve bir şe-
kilde Günahkârlar'ı alçaltmaktan korkuyordu.

Eric stüdyoya girdi, Sed'in ekipmanlarının kurulumunu
kontrol etti ve ardından Jace'in karşısındaki sandalyeye oturdu.
"Selam, küçük adam. Meşgûl müydün?"

Jace kulağını ovalayarak, halka küpesini kurcaladı. "Ha-
yır. Yollara geri dönmeye hazırım." Ya da Aggie'yi görmek
için Vegas'a kaçmaya. Şu ana kadar genç kadının çekimine ve

kendi yoğunlaşmış sefaletine direnmeyi başarmıştı fakat ken-
dini daha fazla tutamayacağını biliyordu.

"Aynen. Çok ciddiyim. Umarım Trey kısa sürede iyileşir."

"İyileşmeye çalışsa iyi eder. Her gün ailesinin havuzunda
tembellik yaparak bir yere varamaz." Sed kaşlarını çattı. "Sa-
nırım gidip aklını başına getirmem lazım."

Jace, Sed'in Trey'in üzerine çok gitmeyeceğini umdu. Sed'in
niyetinin iyi olduğunu biliyordu ama bir insanın duygularını
anlamak konusunda pek iyi sayılmazdı.

"Hadi işe koyulalım," dedi Sed.

"Klas bir şeyler olmalı." Hissettiği şevkle bütün yaratıcılığı
açığa çıkan Jace, kahve sehpasının üzerinde duran, bir kağıda
karalanmış notaları görebilmek için daha dik oturdu. Belki ses-
siz kalır ve Eric'in dehasına karışmaya çalışmazsa, ondan git-
mesini istemezlerdi.

Eric beraberinde getirdiği bir tomar gitar notasını çıkardı.
Brian'ın Myrna'yı becerirken bestelediği şeyler. Jace birisinin seks
yaparken nasıl olup da müzik yazacak kadar düşünebildiğini
anlamıyordu fakat bu solo gitaristlerinin işine yarıyor gibiydi.

Eric gitar notalarını ve Sed'in sözlerinin yer aldığı kağıt yı-
ğınlarını ayarladı. Jace'in kalp atışları hızlandı. Onu heyecan-
landıran birkaç şey vardı. Bu grubun yeteneği en başta yer
alıyordu. Zihninde beliren seksi bir çift kırmızı dudak ona gü-
lümsedi. Şey, bir de Aggie, fakat Aggie onu tamamen başka bir
yönden heyecanlandırıyordu.

Eric bölümleri birkaç kez tekrar düzenledi ve ardından ba-
şını sallayarak onayladı. "Tamam, gitar müziklerini ayarladım.
Şimdi bas dizelerine ihtiyacımız var." Jace'e bir bakış attı. "Gi-
tarını getirdin mi?"

Jace gitarını kutusundan çıkardı ve kayışını omzundan ge-
çirdi. Eric bir çift bagetle masanın üzerine bir ritimle vurdu.
"Uyum sağla."

Jace ritmi duymaktan çok, içinde hissetti. Günahkârlar'ın
şarkılarını o kadar çok dinlemişti ki, içgüdüsel olarak bas

dizesinin kulağa nasıl gelmesi gerektiğini biliyordu. Notalar zihninde yankılandı. Tüm varlığı ritimle sarmalandı. Onu doldurdu. Zenginleştirdi.

Bas gitarını ufak pratik amfilerinden birisine taktı ve kafasından geçen birkaç notayı çaldı.

Eric gülümsedi. "Fena değil."

Bu neredeyse bir iltifattı. Jace elinde olmadan sırıttı. Sed'in yüzünde araştırmacı bir ifadeyle onu izlediğini fark etti.

Eric, Sed'e baktı. "Şarkı söylemeye hazır mısın?"

"Hazırım." Sed boğazını temizledi.

Eric sözlerin kulağa nasıl gelmesi gerektiğini kendi yöntemiyle mırıldandı ve Sed onu kopyalamaya çalıştı. Şarkıyı Eric'in söylemesi ve Sed'in de tipik hırlamalı çığlıklarıyla eşlik etmesi gerektiğini fark etmeleri birkaç denemelerini aldı. Benzersiz düeti dinlerken Jace'in kalbi heyecanla gümbürdedi. İşte buydu. Müziklerinde onları bir sonraki noktaya taşıyacak olan ses buydu. Gelişmek. Birlikte. Jace sonunda bunun bir parçası olduğuna bir türlü inanamıyordu. Sed ve Eric şarkı söylemeyi bitirdiklerinde şaşkınlıkla birbirlerine baktılar. Onlar da fark etmişti. Jace'in tek pişmanlığı, Brian ve Trey'in burada olup, bu ana şahit olamamalarıydı.

"İşte. Bu. Harikaydı," dedi Jace. "Hassiktir. Bir daha yapın."

Eric bazı şarkılarda elektro keman kullanma fikrini ileri sürünce Sed, bu fikre pek sıcak bakmadığını belirtti.

Elektro keman mı? Gerçekten bir telli enstrümana daha ihtiyaçları var mıydı? Piyano gibi bir şey daha iyi olurdu fakat Jace bunu söyleyemeyecek kadar korkuyordu. Görünüşe göre Eric ne yaptığını biliyordu. Jace heyecanını bir kenara bırakmalı ve adamın işini yapmasına izin vermeliydi.

"Sadece dene," dedi Eric Sed'e. "Ben farklı bir şey deniyor olacağım. Sen de yapmalısın."

Jace öne doğru eğildi. Elinde değildi. Dahil olmak istedi. "Ben de farklı bir şey deneyecek miyim?"

"Hayır," dedi Eric.

Jace'in bütün umutları sönüverdi.

Eric fikrini değiştirerek, "Şey, belki," dedi. "Brian'a uyum sağlamak için bas dizelerine biraz daha süsleme eklemelisin. Jon'dan çok daha iyi bir gitaristsin. Bence yeni albümde yeteneğinin sınırlarını zorlaman gerek. Jon'un sen gelmeden önce bestelediği kendi kendini tekrarlayan boku çalmaktan feci sıkılmışsındır."

Jon'dan daha iyi bas gitarist. Eric ne söylediğinin farkında mıydı? Muhtemelen sadece Jace'le kafa buluyordu, ama Jace'in hissettiği umut, etrafta gezinmekte ısrarcıydı. Jace yanakları acıyıncaya kadar sırıttı. Önce Eric'e, sonra Sed'e ve ardından tekrar Eric'e baktı. "Tamam."

Sed ansızın, "Gidip Trey'i arayacağım," dedi. "Benden çok, ona ihtiyacımız var. Şarkı sözleri en son iş." Sed ayağa kalktı. "Devam edin. Hemen döneceğim."

"Hey, tüm gün burada bekleyemem. Yapacak işlerim var," dedi Eric.

Sed odadan çıktı.

"Ne gibi?" diye sordu Jace.

Eric, "Seni ilgilendirmez," dedi. "Git bana bira getir."

Bu kadar göt olması gerekmezdi. Ve Jace ona bira falan *getirmeyecekti*. Eric birkaç dakika için gözlerini ona dikti ama ardından başka bir nota yığınına uzandı. "Tamam, küçük adam. Senin için bir ritmim daha var. Uyum sağla."

Eric'in masaya vuruşunu dinledi ve önceki gibi tamamlayıcı bir bas dizesi zihninde yankılanmaya başladı. Eric geçişini tamamlamadan önce Jace çalmaya başlamıştı bile.

"Bunu nasıl yapıyorsun?" diye sordu Eric. "Yoksa arkamızdan müzik mi yazıyorsun?"

Jace kafasını iki yana salladı. "Bilmiyorum. Senin ritmini duyuyorum ve nereye gideceğini biliyorum. Birkaç yıldır birlikte çaldığımız için olabilir."

"Sanırım gerçekten uzun zaman oldu, değil mi?" Eric'in hüzünlü gözlerine bir özlem perdesi indi. "İşte sıradaki."

Bir süreliğine bu şekilde devam ettiler. Eric bir ritim üretiyordu. Jace bas dizeleriyle ona uyum sağlıyordu. Eric, Jace'in çaldığı notaları bir kağıda karalıyordu. Sed hâlâ geri dönmemişti.

"Sed'in hangi cehenneme gittiğini merak ediyorum."

Jace omzunu silkti.

Eric odadan çıktı ve Jace, birkaç dakika sonra dönünceye dek masadaki müzik kağıtlarını taradı. "Jessica'yla bir yere gidiyor."

"Bir sorun mu var?"

"Kızgın görünüyordu ama bu yeni bir şey değil. Hayat dramı başıboş bir yavru köpek gibi Jessica'nın peşinden gelip duruyor. Ama Sed onu seviyor yani, ne yapabiliriz ki?"

"O yokken yazmaya devam edebiliriz."

Eric bir süre için Jace'in sözlerini değerlendirdi ve ardından başını sallayarak onayladı. "Evet, sanırım edebiliriz. Elektro keman fikri hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu Eric. "Zekice, hı?"

Jace bakışlarını indirdi. Eric'in sadece sözlerinin onaylanmasını istediğini biliyordu ama grupta üç tane telli enstrüman varken bir tane daha eklemenin mantığını anlamıyordu. "Belki de onun yerine piyano kullanabiliriz," dedi sessizce.

Eric parmağını kulağına sokup kıvırdı. "Yemin ederim bir işitme cihazına ihtiyacım var. Sanırım çok fazla davul çalmaktan. Ne dedin?"

"Dedim ki, belki bir şarkıya biraz piyano ekleyebiliriz."

"Piyano mu?" Eric bir dakika boyunca öylece oturdu. "Şey, bu çok havalı bir fikir küçük adam, ama Sed piyano çalamıyor ve ben de davul çalarken bir yandan piyano çalamam."

"Ben çalarım." Jace, bu sözler ağzından çıktığı anda geri alabilmeyi diledi. Piyano çalmayı bırakalı neredeyse on yıl olmuştu. Annesinin ölümünden beri. Bunu her zaman birlikte yaparlardı ve onsuz çalmak asla hoşuna gitmemişti.

"Çalar mısın?" dedi Eric. Koltuğunda öne doğru kaydı. Yüzünde şu 'düşünüyorum' ifadesi vardı ve Sed vazgeçmesini söylemek için yanlarında değildi.

"Hayır, ben—"

"Bunu bizden saklıyor muydun? İyi çalıyor musun?"

İyi çalardı, ama Eric'in bunu öğrenmesi gerektiğinden pek emin değildi. "Hayır, berbatım. Söylediklerimi unut."

Eric caymayı reddetti ve biraz azarlama, yalvarma ve kabadayılığın ardından Jace'i klavyede bir şeyler çalmaya ikna etti. Klavye, teknik açıdan bir piyano değildi. En azından parmaklarını ona hiç de inandırıcı gelmeyen tuşların üzerinde hareket ettirirken Jace'in kendisine söylediği buydu.

"Pekâlâ, işte böyle," dedi Eric, "Farklı bir şeyler denemen gerek."

"Piyano konusunda gerçekten rahat değilim."

"Niye olmayasın? Süpersin."

Jace gözlerini indirdi. "Annem—"

"Benim annem yok, o yüzden kendimi senin yerine koyamam, üzgünüm. Gitar riff'lerinden birisini piyanoda çalabilir misin?"

Jace omzunu silkti. "Sanırım."

Eric dakikalar içinde bir şarkıya piyano partisyonu eklemişti bile.

"Bunu nasıl yapıyorsun?" diye sordu Jace.

"Neyi yapıyorum?"

"Notaları bu kadar çabuk bir araya toplamayı."

Eric omzunu silkti. "Bilmiyorum. Katmanlar kafamda birbirine geçiyor. Bu Sed ne cehenneme gitti? Şu şeye katılmam gerek."

"Hangi şeye?"

"Sokak çocukları için bir program. Sed'in de gelmesini umuyordum. Önceden Brian gider ve çocuklara gitar dersleri verirdi. Bu olayı çok seviyorlar ama Brian ortadan kayboldu;

muhtemelen Myrna'nın bacaklarının arasında. O yüzden Sed'in onun yerini alabileceğini düşündüm. Çocuklarla arası çok iyi. İster inan, ister inanma."

Jace buna inanmakta hiç de zorlanmadı. Sed çevresindeki herkese bir baba gibi davranıyordu.

"Sen gelmek ister misin?" diye sordu Eric.

Jace'in kalbi gümbürdedi. "Ben mi?"

"Evet, neden olmasın? Muhtemelen çocukların senin kim olduğun hakkında hiçbir fikri olmayacak, ama yine de onlarla eğlenebiliriz."

"Çocuklarla aram iyi değil."

"Büyük ihtimalle sekiz yaşındaki çocuklara bile bakarken kafanı kaldırmak zorunda kalmanın acısındandır."

Ve yine Jace'in boyuyla dalga geçmeye dönmüşlerdi. "Evet, boynuma kramp giriyor."

Eric kahkaha attı ve heyecanla sırtına vurdu. "Yani benimle geliyorsun, değil mi? Tek başıma gitmek istemiyorum ve burada sadece sen varsın."

Etrafta baskı yapacağı başka biri olmadığı için soruyor olsa bile, Jace Eric'in sorusu karşısında şaşırmıştı. "Şey, tamam. Her neyse. Yapacak başka bir işim yok."

"Muhteşem. Mor dinozor kostümünün içinde gerçekten de çok güzel görüneceksin."

"Ne?"

Bu küçük hayır işi için Tanrı'ya şükürler olsun ki dinozor kostümü falan giymesi gerekmemişti. Jace temel sosyal haklardan mahrum çocuklara bas yivini nasıl parmaklayacaklarını gösterirken harika vakit geçirdi. Fakat Eric'i izlerken çok daha fazla eğlendi. Eric onlarla boğuşurken, çocukların eğlenebilmesi için kendini tamamen salak durumuna sokuyordu. Eric sonunda orada bulunma sebebini hatırlayınca, her çocuğa birer çift baget hediye etti. Jace on yıldır sakladığı bagetten ona

bahsetmeyi düşündü. Eric'in, bilmeden onun hayatını nasıl değiştirdiğini. Jace bunun için doğru sözcükleri bulamadı. Eric'le olan tek taraflı bağı çok kişiselti. Çok aptalca. Utanç verici. O yüzden bunun yerine Eric'in iğrenç masa davuluna uydurma bas dizeleriyle eşlik etti.

Eric'in ritmine ayak uyduran çocuklar, ritim tutmak için katı yüzeylerden çok birbirlerini kullanıyorlardı, fakat herkes kahkaha atıyor ve güzel zaman geçiriyordu. Jace bile.

Çocuklarla olan saatleri uçup geçti. Eric on iki çocuğun toplamından daha fazla enerjiye sahipti. Kapıdan çıkıp yollarına devam ederken Jace'in omzuna vurdu. "Hadi gidip bir iki bira içelim. Ne dersin?"

Jace gülümsedi. En sonunda Eric'le şu imkânsız bağı kurmuş muydu? "Evet. Harika bir fikir."

İki bira, on veya on ikiye dönüştü. Jace bir noktadan sonra saymayı bırakmıştı. Eric neredeyse beş insanla gevezelik ederken oldukça sarhoş olan Jace, birden sihirliymiş gibi dolan bardağına baktı. Eric bağırma mesafesindeki herkesle gevezelik ediyordu. Kendisini ve bardakilerin yarısını eğlendiriyordu. Eric'in onun varlığından haberdar olup olmadığından emin değildi. Aggie'nin ne yaptığını merak etti. Üç hafta acısının iltihaplanması için yeterince uzun bir süreydi. Belki ertesi gün ona uğrardı. Tabii alkol zehirlenmesinden ölmediğini ve gece kendi kusmuğunda boğulmadığını varsayarak.

Eric gece yarısına doğru, "Daha sarhoş olmadın mı?" diye sordu.

Jace görüş alanındaki üç veya dört Eric'ten kurtulmak için tek gözünü kapattı. "Sarhoşu tanımla."

"Benimle gelip dövme yaptırmak ister misin?"

Jace kafasını sallayarak onayladı.

"Benim seçmeme izin ver. Söz veriyorum feci muhteşem bir şey olacak."

Jace omuz silkti.

"O zaman yeterince sarhoşsun."

Görünüşe göre Jace, göğüs ucunu deldirecek kadar da sarhoştu. Canı beklediğinden daha az acımıştı. Ve dövmeciyle konuşurken Eric'in yüzüne yayılan şeytani sırıtmaya rağmen, dövme yapıldığı sırada ayık kalmayı başaramadı. Jace sızdığı sırada, dövmeci onun ayak başparmağına Eric'in tarımına göre "feci muhteşem" bir dövme yapmak üzere hazırlanmaktaydı.

Bölüm 14

Aggie gözetleme deliğinden bakıp sırıttı, kalbi heyecanla çarpıyordu. Kapıyı çekip açtı ve mutlu bir ciyaklamayla kendini Jace'in kollarına attı. Onu neredeyse bir aydır görmemiş ve bir daha asla göremeyeceğinden şüphelenmeye başlamıştı.

"Böyle habersiz geldiğim için üzgünüm," dedi. "Önceden aramam gerekirdi."

Aggie, Jace'in önü açık deri ceketinin yakalarına tutunarak genç adamı açlıkla öptü ve evin içine çekti. Kapıyı çarparak kapattı ve Jace'i öpmeye devam ederken genç adamı kapının yüzeyine yapıştırdı. Bir yandan da sürgüyle uğraşıyordu. Bir süre sonra adamdan uzaklaşarak ona baktı, genişçe gülümsemekten yanakları acıyordu.

Jace, "Bundan bana kızgın olmadığın sonucunu çıkarıyorum," diye mırıldandı.

Aggie, "Seni özledim," dedi onu tekrar öperek. "Tekrar turneye çıktığını sanıyordum."

"Çıkmıştık, ama görünüşe göre birkaç tur tarihini daha iptal etmek zorunda kalacağız."

"Trey'in iyi olduğunu sanıyordum."

"Evet, Trey iyi. Ama Sed birkaç gün önce boğazını yaraladı. Bir konserin ortasında damarlarından birisi patladı. Bayıldı. Her yer kan oldu."

"Tanrım, hepiniz kötü şans trenine falan mı bindiniz?"

"Eric bu albümün lanetli olduğunu düşünüyor." Jace kahkaha attı ve çikolata kahvesi gözlerini gizlemek için göz kapaklarını indirdi. "Sana şey getirdim..." Ceketinin iç cebine doğru uzanırken kızardı.

Ah Tanrım, seni tapılası şey.

Jace, ceketinden bir gül çıkararak ona uzattı. Aggie gülü kabul ederken Jace ona bakamadı. Bir zamanlar mükemmel bir çiçekken şimdi, coşkulu sarılmalarından dolayı ezilmişti. Bu, Aggie'nin bugüne kadar gördüğü en güzel şeydi. Kalbi birazcık sızladı.

Jace'in kulağına, "Teşekkürler," diye fısıldadı.

Jace'in gözleri bir an için onunkilere döndü ve ardından tekrar yere çevrildi. "Hoşuna gitti mi?"

Aggie, Jace'in bu gülü nasıl aldığını gözlerinde canlandırabiliyordu; utanmış ve kendinden hiç de emin olmayan bir halde. Şimdiye kadar Aggie için hiçbir çiçek bu kadar büyük bir anlam ifade etmemişti. Jace'in sert kirli sakallı yanağına dokundu ve sonunda bakışları onunkilerle buluştu. "Bayıldım, Jace."

Jace sırıttı, gözleri Aggie'ye bakarken yumuşuyordu. Aggie eridi ve onu öpebilmek için öne doğru eğildi. Sert dudakları bütün duyularını uyarıyordu. Usulca inlerken gözleri kayarak kapandı, boştaki eli genç adamın göğsünde kıvrıldı. Bu his, hatırladığı kadar iyiydi.

"Im... Sahibe V?" Tereddütlü bir ses Aggie'nin arkasından seslendi.

Siktir! Zindanında bekleyen bir müşterisi olduğunu tamamen unutmuştu. İsteksizce Jace'den uzaklaştı.

"Meşgulsün. Ben gideyim," dedi Jace. Bakışı Aggie'nin arkasındaki devasa, dövmeli adama odaklanmıştı.

İyi yürekli Larry. Birkaç düzenli müşterisinden birisiydi.

"Gitmeni istemiyorum. Bekler misin? Bu akşamki tek randevum o. Yalnızca üç dakikamı alır." Jace'i tekrar öptü. "Üç dakika."

"Yirmi için ödeme yaptım," dedi Larry huysuzca.

Aggie sırıttı. "Üç dakika," diye fısıldadı.

Jace başını sallayarak onayladı. "Bekleyeceğim."

Aggie ondan uzaklaştı ve alarmı etkisiz hale getirmek için kodu tuşladı. Şahsi bölümün kapısını açtı ve Jace'i içeri itti.

"Kendi evinmiş gibi davran," dedi. "Eğer açsan ocakta biraz çorba var. Buzdolabında da şarap." Jace eşikten atladı ve gerginee çevresine bakındı. Büyük ihtimalle Aggie'nin şu anda evde olmayan annesini arıyordu. Annesi güya bir iş görüşmesine gitmişti. Bir aydır ilk görüşmesini yapıyordu. Aggie, Jace'in onun evinde dolanan görüntüsünü resmen içti. Tanrım, çok iyiydi. Jace'in ne kadar çekici olduğunu unutmuştu. "Ya da soyunup beni yatak odamda bekleyebilirsin," diye fısıldadı kulağına.

Jace ona sırıttı. "Gidip *arkadaşınla* ilgilen. Beni düşünme."

Aggie arkasını döndüğünde, müşterisinin karanlık bakışlarla onu izlediğini gördü. "Ben sana o odadan çıkabilirsin dedim mi seni sikik, ödlek herif?" diye bağırdı.

"Hayır, Sahibe V." Adam, titreyerek zindana doğru geri geri giderken tökezledi.

Daha iyi bir etki için, "Bana saygısızlık ettiğin için kıçını haşlayacağım!" diye ekledi. Tekrar Jace'e döndü ve gülü burnuna yaklaştırarak hassas kokusunu içine çekti. "Bunu benim için mutfağa götürebilir misin? Böylece geldiğimde suyun içine koyabilirim."

Jace gülü alırken başını sallayarak onayladı. Jace'in eğlenmişe benzeyen dudaklarının kenarına nazik bir öpücük kondurdu. "Birkaç dakika içinde görüşürüz bebeğim."

Jace'i eve kapattı ve kendini müşterisiyle birlikte ses geçirmez odaya kilitledi. Bu iri, sert adamlara boyun eğdirmeyi her zaman daha kolay bulurdu. Kolaydı, çünkü boyun eğmek istiyorlar, fakat günlük hayatlarında bu fırsatı hiç bulamıyorlardı.

"Niçin hâlâ giyiniksin?" diye sordu Aggie. "Sana soyun demiştim. Bu hiç hoşuma gitmedi."

"Bağışlayın beni Sahibe V."

"Bağışlamayacağım. Disiplinin katı ve acı dolu olacak."

Adamın kıyafetlerini çıkartıp bağlarını takması, Aggie'nin onu ağlatıp durması için yalvartmasından daha uzun sürdü. Adamın parasını alıp ona dış kapıya kadar eşlik etmeden önce kendisini toplaması için biraz zaman verdi.

"Haftaya aynı zamanda?" diye sordu adam.

"Gelecek sefere tam yirmi dakika dayanmayı başarabilecek misin?"

Adam güldü. "Muhtemelen hayır, ama yine de parasını ödeyeceğim. Ne olur ne olmaz."

Aggie gülümsedi ve adamın yanağına hafifçe vurdu. Favori müşterilerimden biri. Parasının çoğunu ve zamanının azını harcayanlar. "Seni not edeceğim, Larry. Şimdi eve git ve karını bekle. Gelecek sefere onu da beraberinde getirmeyi düşün." Aggie çiftlerle çalışmaya bayılıyordu.

Adam tekrar güldü. "Belki getiririm. Seks hayatımız hiç bu kadar iyi olmamıştı. Gelip seni gördüğüm zamanlara bayılıyor."

"Bahse girerim bayılıyordur."

"Belki senin yaptığın korselerden birisiyle onu şaşırtabilirim. Sence hoşuna gider mi?"

"Sürpriz yapman mümkün olmayacak. Ölçü alabilmem için buraya gelmek zorunda."

Adamın yüzü asıldı. "Ah."

"Ama tasarımı onun seçmesine izin veririz."

Adam sırıttı. "Evet, tamam. Sağ ol, bebek."

Aggie ona göz kırptı ve arkasından dış kapıyı kilitledi. Ve şimdi sıra kendisini tatmin etmeye gelmişti.

Jace'i kahvaltı tezgâhında, yeniden ısıttığı sebze çorbasını yudumlarken buldu. Aggie'nin muhteşem, ezilmiş gülü mavi bir plastik bardaktaki suyun içinde, hemen yanında duruyordu. Aggie, bu görüntüyle gülümsedi. Aslına bakılırsa, Jace'i her akşam mutfağında bulmaya bayılırdı, ama ilişkiler konusunda ürkek olduğunu biliyordu. Onunla işleri yavaştan alması gerekiyordu. Tanrım, onu ne kadar da özlemişti. Jace'in tek kelimelik telefon muhabbetleri ve ara sıra attığı mesajlar yeterli değildi. Jace onu görünce şaşırdı. "Üç dakika dediğinde şaka yapıyorsun sanmıştım."

"Sanırım bu kez dört dakikayı doldurmayı başardı. Düzenli müşterilerimden birisi."

Jace bir kaşık dolusu çorbayı içerken bakışlarını yere indirdi. Bedenindeki bütün kaslar gerilmişti.

Aggie, Jace'in onun mesleğiyle bir problemi olmadığını düşünmüştü. Durumu onunla paylaşmış ve bu mesleğin neyi gerektirdiğini ona bizzat göstermişti. Ama görünüşe göre yanılmıştı. Aggie'yi görmeye gelmemesinin sebebi bu muydu? Aggie onu davet etmekten ve tekrar tekrar reddedilmekten yorulmuştu. Belki de ürkek değildi. Belki de Aggie'den utanıyordu. Aggie bu saçmalığı dile getirmeyi reddetti. Jace'in niyetinin ne olduğunu öğrenmesi gerekiyordu. Eğer sadece kırbacının tadına bakmak için buradaysa, tıpkı diğer herkes gibi ücretini ödeyecekti. Aggie aptal değildi. Karşısındaki tezgâhın üzerinden, Jace'in görüş alanına girene kadar eğildi. "Bu canını mı sıkıyor?"

"Ne?"

"Geçimimi sağlamak için yaptığım şey?"

Jace, kafasını hafifçe iki yana salladı.

"Sana vurulmasını istediğin şekilde diğer adamlara vurmam canını sıkmıyor mu?"

"Hayır."

"Çıplak tenlerindeki izlerin belirmesini izlemem ve acı içindeki çığlıklarını dinlemem, hem de her gece?"

"Yoo."

"Onları ağlatmanın bana hastalıklı bir güç duygusu vermesi ve bana merhamet için yalvarana dek onları dövmem?"

"Hiç de bile."

"Gerçekten mi?"

Jace başını kaldırdı ve genç kadını sert bir bakışla olduğu yere mıhladı. "Hayır, öyle sayılmaz. Siktiğimin *heriflerinin* sana neşe vermesinden nefret ediyorum ama bu benim problemim, senin değil."

Kıskanıyordu. Aman Tanrım, bu adamı seviyordu.

Ellerini ondan uzak tutmaktan âciz bir halde tezgâhın üzerine tırmandı ve onu yere düşürdü. Jace taburreyle birlikte sert fayans zemine yuvarlandı. "Ah." Aggie adamın tişörtünü belinden çekiştirirken üstüne yerleşti.

"Pısırık."

Jace kahkaha attı. Aggie'nin kalbi eridi. Onu yeterince hızlı soyamıyordu. Kendini onunla doldurmak istiyordu. Sadece aniden damlamaya başlayan ıslak kadınlığını değil. Ellerini, ağzını, bakışlarını. Her şeyini. Onunla doldurmak. Tamamen onunla. Jace'le.

Aggie onun kot pantolonunu çıkarmaya çalışırken Jace tekrar kahkaha attı. Bu kadarcık şey onu mutlu etmeye yetiyor muydu? Aggie'nin mutfakta, onun üzerinde tepinmesi?

"Üzerinde kondomun var mı?" diye sordu Aggie.

Jace cebinden uzun bir şerit halinde, neredeyse bir paket dolusu kondom çıkardı.

Aggie, "Bu gece biriyle yatacağını falan mı düşündün?" diye sorarken sinsi bir edayla sırıttı.

Jace güldü. "Bir kereden daha fazla olmasını umuyordum."

Aggie sahte bir kaş çatışla ona bakarak, "Daha sonra başka bir randevun daha mı var?" diye sordu.

"Sadece seninle."

"Güzel," diye fısıldadı.

Genç adamın karnını öpmek için başını eğdi. Bir kasılma Jace'in tüm bedenini sarstı. Aggie, ıslak öpücükleriyle onun karnının üzerinde izler bırakarak, kot pantolonunun düşük beline dek indi.

Jace'in parmakları genç kadının saçlarına dolaşırken, "Aggie," diye soludu.

Vay vay vay, burada erojen bir bölge varmış.

Karnının aşağılarını hafif hafif ısırdı, yaladı, emdi. Jace'in aceleyle ve dişlerinin arasından aldığı soluklarından, en duyarlı

noktalarının kalça kemiklerinin tümsekleri olduğunu saptadı. Parmaklarını onun gittikçe büyüyen aletine sürttüğünde Jace ürperdi ve inledi. Aggie anlık bir farkındalıkla sırıttı.

Onunla yüz yüze gelene kadar tüm vücudunu öperek yukarıya doğru ilerledi. Gözlerini açmasını bekledi ve ardından, "Motorunda seviştiğimizden beri seks yaptın mı?" diye sordu.

Jace gözlerini onun alnına dikti ve kafasını hafifçe iki yana salladı.

"Ben de."

Bakışları Aggie'ninkilerle buluştu. Genç adamın gülümsemesi cenneti bile aydınlatabilirdi.

Aggie, "Niçin beni görmeye daha erken gelmedin?" diye sordu.

"Ben sandım ki... Düşünmüştüm ki en iyisi..." Derin bir nefes aldı. "Hiçbir sikik fikrim yok. Gelmek istedim."

"Seni erkek arkadaşım olarak düşünmemin bir sakıncası var mı?" Aggie onun kendisini daha fazla uzaklaştırmasına izin vermeyecekti. Eğer onu takip etmesi gerekiyorsa, öyle yapacaktı. Hayatında istediği şeyin peşinden her zaman gitmişti. Ve Jace Seymour'u istiyordu.

Jace'in rengi soldu, bakışlarını Aggie'nin gözlerinden alnına çevirdi. Aggie sesini toparlaması için onu bekledi. Ona kolay bir çıkış sunmayacaktı. Eğer bunu ilan etmeye hazır değilse sorun olmazdı ama bunu söyleyen kişi Jace olmak zorundaydı. Çünkü Aggie bunu yapmamaya kararlıydı.

Jace sonunda, "Tamam," dedi.

"Tamam mı?" Genç kadın sırıttı.

"Sakıncası yok."

Aggie, Jace'in yüzünü avuçladı. "Beni kız arkadaşın olarak mı düşünüyorsun?"

Tereddüt etti. "Seni düşünüyorum. Durmaksızın. Bu yeterli mi?"

Aggie güldü. "Başlangıç için hiç fena değil." Onu nazikçe öptü.

Jace suçlu görünüyordu. "Üzgünüm. Bu benim için yeni bir şey."

"Özür dilemek zorunda değilsin."

Jace elini kaldırıp onun yüzüne dokundu. "Senden uzak kalmak çok zor oldu. Bilmeni istiyorum ki, sen benim için harika, çok harika bir seksten çok daha fazlasını ifade ediyorsun."

"Sadece iki harika mı?"

Aggie'nin gözleri geriye devrildi ve titreyerek kapandı. "Bin tane harika."

Jace'in boğazını öperek, bedeninde aşağıya doğru kaydı. Adamın tişörtünü yukarı doğru çekti ve taştan yontulmuş gibi görünen göğsündeki yeni ekleme dikkatini çekti. Parmak uçlarıyla Jace'in göğüs ucundaki gümüş halkayı çevirdi.

"Bu da ne?"

Jace tekrar kahkaha attı. "Eric'le aramızda bağ kurduğumuz bir anın hatırası."

Aggie halkayı ağzına alıp emdiğinde adamın bedeni gerildi. *Ooo, eğlenceli.* Diliyle kıvırdı. "Eric kim?"

Jace, "Ah," diye soludu. "Bateristimiz."

"Bilmem gereken başka yeni bir şey var mı?"

"Hummm. Kıçımdaki feci muhteşem dövme?"

Aggie genç adamın kot pantolonunu ve botlarını çıkardı. Sevimli, küçük kıçını inceledi fakat mükemmel kıçında hiçbir iz yoktu. "Ben hiçbir şey göremiyorum."

"Daha yakından bak."

Aggie ellerini onun pürüzsüz poposunda aşağı yukarı, aşağı yukarı gezdirdi. "Burada yok."

"Bu doğru, çünkü kıçımda değil, değil mi? Yemin ederim bir yerimde yeni bir dövme var. Bulacağından şüpheliyim."

Jace'in kollarının üst kısımlarında birkaç tane, göğsünün sol kenarında da bir tane dövmesi olduğunu biliyordu. Asıl

problem, var olan koleksiyonundan yeni olanını seçebileceğinden emin olamamasıydı. Adamı sırtüstü yatırdı ve tişörtünü yukarı doğru çekerek onu çorapları dışında çırılçıplak bıraktı. Kolunun üst kısmındaki dövmeyle başladı. Alevler tarafından yutulmuş bir kafatası. "Bunu hatırlıyorum."

"Emin misin?"

Değildi. "Evet." Altındaki hançer ve gül de tanıdık geliyordu. "Bu da eski."

Karnının sol kısmındaki iblis at ve Azrail? Eski. Yeni göğüs ucu piercing'iyle oynamayı sevmişti yine de. Jace zevkten kıvranana kadar halkayı diliyle kıvırdı. Diğer kolundaysa, omzundan dirseğine kadar kırmızı ve siyah bir kabile deseni vardı. Bunu kesinlikle hatırlıyordu.

"Nerede?" diye sordu.

"Daha aşağıda."

Aggie onun göğüs ucunu, kaburgalarını, karnını öptü. "Sıcak mı, soğuk mu?"

Jace, "Gittikçe ısınıyor," diye mırıldandı. "Ama bunun dövmeyle bir ilgisi yok."

Aggie, Jace'in göbek deliğinin çevresini emdi. Jace kahkaha atarken yerde yana doğru kıvrandı.

Aggie, "Bu kadar gıdıklandığını bilmiyordum," diye mırıldandı.

"Benim hakkımda bilmediğin bir sürü şey var."

Bu doğruydu. Jace bunları onunla paylaşmaya hazır mıydı? Başını kaldırıp ona baktı. "O halde bana bir şey söyle."

"O dövmeyi bulduktan sonra, istediğin soruyu cevaplayacağım."

Aggie onun görünürdeki teninin her santimini aradı ve hiçbir şey bulamadı. İlgisi çabucak genç adamın kalın aletine kaydı. Bu kısım, var olan bütün dövmelerden çok daha etkileyiciydi fakat ona soru sormak istiyordu. Jace'in kafatasını bile araştırdı.

"Tamam, pes ediyorum. Nerede?"

"Belki de çorabının altına bakmalısın."

Güzel, elbette; orada olmalıydı. Genç adamın çoraplarını çıkardı ve buldu. Şeyi, "feci muhteşem" dövmesini. Gözleri kocaman açıldı ve kahkahalarla yere devrildi. Jace'in sol ayak başparmağının hemen altında, tenini süsleyen hareketli bir papatya ve ortasındaki parlak sarı kısımda da gülen bir yüz vardı.

"Bu hikâyeden çıkarılacak ahlaki ders; sarhoş olup sızdığında, Eric Sticks'in dövmeni seçmesine asla izin verme."

"Bu şey kalıcı mı?"

"Evet, ta ki ben sildirene kadar." Jace sırıttı. "Ya da belki sildirmem. Kimse görmeyecek. Tabii plaja gitmezsem."

Aggie, Jace'in bunu kafaya takmamasına şaşırdı. Onu durduramayacak kadar sarhoşken arkadaşının ona utanç verici bir dövme yaptırmasına sinirlenmesi gerekmiyor muydu?

"Sinirlenmedin mi?"

"Yok. Bilmem gerekirdi. Eric'le en son sarhoş olduğumda, sırtımın tamamına siyah keçeli kalemle çiçekler çizmişti."

"Evet, ama o yıkanınca çıkar."

"Bir hafta sonra."

"Gerçekten harika arkadaşların var."

Jace bakışlarını eğdi. "Evet."

Aggie o anda, Jace'de daha önce hiç görmediği bir şey gördü. Savunmasızlık. Kendisine açılmasını sağlayabilir miydi? Eğer onu çok zorlarsa kendisini ona tamamen kapatacağını biliyordu.

"Ee, bu Eric'in olayı ne?" diye sordu.

Jace uzun bir süre için konuşmadı. "Bas gitarist olmamın sebebi o."

"Ne yani, yaşlı bir adam falan mı?"

Jace kafasını iki yana salladı. "Benden beş yaş bile büyük değil."

"Ve üzerinde bu kadar etkisi var?"

"Yeni çıkış yaptıklarında bir Günahkârlar konserini izledim. On dört yaşındaydım ve sahte bir kimlikle bara gitmiştim."

"On dört yaşındayken nasıl yirmi birim diye yutturdun? Çok sevimlisin, şimdi bile ancak yirmi bir gösteriyorsun."

Jace'in kaş çatışı ona yanlış şeyi söylediğini anlatıyordu. Aggie onun gittikçe yükselen savunma duvarını neredeyse gözleriyle görebiliyordu.

Jace, "Artık düzüşecek miyiz?" dedi.

Aggie, onun konuyu böylesine kolayca değiştirmesine izin vermeyecekti. "Yani Günahkârlar'ı on dört yaşındayken gördün. Sonra ne oldu? Nasıl bas gitarist oldun?"

Biraz daha sessizlik. Aggie bekledi.

Jace derin bir nefes aldı. "O zaman bile mükemmellerdi. Brian ve Trey birbirleriyle her zaman tamamen uyum içindeydi; bir bütünün iki yarısı gibi. Sed'in sesi inanılmaz ve Eric, basitçe söylemek gerekirse, gezegendeki en iyi baterist. Orada sadece durdum. Büyülendim. Hareket edemedim. Tek yapabildiğim dinlemekti. Zar zor nefes alabiliyordum. Dördü de inanılmaz şekilde yetenekliydi. Ve tabii zayıf halkaları da vardı. Jon Mallory."

"Dur tahmin edeyim. Bas gitaristleri?"

"Evet. Grup daha iyisini hak ediyordu. Adam ortalamaydı. Berbat değildi. Sadece geri kalanı kadar iyi değildi ve sanırım kafası dumanlı falan diye düşündüm. Müziğin içinde değildi. Kendi içindeydi."

"Yani onların bas gitaristi olmaya karar verdin."

"Hayır. Bas gitarın nasıl çalındığını bilmiyordum. Müziği her zaman sevdim ve biraz yeteneğim vardı fakat hayatımı müzikle kazanmak hiç aklıma gelmedi. Konserin sonunda, Eric bagetlerini kalabalığa fırlattığında birisini ben kaptım. Tutmak için uzanmamıştım bile. Bir şekilde elime geldi. Benim için bir uyarış çağrısı gibiydi. Önceki dört yılımı kendimi belaya bulaştırarak geçirmiştim fakat o anda hayatımın geri kalanında ne yapmak istediğimi anladım. Ne yapmak zorunda olduğumu. Kaderdi. Günahkârlar'ın bir parçası olmak zorundaydım."

Bu, Jace'in onunla yaptığı en uzun konuşmaydı. Aggie onu tekrar sessizleştirecek bir şey söylememeye dikkat ederek, "Ş onların bas gitaristi olman ne kadar sürdü?" diye sordu.

"Altı yıl. Ve eğer Trey'in abisi olmasaydı, şimdi muhtemelen başka bir grup için çalıyordum."

"Trey yaralanan gitaristti, değil mi?"

"Evet, onun abisi, Dare, Exodus End'in solo gitaristi."

Exodus End? Onlar dünya çapında devlerdi. Ve Günahkârlar'da oldukça büyüktü ve gittikçe büyüyordu. "Vay canına. Senin ünlü olduğun şu anda dank etti."

Jace güldü. "Pek değil. Brian? Belki. Sed? Kesinlikle. Ama ben sadece bas gitaristim."

"Seni konserde görmek istiyorum."

"İstiyor musun?"

Aggie başını sallayarak onayladı. "Evet, sadece düşünmek bile beni ateşlendiriyor."

"Bu cumartesi San Francisco'da bir konserimizin olması lazım. Eğer gitmek istersen sana bilet ayarlayabilirim. Sed'in o zamana kadar iyileşebileceğini varsayarsak. Eğer Sed'i tanıyorsam, bir yolunu bulacaktır."

"Gerçekten mi? Gitmek hoşuma gider. Ben varım."

"O zaman ayarlamaları yaparım."

Jace'in gözleri onun dudaklarına indi ve dilini kendi üst dudağında gezdirdikten sonra, kemirmeye başladı. Aggie onun ne düşündüğünü sadece hayal edebilirdi. Seksi bir şeyler olmasını umut ediyordu. Daha sonra konuşabileceklerine karar verdi.

"Hadi yatak odama gidelim. Annemin ne zaman geleceğini bilmiyorum ve sen çıplak sayılırsın."

Jace kendine baktı. "Ah, fark etmemiştim."

"Ama ben ettim ve bence feci derecede seksi görünüyorsun. Ellerimi daha fazla senden uzak tutamayacağım."

"Gülümseyen çiçek dövmesine rağmen mi?"

Aggie kahkaha attı. "Özellikle gülümseyen bir çiçek dövmen varken. Dövmenin senin için neden önemli olduğunu az önce açıkladın."

"Özel mi?" Jace kahkaha attı. "Evet, gerçekten de beni *özel* hissettirdi."

Dış kapı açıldı. Jace'in gözleri kocaman oldu.

"Siktir, bu annem. Pantolonunu giy."

Aggie pantolonunu yerden alarak Jace'e attı ve ardından ayağa fırladı. Saçlarını düzeltirken yüzüne masum bir gülümseme kondurdu. Annesi çantasını tezgâhın üzerine attı.

"Şansın nasıldı?" diye sordu Aggie.

Annesi içini çekti. "Şansım falan yoktu. Otuz yaşın üzerindeki bir kadının bu şehirde iş bulması imkânsız."

Bir sigara yaktı ve sigarasının parlayan kırmızı ucuyla tezgâhın üzerinde, bir bardak suyun içinde duran tek gülü işaret etti. "Şu yamuk, yarı ölü gülün olayı ne?

Aggie ona kaşlarını çattı. "Erkek arkadaşım verdi."

Söz konusu erkek arkadaş, hemen yanında ayağa kalktı. Pantolonunu giymeyi başarmıştı ama hâlâ üstsüzdü.

Derin bir nefes aldı ve Aggie'nin annesine doğru bir elini uzattı. "Ben Jace."

Aggie'nin annesi, Jace'in elini yarım yamalak bir şekilde sıktı. "Tabitha," diyerek adını mırıldandı ve ardından Aggie'ye bir bakış attı. "Ne zamandan beri bir erkek arkadaşın var?"

"On dakikadır."

Tabitha, Jace'e tek kaşını kaldırdı. "Çok hızlısın, Maynard." Jace'in ayaklarının dibini işaret etti. "Ve kondomlarını düşürmüş gibi görünüyorsun. On ikisini birden."

Jace'in gözleri büyüdü ve kondom yığınını almak için yere eğildi. Paketleri cebine tıkıştırdı. Ardından tişörtünü aldı ve kafasından geçirdi. "Gitmem gerekiyor."

"Gitme," dedi Aggie, kalbi hayal kırıklığıyla atıyordu. "Daha yeni geldin."

"Ben... benim yapmam gereken şeyler var. Sanırım Ryder Sed'i kontrol etmeliyim. İyi olduğundan emin olmalıyım. Hatta taneden daha yeni çıktı."

Ne zaman gelse arkadaşlarından birisinin yaralı olması kolaydı. Annesi gözlerini dikmiş onu acımasızca incelerken, Aggie burnu ona sormayı aklına not etti.

"Bana aldırma Maynard," dedi annesi. Sigarasından derin bir nefes çekti. "Elbette, mutfakta kızıma gömmeye devam et."

"Anne!"

"Ne?" Annesi omzunu silkti ve duman tavana doğru yavaşça kıvrılırken, sigarasından bir nefes daha çekti.

"Neden sürekli bana aynı şeyi yapıyorsun? Ondan gerçekten hoşlanıyorum."

"O halde onu düz. Bu senin evin. Ne yaptığını umursamıyorum. Siz devam etmeden önce yiyecek bir şeyler alabilir miyim? Gömüşmeniz buzdolabının önünü kapatıyor da."

Jace çoraplarını ve botlarını alarak dış kapıya doğru yöneldi. Aggie annesine kaşlarını çattıktan sonra onun peşinden gitti.

Aggie, "Hoşça kal bile demeyecek misin?" dedi. Bir adam duygularını inciteli epey uzun zaman olmuştu. Akmayan gözyaşları gözlerini yakıyor, başını ağrıtıyordu. Aggie öfkeyle alnını ovaladı.

Jace ona döndü, gözleri yerdeydi. Aggie sonunda onun biraz olsun açılmasını sağlamıştı ve aptal annesi ortaya çıkarak her şeyi mahvetmişti.

Jace başıyla yemek odasını işaret etti. "Ceketimi unuttum."

"Eğer burada kalmak istemiyorsan başka bir yere gidebiliriz. Eğer istemiyorsan cinsel bir şey yapmak zorunda değiliz. Annemin seni urperttiğinden ve arzularını frenlediğinden eminim."

"Geri vitese taktı desek, daha doğru olur."

"Sorun değil. Sadece seninle biraz zaman geçirmek istiyorum."

Genç adamın gözleri onunkilerle buluşmak için yukarı kalktı. "İstiyor musun?"

"Evet. Konuşabiliriz."

"Pek fazla konuşmam."

Daha az önce konuşmuştu, ama Aggie burnu öne sürerek onu kendinden uzaklaştırmayacaktı. "O zaman ben konuşurum. Sen dinlersin."

"Dinlemekte iyiyimdir."

Aggie ona yaklaştı ve kollarını bedenine sardı. "İyi olduğun tek şey o değil."

Aggie ellerini Jace'in ensesinden kaydırarak parmaklarını saçlarına geçirdi ve yağmalayıcı bir öpücük için onu yakına çekti. Jace yavaşça kendini saldı. Aggie, ağızları birleşirken göğüslerine dayanan göğsünden, kalbinin nasıl çarptığını hissedebiliyordu.

Annesi mutfaktan, "Agatha, Tabasco sosu nerede?" diye seslendi.

Jace irkilerek, geri çekildi.

"Gidip üzerimi değiştireceğim. Eğer kendini daha rahat hissedeceksen dışarıda bekleyebilirsin."

Jace minnettarlıkla başını salladı. "Ceketimi de getirir misin, lütfen?" Çıplak ayaklarıyla, kendini evin dışına attı.

Aggie öfkeyle mutfağa girdi. Annesine dönerek, "Şu anda sana tokadı yapıştırabilirim," diye bağırdı.

"Müşterilerinle iş pişirmemelisin, Agatha. Taşıdıkları hastalıklar 747'nin kargo yükünden daha fazladır."

"Senden tavsiye istemedim. Sonumun senin gibi olmasını mı istiyorsun? Yalnız, sefil ve acılı. Parasız. İşsiz. Mafyadan borç para alacak kadar aptal olduğun için, hakkında indirme emri var."

Annesinin gözleri kısıldı. "Sanırım tokadı yemesi gereken kişi sensin, genç bayan."

Aggie kafasını öfkeyle iki yana salladı. "Ben dışarı çıkıyorum; iznine falan ihtiyacım yok. Senin artık gitmen gerekmiyor mu?"

"Evet, yakında gideceğim. Eğer bir seçim hakkım olsaydı çoktan gitmiş olurdum."

"Belaya bulaşmayı kendin seçtin, daha fazlasını duymak istemiyorum."

"Erkek arkadaşın seni beklemiyor mu?"

"Evet. Ve beni bekleme. Tüm gece boyunca onu düzmeyi planlıyorum." Aggie kendini, evinde davetsiz misafir gibi hissederek mutfaktan çıktı. Feci şekilde, annesinden uzaklaşmaya ihtiyacı vardı.

Kot pantolon ve bir tişört giydikten sonra, kendi deri ceketini ve Jace'inkini alarak onunla kaldırımın kenarında buluştu. Jace motoruna oturmuş gökyüzüne bakıyordu. Aggie nazikçe onun koluna dokunduğunda genç adam irkildi.

Ona ceketini uzatırken, "Her zaman böyle yoğun mu düşünürsün?" diye sordu. Jace yıpranmış deri ceketi giydi.

"Çoğunlukla."

"Nereye gitmek istersin?"

"Herhangi bir yere."

Aggie'nin sorularını yine mümkün olduğu kadar az kelimeyle cevaplamaya karar vermişti anlaşılan.

"Yalnız olabileceğimiz sessiz bir yere mi gitmek istersin, yoksa çok eğlenebileceğimiz kalabalık bir yere mi?"

"Kalabalıktan hoşlanmam."

"O zaman sadece sürelim."

"Bu hoşuna gider mi?"

"Evet."

Jace gülümsediğinde Aggie'nin kalbi eridi. "Benim de."

Jace onun elini tuttu ve motorda arkasına tırmanmasına yardım etti.

"Aggie?"

"Evet?"

"Ben de senden çok hoşlanıyorum."

Aggie kollarını onun beline doladı ve köşedeki sokak lambasının ışığı altında yüz ifadesini görmeye çalışarak çenesini onun omzuna dayadı. "Bunu söylediğini duymak hoşuma gitti, Jace, ama birdenbire nereden çıktı bu?"

"Annene benden gerçekten hoşlandığını söyledin ve ben karşılık veremedim."

Aggie, Jace'in kulağının kenarını öptü. "Muhtemelen cümle kuramayacak kadar rahatsız olmuştun."

"Sayılır."

"Annemin zorba olduğunu biliyorum ve niyetinin iyi olduğunu söylemek isterdim; ama öyle olduğunu sanmıyorum. Bazen beni kendisine benzetmeye çalışıyor diye düşünüyorum. Onun gibi olmak istemiyorum. Ben o değilim."

"Onun gibi bir babam vardı."

"Vardı?"

Jace motoru çalıştırdı ve şehrin dışına yöneldi. Aggie'nin sorusunu cevaplamadı.

Paket Çin yemeği aldılar ve çölün dışına doğru yöneldiler. Hiçliğin ortasında bir yerde, devasa bir kayanın üstüne oturdular ve ufukta gün batımını izlerken sessizce yemeklerini yediler.

"Bu işi ne kadar zamandır yapıyorsun?" diye sordu Jace.

Aggie ona baktı, aralarındaki rahatlatıcı sessizliği bozan kişinin o olmasına şaşırmıştı. "Hangi kısmını?"

"Tamamını."

"Uzun bir zamandır. Erkeklere vurmaya gençliğimde başladım. Yaklaşık sekiz yıl önce profesyonel olmadan başka bir dominatriksin çırağı olmaya karar verdim. Birkaç yıl boyunca diğer domlarla birlikte bir seks kulübünde çalıştım ve sonra tek başıma devam etmeye karar verdim. Ama önce bir ev satın almam gerekiyordu, o yüzden ekstra para için dans etmeye başladım. Bunu asla kalıcı bir kariyer olarak düşünmemiştim ama

yapmak hoşuma gitti." Güldü. "Şey, çoğu zaman. Ve müşteri bulmayı daha kolay hale getirdi."

Jace kaşlarını çattı.

"Eğer dans etmeseydim, seninle asla tanışmazdım."

"Sanırım."

Aggie üsteledi. "Yedi yaşındayken ninem bana dikiş nakışı öğretti. Eminim bu beceriyi deri korseler yapmak için kullanacağını hiç düşünmemiştir. Ben dokuz yaşındayken ninemin bir dikiş makinesi vardı. Sonra öldü. Ardından beni *yetiştirmeyi* annem devraldı." Eğer annesinin yaptığı şey çocuk yetiştirmekten sayılıyorsa tabii.

Jace, "Korse mi yapıyorsun?" diye sordu.

Aggie başını sallayarak onaylarken, onun aileyle ilgili sohbetlerden sakındığını bir kenara not etti. "Çoğunlukla bir hobi olarak. Sadece kendim için yaparak başladım ama onları giydiğimi gören insanlar nereden satın aldığımı sordular. Benim yaptığımı fark ettiklerinde onlar için de bir tane yapmamı istediler. Korse yapmayı seviyorum. Eğlenceli."

"Demek istediğin, o giydiğin korseler el yapımı mı? Üzerinde tasarımların yer aldığı korseler?"

Aggie onayladı.

"Vay canına bebeğim, gerçekten çok yeteneklisin. Sanatsal."

Aggie kızardığını hissetti, ya da çöl çok sıcaktı. "Sadece bir hobi."

"En iyi kariyerler hobilerden çıkmaz mı?"

"Evet. İlk hobim erkekleri ağlatmaktı." Eğildi ve genç adamın şakağını öptü. "Ee, senin ailen nasıl?"

Aralarındaki güçlendirilmiş duygusal bariyer öyle hızlı bir şekilde kalktı ki, Aggie bu darbenin kendisine fiziksel bir acı vereceğinden korktu. "Otele gitmek ister misin?" diye sordu Jace.

Aggie onun hakkında daha fazla şey bilmek istiyordu. Yatakta iyi olduğunu zaten biliyordu. "Konuşacağımızı sanıyordum."

"Biraz yastık sohbetine ne dersin?"

Jace ondan bir öpücük çaldı ve genç kadın başka zaman konuşabileceklerine karar verdi. Jace'in bağımlılık yapıcı dokunuşu olmadan geçen bir ay, çok uzun geçen bir, bir aydı.

Bölüm 15

Aggie'nin cep telefonu çaldığında saat neredeyse on olmuştu. Arayanın Jace olduğunu gördüğünde gülümsedi. Birkaç dakika önce uçağı güvenli bir şekilde San Francisco'ya inmişti ve iniş pistinde kapıların açılmasını bekliyordu. Yarın gece Jace'i konserde görmek için sabırsızlanıyordu. Ve bu gece otel odalarında Jace için büyük planları vardı.

"Merhaba."

"Aggie, şu anda seni havaalanından almam gerektiğini biliyorum."

"*Gerektiğini* mi?"

"Bana büyük bir iyilik yapabilir misin?"

"Ne kadar büyük?"

"Eric ve beni kefaletle cezaevinden çıkarır mısın?"

Cezaevi mi? Telefonunu kucağına düşürdü, sonra aceleyle tekrar eline aldı. "Niçin cezaevindesin?"

"Çünkü Eric bir aptal."

"Yasadışı olduğunu nasıl bilebilirdim?" Arka plandaki bir adamın sesi duyuldu. "Buraya ne zaman gelebilir? Şu herif yine bana bakıyor."

"Los Angeles'ta mısın?" diye sordu Aggie. "Buradan oraya epey mesafe var. Henüz San Francisco uçağından inmedim bile."

"Hayır, şehir merkezindeyiz. San Francisco'da."

Aggie, "Beni havaalanından alman gerekirken tutuklandığına inanamıyorum," diye homurdandı. "Seni orada çürümeye bırakmanı hak ediyorsun."

"Biliyorum. Geceyi cezaevinde geçirmek benim için sorun değil. Eric tecavüze uğrayacağı gibi bir fikre kapıldı."

Görünüşe göre Eric olan arka plandaki adam, "O sarhoş adamın bana nasıl bakıp durduğunu gördün," dedi.

"Saçının neden yeşil olduğunu anlamaya çalışıyor."

"Hepsi yeşil değil ki. Sadece minik bir kısmı. Ayrıca saçım kıçımda değil."

"Bundan emin misin?"

Aggie kafasını iki yana salladı, Jace'in, bütün konuşma boyunca arkadaşıyla tartışacaksa niçin kendisini aradığını merak ediyordu. "Gelip seni alabilecek daha yakın birisi yok mu? Nereye gitmem gerektiğini bile bilmiyorum. San Francisco'ya ilk gelişim."

"Başka kimse yok. Eric biraz önce Brian ve Trey'i aradığında bize götleri çatlayana kadar güldüler."

Eric ekledi, "Ve Sed bir teknede Jessica'yla birlikte hayatının seksini yapıyor."

"İkimizin de burada ailesi veya arkadaşı yok. Rodiler de içimizden birisini hapisten çıkardıkları takdirde kovulmakla tehdit edildiler."

"Ee, geliyor mu?" diye sordu Eric.

"Bilmiyorum. Kapa çeneni."

"Jerry'i aramalıyız," dedi Eric.

"Jerry bizi hayalarımızdan tavana asar. Bunu biliyorsun."

"Jace." Aggie araya girdi.

"Üzgünüm. Eric kafayı yedi. Beni çıldırtıyor. Polisleri çıldırtıyor. Ve altı ya da yedi sarhoş herifi çıldırtıyor. Sinirli olduğunda yaptığı şu volta atıp bağırma şeyini yapıyor. Eğer sadece ben olsam unut gitsin derdim ama—"

"Ne yapabileceğime bakacağım. Neden cezaevindesin ki?"

"Bir bahsi kazanmak için."

Pekâlâ, bu her şeyi açıklıyordu. Açıklamıyordu!

Eric, "Kamu malına zarar vermek ve huzuru bozmak!" diye seslendi. "Tecavüze uğramaya değer bir şey değil, sana o kadarını söyleyeyim." Görünüşe göre konuşmalarını dinliyordu.

"Eric, çeneni *kapatacak* mısın?"

"Hayır ama kıçını tekmeleyeceğim, küçük adam. *Yapacağım* şey bu."

Jace gürültüyle iç çekti. "Eğer gelmek istemezsen Aggie, seni anlarım. Ama Eric'i kendi ayakkabısıyla döverek öldürürsem, vicdan azabı çekeceksin."

Aggie pes ederek iç çekti. "Seni çıkarmak için nereye gitmem gerek?"

Jace, telefonu işlemi açıklayan bir polis memuruna verdi. Aggie birkaç not karaladı. Muhtemelen bir taksi tutarak sorunsuzca mahkeme binasına giderdi ama bacaklarının arasında Jace ile geçirmeyi planladığı leziz gecenin çoğu da giderdi...

Jace telefonu geri aldı. "Teşekkürler bebeğim. Sana borçluyum."

"Bunu yıllarca telâfi edeceksin *bebeğim*."

Aggie, Jace ve Eric'i kendi gözetimine aldığında, saat sabahın ikisi olmuştu. "Hadi otele gidip sadece uyuyalım." Aggie ciddi anlamda huysuzluk ettiğini biliyordu ama elinde değildi. Hangi geri zekâlı Golden Gate Köprüsü'nün yaya kaldırımında motorla gitmekte ve ulusal anıta devasa afişler asmakta herhangi bir sorun görmezdi ki? Görünüşe göre geri zekâlı erkek arkadaşı ve onun geri zekâlı baterist arkadaşı görmemişti. Jessica'nın Sed'e evlenme teklif etmesine yardım etmeleri oldukça tatlıydı ama zekice değildi. Hem de hiç.

"İyi bir plana benziyor. Ben bittim," dedi Eric. Uzun ve inceydi. Düzensiz, çılgın saç şekliyle, yakışıklı bir adamdı. Aggie onun, Jace'le tanıştığı gece fedailer tarafından dışarıya çıkanlan adamlardan birisi olduğunu belli belirsiz hatırladı. Normal şartlar altında, Eric'in zarif erkeksiliğini takdir edebilirdi ama şu anda dişlerine tekme atmak istiyordu.

"Im, kendine oda bul," diye homurdandı Aggie.

"Oteller dolu ve bu gece kalacak yeri yok," dedi Jace.

"Tam orada mükemmel bir bank var." Aggie'nin gösterdiği bankın uyuyan, kokmuş bir ziyaretçisi vardı zaten. Banktaki adam, gazetenin altında usulca horluyordu.

Jace onun kulağına yaklaşarak, "Aggie," diye mırıldandı. "Neden bizim odamızda uyumuyor? Bu ruh haliyle zaten sana dokunmama izin verecek falan değilsin."

"Sence neden bu ruh halindeyim, Jace?" Daha Jace'in onu öpmesine bile izin vermemişti.

Eric Aggie'ye sırıttı. "Çünkü seni havaalanından alması ve ikiniz bir otel odasına girip şehvet delisi, çılgın bir sekse atılmadan önce güzel bir yemeğe çıkarması gerekiyordu. Bu akşam hiçbirisinin olmayacağını tahmin ediyorum."

Genç kadından hiçbir yorum gelmedi. Aggie kendini taksinin arka koltuğuna attı ve en uca kadar kaydı. "Peki, Eric yerde uyuyabilir. Sabah olduğunda üzerinde tepinmek çok daha kolaylaşır."

Eric, Jace'e dönerek, "Hatunun da amma sertmiş ha," dedi.

Jace o harika yüzüne yaramaz bir sırıtış yapıştırarak takside Aggie'nin yanına kaydı. "Böyle olması hoşuma gidiyor."

Eric uzun bedenini arka koltuğa sıkıştırdı. "Ayrıca, tam bir bebek. Bana ondan hiç bahsetmedin. Ee, Jace'in yeni dövmesi hoşuna gitti mi, Agster?" Eric kıs kıs güldü. "Feci muhteşem mi ne?"

"Seçimi yapanın o değil de sen olduğuna sevindim," dedi Aggie. "Düzüştüğüm bir adamın pıtış* tadında bir zevki olduğunu düşünmek istemem."

Eric, Jace'in alnının kenarını yaladı. "Tadı pıtışa benziyor gibi." Eric damak tadını değerlendiriyormuş gibi dudaklarını şaklattı. "Bayan sosundan bir tutam daha tuzlu, ama fena değil."

Aggie, huysuz davranmaya devam etmeye çalıştı fakat bu imkânsızdı. Kahkahalara boğuldu. Jace yüzünün kenarından

* Pıtış: Argoda, kadın cinsel organı. (Çev.)

Eric'in tükürüğünü sildi; sinirlendiği açıktı. "Motorumu haciz-den almak için parayı sen ödeyeceksin, serseri."

"Im, hayır, ödemeyeceğim."

"Tüm bu Golden Gate Köprüsü siki senin fikrindi."

"Hayır diyebilirdin."

Aggie karanlıkta Jace'in elini tuttu ve yavaşça sıktı. Eric'e kolayca hayır diyemeyeceğini biliyordu. Ona karşı duyduğu şu kahraman hayranlığını devam ettirirken... Ve Eric'le tanıştıktan sonra, Jace'in bu adama olan anlamsız bağlılığını biraz daha anlamsız bulmuştu. Aggie akıl hocası tarzında birisini bekliyordu, kaçık espri anlayışı olan bu çılgın herifi değil.

"Yarısını ödemelisin," dedi Jace.

"Peki, yarısını öderim. Adil olan bu." Eric yüzünde devasa bir sırıtışla Jace'i dürttü. "En azından bahsi kazandık. Brian ve Trey'in kıçlarına ne tarz bir dövme yaptırmalıyız?"

"Gülen yüzlü papatyalar?"

"Olmaz. O, Jace Seymour modeli. Ben daha çok yavru kediler ve tek boynuzlu atlar çizgisinde bir şeyler düşünüyorum."

"Ve gökkuşakları?"

Eric'in gözleri parladı. "Evet, kesinlikle gökkuşakları. İyi dedin, adamım. İyi dedin."

Aggie'nin bedeninde birden çok el vardı. Saçlarına dolanmış olanı ve sırtında duranın Jace'e ait olduğunu fark etti; peki ya poposundaki? Hayır. Tanıdık değildi. Ya da belki biraz fazla tanıdıktı. Kafasını Jace'in omzundan kaldırdı ve dönüp baktığında Eric Sticks'i sırıtırken buldu.

Mavi gözleri yaramaz bir ifadeyle parlayan Eric, "Günaydın," dedi.

"Elinin kıçımda olmasının özel bir sebebi var mı?"

Eric elini çekip ona göz kırptı. "O anda içimden geldi."

"Yerde uyuyor olman gerekiyordu."

"Sırtımı acıttı ve bu gece çıkacağım bir konser var. Anlayacağını biliyordum."

"Anladığım tek şey, senin bu yataktan defolman gerektiği."

Jace, "Şişt," diye mırıldandı. Aggie'nin bedenine sarılmış kolları sıkılaştı. Aggie bütün gece boyunca Jace'in omzunu yastık olarak kullanmıştı çünkü Eric, eğer yerde yatacaksa, üç tane yastığa ihtiyaç duyduğunda ısrar etmişti. Bu durumda Aggie ve Jace'in paylaşacakları tek bir yastıkları kalmıştı. "Erken..."

Eric, "Hazır Jace uyurken, işe koyulabiliriz," diye fısıldadı. "Öğlene kadar yaşayanların arasına katılmaz."

"Jace'in en sevdiği topuzu getirdim," dedi Aggie. "Bavulumda. Eminim iyi, sert bir dayağı kaldırabilirsin."

Eric'in gözleri büyüdü. "Şaka yapıyorsun."

Aggie ona tek kaşını kaldırdı. "Sana şaka yapıyormuşum gibi mi göründü?"

Jace, "Endişelenme. Kan akıtmıyor," diye mırıldandı.

"Sanırım bu seferlik es geçeceğim." Eric yana kayarak ondan birkaç santim uzaklaştı ve sırtüstü dönerek tavana gözlerini dikti. "Sıkıldım."

Aggie, Jace'e biraz daha sokuldu. Jace'in bir deprem sırasında bile uyuyabileceğini düşünmeye başlıyordu.

Eric, "Ee Aggie, eğlenmek için ne yapmayı seversin?" diye sordu.

"Erkekleri ağlatmak dışında mı?"

Eric huzursuz bir kahkaha attı. "Evet, onun dışında."

Jace, "Dikiş dikiyor," diye mırıldandı.

"Dikiş dikmek mi?"

"Evet, dikiş."

"Ne gibi? Demlik tutacağı gibi mi?"

"Hayır, deri korseler gibi," dedi Aggie.

"Onları kendi yapıyor ve üzerlerine tasarımlar işliyor," dedi Jace; sesi kulağa çok daha dinç gelmeye başlamıştı.

Aggie, "Nakış," diyerek onu düzeltti.

"Sanat eserleri." Jace'in eli uyuşuk bir hareketle Aggie'nin saçını okşamaya başladı. "Seksi olanlarından."

"Oh," dedi Eric düz bir şekilde. "Pekâlâ, bu benimkini kaldırdı. Şimdi hem sıkkın, *hem* azgınım."

"Ve ben de tamamen uyanığım," dedi Jace. "Senin gitme vaktin geldi." Aggie'nin üzerinden uzanıp Eric'i yere itti.

Eric ayağa kalktı ve iki eli de dar kalçasına dayalı bir şekilde yatağın kenarında durdu. "Niçin gitmek zorundaymışım?"

"Çünkü dün gece Aggie'yle yaptığım planlar..."

"Şehvet delisi, çılgın bir seksle otel odasını yok etmek mi?"

"Evet, o planlar. Şimdi başlamaya hazırım. Bu geceki konserden önce arayı kapatmamız lazım."

Jace tek dirseğinin üzerinde yükselerek Aggie'ye içten içe yanan bakışlarla baktı. Aggie harika bir gün geçirmek üzere olduğunu bilerek gülümsedi. *Salla bakalım*!

Eric, "Öyleyse sana yardım ederim," diye önerdi. "Ona ben de borçluyum."

"Kaybol Eric," dedi Aggie, bedeni şimdiden beklentiyle gerilmişti.

Jace gözlerini Eric'e çevirdi. "Bayanı duydun."

"Ya, hadi ama küçük adam. Burada ölüyorum. Sadece birazcık izlememe izin ver."

Jace kafasını iki yana salladı. "Bu sefer olmaz. Şimdi ben kıçını tekmelemek zorunda kalmadan önce git."

"Yaa, ne demezsin." Eric tişörtüne uzandı ve kafasından geçirdi. "Zaten açlıktan ölüyorum. Çırpılmış yumurta yiyebilecekken kimin sekse ihtiyacı var ki?"

"Arenada görüşürüz," dedi Jace.

Eric kapıdan çıkmadan önce onlara yerdeki üç yastığı attı. "Jessica için yapacağımız şu şeyi prova edeceğimizi unutma."

"Orada olacağım."

Kapı kapandı ve Jace dikkatini tekrar Aggie'ye çevirdi. "Jessica için ne yapacaksınız?" diye sordu.

Jace gülümsedi. "Göreceksin. Bir sürpriz. Herkes için."

"Eric biraz..." Aggie uygun sıfatı düşünmeye çalışırken alnını kırıştırdı.

"Eksantrik?"

"Evet, sanırım o kelime."

"Çoğu dâhiler öyledir."

"Onun bir dâhi olduğunu mu düşünüyorsun?" Aggie başparmağıyla az önce Eric'in çıktığı kapıyı işaret etti.

"Onun bir dahi olduğunu biliyorum. Onu beste yaparken gördüm."

Aggie, "Dâhi olan sensin," diye fısıldadı ve ona bir öpücük vermek için genç adamı kendine doğru çekti.

"Dün gece beni cezaevinden kefaletle çıkarmak zorunda kaldığın için gerçekten üzgünüm." Jace genç kadının çene kemiğine ıslak öpücükler sıraladı.

"Bana güvenebileceğini fark etmene memnun oldum."

Jace dondu. İşte. Onu yine korkutmuştu.

Aggie, "Ama akşamımı mahvettiğin için cezalandırılman gerektiğini düşünüyorum," diye ekledi.

Jace tekrar rahatladı, Aggie'nin ellerini kendi ellerine aldı ve genç kadının kollarını başının üzerine kaldırdı. "Belki daha sonra," dedi. "İlk önce özürlerimi sunmam lazım. Her bir öpücüğün, bir 'Üzgünüm' olduğunu var say."

Aggie'nin onun ne kadar üzgün olduğunu fark etmesi, çok uzun zamanını almadı.

Bölüm 16

Aggie stadyumun ortasındaki sahnenin yanında durdu. Günahkârlar'ın rodileri ve beş grup üyesi karanlıkta dolanıyorlardı. Neredeyse sahneye çıkma zamanı gelmişti. Jace'i yakalayıp dudaklarına büyük, ıslak bir öpücük kondurmak için özlem duyuyordu. 'Cezaevinden çıkarma' olayını fazlasıyla telafi etmişti ve Aggie ona takdirini ciddi anlamda göstermişti. Saatler süren özürlerden sonra, Jace'in onun yanındayken artık daha rahat olacağını düşünmüştü. Ama durum tam aksiydi. Arenaya varır varmaz Jace kendini geri çekmiş ve genç kadın kendisine dokunduğunda ondan uzaklaşmıştı. Aggie bunu Jace'in gerginliğine verdi. Canlı performanstan hoşlanmıyor gibi görünüyordu.

Koyu renk saçlı, grup üyelerinin beşinin toplamından daha fazla dövmeyle bezenmiş bir rodi, "Şarkı söyleyebileceğine emin misin Sed?" diye sordu. Herkes Günahkârlar'ın solistine sanki kırılabilen, camdan bir eşya gibi davranıyordu. Açıkça görünüyordu ki, hiç kimse canlı bir şov için onun boğazına yeterince güvenmiyordu.

"Evet, doktorum şarkı söylemenin sorun olmayacağını söyledi. Ama çığlıklarıma sınır koymam gerekiyor, keman bunun için." Siyah, elektronik bir kemanı kaldırdı ve yayı tellere sürttü. Teller karşı koyarcasına gıcırdadı. "Aynı anda hem mikrofonu hem de kemanı nasıl tutacağımdan hâlâ emin değilim."

Birisi Aggie'nin omzunu sıktı. Arkasını dönüp baktığında Jessica'yı deniz feneri gibi ışık saçarken buldu. "Aggie! Uzun zaman oldu? Nasılsın?"

"Harika. Senden ne haber?"

Sol elini Aggie'nin gözlerine doğru uzattı. Aggie onun parmağındaki küçük, elmas nişan yüzüğünü incelerken Jessica

kısa ve heyecanlı bir dans figürü yaptı. "Sed ve ben dün gece nişanlandık."

Aggie ona sarıldı ve onun uçuk evlenme teklifine yardım etmek için hapse düşen Jace ve Eric'i kefaletle serbest bırakmasından bahsetmedi. "Senin adına çok sevindim, tatlım. Sed ve senin hâlâ birbiriniz için bir şeyler hissettiğinizi biliyordum."

Jessica, Aggie'yi serbest bıraktı ve nişanlısının beline dolandı. Sed'i tutkuyla öptü, ardından sahnede şarkı söylerken ve çığlık atarken abartmaması konusunda onu payladı. Sed iyi olduğu konusunda onu temin etti; doktoru bu konsere çıkabileceğini söylemişti. Yine de hiç kimse ikna olmuşa benzemiyordu. En az ikna olan da Jessica'ydı.

Birisi gruba sahneye gitmelerini söyledi. Aggie, yanından geçen Jace'in yanağına minik bir öpücük kondurdu. Konserden sonra yalnız kalana kadar ondan görebileceği en büyük ilginin bu olduğuna karar verdi.

Bir bas davul ritmik olarak gümledi. Bas gitarın düşük ritimli sesleri şarkıyı doldurdu. Aggie sahnenin ışıklarının yanacağı anın beklentisiyle nefesini tuttu, böylece Jace'i görebilecekti. Şimdi tek görebildiği sahne zemininde parlayan mavi ışıkların aydınlattığı dört çift ayaktı. Bir gitar inledi. Kalabalık bağırdı. Hoparlörlerden bir elektronik kemanın keskin çığlığı geldi. Kalabalığın üzerine afallamış bir sessizlik çöktü. Parlak ışıklar sahneyi yıkadı. Keman notaları sona erdiğinde, Sed keman ve yayı tek eliyle tuttu ve diğer eliyle mikrofonu ayaklığından çıkarıp alarak şarkı sözlerini söylemeye başladı. Kalabalığın coşkusu şarkı boyunca arttı. Ta ki Sed kemanı alıp, tellerle uzun bir nota çalana kadar. Dinleyiciler bir kez daha şaşkınlık içinde sessizleştiler. Aggie neler döndüğünden emin değildi.

Jessica yanında durmuş, iki elini de göğsünde kavuşturmuştu. Sed'in şarkı boyunca, hem şarkı söyleyip, hem keman çalmayı becerememesini izliyordu. Aggie, "Neler oluyor?" diye sordu.

Jessica gözlerini sahnedeki nişanlısından kopardı. "Zavallı bebek. Onu hiç bu kadar gergin görmemiştim."

Gergin mi? Herif su götürmez bir şekilde dinamikti. Bunu onun gerginleşme kapasitesine sahip olduğunu nasıl düşünebilirdi? Öte yandan Jace sahnenin arkasına o kadar gömülmüştü ki, Aggie onu zar zor görebiliyordu. Yine de onu duyuyordu. Bas gitarının düşük perdeden sesi tüm bedeninde zonkluyordu, zengin, canlı ve inanılmayacak derecede seksi o ses.

Şarkı sona erdiğinde kalabalık alkışladı ve Sed mikrofonuna konuşurken bir sessizlik çöktü. "Sanırım kemanı fark ettiniz."

Kalabalıktaki hayranlar birbirlerine fısıldadı.

"Doktor bir süreliğine çığlık atmaya iznim olmadığını söyledi. Yani bazı kısımlarını kemanla değiştirdim. Eğer nefret ettiyseniz, Eric Sticks'i suçlayın. Tamamı onun fikriydi."

Dinleyicilerden biri bağırdı, "Bence gayet havalı!"

"Evet, havalı!" diye bağırdı bir başkası.

Kalabalık coşkulu çığlıklara boğuldu.

Sed sırıttı. "Günahkârlar hayranları, en kıyakları. Bunu biliyor muydunuz?"

"Hassiktir," dedi Trey mikrofonuna eğilerek. "Sanırım Sed ağlayacak."

"Ve eğer Sed ağlamaya başlarsa, Jace'in de hemen ardından takip edeceğini biliyorsun," dedi Brian.

Jace'in adından bahsedilmesiyle Aggie kulaklarını dikti. Sahnenin yanındaki bir basamağa çıktı ve onu görmeye çalışarak boynunu büktü. Hiç şansı yoktu.

"En iyisi paspas getir Travis," dedi Trey.

Aşırı dövmeli rodi sahneye bir süngер attı. Süngер sekerek Sed'in ayaklarının dibinde durdu. Kalabalık kahkahalarla kükredi. Sed süngeri yerden aldı ve gözyaşlarını siliyormuş gibi davrandıktan sonra sahnenin arka tarafına attı. Bas gitardan uyumsuz bir nota geldi ve ardından süngер Brian'ın kafasına çarptı. Aggie olanları daha iyi görebilmeyi diledi.

"Basamaklarda durmamalısın," dedi Travis. "Trafik akışını keseceksin."

"Ama göremiyorum."

Travis'in piercing'li kaşı, kafa karışıklığıyla havaya kalktı. "En iyi koltuğa sahipsin."

Aggie, "Jace," diye açıkladı.

"Ah." Travis, Aggie'yi dirseğinden tuttu ve basamaklardan çıkmasına yardım ederek çeşitli ekipmanların yer aldığı sahnenin kenarına getirdi.

Jace görüş alanına girdiğinde Aggie'nin kalbi bir ritim kaçırdı ve genç kadın gülümsedi. Jace çevresindekilere karşı son derece dikkatliydi, yine de kendi dünyasında kaybolmuş gibi görünüyordu. Çevresinden bağımsız gibi davranmakta bir uzmandı. Aggie onun bu yönünü iyi biliyordu.

Sıradaki şarkı başlarken, "Sağ ol," diye fısıldadı Travis'e.

Şimdi Jace'i görebiliyor ve gözlerini ondan ayıramıyordu. Jace'in konsantrasyonu mutlaktı. Her notaya eşit özen ve dikkat sunuyordu. Sanki dünyadaki hiçbir şey onun için önemli değilmiş gibi kendini tamamen müziğine kaptırıyordu. Enstrümanına Aggie'yle sevişirken gösterdiği özeni gösteriyordu. Müziğin Jace'in bütün varlığı olduğunu fark ettiğinde genç kadının kalbi acıyla burkuldu. Hayattaki amacı. Var olma amacı. Aggie onun için asla grubu, bu şarkılar, bu sahne, kalabalık gibi değerli olmayacaktı. Gözlerini Jace'ten kopardı ve düşüncelerinin gittiği yönden korkarak kendisini grubun geri kalanını izlemeye zorladı. Niçin bu herife bu kadar düşkündü? Asla onun hayatındaki en önemli şey olmayacağını niçin önemsiyordu? Onunla birlikte bir gelecek düşünüyor falan değildi. Aggie kendi geleceğini hiç düşünmüyordu. Bunun bir anlamı yoktu. Eğer kader onu bir yere götürmek istiyorsa, bu Aggie'nin kontrolünün ötesindeydi. Niye bunun için endişeleniyordu ki?

Gözleri Jace'e kaydığında, onu kendisini izlerken buldu. Jace, Aggie'ye en seksi, en hassas gülümsemesini sundu ve genç kadın içinde, oradan tüymek için açıklanamaz bir dürtü hissetti. Orada kalmak için kendini zorladı. Kalbinde dönüp duran bu yabancı duygularla yüzleşmek için. Jace'in onun için önemli biri

olmaya başladığı düşüncesiyle yüzleşmek için. Aggie'nin duygularına karşılık vermemesi önemli değildi. Sadece onun mutlu olmasını istiyordu. Onun izin verdiği ölçüde genç adamla birlikte olmak... Kendini ona adamak istiyordu, böylece Jace ilk aşkının peşinden koşabilirdi. Müziğinin.

Ah Tanrım, ben bir groupie'yim. Acıması ve muhtaç. Bir erkek uğruna. Bir erkek!

Derdi neydi böyle? Birisinin, özellikle de bir *erkeğin*, ihtiyaçlarını kendisininkilerin önüne koymak gibi ona tamamen yabancı bir fikir başını döndürüyordu. O kadar çok döndürüyordu ki, bir kol sırtına dolanana ve bir çift sert dudak kulağının altındaki kısma sürtünene kadar grubun sahneden ayrıldığını fark etmedi.

Aggie ürperdi ve tek eliyle Jace'in tişörtüne asıldı.

Jace, "Konserin tadını çıkarıyor musun?" diye mırıldandı.

Hayretle, "Bitti mi?" diye sordu.

Jace güldü. "Dikkatin mi dağıldı yoksa?"

Bu ifade, durumunu anlatmak için yetersiz kalırdı.

"Sadece kısa bir ara veriyoruz ama Sed'in Jessica'ya bir sürprizi var ve bu sürpriz hepimizi içeriyor, o yüzden uzun süre kalamam." Jace, bu sürprize çalışmak için Aggie'yi birkaç saatliğine otel odasında yalnız bırakmıştı fakat ne olduğunu söylememişti. Aggie, ona boşalana kadar topuzuyla vurduğunda bile söylememişti.

Sahnenin onların durduğu kısmı gölgelerle yıkanıyordu. Aggie, Jace'in kendisini ayak parmaklarını kıvıran bir öpücükle yağmalamasındaki tek sebebin, bu sürpriz hazırlığı olduğuna emindi.

"Burada olduğuna memnunum," diye fısıldadı Aggie'nin dudaklarına doğru. "Bu yanımı seninle paylaşabildiğim için." Onu tekrar öptü, nazikçe dudaklarını emiyordu. "Senin de zirvedayken tutkunu benimle paylaşman gibi."

Şey, o biraz farklı sayılırdı. Jace, onun yetişkin adamları ağlatmasını izledi ve gariptir ki genç kadının sapkın doğasını sorun etmedi. *Onun* tutkusu, onun müziği, iki kişiden çok daha fazlasını ilgilendiriyordu. Dünyanın dört bir yanındaki milyonlarca insana dokunuyordu. Jace'in yüzünü elleri arasına aldı, kirli sakalı parmak uçlarına sürtündü.

"Ben de burada olduğuma memnunum." Bu, oldukça belalı hislerle uğraşmak zorunda kalacağı anlamına gelse bile.

Jace gülümsedi, sahnenin kenarından gelen loş ışıkta yüz hatları ortaya çıkmıştı. Jace parmak uçlarıyla Aggie'nin yanağına dokundu ve sonra sahneye döndü.

Sed, Jessica'nın elini tutarak onu sahnenin ortasına yönlendirdi.

Aggie Jessica'nın, Sed'in mikrofonundan yayılan, "Ne yapıyorsun?" diyen titrek sesini duydu.

"Sen benden önce davranıp, evlenme teklifi etmeden önce yapmayı planladığım şeyi."

Grup bir baladın geniş kapsamlı girişini çalmaya başladı. Gitaristlerin üçü de enstrümanlarında yay kullanıyordu, böylece müzik metalden çok orkestra gibi geliyordu. Bu unutulmayacak kadar romantikti. Sed Jessica'ya hassas sözleri olan bir aşk şarkısını söylemeye başladığında, Aggie'nin nefesi boğazında düğümlendi. Çift birbirinde öylesine kaybolmuştu ki ortamdaki on iki bin kişi unutulmuştu. İkisinin birbirine bakışını izlemek Aggie'nin gözlerini yaşla doldurdu. Daha önce böyle bir şeye, aralarındaki açık, koşulsuz aşka hiç şahit olmamıştı ve kendisinin böyle bir şeye sahip olabileceğini asla düşünmüyordu. Bu zamana kadar asla böyle bir şeyi istememişti. Şu âna kadar. Gözlerini sahnenin ortasındaki çiftten ayırdı ve Jace'i izledi. Jace yine ilk aşkı olan müziğinde kaybolmuştu. Düşüncesi ne kadar korkutucu olsa da, Aggie inkâr edemezdi. Bunu istiyordu. Sed ve Jessica'nın sahip olduğu şeyi. Ve bunun Jace'le olmasını.

Bölüm 17

Aggie omlet tabağını kahvaltı tezgâhındaki bir taburede oturan annesinin önüne attı. "Ee, ne zaman gidiyorsun?"

Tabitha, yumurtalarının üzerine Tabasco sosu yayıp yumulmadan önce, "Etraf yeterince güvenli olduğunda," dedi.

Aggie tabureye çıkmak için gereğinden fazla enerji sarf edecekmiş gibi ayakta durarak esnedi ve kendi yumurtasını aldı. Kulüpte zor bir gece geçirmişti. Sarhoş gerzeğin birisi sahnesine atlamış ve onu mıncıklamaya çalışmıştı. Pekâlâ, mıncıklamak biraz hafif kalırdı. Fedailer onu üstünden alabilmek için adamı etkisiz hale getirmek zorunda kalmıştı. Erkeklerden nefret ediyordu. Şey, çoğundan. Jace tek istisnaydı ve genç adam Kuzeydoğu'da turnede olduğundan Aggie onu haftalardır görmemişti. Yine. Her zaman gidiyordu. Çoğunlukla mesajlar yoluyla temas kuruyorlardı. Jace telefonla konuşmayı pek sevmiyordu. Aggie onu özlemişti ve turne olayı hakkında kendini kötü hissetmemek için çok fazla uğraşıyordu. Jace turnede şüphesiz hayatının en iyi zamanlarını yaşarken, bir an için bile Aggie'nin düşüncelerinden çıkmıyordu. Günahkârlar'ın bugün L.A.'e dönüş yolunda olmaları gerekiyordu. Belki bu hafta Jace'i görebilirdi. Bu uzun mesafeli ilişkiyle pek iyi baş edemiyordu. "Yorgunum. Yatmaya gideceğim."

"Çoğu insan gece uyur, biliyorsun." Annesi elini sallayarak mutfak penceresinden sızan sabahın ilk ışıklarını işaret etti. "Çoğu anne, kızını üç lânet olası ay boyunca ziyaret etmez, biliyorsun."

Annesi çatalıyla onu işaret etti. "Ağzından çıkanlara dikkat et, Agatha Christine. Yakında gideceğim."

"Taşındığından beri her gün aynı şeyi söylüyorsun. En azından buraya kalmak için geldiğini kabul edebilirsin."

Annesi kafasını iki yana salladı. "Sadece ortalığın temizlenmesini bekliyorum." Annesi bol kapüşonlusunun boğazından içeri uzandı ve boynundaki kolyeyi dışarı çıkardı. "İşte. Bunu almanı istiyorum." Uzun zinciri genç kadının başının üzerine kaldırdı ve çirkin, kalp şeklindeki bir madalyonu Aggie'ye verdi. Altın gibi gösterilmeye çalışılmıştı fakat boyasının aktığı yerlerde, altındaki beyaz plastik görünüyordu. Aggie bu madalyonu daha önce hiç görmemişti.

"Tanrım, sağ ol anne. Goodwill'den mi, yoksa Dolar General'ın arkasındaki çöplükten mi aldın?"

"Önceki gün eski bir ayakkabı kutusunda buldum. Onu bana baban vermişti."

Aggie gözlerini devirdi. "Avantacı Elvis taklitçisi mi?"

"Babana saygısızlık etme."

"Hiç tanışmadığım bir adama baba diyebileceğimi sanmıyorum. Var olduğumu bile bilmiyor."

"Ah, biliyor. Ona hamile olduğumu söylemiştim. Gitmesinin sebebi buydu." Annesi anılarına dalarak gülümsedi. "Gerçekten çok yakışıklıydı, bebeğim. Ona çok benziyorsun."

"Evet, benim mirasım, bugüne kadar yaşamış en harika dişi Elvis taklitçisi olmak. Şarkı söylediğimde sesimin boğulan devekuşu gibi çıkması çok fena." Aggie madalyonun zincirini kafasından geçirdi. Annesi ona her zaman böyle önemli şeyler vermiyordu. Aslında bu jesti takdir ediyordu. Sadece... biraz yorgundu. Ve gerçekten hayatını geri istiyordu. Ve istediği zaman, Jace'le mutfak zemininde özgürce sevişebilmek istiyordu. Jace bu istekleri yatıştıracak kadar uzun süre etrafında bulunmasa da... Keşke orada olsaydı...

"Kim olduğunla gurur duy, Agatha."

Aggie başını sallayarak onayladı ve şatafatlı madalyonu elinde sıktı. "Kolye için teşekkürler anne. Gördüğüm en çirkin şey, ama değerini bileceğim."

Annesi gülümsedi. Yorgun gözlerine dokunan şu ender gülümsemelerden birisiydi. Annesinin zor bir hayatı olmuştu. Bu yüzündeki çizgilerden belli oluyordu. Kadının yalnızca kırk yedi yaşında olduğuna inanmak zordu.

Annesi Aggie'nin belini yakaladı ve kendine doğru çekti. "Mutlu musun bebeğim?"

Her nedense annesinin sorusu Aggie'nin aklına, düşüncelerine hükmeden Jace'in görüntüsünü getirdi. Her yirmi saniyede falan olduğu gibi. Aggie gülümserken madalyonu daha yakından inceledi. "Olmaya çalışıyorum. İçinde bir resim mi var?"

"Açılmıyor. Hiç açılmadı. Gerçek bir madalyon bile değil." Annesi Aggie'nin kaburgalarını sevgiyle dürttü. "Aramız iyi, değil mi?"

Aggie onayladı. "Aramız iyi."

Annesi Aggie'nin kolunu öptü ve hafifçe poposuna vurdu. "Yatağına git."

"Bu akşam korse almak için birisi gelecek," dedi Aggie. "Uykuyu düşünmeden önce onu bitirmem gerekiyor."

"Hayır, gerekmiyor," dedi annesi sırıtarak. "Senin için bitirdim."

Aggie yüzünden kanın çekildiğini hissetti. "Lütfen yapmadığını söyle."

"Kusursuz bir iş çıkardım."

Aggie yemek odasına doğru koştu ve donup kaldı. Bir gece önce, kulübe gitmeden üzerinde çalıştığı korse dikiş makinesinin yanında, yemek masasının yüzeyine yayılmıştı. Annesi gerçekten de kusursuz bir iş çıkarmıştı. Eğer kusursuzun kelime anlamı *boku yedik* olsaydı! Dikişler eğri büğrüydü. Giysinin göğüslerinden birisi önceden ölçüldüğü gibi doksanken, diğeri yana yatmış bir yetmiş beşti. Beni Unutma nakış deseni uyumsuzdu çünkü bir kenarı Aggie'nin usta dikişiyle süslenmişken, diğer taraf annesinin anaokulu projesine benzer dikişleriyle rezil olmuştu. Aggie'nin yanlış dikişleri çıkarıp düzeltmesi imkânsızdı.

Kumaşın aksine, eğer bir deriyi delersen delik orada kalırdı. Tamamen baştan başlaması gerekiyordu.

"Anne!"

"İlk denemem için fena değil. Belki birlikte bir iş kurabiliriz."

Aggie korseyi aldı ve sanki bir mucize tarafından düzeltilecekmiş gibi çekiştirerek inceledi. Bel kısmı öyle bir dikilmişti ki, bunu giyecek kadar şanssız bir kadının kaburgalarını delip ciğerlerini söndürebilirdi. "Berbat oldu."

"O kadar da kötümser olma Aggie. İyi işte."

Hayal kırıklığından oluşan gözyaşlarından dolayı annesinin ifadesini seçemiyordu. "İyi falan değil. Senin dokunduğun hiçbir şey iyi değil."

Annesi derin, titrek bir nefes aldı. "Haklısın. Ben dünya üzerindeki en sefil yaratığım." Ve şimdi de kalkmış ağlıyordu. Harika, sadece harika. Aggie'nin işini batırmıştı ve sonra da bir şekilde bu konuda kendisini suçlu hissettirmeyi başarmıştı.

"Şu anda bana yardımcı olman gerek anne," dedi Aggie. "Yapacak çok işim var."

Aggie eline bir dikiş sökücü aldı ve kıyafeti bölümlere ayırmaya başladı; bazı kısımlarını kurtarabilmek, annesinin mahvettiği yerleri değiştirebilmek için dua ediyordu.

"Üzgünüm," dedi annesi titrek bir sesle. "Yardım edebileceğimi düşünmüştüm. Ne kadar fazla çalıştığını biliyorum ve sana çok yük oluyorum. Beni yanına alman için sana mafyayla ilgili hikâyeler uydurdum ve yemeğini yedim. Sigara alabilmek için cüzdanından borç para aldım. Dışarı atılmayı hak ettiğimi biliyorum ama gi-gidecek hiçbir yerim yooook." Şimdi gerçekten sızlanıyordu.

Aggie zavallı korsedeki öfkeli misillemeyi durdurdu. "Bekle. Ne? Mafyadan borç para aldığını uydurdun mu?"

Annesinin bunu Aggie'nin elinde kesici bir alet varken söylemesi büyük bir hataydı.

"Ba-ba-ba-bana kızgın mısıının?"

Annesi oyunculuk yapmalıydı. Kadın doğuştan yetenekliydi.

"Sana—inanamıyorum! Pekâlâ, artık senin aptal borcuna yardım etmek için para biriktirmem gerekmediğinden, fazla mesaiye çıkmayı bırakabilirim."

"Yani bana kızgın değil misin?" Annesi çeşmelerini boru anahtarlı bir tesisatçı gibi kesti.

"Hayır. Sadece git. Yeterince şey yaptın."

"İşte şimdi şirretlik yapıyorsun."

Aggie kasıldı. *Şirretlik mi?* Soluğunun ardından, "Lanet olası bir tatile ihtiyacım var," dedi. Dikiş sökücüsüyle yarısı mahvolmuş korseyi parçalamaya devam etti, böylece annesini öldürmek için ona saldırmayacaktı.

Bölüm 18

Turnenin üç haftasını geride bırakmış ve ilk aralarını vermişlerdi. Stüdyoda otururken Jace kimden mesaj geldiğini görünce gülümsedi. Aggie. Onu tekrar görmek için sabırsızlanıyordu. Bu hafta Vegas'a gidip onu görmek için planları vardı, tabii o planları henüz genç kadınla paylaşmamıştı. Aggie'nin kelimelerini ekrandan okurken gülümsemesi soldu.

L.A.'deyim. Bana adresini mesaj at. Birkaç günlüğüne seninle kalmayı düşündüm. Annem beni deliye çeviriyor. Bir iki günlüğüne Vegas'tan çıkmam gerekti.

Jace'in evine mi gelecekti? Onu kendi yerine hiç davet etmemesinin bir sebebi vardı. Kötü bir mahalledeki bir çöplükte yaşıyordu. Bunun rahatsız edici sorulardan oluşan yaylım ateşine sebep olacağına emindi. Jace bunu önlemeli ve pahalı bir otelde romantik bir hafta sonu geçirmeleri gerektiğine onu ikna etmeliydi. Yapımcıları Chris'e döndü. Eric gelecek albümleri için bateri kayıtlarını yaparken, ikisi kabinin dışında oturuyordu.

Jace, "Los Angeles'ta bildiğin beş yıldızlı bir otel var mı?" diye sordu.

Chris ona tek kaşını kaldırdı. "Bilmiyorum. Bütün ünlülerin gittiği büyük pembe olan var. Neydi adı?" Parmaklarını şıklattı. "Beverly Hills Hotel'i."

"Nerede?"

"Sunset Bulvarı'nda. Başka nerede olacak?"

Jace Beverly Hills'te takılmazdı. Yine de Sunset Bulvarı'nı bilirdi. "Sence oraya rezervasyon yaptırabilir miyim?"

Chris güldü. "Eğer sen yapamazsan, eminim Trey yapabilir."

Jace'in aksine, Trey düzenli olarak Beverly Hills'te takılırdı. Orada yetişmişti, zengin ve ünlülerle sosyal bağları vardı. Jace

Aggie'ye bir mesaj yolladı. *Niçin benimle Beverly Hills Hotel'de buluşmuyorsun? Sunset Bulvarı'nda. Hafta sonunu orada birlikte geçiririz.* Olayı tatlılaştırmaya karar verdi. *Bavulumu getirip seni şımartacağım.*

Aggie'nin cevabını beklerken başparmağıyla, parçanın sonuna gelen Eric'e bir işaret yaptı.

Chris mikrofondan, "Mükemmel," diye seslendi.

Eric kafasını iki yana salladı. "Üçüncü dakika civarında bir ritim kaçırdım. Jace senin konsantrasyonunu falan mı bozuyor?"

Jace'in cep telefonu bipledi. *Senin yerinde kalmayı tercih ederim.* Jace mesajı cevapladı; *Misafir için hazırlıklı değilim.*

Ben misafir değilim. Senin kız arkadaşınım.

Eğer nerede yaşadığımı görürsen, fikrini değiştirebilirsin.

O kadar sığ değilim, Jace.

Jace onun gerçek Jace'le baş edip edemeyeceğini öğrenmenin tek bir yolu olduğuna karar verdi. Adresini ona yolladı. *Seninle orada buluşurum.*

"Gitmem lazım," dedi Chris'e.

"Daha sonra geri geleceksin, değil mi?" dedi yapımcı. "Sırada sen varsın."

"Bilmiyorum. Bugün geç saatlerde geri gelebilirim. Çocuklara üzgün olduğumu söyle. Beklenmedik bir misafirim var."

Jace park yerindeki motoruna bindi ve motoru çalıştırdı. Endişeyle eve yöneldi. Evine Aggie'den önce varıp kirli çamaşırlarını dolabına saklamalıydı. Yatağına temiz çarşaf sermeliydi. Tuvaleti ovalamalıydı. Ardından onu market alışverişine çıkarmalıydı. Üç haftalık yolculuktan dönmüştü ve buzdolabı tamamen boştu. Belki genç kadına güzel bir yemek yaparsa, kâğıt tabaktan yemek zorunda olduğu gerçeğini affettirirdi.

Motorunu sokağa park etti ve apartmanının merdivenlerine yöneldi. Cep telefonu çaldığında yatağından çarşafı çıkarıyordu.

"Geldim. Arabamı sokağa park etmem güvenli olur mu?" diye sordu Aggie. "Bu mahalle biraz şüpheli görünüyor."

Biraz şüpheli mi? Belki. Sık bir ormanı biraz şüpheli diye değerlendiriyorsa, tabii. Jace çıplak duvarlı dairesine bakındı. Aggie burada mutlu olmayacaktı. Jace bile aniden burada yaşadığı için utandı. "Hadi bir otele gidelim."

"Aptal olma. Park ettim bile. Gel de bavuluma yardım et."

"Hemen iniyorum." Kirli çarşaflarını yatağın altına tekmeledi ve Aggie'nin çantalarına yardım etmek için aşağıya yöneldi.

Jace kaldırıma ulaştığında birkaç adam ona çoktan çantaları için yardım etmeye başlamıştı bile. Ya da onun çantalarını *alıp* kendilerine yardım etmeye çalışıyorlardı.

İçlerinden biri Aggie'nin bavulunu bir kamyonetin arkasına attı. Diğeri Aggie'nin iki eliyle birden tuttuğu çantasını çekiyordu. "Çantanı bana ver sürtük."

"Bırak şunu, seni sikik herif." Aggie adamı diz kapağından tekmeledi ve çantasını sertçe çekti.

Çantanın içindekiler asfalta saçıldı ama Aggie çekişme mücadelesinden ödün vermeye pek niyetli görünmüyordu. Adam silah çıkardığında bile.

"Eğer bırakmazsan seni vuracağım."

Aggie, "Kendine bir iş bul, seni lanet olası ezik," diye bağırdı. "Bu çanta benim. Bunun için çok çalıştım."

Görünüşe göre Jace'in kadını korku geninden tamamen yoksundu. Ama Jace korku nedir bilirdi. Jace'i pençelerine almayalı uzun yıllar olmuştu, fakat şimdi korkmaya başlamıştı. Damarlarındaki kanı dondu. O anda tek düşünebildiği, Aggie'yi tehlikeden uzaklaştırmaktı.

Jace ileri atıldı ve Aggie'yi kenara itti. Genç kadın dengesini kazanmak için çabalıyor ve hâlâ aptal çantasını tutmaya devam ediyordu. Jace arkasını dönüp soyguncuya karşı koyamadan art arda gelen iki silah sesi bedenini biçti. Sağ omzunun arkasından. Sağ koluna doğru. Lastikler ciyakladı. Altındaki zemin büküldü ve Jace'in yüzüne doğru yükseldi. Birisi adını haykırdı. Her şey kararda.

Bölüm 19

Aggie silah sesiyle ona doğru döndü. Jace'in kolundan kan fışkırdığını gördü ve onun düşüşünü izledi. Bir anda, dünyasının parçalandığını hissetti. "Jace!"

Birisi kolunu kavradı ve çenesinin altına bir silah dayadı. "Siktiğimin çantasını bana ver dedim. Bana kendini de öldürtme seni aptal sürtük."

Aggie, kendisinin tehlike altında olduğunu idrak edemiyordu. Sadece bu zamana kadar sevdiği tek erkeğin altında gittikçe yayılan kan birikintisini izleyebiliyordu. "Jace..."

Dişlerini kenetleyerek çantasını asfalta düşürdü ve sol yumruğunu sağ eliyle kavradı. Öfkeli bir çığlıkla onu tutan adamın karnına şiddetli bir dirsek indirdi. Adam acıyla homurdandı. Aggie adamın ayağına bastı.

"Seni kaltak! Ne yaptığını sanıyor—"

Aggie, adamın hayalarını yumruklayarak dizlerinin üzerine indirdi. Adamın silah tutan eli gevşedi. Aggie adamın kafasının arkasını kavradı ve burun kemiğini dizine doğru indirdi. Adam bilinçsizce kaldırımın kenarına yığıldı, elindeki silah kenara yuvarlandı.

Aggie Jace'in yanına fırladı. "Aman Tanrım," diye soludu. Etrafında dolaşıp durmak dışında hiçbir şey yapamayacak kadar afallamıştı. O kadar çok kanıyordu ki. Ölmüştü, kesinlikle ölmüştü.

911'i aradı. Sevk memuru cevap bile veremeden, uzaktan gelen sirenlerin sesi sanki melekler korosunun harp çalışı gibi geldi kulağına.

"Acil durumunuz nedir?"

"E-erkek arkadaşım vuruldu."

"Bulunduğunuz yer."

Bilmiyordu. Hiçbir şey bilmiyordu.

"Dışarıdayım. Kaldırımda."

"Bir cadde işareti görebiliyor musunuz?"

Aggie başını kaldırıp baktı ve en yakın kavşakta bulunan sokak işaretlerindeki isimleri okudu.

Sevk memuru, "Derin bir nefes al tatlım. Birisi birkaç dakika önce bir soygunu bildirmek için aradı. Polis ve acil tıp teknisyenleri zaten yoldalar," dedi.

Aggie sirenlerin gittikçe arttığını duyabiliyordu.

"Erkek arkadaşının adı ne?"

Aggie titrek eliyle dudaklarını kapadı ve gözlerini ona dikti. Altındaki kan yığını büyüyordu. "J-Jace."

"Hâlâ nefes alıyor mu?" diye sordu kadın.

Aggie Jace'e baktı fakat bulanık gözleri, kolunun altında biriken kan yığınından başka bir şeyi görmeyi reddediyordu. "Bilmiyorum." Jace'in hâlâ nefes alıp almadığını söyleyebilecek sağduyu sahibi birini bulmayı umarak çevresine bakındı. Sokak garip bir şekilde boştu. Sanki dünya, Jace ve Aggie'yi yüzüstü bırakmış gibi. Yaşamla tek bağı, hattın diğer ucundaki sakin kadındı.

"Adın ne tatlım?" diye sordu kadın.

"Aggie," diye ciyakladı.

"Aggie, göğsünü dinle. Kalbinin hâlâ atıp atmadığına bak. Eğer atmıyorsa suni teneffüs yapmana yardım edeceğim."

Aggie Jace'in üzerine eğildi ve kulağını onun sırtına bastırarak kalbinin sesini dinledi. Hâlâ atıyordu, ama yavaşlamıştı.

"Hâlâ atıyor," dedi kadına.

"Nefes alıyor mu? Burnundan ve ağzından gelen nefesi hisset."

Elini Jace'in yüzünün önünde hareket ettirdi ve parmak uçlarında sıcak nefesini hissetti. "Evet," diye soludu. "Nefes alıyor."

"O zaman yardım gelene kadar kımıldama."

Kımıldama mı? Kadının tavsiyesi bu muydu? Aggie cep telefonunu yere düşürdü. Jace için bir şey yapmak zorundaydı ama ne yapacağını bilmiyordu. Kanamayı durdurmaya çalışmalı mıydı? Onu sırtüstü çevirmeli miydi? Aggie alnını ovaladı. "Ne yapacağımı bilmiyorum," diye fısıldadı titrek bir sesle. Genç adamın deri ceketini düzeltti, bunun ona ne gibi bir yardımı olacağını bilmiyordu. Jace'in saçını alnından çekti, genç adamın tenine kendi kanından birkaç iz bıraktı. "Ne yapacağımı bilmiyorum. Jace? Jace, bana ne yapacağımı söyle!"

Sirenler köşeyi geçerek devam etti ve diğer sokağın sonuna doğru ilerledi. Belki de yanlış adres almışlardı. Onlara aşağıya gelmelerini işaret etmeliydi. Çünkü Aggie'nin işe yaramaz halinin aksine *onlar* nasıl yardım edeceklerini biliyordu.

"Geri döneceğim," diyerek Jace'e söz verdi. Onu bırakmaya korkuyordu fakat onu bırakmamaktan daha çok korkuyordu.

Hızla kaldırımın kenarına doğru koştu ve geçen bir polis arabasına çılgınca kollarını salladı. Polis memuru frenlere asılırken tekerlekleri çığlık attı. Ambulans sokağın sonundan U dönüşü yaptı ve sokağın karşı tarafındaki kaldırımın kenarına park etti.

Bir memur arabadan indi, Aggie'nin yüzündeki ve ellerindeki kana endişeyle bakıyordu. "Bayan. Bayan, yaralı mısınız? Birisi silah seslerini ihbar etti."

"Hayır, ben iyiyim. Lütfen. Jace'e yardım etmek zorundasınız. Vuruldu. Acele edin."

Jace'i bıraktığı yere doğru koştu ve soyguncuyu elinde silahıyla inleyip, bilincini geri kazanmaya çalışırken buldu. Adam derin, korku dolu bir soluk aldı ve silahına uzandı. Aggie'nin yanındaki polis silahına uzanarak tek dizinin üzerine eğildi.

"Silahını at. Silahını at," polis diye bağırdı.

Aggie tereddüt etmedi. Serseriye doğru koştu ve kafasının yanını tekmeledi. Silah ateş aldı, kurşun hedefi olmadan çılgınca uçtu.

"Seni orospu çocuğu," diye hırladı genç kadın. Adamın kasığını tekmeledi. Bir kere. İki kere. Hayalarının ezildiğini

ayağının altındaki kemikte hissetti. Adam çığlık attı, acıyla toplarını kavradığında silahı unutulmuştu bile. Aggie Jace'e nasıl yardım edeceğini bilmiyordu ama onu vuran sikik, başka birisini daha incitirken, kendisinin öylece durup seyirci kalamayacağından cehennem kadar emindi.

"Sen deli misin?" dedi polis. Silahı ayağıyla adamın uzanamayacağı bir yere doğru itti. "Bir silahı var ve sen onun üzerine mi atlıyorsun? Vurulmadığın için şanslısın."

"Ne yapıyorsun?" diye bağırdı polise. "Jace'e yardım et. Onun için ne yapacağımı bilmiyorum. Ona *yardım* et!"

Bir çift sağlık görevlisi caddenin karşısından onlara doğru koştu, geniş bir ilk yardım çantası taşıyan bir sedyeyi ilerletiyorlardı. Polis memuru yaralı soyguncuya kelepçe takmak için uğraşırken, sağlık görevlileri Jace'in üzerinde didiniyor, kan akışını durdurmaya çalışıyorlardı. Jace'in ceketini çıkarıp kenara attılar. Beyaz tişörtünün sağ kısmı kanla tamamen sırılsıklam olmuştu.

Aggie onun ceketini yerden aldı ve sağlık görevlileri görevlerini yaparken ceketi göğsüne yasladı.

"Burada bir çıkış yarası var ama ikinci mermi hâlâ omzunda duruyor."

"Üstüne baskı uygulamaya devam et. Hastaneye götürmemiz gerek. Çok fazla kan kaybediyor."

İki polis silahsız serseriyi polis arabasına doğru götürüyordu. "Sen öldün, seni kahrolası sürtük. Ben kefaletle çıkar çıkmaz, öleceksin!" diyerek Aggie'ye bağırdı.

Aggie onu duydu ama kendisi için korku hissedemeyecek kadar endişeliydi. Onu polisler de duymuştu, tabii. Polislerden birisi adamı iterek arabaya bindirirken, "Bu tehdidi raporuma yazacağımdan emin ol" dedi. "Kefalet diye bir seçenek yok. Suç ortağın nerede?"

"Neden bahsettiğini bilmiyorum," diye iddia etti soyguncu.

Aggie'nin bavulunu çalan suç ortağı, arkadaşı Jace'i vurur vurmaz tüymüştü. Ama önemli değildi. Jace'in tekrar gülümsemesinden başka hiçbir şey önemli değildi.

"Bayan, size birkaç soru sormamız lazım."

Aggie kimin konuştuğuna bakmadı; gözlerini Jace'ten ayıramıyordu.

Polis memuru genç kadının kolunu kavradığında kolunu kıvırarak ondan uzaklaştı. "Hayır. Bana dokunmayın."

Sağlık görevlileri Jace'i sedyenin üstüne kaldırdı, omzundaki yaranın üzerine sertçe bastırıyorlardı. Üst kolundaki silah yarasından akan kanı durdurmak için koluna turnike yapmışlardı, bu yüzden eli hayalet eli gibi bembeyazdı.

"Oksijene ihtiyacı var."

"İhtiyacı olan şey kan. Tanrım."

"Onu ambulansa al."

Görevliler sedyeyi, bekleyen ambulansa doğru iterken Aggie ne yapacağını bilemeyerek onları takip etti. Kavşaktan indi, polis arabasından bir memurun trafiği yönettiği barizdi. Birisi yeniden kolunu kavradı. Bu seferki el, Aggie kolunu kıvırdığında onu bırakmadı.

"Bayan, birkaç soru sormamız gerek."

Gözyaşları gözlerini kör ederken kafasını şiddetle iki yana salladı.

Polis memuru kolunu çekti, polis arabasına doğru kendisini takip etmesini sağlamaya çalışıyordu. "Neler oldu? Bayan, bana ne olduğunu anlatın."

"Benim bavulumu aldılar. Çantamı da istediler. Onlara vermeliydim. Jace!" diye bağırdı. "Jace!"

"Onu eyalet hastanesine götürüyoruz," dedi sağlık görevlilerinden birisi. Aggie bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu. Eyalet? Ne eyaleti? Jace'in sedyesi ambulansın arkasına kaldırıldı ve sağlık görevlileri peşinden çıktı. Birisi kapıyı kapattı ve

aracın arkasına vurdu. Ambulans, sokaktan aşağıya doğru hızlandı. Işıkları yanıyor, sirenleri çınlıyordu.

"Birden fazla kişi mi vardı?" diye sordu memur.

Aggie başını sallayarak onayladı, yüzünü Jace'in mahvolmuş deri ceketine gömdü ve titrek hıçkırıklara boğuldu.

Bölüm 20

Jace inledi, açılmaları için göz kapaklarını zorlamaya çalıştı. Sanki sağ omzunda bir fil oturuyormuş gibi hissediyordu. Birisi nazikçe yanağına dokundu.

"Selam, aç gözlerini tatlı şey," dedi yumuşak bir ses.

"Aggie?" diye fısıldadı.

"Benim adım Karen. Senin hemşirenim."

Hemşire mi? Ne? Hatıralar zihnine doldu. Biri diğerlerinden daha baskındı, ama yine de gittikçe birbirine yaklaşan çözülmez bir karmaşadan ibaretti. Sadece iki şeye anlam verebildi. Vurulmuştu ve Aggie silahlı adamın elindeydi.

"Aggie!"

Hastane yatağında doğrularak oturdu. Hemşire onu yatmaya ikna etmeye çalıştı. "Üzerinde kimlik bulamadık. Adını biliyor musun?"

"Aggie nerede? Ona yardım göndermemiz lazım. Göndermek zorundayız..."

"Aggie'nin kim olduğunu bilmiyorum. Burada değil. Sen yalnız geldin. Nerede olduğunu biliyor mu? Onu arayabiliriz."

Hemşireyi kenara itti ve yataktan çıkmaya çalıştı. Omzundan koluna doğru keskin bir acı saplandı ama Jace acıya dayanıklıydı. Aggie'nin nerede olduğunu bilmemek, onun güvenliğini sağlamakta başarısız olduğunu bilmek... işte *buna* dayanamıyordu.

"Yatakta kalman gerek. Ameliyattan henüz çıktın ve bir yere gidebilecek durumda değilsin." Hemşire yardım için çağrı düğmesine bastı. "Sana bir sakinleştirici ve ağrıların için bir ilaç daha vereceğim."

Jace kafasını şiddetle iki yana salladı. "O adam. O adam onu öldürecek," dedi. Bir sersemlik dalgası onu içine alırken yatağın yanına doğru kaydı.

Tekrar kalkmaya çalıştı fakat bedeni ayak uydurmayı reddetti. *Kalk, Jace. Kalkmak zorundasın.* Hemşire onu yatağına hatırdı. "Hayır. Burada kalamam," diye mırıldandı genç adam.

Sağ kolu bir garipti ve vurulduğu için değildi bu. Genellikle bileğine taktığı kalın, deri bileklik kayıptı. Bileğindeki yara izlerini sol eliyle kapattı. "Bilekliğim nerede?"

Karen bir çekmece açtı ve bilekliği ona uzattı. Jace onu aceleyle bileğine taktı, utancını tekrar kapatana kadar nefesini salmadı.

Hemşire şefkatle onu izledi. "Durumunu kime bildireceğimizi bilemedik. Ailen var mı?"

Kafasını iki yana salladı. Soluğunu tutamadı. Ailesi olup olmadığını kim umursardı ki?

Aggie hâlâ tehlikede olabilirdi. Onun için bir – *iki* – kurşun yemişti fakat hâlâ güvende mi, yaralı mı, öldü mü bilmiyordu. "Hayır, ailem yok. Lütfen," dedi. "Anlamıyorsunuz. Aggie'ye yardım etmesi için birisini yollayın. Yollayın. Lütfen. Birisini."

"Jace?" Aggie'nin tatlı sesi, odanın karşısından Jace'in kulaklarına ulaştı. Var olmayan sesler duyuyordu. İlaçlar yüzünden hayal görüyordu.

Ve Aggie yanına geldi. Jace bunu hangi mucizeye borçlu olduğunu bilmiyordu. Ölmemişti. Görünüşe göre zarar da görmemişti. Genç kadın, Jace'in yanına yığıldı. Boynunda hıçkırırken Jace'e sıkıca tutundu. Aggie'nin sebep olduğu acı, Jace'e yaşadığını hatırlattı. Ve daha da önemlisi, *Aggie* yaşıyordu. *Ah Tanrım, canımı yak Aggie.*

"Buraya gelmem bu kadar zaman aldığı için üzgünüm. O aptal polisler ayrılmama izin vermedi. Beni soyan o iki adam son zamanlarda bir sürü olaya karışmışlar ve diğer adamın yüzünü benden başka gören yokmuş. Sabıka fotoğraflarına baktırdılar ve rapor doldurdular. Ama ben sadece seninle olmak istedim." Başını kaldırıp hemşireye baktı. "İyi olacak mı?"

Hemşire ayıplayan bakışlarla, "Eğer onu bu şekilde sıkmaya devam etmezsen," dedi.

Jace güldü. "Beni istediğin kadar sert sıkabilirsin. O adamdan nasıl kurtuldun? Seni polisler mi kurtardı?"

Aggie irkildi. "Pek sayılmaz. Seni vurduktan sonra, deyim yerindeyse kafayı yedim ve adamın kıçını tekmeledim." Kızardı. "Şey, daha doğrusu, hayalarını."

Jace güldü. "Bunu hak etti. Keşke bunu ben düşünebilseydim."

"Seni arkandan vurdu, korkak herif. Kaçmasına izin veremezdim." Nazikçe genç adamın dudaklarını öptü, gözleri gözyaşlarıyla ıslanmıştı. "Ona çantamı vermeliydim. O zaman yaralanmamış olurdun."

Jace yaralı olmayan kolunu kaldırmaya odaklandı ve genç kadının saçını nazikçe yüzünden çekti. "Umurumda olan tek şey, güvenliğin."

"İyi olduğun için çok mutluyum. Çok mutluyum." Onu tekrar öptü. "Seni çok seviyorum. Eğer sana bir şey olsaydı yaşayamazdım."

Jace, Aggie'nin yanağına dokundu. "Böyle şeyler söyleme," diye mırıldandı. Genç kadını usulca öptü. "Hiçbir yere gittiğim yok."

Aggie burnunu çekti ve genç adamın gözlerine baktı. Jace bu kadının gözlerinde asla bu derece zayıflık görmemişti ve gözyaşları kalbini parçalıyordu. "Söz mü?" diye fısıldadı Aggie. Onu hemen cevaplamadığında Jace'in iki avuç saçını yakaladı ve genç adamı sertçe sarstı. "Bana söz ver, Jace."

"Söz veriyorum." Fakat o anda kendini o kadar zayıf hissediyordu ki, bunun tutamayacağı bir söz olmasından delicesine korktu.

Bölüm 21

Aggie yaklaşık bir saat boyunca Jace'in uyuyan yüzünü izledikten sonra, yaralandığını birilerine bildirmeyi düşündü. Ailesi hakkında hiç konuşmamıştı, yani onlarla nasıl temas kuracağını bilmiyordu.

Fakat Jessica'nın numarası vardı. Sed'in nişanlısı olduğuna göre, gruptaki çocuklara nasıl ulaşacağını biliyor olmalıydı. Çocuklar olanları bilmek zorundaydı. Aggie bunu bilmek isteyeceklerinden emindi ve başka kimi arayacaklarını da bilirlerdi. Aggie, Jace'i uykusunda rahatsız etmemek için koridora çıktı. Jace çok kötü yaralanmamış gibi davranmaya çalışıyordu ama Aggie sert adam maskesinin ardını görüyordu. Jace'in dinlenmeye ihtiyacı vardı ve Aggie dinlendiğinden emin olacaktı.

"Aggie!" Jessica telefonu açtı. "Nasılsın? San Francisco'daki konserden sonra seni ektiğim için üzgünüm. Sed biraz daha fazla kutlamaya ihtiyacımız olduğunu düşündü."

"Endişelenme. Sed'den bahsetmişken, oralarda mı?"

"Neden ki?"

Aggie Jessica'nın sesindeki kıskanç tona neredeyse gülecekti. "Jace vuruldu. Kime söylemem gerektiğinden emin değilim."

"Vuruldu mu?"

"Evet, vuruldu."

"Vuruldu derken ne demek istiyorsun?"

"Bir sik kafanın, bir silahla onu vurduğunu söylüyorum."

"Vurdu mu?"

"Evet, onu vurdu. Sed'le konuşabilir miyim?"

"Burada değil. Stüdyoya gitti. Eric bu öğlen arayıp Jace'in kaydı ektiğini söyledi, o yüzden Sed vokalleri halletmeye gitti."

Aggie, eğer Jace'e sürpriz bir ziyarette bulunmasaydı onun hâlâ kayıt stüdyosunda, güvende olacağını fark etti. Bir hastane yatağında uzanıyor olmayacaktı. "Sed'e olanları anlatır mısın? Büyük ihtimalle Jace gece boyunca burada olacak. Belki daha uzun."

"Hangi hastanedesiniz?"

"Eyalet."

"Çocukları toplayıp onu görmeye geleceğim. Vurulmayı nasıl başardı?" diye sordu Jessica.

"Adamın biri çantamı almaya çalıştı ve ben vermeyi reddettim. Adam silah çekince Jace beni kenara ittirdi. Benim için iki kurşun yedi. Hepsi benim aptallığım yüzünden. Adama sıktığımın çantasını vermeliydim." Aggie göğsünün ortasını ovaladı, kalbi acıyordu.

"Kendini suçlama Aggie. Silahlı adamı suçla. Mümkün olduğunca çabuk orada olacağız."

"Sağ ol, Jess."

Aggie odaya dönerek yatağın yanındaki koltuğa oturdu ve Jace'in elini kendi ellerinin arasına aldı. Eklemlerini öptü. Yanağını okşadı. Onu gerçekten seviyordu. Bunu inkâr edemezdi. Jace de onun için aynısını hissediyor muydu? Bunu asla söylememişti ama Jace'in kendisi için bir şeyler hissettiğini biliyordu. Jace kelimelerden çok hareketleriyle konuşuyordu. Tabii, bu sadece basit bir cinsel çekimden de ibaret olabilirdi. Aggie bunun kendisi için yeterli olup olmayacağından emin değildi. Bir zamanlar olmuştu ama şimdi... Şimdi hiçbir şeyden emin değildi.

Bir saatlik endişenin ardından koridorun sonundan gelen kargaşa seslerini duydu. "Evet, biz ailesiyiz. Şimdi siktir ol git." Bu Sed miydi? O olmalıydı. O derin bariton sesi oldukça ayrıksıydı. "Jace," diye fısıldadı Aggie onu hafifçe sallayarak. "Geldiler."

Jace inledi fakat gözlerini açmadı.

"Jace!"

Jace, "Yorgunum," diye mırıldandı. En azından Aggie söylediğinin bu olduğunu düşünüyordu.

Birkaç dakika içinde odanın her metre karesi insanlarla doldu. Bütün grup onu ziyaret etmeye mi gelmişti? Aggie eğer bilinci açık olsaydı, bunun Jace'e çok şey ifade edeceğini biliyordu.

Bir rock yıldızından diğerine bakarken, "Geldiğiniz için sağ olun. Kimi arayacağımı bilemedim," dedi Aggie.

"Küçük adam olmadan, grup eksik kalıyor," dedi Eric.

Sed yatağın kenarında durarak, sanki iradesinin gücüyle onu iyileştirecekmiş gibi gözlerini Jace'e dikti. "Kötü halde," diye mırıldandı Sed. "Bok gibi görünüyor."

"Ölüp bizi bırakmayacak değil mi?" diye sordu Trey.

"Doktoru ameliyatın iyi geçtiğini söyledi," dedi Aggie. "Kurşunu çıkardılar. Yara temiz. Sadece iyileşmesi gerekiyor."

"Böyle bir şeyin olacağını tahmin etmeliydim," dedi Eric, endişeyle Jace'e bakıyordu. "Bu öğlen gelip stüdyoda kayıt yapması gerekiyordu ve puf, vuruldu. Bu albüm lanetli, size söylüyorum."

Trey, "Bu öğlen bateri kısımlarını kaydettin ve sana hiçbir şey olmadı," diye hatırlattı.

"Henüz," dedi Eric. Sanki kendisini takip eden lanet bulutunu arıyormuş gibi omzunun üzerinden baktı.

"Ne kadar süreliğine çalamayacak? Bir fikrin var mı?" diye sordu Sed.

"Birkaç hafta."

"Üç gün içinde Kanada'ya gidiyoruz," dedi Brian.

"Şimdiden tekrar mı gidiyorsunuz?" Aggie muhtaç kız arkadaş rolünde olmaktan nefret ediyordu, ama onu pek sık göremiyordu. Ayrıca Jace yaralıyken bütün kıtayı turlayamazdı.

"Gidiyorduk," dedi Sed. "Tabii, bas gitaristimiz olmadan konser veremeyiz."

"Nasıl vuruldu?" diye sordu Eric.

"Beni korurken."

Eric genç kadına çarpıkça sırıttı. "Dışarıdan bakınca belli olmuyor, ama delikanlı herifmiş."

"Eminim bunu senin söylemen hoşuna giderdi," dedi Aggie.

"Hayatta olmaz. Grupta bir egomanyağa daha ihtiyacımız yok. Sed bize yetiyor." Sed kafasının arkasına bir tane yapıştırdığında Eric irkildi.

"Senin için ne yapmamızı istersin, Aggie?" diye sordu Jessica. Kolunu Aggie'ye doladı ve sırtının ortasını okşadı.

Aggie'nin alnı kafa karışıklığıyla kırıştı. "Ben mi?" Kafasını iki yana salladı. "Ben yaralanmadım."

"Demek istediğim o değil. Böyle bir şeye şahit olmak berbat olmalı..." Jessica'nın kaşları soru sorar gibi havaya kalktı. "*Değer* verdiğin birisi."

Aggie başını sallayarak onayladı. Jace'e değer verdiğini kabul etti. Jace'e fazlasıyla anlam ifade eden ve Aggie'nin kim olduklarını bile bilmediği bu adamların önünde olmasına rağmen, bunu kabul etti.

"Değer verdiğin birisinin gözlerinin önünde vurulmasına şahit olmak berbat olmalı. Geçen ay sahnede Sed'in boğazındaki damar patladığında felç geçireceğimi düşünmüştüm."

Sed nişanlısının şakağını öptü. "Göründüğü kadar kötü değildi bebeğim."

"Ben bir kan gölünün içinde bilinçsizce yatarken, beni çaresizce izlemek zorunda kalsan nasıl hissederdin?"

Sed Jessica'yı kollarına çekti ve dudaklarını kızıl-sarı saçlarına sürdü. "O görüntüyü aklıma bile sokma." Sed, Aggie'nin sırtına hafifçe vurdu. "Eğer herhangi bir şeye ihtiyacın olursa, istemen yeterli. Yardım ederiz."

"Ben iyiyim. Ve sanırım Jace'in sadece dinlenmeye ihtiyacı var. Gelecek tur tarihleriyle ilgili ne yapmak isteyeceğini bilmiyorum." Aggie, Jace'in ne sebeple olursa olsun grup arkadaşlarını yüzüstü bırakmak istemeyeceğini tahmin edebiliyordu fakat onun adına konuşmak istemedi.

"Aslında, benim bir önerim olabilir," dedi Eric. "Birkaç telefon görüşmesi yapmam gerekecek."

"*Senin* mi bir önerin var?" diye sordu Brian.

"Ne? Bana güvenmiyor musunuz?"

Sed, Brian ve Trey aynı anda kafalarını iki yana salladılar. Aggie, Los Angeles'ta otomobilinden indiğinden beri ilk kez, gülümsedi.

Bölüm 22

Jace uykusunda inledi.

Sedye onu takip ediyordu. Sonsuz koridordan aşağıya koşmaya devam etti. Beyaz zemin, beyaz duvarlar, tepesinde duran kör edici beyaz ışık. Antiseptik kokuları. Jason arkasına bakamayacak kadar çok korkuyordu. Tekerleklerin gıcırtısını duyabiliyordu. Sedyenin hâlâ orada olduğunu biliyordu. Hâlâ onu takip ediyordu.

Annene hoşça kal öpücüğü ver oğlum.

Jason durdu. Hemen arkasındaki gıcırdayan tekerleklerin sesi kesildi.

Annene hoşça kal öpücüğü ver oğlum. Annene hoşça kal öpücüğü–

Babasının sesini duymamak için kulaklarını kapattı. *Hayır. Yapamam. Bana bunu yaptırma.*

Bu onu son görüşün olabilir. Onu sevmiyor musun? Ona değer vermiyor musun?

Bu o değil. O değil.

O kadına bakmak istemedi; yüzü ezilmiş, şişmiş ve berelenmişti. Tanınmıyordu. İnsan değildi. Bedeni kıvrılmıştı. Bükülmüştü. Sedyenin üstündeki o *şey* annesi değildi.

Sedye kürek kemiklerinin arasına çarptı. Kalbi burkuldu. Koştu. Daha önce hiç koşmadığı kadar hızlı koştu.

Çatlakların üzerine basma. Üstlerinden atlamaya çalıştı fakat ayağının altında hareket ettiler ve Jason onlardan sakınamadı.

Bir çatlağın üstüne bastı. Yaklaşan farlar kaybolduğunda, kadının bedeninin çatırdağını duydu. Parçalanan metal ve patlayan cam seslerinin arasında, arka koltuktan gelen sesi işitti.

Beli kırıldı oğlum. Eğer yaşarsa bir daha asla yürüyemeyecek.

Ama hâlâ piyano çalabilecek, değil mi Baba?

Sanmıyorum.

Jason duydukları karşısında yasa boğuldu.

Ağlama çocuk. Erkekler ağlamaz. Asla.

Ağlamadı. Koştu. Dizlerinde takat kalmayana kadar koştu. Ciğerlerinde hiç nefes kalmadı. Enerji kalmadı. Eğer koşamıyorsa, saklanmak zorundaydı. Ondan saklanmak zorundaydı. Ortaya çıkarsa, yakalanırdı. Sedyede yatıp annesiymiş gibi davranan o şey onu yakalayabilirdi.

Eski bir ardiyeye sığındı. Bedenini küçük bir boşluğa soktu. Karanlık bir yere. Eski bir tavan arası gibiydi. Hava boğucu ve bayattı. Ama en azından burada yalnızdı. Yalnız olmaktan hoşlanırdı. Yalnızlık güvenliydi. Tekerlek gıcırtısı var mı diye kulak kabarttı. Kimse gelmedi, ama uzun bir süre sonra babası geldi.

Herkes bütün gün seni aradı. Bu saçmalık için sabrım yok, Jason. Annen öldü. Anlıyor musun? O öldü! Sen hayattasın. Lanet olası bir çiziğin bile yok, ama o öldü.

Jason ilk darbeyi hissedemeyecek kadar şaşkındı.

Öldü mü? Öldü de ne demekti? Uyumak gibi miydi? Artık acı çekmeyeceğin uzun bir uyku?

İkinci darbeyi hissedemeyecek kadar şaşkındı.

Bir daha benden asla saklanma, seni küçük bok çuvalı. Asla.

Jason ardiyenin kapısından, sedyenin tekerleğinin gıcırtısını duydu.

Üçüncü darbeyi hissedemeyecek kadar korkmuştu. Dördüncü. Beşinci. Acı, tıpkı rahatlatıcı bir battaniye gibi onu sarmaladı. Bunu hak ediyordu. *Canımı yak, Baba. Canımı acıt.*

Jace'in gözleri açılıverdi, kalbi dehşetle çarpıyordu. Bakışları steril beyaz duvarlarda gezindi. Serum poşeti yatağın yanından sarkıyordu. Kalp monitörü. Yatağının üzerindeki perde demiri. Korku kaybolacağı yerde onu boğana dek, boğazına kadar yükseldi. Dürtüsel bir koşma ihtiyacı onu ele geçirdi. Elinin üzerindeki serum iğnesine uzandı, fakat o çekemeden birisi bileğini yakaladı.

"Jace," dedi Aggie. Geçti. Neler olduğunu hatırlıyor musun? Hastanedesin."

Lanet olası hastanede olduğunu biliyordu ve buradan çıkması gerekiyordu. Acilen. Yıllar önce bir doktor ona travma sonrası stres bozukluğu adında bir hastalığı olduğunu söylemişti ama buna bir isim koymak, hazırlıksız yakalanıp paniğe kapıldığında işlerin kolaylaşmasını sağlamıyordu. Annesinin ölümünü rüyasında görmeyeli uzun zaman olmuştu. Çocukluk travmaları dış dünyadaki tepkilerini kontrol etmeyeli uzun zaman geçmişti. Bu saçmalığı aştığını düşünüyordu. Görünüşe göre becerememişti.

Jace, "Aggie," dedi ve genç kadını iki kolundan kavrayarak onu yatakta kendisine doğru çekti. Ona sarılabildiği kadar sıkıca sarıldı, ama yine de yetmedi. "Aggie, beni buradan çıkarmak zorundasın."

"Tatlım, yaralısın. Gidemezsin." Sesi Jace'in omzunda boğuklaşıyordu, Jace acı içindeyken onu zar zor fark edebildi.

"Gitmem lazım. Hemen şimdi."

"Bırak çekileyim. Omzuna zarar vereceksin."

Neden bahsettiği hakkında bir fikri yoktu. "Aggie, lütfen."

"Gidip doktorla konuşacağım."

"İsteğim dışında beni burada tutamazlar." Genç kadını isteksizce bıraktı ve Aggie gözlerini onunkilere dikti. Yanağını avuçladı ve genç adama hüzünlü bir gülümseme gönderdi.

"Sorun yok, bebeğim," dedi Aggie. "Acını dindireceğim." Nazikçe dudaklarını öptü. "Dindireceğim."

Bölüm 23

Jace gözlerini karanlığa açtı. Bedeni yanıyordu. Boğazı Mojave Çölü'ndeki tuzdan daha kuruydu. Onu uyandıran neydi? Mesanesi doluluktan isyan etti. Ah. Apartmanının dışındaki sokak lambalarının parıltısı ve yastığının yanı başında yatan Brownie'nin rahatlatıcı mırlaması düşüncelerini karman çorman etti. Evde miydi? Eve nasıl gelmişti? Sıcak bir el karnına yerleşti. Ah, evet. Aggie.

Tanrım, işemesi gerekiyordu. Yatağın kenarından sarkarak ayaklarının üzerine kalktı ve anında büyük bir gürültüyle yere çarptı. Acı omzundan koluna doğru yayıldı. Siktir, vurulmak acıtıyordu ve bu hoşlandığı tatlı, zonklayan acıya hiç benzemiyordu.

"Jace?" Tepesindeki yataktan Aggie'nin endişeli sesi geldi. Genç kadın lambayı yaktı ve yatağın kenarından sarkarak ona baktı. "İyi misin?"

Jace yerde uzandı. Aynı anda hem acısına rağmen nefes alıyor, hem de altına işememek için kahkaha atmamaya çalışıyordu. "Kalkmama yardım eder misin? Banyoya gitmem lazım." Doğru ya, kadınını sıkıntılı bir durumdan kurtarmıştı. Kurtarma operasyonunun çoğunu Aggie halletmişti ve şimdi de tuvaletini yapması için Jace'e yardım etmek zorunda kalacaktı. *Ne kahramanım ama.*

Aggie yataktan çıktı ve onu ayağa kaldırdı. Jace tek eliyle hastane önlüğünün yakasına yapıştı ve diğer eliyle Aggie'ye tutundu. Görünüşe göre hastanedeyken Jace'e verdikleri o mükemmel ağrı kesicilerin etkisi geçmişti.

"Yanıyorsun bebeğim," dedi Aggie.

"Donuyorum."

"Seni hastaneye geri götürmemiz lazım," dedi. "Eğer enfeksiyon kaparsan—"

"Hayır, hastaneye ihtiyacım yok. Tuvalete ihtiyacım var."

Aggie onun yatak odasından çıkmasına ve hemen yan kapıdaki banyoya gitmesine yardım ederken ağırlığını genç kadının üzerine verdi. Jace dengede durmaya çalıştı ama onun desteği olmadan kendini tekrar yerde bulacağını anlaması uzun sürmedi. Daha önce kendisini hiç bu kadar sersemlemiş hissetmemişti.

Aggie'ye, "Sensiz ayaklarımın üstünde duramıyorum," diye fısıldadı.

"Sal gitsin," diye ısrar etti Aggie. "Beni rahatsız etmez."

Aggie, Jace tuvalete zorlukla isabet ettirirken, onun hastane önlüğünü kaldırmasına bile yardım etti. Jace mesanesi boşalırken elinde olmadan rahatlayarak iç çekti. Gözleri memnuniyetle geriye doğru kaydı. Aggie ona güldü. Jace'in işi bittiğinde yatak odasına dönmesine yardım etti ve onu yatağa yatırdı.

Jace, "Susadım," diye mırıldandı, neredeyse tekrar uykuya dalmak üzereydi. Sadece banyoya kadar yürümek bile enerjisini tüketmişti.

Aggie onu sarsarak uyandırdı ve dudaklarına bir şişe bastırdı. "Jace, içmek zorundasın."

Hangi ara tekrar uyumuştu ki?

"Jace? Lütfen iç, bebeğim."

"Aggie?"

"Evet, benim. Benim için bir yudum al. Hadi."

İlk yudum gırtlağından aşağı inerken canını yaktı, fakat doyamıyordu. Şişe boşalana kadar buz gibi enerji içeceğini içti ve sonra kontrolsüzce titremeye başladı. Niçin bu kadar üşüyordu? Aggie ayağa kalktı ve onu yalnız bırakmak üzere odadan çıkmaya yeltendi.

"Kal," diye fısıldadı Jace.

"Sadece bir tane daha battaniye getirecektim."

"Kal."

Aggie onun yanına oturdu, parmakları Jace'in yanağını okşuyordu. Jace bilinmezliğe doğru çekildiğini hissedebiliyordu fakat gözlerini açık tutmak istiyordu. Ona bakmak istiyordu. Ayrıyken Aggie'ye bakmayı özlüyordu ve geçen ay turnede olduğu süre içinde oldukça fazla ayrı kalmışlardı. Aggie burnunu çekti. Tek bir damla yaş yanağından inip çenesinin kenarından damladı.

Jace, "Ağlama," diye mırıldandı.

"Bunların hepsi benim hatam. Eğer benimle hiç tanışmasaydın bunlar olmayacaktı."

"Eğer seninle hiç tanışmamış olsaydım, sana asla sarılmamış olacaktım. O kurşuna minnettarım."

Onun daha fazla ağlamasını istememişti. Aggie kollarını ona doladı ve yüzünü Jace'in omzuna bastırdı. Ona asılırken bedeni hıçkırıklıklarla sarsıldı. "Ölüp de beni bırakma Jace, lütfen."

"Buna hiç niyetim yok."

Jace ona sarılmak, rahatlatmak istedi ama yorgunluk sınırına ulaşırken pes etmekten başka çaresi yoktu.

Bölüm 24

Jace gözlerini bir sonraki açışında parlak bir ışık gözlerini yaktı. "Ah iyi, uyanıksın." Bulanık bir yüz odağına girdi. İlk önce Trey olduğunu düşündü, fakat adam daha yaşlıydı ve Trey'in aşırı uzun bukleleriyle çeşitli yüz piercing'lerinden mahrumdu.

"Doktor Mills?"

"Normalde evde hasta ziyaret etmem."

Şey, elbette etmezdi. Adam lanet olası bir plastik cerrahıydı. Zaten burada ne arıyordu ki?

"Arkadaşların ölümü beklediğini düşünüyor gibiler, fakat sadece iyileşiyorsun. Enfeksiyon belirtisi yok. Kansız ve susuz kalmışsın ama iyileşeceksin."

"Bok gibi hissediyorum."

"Siz çocukların beni dinlediğini falan yok, ama gerçekten de kan transfüzyonuna ve bir ay boyunca rahatsız edilmeden yatak istirahatına ihtiyacın var. Tercihen bir hastanede kalmalısın. İyileşmende komplikasyonlar gelişmesine karşı önlem olarak."

Güldü. "Komplikasyonlarımla Aggie ilgilenemez mi?"

"Bu şaka yapılacak bir şey değil," dedi Aggie odanın karşı tarafından. Eğer Aggie'nin burada olduğunu bilseydi, söylediklerine dikkat ederdi. "Yatağında kalacak ve dinlenecek, doktor. Söz veriyorum. Bir adamı bağlamanın on beş farklı yolunu bilirim ben."

Doktor Mills güldü. "Bahse varım biliyorsundur."

"Bir ayı yatakta geçiremem. Önümüzdeki hafta üç konserimiz var. Kanada'da."

"O zaman bas gitarını yatağından çalacaksın," dedi Aggie.

"Endişelenme," dedi Eric. "Mükemmel bir çözüm buldum."

Eric? Tanrı aşkına, odada onlardan başka kaç kişi vardı?

Jace kafasını kaldırıp gözleriyle odayı taradı. Aggie, Brian, Trey, Sed, Eric ve Doktor Mills. Tamam, çocukların hepsi Jace'in ne kadar acınası ve çaresiz olduğuna ilk elden şahit oluyordu. Jace bir inilttiyle kafasını yastığına bıraktı.

"Ne gibi bir mükemmel çözüm?" diye sordu Sed.

Eric neşeyle, "Jon'dan birkaç şovluğuna Jace'in yerini almasını istedim," dedi. "Sorun olmayacağını söyledi."

Jon? Jon Mallory? Güneşin parmaklarında doğup battığı Günahkârlar'ın önceki bas gitaristi, bugüne kadar Eric'in bateri geçişlerini tam anlamıyla doldurabilen tek gitarist, Jon Mallory mi?

"Evet, bu iş görür," dedi Sed. "İyi düşünmüşsün, Eric.

Hassiktir. Beni çekip vurun.

Jace gözlerini kapatmak için bir elini kaldırdı. Bir acı patlaması omzunun arkasını deşti ve sağ koluna doğru inerek zaten vurulmuş olduğunu hatırlattı.

Şey, o zaman... Beni yeniden vurun.

"Sen dinlen. Kanada'dan döndüğümüzde nasıl olduğuna bakarız," dedi Sed.

"Siktir et. Sizinle geliyorum," dedi Jace. Kendi yerine Jon'un turneye çıkmasına hayatta izin veremezdi.

"Bunu yapabileceğine emin misin, küçük adam?" dedi Eric.

Aggie Jace'in elini tutarak hafifçe sıktı. "İyileşene kadar onunla ilgilenmem için beni de yanında götürmek zorunda kalacak. Eğer Jace gidiyorsa, ben de geliyorum."

Ne?

Bölüm 25

Doktor Mills'in Jace'in durumuyla ilgili yeterince açık bir değerlendirme yapmış olmasına rağmen, grup ve ekibin turnenin sıradaki genişletilmiş ayağı için hazırlandığı sırada Aggie son bir kontrol için Jace'i hastaneye gitmeye zorladı. Kan testi, MR ve sonrası için güçlendirilmiş sıvıların olduğu serumlar. Aggie, Jace'in seyahat etmesinde sorun olmadığını duyunca rahatlamıştı. Jace hayatını düzene sokan bir kadını olmasına alışkın değildi. Aggie'nin durmaksızın üzerine titreyip endişelenmesine nasıl tepki göstermesi gerektiğini bilmiyordu. Jace çabucak iyileşeceğini umuyordu, böylece Aggie bu şekilde davranmayı bırakırdı. Jace'i alışverişe bile çıkarmıştı. Aggie'nin bavulu çalınmıştı, elbette kıyafet ve diğer gereksinimlere ihtiyacı vardı, ama alışveriş de neyin nesiydi? Jace alışverişten nefret ederdi. En az Aggie'nin kendisine atıp durduğu acıyan bakışlar kadar nefret ediyordu alışverişten.

"Belki de ben yokken evimde kalmalısın," dedi Jace. Koridorlarda ağır ağır dolaşırken alışveriş arabasına doğru eğildi. Dükkâna ilk girdiklerinde Aggie onu şu elektrikli scooter'lardan birisine bindirmeye çalışmıştı. Herhalde bir sonraki isteği, hayalarını bir tabakta kendisine sunması olacaktı. "Ağırdan alacağıma söz veriyorum."

Aggie bunun üzerine, "Turneye seninle birlikte gelmemi istemiyor musun?" diye sordu.

Jace, tehlikeli sulara girdiğini fark etti. "Benimle gelmeni istemiyor falan değilim." *Eğer turneye sürekli üzerime titreyip, beni ilgiye boğan bir hatun götürürsem çocuklar canıma okur.* Ayrıca, tüm bu turneye çıkma "şeyi" Aggie'nin fikriydi, Jace'in değil. Jace Aggie'nin onunla gelmeyi niçin böylesine şiddetle istediğini

anlamıyordu. Annesiyle arasına biraz mesafe koymaya ihtiyacı olduğunu biliyordu ama annesinden uzaklaşmak için bir tur otobüsüne binmesine gerek yoktu. "Sadece evde daha rahat edeceğini düşünüyorum. Annenden uzak kalmış olursun, ayrıca Brownie kendisine eşlik edilmesine bayılır." Jace onun yüz ifadesini tartmak için çenesini omzuna sürttü. Numarayı yemiş miydi? Pek sanmıyordu. Güzel yüzü sert bir kaş çatışla bükülen Aggie, şampuan rafına baktı.

"Anlıyorum," dedi keskin bir tonla. "Vegas'a dönebilirim."

"Hayır, öyle demek istemedim..."

Şampuan ve saç kremini market arabasına attı.

"Beş..." Ve Jon'la birlikte altı ediyordu. "Im, altı adamla bir ay boyunca bir otobüse tıkılı kalmak senin için berbat olacak. Bence senin için en iyisi—"

"Bunun annemle bir ilgisi yok. Anlamıyor musun? Senin için endişeliyim. Senin yaralanmandan kendimi sorumlu tutuyorum."

Jace bu suçluluk duygusunun nasıl bir şey olduğunu anlıyordu. Çocukların ne düşüneceğiyle ilgili bu kadar endişelenmemeliydi. İyi durumdaki kolunu Aggie'ye doladı, yaralı kolu yeni alınan kol askısındaydı. Genç kadını yakına çekerek tek eliyle ipeksi saçlarını okşadı.

"Tamam. Eğer bizimle birlikte turneye gelmek sana kendini daha iyi hissettirecekse—"

Aggie gerildi ve öfkeli bir iç çekişle ondan uzaklaştı. Jace söylediğinde ne hata olduğunu anlamaya çalışırken Aggie market arabasına diş macunu, gargara ve diş fırçasını attıktan sonra arabayı Jace'in elinden çekip aldı ve farklı bir koridora girdi.

Jace yan tarafında bıçak gibi keskin bir acı olmasına rağmen onu yakalamaya çabaladı. Yine uzanmaya ihtiyacı vardı. Aggie'yi birkaç koridor ötede kozmetik ürünler seçerken buldu. Aggie market arabasına parlak, kiraz kırmızısı bir ruj atınca genç adam gülümsedi. Aggie kırmızılar içinde inanılmaz derecede seksi görünüyordu. Ve deriler. Jace onun deri giymesini özlüyordu.

Aggie, "Kendimi senin hayatına zorla sokmak istemiyorum Jace," dedi. "Eğer çevrende dolanmamı istemiyorsan, bunu söylemen yeterli."

Niçin böyle düşünüyordu ki? Jace onu istiyordu. Sadece gruptakilerin bunu bilmesini istemiyordu. "Hayatımda olmanı istiyorum, Aggie. Alışkın değilim... üzerime düşülmesine. Ben... annem ben dokuz yaşındayken öldü ve babam tekrar evlenmedi, yani kadınlar... kafamı karıştırıyorlar. Bana niçin kızgınsın?" Ve bu soruyu sormak kalbini niçin böylesine hızlı çarptırmıştı?

"Sana kızgın değilim."

Değil miydi? Ama öyleymiş gibi davrandığı kesindi.

"Annen için üzgünüm." Genç kadın elini Jace'in saçlarına daldırdı ve alnını öptü. "Niçin bana ondan bahsetmiyorsun?"

"Hayır. Bunu bana acıman için söylemedim. Sözlerimden hangisinin seni kızdırdığını bilmek istiyorum."

Aggie gülümsedi ve ona sarıldı. "Çok tatlısın, lanet olası. Bunu biliyor muydun?" Jace'in burnunun ucunu öptü.

Jace kaşlarını çatarak elinin tersiyle ıslak noktayı sildi.

"Kızmamın sebebi... Aslında gerçekten kızmadım, sadece birazcık üzüldüm... sanki seninle birlikte turneye çıkmamı istemiyormuşsun gibi konuşuyorsun."

Şey, bir bakıma istemiyordu. Aggie'yi görmek istiyordu, evet. Ama onun kendisi ve grubuyla birlikte turneye çıkmasını? Hayır, teşekkürler.

"Benimle zaman geçirmekten mutlu olursun diye umuyordum, Jace. Bu fikre biraz coşkuyla yaklaşmanı. Bana, *ah, sıçtık, bir ay boyunca bu aptal sürtüğe takılı kalacağım* der gibi bakmanı değil."

"Hiç de öyle bir şey söylemedim. Öyle bir şey düşünmedim bile."

"Verdiğin sinyal bu."

Şimdi de verdiği sinyallerin izini mi sürmesi gerekiyordu? *Siktir*, hiç şansı yoktu. Ama en azından onun kendisinden ne istediğini anlıyordu.

Jace ciddiyetle, "Sana takılı kalmak için sabırsızlanıyorum," dedi.

Aggie kahkaha atarak genç adamın koluna sarıldı. "Ah, sen yok musun! Ne yapacağım ben seninle?"

Jace onu tutkuyla öptü; arzu damarlarında akıyordu. "Birkaç şey düşünebilirim."

Bölüm 26

Jace, Aggie'nin hafif alışveriş çantalarından bazılarını otobüsün basamaklarından çıkardı. Eric ve Jon'u kanepede oturmuş deli gibi gülerken buldu. Eric çelik yeleğe benzer bir şey giymişti. Nedenini sorma zahmetine girmedi. Kanepenin üst kısmındaki duvarda çivilenmiş yedi adet nal duruyordu; bu şüphesiz Bay Lanetlendik'in fikri olmalıydı.

"Ah, işte küçük adam geldi," dedi Eric, bileklerinin iç kısmıyla gözlerinden akan yaşları sildi. "Onları taşımak için yardıma ihtiyacın var mı? Canını yakmanı istemem."

Jace yatak odasına doğru ilerlerken, "Hallettim," dedi.

Jace, Eric'le aralarının düzelmeye başladığını düşünmüştü. Şimdi ise Muhteşem Jon'un geri dönmesiyle birlikte tekrar başa dönmüşlerdi.

"Bebeğim, yavaşla." Aggie arkasından seslendi. "Ağırdan alman lazım."

Harika. İhtiyaç duyduğu şey tam da buydu işte. Aggie'nin Eric'in önündeyken yumuşak modda olması. Ve daha da kötüsü; Jon'un önünde.

Jace çantaları yatak odasına attı, geri dönerken koridorda Aggie'ye sürtündü ve buzdolabını açtı. "Artık Myrna burada olmadığına göre, bu otobüse alkol sokmamızın vaktidir," diye hırladı. Buzdolabından bir şişe portakal suyu aldı ve kapağını çarparak kapattı. Şişeyi yaralı koluyla tuttu ve kapağını açmaya çalıştı, ama başaramadı.

"Evet, sonunda Myrna ve Jessica'dan kurtulduk ama *birileri* bizimle turneye çıkması için başka bir hatun getirdi," dedi Eric.

"O hatun benimle ne zaman isterse tura çıkabilir," dedi Jon. "Ne güzellik ama."

Eric kahkaha attı. "Küçük adam için fazla ateşli, orası kesin."

Jace şu anda onların saçmalıklarıyla uğraşacak kadar sabırlı değildi. Açılmayan meyve suyu şişesini mutfak lavabosuna attı ve yatak odasına döndü. Aggie'yi eşyalarını ayarlarken buldu. Aggie ona gülümsedi ve Jace'in öfkeli yüzü aydınlandı. "Eşyalarımı nereye koyayım? Kimsenin şahsi bölgesine bulaşmak istemem," dedi genç kadın.

"Aslında her bokumuzu rastgele ortalığa fırlatıyor sayılırız."

Aggie ona dokunmak için elini kaldırdı. "Tatlım, solgun görünüyorsun. Bir süre uzanmalısın."

"Ben iyiyim."

Aggie, "Ne kadar çabuk iyileşirsen, o gerzek Jon'u buradan o kadar çabuk gönderebilirsin," diye fısıldadı ve o güzel mavi gözlerini ortak alana doğru çevirdi.

Bir noktada haklıydı. Jace onu nazikçe öptü. "Biraz uzanabilirim."

"Ve ben de duş alıp kıyafetlerimi değiştirebilirim." Jace'in burnunun ucunu öptü. "Yatağa gir."

Jace, "Bana katılacak mısın?" diye mırıldandı, elleri genç kadının yanlarından o tatlı kıçına doğru kaydı.

"Duşa girdikten sonra."

"Acele et."

"Yeniden her yerimi terle kaplamayı mı düşünüyorsun?"

"Evet. Ama bütün işi senin yapman gerekecek. Ben sadece öylece uzanıp verdiğini alacağım."

Aggie gülümsedi. "Sanırım sadece sarılsak daha iyi olur. Gerçekten de dinlenmen lazım."

Tanrım, kadın, kendini zaten yeteri kadar yetersiz hissediyorum. Kolunu sallayarak askısından kurtardı ve tişörtü kafasından çıkardı. Aggie anında bandajlarını yerinde tutan beyaz bandın kenarlarını düzeltmeye başladı. Jace'in birden çok sebepten acilen iyileşmesi gerekiyordu. Aggie'nin bu yeni 'Jace'e acıma' tavrı genç adamın sabrını taşırıyordu. Jace kıyafetlerinin kalanını çıkardı ve Aggie'nin uzanamayacağı bir yere gitti.

"Duş aldıktan sonra gelip bana katıl. Giyinmekle zaman kaybetme."

Aggie ona sırıttı. "Eğer ısrar ediyorsan."

"Havlular lavabonun altında." Jace yatağa çıktı, dinlenmeye ihtiyacı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Başı yastığa değdiği anda neredeyse bilincini kaybetti. Aggie'nin banyo kapısını kapattığını duydu. Bir dakika sonra su akmaya başladı. Bilinmezliğe doğru yavaşça sürüklenirken ona katılmayı aklından geçirdi. Başka sefere.

Aggie'nin çığlığı onu uyandırdı. "Çık buradan seni sikik sapık!"

Banyo kapısı kapandı. "Tamamına ağda yaptığını söylemiştim Eric. Bana yirmi papel borçlusun."

Jon.

"Uydurmadığını nasıl bileceğim?" dedi Eric.

"Gel de bir bak." Banyo kapısı yeniden açıldı. Gürültülü bir tak sesi geldi. "Hey, bebeğim, şu şeyleri bize atıp durma. Sadece bahse tutuştuk."

Jace yataktan fırlayarak koridora girdi. Jon'u kolundan yakalayarak onu kendine doğru çevirdi. Jace'in aparkatı Jon'un çenesine inerek adamı havaya uçurdu. Jon Eric'in ayaklarının dibine düştü. Eric gözlerini dikmiş şaşkınlıkla Jace'e bakıyordu.

Jace Eric'e "Sen de bir tane ister misin?" diye sordu.

"Sadece biraz eğleniyorduk. Sakinleş küçük adam."

"Eğer bir kere daha kadınıma böyle saygısızlık ederseniz, o siktiğimin kıçınızı tekmelerim. Sinirimi bozmayın."

Jon çenesini ovalayarak tek dirseğinin üzerinde yükseldi. "Yüce İsa, bu acıttı dostum."

Aggie banyonun kapısını açtı, kıvrımlı bedenine bir havlu dolamıştı. "Jace, benim yumruklamama izin vermeliydin. Dikişlerini açacaksın."

Omzunu silkti. Buna değerdi.

Aggie Eric'e döndü. "Sapık arkadaşın sana yirmi papel borçlu Eric. Seni bilgilendireyim, tamamına ağda yapmıyorum. Kelebek şeklinde tıraş ediyorum."

Jace güldü, Aggie'nin konuyla ilgili mizah duygusunun olmasına memnundu. Eğer olmasaydı, altı adamla bir otobüste olmaya dayanamazdı. "Kelebek mi?" dedi Jace. "Bunu anımsayamadım. Bana göstersen iyi olur."

Jace onu yatak odasına doğru çekti. Jon'dan ne kadar çabuk uzaklaşırsa o kadar iyiydi.

Jon yerden kalkarken, "Niye onu küçük adam diye çağırıyorsun Eric? Herifin şeyi balinanınki gibi sallanıyor," dedi.

"Bu bir göz yanılması. Sadece büyük görünüyor, çünkü yedi santim bile boyunun yarısı kadar."

"Sanırım bu, hatunun onda ne bulduğunu açıklar. Kelebek şeklindeymiş, kıçım."

Jace yatak odasının kapısını kapatırken tiksintiyle başını iki yana salladı. Aggie'nin havlusu genç adamın kıçında şakladı. Jace'in bütün bedeni cevap olarak gerildi ve aleti heyecanla titredi. Aggie'ye bakmak için döndü. Aggie, kadınlığının temiz bir şekilde ağdalanmış tepeciğine, parmağıyla kelebek şekli çiziyordu.

"Kelebeği görmüyor musun?" diye sordu genç kadın.

"Hayır, görmüyorum."

Aggie yatağa çıkıp sırtüstü döndü ve bacaklarını genişçe açtı. Tekrar parmağıyla şekli çizdi. "Şimdi görüyor musun?"

Ah, sorunsuzca görüyordu. Ama kelebeği değil. Bacaklarının arasında, ona sunduğu her şeyi. Aleti kalınlaşmaya devam ederken Jace iyice sersemleşti.

"Belki daha yakına gelirsem," diye mırıldandı.

"Bence gelmelisin."

Kamının üstüne yatağa yerleşti, dirseklerini genç kadının bacaklarının yanına dayadı. Yaralı omzu üzerine bindirdiği

ağırlıktan dolayı isyan etti, o yüzden ağırlığını sol tarafına verdi. "Hâlâ göremiyorum. Orada olduğuna emin misin?"

"Belki dokunursan hissedersin."

Aggie ürperene kadar parmağını pürüzsüz dış dudaklarda ve kadınlığının tepeciğinde gezdirdi. Genç kadın heyecanlandıkça kokusu yoğunlaşıyordu. Islanıyordu. Kıvrımları şişmiş, kızarmıştı. Jace'i davet ediyordu. Jace, yine de buna direndi, sadece tertemiz olan bölgelerine dokundu.

Aggie, "Hâlâ hissedemedin mi?" diye sordu soluğu kesilerek.

Jace, "Epey hissediyorum," dedi, "ama kelebek yok."

"Belki dudaklarınla bulabilirsin."

Jace sırıttı. "Sanırım yönlendiriliyorum."

Aggie'nin pürüzsüz etini yaladı. Emdi. Sarhoş edici kokusunu içine çekti ama özellikle sıvılarını tatmaktan kaçındı. Kadının sıcaklığını yüzünde hissedebiliyordu. Ne kadar şişmiş ve ıslak olduğunu görebiliyordu. Aleti ilgisizlikten isyan etti.

"Belki de yanıldım," dedi Aggie. "Belki de bahsi kazanan Jon'du."

"Yatağımızda onun adını söyleme."

Aggie'nin bedeninde yukarı doğru çıktı ve genç kadının ıslak, şişmiş ve nefis şekilde sıcak kadınlığına girdi. Ah Tanrım, neden bu kadar iyi hissettiriyordu? İpeksi teni Jace'i kavradı, her girip çıkışında aletindeki bütün zevk noktalarını uyarıyordu. Jace daha önce kendini hiç bu kadar iyi hissetmemişti. Doyamıyordu. Aggie'nin onu sarmasından başka bir şeyi düşünemiyordu. Ona daha hızlı sahip oldu. Daha hızlı. Zevkin yoğunlaşabileceğine inancı yoktu. Ama yoğunlaştı. O kadar çabuk yükseldi ki, Jace kendini zapt edemedi. Aggie'nin bedeninin, altında rahatlamayla kasıldığını zar zor fark etti. Genç kadın boşalırken kadınlığı daraldı. Onu içine çekiyor, coşkusunda kendisine katılması için cesaretlendiriyordu.

Aggie, "Jace, Jace, çıkar," dedi çılgınca.

Çıkar mı? Ne?

Yapamazdı. Onun ipeksi derinliklerine gömülmek o kadar iyi hissettiriyordu ki. Neden bu kadar iyi hissettiriyordu? Kondom yoktu!

Siktir.

Kendini tamamen çıkarmak için zorlarken bedeni kasıldı. Aletini genç kadının aralığında kaydırdı, kalınlığını klitorisine sürüyordu. Menisini genç kadının karnına boşaltırken şiddetle titredi, penisinin dibindeki kaslar istemsizce kasılıyordu.

Onun içine fışkırtmayı dileyerek, "Aggie," diye inledi. Verdiği şeyi bedeninin içine kabul etmesini istiyordu. Zamanda kısa bir zaman boyunca her şeyi ardında bırakırken genç kadının sıcaklığının kendisini sarmasına ihtiyaç duyuyordu.

Yorulan Jace genç kadının üzerine yığıldı, tamamen tükenmişti – cinsel, duygusal ve fiziksel anlamda. Aggie'ye daha fazlasını vermek istedi ama sunacak hiçbir şeyi kalmamıştı.

Aggie onun alnını öptü, Jace'i sıcak bir şekilde kucaklamak için kendisine doğru çekti. "Belki de doğum kontrol hapı kullanmamın zamanı gelmiştir, böylece içime boşalabilirsin," diye mırıldandı. "Bu hoşuna gider miydi?"

Jace, "Evet," diye soludu. Sıcak ve ıslak bir şey bandajının altından koluna doğru aktı. Ne olduğunu çözecek zamanı bile olmadı ve ardından kendinden geçti.

Jace kıpırdamadı, Aggie, kolundaki kanla ıslanmış bandajı değiştirirken pek de uyanık sayılmazdı. Aggie onu bir daha böyle bir çaba sarf etmesi için cesaretlendirmeyecekti. Yaraları iyileşene kadar olmazdı. Kanama şimdilik durmuştu ama etindeki delik pürüzlü ve eğri büğrü görünüyordu. Aggie silah yaralarının her zaman böyle göründüğünü varsaydı. Onun yüzünden Jace'in berbat bir yara izi vardı. Sağlık görevlileri o kadar yakında olmasaydı, şimdiye ölmüş olabilirdi.

Aggie Jace'in sırtını öpüp battaniyeyle kapattı.

Birisi kapıya vurdu. Jace irkildi ama uyanmadı. Aggie, "Bir dakika," diye seslendi. Hâlâ çıplaktı. Jace'in menisini karından silmek için yere attığı havlusunu kullandı ve yeni kıyafet torbasına uzandı. Üzerini giyer giymez kapıyı açtığında grubun solo gitaristini sakince koridorda beklerken buldu. Brian. Aggie, harika olan (yoksa bu duygusal olan mıydı?), ayrıca evli olan diye kendisine hatırlattı ama yüce Tanrım, Brian'ın GQ'nun rock versiyonuna ait bir yüzü ve görmezden gelinemeyecek kadar ham bir duygusallığı vardı.

"Birkaç dakika içinde yola çıkıyoruz. Bütün eşyalarını otobüse getirdin mi?"

Bavulunu geri alamadığı için gerçekte pek eşyası yoktu. Bu sabah indirim dükkanından aldığı birkaç şey dışında. "Evet."

"Jace nasıl?"

"Uyuyor."

Brian sırıttı, yoğun kahverengi gözleri yumuşadı. "Adamı şimdiden yıprattın mı?"

Aggie onun dikkatiyle kızardı. Niçin kızarıyordu? Brian evliydi. Ve Aggie Jace'ten çok hoşlanıyordu. Hatta onu seviyordu. Sadece müşterisi olmayan adamların etrafında bulunmaya alışkın değildi. Bundan olmalıydı. "Yaralandı. Yıpratmak için çok uğraşmama gerek kalmıyor."

"Pekâlâ, kendini evinde hisset Aggie. Bir şeye ihtiyacın olursa haberim olsun."

"Teşekkürler." Ne kadar da iyi bir adamdı. Evli olmasına şaşmamak gerekirdi.

Seksi olan (yoksa adi olan mıydı?), Trey büyük sırt çantasıyla Brian'ı kenara itti. Gürültülü bir pat sesiyle çantayı yatak odasının arka kısmına attı. "Şişşt," dedi Brian. "Jace uyuyor."

Trey gözlerini devirdi. "Hayalarını nikâh yüzüğüyle takas ettiğinden beri tam bir kılıbık oldun. Tanrıya şükür Myrna burada değil. Değişiklik için kancık gibi davranmayı bırakıp, başka şekilde davranabilirsin."

Brian, Trey'in kafasını kolunun altına sıkıştırdı ve parmaklarıyla genç adamın kafasını sertçe okşadı. Trey karşı çıkıyormuş gibi davranıyordu ama Aggie onun Brian'dan gizlediği memnun yüz ifadesini görmüştü. Trey avucunu açık bir şekilde Brian'ın karnına yerleştirdi ve gönülsüzce işkencesinden kaçmaya çalıştı. Aggie bu ikisinin arasında bir şeyler döndüğüne karar verdi. Şey, Trey'de kesinlikle bir şey vardı. Brian'dan pek emin değildi. Brian onu bıraktığında Trey, "Bu kez bizimle turneye çıkacak hatunun tutucu olmaması büyük bir rahatlama," dedi.

Aggie boğazını temizledi.

Trey ona baktı. "Siktir, sen de mi tutucu hatunsun? Ben seni belalı, parti kızı tipinde biri sanmıştım. Bilirsin. Eğlenceli."

"Myrna eğlenceli," dedi Brian karşı çıkarak.

Trey'in kaşları kalktı. "Tabii. Sen ne diyorsan, dostum."

Kaslı olan (yoksa kendini beğenmiş olan mıydı?), Sed, otobüse girdi ve kahverengi kâğıt torbaları ufak mutfağa taşıdı. Paketleri tezgâha bırakıp buzdolabını birayla doldurmaya başladı.

"Bak Brian, tutucu karın etrafta olmayınca biralarımızı geri aldık," dedi Trey.

Brian, "Myrna tutucu *değil*," dedi ısrarla.

"Ah, evet, öyle," dedi Sed. "Ama yine de onu seviyoruz."

Brian, "Onu özlüyorum," dedi sefil bir halde.

"Bu da demektir ki biraya ihtiyacın var," dedi Trey. Sed'in elindeki şişelerden birisini aldı, kapağını açtı ve Brian'ın eline bastırdı. "Uslu ve sarhoş ol, böylece uykunda seni taciz edebilirim."

"Ha ha. Çok komik," dedi Brian. Birayı kafasına dikti ve birkaç yudumda yarısını içti.

Aggie Trey'in şaka yapmadığı gibi bir hisse kapıldı. O ikisinin birbirine dokunmasını izlemek cehennem kadar ateşli bir olay olurdu.

Eric peşinde sapık/pislik Jon'la birlikte otobüse girdi. "Herkes hazır mı?" diye sordu Eric.

"Hadi başlayalım!" dedi Jon.

Sed kahverengi kâğıt torbayı buruşturup yere atarken, "Kim sürüyor?" diye sordu.

Gezegendeki en normal görünüşlü adam Jon'un arkasından eğildi. Otobüsteki adamların hepsi deri veya kot pantolon ve siyah tişört giyerken bu adam bej pantolon ve yeşil bir polo gömlek giymişti. Açık kumral saçları düzgün bir şekilde kesilmiş ve jöleyle alnından geriye doğru çekilmişti. Onu mükemmel bir şekilde tanımlayan tek kelime vardı: *Normal*. "Bu ben oluyorum." Mavi gözleri Aggie'ye takıldı. "Ben Dave," dedi elini sallayarak. "Canlı ses teknisyeni ve otobüse tayin edilen şoför."

Genç kadın elini göğsüne dayadı. "Aggie."

Eric, "Jace'in kadını," diye açıkladı.

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedi Dave. "Tamamdır, yola çıkıyoruz. Herkes çişe gitti mi?"

Trey şarkı söyler gibi sızlanarak, "Brian gitmedi," dedi.

"Sen ne kadar gevşek ağızlısın." Brian geğirdi ve boş kahverengi şişesini lavaboya attı. Trey'in kafasını yine kolunun altına sıkıştırdı ama bu kez onu açık banyo kapısına doğru çekmeye başladı. Trey bölmeye takılarak duşun içine doğru tökezledi. "Üzgün olduğunu söyle yoksa sırılsıklam olacaksın."

"Eğer Dave söylediğinde çişe gitseydin—"

Brian suyu açtı.

"Ah, soğuk!"

Trey Brian'ın tişörtünü yakaladı ve duşun içine çekti. Güreştiler ve Brian kaçmaya çalışırken akan suyun altında birbirlerine vurdular. Trey ellerini Brian'ın ıslak bedeninde mümkün olduğunca çok dolaştırmaya çalışıyordu. Eğer öpüşmeye başlarlarsa, Aggie kıyafetlerinden kurtulup onlara katılmaya yemin etti. Jace'in bunu mazur görmesi gerekecekti.

Sed dirseğiyle Aggie'nin kaburgalarını dürttü. "Bu ikisi birbirlerini becerip rahatlamalılar, sence de öyle değil mi?"

"Ah evet. İzleyebilir miyim?" diye mırıldandı Aggie.

Sed kahkaha attı. "Tam da ihtiyaçları olan şey. Bir şahit."

Brian duştan dışarı yuvarlandı, yüzü tuvaletle lavabonun arasına yapıştı. Altında sudan bir gölet oluştu. Sular beyaz mumba zemine akıyordu. Kapıya doğru sürünürken o kadar çok kahkaha atıyordu ki soluk soluğa kaldı. Trey iki eliyle birden onun ayak bileğini kavradı, onu tekrar banyoya çekiyordu.

"Eğer siz ikiniz birlikte duş almak istiyorsanız, önce soyunmanız gerek," dedi Sed. "Myrna ortalığı kirlettiğiniz için kıçınızı tekmeleyecek." Sed Aggie'ye bir bakış attı. "Ya da belki Aggie tekmeler."

Aggie sırıtarak kafasını iki yana salladı. Aggie şovdan son derece zevk alıyordu. Cehennem kadar seksi iki gitarist canlarının istediği kadar banyoyu su içinde bırakabilirdi.

Otobüs harekete geçerken Trey ıslak zeminde kaydı ve kafasının arkasını duvara vurdu. "Ah, siktir!"

"Eğlence ve oyunlar birisi yaralanana kadar sürüyor," dedi Aggie.

"Ve sonra daha eğlenceli oluyor," dedi Eric. Banyoya bir göz attı ve sırılsıklam olmuş grup arkadaşlarına bakarak kafasını iki yana salladı. "Bu grupta daha fazla yaralanmaya ihtiyacımız yok." Cebinden parlak yeşil bir tavşan ayağı çıkardı ve başparmaklarının arasına sürmeye başladı. "Daha fazla yaralanma yok."

Brian'ın davranışları, Trey kafasının arkasını tutup irkildiği anda değişti. Brian uzanıp suyu kapattı. Trey'in önünde eğildi, iki eliyle birden onun kollarını tuttu. "Kafanı mı çarptın? İyi misin?"

"Sanırım bir beyin sarsıntısı daha yaşıyor olabilirim. Göz bebeklerim aynı boyutta mı?"

Brian Trey'in gözlerine bakarak yaklaştı. "Anlayamıyorum."

"Biraz daha yaklaş."

Brian yaklaştı. Trey onu boynundan kavrayarak dudaklarına yapıştı.

Brian onun kaburgalarına yumruk attı. Sertçe. "Seni göt! Ne sikime böyle bir şey yaptın ki?"

Trey duşun zeminine oturmuş kaburgalarını ovalarken yüzünde memnun bir sırıtış vardı. "Her şeye değdi," diye mırıldandı. Brian ayağa fırladı ve yolundaki herkesi iterek yatak odasına gitti.

"Trey zaman geçtikçe daha da umutsuz bir vaka oluyor," dedi Eric.

"Adam senin trampetinden daha çok yaralı Eric," dedi Jon. "Bu çocuğun biraz vajinaya ihtiyacı var. Neden ona yardım etmiyorsun Aggie?"

Aggie bu heriften hoşlanmıyordu. Bunun, Jace'in onun hakkında neler hissettiğiyle alakası yoktu. Pekâlâ, *bir kısmının* Jace'in onunla ilgili neler hissettiğiyle alakası yoktu. Jon Mallory sümük gibiydi. Aggie bir yılanbalığı gördüğünde onu tanırdı. "Neden sen etmiyorsun? Bence zaten erkeklerden hoşlanıyor."

Eric kafasını iki yana salladı. "Trey ikisinden de hoşlanıyor."

İkisinden de mi? İşte bu yeni bir şeydi.

Bölüm 27

Gürültülü sesler Jace'i derin uykusundan uyandırdı. Birileri kesinlikle iyi vakit geçiriyordu. Seslerden birisinin kadınsı tonundan, onun Aggie olduğu belliydi. İki eliyle birden yüzünü ovaladı, gözlerinden uykuyu sildi ve karanlık odada kıyafet aradı. Otobüs bir virajı dönerken tökezledi ve düşmemek için şifonyerin kenarına tutundu.

Altına bir şort geçirdikten sonra yatak odasının kapısını açtı ve banyoya yöneldi. Kendisini rahatlatırken ince duvardan Aggie'nin hayat dolu sesini duyabiliyordu.

"Demek istediğim, bu herif devasa bir adam, Sed'den bile iri. Kırbacımı ona doğru savurduğumda ona değmedi bile, ama adam yere yığıldı. Sonra on bir yaşındayken babası garaj satışında oyuncak ayısını sattığı için ağlamaya başladı."

Çocuklar gürültülü bir şekilde kahkaha attılar.

"Onu kırbaçladığında Jace de mi aynını yapıyor?" diye sordu Eric.

"Jace tam tersi. Onu canını çıkarana kadar dövdüm ve irkilmedi bile."

Şimdi niye gidip de onlara bunu anlatıyordu ki? Jace banyodan çıktı ve yemek masasına doğru giderek genç kadının omzunun kenarında durdu. Masanın karşısından Trey rahatsızca el salladı. Aggie başını kaldırıp ona baktı, gözleri cam gibi ve yüzü uyuşuktu. Bu niçin çenesini kapatamadığını açıklıyordu.

"Jace!" dedi genç kadın heyecanla. "İyice uyudun mu?"

"Tüm bu şamatada kim uyuyabilir ki?"

"Ah, zavallı bebek." Aggie kabinden çıktı ve heyecanla genç adama sarıldı. Sendelerken ağırlığının çoğunu Jace'e yükledi. Genç kadının dudakları gürültüyle onun çenesine yapıştı.

Jace gerildi. *Çocukların önünde olmaz bebeğim.*

"Beni öpmeyecek misin?" dedi Aggie.

"Belki daha sonra."

"Hadi oradan, hiç de eğlenceli değilsin."

"Sen sarhoşsun."

"Sadece birazcık." Parmaklarını birbirine yaklaştırarak kahkaha attı, dengede kalmak için tek koluyla genç adamın boynuna asılıyordu.

"Alkol konusunda Brian'ı bile mat etti," dedi Sed. "Sanırım sıradaki benim."

Adının anılması üzerine, Brian kabinin arkasından kafasını kaldırdı. "Myrna?"

Trey güldü. "Hayır, aygır, karın hâlâ Kansas City'de. Islak rüyana geri dön."

Brian'ın bedeni tekrar gevşedi, bu kez başını Trey'in omzuna dayadı. Prozac almış Cheshire kedisi gibi sırıtıyordu.

"Otur," dedi Aggie ısrarla.

Jace'i kabine doğru itti.

Ve sonra...

Genç adamın kucağına oturdu.

Jace Trey'e bir bakış attı fakat Trey Aggie'nin ilgili haliyle dalga geçemeyecek kadar Brian'la ilgiliydi. Aggie şefkatli bir şekilde Jace'in saçıyla oynarken Trey yorum bile yapmadı.

Jace genç kadının elini kenara itti. "Yapma."

Aggie omuz silkerek elini indirdi ve ona sokuldu. Nefesi Jace'in boynunu gıdıklıyordu. "Güzel kokuyorsun."

"Siz ikinizi yalnız bırakmamız gerekiyor mu?" diye sordu Sed.

Jace'in yüzü aniden ısındı. "Hayır."

Aggie'yi kucağından kaldırıp buzdolabına doğru gitti. "Açlıktan geberiyorum. Yiyecek ne var?" Dönüp masaya baktı, bir şekilde gözden kaçırdığı ziyafetin orada durmuş, onun yumulmasını bekliyor olacağını umuyordu. Ih. Sadece boşlar ve yarı

boşlar ve tamamen dolular. Yani diyet birayla yaşamaya geri dönüyorlardı. Harika.

"Sen ne pişirirsen," dedi Trey. "Tabii, Aggie yapmazsa—"

"Ben kadınım diye yemek yapma görevini mi üstleneceğim? Siktir git."

"Kadın olduğun için değil," Trey düzeltti. "Çünkü bu çocukların yaptığı yemekleri tattım ve şöyle söyleyeyim, pek iyi değiller."

Brian, "İçimizdeki en berbat aşçı sensin," diye mırıldandı. Başını Trey'in omzundan kaldırdı, yüzünde endişeli bir ifade vardı. "Trey?"

"Evet dostum?"

"Bu senin elin mi, yoksa benim elim mi?"

"Sanırım senin."

"Tamam." Brian'ın kafası gürültülü bir *tak* sesiyle masaya düştü. Acıyla homurdandı. Trey dik oturmasına yardım etti ve Brian'ın başını tekrar omzuna yerleştirdi. Brian'ın alnında kırmızı bir nokta belirmişti.

Trey elini Jace'e doğru uzatırken, "Sanırım Brian bir bira daha istiyor," dedi.

Jace buzdolabından kahverengi bir şişe çıkardı.

"Brian'a yok." Sed kafasını iki yana salladı. "Hepimiz ne yapmaya çalıştığını biliyoruz Trey."

Brian Trey'in kafasının arkasını eliyle ritmik olarak dürtükledi. "Ne yapmaya... hıck... Ne yapmaya çalışıyorsun Trey?"

"Sadece iyi vakit geçirdiğinden emin oluyorum."

"Kahrolası vakti çok iyi geçiriyorum arkadaşım, çok teşekkür ederim." Kafası tekrar masaya çarptı.

Jace birayı tekrar buzdolabına koydu. Hazırlaması pek uğraştırmayacak yenilebilir bir şeyler aradı. Bayat poğaçada karar kıldı ve onu katur kutur yerken fırına yaslandı. Aggie kafası karışmış bir halde onu izledi. Biraz da incinmişti. Jace bakışını gizledi. Gerçekten de sadece karnı açtı. Ve et için kıvranıyordu.

Tercihen biftek. Hafifçe kanlı. Dave'le konuşmak için otobüsün ön tarafına doğru yöneldi.

"Yemek için bir yerlerde durma şansımız var mı? Açlıktan geberiyorum."

"Duracak bir yer için gözümü açık tutarım."

Jace'in karnı guruldadı.

Dave ona bakmak için gözünü yoldan ayırdı. "Yakında. Git otur. Bok gibi görünüyorsun."

"Bok gibi hissediyorum."

Jon ve Eric'in hırslı bir şekilde kart oynadıkları kanepenin karşısındaki tekli koltuklardan birine oturdu. Jon, Eric'in kartlarından birisini seçtiğinde Eric kıs kıs güldü.

"Siktir. Senin kız kurunu istemiyorum Sticks. Onu geri al."

Jon kartı Eric'in destesine geri koymaya çalıştı fakat Eric kartlarını güvenli bir şekilde göğsüne çekti.

"Eh, hayır. O kız kurusu artık senin."

Kız kurusu mu? Benimle siktiğimin dalgasını geçiyor olmalısın. Ve Eric niçin otobüsün içinde motosiklet kaskı takıyordu?

Eric Jace'e bir bakış attı. Ardından tekrar baktı. "İyi misin küçük adam? Sen—"

"Bok gibi görünüyorum. Evet, biliyorum. Yaşarım."

"Ya da yaşamazsın," dedi Jon. "Her neyse."

Eric gözlerini devirip kafasını iki yana salladı. "Biraz sik kafalı mısın, Mallory?"

Eric Jace'in arkasını mı kolluyordu? Imm. Neden?

Aggie, Jace'in eline bir enerji içeceği tutuşturdu. "Bunu iç tatlım. Doktor sıvıya ihtiyacın olduğu söyledi."

"Evet, tatlım," dedi Eric. "Uslu, küçük bir adam gibi davran ve bir şeyler iç."

Pekâlâ, bu beklenen bir şeydi. Jace ayağa kalktı. "Yemek için durduğumuzda gelip bana haber ver."

İçeceğini de beraberinde götürerek yatak odasına gitti ve kapıyı arkasından kapattı. Yatağın kenarına oturarak odanın

karanlığına gözlerini dikti. Grupla ne yapacağından emin değildi. Neredeyse üç yıldır onlarla birlikteydi ve kendini hâlâ bir yabancı gibi hissediyordu. Kapı açıldı. Başını kaldırıp bakmadan bile, gelen kişinin Aggie olduğunu biliyordu. Onunla ne yapacağından da emin değildi. Aggie'den hoşlanıyor ama tam bir bağlılık kurmak istemiyordu. Ona ihtiyacı olan şeyi veremezdi ve bunun Aggie için adil olmadığını biliyordu. Aggie, çok daha iyisini hak ediyordu.

Genç kadın lambayı açtı ve yatakta Jace'in yanına oturdu, yumuşak eli genç adamın beline yerleşti. Jace'in omzunu öptü. Şimdi yalnız oldukları için genç kadının gösterdiği şefkate aldırmadı. Aslına bakılırsa, epey hoşlandı da.

Aggie, "Sen iyi misin?" diye sordu.

"Neden herkes bana bunu sorup duruyor?"

"İyi olduğunu sanmıyorum. Pek değil."

"Yaşarım."

"Yaşayıp yaşamayacağını sormadım. Konuş benimle Jace. Diğer adamların çevresindeyken çok sessizsin. Neden?"

"Ben—" Kafasını iki yana salladı. Ona içini dökecek değildi. Bunları içinde tutmaya ihtiyacı vardı. Kuruntu etmeye. Ait olduğu yerde kalmalılardı. "Sen onlarla gayet iyi anlaşıyor gibisin."

"Erkekleri anlarım. Şey, çoğu erkeği. Seni anlamıyorum. Gerçi, bunu istiyorum ama..."

Jace pek korkmazdı ama Aggie onun ödünü koparıyordu. Kırbaç sallayan dominatriks değil. Aggie. Genç kadının diğer tarafı Jace'e yeterdi. Bu açık, ilgili, harika kadın çok fazlaydı. Jace onu hak etmiyordu. Ve bunu biliyordu.

"Neden acıyı bu kadar çok istiyorsun?"

"Neden?" Aggie bir sebep mi istiyordu? Jace'in boğazı tıkandı. "Bana böyle şeyler sormamalısın."

"Bana her şeyi anlatabilirsin Jace. Bu sana karşı olan hislerimi değiştirmeyecek."

"Emin misin?"

Aggie ona yaklaştı, kolu onunkine değiyordu. "Eminim. O şey her neyse, bana anlatabilirsin."

"Sen neden erkeklere vurmaktan hoşlandığını bana anlatmıyorsun?" diye karşılık verdi.

Aggie omzunu silkti. "Bu kolay. Annem aptal bir hayalin veya daha aptal bir adamın peşinden şehir şehir gezerken beni komşularımıza bırakırdı. Tam anlamıyla sapık olduğunu bildiğim erkek komşularımızdan birisi popomu tokatlamaktan hoşlanırdı. Etrafta gizlice dolaşır ve beni yanlış bir şey yaparken yakalamaya çalışırdı, böylece beni garajına sürükleyip pantolonumu indirebilir ve beni tokatlayabilirdi. Bir gün, buna katlanmaktan bıktım. Beni garajına sürükleyene kadar bekledim ve sonra kemerini aldım. Bu yaptığım şey yüzünden beni dövmesini bekledim, hatta buna değeceğini bile düşündüm ama bunun yerine ona vurmama izin verdi. Ayaklarımda ağladı ve beni tokatladığı diğer zamanlar için onu affetmemi isteyerek yalvardı. O sapığın kıçını ilk kez inlettiğimde hissettiğim heyecanı asla unutamam. Ondan sonra çok, çok daha fazla zamanlar oldu. Bana hediyeler almaya başladı. Zamanıma değmesini sağladı." Kahkaha attı. "Erkekler üstünde tam kontrolü sağlamanın ne kadar kolay olduğunu o zaman fark ettim. O sırada on bir yaşındaydım."

Jace inanamayarak kafasını iki yana salladı. Aggie nasıl olur da bu konuda böyle duygusuz olabilirdi? "Siktiğimin hasta piçi. Kimse onu durdurmaya çalışmadı mı?"

"Onu durdurması için kimseye ihtiyacım yoktu. Onu ben durdurdum." Jace'in yanağına yumuşakça vurdu. "Güven bana, bu şekilde daha iyi oldu. Şimdi, neden acıya ihtiyacın olduğunu düşündüğünü bana söylemelisin."

Jace dakikalarca sessizlik içinde oturdu. Eğer Aggie'ye anlatırsa, genç kadın onu kabullenmeye devam etmezdi. Tıpkı diğerleri gibi, Jace'in bir ucube olduğunu düşünürdü.

Fakat Aggie sessiz bir destekle orada oturmaya devam etti ve Jace koruyucu duvarının ufalanmaya başladığını hissetti.

"Dokuz yıl önce..." Aggie'nin sıkıca tuttuğu ellerine baktı, midesi çalkalanıyordu. Ona söylememeliydi. Gözlerini kapattı ve fısıldadı, "Babamı öldürdüm."

Bölüm 28

Aggie derin bir nefes aldı, Jace'in ona söylediğini kavramaktan acizdi. Babasını mı öldürmüştü? Yani *cinayet işlemek* gibi mi? Otobüs sarsıldı ve bir kenarda dururken motor kükredi. "Yemek!" diye bağırdı birisi. Gürültülü insan ve ayak sesleri otobüsün çıkışına doğru yöneldi.

"Gidip yemek yemeye hazır mısın?" dedi Jace.

"Ben... Bunu öylece bırakıp gidecek misin? Neden veya nasıl olduğunu açıklamayacak mısın—"

"Aggie, yaptığım şeyi değiştiremem. Geri alamam. Düzeltemem. Yapabileceğim tek şey, nasıl olduğunu bildiğim tek yolla üstesinden gelmek."

Aggie'nin kalbi onun için sızladı. Geçmişinde her ne yaptıysa, Aggie bunu umursamıyordu. Onun iyi bir adam olduğunu biliyordu. Genç adamın elini sıktı. "Sana yardım etmek istiyorum. Nasıl yardım edebilirim?"

Jace'in bakışları tavana kaydı, gözlerindeki acı öylesine keskindi ki Aggie bunu göğsünün derinliklerinde, boğazında ve gözlerinin ardında hissetti.

"Canımı yak, Aggie. Sadece canımı yak."

Aggie kollarını ona dolayıp sarıldı. Jace de ona uzanmak istiyordu ama Aggie'nin kollarında gergince beklemekle yetindi. Eğer sadece Aggie'ye teslim olup gerçekten neye ihtiyacı olduğunu kabul etse, ilerleme kaydedebilirlerdi ama Jace kendini ona açana ve Aggie'nin ona verebileceği sevgiyi kabul edene kadar hiçbir yere ilerleyemeyeceklerdi.

Aggie genç adamın yanağını öperek yataktan kalktı. "Üstüne bir şeyler giy. Gidip sana yiyecek bir şey alalım."

Jace gözlerini yeniden ellerine dikti, acısını tekrar içine gömmeye çalışırken çenesindeki bir kas seğiriyordu. Bir müddet sonra başını sallayarak onayladı, birkaç parça kıyafet giydi ve kapıya yöneldi.

Çıkışa doğru yürürken Aggie genç adamın sol elini tuttu ve Jace elini çekmeye çalıştığında onu bırakmayı reddetti.

"Çocukların önünde sana zorla elimi tutturmayacağım ama onlar çevrede yokken tutacaksın." Genç adamın kaburgalarını dürttü. "Anladın mı?"

Jace güldü. Tanrım, bu adamın gülüşünü seviyordu. Onun daha sık ve daha fazla gülmesini istiyordu. Jace'e bunu verebileceğini umdu.

"Anladım." Jace sol kolunu Aggie'nin omuzlarına doladı ve diğer elini kol askısının içinden genç kadının parmaklarına geçirdi. Aggie ona sırıtmak için döndüğünde, genç kadını öperek şaşırttı.

Dudaklarının şefkatli birleşmesi olarak başlayan şey, kısa sürede Aggie'nin sızlanmasına neden olan bir şeye dönüştü. Aggie destek için ona tutundu, bacaklarının aniden güçsüzleşmesinin sebebi olarak öncesinde tükettiği alkolü suçluyordu.

"Bu hayatında gördüğün en tatlı şey değil mi, Jon?" Eric hemen kapının iç kısmından konuştu. Motosiklet kaskını çıkarıp sürücü koltuğuna bıraktı. "Küçük adamın bir kız arkadaşı var."

O anda Eric'in gölgesi olduğunu düşünen Jon, "Eğer tatlı derken tiksinç kelimesini kastettiysen, o zaman sana katılmak zorundayım," dedi.

Aggie kolunu onlara doğru uzatarak hareket çekti.

"Şunu gördün mü Eric? Bize teklifte bulundu," dedi Jon.

"Tamamdır!" Eric ellerini birbirine çarptı. "Sen ona çak, ben izlerim."

Jace yavaşça uzaklaştı, gözleri kayarak yavaşça açıldı. "Bir şey duydun mu Aggie? Sanki birkaç kancık asla sahip olamayacakları bir şey için ağlaşıyorlar gibi geldi."

"Ya da başa çıkamayacakları." Aggie, Jace'in poposunu sertçe tokatladı ve ardından genç adamın nefesi heyecandan kesilene kadar sıktı. "Yatak odasında, üstünde senin adın yazan geniş ağızlı bir sopam var, şekerim."

Jon, "Ödümü bokuma karıştırıyor," diye fısıldadı.

"Benim de," dedi Eric ona katılarak.

"Korkacak neyiniz var? Favori kırbacım çalındı, sizi pısırıklar."

Jace teselli edercesine Aggie'nin omzunu sıktı. "Üzülme bebeğim, sana yeni bir tane alırız."

Aggie'nin gözleri hevesle büyüdü. "Dikenli mi?"

Jace sırıttı. "Ah, evet. Kesinlikle dikenli bir tane."

Otobüsten çıkmak için ilerlerken Eric ve Jon'un yanından geçtiler.

"Ve yeni bir kamçı da alabilir miyim? Ve bir tane de topuz?"

"Sen ne istersen... Tabii hepsini benim üstümde parçalayacağına söz verirsen."

"Ahhh, onlara vuramaz mıyım?" Omzunun üstünden başıyla Eric ve Jon'u işaret etti. "Sadece birazcık? İşim bittiğinde kanlarını temizlerim. Taşıdıkları hastalıkların yayılmasını istemem."

"Bunu düşüneceğim." Otobüsten çıktıkları anda Jace kahkahalara boğuldu. "Yüzlerini gördün mü?"

Pek sayılmazdı. Aggie, Jace'in yüzündeki gülümsemeyi izlemekle fazlasıyla meşguldü.

Bölüm 29

Jace'in gözleri açılıverdi, kalbi hâlâ korkuyla çarpıyordu. Annesinin ölümüyle ilgili bu rüyayı yıllardır görmüyordu. Şimdiyse rüyası düzenli olarak peşinden geliyordu.

Karanlıkta bir el genç adamın karnını okşadı. Aggie yorgun bir sesle, "İyi misin?" diye mırıldandı.

"Evet."

"Uykunda inliyordun."

"Kâbuslar. Muhtemelen yatmadan önce üç yüz elli gramlık biftek yememeliydim."

Aggie ona sokuldu ve başını omzuna dayadı. Aggie'nin başının ağırlığı yavaşça iyileşen yaralarından birisini rahatsız ettiğinde acı göğsüne yayıldı. Jace tüm isyanını kendine sakladı. Bunu hak ettiğini hatırlatması için genç kadının orada olmasını istiyordu. Acıyı hak ediyordu.

"Bana rüyandan bahset."

"Duymak istemezsin."

"Babanı öldürmenle mi ilgili?"

Jace tereddüt etti. Daha en baştan, ona babasından hiç bahsetmemeliydi. "Hayır, annemin ölümüyle alâkalı."

"Kaç yaşındaydın?"

"Dokuz."

"Ninem öldüğünde ben de aynı yaştaydım. Annen nasıl öldü?"

"Kafa kafaya bir araba kazası geçirdik. Kazada ben arka koltuktaydım. Yaralanmadım. Annem bir günlüğüne yaşadı. Beli kırılmıştı. Birkaç iç organ hasarı vardı. Yüzü ezilmişti."

"Üzgünüm, bebeğim."

Bunu düşünmek Jace'in midesini tiksintiyle burkuyordu. Annesini düşünmek değil. Kendisini düşünmek. "Ondan korktum. Kendi annemden korktum. Sadece görünüşü yüzünden. Yani ona hiç hoşça kal diyemedim. Babam kazadan kurtulduğum için beni hiç affetmedi."

Aggie onun elini tutup sıktı. "Bu korkunç. Bununla ilgili kâbuslar görmene şaşmamalı."

"Uzun zamandır görmüyordum ama. Sonunda tamamen gömdüğümü düşünmüştüm. O hastanede kalmak hepsini geri getirmiş olmalı." *Ya da sen.* Jace elini onunkilerden çekti ve Aggie'nin kafasını omzundan çekerek kendi tarafına döndü.

Aggie onun sırtına doğru sokuldu, kolunu beline sardı. "Kendinden bir kısmı benimle paylaştığın için teşekkür ederim. Senin için zor olduğunu biliyorum."

Jace homurdandı. "Herkese karşı bu kadar ilgili ve anlayışlı mısın?"

"Hayır. Prensip olarak, erkeklerden nefret ediyorum." Güldü. "Sanırım sana takıldığım için şanslısın."

"Küçük acıma partisinin tadını çıkarıyor musun?"

Aggie'nin nefesi kesildi. "Vay canına, Jace, bu inciticiydi."

Jace, genç kadının soluk soluğa kalmış sesinden hoşlanmadı. Onu incitmek istememişti. Aggie'nin onu incitmesini istemişti. Aggie'yle yüzleşmek için döndü ve karanlıkta genç kadının yanağını avuçladı. Parmak uçlarında gözyaşlarının ıslaklığını hissetti. Jace'in kalbi sıkıştı. Onu ağlatmış mıydı?

"Gerçekten de burada bulunma sebebimin sana acımam olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu genç kadın.

Tabii ki burada olmasının sebebi oydu. Başka neden burada olacaktı ki? "Acımıyor musun?"

Aggie'nin eli yanağının üzerinden Jace'inkini kavradı. "Seni anlarım Jace. Acını almak ve kahkahayla değiştirmek istiyorum, ama sana acıdığım için değil."

"Acımı almanı istemiyorum Aggie. Ona ihtiyacım var."

"Niçin? Annenle ilgili suçluluk duyduğun için mi? Babana her ne yaptıysan, onun için mi?"

"Suçlu hissediyorum, ama acıya duyduğum ihtiyacın sebebi o değil."

"O zaman neden? Anlamama yardım et Jace. Biliyorsun, ihtiyacın olduğu müddetçe fiziksel anlamda canını yakarım ama bunun nedenini bilmek istiyorum."

"Hak ettiğim şey bu. Ve bazen, acının bile benim için fazla iyi olduğunu düşünüyorum."

Aggie onu şefkatle öptü. "Yanılıyorsun. Sen acıyı *hak etmiyorsun.* Sen mutlu olmayı hak ediyorsun."

"Yeteri kadar mutluyum. Müziğim var."

"Evet, hayatında senin için önemli bir şeyin olmasına memnunum. Ve ayrıca..." Tereddüt etti. "...bir de bana sahipsin."

Jace'in kalbi gümbürdedi. "Aslında, bu konuda ne yapacağımdan emin değilim."

"Benden hoşlanıyor musun?"

"Hem de çok."

"O zaman sadece akışına bırak."

"Akışına mı bırak?" Bu sohbet gittikçe daha fazla ciddileşiyor ve Jace'in üzerinde daha fazla baskı yaratıyordu. Jace derin bir nefes aldı. "Akışına bırakmak, senin beni bağlamanı ve bana isteğim dışında bir şeyler yapmanı da içeriyor mu?"

"Belki."

Jace onu sırtüstü itti ve genç kadının bedenini kendisininkiyle kapladı.

"Müthiş."

Jace onu öpmeye fırsat bulamadan Aggie, "Bana babandan bahsedecek misin?" diye sordu.

"Üzgünüm, yapamam, ama bana seninkinden bahsedebilirsin."

Aggie tereddüt etti.

Jace onun çenesini, çenesinin kenarını öptü.

Aggie, sanki kelimeler onu korkutuyormuş gibi, "Onunla hiç tanışmadım," diye fısıldadı.

"Hiç?"

"Hayır. Annemi baştan çıkarıp hamile bırakmış. Hamile olduğunu anlar anlamaz da tüymüş."

Jace ofladı. "Şanslıymışsın."

"Babanla iyi bir ilişkin yok muydu? Onu bu yüzden mi öldürdün?"

Jace onun dikkatini dağıtmayı umarak nazikçe öptü. Babası hakkında konuşmak şöyle dursun, düşünmeyi bile sevmiyordu. Jace'in dudakları genç kadının çenesini ve boynunu okşarken Aggie altında eridi. Ne kadar duyarlı. Ne kadar harika. Ne kadar anlayışlı ve kabullenici. Jace bir daha onun gibi bir kadını asla bulamayacağını biliyordu. Onun, kendisini nasıl bir adama bulaştırdığını fark eder etmez gideceğini biliyordu. Jace, genç kadın için değerli olmayı diledi. Ayrıca fiziksel olarak bu kadar zayıf ve yorgun olmamayı da diliyordu. Ruhu istekliydi. Bedeniyse cenin pozisyonunda kıvrılıp yorgunluktan sızmak istiyordu.

"Yorgunsun," diye mırıldandı Aggie.

"Son zamanlarda sana karşı iyi bir âşık olamadığım için üzgünüm."

"Bu doğru değil."

Jace esnedi. "Ayağa kalkar kalkmaz telafi edeceğim."

"Edeceğine hiç şüphem yok."

"Sen ne istersen, ben varım. Söz veriyorum."

Gücü çekilirken bedeni genç kadınınkine çöktü.

Aggie güldü. Jace uykuya dalmadan önce genç kadının mırıltısını duydu, "Bu konuda söz vermek istemezsin, şekerim. Oldukça sıra dışı zevklerim vardır."

Bölüm 30

Aggie ecza dolabında biraz aspirin aradı. İçki içmenin bir yarışma olmadığını hatırlaması gerekirdi. Özellikle de Sedric Lionheart gibi iri adamlarla rekabet halindeysen.

Jon koridordan, "Acele eder misin?" diye seslendi.

Aggie birkaç ağrı kesici yuttu ve banyonun kapısı açtı. "Tamamen senindir."

"Tam zamanında. Sana bir sorum var, Aggie, niçin sen ve senin küçük erkek arkadaşın yatağı alırken ben sert kanepede yatmak zorundayım?"

"Jace yaralı. İyileşmesi için rahat bir yere ihtiyacı var."

"Siz ikiniz L.A.'de kalmalıydınız. Onun neden burada olduğunu bile bilmiyorum. Anlamıyor. Ben döndüm. Tekrar yerimi almasına izin vermem imkânsız."

Aggie kollarını göğsünde bağladı. "Yedek olanın sen olduğunu sanıyordum."

"Yanlış düşünmüşsün. Ben orijinalim. O kötü bir kopya. Sahte. Bir özenti."

Aggie Jace'in gruptaki yerinin güvende olduğuna emindi. En azından öyle olduğunu umuyordu. Eğer Aggie'yi korurken vurulduğu için müziğini kaybederse, Aggie kendini asla affetmezdi.

"Bu korkunç kolyeyi nereden buldun?" Jon kalp şeklindeki madalyonu genç kadının göğüslerinin arasından çekti. "Bunu sana Jace mi aldı?"

Aggie madalyonu adamın elinden çekerken, "Annem verdi," dedi. "Sana ait olmayan şeylere dokunma."

"Canım neyi isterse ona dokunurum."

Aggie onun kendisini tutmasını beklemiyordu. Ve de öpmesini. Uhh! Kolları yanına sabitlenmişken kurtulmak için çırpındı. Jon neden bu kadar güçlüydü? Jon'un arkasındaki perdeli üst ranzadan bir el belirdi ve adamın yakasını kavradı. "Kızı bırak, seni bok çukuru," dedi Eric.

Jon Aggie'nin ellerini serbest bıraktığı anda, Aggie onun suratına tokadı yapıştırdı.

Jon yanağındaki kırmızı parmak izlerini tek eliyle kavradı. "Seni siktiğimin sürtüğü." Aggie'nin üstüne yürüdü.

Eric, Jon'un yakasını çektiğinde adam geriye doğru sendeledi. "Bunu hak ettin. Kızı yalnız bırak."

"Ne? Yeni en iyi arkadaşının küçük fahişesini koruman mı gerekiyor?"

Eric onu itti ve adam Aggie'ye doğru tökezledi. "Jace'in yerini almanı asla önermemeliydim. Neden eve dönmüyorsun?"

Lanet olsun, Jace'in bunu duyması gerekiyordu. Eğer ona anlatırsa muhtemelen Aggie'ye inanmazdı.

Jon kahkahalara boğuldu. "Bu iyiydi, Eric." Banyoya doğru kasıla kasıla yürüdü ve kapıyı gerekenden daha sert bir şekilde kapattı.

Eric soluğunun ardından homurdanarak birkaç kez yastığını yumrukladı ve yüzünü duvara döndü. Aggie ona yaklaşıp sırtını dürttü.

Eric, "Şurada uyumaya çalışıyoruz," diye söylendi.

Aggie, "Teşekkürler," diye fısıldadı.

Eric omzunun üzerinden ona bakıp sırıttı. "Sorun değil." Ranzasında kenara kaydı. "Eğer daha kişisel bir teşekkür sunmak istersen burada sana da yer var."

Aggie, "Hımm," diye mırıldandı. "Yeni bir kırbaç alır almaz sana minnettarlığımı yeterince gösterdiğimden emin olacağım."

Eric güldü. "Eğer ödümü bokuma karıştırmasaydın bu teklifini değerlendirebilirdim, seni muhteşem şey." Yüzünü tekrar duvara döndü ve örtüyü çenesine kadar çekti.

Aggie mutfak lavabosundan koca bir bardak su içti. Kafası Eric'in bas davulu gibi zonkluyordu. Jon banyodan çıktı. Aggie'nin yanından geçerken ona vurmak için yumruğunu kaldırdı ve Aggie irkildiğinde kahkaha attı.

"Göründüğün kadar sert değilsin."

Eğer Aggie'yle kafa bulmayı bırakmazsa sert neymiş ona gösterecekti. "Arkadaşlarının önünde kıçını tekmelemem hoşuna gider mi? Yardım etmekten son derece memnun olurum."

"Her neyse." Jon kanepeye doğru gitti ve uzanırken rahatsız olduğunu göstermek için büyük, saçma bir şov sundu.

Aggie Jace'in kısa zamanda iyileşmesini umdu. Eğer başka bir amacı yoksa, bu götten kurtulabilirlerdi. Aggie gruptaki diğer adamlardan hoşlanıyordu. Hatta en başta anlamadığı Eric'e bile bağlanmaya başlamıştı. Ama Jon? Aggie birden, köprünün üstünden geçerken kazayla herifi otobüsten atsa kimse önemser mi diye merak etti.

Günahkârlar ile Kanada sınırını geçmek bile bir maceraydı. Aggie en son ne zaman bu kadar kahkaha attığını hatırlamıyordu.

Eric koridorda İngiliz askeri gibi aşağı yukarı yürüyor, bagetini asa gibi kullanırken ciğerleri yettiğince bağırıyordu. "Oo Kanada! Oo Kanada! Burası ne kadar da lanet olası soğuk böyle!"

"Otur Eric," dedi Sed.

"Oo Kanada! Oo Kanada! Nüfusun sadece yirmi üç!"

"Eric! Otur dedim."

Aggie kahkahaları dalağını patlatmasın diye karnına sarıldı.

"Oo Kanada! Oo Kanada! En azından biraz ağacın var!"

"Eric!" Sed onu tekli koltuklardan birisine doğru çekti. "Sınırı geçene kadar bekle. Yine aranmamızı mı istiyorsun?"

"Trey vücut kısımlarının aranmasından hoşlanıyor," dedi Eric.

Aggie koltuktan aşağıya yuvarlanırken hâlâ gülüyordu. Sırtüstü uzanırken iki eliyle birden hâlâ karnını tutuyor, nefesini toparlamaya çalışıyordu. "Dur. Dur, kusacağım."

"Aggie'ye ne yaptığına bak Eric," dedi Brian sıntarak. "Hasarlı ürün oldu."

"Bana sağlıklı göründü," Trey koltuğun kolunun üzerinden genç kadına bakarken mırıldandı. "Mmmmm, oldukça sağlıklı. Tabii, yanılıyor da olabilirim. Birkaç saatliğine doktorculuk oynayabiliriz. Emin olmak için seni iyice incelerim."

"Kalkmama yardım et." Aggie elini havaya kaldırdı ve Jace, Trey'in elini yoldan çekerek onun ayağa kalkmasına kendisi yardım etti. Aggie, Jace bakışlarını yere dikmeden önce o derin kahverengi gözlerinde minik kıskançlık kıvılcımları fark ettiğinde ona sarılmamak için kendisini zor tuttu. Jace'in insanlar arasında yapılan sevgi gösterilerinden hoşlanmadığını biliyordu ama sürekli ellerini ondan uzak tutması çok zordu. Diğer çocuklar hep etraflarındaydı. "Bandajlarının değişmesine ihtiyacın var mı?" diye sordu umutla. Eğer onu yatak odasında yalnız yakalarsa, tepki almaksızın ilgiye boğabilirdi.

"Şimdi değil."

Dave sürücü koltuğundan, "Veee..." seslendi. "Bizi aramak istiyorlar. Herkes pasaportlarını alıp otobüsten çıksın."

Sed, "Siktir," diye homurdandı ve Eric'in kafasının arkasına vurdu.

"Otobüsü gerçekten ulusal marşlarıyla dalga geçtiğim için aramak istediklerini düşünmüyorsun değil mi?"

"Hayır, sadece sana vurmak hoşuma gidiyor. Bizi aramak istiyorlar çünkü rock müzik yaptığımız için, otomatik olarak yasadışı ilaçlar kullandığımızı varsayıyorlar."

"Lanet olası Kanada'yı seviyorum," dedi Eric. "Askerliği kaldırmaları için sabırsızlanıyorum, böylece buraya taşınmam için mantıklı bir sebep olur."

Üniformalı bir polis memuru merdivenlerden çıkarken, "Sınır devriyesi," diye seslendi. "Beyan edilmesi gereken bir şey var mı?"

Trey ayak direyerek memurun yanından geçerken, "Ben bu aramanın boktan bir şey olduğunu beyan ediyorum," dedi.

"Hey." Eric, Trey'i işaret ederek memura seslendi. "Ben bu adamın kıçına bir şey soktuğunu gördüm."

Sed, Eric'i tekrar tokatladı. "Şaka yapıyor efendim. Sadece şaka."

"Onu kıçına bir şey sokarken gördüm ama. Başka bir adamın aletini." Kahkahalara boğuldu.

Sed, Eric'i çıkışa doğru itti. "Sadece onu görmezden gelin, memur bey. Bir şakanın ne zaman uygunsuz kaçacağını bilmiyor."

"Yine de bu komikti, değil mi?"

"Ah evet, çok eğlendiriciydi Eric. Senin kıçına ne soktuğunu bu iyi memura söylemeyeceğiz."

"Ama ben—"

Sed onun ağzını kapattı. "Sadece onu görmezden gelin, eroini bittiğinde biraz gergin oluyor. Bu arada, bu da başka bir şakaydı. Bu otobüs temiz. Garanti ederim."

İkinci memur bir Alman Kurduyla otobüse girdi. Köpek tasmasıyla savaşıyor ve heyecanla havlıyordu. Herkes dışarı çıkarken adam köpekle birlikte sürücü kısmında bekledi.

Aggie Sed'e fısıldadı, "Temiz olduğuna emin misin?"

"Eğer sen yanında bir şey getirmediysen..."

Aggie kafasını iki yana salladı. "Hayır, liseden sonra uyuşturucuyu bıraktım. Birkaç defa neredeyse aşırı doza kurban gidiyordum."

"Pekâlâ, işte... Jon'la ortak bir noktan var."

Aggie'nin dudağı hoşnutsuzlukla kıvrıldı. İşte gurur duyulacak bir şey. Aggie, her zamanki gibi Jace'e zehir saçarak bakan Jon'u süzdü. Aggie soğuk rüzgârı kesmek için Jace'e sokuldu. Eylül ayında bu kadar soğuk olmasını beklemediği için, ceket giymemişti. Sınır devriyesi, neredeyse on beş dakika sonra otobüsten çıktı.

"Otobüsün altına bir göz atabilir miyiz?"

"Bunun için yasal hakkınız var mı?" diye sordu Sed.

"Evet."

"O zaman ne diye soruyorsunuz?"

Dave otobüsün altındaki bagaj kısımlarının kapaklarını açtı. Köpek bölmenin içini kokladı. Birisinin ceketine pati attı. Memur ceketi yere yerleştirdi. İkinci bir koklayıştan sonra köpek ilgisini kaybetti.

Hiçbir sebep yokken, Jon Jace'e doğru sendeledi ve Jace'i Aggie'nin üzerine doğru yıktı. Jace'in acıyla aldığı soluk, Aggie'nin kaşlarını çatarak Jon'a dönmesine sebep oldu. "Bunu neden yaptın?"

Jace'in pantolonunun cebine bir şey soktuğunu gördü ve ardından boş elini geri çıkardı.

Jon sırıtarak, "Sadece siz ikiniz gözüme daha yakın bir kucaklaşmaya ihtiyacınız varmış gibi göründünüz," dedi. "Aranızda koca birkaç milimetre vardı."

Aggie elini Jace'in cebine soktu. İçinde kurumuş yapraklar olan küçük bir paket hissetti. O piçin ne yaptığını biliyordu. Jon'un esrarını ona geri veremeden köpek paketin kokusunu aldı ve onlara doğru koştu.

"Nerede oğlum?" diye sordu memur.

Kocaman patiler Jace'in göğsünün ortasına yerleşti. Jace irkilerek dikkat kesildi ve yüzü morun çeşitli tonlarına büründü.

"Bekleyin!" Aggie Jace'in sağlam kolunu yakaladı ama ikinci memur Jace'i onun elinden çekerek asfalta yapıştırdı. Kolu askıda olduğu için düşüşünü yavaşlatmasının hiçbir yolu yoktu.

Sed memurun omzunu kavrarken, "Yavaş. Ciddi şekilde yaralı," dedi.

Köpek anında Jace'in cebindeki paketi saptadı. "İyi oğlan," dedi adam köpeğine. "Burada neyimiz varmış böyle?"

Jace, acısından dolayı soluk soluğa kalmış bir halde, "Benim değil," dedi.

"Eminim değildir."

"Doğru söylüyor. Birisi paketi onun cebine üzerine sokuşturdu." Aggie, bulutlara bakarak masum numarası yapmakta berbat bir iş çıkarak Jon'a baktı.

Devriye polisi Jace'in cebindeki paketi kaldırıp inceledi. Yüzünde garip bir ifade belirdi.

Jon kahkahalara boğuldu.

Sed derin bariton sesiyle, "Sen ne sikime gülüyorsun?" diye homurdandı.

Memur paketi açtı ve yeşil yaprakları parmak uçlarıyla çıtırdattı. Kararsız bir nefes çekti. Islattığı parmağını poşetin içine batırdı ve bir yaprağa diliyle dokundu. "Bu kenevir değil."

Jon daha yüksek bir kahkaha attı. "Sadece keklikotu. Yapılmış en iyi şaka, değil mi çocuklar?"

Hiç kimse gülmedi.

"O zaman köpeği tetikleyen neydi?" diye sordu memur. "Keklikotunun peşine düşmez." Paketi köpeğe doğru salladığında köpek burnuyla dürtükleyip sızlandı.

Jon omzunu silkip Jace'e doğru eğildi. "Aşağıda iyi misin dostum?"

Aggie Jace'in ayağa kalkmasına yardım etti. Jace dengesini geri kazanırken sendeledi. Omzundaki bandajdan ve beyaz tişörtündeki birkaç noktadan kan sızıyordu. Jace gözlerinde cani bir ifadeyle, Jon'a doğru atıldı. Aggie kendini ona doladı ve onu durdurmak için ayaklarını genişçe açtı. Başıyla memurları işaret ederken, "Burada olmaz hayatım," diye fısıldadı. "Hakkından daha sonra da gelebilirsin."

"Seni tutması için kız arkadaşına mı ihtiyacın var, küçük adam?" dedi Jon alayla.

"Bu hiç hoş değildi," dedi Eric. Jace'in omzuna dokundu. "Sen iyi misin? Yaran kanıyor."

Jace başını hafifçe sallayarak onayladı, öfkesini bastırmaya çalışırken sertçe soluyordu. Öfkelenmekte haklıydı ve eğer tam

tepesinde iki tane polis dikiliyor olmasaydı, Aggie Jon'un canını çıkarana kadar onu döverdi.

"Memur Bey, onu otobüse götürüp yaralarıyla ilgilenebilir miyim?" diye sordu Aggie.

"Oldukça kötü halde gibi görünüyor," dedi devriye polisi. "Belki de onu bir hastaneye götürmelisiniz."

Jace, "İyiyim," diye mırıldandı. Aggie'ye doğru tökezledi. Aggie onu ayaklarının üzerinde tutabilmek için ona sarıldı.

"Onu içeriye götürebilir miyim?" diye sordu tekrar.

"Evet, burada işimiz bitti. Gitmekte özgürsünüz." Memur Jon'u işaret etti. "Dikkatli olsan iyi olur dostum. Bu hiç komik değildi. Arkadaşının yere yapışmasına hiç gerek yoktu. Oldukça kötü şekilde yaralı olduğu ortada."

"Üzgünüm, efendim." Jon acımasızca sırıttı. "Bir daha olmayacak."

Grup otobüse doğru yöneldi, Aggie'ye doğru ağır bir şekilde yaslanan Jace'in arkasından yavaşça yürüyorlardı. Aggie onun nasıl olup da hâlâ ayaklarının üzerinde kaldığını bilmiyordu. Genç kadın Jon'un ağzını burnunu dağıtacaktı.

"Ona yardım etmeme izin ver," diye önerdi Brian.

Brian Jace'in kolunu tuttu ve Aggie'nin üzerindeki ağırlığını hafifletti.

"Ben iyiyim," dedi Jace.

"İyi falan değilsin," dedi Brian. "Ve seni hastaneye götürüyoruz. Trey'in yaptığını yapmana ve tıbbi yardım görmemek için bizi ikna etmeye çalışmana izin vermeyeceğiz."

Eric tezahürat yaptı: "Kamusallaştırılmış tıp için; hurrah!"

"O ayrıcalıktan yararlanmak için Kanada vatandaşı olmalısın, salak," dedi Sed.

"Sana buraya taşınacağımı söylemiştim."

Brian, Jace'in merdivenlerden çıkmasına yardım ederken Trey, "Dave, o polise en yakın hastanenin nerede olduğunu

sor," dedi. Aggie onları bir adım arkadan takip ederken, Jace geriye doğru düşerse tutmak için kendini hazırladı.

"Hastaneye gitmiyorum," dedi Jace. Güçlükle soluyordu. "Sadece rüzgâr yüzünden biraz sersemledim."

"Her yere siktiğimin kanını akıtıyorsun." Aggie'nin bir adım arkasından gelen Trey konuştu. "Kan değerlerin zaten düşük değil miydi senin?

"Sadece birkaç litre," dedi Jace. "İyi olacağım. Sadece bir dakikalığına uzanmam gerek."

Ve uzandı da. Basamakların hemen tepesinde, yere uzandı.

Bölüm 31

"Bizsiz gidin," dedi Aggie. "Bir yerlerden bir araba bulurum ve birkaç güne kadar sizi yakalarız. Nasılsa konsere çıkamayacak. Zaten Kıç Kafa Jon'u yanınızda getirmenizin bütün sebebi bu değil miydi?"

Sed, "Kıç Kafa'yı getirmenin pek de parlak bir fikir olduğundan emin değilim," diye mırıldandı. "Şu uyuşturucu operasyonu şeyini bir şaka gibi gösterdiğini biliyorum ama eğer Jon'u tanıyorsam, saklayacak bir şeyi olduğu için dikkatleri kendi üzerinden uzaklaştırmak istediğini söyleyebilirim."

"Artık temiz Sed," dedi Eric. "Artık grubun turnelerde yasadışı ilaçlara tolerans göstermediğini biliyor. Bizimle gelmesini istemeden önce ona söyledik."

Sed Eric'in kafasının arkasını tokatladı. "Kahrolası bir beyin edin dostum. Bu konuda dürüst olduğunu mu düşünüyorsun? Tekrar sahnelerde olmayı her şeyden çok istiyor. Jace'e karşı neden bu kadar acımasız davranıyor sanıyorsun?"

"Çünkü Jace kolay bir hedef."

Sed gözlerini devirdi ve dikkatini Aggie'ye çevirdi. "Yarın akşam burada, Vancouver'da bir konserimiz var. Bize ihtiyaç olur diye muhtemelen bir gece daha şehirde kalabiliriz ve yine de Edmonton'daki konserimize yetişiriz. O zamana kadar Jace daha iyi hissediyor mu diye bakarız. Eğer hissetmiyorsa, siz ikiniz bize daha sonra katılırsınız."

Aggie kafasını sallayarak onayladı. Aggie, grubun liderinin boşu boşuna Sed olmadığını fark etti. Adam doğuştan yetenekliydi.

"En iyisi onu mümkün olduğunca uzun süre hastanede tutmak," dedi Sed.

Eric güldü. "Bu da eğer şanslıysan, en fazla bir gün demek. Doktor tek ihtiyacı olan şeyin yatak istirahatı olduğunu söyledi."

"Ve sert davranmak yok," diye ekledi Sed.

Aggie'nin gözleri kısıldı. "Tüm bunlar Jon'un hatasıydı."

"Ben Jon'la baş ederim," dedi Sed.

"İyileştiğinde Jace'in Jon'la kendi kendine baş etmesine izin ver."

Sed başını eğip Aggie'ye baktı. Bir an için Sed'in ona bağıracağını düşündü, fakat adam kafasını sallayarak onayladı. "Ona bu fırsatı sağlayacağım."

Aggie gülümsedi.

"Ne yazık ki şimdi provaya gitmemiz gerekiyor. Jon biraz paslanmış."

Eric homurdandı, "Gölün dibinde kalmış yüz yıllık eski bir demir kapı gibi."

Aggie, "Sağ olun çocuklar. Aramanız gerekir diye size cep telefonu numaramı vereyim," dedi.

Onlar ayrıldıktan sonra Aggie, Jace'in yatağının yanındaki koltuğa çöktü. Bir süre onun uyumasını izledi. Jace'in gönüllü olarak birkaç günlüğüne hastanede kalmasını umdu. Jon'un etrafta dolanmasının yarattığı sinir harbinin Jace'i etkilediğini biliyordu. Esnerken bir fincan kahve almaya karar verdi ve koridorun sonundaki otomata doğru yürüdü. Cep telefonu çaldığında, gruptan birisinin olduğunu düşünerek anında cevap verdi.

"Artık benimle konuşuyor musun?" diye sordu annesi.

"Hayır."

"Yakında eve dönecek misin?"

"Hayır."

"Dün gece düzenli müşterilerinden birisi uğradı. Sana kulüpten ulaşmaya çalışmış, ama kulüptekiler senin uzun bir tatile çıktığını söylemişler."

Büyük ihtimalle de kalıcı bir tatile. Roy'u arayıp işe ne zaman geri döneceğinden emin olmadığını söylediğinde adam

kudurmuştu. Aggie kahvesini tezgâha koydu ve duvara yaslandı. Annesi büyük konuları konuşmaya hep çekimser ifadelerle başlardı. "Sen de ona şehir dışında olduğumu söyledin, değil mi?"

"Benden hoşlandı."

"Kim?"

"Gary."

Rezil Gary mi? "Onu zindana almadın, değil mi?"

"Belki."

Aggie işaret parmağıyla burnunun kemerini sıktı. "Anne, eğer ne yaptığını bilmiyorsan birisine gerçekten zarar verebilirsin."

Kahkaha attı. "İyi de, tüm olay o değil mi zaten?"

"Hayır. Ben kendi başıma çalışmaya başlamadan önce, iki sene boyunca başka birinin yanında eğitildim."

"Sen beni eğitebilirsin." Sesi gerçekten de heyecanlı geliyordu. Şimdilik. Aggie onun bir kere gerçek *işe* girdikten sonra, dikkatini sadece üç saatliğine o işe vereceğini biliyordu.

"Sen benim yaptığım şeyden utanmıyor musun?" dedi Aggie.

"Utanmak mı? Hayır bebeğim, senden asla utanamam. Sadece yirmi altı yaşındasın ve tüm şu başardıklarına bir bak. Güzel bir evin var. Oldukça iyi bir maaşın. İki iş yürütüyorsun. Senin için iki kurşun yiyecek kadar seni seven bir adamın var. Saygıyı hak ediyorsun. Benim neyim var, Aggie? Hayatımda neyi tamamladım? Hiçbir şeyi. Utanması gereken sensin. Kendinden değil. Benden."

Aggie göğüslerinin arasında duran altın rengi plastik kalbi kavradı ve gözyaşlarını bastırdı. "Bu şekilde hissettiğinden hiç haberim yoktu, Anne." Sesi titredi. "Her zaman beni o kulüpten çıkarmayı ne kadar çok istediğini söyleyip duruyordun. Ben sandım ki..." *...benden nefret ediyorsun.*

"Ee, bana erkeklere vurmayı öğretecek misin?"

Aggie kahkaha attı. "Hiç şansın yok."

"Niye yokmuş?"

"Ben uzmanlaştım. Eğer bunu gerçekten yapmak istiyorsan, her konuda iyi olan birisi tarafından eğitilmen gerek."

"Kulağa zor gibi geliyor."

"Zor zaten."

"Zor ve sert şeylerden bahsetmişken. Gary'nin ne kadar sert olduğunu görmeliydin, ben ona şey—"

"Sakın söyleme!" Aggie yüzünün kızardığını hissetti. Hâlâ kızarabildiğini bilmiyordu.

Gri saçlı bir kadın odaya girdi ve kendine bir fincan kahve hazırlamaya başladı. Aggie'ye tatlı bir şekilde gülümsediğinde, Aggie ona karşılık verdi ve yüzünü diğer yöne çevirdi.

"Şu anda bu konuda konuşamam, Anne. Jace'le birlikte hastanedeyim."

"Hastaneden çıktığını sanıyordum."

"Tekrar girdi. Dinlenmesini sağlayamadım."

"Ona âşık olmanın sebebi bu mu? Söylediğin şeyi yapmaması?" Aggie annesinin sesindeki eğlenceli tonu duyabiliyordu.

Durum bundan daha karmaşıktı, ama Jace'i annesiyle tartışmak istemiyordu. "Bilmiyorum. Belki. Gitmem gerek. Uslu duracağına söz ver."

"Tutamayacağım sözler vermem."

Aggie resmen annesinin yüzündeki afacan gülümsemeyi görebiliyordu. "Anne."

"Dikkatli ol. Benimle konuştuğun için teşekkürler." Telefonu kapattı.

Kahvesine şeker ekleyen yaşlı kadın Aggie'ye sırıttı. "Zorlayıcı bir anne mi?"

Aggie homurdandı. "Bu onu hafife almak olur."

"Bende de onlardan bir tane vardı. Annen gittiğinde onu özleyeceksin."

Sanki gitmeye niyeti varmış gibi. Aggie kadına gülümseyerek kahvesini aldı ve Jace'in odasına döndü. Jace, deri botları

dâhil olmak üzere, tamamen giyinmişti ve yatağın kenarında oturmuş Aggie'yi bekliyordu.

Elindeki serum iğnesini çekiştirirken, "Gitmeye hazır mısın?" diye sordu. "Artık iyi hissediyorum."

Aggie iç çekti ve onu caydıramayacağını bilerek yatakta yanına oturdu. "Kahvemi bitirmeme izin ver."

Jace başını sallayarak onayladı ve Aggie fincanından minik yudumlar alırken genç adam gözlerini kendi dizlerine dikti. Eğer annesi Aggie'ye stres kaynaklı kalp krizi yaşatmadıysa, erkek arkadaşının yaşatacağı kesindi.

Bölüm 32

Jace, Aggie'yle birlikte konserin bitmesini ve grubun otobüse dönmesini beklerken, otobüsün koridorunda aşağı yukarı yürüyordu. Aggie mutfak tezgâhının üzerine oturarak onun volta atışını izledi. Aggie, Jace'in bütün gün boyunca gözünün önünden ayrılmasına izin vermemişti, ama en azından onu lanet olası hastaneden çıkarmıştı. Jace'in ona bir borcu daha vardı.

"Niçin gidip konseri izlemiyorsun?" diye sordu Aggie. "Dinlenmiyorsun zaten."

"İzleyemem." Jon'un sahnede, onun müziğini çalmasının düşüncesi bile Jace'i çıldırtıyordu. Tabii onun Jace'in müziği olmadığı gerçeğini saymazsa. Mevcut listelerindeki her bas dizesini Jon bestelemişti. Yeni albüm? Evet, Jace o bestelerle ilgili bir şeyler yapmıştı; üzerlerinde Jace'in izi vardı, ama önceki üç albümün hepsi Jon'undu.

"Neden canını sıkan şeyi bana söylemiyorsun?" Jace önünden geçerken Aggie beline sarılarak onu durdurdu ve kaçmasın diye uzun bacaklarını genç adamın kalçalarına sardı.

Jace gözlerini genç kadının göğüslerinin arasındaki ucuz, kalp şeklindeki madalyona dikti. Hafif, soyulan mücevher parçasını yerinden kaldırırken, "Neden sürekli bu şeyi takıyorsun?" diye sordu.

"I ıh," dedi Aggie. "Hayır."

Jace başını kaldırarak, ona soru sorar gibi baktı.

"Konuyu değiştirmeyeceksin. Buna izin vermeyeceğim."

Jace bakışlarını yere indirerek omuz silkti. Aggie onu daha yakına çekerken, kollarını boynuna doladı.

"Söyle bana Jace. Burada benden başka kimse yok."

Jace doğru kelimeleri bulmak için çabalarken parmak uçlarıyla plastik, altın rengi folyoyla kaplı kalbi okşadı. Hislerini yüksek sesle dile getirmek avuçlarının terlemesine ve kalbinin daha hızlı atmasına sebep oluyordu.

Aggie parmaklarını onun kulağının kenarında gezdirdi. "Sahnede olmayı o kadar çok mu özledin?"

Jace kafasını hafifçe iki yana salladı. Canlı çalmayı seviyordu ama Sed gibi ün, Brian gibi heyecan, Trey gibi eğlence değildi bunun sebebi. Müziğini, ruhunu paylaşmaktan ötesi yoktu... Eric gibi. Yine de canını sıkan şey bu değildi.

"Jon'un seni yerinden etmek için orada elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışmasından mı?"

Jace kafasını sallayarak onayladı.

Aggie'nin parmakları çenesine doğru kaydı. "Bana bak."

Jace derin bir nefes aldı ve gözlerini ona bakmaya zorladı. Aggie'nin ona acıyan bakışlarla bakmasını bekliyordu, ama genç kadının ifadesi o kadar samimi ve şefkatliydi ki, Jace'in kalbi boğazına yükselerek nefesini kesti.

"Yapamayacak. Endişelenme. Senden sadece bir tane var. Tek bir Jace. Sen yeri doldurulamaz birisin." Aggie ona daha çok sarılırken yanağını genç adamınkine bastırdı. "Yeri doldurulamaz," diye fısıldadı.

Jace kol askısını çıkardı ve iki kolunu birden genç kadının bedenine dolayarak onu daha yakına çekti. Aggie'ye dayandı, ona sarıldı. Hayır, Aggie ona sarılıyordu. Onu rahatlatıyordu. Aggie'ye dayanmak o kadar iyi hissettiriyordu ki, bir o kadar da korkutucuydu. Aggie'nin içeri girmesine izin vermek istiyordu. Onu olduğu gibi görmesine izin vermek istiyordu ama ya Aggie'ye bir şey olursa ne olacaktı? Ya Jace'i terk ederse? Ya ölürse? Ya gerçekte Jace'in içinde ne olduğunu görür ve ondan nefret ederse? Jace'ten nefret ederse... Annesinin Jace'ten nefret ettiği gibi. Ve babasının. Ve Kara... Jace bu zamana kadar kimi sevdiyse, hepsi ölmeden önce Jace'ten nefret etmişti.

Jace genç kadının kollarından uzaklaşırken ona arkasını döndü ve el ayalarını şakaklarına bastırdı. O hatıraları düşüncelerinden uzaklaştırmak zorundaydı. Onlarla baş edemezdi. Şimdi olmaz. Asla olmaz. Aggie'yle birlikte olmak o anıları yüzeye çıkarıp duruyordu. Yıllar önce gömdüğünü düşündüğü şeyler. Aggie'nin kalmasına daha fazla ne kadar izin verebileceğini bilmiyordu. Kendi akıl sağlığı için endişeleniyordu.

Aggie tezgâhtan atlayarak onun sırtına yaslandı ve kollarını beline doladı. "İyi misin?"

Jace onun hassasiyetine karşılık vermekten aciz bir halde, genç kadından uzaklaştı.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Aggie. "Bununla ilgili konuşmak ister misin?"

"Hayır, konuşmak istemiyorum." Jace genç kadına doğru elini kaldırdı. "Beni bir dakikalığına yalnız bırak."

Aggie onu tişörtünün önünden kavradı ve Jace'i yatak odasına doğru çekti.

"Konuşmak istemiyorum dedim."

Aggie ona omzunun üzerinden baktı. "Konuşmakla işim bitti, Jace. Senin cezanın vakti geldi."

Genç kadının yüzündeki sert, soğuk ifade onu anında tahrik etti. Evet. Ceza. Bu tam olarak ihtiyacı olan şeydi. Ama Jace'e etkin biçimde nasıl acı verebilirdi ki? Yanında işkence aletlerinden hiçbirisi yoktu. Aggie onu odaya itti ve kapıyı çarparak kapattı. Elleri Jace'in kot pantolonunun beline gitti. Kemerini açtı ve iliklerinden çekip çıkardı.

Aggie, "Arkanı dön," diye emretti.

Deri kıyafeti ve baldırlarına kadar uzanan çizmeleri yokken bile Jace'i tahrik ediyordu. Emreden tavırları Jace'in kalbinin gereğinden fazla kan pompalaması için yeterliydi.

"Vur bana."

"Ne zaman bunu hak ettiğini düşünürsem, o zaman vururum. Bana bir özür borçlusun."

Jace'in alnı kafa karışıklığıyla kırıştı. "Ne için?"

"Saygısızlık. Elini yüzüme doğru kaldırarak, endişemi başından savdın."

Bunu yapmış mıydı? Doğru düzgün düşünemiyordu. Geçmişi aklına geldiğinde asla düzgün düşünemiyordu. "Üzgünüm."

Aggie ona saygıyla seslenmesi gerektiğini hatırlatarak, "Üzgünüm, Sahibe V," dedi.

"Üzgünüm Aggie. Ben sadece... Bazen her şey..." Odaksız bakışlarını yere çevirdi.

Aggie, "Biliyorum bebeğim," diye fısıldadı. "Arkanı dön."

Jace döndü.

Deri sertçe kalçasına çarptığında bütün bedeni ürperdi. Aggie, aynı noktaya tekrar vurdu. Tekrar. Acı yoğunlaştıkça aleti sertleşiyordu. Jace kendisinde bir sorun olduğunu biliyordu. Cinsel heyecanla fiziksel acı arasında kurduğu bu bağ... Ama elinde değildi. Ve Aggie, ihtiyaç duyduğu şeyi ona kendisini eleştirmeden veriyordu.

Aggie Jace'i anlıyordu. Jace, kadının bunu nasıl yapabildiğini bilmiyordu. Bilmek istediğinden de emin değildi.

Aggie, genç adamın kalçasına acı verici darbeler indirmeye devam etti. Jace derinin ısırığını çıplak etinde hissetmek istiyordu ama Aggie ona kıyafetlerini çıkarmasını söylememişti.

"Aletin sert mi, Jace?"

"Evet." Kelimeyi dişlerinin arasından söyledi.

"Göster bana. Pantolonunu aç ve görmem için dışarı çıkar."

Jace onun dediğini yaptı, penisi özgürlüğe kavuşurken daha da sertleşti.

"Çok güzel," diye mırıldandı Aggie. "Çıplak kıçına vurmamı ister misin?"

"Lütfen."

"Pantolonunu dizlerine kadar indir."

Jace beklentiyle titreyerek pantolonunu kalçasından ve baldırlarından aşağıya doğru indirdi.

"Tenin şimdiden oldukça kızarmış, bundan emin misin?"

"Ah, Tanrım, Aggie. Canımı acıt. Lütfen, canımı acıt."

"Pekâlâ, madem bu kadar hoş bir şekilde yalvardın."

Kemer, poposunun duyarlı tenine çarptı. Jace'in bedeni irkildi ve soluk soluğa kaldı. Acıya odaklandı; acıdan oluşan bir örtüye ihtiyacı vardı. Ruhunda karanlık lekeler bırakan canlı acıyı ortadan kaldırmak için, başka türden bir acıya ihtiyacı vardı. Her bir darbeyle birlikte beyaz, sıcak bir his, yokmuş gibi davrandığı karanlığını daha derine bastırıyordu.

Yirmi ya da otuz darbe sonunda Aggie bedenini onun sırtına yaklaştırdı. Boştaki eliyle Jace'in sızlayan, ısınmış poposunu okşadı. Soğuk ve yatıştırıcı. Aggie onu okşamaya devam ederken Jace heyecanla titredi.

Aggie kulağına fısıldadı. "Kendine dokun."

Jace gözlerini açtı ve şifoniyerin üzerindeki aynadan genç kadının bakışlarını yakaladı. Jace'in yansımasını izliyordu, dikkatini onun sert aletine dikmişti.

"Kendime mi dokunayım?"

"Elini şu koca aletine sar ve sıvazla." Jace'in kulağını ısırdı. Jace tekrar ürperdi ama itaat etmedi. Kendine zevk veremezdi. Bunu daha önce hiç yapmamıştı. Şimdi başlamayı da planlamıyordu. Aggie, "Yap," dedi ısrarla.

"Hayır."

Aggie geri çekildi. "Sahibene itaatsizlik mi ediyorsun?"

"Yapamam Aggie."

"Saçmalık."

Aggie kenardaki masaya doğru gitti ve Brian'ın oyuncaklarını tuttuğu çekmeceyi açtı. Jace onu endişeyle izliyordu. Ona ne yapmayı planlıyordu?

Aggie, çekmeceden bir şişe yağ çıkararak Jace'in eline biraz sıktı. Onun elini aletine doğru yönlendirmeye çalıştıkça Jace direnmeye devam etti.

"Aggie, yapma."

"Acı için yalvarmanın tek sebebinin, onu hak etmen olduğunu düşünür gibi bir halin var."

"Hak *ediyorum* zaten."

Aggie kafasını iki yana salladı. "Hoşuna gidiyor. Eğer hoşlanmasaydın seni sertleştirmezdi."

"Hayır. Sebebi o değil," dedi ısrarla.

"Bebeğim, hoşuna gitmesi sorun değil."

"Bu, garip." Jace bunun garip olduğunu biliyordu. Bu yüzden acı için bir sebebe ihtiyacı olduğu konusunda kendisini kandırmaya çalışıyordu. Hoşuna gittiği için değil. Hak ettiği için.

Aggie birleştirdiği ellerini kapattı ve Jace'in yağlı elini aletinin kalınlığında yukarı doğru çekti. Şişmiş başına geldiğinde durakladı. Zevk, bedenini ele geçirirken Jace'in soluğu kesildi. Zaten kıçındaki zonklayan sızıdan dolayı oldukça heyecanlıydı.

"Belki bazı insanlar garip olduğunu düşünebilir," dedi Aggie, "ama ben düşünmüyorum. Hoşuna gitmesi, hoşuma gidiyor. Seni böyle görmek beni baştan çıkarıyor."

"Öyle mi yapıyor?" Aggie Jace'in elini aşağıya doğru çekerek dibine kadar indirdi. Zevk, acının taze olduğu zamanki kadar yoğun değildi. Neredeyse dağılmıştı.

"Evet. Ne istediğini söyle bana, Jace."

"Ben..." Tereddüt etti. "Ben acı istiyorum."

"Başka?"

Birleşik ellerini aletinde tekrar yukarıya doğru kaydırdı. Jace ürperdi. "Ve zevk."

"Kabul etmesi o kadar da zor değildi, değil mi?"

Evet, aslına bakılırsa zor sayılırdı. Daha önce bunu kendisine itiraf etmeyi hiç istememişti.

"Kendini ne kadar hızlı sıvazlarsan, o kadar sert vururum," dedi. "Sana sertçe vurmamı istiyor musun?"

"Evet." Birleşik elleri yağla kayganlaşmış aleti üzerinde daha hızlı hareket etti. Pompaladı. Daha hızlı. Daha hızlı. "Bana sertçe vur Aggie. Canımı acıt."

Aggie onun elini bıraktı ve bir adım geri çekildi. Jace sıradaki darbe için bekledi, ama darbe bir türlü inmedi. Omzunun üzerinden genç kadına baktı. "Bitirdin mi?" diye sordu.

"Elini hareket ettirmeyi bıraktın."

Jace dudağını ısırdı ve gözlerini kapattı, avucunu aletinin zonklayan başından dibine doğru indirdi. Kemer kıçında şakladı. Jace daha hızlı sıvazladı. Aggie daha sert vurdu.

Daha hızlı. Daha sert pompaladı. Aggie'nin cevabının tadına varıyordu. Zevki arttı. Heyecanı yoğunlaştı. Yağlı eliyle duyarlı başı üzerinde çalıştı, parmaklarının arasındaki yivler aletinin kenarını uyarıyordu. Aggie ona o kadar sert vuruyordu ki artık eti isyan edercesine karıncalandı fakat Jace daha fazlasını istedi. Daha fazla.

"Ah, Tanrım, Aggie." Aletini daha da sert sıvazladı, acı ve zevk birleşip bir olana kadar ucuna masaj yaptı. "Bekle. Dur," diye soludu. "Boşalacağım. Bekle." Jace aletini bıraktı. Kemer durdu. "Hayır. Vurmaya devam et, lütfen."

"Kendine dokunmayı bıraktın."

"Evet, biliyorum. Boşalmak istemiyorum. Ben... Ben hak etmiyorum."

"Rahatlaman gerekiyor Jace. Günün sadece on beş saniyesini ayır ve her şeyi ardında bırak. Bunu senin için istiyorum."

"Daha fazla acıya ihtiyacım var."

"Sana inanmıyorum. Ayrıca senin otuz bir çekmeni izlemek beni tahrik ediyor."

Jace omzunun üzerinden tekrar ona baktı, kaşları havaya kalktı. "Öyle mi?"

"Ah, evet." Aggie kırmızı tişörtünü çıkarıp attı ve ardından sutyenini kenara fırlattı. "Memelerime boşalmanı istiyorum bebeğim. Göğüs uçlarımın ne kadar sert olduğunu görüyor musun?"

Hem de nasıl görüyordu. O tomurcuklanmış uçların diline dokunmasını istiyordu. Aggie, kemerle tekrar Jace'in posuna vurdu.

"Devam et. Boşalana kadar sıvazla."

Jace devam etti. Çoğunlukla Aggie yapmasını istediği içindi, fakat içindeki bir yerlerde, zevkin acıyla karışmasından hoşlanıyordu. Tıpkı Aggie'yi kızıştırdığı gibi. Yeterince alamıyordu. Jace birisi ona vururken kendini tatmin etmeyi niçin akıl edemediğini merak etti. Kendini becerebildiği kadar şiddetle sıvazlıyordu, zirveye ulaşması o kadar uzun sürmedi. Jace titreyip soluğu kesilirken Aggie onu çevirdi, önünde dizlerinin üzerine çöktü ve Jace'e göğüslerini sundu. Jace aletini o leziz kürelerin arasına kaydırdı ve göğüslerini birbirine bastırdı. Kasılmalar aletinin dibini yakalarken nefesi aksadı ve menisini Aggie'nin göğüslerinin arasına, üzerine ve boğazına fışkırttı. Bedeni durulduğunda Aggie onu yatağa itti.

"Aman Tanrım, şu anda o kadar azdım ki," dedi Aggie.

"Menimi boşa harcamadan önce söylemeliydin."

"Bu boşa harcamak değildi." Geniş göğsünü ağzına doğru kaldırdı ve diliyle ulaşabildiği sıvıları yaladı.

"Bunu yapmaya devam et, hiç zaman kaybetmeden taş gibi olurum."

Aggie ayağa kalkıp kalan kıyafetlerini çıkardı ve yatakta Jace'in yanına kıvrıldı. "Em onları Jace."

Jace, Aggie'nin sert göğüs uçlarından birisini ağzına almakta hiç tereddüt etmedi. Üstlerinden kendi menisinin tadını aldı. Genç kadının teniyle karışmış tadına bayıldı.

Aggie ürperdi. "Tanrım, kızıştım."

Siktir, hem de nasıl kızışmıştı. Genç kadının elini, kendi karnından aşağıya doğru kaydırıp bacaklarının arasına yerleştirmesini izledi. Parmakları görüş alanından çıktığında başını kaldırdı ve daha iyi bir manzara için genç kadının bedeninde aşağıya doğru kaydı. Aggie iki parmağını şişmiş, ıslaklıktan

damlayan kadınlığında içeri dışarı kaydırıyordu. Diğer eli klitorisini ovalamaya başladı.

"Ah," diye soludu. "Henüz durma Jace. Göğüs uçlarımı em. Lütfen."

Jace ona istediğini vermekle, onun kendisini tatmin edişini izlemek arasında parçalanıyordu. İkisini aynı anda yapamazdı. Aggie ürpererek çığlık attı. Birden kapı açılıverdi. Jon eşikte durdu, hafifçe eğlenmiş görünüyordu. "İkinizin işi bitti mi? Dört tane azgın hatun ve köpüren bir malafatım var. Hiçbiri daha fazla beklemeye gönüllü değil."

Jace, "Siktir git buradan," diye bağırdı.

Jace ayağa kalkıp pantolonunu yukarı çekti ve aceleyle önünü kapadı. Yumruğunu sıkarak kapıya yöneldi. "Saçmalıklarına yeterince dayandım, Jon."

"Kapıyı kilitlememen benim suçum mu?"

Aggie Jace'i kolundan yakaladı, fakat Jace kolunu silkerek onu uzaklaştırdı.

"Kapıda kilit yok, gerzek. Ve kapıyı çalmaman senin hatan," dedi Jace.

Jon'un gözleri Jace'in yanında durmuş, onun dikkatini çekmeye çalışan Aggie'ye kaydı. Jace genç kadına bir bakış attı. Her zamanki gibi güzeldi. Ve tamamıyla çıplak. "Git ve üzerine kahrolası kıyafetlerini giy!"

Aggie, "Bana bağırma," diye homurdandı.

"Aman Tanrım, Aggie, bomba gibisin." Jon başparmağıyla Jace'in yönünü işaret etti. "Bu götlek herifte ne buluyorsun?"

Jace bu pisliğin eziyetine yeterince katlanmıştı. Sınırda üzerine sahte uyuşturucu yerleştirmesinin intikamını hâlâ almamıştı. Jace iki elini birden Jon'un göğsüne yerleştirip itti. Jon otobüste ona eşlik eden genç kızların üzerine doğru tökezledi. Ve genç derken; kızlar gerçekten de gençtiler. Muhtemelen hâlâ lisedeydiler. Jace içlerinden birinin bile yaşının tuttuğuna inanmazdı. Bu herifin aklında neler vardı böyle?

"Otobüsten çık," dedi Jace.

"Sen otobüsten çık. Hâlâ burada ne aradığından bile emin değilim. Ben yokken yerimi tuttuğun için sağ ol, ama geri döndüm ve grubun artık sana ihtiyacı yok."

"Senin ağzından çıkıyorsa, bu sözlerin pek bir anlamı yok," dedi Jace.

"Peki ya hayranlar? Onların ne istediği? En son ne zaman *senin* adını bağırdılar?"

Şey, dürüst olmak gerekirse hiç, ama bu onun için önemli değildi. Sed, Brian ve Trey kalabalığı eğlendiriyordu. Jace sadece kendi işini yapıyordu. Çalarken parçalanmış kalbinin ve yaralanmış ruhunun her bir parçasını ortaya koyuyordu. Spot ışıklara ihtiyacı yoktu. Çocuklar onu kalabalıkla daha çok etkileşime sokmaya çalışıyorlardı, ama...

Siktir, belki de Jon haklıydı. Belki de Jon grup için daha iyiydi. Müzikal anlamda değil. Jace, Jon'dan daha iyi bir bas gitarist olduğunu biliyordu, ama bir şovmen olarak... Jon'un daha dışa dönük bir karakteri vardı. Onun kalabalıkla arasında bir bağ vardı. Sahnede iyi vakit geçiriyordu. Belki de hayranlara gerçekten anlam ifade eden şey buydu. Belki sonuç olarak müzik o kadar da önemli değildi.

Jon sırıttı. "Bu çeneni kapattı, değil mi? Şimdi yolumdan siktir git. Yatağa ihtiyacım var. Ve benim hatunlarımın kendilerini boşaltmalarına gerek yok. Seninkinin aksine." Hâlâ çıplak olan Aggie'ye bir bakış attı. "Aggie, eğer çakılmasına ihtiyacın varsa pantolonum sana her zaman açıktır."

Jace yumruğunu tartmak zorunda kalmadı. Eğitimi ve boksör içgüdüleri bütün kontrolü ele aldı. Yumruğunun ona temas ettiğini hissetmedi bile. Jon yere yığıldı. Jace onu yere yıkarken hissedeceğini düşündüğü memnuniyetten daha azını hissetti. Sağ kolu ve omzu yumruğun ardına koyduğu güce isyan etti, ama acı bile kendisini daha iyi hissettirmedi.

Jace kendini perdeli ranzalardan birisine atıp, yapması gerektiği gibi dinlenmeden önce, "Ona kadınıma bir daha saygısızlık

etmemesini söylemiştim," diye homurdandı. Jon'dan kurtulmanın en hızlı yolu, çabucak iyileşmekti. Aggie'yle eğlenmek ve yumruklaşmak tam olarak iyileşmesini sağlayacak şeyler değildi.

Aggie yerde yüzükoyun yatan Jon'un üzerinden atladı ve üst ranzada "dinlenen" Jace'e bir göz atmak için alt ranzaya bastı. Jace öylesine sert soluklar alıyordu ki, Aggie onun hiperventilasyona uğrayacağından korktu. "İyi misin?"

Jace yastığını kabarttı ama ona bakmak için dönmedi. "Neden bana bunu sorup duruyorsun? İyiyim. Sadece biraz uyumam lazım."

Aggie onun belini okşarken bedenindeki gerginliği hissetti. Sadece birazını ondan almak üzereydi ve sonra... Jon gelmişti.

"Eğer karnın açsa sana yumurta veya başka bir şey yapabilirim."

"Belki sonra."

Aggie, Jace'in ensesine bir öpücük kondurduktan sonra yere indi.

Jon'un otobüse getirdiği kızlardan ikisi tüymüştü. Diğer ikisiyse Jon'un yanında eğilmiş, onu kendine getirmeye çalışıyordu.

"Siz ikiniz kaç yaşındasınız?" diye sordu Aggie.

İkisi aynı anda şakıdı, "On sekiz."

"Evet, ve ben de devasa, kıllı taşakları olan zenci bir adamım." Kızların gözleri genç kadının çıplak bedenine kaydı. Aggie, gerçekten de devasa, kıllı taşakları olup olmadığını kontrol ettiklerini varsaydı. "Sanırım ikiniz de gitmelisiniz. Ben onunla ilgilenirim." Aggie kızları kollarından yakaladı ve çıkışa doğru yönlendirdi.

"Bizi gitmeye zorlama. Trey'le tanışmak istiyoruz."

"Trey? O zaman neden Jon'la birliktesiniz?"

"Bizimle ilgilenen tek o vardı."

Aggie sırıttı. "Anlıyorum. Böylesi biraz daha anlamlı, tabii. Belki bir süreliğine otobüsün dışında beklerseniz Trey gelebilir

ve imza ya da bir şeyler istersiniz." Bu sorunu Trey'in üstüne yıkmaktan nefret ediyordu, ama çocukların otobüste yaşı tutmayan kızlar bulundurmaktan başlarının belaya girmesini istemiyordu. Onları suiistimal etmeyi planlayan sapık yerde bayılmış halde olsa bile.

"Muhtemelen bu en iyisi." Kız yerde kıpırtısız yatmaya devam eden Jon'a bir bakış attı. Kıkırdadı. "Jace gerçekten de onu bayılttı."

"Jace'in kim olduğunu biliyor musun?"

"Tabii ki Jace'in kim olduğunu biliyorum. O gezegendeki en iyi bas gitarist. Onu sahnede görmeyince çok üzüldüm. Tam bir bebek surat. Çok utangaç ve tatlı. Ve tatlıııı. Ve aman Tanrım tatlı, heh." Kız sırıttı ve kendi kendine sarıldı. "Sed o çok hasta olduğu için yerini Jon'un doldurduğunu söyledi."

Aggie bakışlarını kaçırdı. "Öyle bir şey."

"Jace'e söyle, umarım patlayıcı ishalini çabucak atlatır."

Aggie'nin gözleri büyüdü ve ardından kahkahalara boğuldu. "Sed'in millete söylediği şey bu mu?"

"Bizimle kafa mı buluyordu?"

Aggie elinin tersiyle gözlerini kuruladı. "Evet, Sed sizinle kafa buluyordu. Jace'in sağ kolu yaralandı ama en kısa zamanda sahneye geri döneceğinden eminim."

Kız hayal kırıklığı dolu gözlerle Jon'a son bir kez baktı ve ardından otobüsün basamaklarından aşağı atladı.

Eric kapının dışında durdu, şaşkın bakışlarla genç kıza bakıyordu. "Bu akşam Jon'la olacağını sanmıştım."

"Jon bu akşam hiç kimseyle olmayacak," dedi Aggie. "Zemin haricinde."

Kız, "Jace ona bir tane çakıp bayılttı," diye ekledi ve kıkırdadı.

"Dalga geçme!" Eric basamakları çıktı ve koridorun sonunda durdu. "Hâlâ nefes alıyor mu?"

Aggie'ye kolunu doladı ve elini genç kadının kalçasının çıplak teninde gezdirdi. Aggie onun kolundan kurtuldu.

Aggie, "Kontrol etmedim," diye itiraf etti. Bunu cidden umursamıyordu.

"Jace nerede?"

"Ranzada dinleniyor. Onu rahatsız etmeyeceğim. Bugün normalden biraz daha huysuz."

Eric koridordan aşağıya ilerledi ve Jon'u kendine getirmeye çalıştı. Aggie birkaç parça kıyafet bulmak için onların yanından geçti. Geri döndüğünde Eric'in, Jon'un yanaklarını tokatlayışını izlemek için durdu.

"Siktir!" Jon gözlerini açmaya çalışırken küfretti.

"Sana Jace'le uğraşma demiştim," dedi Eric.

"*Sen* onunla uğraşıyorsun ama."

"Bu farklı. Beni seviyor. Ama senin her şeyinden nefret ediyor."

Jon zedelenmiş çenesini ovaladı. "O kısmı gayet açık. Tanrım, adama şaka bile yapamıyorum."

"Ona şaka yapmıyordun." Aggie kollarını göğsünde bağladı. "Pislik yapıyordun ve o da seni benzetti."

"Her neyse." Jon Eric'in uzattığı eli tuttu ve ayağa kalktı. Gözlerini otobüste gezdirdi. "Kızlarım nereye gitti?"

"Umuyorum ki, ailelerinin yanına. Yatma saatleri çoktan geldi," dedi Aggie.

Jon'un gözleri kısıldı. "Bu da ne demek oluyor?"

"On altı yaşından büyük olamazlar."

"Yani?"

Aggie tiksintiyle burnunu buruşturdu. "Domuz."

"İnek."

Jace, "Lanet olası çenenizi kapatacak mısınız?" diye bağırdı. "Uyumaya çalışıyorum."

Jon, "Yatak odasını alabilirsin," diye homurdandı. "Akşam için yaptığım planlarımı mahvettin."

Jace ranzadan atlayarak yatak odasına yöneldi.

"Benim de akşam için yaptığım planlarımı mahvettin, küçük adam," dedi Eric.

Jace omzunun üzerinden Eric'e baktı. "Lütfen onun dört genç kızın ırzına geçişini izlemeyi gerçekten düşünmüyordum de."

Eric sırıttı. "Bir dahaki sefere Aggie ve seni izlememe izin ver, o zaman seni affederim."

"Bununla başa çıkabileceğini sanmıyorum."

Aggie kafasını kaşıdı. Bu herifler neden bahsediyordu?

Eric, "Dene bakalım," diyerek meydan okudu.

Jace, "Gerisi Aggie'ye kalmış," dedi ve yatak odasına girdi. Kıyafetlerini çıkarıp yatağa uzandı.

Eric ellerini göğsünün üzerinde birleştirdi. "Lütfen izlememe izin ver, Aggie. Bir daha asla yoluna çıkmam."

"İzlemek mi? Neyi izleyeceksin?"

Eric, kolunu genç kadının omuzlarına doladı. "Jace ve senin seks yapmanızı, başka neyi olacak?"

"Bu akşam seks yapacak halde değil," dedi genç kadın.

Eric'in nefesi kesildi. "Hayır demedin."

"Evet de demedim." Eric'in parlak mavi gözlerinde beliren aç bakıştaki bir şeyler, Aggie'nin sıvılarının akmasına sebep oldu. Yine.

Bölüm 33

Aggie gözlerini açtığında Eric'in meraklı bakışlarıyla karşılaştı. "Uyanık mısın?"

Genç kadın irkilerek, yastıkla gözlerini kapattı. "Tanrım, sen böyle gözlerini dikmiş bakarken nasıl uyuyabilirim ki?"

"Geçtiğimiz bir saat boyunca uyumakla ilgili hiçbir sorun yaşamadın."

"Bir saattir uyumamı mı izliyorsun?"

"Ev-vet."

"Eric, senin sorunun var."

"Bunun farkındayım. Ben hazırım."

"Ne için?"

"İzlemek için."

"Bu olayın doğallığını ve romantizmini biraz yok ediyor, biliyorsun değil mi?"

Eric arkaya doğru eğildi ve sırtını duvara dayayarak yere oturdu. "Sadece ben burada değilmişim gibi davranın."

"Evet, sanki bu mümkünmüş gibi."

Jace, genç kadının arkasından ona sarıldı. "Erken," diye mırıldandı.

Aggie ona bakmak için döndü. Genç adamın dudakları uysal bir gülümsemeyle kıvrıldı, fakat gözlerini kapalı tuttu.

Aggie, "Üzgünüm. Seni uyandırdım mı?" diye sordu.

"Evet. Gündüz adamı olmadığımı biliyorsun."

Elleri Aggie'nin göğüslerini avuçlamak üzere harekete geçti. Görünüşe göre Eric'in varlığından bihaberdi. Aggie, Eric'in onları izlemesi düşüncesinin niçin onu heyecanlandırdığından ve aynı anda canını sıktığından emin değildi. Gençliğinde

seks salonlarında vahşi zamanları olmuştu ama yıllardır seyirci önünde seks yapmamıştı. O zamanlar, diğer insanların Aggie'nin cinsel hareketlerini ve onun üzerinde sergilenenleri izlediğini bilmek genç kadını oldukça heyecanlandırıyordu. Ama onlar yabancı insanlardı. Bu farklıydı. Bu bittikten sonra Eric'in yüzüne bakmak zorundaydı.

"Onun izlemesine aldırmıyor musun?" diye sordu Jace.

"Orada olduğunu biliyor muydun?"

"Sabahları *o kadar* da sersemlemiş olmuyorum." Sırıtışı yüzüne yayılırken eli genç kadının karnından aşağıya doğru kaydı. "Sanırım seksi olacak. Onun izlemesini istiyorum."

"Ben de," diye mırıldandı genç adam.

Aggie onun kollarında döndü ve parmaklarını Jace'in saçlarından geçirdi. Son günlerde saçlarına jöle sürmüyordu ve Aggie avuçlarının altındaki ve bacaklarının arasındaki bu ipeksi hisse bayılıyordu.

Aggie onu öptü ve genç adamın elini bacaklarının arasına yönlendirdi. "Dün gece hiç boşalmadım," diye fısıldadı. "Ağzını tam burada istiyorum." Jace'in elini kadınlığına götürerek, bacaklarının arasına sıkıştırdı.

"Sanırım bunu halledebilirim."

Aggie'nin külotunu bedeninden sıyırdı ve sırt üstü dönerek genç kadını şaşırttı. Aggie kafa karışıklığıyla alnını kırıştırdığında genç adam sırıttı. "Buraya gel bebeğim. Yüzüme otur."

Aggie örtülerin içinden çıktı ve bacaklarını aralayıp Jace'in yüzüne oturmak için yukarı doğru hareket etti. Jace kollarını onun baldırlarına doladı ve klitorisini emmek için başını kaldırdı.

"Vay canına," diye soludu Aggie.

Jace genç kadının bacaklarının arasındaki kaygan etin her santimini emdi. Dilini onun içine daldırdığında Aggie ürperdi. "Jace."

Jace onun kadınlığıyla öpüşürken, kirli sakalı genç kadının duyarlı etini çiziyordu. Aggie daha fazlasını kaldırmayana

kadar onu öptü, emdi ve yaladı. Aggie genç adamın bedeninde aşağıya doğru kayma niyetiyle geriye çekildi. Jace iki kolunu da onun bacaklarına doladı ve hareket etmesine izin vermedi. Uzun bir andan sonra nefes almak için kafasını çevirdi. Aggie onun soluğunu toparlamasına izin verirken, geriye kayarak göğsüne oturdu.

"Eric, görebiliyor musun?" diye sordu Jace.

"Pek sayılmaz."

"Gel, burada bize katıl."

Eric kendini yatağın üstüne attı.

"Onun katılmasını istiyor musun?" Jace başıyla Eric'in yönünü işaret etti.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Aggie.

"Sana dokunabilir mi?"

Aggie'nin gözleri şaşkınlıkla büyüdü. "Sadece izleyeceğini sanmıştım."

"Sana Eric'le ilgili bir şey söyleyeyim. İzleyerek başlar fakat bazen ucunu kaçırır. Eğer sana dokunmasını istemiyorsan ona izin vermem ama eğer aldırmazsan sana zevk vermeme yardım edebilir."

Aggie kahkaha attı. "Senin tek başına verdiğin zevkle bile baş edemiyorum. Daha fazlasıyla başa çıkabileceğimi mi sanıyorsun?"

Jace onun kolsuz tişörtünü başından çıkardı. Aggie'nin göğüsleri ortaya çıktığında Eric yarı hırlama, yarı inleme arası bir ses çıkardı.

Jace parmaklarını gergin göğüs uçlarından birisinde gezdirirken mırıldandı. "Bence başa çıkabilirsin."

Aggie Eric'e baktı. Onun katılmasıyla ilgili bir sorunu yoktu. Başka bir adamın ona elini sürmesiyle ilgili Jace'in hiç huzursuzluk hissetmemesini biraz cesaret kırıcı bulmuştu. Ya da Aggie'yi çıplak görmesini. Evet, sahnede üstsüz dans ediyordu, ama bu

farklıydı. Bu çok daha kişiseldi. Ya da belki de öyle değildi. Ol-
mak zorunda değildi.

"Bana dokunabilir. Yalayabilir. Emebilir. Becerebilir. Her
neyse."

Eric zafer yumruğunu havaya kaldırırken, "Evet," dedi.

"Hayır," dedi Jace. "Seni becermeyecek. Seni sadece ben
beceririm."

Aggie kendi kendine gülümsedi. Tamam, bu kendini daha
iyi hissettirmişti. Nedeninden emin değildi. Bir sınırı olduğun-
dan falan değildi, ama yine de bir şey vardı işte.

"Ama onun üstüne boşalabilirim, değil mi?" diye sordu Eric.

Jace omzunu silkti. "Bu ona kalmış."

"Bakarız."

Jace onu yatağın ortasına oturtmak için göğsünden kal-
dırdı ve genç kadının yanında diz çöktü. Aggie'nin saçını ke-
nara çekip omzuna nazik bir öpücük kondurdu. "Güzel değil
mi?" diye sordu Eric'e.

"Evet. Harika," dedi Eric katılarak. Aggie'nin göğsüne doğru
elini uzattı ama tenlerinin arasında milimetreler kalınca tered-
düt etti. Aggie'nin göğüs ucu sertleşerek onun parmak uçlarına
doğru uzandı. Eric derin, titrek bir soluk aldı ve sert bir yum-
ruk haline gelen elini bacağına indirdi.

Jace çarpıkça sırıttı. Bu sabah farklı bir ruh halindeydi. Nor-
malden çok daha sakindi. Kendini beğenmiş biri gibi. Aggie
bunu Eric'in orada olmasına ve Jace'in o anda yatak odasındaki
baskın erkeğin kendisi olduğunu bilmesine bağladı.

Jace Aggie'nin çenesini tutup kafasını kendisine doğru çe-
virdi. Onu nazikçe öptü ve saçlarını yüzünden çekti. Aggie'nin
kulağına fısıldadı, böylece Eric ne söylediğini duyamadı. "Bu
sadece seks Aggie, tamam mı? Kendine duygusal anlamda
yüklenme."

Aggie onun ne demek istediğini anlayarak başını salladı. Bu
onların her zamanki duygusal bağlarından eksik olacaktı. Yalnız

olduklarında Jace'in yüreğinin içini gördüğü sürece Aggie'ye
uyardı. "Farkı biliyorum. Eğer bununla bir sorunum olsaydı
'hayır' derdim. Hislerim hakkında endişelenme."

Jace onu tutkuyla öptü ve sonra geri çekildi. Jace ona bak-
tığında genç kadın, onun kendisini Aggie olarak değil, cinsel
bir tecrübe paylaşacağı bir yabancı olarak gördüğü hissine ka-
pıldı. Bu sabah Jace için hissettiklerini unutmaya çalıştı, fakat
bunun kolay olmayacağını biliyordu. Adamı seviyordu. Onun
kendisi için aynı hisleri taşımadığını biliyor, fakat bir gün onun
da kendisini seveceğini umut ediyordu.

Jace dizlerinin üzerinde, genç kadına doğru ilerledi ve di-
lini göğüs ucunda gezdirmek için başını eğdi. Hâlâ tamamen
giyinik olan Eric genç kadına arkasından dayandı, Jace'in onun
göğüs ucunu ağzına çekiştirişini izlerken dudaklarını Aggie'nin
omzuna bastırdı.

Aggie ürperdi. Eric parmak uçlarıyla genç kadının çıplak
kollarını hafifçe okşadı, tenindeki tüyleri diken diken ediyordu.
Aggie geriye doğru kıvrılarak Eric'in sert göğsüne dayandı. El-
lerini kaldırmamaya çalışıyor ve Jace göğsünü emerken onun
saçlarına asılıyordu. Mümkün olduğunca kendini tutmaya çalı-
şacaktı. Bir bakıma iradesini test ediyordu. Göğsündeki çekme
hissi karnına ve bacaklarının arasına doğru yayılırken, rahmi
uysal kasılmalarla sıkılaşıyor, dudaklarının şişmesine ve arzuyla
ıslanmasına sebep oluyordu. Jace dudaklarını Aggie'nin diğer
göğsüne dayadığında Eric, kadının sırtının yukarısına öpücük-
ler kondurdu ve diğer omzuna yerleşti. Böylece Jace'in onu is-
tekle deliye çevirmesini izleyebilecekti.

Aggie'nin elleri yumruk halini aldı. Tüm içgüdüleri ona
Jace'e tutunmasını söylese de, genç adamın ona her istediğini
yapmasına izin veriyordu.

Jace'in elleri Aggie'nin belinin altında kaydı. Eric'in elleri
ise, beline sarıldı. Bir süreliğine Aggie'yi öylece tuttular, ikili bir
sarılmanın içinde. Aggie'nin kalbi beklentiyle çarptı.

Jace, "Onu sırtüstü yatır," diyerek Eric'e talimat verdi.

Eric genç kadının arkasından çekildi ve onu sırtüstü yatırdı. Jace onun bacaklarını dümdüz olana dek çekti ve sol göğüs ucunu emmeye devam etti. Eric sağ tarafına yatıp diğer göğüs ucunu ağzına alınca Aggie'nin soluğu kesildi. Kollarını başının üzerine kaldırdı ve ikisine baktı. Teknikleri tamamen farklıydı. Jace emip diliyle sıvazlıyordu. Eric dişliyor ve dudaklarıyla dindiriyordu. Aggie gözlerini kapatırken başı zevkle geriye düştü. Jace tek elini genç kadının yanından karnına doğru kaydırdı. Aggie genç adamın onu sancıyan sefaletinden kurtarmasını isteyerek bacaklarını araladı. Birkaç saniye sonra Eric'in eli Jace'in hareketlerini kopyaladı.

Parmakları aynı anda bacaklarının arasına doğru hareket ettiğinde Aggie inledi. Genç kadın daha fazlasını kaldıramayana kadar etini sıvazladılar. Bir çift parmak içine kaydı. Aggie hangisinin hangi ele bağlı olduğunun hesabını kaçırdı. Sol göğsünü emen hangi ağızdı, sağ göğsüne fiske atan kimdi bilmiyordu. Başka bir çift parmak kadınlığında kaydı. Birlikte çalışıyorlar, onu genişçe açıp içine daldırıyorlar ve geri çekiyorlardı.

"Ah, bu çok iyi."

Üçüncü bir el klitorisini sıvazladı.

Eric göğüs ucunu bıraktı ve bacaklarının arasındaki olayı izlemek için aşağı kaydı.

"Boşalt onu Jace. Çok yakın. Şuna bak, nasıl da kabarmış."

"Konuşma, Sticks."

"Üzgünüm."

Aggie kadınlığının tepesinde Eric'in nefesini hissetti ve ardından dili klitorisine bir fiske atarak hâlâ onu sıvazlayan parmaklara katıldı. Aggie daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti. Parmaklar ve dudaklar ve diller. Burada. Orada. Sabırsızca kalçalarını hareket ettiriyor, boğazının gerisinden miyavlarcasına sesler çıkarıyordu.

Aggie'nin zevki çabucak arttı ve birkaç saniye sonra rahatlamayla titredi. Eric başını genç kadının karnının alt kısmına

dayadı, parmakları hâlâ içindeydi. Jace, göğüs ucunu ağzından bıraktı, parmaklarını bedeninden çıkardı ve yatağın kenarına sildi.

Eric'in parmakları bir dakika sonra dışarı çıkarak Aggie'yi tamamen bomboş bıraktı.

Eric heyecanla sordu, "Şimdi onu düzecek misin?"

"Henüz değil."

Jace Aggie'yi kalçalarından kavradı ve onu yatağın ayakucuna kadar çekti. Yere, dizlerinin üzerine çöktü ve dilini kadının bedenine soktu. Aggie'nin sırtı yay gibi gerildi ve ürperdi. Genç kadın bir fermuarın açıldığını duyduğunda gözlerini açtı. Eric elleri ve dizlerinin üstünde baş aşağı durmuş Aggie'nin bacaklarının arasına bakıyor, Jace'in onu yiyip bitirmesini izliyordu. Eric tek eliyle uzun, sert aletini kavradı ve Jace'in ritmine göre sıvazlamaya başladı.

"Tadı güzel mi, Jace?"

Jace, Eric'in söylediklerini onaylayarak mırıldandı. "Mmmm."

Aggie Eric'in kendisini yavaşça sıvazlayan elinden gözlerini ayıramıyordu. Jace klitorisini emdiğinde titredi. Jace parmaklarını içine sokup çıkardı; orgazmı öyle çabuk getirmişti ki, Aggie yataktan yükseldi. "Jace!"

Jace onun toparlanmasına zaman tanımadı. Emmeye ve içine daldırmaya devam etti.

Eric, "Evet," diye fısıldadı. Hâlâ izliyor ve aletini okşuyordu. Aggie, Eric'e doğru tek elini uzattı ve parmaklarını hayalarının üzerinde gezdirdi.

Eric'in ağzı açıldı ve gözleri kayarak kapandı.

"Jace. Ona bak. Kendi üstüne boşalmak üzere. Aletini içime it," dedi Aggie. Ona varla yok arası dokunurken Eric'in tepkisini izliyordu. Eğer Jace'in onu yiyip bitirmesi Eric'i bu kadar heyecanlandırıyorsa, Jace'in devasa aleti onu sınırlarına kadar gerdiğinde nasıl heyecanlanacağını yalnızca hayal edebiliyordu.

Jace ayağa kalktı ve genç kadının bacaklarını genişçe açtı. Penisini kavrayarak onun içine bastırdı, genç kadının sıvılarıyla kendini ıslatmak için içeri dışarı kaydırıyordu.

Eric, "Aman Tanrım, bu ateşli," diye soludu. Bakış açısını artırmak için yatakta daha aşağı doğru kaydı.

Jace kendisini içine tamamen gömerken Aggie'nin kalçalarına yapıştı.

"Jace," diye soludu Aggie. Tenindeki tüyler havaya kalktı. Eric onların birbirine ne kadar mükemmel bir şekilde uyduğunu görebiliyor muydu? Aggie, Eric'in bunu fark ettiğini umdu.

Jace, "Harika hissettiriyorsun," diye fısıldadı.

Jace geri çekildi, gözleri bedenleri arasındaki olaydaydı. Birkaç santimini ucu ucuna içinde bıraktı, ardından ileriye saldırdı. Bedenleri birleşirken Aggie çığlık attı. Jace aralarındaki tanıdık ritmi anında bularak temposunu yakaladı.

"Tanrım ben şimdiden boşalmak üzereyim," Eric soludu. "Bu ritim çılgınca."

"Mükemmel," dedi Aggie. "O mükemmel. Ritmi... Mükemmel."

"Evet, eğer hedefin boşalmaksa. Tanrım, dostum. Bunun onu ne kadar ıslattığını duyabiliyorum. Nasıl hissettiriyor?"

"İpeksi," Jace mırıldandı. "Kaygan. Sıcak."

Eric sızlandı.

"Sıkı. Yumuşak."

Eric aletini tutuşunu gevşetti, kendini Jace'in derin darbeleriyle aynı zamanda sıvazlamaya devam ederken, derisini çok daha nazikçe sıyırıyordu. "Yumuşak," diye mırıldandı. "Aggie, Jace'in içinde olması nasıl hissettiriyor?"

"Dolu. Sert. Sıcak. Kalın. Sert. Dolu. Dolu. Aman, Tanrım."

Jace uzun bir süre aynı acımasız tempoyla devam etti. Aggie Jace'e bakmak için başını kaldırdığında genç adamı kendisini izlerken buldu. Jace sevecenlikle gülümsediğinde genç kadının kalbi eridi. Eric'in onlara katılmasına izin vermenin aralarındaki

bağı güçlendirmesi garip görünüyordu. Sanki bir şahide sahip olmak ve bunu paylaşmak, duygusal bağlarını azaltmak şöyle dursun, daha da derinleştiriyordu. Aggie bu anlaşmayı kabul ederken bunu hiç beklememişti. Eric'in varlığının deneyimi ucuzlaştırmasını bekliyordu.

Eric inleyerek Aggie'nin dikkatini çekti. Menisini genç kadının karnının alt kısımlarına fışkırttı, kendini bırakırken kontrolsüzce titriyordu. "Lanet olsun," diye soludu.

Jace, "Şimdiden bittin mi?" diye mırıldandı. Hâlâ aynı ritmi koruyarak Aggie'yi orgazmın eşiğinde tutuyordu.

"Şimdiden mi? Daha ne kadar devam etmeyi planlıyorsun?"

"Ah, en az bir saat. Ama kondomum olmadığı için o kadar uzun süre dayanamayabilirim. Aggie'nin bedeni cennet gibi."

"Kalıbımı basarım öyledir."

Eric başını eğdi ve Aggie'nin klitorisini emdi. Merkezinden zevk dalgaları yayılırken Aggie'nin sırtı gerildi, Jace'in aletinin çevresinde sertçe kasıldı. Beklenmedik bir rahatlamayla çığlık attı.

"Ah, Tanrım, durma. Durma," diye yalvardı. Durmadılar. Jace darbeler yaparak onu sadece kendisinin yapabileceği şekilde doldurdu ve Eric genç kadının ilk orgazmı dindikten sonra bile klitorisini emmeye devam etti.

Aggie, "Tekrar boşalacağım," diye çığlık attı. "Ah. Ah."

Eric onun göğüslerini sıktı, genç kadın ikinci kez boşalırken göğüs uçlarını çimdikliyordu.

Zevk o kadar yoğundu ki, Aggie neredeyse gözyaşlarına boğulacaktı.

Jace içinden çıktı.

"Hayır," diye soludu genç kadın. "Lütfen durma."

"Eric." Jace onun dikkatini çekmek için seslendi.

Eric, Aggie'nin klitorisini emmeyi bıraktı ve genç kadın işkenceyle inledi.

"Benim sıram mı?" diye sordu genç adam.

"Hayır, pozisyonu değiştiriyorum."

Jace Aggie'yi elleri ve dizlerinin üzerine çevirirken Eric uzaklaştı.

"Ah siktir, işte bu," dedi Eric.

Jace yatağın üzerine çıktı, Aggie'nin arkasında diz çöktü ve genç kadının dizlerini ayırdı.

"Bekle," dedi Eric. "Hemen sokma."

Jace güldü. Bundan hoşlanmış gibi görünüyordu. Aggie'nin bu birleşmeden beklemediği bir diğer şey de buydu, işte.

Eric, başı Aggie'nin bacaklarının arasına gelinceye kadar genç kadının altında sırtüstü kaydı. Bulunduğu yerden patlamak üzere olan aksiyonu izleyebilecekti. Genç adamın kalçaları, Aggie'nin yataktaki ellerinin arasındaydı ve Aggie aşağıya bakınca, Eric'in aletini görüyordu.

"Tamam, sen hazırsan ben de hazırım," dedi Eric.

Aggie kahkaha attı. Jace'in penis ucunun kadınlığının sırtına dokunduğunu hissetti ve kahkahası işkence dolu bir inlemeye dönüştü.

"Yavaş," dedi Eric tatlı tatlı. "Çok yavaş kaydır."

Jace gerçekten yavaşça kaydırdı. Aggie, Eric'in aletinin buna karşılık olarak heyecanla kıpırdayışını izledi.

"Tanrım, şunun esneyip seni yutuşuna bak. Ve çok güzel de kokuyor."

Eric ellerini kaldırıp genç kadının karnında aşağı yukarı gezdirdiğinde Aggie ürperdi.

"Derin, Jace. Onun derinliklerine gir."

Jace aletini zaten tamamen sokmuştu ama kendini daha derine itmek için genç kadına yüklendi.

"Ona zevk ver Eric. Yoksa gidersin," dedi Jace.

Eric'in parmakları genç kadının göğüs uçlarını buldu ve onları durmaksızın sıvazlamaya başladı.

"Bu iyi hissettiriyor mu Aggie?" diye sordu Jace.

Aggie, "E-evet," diye soludu. Kendini Jace'in aletiyle uyarmak için kalçalarını ona doğru bastırdı. İleri doğru hareket etti

ve ardından onu tekrar derin bir şekilde içine almak için kalçalarını geriye ittirdi.

"Sanırım onu düzmeni istiyor, Jace."

"Evet." Aggie inledi. "İstiyorum."

Jace hareket etmeye başladığında Eric'in aleti uzayıp kalınlaştı. Jace'in parmağı genç kadının anüsüne kaydı ve Aggie'nin bacakları büküldü. "Evet, Jace, bu çok iyi. Popomla oyna. Eric," diye soludu, "klitorisimi ovala. Ovala."

Eric tek eliyle Aggie'nin klitorisini ovalarken diğer eliyle artık tamamen ereksiyon olan aletini kavradı. Aggie, Jace onu iri penisiyle doldurup parmak uçlarını anüsüne sokarken, Eric'in aletini sıvazlayışını izlemeye bayılmıştı. Eric'in aletinin başında, tek bir damla zevk suyu parladı. Aggie, onun bu davetkâr görüntüsüne karşı koymaktan aciz bir şekilde başını eğdi ve yaladı. Tuzlu. Tatlı.

Eric, "Ah tatlı cennet," diye soludu.

Cesaretlenen Aggie, Eric'in aletinin başını ağzına alarak emdi. Eric'in tüm bedeni sarsıldı. Jace temposunu tutturdu, darbeleri derin ve istikrarlıydı. Jace iki parmağının tamamını genç kadının poposuna soktu ve kadınlığına darbeler yapmaya devam ederken aletinin başını uyarmak için parmaklarını kıvırdı. Aggie çığlık attı, Eric'in penisinin ıslak başının çevresinde kesik kesik soluyordu. Eric genç kadının klitorisini daha hızlı sıvazladı. Kendini biraz daha hızlı sıvazlıyordu. Jace her darbeyle birlikte, zevkini daha yüksek sesle dile ifade ediyordu.

"Boşalt onu, Eric. Boşalt onu."

Aggie'yi boşaltan Eric değildi; Jace'ti. Onun kalın aleti. Onu dolduruşu. Ovalayışı. Aggie'yi derinden dolduran parmakları. Ovalaması, olayı daha heyecanlı hale getiriyordu.

Genç kadının bedeni rahatlamayla sarsılırken, Jace parmaklarını yavaşça onun anüsünden çıkardı.

Aggie kaç kere boşaldığının hesabını yitirdi. Genç kadın düşünürken Eric'in aletini emiyordu, fakat çoğu zaman onun, altında ne yaptığına dikkat edemeyecek kadar çıldırmış haldeydi.

Jace'in temposu artarken boğazının gerisinden soluğu kesildi. Son anda geri çekildi ve şaşkın, rahatlamış bir çığlıkla Aggie'nin sırtına boşaldı.

"Az önce büyük atışı mı kaçırdım?" diye sordu Eric. "Ah, siktir."

Jace yatakta genç kadının yanına yığıldı, hâlâ zorlukla nefes alıyordu. "Nefesimi toparlamama izin ver, baştan başlarız. Bir dahakine daha iyisini yapacağım. Bu kadar çabuk boşalmaya niyetli değildim."

"Daha iyi mi? Neyden daha iyi? Bu harikaydı," dedi Aggie. Hâlâ çoklu orgazmın sarsıntılarıyla titriyordu. "Harika."

Jace hareket etmeden yanında uzandı, gözleri kapalıydı.

"Tamam, tamam," Eric soluk soluğaydı. Ürperirken kendi karnının üzerine fışkırttı.

Sıkı yumruğunun içinden sıvılarını pompalarken inledi. "Tanrım, buna ihtiyacım vardı."

Eric sakinleştiğinde nefesi hâlâ titrek soluklar halinde çıkıyordu. Jace gözlerini zorlukla açtı. Aggie'ye kibarca gülümsedi ve kalkmaya çalıştı. Kendini tek kolu üzerinde kaldırmayı başarmıştı ki tekrar yatağa yığıldı.

"Sorun nedir?" diye sordu Aggie.

"Sanırım biraz kahvaltı yapmam gerek."

Jace yine bitkinleşmişti. Aggie, "Tamamen iyileşene kadar seks yok," dedi.

"İyi olacağım. Sadece açım."

"Ben gidip biraz çırpılmış yumurta yapayım," dedi Eric. Karnındaki menisini kuruladı ve yumuşayan penisini mavi iç çamaşırının içine tıktıktan sonra kapıya doğru ilerledi. Eric ortalıkta her zaman iç çamaşırıyla dolaşmalıydı. Yüce Tanrım, o uzun, sırım gibi bedeni ciddi anlamda gözlere şenlikti.

Jace umutsuzca seslendi, "Bekle!"

Eric kapıda durarak, omzunun üzerinden soru sorarcasına ona baktı. "Ne?"

"Bu kez baharatlarla yaratıcılık yapmaya çalışma. Yalnızca tuz ve biber."

"İşin eğlencesi nerede?" Eric sırıttı ve kapıyı arkasından kapatarak yatak odasından çıktı.

"Aggie, onu durdurmak zorundasın." Jace, sanki Eric bir cinayet işlemek üzereymiş gibi fısıldadı. "Son seferinde kırmızı biber, tarçın, sarımsak ve fesleğeni karıştırdı."

Aggie'nin burnu kırıştı. "Yumurtanın içine mi?"

"Ve ben açlıktan geberiyorum. Yemek yemem lazım."

Aggie genç adamın dudaklarını öpüp yataktan kalktı. "Ben hallederim bebeğim. Sen dinlen." Kıyafetlerine uzandı.

Aggie, Muppet Show'daki İsveç Aşçı gibi davranan Eric'in peşinden gitti ve domuz pastırması kızarttı. Eric ne zaman devasa tavadaki çırpılmış yumurtaya baharat serpmek için uzansa, Aggie onun elini şamarlayarak uzaklaştırıyordu. Eric yaptığı diğer her şey gibi yemek pişiriyordu: tüm kalbiyle çalan bir bateristin ritmiyle ve toplayabildiği kadar coşkuyla. Aggie bundan sonra aralarında biraz tuhaf bir ilişki olacağını düşünürken (daha az önce karnından onun menisini yıkamıştı sonuçta), Eric genç kadının çevresinde hiç de farklı davranmıyordu. Farklı olan bir şey varsa, o da Eric'in öncekinden çok daha rahat ve arkadaş canlısı görünmesiydi.

Aggie domuz pastırması dilimlerini yağını emsin diye kağıt havlunun üzerine yaydı ve etleri kızarttığı tavanın içine donmuş mücverleri attı. Yağ sıçramasın diye tavanın kapağını kapattı.

"Neden biraz ekmek kızartmıyorsun? Ekmek şuradaki dolapta." Eric spatulasıyla bir dolabı işaret etti.

Aggie ekmek paketini açmakla meşgulken Eric yenibahara uzandı.

"Hayır." Aggie şişeyi onun elinden kaptı.

"Üzerinde yenibahar yazıyor," dedi Eric. "Bu, bütün baharatlar yerine kullanılabilir demek, değil mi?"

"Eric, o boku herkes yemeklerini güvenli bir şekilde aldıktan sonra kendi yumurtana ekle."

"Güvenli mi? Sıkıcı demek istedin sanırım."

"Yumurtaların sıkıcı olması gerekir."

Jace yatak odasının kapısını açtı ve aksayarak masaya doğru yürüdü. Üzerinde kot pantolonundan ve kol askısından (artık çok az kullanmaya başlamıştı, onu taktığına göre omzu gerçekten de canını sıkıyor olmalıydı) başka bir şey yoktu. Yemek masasının bulunduğu kabine kaydı. Sol dirseğini masaya koyarken, alnını eline dayadı.

"Adamı kıçı çıkana kadar sömürdün, Aggie. Şuna bak."

Ah, ona seve seve bakardı. Mmm.

Jace, "Kapa çeneni Sticks," diye mırıldandı.

Kızarmış ekmekler çıktığında Aggie bir dilimini yağladı ve Jace'e uzattı. "Yumurtayı beklerken bunu ye."

Jace kafasını elinden kaldırdı, genç kadının poposuna sevgiyle vurdu ve ekmeği aldı. "Sağ ol."

"Yemek kokusu alıyorum," dedi Brian, ranzasından dışarı sarkıyordu. "Güzel kokuyor. Kim pişiriyor?" Gözlerini parlak ışığa alıştırmak için kırpıştırdı ve ocağın başındaki Eric'e odaklandı. "Sticks? Boş versene. Açlıktan geberirim daha iyi." Perdesini yeniden kapattı.

Jace, "İyi," diye seslendi; ağzı tostla doluydu. "Bana daha çok kalır."

"Aggie Eric'i kontrol altına aldı," dedi Trey. Ranzasından aşağıya atlayıp tezgâhtaki pastırmalardan birisini yürüttü.

Trey, Jace'in karşısına oturdu ve ona bir parça pastırma uzattı. "İyi misin adamım?"

"Evet."

Sed ranzasından çıktı ve kabinde Trey'in yanına kaydı. İri bedeni, kabinde hak ettiğinden daha fazla yer kaplıyordu. "Ben varım," dedi. Trey'in domuz pastırmalarından almaya çalıştığında, eline bir tokat yedi.

Brian ranzasından atladı. "Hepiniz gıda zehirlenmesinden öleceksiniz, yola yalnız devam etmemin bir anlamı yok."

"Myrna'yı düşün," dedi Trey.

"Şu anda büyük ölçüde midemle düşünüyorum." Brian Jace'in yanına kaydı. "Dostum, hastaneden bu kadar çabuk çıkmak istediğine emin misin? Epey hasta görünüyorsun."

Aggie kendini birdenbire suçlu hissetti. Eric'le birbirlerine baktılar. Mücverleri çevirirken Eric'e, "Bu sabah uyumasına izin vermeliydik," diye fısıldadı.

"Normalde öğlene kadar yataktan çıkmıyor. Sabahları hep bok gibi görünür."

Aggie buzdolabına gitti ve bir şişe portakal suyu bulana kadar biraları kenara itti. Portakal suyunun kapağını açarak Jace'in önüne yerleştirdi. "Al bebeğim, iç şunu."

Jace, Aggie'nin hassaslığı üzerine kızardı ve bu, masadaki diğer adamların gözünden kaçmadı.

"Evet, bebeği, bütün suyunu iç bakalım," dedi Trey. "İyi bir miniş adam ol."

Brian Jace'in yanağından makas aldı. "Nasıl da tatlı, miniş bir bebek değil mi? Suluğundan bütün suyunu içmeliii."

Jace kaşlarını çattı ve Brian'ın eline vurarak onu uzaklaştırdı.

Aggie sırıttı. Çocuklar onu seviyordu. Onunla durmaksızın kafa bulmalarının sebebi buydu. Onların sevimli, küçük erkek kardeşleri gibiydi. Niçin Jace bunu göremiyordu? Belki de Aggie, zaten orada olan bir şeyi görmesine yardım edebilirdi.

Bölüm 34

Jace sahnenin arkasında durup rodilerin Edmonton konseri için sahneyi ayarlamalarını izledi. Onlar işini tamamlayana kadar burada takılabilirdi. Sonra ayrılması gerekiyordu, çünkü Jon konser için grupla birlikte prova yapacaktı. Jace kendini bunu izlemek için zorlayamazdı.

Ertesi gece bu alanda bir senfoni konseri olacaktı ve orkestranın enstrümanları şimdiden gelmişti. Sahnenin arkasındaki arka duvar boyunca dizmişlerdi, bu da Günahkârlar rodilerinin kendi sahne bölümlerinde manevra yapmasını zorlaştırıyordu. Başını kaldırıp sahneyi donatmalarını izlemekten sersemleyen Jace, senfoninin büyük piyanosunun taburesine kıvrıldı. Ağır bir şekilde oturup derin bir nefes aldı. Belki de bir hastaneye yatmalıydı. Gücünü geri kazanıyor gibi görünmüyordu. Büyük ihtimalle bunun Aggie'yi sürekli olarak tatmin etme ihtiyacıyla ilgisi vardı. Ellerini genç kadından uzak tutması imkânsızdı. Jace bunu denemeye çalışmıyordu bile.

Piyanonun tuşlarına dayandı ve tuşlar uyumsuz sesler çıkardı. Birisi tuşların üzerini kapatmayı unutmuştu. Jace oturakta döndü, ağır tenteyi enstrümanın üzerine kapattı ve tahta tuş kapağına bağlı küçük çıkıntıya uzandı. Bileği tuşlara çarptı. Aniden zamanda geriye doğru ışınlanırken bocaladı. Neredeyse yanında oturan annesini hissedebiliyordu. Kolu genç adamın koluna, bacağı da bacağına dayanıyordu. O zamanlarda Jace, annesi için gerçekten de önemli biriymiş gibi davranırdı.

Jace kol askısını kenara itti ve parmaklarının tuşlara yerleşmesine izin verirken ayaklarını pedallara koydu. Parmakları tanıdık bir melodiyi bulurken kesinlikle annesini hissediyordu. Hatta onu duyabiliyordu bile. Güçbela anlaşılan fısıltısıyla

konuşuyordu. Müziği çalma Jason, bırak müzik seni çalsın. Kendini ona ver. İçine girsin. O canlı. Hissediyor musun?

Müzik canlıydı. Hissediyordu. Her zaman hissetmişti. Müzik onun için kendi varlığından daha gerçekti.

Jace melodinin onu ele geçirmesine izin verdi. Tuşların üzerinde gezinmeleri için parmaklarını özgür bıraktı. Yanındaki, annesinin parmaklarının yerleşmesi gereken tuşlar, sessiz kaldı. Fakat Jace, sanki annesi yanında oturuyormuşçasına, onun çaldığı melodiyi duyuyordu. Şarkının sonuna geldiğinde son nota çaldı ve annesi solarak uzaklaştı.

"Piyano çaldığını bilmiyordum," dedi Aggie. "Bu çok güzeldi." Yanındaki tabureye kaydı. "Bir şey daha çal."

Jace kafasını iki yana sallayarak tuşları gizlemek için örtüyü aşağıya doğru çekti. Aggie'nin çalması konusunda üstelememesi için, kolunu aceleyle askısına soktu. Aggie onun sol elini tutup sıktı. Bu kadın nasıl oluyor da her zaman en kırılgan olduğu anları biliyordu? Akbabalarının leş kokusunu almaları gibi, başında dönerken aşağı dalmak ve kalbini söküp çıkarmak için mükemmel fırsatı kolluyordu.

"Çalmayı nereden öğrendin?" Aggie boştaki eliyle Jace'in saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. Saçları havaya dikemeyecek kadar uzamıştı ve diplerinin rengini açması gerekiyordu ama sahneye çıkmayacağı için canını sıkmadı.

Tuşları gizleyen parlak, siyah kapak bulanıklaşarak odağından uzaklaştı. "Annem öğretti."

"Gerçekten de yetenekli biri olmalı."

"Evet. Müzik gerçekten sevdiği tek şeydi."

Genç kadının eli onun belinin altına doğru kaydı ve Jace'e dayandı. "Ve sen. Seni de seviyordu."

Jace kafasını hafifçe iki yana salladı. "Hayır. Beni asla istemedi."

"Buna inanmıyorum."

Jace, içindeki öfkeyi buldu; onu buldu ve ona tutundu. "Ne düşündüğün sikimde bile değil."

Jace onu kenara itti ve kalkmaya çalıştı ama Aggie onun beline asılarak tekrar piyano taburesine çekti.

"Buna da inanmıyorum. Konuş." Bir elini genç adamın yüzüne doğru kaldırıp Jace'in başını çevirdi. Jace onun gözlerine bakamazdı, o yüzden gözlerini çenesine dikti. "Konuş benimle Jace."

Jace konuşmak istemedi. İçine atmak istedi. Neden onu tek başına bırakmıyordu ki?

"Neden annenin seni istemediğini düşünüyorsun? Anlat bana."

Göğsündeki acı boğazına doğru çıkarak Jace'in soluğunu kesti. "Çünkü..." Derin, titrek bir nefes aldı. "Çünkü bana söyledi. Her gün söylerdi."

Jace gözlerinin ardındaki sızlayan sancıyla mücadele etti. *Erkekler ağlamaz, oğlum.* Evet, baba. Biliyorum. Biliyorum. Onun hatası. Aggie'nin. Beni yalnız bırakmıyor. Sürekli zorluyor. Ve zorluyor.

"Tam olarak ne söyledi, Jace?" diye sordu Aggie. "Belki yanlış anlamışsındır."

Jace acı bir kahkaha attı. "Evet, ben sadece aptal bir çocuktum. Yanlış anlamış olmalıyım." Aggie'yi uzaklaştırıp ayağa kalktı. Kontrolünü tekrar sağlayana kadar gidip kendini erkekler tuvaletine kilitleyecekti. Aggie onu orada da takip edemezdi herhalde.

Aggie onu tekrar tabureye itti. Jace sırtını piyano tuşlarını koruyan kapağa çarptı ve omzundaki iyileşmekte olan yaradan bedenine kesif bir acı yayıldı. Aggie bacaklarını ayırarak onun kucağına oturdu ve Jace'le yüz yüze geldi. Tek eliyle genç adamın çenesini kavradı. Gözlerinde şu soğuk, dominatriks bakışı vardı. Bu bakış, Jace'in dikkatini derhal çekmeyi başardı.

"Benden bu kadar kolayca kurtulamayacaksın. Bana öfkeliymiş gibi davranabilirsin, ama bu beni başından savamayacak."

"'—miş' gibi davranan kim?"

"Sensin. Bana, annenin seni bu kadar derinden yaralayacak ne söylediğini anlat."

"Ben yaralı değilim."

"Evet öylesin, seni şapşal ve eğer sen izin vermezsen o acı asla gitmeyecek. Sana yardım etmek istiyorum ama neyle uğraştığımı bile bilmiyorum, Jace. Konuş benimle. Anlat bana."

"Belki de ben gitmesini istemiyorumdur. Belki hoşuma gidiyordur. Bana acı çekmekten hoşlandığımı kabul ettiren sendin."

Aggie iki eliyle birden genç adamın göğsüne vurdu. "Bu artık benim için bir oyun değil, lanet olsun. Anlamıyor musun?" Aggie ansızın ona sarılıp burnunu boynuna dayadı. Genç kadının sıcak soluğu hemen kulağının altındaki tenini okşuyordu. "Sana vurduğum için üzgünüm. Sadece çok kızdım. Sana ne söyledi, hayatım? Sana ne söyledi? Git başımdan mı? Beni bir dakika kendi başıma bırak mı? Git bir süre odanda oyna, anne şimdi meşgul mü dedi? Ne? Söyle bana."

Jace burnundan soludu. Sanki annesi bu kadar kibar olabilirmiş gibi. Jace annesinin mantrasını, onun her zaman kullandığı aynı düşük tonlu fısıltıyla Aggie'ye tekrar etti. Annesi bunları her zaman Jace'in kulağına yaklaşarak söylerdi. Sanki onları yeteri kadar sessizce söylerse, Jace'e o acı dolu kelimeleri gerçekten söylemiyormuş gibi davranabilirdi... Eğer o sözleri Jace'ten başkası duymazsa... "Eğer sen olmasaydın Jason, hayalimi yaşayabilirdim. Eğer sen olmasaydın Jason, babanla evlenmek zorunda kalmazdım. Neden hamile kalmak zorundaydım ki? Seni evlatlık vermeliydim. Seni hiç istemedim. Bu şekilde yaşamamın sebebi sensin. Bu ahırda. O adamla birlikte. Bir orkestra piyanisti olabilirdim. Bir kimliğe sahip olabilirdim. Ama şimdi ne olduğumu biliyor musun? Sadece senin annenim. Olduğum tek şey bu. *Onun* karısı. *Senin* annen. Ben hiç kimseyim. Annen olmak istemiyorum, Jason. Asla istemedim. Seni vereceğim. Seni, sana bakmaya katlanabilecek birisine vereceğim."

Eski korkuları kalbine ulaşmanın bir yolunu bulurken Jace'in elleri, Aggie'nin belini sıktı. "Beni bir yerlerde bırakırdı, Aggie. Polisler beni eve geri götürdüğünde, beni gördüğüne sevinmiş gibi davranırdı. Onlara, 'Hep kendi başına çekip gidiyor,' derdi ve ardından benim kaçış hikâyelerimi anlatırken onlara kahve ve kurabiye ikram ederdi. Ne kadar tatlı olduğum hakkında gülerlerdi. 'Ne kadar da sevimli. Kimse onu almadığı için şanslısınız,' derlerdi. Annemle birlikte evden çıkmaya korkardım. Beni nereye bırakacağını asla bilmezdim. Dışarı çıktığımızda tuvalete gitmeye ya da arkamı dönmeye ya da onu gözümün önünden ayırmaya cesaret edemezdim, çünkü edersem giderdi. Onu asla bulamazdım. Ona bakınır ve seslenirdim, ama o gitmiş olurdu. Gitmiş. Beni istemedi Aggie. Beni asla istemedi. Ama birlikte piyano çaldığımızda bir şey hissederdim. Ona biraz yakınlık. Bunun ne olduğunu bilmiyorum." Sıcak ve ıslak bir şey yanağından aşağıya kaydı. "Siktiğimin piyanosunu sevdi ama beni asla sevmedi." Bir damla gözyaşını öfkeyle sildi. "Bu konu hakkında neden konuşmak istemediğimi anlıyor musun? Şimdi de lanet olası küçük bir kız gibi ağlıyorum."

Aggie onun yüzünü göğsüne yasladı, genç kadının bedeni hıçkırıklarla sarsılıyordu. Ne demeye ağlıyordu ki? Jace'ten anlatmasını istemişti, o da anlatmıştı işte. Ve şimdi ağlıyor muydu? *Kadınlar*. Onları anlamıyordu.

Aggie onun kafasının tepesini öperken yüzünü saçlarına sürdü. Saçlarını gözyaşlarıyla ıslatmıştı. Bu hareketi, Jace'e kendisini tam bir göt gibi hissettirdi. Ya çocuklardan birisi onları bu halde görürse ne olurdu? Bundan ömrü boyunca kurtulamazdı.

"O gitti Jace. Artık sana zarar veremez."

O *gitmişti*. Annesi. Ve annesi onu bırakıp ölmeden önce, Jace onu sevmemesinin hiçbir önemi olmadığını söyleme fırsatı bulamamıştı. Jace onu seviyordu. Ya onun şu sikik piyanosu? Onu da seviyordu. O gömüldükten bir hafta sonra babası piyanoyu bir okula bağışlamıştı. Ona annesini hatırlattığı için piyanodan kurtulmuştu. Bu Jace için annesinin ölümünden

daha kötü bir deneyim olmuştu. Babası evinde onun hatralarını istemiyordu. O kadın babası için her şey demekti. Sadece karısı değildi. Hayatıydı. O öldükten sonra değişmişti. Acımasız biri olmuştu. Jace'in annesinin olabileceğini düşündüğünden daha acımasız olmuştu, çünkü babasının, hayatının aşkının erken ölümü için suçlayacağı birisine ihtiyacı vardı ve Jace etraftaki suçlanacak tek insandı.

Jace gözlerini sımsıkı kapattı. Babasıyla ilgili düşünceleri aklından uzak tutuyordu.

Aggie şakağını yumuşakça öptü. "Bence seni sevdi, Jace ama bu önemli değil. O gitti ve ben buradayım. Seni seviyorum. Seviyorum. Seni seviyorum."

Korku genç adamı felç etti. Tüm içgüdüleri koşup oradan kaçmasını söylemesine rağmen, kıpırdayamadı. Aggie'ye, "Yapma," diye fısıldadı.

Aggie, "Şişşt," diye mırıldandı. "Sorun yok. Buna nasıl cevap vereceğini bilmediğini biliyorum. Anlıyorum. Seni asla terk etmeyeceğim. Ne zaman bana ihtiyacın olsa burada olacağım."

Ve bu altı yaşında olup, hayvanat bahçesinin sürüngenler bölümünde terk edilmekten daha korkutucuydu. En azından orada, onu korkutan şeyler kafesin içindeydi. Jace'i yakalayamazlardı. Ama Aggie onu yakalardı. Ve bu ödünü bokuna karıştırıyordu. "Canımı acıtır mısın?" diye sordu. "Buna ihtiyacım var." Acısı tekrar yüzeye çıkmıştı. Tekrar gömmek için yardıma ihtiyacı vardı.

Aggie iki eliyle birden Jace'in yüzünü avuçladı. Gözkapaklarını, burnunun ucunu, dudaklarını öptü. "Evet. Canını acıtırım. Artık ne yapacağımı biliyorum."

Acı, Jace'in göğsünde yükseldi. Ne yapacağını biliyor muydu? Bununla ne demek istemişti?

"Özel bir yere ihtiyacımız var," diye mırıldandı Aggie. "Sence çocuklar tur otobüsüne ses geçirmez bir oda kurmaya razı olurlar mı?"

Jace kahkaha attı. "Biliyor musun, belki olabilirler. Ondan tek yararlanacak kişiler bizler değiliz."

Aggie gülümseyerek onu tekrar öptü. "Hadi gidelim."

Aggie, Eric'in yanında kanepeye uzanarak transa girmiş gibi televizyon izleyen Sed'e yaklaştı. Jace doğrudan yatak odasına yöneldi.

Sed başını kaldırıp ona baktı. "N'aber?"

"Bir saatliğine herkesi otobüsten çıkarabilir misin? Jace ve benim biraz mahremiyete ihtiyacımız var. Şey, fazlasıyla mahremiyete."

Eric hevesle sordu, "İzleyebilir miyim?"

"Hayır, bu farklı. Eğer sizin duyabileceğinizi düşünürse bana izin vermez." Çocuklara doğru eğilerek yaklaştı ve Jace duyamasın diye fısıldadı. "Sürekli sizin onun hakkında ne düşündüğünüz konusunda endişeleniyor. Onu olduğu gibi kabullenmeyeceğinizi sanıyor. Bir gün bu konu üzerinde de çalışacağız ama şimdi annesini gömmesine yardım etmem lazım."

"Annesi öldü mü?" diye sordu Sed, şaşkın görünüyordu. "Ne zaman?"

"Yaklaşık on beş yıl önce. Bilmiyor muydunuz?"

Sed kafasını iki yana salladı. O ve Eric birlikte koridorun sonundaki Jace'e baktılar. Jace duvara dayanmış "cool" gibi davranmaya çalışıyordu. Şoka girmeye hazır görünüyordu.

"Kendinden hiç bahsetmez," dedi Sed. "Sadece şu yaptığı duvar olayı var."

Aggie Sed'in neden bahsettiğini biliyordu. Jace'in duvarı. Jace sıklıkla o duvarın arkasına saklanıyordu ve bir kez duvarını kaldırdığında, tekrar indirmek neredeyse imkânsızdı. "Onun üzerinde de çalışıyorum," dedi Aggie. "Ee, ne diyorsunuz? Bir saatliğine ortadan kaybolabilir misiniz?"

Sed ayağa fırladı. "Evet. Zaten vücut çalışmam gerekiyordu."

Aggie, "Ayrıca herkesi otobüsten uzak tutacaksın, değil mi?" diye ekledi.

Eric deri yeleğinin iç cebinden bir baget çıkardı ve bir kılıçmış gibi göğsüne dayadı. "Bu konutu koruyacağım leydim ve izinsiz girmeye çalışan herkesin hakkından geleceğim." Uydurma silahıyla Sed'i dürtükledi. "Geri çekil, seni aptal canavar."

"Eğer şövalyen bu herifse kapını kilitlesen iyi edersin." Sed ceketini giyip otobüsün basamaklarına yöneldi.

Eric genç kadına göz kırptı ve Sed'in arkasından basamaklardan atladı. Aggie otobüsün kapısını kapatıp onların arkasından kilitledi. Derin bir nefes alarak Sahibe V'nin yüzeye çıkmasına izin verdi. Aggie Jace'le konuşarak, onu dinleyerek ve sevgiye boğarak yardım etmekten ne kadar hoşlansa da, onu bu şekilde açamayacağını biliyordu. Ama Sahibe V yapabilirdi. Sahibe V, bu duvarı kırabilirdi. Sahibe V onu *kıracaktı*.

Aggie ağır adımlarla koridorda yürüdü. Jace'i yatak odasına doğru iterken, "İçeri gir," diye emretti. Jace açık kapı eşiğinden kenara doğru tökezledi.

"Sed ve Eric niçin ayrıldı?"

"Yalvarışını duymalarını mı istiyorsun?"

"Yalvarmayacağım."

Aggie kaşlarını havaya kaldırdı. "Bahse var mısın?"

Jace güldü. "Evet, aslına bakarsan—"

"Kıyafetlerini çıkar." Aggie dolaba giderek Jace'in büyük bavulunu çıkardı. Burada kullanabileceği bir şeyler olmalıydı.

Genç adamın zevk oyuncaklarının arasında, zincir ve kelepçeler buldu. Yatağın üzerine çıkarak zinciri tavana bağladı.

"Aggie, ne—"

Genç kadın yataktan aşağı atladı ve onu kulağından yakaladı. "Sahibe V," diye düzeltti.

Jace, "Sahibe V," dedi soluk soluğa.

"Sana soyunmanı söyledim. Kol askını da çıkar." Aggie onu bırakarak bavula döndü. Yayvan bir sopa buldu, kendi baldırına vurdu ve sopayı kenara bıraktı.

Jace kısa sürede kıyafetlerinden kurtuldu ve Aggie'nin arkasında durmak için hareketlendi. Omzunun üzerinden bavula bakıyordu. "Sanırım orada bir yerlerde bir binici kırbacı olacaktı."

"Sana konuşman için izin verdim mi? Yatağın ucuna git ve yatağı duvara doğru daya."

"Niye?"

"Beni sorgulama."

Jace, Aggie'nin istediğini yaptı ve şiltenin altında bir tahta platform olduğunu fark etti. Mükemmel.

"Orada dur." Aggie, hemen platformun altındaki zincir ve bağların olduğu kısmı işaret etti.

"Bağlanmaktan hoşlanmam."

"Kimse sana neden hoşlandığını sormadı.

"Ama—"

"Bu işi ya benim yolumla yaparız, ya da hiç yapmayız."

Jace başını kaldırıp önce bağlara ve ardından Aggie'ye baktı. Başını sallayarak onayladı. Bütün gücünden vazgeçiyordu; iradesi dışında. Ama Aggie onu da almayı planlıyordu ve karşılık olarak ona daha fazlasını verecekti. Aggie platformun üstüne çıkıp genç adamın sol elini tuttu. Genç adamın kolunu başının üzerine doğru kaldırdı. Aggie onun bileğine kelepçeyi takarken Jace sakince bekledi. Aggie onun diğer bileğini de kelepçeleyemeden Jace parmaklarını genç kadının saçlarına daldırdı ve ağzını kendininkine doğru çekti. Derin bir öpücükle genç kadının düşüncelerini çalıyordu. Aggie onu tavana zincirliyor olabilirdi, fakat genç kadın asıl kapana kıstırılanın kendisi olduğunu biliyordu.

Jace geri çekildiğinde Aggie gözlerinin içine baktı. "Bunun için benden nefret etme, tamam mı?"

"Senden nefret edebilmem mümkün mü?"

"Ben olsam, bu kadar emin olmazdım." Aggie onun yaralı sağ kolunu, rahatsızlık belirtisi görmeyi bekleyerek, dikkatle kaldırdı. Ancak Jace yalnızca, Aggie bileğindeki kalın, deri bilekliği çıkarmaya çalıştığında huzursuzlandı. "Hayır, onu çıkarma."

"Neden?"

"Çıkarmanı istemiyorum."

Aggie omzunu silkti ve diğer bileğini de başının üzerinde bağladı. Kelepçeyi kolundaki bilekliğin üzerine taktı. "Bu pozisyondayken omzun iyi mi?"

Jace başını sallayarak onayladı. Aggie işe koyuldu.

Aggie, genç adam heyecandan titreyene kadar ona geniş sopayla vurdu ve ardından sopayı kenara koydu. Arkasına geçmek için hareketlendi ve sırtıyla omuzlarına yumuşak öpücükler kondururken ellerini nazikçe göğsü ve karnında gezdirdi. Jace, tam da Aggie'nin düşündüğü gibi, bağlarıyla savaşmaya başladı. Aggie, adam üzerinde gezinen ellerden kurtulmak için kıvranıncaya kadar nazik okşamalarına devam etti.

"Yumuşaklık yok Aggie. Lütfen, katlanamıyorum."

Aggie, "Sahibe V," diye hatırlattı.

"Vur bana, Sahibe V. Şimdi."

Aggie, "Vuracağımı sanmıyorum," diye fısıldadı. Arkasından sokulurken ellerini karnının üzerinde ve en hassas yeri olan kalça kemiklerinin kenarında gezdirdi.

Jace güldü. "Ahh, gıdıklanıyor."

Şu kahkaha. Genç kadının kalbi özlemle sancıdı. Neredeyse devam edecek cesareti kalmayacaktı. Neredeyse.

Aggie, "Annenin başarısızlığı senin suçun değildi, Jace," dedi.

Jace kıpırdamadı.

"Hâlâ konser piyanisti olabilirdi. Sen onun yolunda durmuyordun. O kendi yolunda duruyordu. Bunu kendi kendine yaptı. Seni bahane olarak kullandı."

"Bana annemden bahsetme. Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorsun."

Aggie'nin ondan ilk beklediği şey öfkesinin yüzeye çıkmasıydı, fakat görmeyi umduğu tepki bu değildi. Onu daha fazla zorlamalıydı. Daha derini kazımalıydı. Tanrım, bundan sonra Jace'in ondan nefret etmemesini umdu. Onun nefretiyle başa çıkıp çıkamayacağını bilemiyordu; bunu onun iyiliği için yapıyor olsa bile... "O bencil bir sürtüktü, Jace. Niçin onu savunuyorsun? Ne çeşit bir anne kendi başarısızlığı için masum bir çocuğu suçlar?"

"Annem hakkında kötü şeyler söyleme, Aggie."

"Neden olmasın?"

"O benim annemdi."

"Evet, öyleydi fakat aynı zamanda bir bireydi. Senin canını yakan bir birey. İnsanların sevdiklerinin canını yakmalarından hoşlanmam."

"Tüm acıya kendin mi sebep olmak istiyorsun? İstediğin bu mu?"

Aggie geniş sopayla onun poposuna vurdu ve Jace başını geriye atarak inledi.

"Ben seni onun incittiği gibi incitmiyorum," dedi Aggie.

"Ama deniyorsun."

"Hayır, ben—"

"Benim aptal olduğumu mu sanıyorsun, Aggie? Ne yapmaya çalıştığını anlamadığımı? Benim parçalanmış olduğumu düşünüyorsun. Beni *düzeltebileceğini* düşünüyorsun. Tüm o 'seni seviyorum' saçmalığı hiçbir lanet olası şey ifade etmiyor, değil mi? Beni sevmiyorsun. Gerçek beni değil. Beni dönüştürebileceğini düşündüğün kişiyi seviyorsun."

"Bu doğru değil."

"Evet, öyle. Kelepçeleri çöz. Benim işim bitti."

Demek Jace'in oyunu buydu. Aggie onu salmayacaktı, etkilenmemiş gibi davranmasının bir önemi yoktu.

"Benimki bitmedi. Bitmeye yaklaşmadım bile." Geniş sopayı kenara attı ve genç adamın tenini elleri ve dudaklarıyla

okşadı. Ona dokundu. Öptü. Jace'in ara sıra ona yaptığı aynı yumuşaklıkla.

Birkaç dakika sonra Jace geri çekildi, bağlarını çekiştiriyordu. "Tamam, sen kazandın. Gitmeme izin ver. Omzum acıyor."

"Kazandın demekle neyi kastediyorsun? Sence bu bir oyun mu?"

"Evet."

"Kendini annenin ölümü için mi suçluyorsun?" diye sordu. "Yoksa sadece hayattaki başarısızlıkları için mi?"

"Kapa çeneni."

"Sen hiç doğmamış olsaydın, onun başarılı olacağını mı sanıyorsun?"

"Çeneni kapamanı söyledim, Aggie. Oyunlarını oynayacak halde değilim."

"O araba kazasında onun yerine senin ölmüş olmanı mı diliyorsun? Eğer sen ölseydin, onun mutlu olacağını mı düşünüyorsun? Sen—"

"Kes sesini, Aggie." Şimdi zincirlerini sertçe çekiyor, kancayı tavandan sökmeye çalışıyordu. "Nasıl hissettiğim konusunda tek bir kahrolası şey bile bilmiyorsun."

"Çünkü benimle konuşmuyorsun. Eğer yanılıyorsam, o zaman söyle bana. Gerçekte nasıl hissettiğini söyle."

"Yanılmıyorsun," diye bağırdı. "Tamam mı? Onun yerine ölmüş olmayı diliyorum. Onun hayatını mahvettim. Mahvettim." Derin, titrek bir nefes aldı. "Sadece... Sadece bırak beni gideyim. Kelepçeleri çıkar."

"Sonra da kaçacaksın. Saklanacaksın."

"Nasıl yapılacağını bildiğim tek şey bu. Yapabileceğim tek şey. Saklanmak. Eğer yapmazsam beni bulur. Acı verir. Bağırsaklarım çıkarılıyormuş gibi hissedene dek. Ölümü daha kolay bir yol gibi görene dek."

Aggie onun yüzüne dokunduğunda Jace genç kadının gözlerinin içine baktı. Aggie daha önce onun acısına bu kadar yakından tanık olmamıştı. Bu manzara, kalbini paramparça etti.

Aggie, "Seni seviyorum," diye fısıldadı.

Jace bakışlarını onun alnına çevirdi.

"Bana bak, Jace. Söylediğim şeye inanmanı istiyorum. Gözlerimde görmeni istiyorum."

Uzun bir aradan sonra Jace'in gözleri onunkilerle bir kez daha buluştu.

"Seni seviyorum," dedi Aggie.

"Neden?"

"Bir sebebe ihtiyacım var mı?"

Jace gözlerini sımsıkı kapattı. Aggie onu yine kaybediyordu. Ve bunun oldukça fazla sebebi vardı. Aggie sadece hangisinin Jace'e işleyeceğinden emin değildi.

"Benimle sevişme şeklini seviyorum. Öylesine şefkatli ve özenlisin ki, dünya üzerindeki tek kadın benmişim gibi hissediyorum."

"Bu sadece seks, Aggie."

Aggie genç adamın alnındaki kırışıklığı yumuşakça okşadı. "Benim için daha fazlası. Seninle bağ kurmanın bir yolu. Gülümsemeni, kahkahalarını, gıdıklanan yerlerini seviyorum."

Jace'in gözleri açıldı.

"Neyin var neyin yoksa müziğine katmanı seviyorum."

Genç adam hafifçe gülümsedi.

"Bana sır vermeni seviyorum. Birçok insana yapmadığını biliyorum. Bana güveniyormuşsun gibi hissettiriyor ve oralarda bir yerlerde, seni sevdiğimi biliyorsun. Buna değmediğini düşünüyor olsan bile."

"Değmiyorum."

"Değiyorsun. Ben harika bir insan değilim, Jace. Benim de karanlık bir geçmişim var. Keşke geri alıp değiştirebilsem. Ama uzun zaman önce farkına vardım ki, geçmişi değiştiremezsin.

Geçmişte olanların orada kalmasına izin vermen gerek. Hayatına devam etmelisin."

"Unutamıyorum, Aggie. Denedim."

Aggie kafasını iki yana salladı. "Asla unutmayacaksın. *Unutmamalısın* zaten, ama kendini affetmek zorundasın. Ayrıca, annen konusunda kendini affetmeni gerektirecek bir şey yok. Doğmak affedilmesi gereken bir şey değil."

Jace gözlerini dikip ona baktı, savunması ufalanıyordu. "Ona hiç hoşça kal diyemedim, Aggie. Çok korktum."

"Neden korktun? Anlat bana."

Jace bu sefer konuşurken bakışlarını indirmedi. "Bir canavar gibi görünüyordu. Kaza bedenini burkmuş, yüzünü ezmişti. Her santimi şişmiş, kırık, kanlı ve yaralıydı. Ona bakmaya katlanamadım. Babam çok geç olmadan ona hoşça kal dememi söyledi ama ben kaçıp saklandım. Babam beni bulana kadar saatlerce saklandım. Sonra beni o kadar kötü dövdü ki, yataktan çıkamadım. Cenazesini kaçırdım. Babamın piyanodan kurtulmasını engelleyemedim. Çok zayıftım. Ve çok korkmuş." Genç adamın gözleri yaşlarla doldu. "Annemden geriye tutunabileceğim hiçbir şey kalmadı. Hiçbir şey." Derin, titrek bir nefes aldı. "Ona hoşça kal demeliydim. Yeterince güçlü değildim. Ben..." İki gözünden birden yaş damladı ve Jace gözlerini sımsıkı kapattı.

"Elbette korktun. Sen bir çocuktun, Jace. Baban seni güçlü olman için zorlamamalıydı. Sorun değil. Bunun için kendini affetmen gerekiyor. Mecbursun."

Jace dudağını ısırarak kafasını iki yana salladı.

Aggie uzandı ve genç adamın ellerini bağlarından serbest bıraktı. Jace dönmeye çalıştığında Aggie kollarını beline dolayarak ona sarıldı. Jace, Aggie'nin beklediği gibi geri çekilmedi. Onun yerine yüzünü Aggie'nin boynuna gömerek gizledi ve duyguları karşısında titredi. Aggie onu itmedi. Onun parçalara ayrılmasına ya da kendini toparlamasına izin verdi. İhtiyacı olan hangisiyse işte...

Jace'in kulak tırmalayan soluğu yavaşça normale döndü. Uzun süre boyunca genç kadına sarıldı. Aggie onun kadar kendisinin de buna ihtiyacı olduğunu fark etti. Genç adam, Aggie'ye bugüne kadar hiç kimsenin vermediği bir şey veriyordu. Aggie'ye yaşaması için bir neden veriyordu. Bekleyebileceği bir gelecek. Ve sevecek birisi. Aggie'nin olmak istediği veya olmayı ummaya cüret ettiği her şey.

"Hadi gidip konseri izleyelim," diye mırıldandı Jace.

Aggie ona bakmak için geri çekildi. "Hı?"

"Konser. Bu akşam izlemek istiyorum."

"Jon sahnedeyken mi?"

"Evet."

"Randevun ben olabilir miyim?"

Jace kızararak sırıttı. "Olur musun?"

"Tabii ki. Bana babandan bahsedecek misin?"

Jace'in gülümsemesi solarak bir kaş çatışa dönüştü. "Bugün geçmişim hakkında beni yeterince zorlamadın mı?"

Aggie onun sağlamlaşan duygusal duvarının yerine oturmasını izledi.

Aggie, "Sen hazır olduğunda, bebeğim," diye düzeltti. "Bekleyeceğim. Sadece bana her şeyi anlatabileceğini bilmeni istiyorum."

"Sana çok meraklı olduğunu söyleyebilir miyim?"

Aggie güldü. "Evet."

"Peki, her seferinde kalbimi söküyor olsan da kendimi gerçekten daha iyi hissetmemi sağladığını söyleyebilir miyim?"

"Öyle mi yapıyorum?"

Jace başını sallayarak onayladı. "Niye ortalığı kurcalayıp durduğundan pek emin değilim ama."

"Neden olduğunu sana söyledim zaten. Seni seviyorum. Eninde sonunda bunu anlayacaksın." Jace'i şefkatle öptü. "Giyin. Katılmamız gereken bir Günahkârlar konseri var."

Jace karanlık sahnenin kenarındaki katlanır sandalyelerden birisine oturdu. Aggie onun arkasında ayakta durarak ellerini genç adamın omuzlarına dayadı. Jace onun, bölgesini işaretlediğini biliyordu – neredeyse Aggie'den gelen *benim erkeğim, benim* titreşimlerini hissedebiliyordu – ama buna aldırmadı. Jace ona ait olma fikrine alışmaya başlıyordu. Jace kalabalığın gürültüsüne odaklandı. Sahneye çıkmak için ısınan Jon'un, tam arkalarında bas gitarını parmaklamasına değil.

Aggie, "Tekrar ne zaman konserlerde çalmaya başlayacaksın?" diye sordu.

"Jon ayrılır ayrılmaz."

"Şimdi çalacak kadar iyi misin?"

"Öyle sanıyorum."

"O zaman neden çocuklara bir şey söylemiyorsun?"

Jace omzunu silkti. Şikâyetçi gibi görünmek istemiyordu. Jon yerini doldurarak onlara bir iyilik yapıyordu. Ayrıca Eric, Jon'u tercih ediyordu. Muhtemelen grubun geri kalanı da öyleydi. Ve hayranlar. Onların Jon'un performansını izlemeyi tercih edeceklerini biliyordu.

Aggie Jace'in üzerine eğildi ve şakağını öptü. Jace başını kaldırıp ona baktığında kalbi duygularıyla kabardı. Bu kadın için duyduğu bu hisler ona çok yabancıydı. Ne anlama geldikleri hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Bu akşam hayranlar için en azından bir şarkı çalmalısın," diye bastırdı. "Seni özlüyorlar."

"Yoo."

"O zaman benim için bir şarkı. Çaldığını duymak istiyorum. Git Sed'e bir şey söyle."

Jace'in sağ dirseğinin işaret ettiği karanlık boşluktan çıkan Sed, "Sed'e ne söylesin?" diye sordu.

Jace dikkatini boş sahneye çevirdi. "Unut gitsin."

"Senin yerine kadınının mı konuşması gerekiyor?"

Jace iç geçirdi. "Bu akşam sahnede bir şarkı çalmamı istiyor."

Jace'in kulak tırmalayan soluğu yavaşça normale döndü. Uzun süre boyunca genç kadına sarıldı. Aggie onun kadar kendisinin de buna ihtiyacı olduğunu fark etti. Genç adam, Aggie'ye bugüne kadar hiç kimsenin vermediği bir şey veriyordu. Aggie'ye yaşaması için bir neden veriyordu. Bekleyebileceği bir gelecek. Ve sevecek birisi. Aggie'nin olmak istediği veya olmayı ummaya cüret ettiği her şey.

"Hadi gidip konseri izleyelim," diye mırıldandı Jace.

Aggie ona bakmak için geri çekildi. "Hı?"

"Konser. Bu akşam izlemek istiyorum."

"Jon sahnedeyken mi?"

"Evet."

"Randevun ben olabilir miyim?"

Jace kızararak sırıttı. "Olur musun?"

"Tabii ki. Bana babandan bahsedecek misin?"

Jace'in gülümsemesi solarak bir kaş çatışa dönüştü. "Bugün geçmişim hakkında beni yeterince zorlamadın mı?"

Aggie onun sağlamlaşan duygusal duvarının yerine oturmasını izledi.

Aggie, "Sen hazır olduğunda, bebeğim," diye düzeltti. "Bekleyeceğim. Sadece bana her şeyi anlatabileceğini bilmeni istiyorum."

"Sana çok meraklı olduğunu söyleyebilir miyim?"

Aggie güldü. "Evet."

"Peki, her seferinde kalbimi söküyor olsan da kendimi gerçekten daha iyi hissetmemi sağladığını söyleyebilir miyim?"

"Öyle mi yapıyorum?"

Jace başını sallayarak onayladı. "Niye ortalığı kurcalayıp durduğundan pek emin değilim ama."

"Neden olduğunu sana söyledim zaten. Seni seviyorum. Eninde sonunda bunu anlayacaksın." Jace'i şefkatle öptü. "Giyin. Katılmamız gereken bir Günahkârlar konseri var."

Jace karanlık sahnenin kenarındaki katlanır sandalyelerden birisine oturdu. Aggie onun arkasında ayakta durarak ellerini genç adamın omuzlarına dayadı. Jace onun, bölgesini işaretlediğini biliyordu – neredeyse Aggie'den gelen *benim erkeğim, benim* titreşimlerini hissedebiliyordu – ama buna aldırmadı. Jace ona ait olma fikrine alışmaya başlıyordu. Jace kalabalığın gürültüsüne odaklandı. Sahneye çıkmak için ısınan Jon'un, tam arkalarında bas gitarını parmaklamasına değil.

Aggie, "Tekrar ne zaman konserlerde çalmaya başlayacaksın?" diye sordu.

"Jon ayrılır ayrılmaz."

"Şimdi çalacak kadar iyi misin?"

"Öyle sanıyorum."

"O zaman neden çocuklara bir şey söylemiyorsun?"

Jace omzunu silkti. Şikâyetçi gibi görünmek istemiyordu. Jon yerini doldurarak onlara bir iyilik yapıyordu. Ayrıca Eric, Jon'u tercih ediyordu. Muhtemelen grubun geri kalanı da öyleydi. Ve hayranlar. Onların Jon'un performansını izlemeyi tercih edeceklerini biliyordu.

Aggie Jace'in üzerine eğildi ve şakağını öptü. Jace başını kaldırıp ona baktığında kalbi duygularıyla kabardı. Bu kadın için duyduğu bu hisler ona çok yabancıydı. Ne anlama geldikleri hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Bu akşam hayranlar için en azından bir şarkı çalmalısın," diye bastırdı. "Seni özlüyorlar."

"Yoo."

"O zaman benim için bir şarkı. Çaldığını duymak istiyorum. Git Sed'e bir şey söyle."

Jace'in sağ dirseğinin işaret ettiği karanlık boşluktan çıkan Sed, "Sed'e ne söylesin?" diye sordu.

Jace dikkatini boş sahneye çevirdi. "Unut gitsin."

"Senin yerine kadınının mı konuşması gerekiyor?"

Jace iç geçirdi. "Bu akşam sahnede bir şarkı çalmamı istiyor."

"Çıkışta* çaldığımız *Sapkın*'a ne dersin?" dedi Brian.

"Evet, bu hoş olurdu," diye ekledi Trey.

Etrafta Aggie'yle yaptıkları konuşmaya kulak kabartmayan birileri kalmış mıydı?

"Evet, iyi fikir," dedi Sed. "Gidip Dave'e söyleyeyim." Sed sahnenin yanındaki, ses miksleme ekipmanlarının kurulduğu platforma yönelerek merdivenlerden indi. Mikrofonlu bir kalabalık aldı ve dinleyicilerin ortasında miksleme konsoluyla uğraşıp ayarlamaları kontrol eden Dave'le konuşmaya başladı.

Görünüşe göre Jace artık çalmak zorundaydı. Jon'un buna nasıl tepki göstereceğini merak etti. Ve bunu neden önemsediğinden emin değildi.

Sed geri döner dönmez, mavi bir ışık sahneyi aydınlattı. Eric *Cehennemin Kapıları*'nın ilk ritimlerini vurdu ve Trey'le Brian yerlerini almak için sahneye koştu. Jon birkaç adım arkalarından takip etti ve yanından geçerken Jace'in sandalyesine doğru sendeledi. Jace devrilmemek için ayaklarını sertçe yere bastırdı. Aggie'nin, Jace'in omuzlarını tutan elleri sıkılaştı.

Jon sahnedeki gruba katılmadan önce, "Uppps, orada olduğunu görmedim, küçük adam," dedi.

Aggie sıktığı dişlerinin arasından konuştu, "Bunu bilerek yaptı. Lanet olası göt oğlanı."

Sed şarkıya, imzası olan savaş çığlığıyla giriş yaptı, ama birkaç şarkıda keman kullanmayı bırakmıştı. Sahnenin yukarısından ışıklar yandı ve kalabalık kudurdu. Sed dinleyicilere doğru elini kaldırdığında ilgisi heyecanlarını artırdı. Bu adam yıldız olmak için doğmuştu. Jace sahnedeyken Sed'in kafasının arkasını görmeye alışmıştı, o yüzden bütün yüreğini ortaya koyarak şarkı söylerken onun yüz ifadelerini izlemek, Jace'i garip bir şekilde baştan çıkarıyordu. Jon'un bariz bir şekilde sahne ışıklarını Sed'den çalma hamleleri de öyle. Jon kahkahalara boğulmuş olan Trey'e dayanmak için, ona doğru yöneldi.

* Encore: Müzisyenlerin konser bitiminden sonra tekrar sahneye gelerek isteneside olmayan parçaları çaldıkları bölüm. (Ed.)

Ortadaki sahne yükseltisine çıkarak Sed'in önünde durdu ve bas riff'lerine göre kafasını salladı.

Aggie, "Bir gerzek gibi göründüğünü düşünen tek kişi ben miyim?" diye mırıldandı.

Öyle olduğu açıktı. Kalabalık her anın tadını çıkarıyordu. Özellikle Sed'in Jon'u dirsekleyerek yolundan çektiği ve Jon'un geriye doğru takla atarak yükselticiden indiği anın.

Brian'ın gitar solosu sırasında Jon, riff'i Brian'ın ayaklarının dibine yatarak çaldı. Trey solonun ortasında giriş yaptı, düello bölümünü delicesine bir hızla çalıyordu. Brian'ın sırtına yasladı. Samimi gitaristlerin arasındaki eşzamanlılık mükemmeldi. Trey çalarken ayağını Jon'un göğsüne yerleştirdi. Üçü birlikte. Bir ekip olarak. Jace gözlerini sahneden ayırdı. Göğsünde keskin bir acı vardı. Baterinin arkasında süzülen bir çift bagete odaklandı. Jace geçen onca zamana rağmen, hâlâ Günahkârlar'a uymadığını biliyordu. Hâlâ bir şeyler eksikti.

Jace sandalyesinden kalkmaya yeltendi ama Aggie ona doğru eğilerek ellerini sertçe omuzlarına bastırdı. "Şov yapmakla o kadar meşgul ki, bok gibi çaldığının farkında değil."

Jace başını kaldırıp ona baktı. Aggie ona gülümsedi, gözlerinde yine o kahrolası acıma bakışı vardı. Jace onun ellerini uzaklaştırarak ayağa kalktı.

Şarkı sona erdiğinde Sed kalabalıkla konuşmaya başladı. "Bu akşam nasılsın, Edmonton?"

Kükremeler sağır ediciydi.

"Konserin sonunda sizin için özel bir sürprizimiz var, yani hiçbir yere kaybolmayın." Sed sahnenin Jace'in durduğu yan tarafına doğru bir bakış attı. "Belki duymuşsunuzdur; bas gitaristimiz Jace kendini son zamanlarda biraz kötü hissediyordu. Bazılarınız Jon Mallory'i eski günlerimizden hatırlıyor olabilir. Eski dostumuz Jon, Jace'in patlayıcı ishali iyileşene kadar onun yerini dolduruyor."

Jace'in gözleri büyüdü. *Ne?*

Sed köpek balığı gibi sırıttı ve tekrar sahnenin dışındaki Jace'e baktı.

Trey kendi mikrofonuna, "Şu tarihi geçmiş burrito'lan* yemeye bir son vermesi gerekiyor," dedi.

Hayranlara söyleyip durdukları şey bu muydu? Jace kahkaha atarak kafasını iki yana salladı. Tanrım, bu herifler fazla oluyorlardı.

Brian sahnenin uzak ucundan kendi mikrofonuna, "Güçlü bir oda spreyi olan ilk hayrana sahne arkasına geçiş kartı vereceğim," dedi. "Tur otobüsümüzdeki havalandırma berbat."

Jace kollarını göğsünde bağladı, sırıtışı gittikçe yayılıyordu.

Sed kalabalığa, "Eh, sadece sizinle kafa buluyorduk," dedi. "Jace, buraya gel. Öldüğüne dair dedikodular yayılıyor."

Jace gözlerinin kenarındaki gözyaşlarını silen Aggie'ye bir bakış attı ve ardından sahneye yöneldi. Sahnenin ortasına vardığında kalabalık çığlık attı. Sed kolunu Jace'in omzuna doladı ve mikrofonuna konuştu. "Ölü bir adam için oldukça iyi görünüyor, sizce de öyle değil mi?" Kalabalığın heyecanlı çığlıklar ve bağırışlarla cevap vermesini bekledi. "Hayranlara merhaba de," Sed mikrofonu Jace'in ağzına tuttu.

Jace'in kalbi gümbürdüyor, yüzü alev alev yanıyordu. "Merhaba hayranlar."

Sed güldü. "Konserin sonunda onlar için bir şeyler çalabilecek kadar güç toplayabilir misin sence?"

"Sanırım bunu halledebilirim."

Jace, kalabalığın bu fikre taşkın bir coşkuyla cevap vermesi karşısında afalladı.

"Gerçekten vuruldun mu, Jace?" Sahnenin önündeki bariyerlerin ardından, oldukça yüksek sesli bir hayran bağırdı.

Sed, Jace'i derhal yan tarafına çevirdi ve sağ omzundaki geniş bandaj görünene kadar tişörtünü yukarı çekti. "Hem de iki

* Burrito: Meksika'ya özgü acılı dürüm. (Çev.)

defa vuruldu, dostum. Vahşi, ha? Göstermiyor ama, tam bir çetin cevizdir. Ben olsaydım kıçımı devirip yatardım."

Trey, "Boğazındaki bir damarı patlattıktan sonra, tüm bir hafta boyunca sahneye çıkmaman gibi mi?" diye sordu.

Sed kafasını kaşırken sıkılgan bir şekilde sırıttı. "Im, evet, aynen öyle." Sed Jace'in kafasının yan tarafını kavradı ve şakağını öptü. Jace cevap veremeyecek kadar sersemlemişti. Sed'in Brian'a bu şekilde davrandığını birçok kez görmüştü. Bu Sed'in arkadaşlığının işaretiydi, ama bunu niçin Jace'e de gösteriyordu ki?

Jace derin bir nefes aldı. Sed'in ilgisi, muhtemelen sadece hayranlar için bir şovdu. Jace onun için hiçbir anlam ifade etmiyordu. Etmediğini biliyordu.

"Tüm gece boyunca burunlarımızı Jace'in götdeliğine mi süreceğiz, yoksa bu insanlar için biraz müzik yapacak mıyız?" Jon'ın sinirli sesi ses sisteminden geldi.

"Git biraz dinlen, dostum. Konserin sonuna doğru görüşeceğiz."

Jace sahnenin yan tarafına dönmeden önce kalabalığa tek elini kaldırdı. Jace dokunma mesafesine geldiği anda Aggie ona sarıldı.

"Sana bayıldılar," dedi.

"Yok canım."

"İnsanların senin hakkında nasıl hissettiğini gerçekten göremiyorsun, değil mi?"

Jace onun bakışlarıyla buluştu. "Ne demek istiyorsun?"

"Hayatında o kadar çok sevgi var ki... Ama sen bunu fark etmiyorsun. Yerleşmesine izin vermiyorsun. O yüzden bu kadar yalnız hissediyorsun, bebeğim. Sorun onlarda değil. Sana değer veriyorlar. Sorun sende. Bunu görmüyorsun."

Jace kaşlarını çattı ve Aggie'nin kelimelerini düşünüp taşınırken grubun sıradaki şarkıyı çalışını izledi. Sevgi nasıl görünüyordu ki? Nasıl hissettiriyordu? O şeyi birkaç kez tecrübe ettiğini düşünmüştü, ama bu her seferinde trajedi ve kalp acısıyla

sonuçlanmıştı. İki ebeveyni. Âşık olduğu ilk kız. Grubu. Ve Aggie için hissettiği son duygular. İçlerinde gerçek sevgi var mıydı? Sevgilerin hepsi farklı şekillerde mi olurdu? Bilmiyordu. Anlam çıkarabileceği hiçbir şey yoktu. Ama yalnızdı. Her zaman yalnız. Kalabalığın içindeyken bile. Ama Aggie'nin yanındayken öyle değildi.

Jace ona bakmak için döndüğünde genç kadını dans ederken buldu. Ona sırıttı. "İyi vakit geçiriyor musun?"

"Evet, bu şarkı harika. CD'nden almak zorunda kalacağım."

"Büyük ihtimalle sana bedava bir tane alabilirim."

"Benim için imzalayacak mısın?"

"Belki."

Jace, Aggie'nin ellerini başının üzerine kaldırmış dans ederken ortaya serdiği şehvetli hareketleri izledi. Aggie, kesinlikle profesyonel bir dansçıydı. Bedenini tıpkı bir sanat eseriymiş gibi kullanıyordu. Jace onun işini özleyip özlemediğini merak etti. Evini. Hayatını. Annesi gerçekten de o kadar korkunç biri miydi? Jace aile sorunları olanın yalnızca kendisi olmadığının farkındaydı. Ve evet, babası acımasız biriydi, ama Jace en azından onu tanımıştı. Aggie ise babasıyla tanışamamıştı bile.

Jace tek kolunu onun beline dolayıp kucağına çektiğinde, genç kadın şaşkınlıkla ciyakladı.

Jace onun kulağına yaklaşarak, "Rodilerin dikkatini dağıtıp işlerini yapmalarını engelliyorsun," dedi.

Aggie çevresine bakındı. "Kimsenin beni izlediğini sanmıyorum."

"Belki de sadece sana sarılmak için bir bahane istedim."

Genç kadının gülümsemesi, Jace'in göğsündeki, kalbi olduğunu hatırlamaya başladığı soğuk düğümü eritti. Aggie kollarını onun boynuna dolayarak Jace'e sarıldı.

Jace, "Evini annenin sorumluluğuna bıraktığın için endişeleniyor musun?" diye sordu.

"Şimdiye kadar evi yakıp, yerle bir etmiştir. Bu konuda düşünmemeye çalışıyorum. Kontrol edemediğim konularda kendimi endişelendirmenin anlamı yok."

Jace hayatı gerçekten de Aggie'nin düşündüğü şekilde yaşayabilmeyi diledi. "Doğru."

"Ve büyük bir sigortam var, böylece yeni bir ev inşa edebilirim."

"Ama o zindanda çok güzel anılarımız var."

Aggie parmaklarını onun saçlarının arasına geçirerek, Jace'i öptü. "Bu sandalyede yeni anılar bırakabiliriz."

"Bana hâl'a bir kucak dansı borçlusun."

Jace, Aggie'nin onu ciddiye almasını beklemiyordu. Grup tek ve biricik balatları olan *Veda Sonsuza Kadar Değildir*'i çalıyordu. Baladın derin, boğucu bir ritmi vardı. Bu şarkıyı canlı çalmayı seviyordu. Jon ise hakkını veremiyordu. Jace dikkatleri üzerine çekmeden bas dizesini süslemek, canlandırmak, incelikle gitarları ve bateriyi desteklemek için kaçan her fırsatı zorlukla görmezden gelmeye çabaladı. Doğruyu söylemek gerekirse, Jon'u tamamen görmezden gelmek için feci şekilde uğraşıyordu. Bu şarkıda sahne ışıkları hep loş olurdu, o yüzden şu anda sahnenin yan tarafı tamamen karanlığa gömülmüştü. Jace, şehvetli dansı boyunca Jace'in bedenini iyiden iyiye kullanan Aggie'yi daha iyi görebilmeyi diledi. Elleri ve bedeni Jace'in çevresinde, arkasında, üzerinde hareket ettikçe genç kadın ona sürtünüyordu. Jace'in gözleri kayarak kapandı ve hisse odaklandı. Kadına. Jace aklını başına toplaması gerektiğini biliyordu, yoksa Aggie onu kendinden uzaklaştırıp durmasından bıkacaktı. Jace uzun zamandır yalnız kalmaktan korkmamıştı. Çocukluğundan beri korkmamıştı. Ama şimdi? Aggie olmadan geçireceği bir günü bile hayal edemiyordu. Etmek istemiyordu.

Genç kadın sırtını ona dönerek kucağına kaydığında, Jace kollarını Aggie'nin beline doladı ve onu kendine çekti. Aggie dansına devam etmek için kalkmaya çalıştı, ama Jace ona daha sıkı sarıldı.

Aggie bir an için tereddüt ettikten sonra, ona yaslanarak kendini bıraktı. Jace yüzünü onun omzuna bastırarak kokusunu içine çekti.

Aggie bir an sonra, "İyi misin?" diye sordu.

Jace titrediğini biliyor, ama kendini durduramıyordu. "Evet," diye fısıldadı.

Aggie, Jace'in ellerini kendi elleriyle kapattı ve güven verircesine sıktı.

"Neden bana karşı bu kadar iyisin?" diye sordu Jace. "Benim tüm yaptığım, seni kendimden uzaklaştırmak."

"Şu anda beni uzaklaştırmıyorsun."

Bu doğruydu. Jace bunu yapması gerektiğini bilmesine rağmen, onu bırakamıyordu. Aggie'nin bedeni kendisininkine, omzundan bacağına kadar dayalı bile olsa, genç kadını daha yakınında istiyordu. Fiziksel olarak. Ve duygusal olarak. Bu Aggie'yi sevdiği anlamına mı geliyordu? Kalp atışları hızlandı. "Beni iyileştirdikten sonra, beni terk edecek misin?"

Neden kıza bunu sormuştu ki? Bilmek istemiyordu. Şu ana tutunması gerekiyordu. Geçmiş hakkında endişelenmeyi bırakmalıydı. Gelecek hakkında kendini yıpratmamalıydı. Aggie'nin ona verdiği şey buydu. Jace'e şu anı veriyordu. Tam şu anı. Kendisi için önemli olması gereken tek şey bu olmalıydı, ama değildi işte.

"Bunu neden yapayım ki?"

"Bazen sadece senin şu andaki evcil hayvanınmışım ve işin biter bitmez, biz de bitecekmişiz gibi hissediyorum."

"Bu kırıcı oldu, Jace."

Kırıcı mı? Alnı şaşkınlıkla kırıştı. "Niçin?"

"Çünkü gizli bir niyetim olduğunu düşünüyorsun. Seni önemsediğimi belli etmem sana yeterli gelmiyor. Sorguluyorsun. Ucuzlaştırıyorsun."

"Amacım o değil. Ben sadece..." Jace derin bir nefes aldı. "Sadece, ne?"

"Sadece beni bırakmanı istemiyorum." Jace bunu söyledikten sonra kendini o kadar teşhir olmuş hissetti ki, sözlerini geri alabilmeyi diledi.

Aggie onun elini kaldırıp eklemlerini öptü. "Asla. Hoşuna gitse de, gitmese de, bu çatlak sürtüğe yapışıp kaldın."

Jace kahkaha atarken bedenindeki gerginlik çekildi ve genç kadını sıkıca kucakladı. "Bu hoşuma gitti."

Aggie ona yaslanarak kendini bıraktı ve konseri izlerken ona sarılmasına izin verdi. Bölümün yarısına doğru, Brian kalabalığı gitar sololarıyla eğlendirmek için sahnede yalnız kaldı. Grubun geri kalanı sahneyi boşaltarak Jace'in sandalyesinin çevresini sardı.

"Ön sıradaki süper ateşli pilici gördünüz mü?" dedi Jon heyecanla. "Gözlerini benden ayıramadı. Bu gece kendime biraz ondan alayım."

"Sed'e baktığından eminim," dedi Trey. Gitarının kayışını kafasının üzerinden çıkarıp enstrümanı rodiye verdi. Bir biranın yarısını içti ve ardından eline bir şişe su aldı.

"Evet, bana bakıyordu, Jon," dedi Sed. Ses tellerini kaygan tutmak için kırmızı meyankökünü çiğniyordu, "Ama ben o işleri bıraktım. L.A.'e geri dönene kadar bana mumuş yok."

"Kadınsız beş hafta mı?" Jon kahkahalara boğuldu. "Sen? Eminim, Sed. Bu mümkündür."

Sed kollarını kararlılıkla göğsünde bağladı. "Bu doğru. Üç hafta daha. Şimdiden iki hafta geçti."

Trey kahkaha attı ve Sed'in sırtına vurdu. "Jessica bir daha hiç yürüyemeyecek." Trey Aggie'nin kucağına oturdu ve onunla Jace'i ezmek için kıpırdanıp durdu. "Bu sandalye de amma yamuk yumuk."

Aggie güldü ve kollarını Trey'in beline doladı.

Trey omzunun üzerinden baktı. "Ah üzgünüm, Aggie. Orada olduğunu görmedim." Trey geriye doğru yaslanıp ayak bileğini dizine dayayarak, bacak bacak üzerine attı.

Altlarında ezilen Jace yeterince soluk alamıyordu. "Lanet olsun Aggie, kilo mu aldın sen?" Esprisi kaburgalarına bir dirsek yemesine sebep oldu.

Eric grubun yanına geldi. Terden sırılsıklam olan tişörtünü çıkarıp Trey'in suratına attı.

Trey tişörtü yere çarptı. "Bunu yaptığın için, bu gece uyumamanı tavsiye ederim, Sticks."

Eric büyük bir yudum su içti ve ardından şişeyi başından aşağıya boşalttı. Kafasını ıslak bir köpek gibi sallarken her tarafa su ve ter damlaları yolladı. "Ne? Canımı mı acıtacaksın?"

"O kadar şanslı olamayabilirsin," dedi Trey.

Eric herkesin içinde, şişe suyu duşuna devam etti ve ardından temiz bir tişört giymeden önce bir el havlusuyla kendini kuruladı.

Trey şimdi sahnedeki Brian'ı izliyordu. "Gittikçe daha iyi oluyor, değil mi?"

Jace, "Dostum, bacaklarım uykuya dalıyor," diye şikâyet etti. Kıvranarak Trey'i üzerinden atmaya çalıştı. "Kalksana."

"Bir şey duyuyor musun, Aggie?" diye sordu Trey.

"Hayır. Bir şey duyamayacak kadar şişmanım."

Jace'in kalbi parçalandı. Onun duygularını mı incitmişti? Aggie mükemmeldi. Nasıl olur da kilo alıp almadığını sorarken ciddi olduğunu düşünebilirdi? Jace elini Trey'in sırtıyla Aggie'nin karnının arasına soktu ve genç kadını göğsüne doğru çekti.

"Sen şişman değilsin," diye fısıldadı kulağına. "Sadece Trey'in ağır olduğunu kastettim."

"Söylediğin o değildi."

"Ama demek istediğim oydu. Şakaydı."

"Ne zamandan beri şaka yapıyorsun, Jace?"

Seninleyken kendim olabileceğime inanmaya başladığımdan beri. Ama bunu söyleyemezdi. Trey burada otururken olmazdı. Duyguları yüzeye çıkmaya çalışırken çenesi kenetlendi. "Her neyse."

"Eğer siz ikiniz tartışacaksınız gidip sahnede Brian'a katılacağım." Trey Aggie'nin kucağından kalktı ve kırmızı elektro gitarını yerine yerleştirdi. Jace doğru düzgün bir nefes almaya bile fırsat bulamadan, hızla sahneye yöneldi.

Aggie Jace'in kucağından kalkmadı ama bedeni gergin ve sertti.

Jace onun omzunu öptü. Düşüncesiz, kaba yorumu yüzünden kendisini affettirmek için ne yapacağını bilmiyordu. Onun mükemmel olduğunu düşünüyordu. Ve eğer şişman olsaydı bile, ki değildi (hem de hiç), bunu umursamazdı. Nasıl görünürse görünsün onu severdi. Ona böyle şeyler söylemeli miydi? Ne olursa olsun onu *sevdiğini*. Boğazı düğümlendi. Yine soluk soluğaydı. Kendini toparlayamayacak gibiydi. Aggie'ye annesinden bahsettiğinden beri toparlayamıyordu. Daha önce hiç kimseye anlatmadığı şeyleri ona anlatmıştı. Kendisine bile itiraf edemediği şeyleri.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı.

Bunu Brian ve Trey'in gitar düellosunun arasında, onun duyamayacağı kadar alçak sesle söylediğini fark etti ama Aggie'nin bedeni rahatladı ve Jace'in elini sıktı. "Memnun oldum," dedi.

Sessizlik içinde, grubun sahneye dönüp konsere devam etmesini izlediler. Aggie, Jace'in duygularını yüksek sesle ifade etmesinin yaşattığı telaşı hissetmiş olmalıydı. Destekleyiciydi ama ona baskı yapmıyordu. Eğer Aggie ona baskı yapsaydı, Jace, bir kez daha inkâr etme noktasına geri döneceğini biliyordu. Aggie'nin onu nasıl olup da tamamen anlayabildiğini asla çözememişti. Hiç kimse onu anlamazdı. O bile kendisini anlamıyordu. Sol elini nazikçe genç kadının kolunda gezdirdi, parmak uçlarında genç kadının çıplak tenini hissetmeye ihtiyacı vardı.

Sıra grubun çalacağı son istek şarkıya gelince Aggie Jace'in kucağından kalktı ve ona elini uzattı. Jace ona baktığında genç kadının yanaklarının gözyaşlarıyla ıslanmış olduğunu gördü. Kalbi birkaç kez tekledi.

Ayağa fırlayarak boştaki eliyle genç kadının omzunu yakaladı. "Aggie. Sorun ne?"

Aggie kafasını iki yana sallarken gözlerini kapattı ve yutkundu. "Mutluyum." Ansızın Jace'e sarıldı, gözyaşından sırılsıklam olmuş yüzünü boynuna sürttü.

"Mutluyum," diye fısıldadı.

Rodilerden biri olan Jake, Jace'in sırtını dürttü. "Sahneye çıkmaya hazırlansan iyi edersin."

Jace Aggie'yi bıraktı ve en sevdiği, simsiyah bas gitarını sağlam eline aldı. Tanıdık kayışı omzuna yerleştirdi, enstrümanın ağırlığı trapez kası ve köprücük kemiğine bindiğinde hafifçe irkildi. Belki de çalabilme kabiliyetini abartmıştı. Kolunu askısından dışarı çıkardı ve parmaklarının hareket kabiliyetini kontrol etti. Biraz gergindi ama çalabilirdi. Emindi.

Kalabalık bağırıyordu. "Günahkârlar, Günahkârlar, Günahkârlar." Arenanın tepe ışıkları hâlâ kapalıydı, o yüzden sahne karanlık ve boş olsa bile şovun bitmediğini biliyorlardı.

"Şeytanın bacağını kır," Jon kulaklığını Jace'e uzatırken kulağına hırladı. "Ya da daha iyisi, kendi siktiğim boynunu kır."

Jon'a siktir olup gitmesini söyleyecek vakit yoktu, Jace kulaklığı kulağına taktı, böylece müziği ve Dave'in verdiği yönlendirmeleri duyabilecekti. Ardından Brian ve Trey'in peşinden sahneye yürüdü. Ayaklarının hizasında loş, mavi ışıklar vardı ve gölgeleri sahneye yansıdığında kalabalık coştu. Jace'in kalp ritmi hızlandı. İşi gerçekten de berbat etmeyeceğini umdu.

Eric zile vurarak *Sapkın*'ın girişini çalmaya başladı ve Jace kendi bas dizelerine girdi. Eklemlerinde gerginlik vardı ve çaldığında sağ omzundaki ağrı ona keskin bir acı veriyordu, ama parmak uçlarındaki kalın teller ve sert klavye rahatlatıcıydı. Bunu özlemişti. Baterinin yanında dururken gözlerini kapattı ve ritmin onu taşımasına izin verdi. Kafasını Eric'in bas davuluna göre sallıyordu.

Sed şarkıya uzun bir keman notasıyla giriş yaptı. Işıklar öyle parlak bir şekilde aydınlandı ki, Jace kapalı göz kapaklarının

ardından görebiliyordu. Ağır bir kol, omuzlarına dolanarak onu ileriye doğru zorladı. Görünüşe göre Sed onun bu akşam baterinin arkasına saklanmasını istemiyordu. Jace, onun kendisinden Jon'un yaptığı gibi yerlerde sürünmesini beklemediğini umdu. Sed şarkı sözlerinin arasında sırıttı ve ona göz kırptı. Başıyla kalabalığı işaret ediyordu.

Evet, Jace anlamıştı. Bunu biraz renklendirmesi gerekiyordu. Bu kısacık buluşmayı hayranlar için özel hale getirmeliydi. Sahnenin ön kısımlarına doğru ilerleyerek Sed'in ellerinden kurtuldu. Sahnenin kenarında durdu ve öne doğru eğilerek, bacak hizasına indirdiği gitarıyla düzenli bas riff'ini çaldı. Kafasını sallıyor, adrenalin bedeninde geziyordu. Parmaklarının her hareketiyle birlikte omzu isyan ediyordu. Brian onun yanına durmak için harekete geçti, akıl almaz hızdaki gitar riff'ini çalarken ayağını sahnenin önündeki hoparlörlerden birisinin üstüne yerleştirdi. Jace dik durarak gitariste yaslandı. Brian'ın gözleri parladı ve Jace'in omzuna dayanan kolunu biraz daha iterek onu destekledi. Sed sahnenin önünde volta atıyor, ellerini kaldırıp indirerek kalabalığı şova dâhil ediyordu. Nakaratta mikrofonunu kalabalığa doğru çeviriyor ve böylece birlikte söylüyorlardı. Hayranlar şarkının özellikle, "Sapkın, cehennemde doğmuş çılgın sürtük," kısmını söylemeyi seviyorlardı. Büyük ihtimalle kolayca anlayabildikleri tek kısım buydu. Sed nakaratın geri kalanında, imzası haline gelen bariton kükreyişiyle çığlık attı. Bu kısım her zaman parçanın en mükemmel kısmı olmuştu ve öyle olmaya devam edecekti.

Trey, gitar solosu sırasında Brian'ın diğer yanına geçti. Jace düşük, tekrarlayan bas riff'ine devam edebilmek için Eric'in davullarının sesine odaklanmak zorundaydı. Brian yanında gitarı inletirken kuşkusuz bunu sürdürmek zordu. Bu herif gitar konusunda Tanrı vergisi yeteneklere sahipti. Jace orada öylece durmak ve hayranlıkla onu seyretmek istiyordu. Brian solosunun son notasını çalarken gitarı başının üzerine kaldırdığında hayranlar Brian'ın yeteneğini takdir ederek çığlık attı.

Jace kendi kısmında, son nakaratın ardına mini bir bas solo eklerken kendini neyin ele geçirdiğinden emin değildi. Trey ve Brian şaşkınlıkla ona baktı. Kalabalık ansızın tezahürat yapmaya başladı. Jace utançtan boynu ve kulakları yanana kadar kızardığını hissetti. Tüm şarkı boyunca tekrarlayarak devam eden bas riff'ine geri döndü. Sed Jace'in iyi durumdaki koluna sevgiyle yumruk attı.

Şarkı sona erdiğinde kalabalık alkışlara boğuldu. Sed kendini kaptırdı ve kaslı kollarından birisiyle Jace'i yerden kaldırdı. "Jace Seymour, bayanlar ve baylar."

Ve tezahüratlar. "Jace, Jace, Jace."

Onun için.

Jace yanakları acıyıncaya kadar gülümsedi. Elinde değildi. Sed onu ayaklarının üzerine bıraktı. Jace sahnenin ön kısmına doğru ilerledi ve penasını dinleyicilere doğru attı. Kalabalık ödülü aramak için yere çöktü. Jace bas gitarını omzundan kaldırdı ve iyi koluyla sahne arkasına taşıdı. Aslına bakılırsa sağ kolunu askıya takmak için sabırsızlanıyordu. Lanet olası şeyden ne kadar nefret etse de, omzunun ağırlığını taşıyor ve ona kendini bin kat daha iyi hissettiriyordu.

"Adamım, o yaptığın şey harikaydı," dedi Trey. "O bas solosunu ne zaman yazdın? Ve neden bizden saklıyordun?"

Jace o soloyu tam olarak yazmış sayılmazdı. Sahnede kendiliğinden gelişmişti. Bunu Trey'e açıklayamadan, kıvrımlı, sıcak bir beden onunkine dayandı.

"Tanrım, bebeğim, bu harikaydı," dedi Aggie. Elleriyle Jace'in yüzünü esir aldı ve onu tutkuyla öptü.

Birisi gitarını elinden aldı ve Jace kollarını Aggie'ye doladı – iki kolunu birden. Kadının öpücüğüne karşılık veriyor, dudakları onunkileri nazikçe emiyordu. Birisi omzunu sıktığında, Aggie'den uzaklaşarak Eric'in sırıtan suratına baktı.

"Harika bir şovdu, adamım."

Jace kendini yine gülümserken buldu. "Teşekkürler. Seninki de."

Sed, Aggie ve Jace'i kocaman bir şekilde kucakladı. "Kalabalık buna bayıldı. İyileşene kadar her gece kapanışta sen çalmalısın, dostum. Acele et de iyileş, tamam mı? Şov sensiz aynı değil."

Doğru mu duyuyordu?

Jace etrafına bakındı. "Jon nerede?"

"Sen çalmaya başladıktan hemen sonra somurtarak çekip gitti," dedi Aggie. "Senin üstün yeteneğini kıskandığına eminim." Jace'i tekrar öptü. "Tanrım, seni istiyorum. Sahnede çalarken o kadar seksisin ki." Jace'e bakarken nefes nefese kalmıştı.

"Öyle miyim?"

"Ah, evet." Aggie ona davetkâr bir gülümsemeyle baktı. Jace'in içinde aniden beliren, Aggie'nin tişörtünün kenarına yüz dolar sıkıştırma dürtüsü yanlış mıydı? Muhtemelen.

Sed ikiliyi serbest bıraktı. "Ağırdan al, aygır. İyileşmeye odaklanman gerekiyor."

Aggie'nin eli pantolonunun üzerinden Jace'in kasığını kavradı. Aleti avucuna dayanarak kıpırdadı. "Biraz cinsel iyileşmeye ne dersin?"

"Ben varım."

Jace kolunu tekrar askısına soktu ve Aggie'nin onu kemer tokasından tutarak sürüklemesine izin verdi.

Jace yaklaşık otuz dakika boyunca Aggie'yi orgazmın kıyısında tuttu. Aggie inliyor ve işkence dolu bir coşkuyla kıvranıyordu, fakat ondan bir kere bile durmasını istememişti. Aleti o kadar sert, hayaları o kadar doluydu ki, neredeyse Aggie'nin kendisine yalvarmasını ve böylece onu becerebilmeyi istiyordu. Ama Jace, genç kadın kırılma noktasına gelene kadar ona zevk vermeye devam edecekti. Aggie'nin göğüs ucundaki mandalı çıkardı. Alet serbest kalırken Aggie'nin göğüs ucunu çekti.

Aggie, "Ah," diye soludu.

Pembe göğüs ucu aşırı uyarılmadan dolayı kıpkırmızıydı. Jace hassas tomurcuğu dudaklarıyla rahatlatmak için başını

eğdi. Jace oraya dokunduğu anda Aggie ürperdi, genç kadının sarsıntılı hareketleri ellerini başının üzerinde tutan zincirleri şıngırdattı. Jace becerebildiği en hafif şekilde Aggie'nin göğüs ucunu emerken mandalı aşağıya doğru eğdi. Aggie'nin terle kaplı baldırlarına değdirmemek ve ne yapacağını anlamaması konusunda dikkatliydi. Ardından mandalı Aggie'nin klitorisine taktı.

Aggie, kalçaları işkenceyle dalgalanırken, "Oh," diye inledi.

Jace, genç kadının klitorisine takılı olan mandalı çevirdi.

"Jace!"

Hadi ama bebeğim, yalvar.

Ama Aggie yalvarmadı. Son iki saatte yaptığı gibi derin, titrek nefesler alarak heyecanını bastırmaya çalışıyordu. Jace lanet olası mandalı çevirmeye devam ediyor ve genç kadının heyecanı doruğa ulaşana kadar hassas göğüs uçlarını öpüyordu. Aggie'nin bedeni rahatlamanın ilk dalgasıyla sarsılmaya başladığı anda, Jace mandalı çekerek çıkardı ve Aggie'den uzaklaştı. Onu dolmamışlık hissiyle baş başa bıraktı.

İşte şimdi kesinlikle ona yalvaracaktı. Daha kaç defa genç kadını dayanamayacağı bir noktaya getirmesi gerekiyordu ki? Aggie ürperdi. Terle kaygan ve şurupla yapış yapış olan bedeninin tamamı titriyordu.

Jace'in onu heyecanlandırma yöntemleri tükenmek üzereydi. Bavulundaki her objeyi, hayal edebildiği her yolla kullanmıştı, yine de Aggie zevke esir olmamıştı. Ona daha fazlasını vermesine izin vermişti. Jace gözlerini ona dikerek baktı. Genç kadının elleri ve gözleri bağlıydı. Nasıl devam edeceğini düşündü. Fikirleri tükenmişti. Jace ıslak bir kumaş parçasına uzandı ve genç kadının anüsüne sürttü. Çikolatalı şurubu bölgeye iyice yaydı ve yalayarak temizlemek için eğildi. Dilinin ucunu Aggie'nin içine doğru bastırdı.

Aggie bacaklarını daha fazla açtı, böylece Jace dilini daha az dirençle bastırabilecekti. Aggie, "Mmmm," diye mırıldandı.

Jace emdi ve dilini dairesel şekilde gezdirdi. Soluk soluğa kalan Aggie, heyecanla kalçalarını kıvırdı.

"Bu hoşuma gitti."

Jace, Aggie'nin sırılsıklam olmuş damlayan kadınlığına iki parmağını kaydırdı ve genç kadının içindeki kaslar kasılana kadar poposuna zevk verdi. Ondan tekrar uzaklaştı. Genç kadının tatmin edilmeyen arzuyla kıvranışını izledi. Gözyaşları gözbağının altından, sıvıları da bacaklarının iç kısmından damlıyordu.

Jace daha fazla dayanamıyordu. Belki Aggie tüm gece boşalmadan dayanabilirdi ama Jace dayanamazdı. Yataktan kalktı ve komodinin üzerinden biraz yağ aldı. Eline döküp aletinin her yanına sürdü. Kafası geriye doğru düşerken kesik kesik solumaya başladı.

"Jace?"

Ona bunu izletmeliydi. Jace Aggie'nin önüne çıktı, yatakta dizlerinin üzerine çöktü ve gözbağını aşağıya doğru çekti. Aggie ışığa alışmaya çalışırken gözlerini kırpıştırdı. Bakışları en sonunda Jace'in gerilmiş aletine indi. Genç kadının nefesi kesilirken kalçalarını istemsiz olarak ileriye doğru çıkardı. Demek onu istiyordu. Jace ona istediği şeyi yalvarana kadar vermeyecekti.

Jace gözlerini kapattı. İki eliyle birden aletini sıvazlarken, Aggie'nin sancılı sızlanmalarını umursamamaya çalışıyordu.

"Jace!"

Jace kendini daha hızlı sıvazladı. Boşalır boşalmaz tekrar ona zevk verebilirdi. Tüm rutinine en baştan başlayacaktı.

"Sakın benden önce boşalmaya cüret etme, seni göt lalesi!" Aggie zincirlerini çekiştirirken bağırdı. Jace ona bakmak için gözlerini açtı. Genç kadının ilgisi onun aletine odaklanmıştı. Jace şiddetlice aletini pompalarken genç kadının kalçaları onun hareketine göre kıvranıyordu.

"Bunu istiyor musun?" diye mırıldandı Jace.

Aggie, "Hayır," diye hırladı.

Jace kendini yavaşça sıvazladı, Aggie'nin en iyi şekilde cevap vereceği ritimle. Genç kadının kalçaları kıvrıldı. "Hayır mı?" Jace omzunu silkip gözlerini kapattı ve avucuyla aletinin başına masaj yaptı. Artık bu şekilde boşalmayı gerçekten de istemiyordu, ama onu çılgına çevirmek için kendine zevk vermeye devam etti. Aggie'nin cevabını sevmişti.

Jace boştaki elini hayalarına indirdi. Onlara da masaj yapmaya başladı. "O kadar ağırlar ki, kendimi bıraktığımda muhtemelen on dakika boyunca fışkırtacağım."

Aggie hıçkırdı.

"Nerende istersin? Vajinanın tümseğinde mi?"

Aggie kafasını şiddetle iki yana salladı.

"Memelerinin üstünde?"

"H-hayır."

"Yüzünde? Söyle bana Aggie. Nerene istiyorsun?"

"İçeri. İçime sok. Lütfen, lütfen." Aggie kafasını iki yana sallarken saçları her yöne doğru uçuyordu. "Becer beni Jace. Daha fazla dayanamıyorum."

Jace rahatlayarak soluğunu bıraktı. "Sonunda," diye soludu ve genç kadını yatakta diz çöker halde tutan ayak bileğindeki kelepçelerden kurtardı.

"*Sonunda* derken, ne demek istiyorsun? Saatlerdir sana istediğin şeyi vermeye çalışıyordum."

"Ne istediğimi düşünüyorsun, Aggie?"

"Sen bitirene kadar senin bütün zevk verme işkencelerini kaldırabilecek bir kadın."

Jace sırıttı. "Yaklaşamadın bile tatlım."

"Ne?"

"Sadece seni, sen istediğinde becermek istiyorum. Ne zaman ihtiyacın olduğunu bana söylemeni."

"İki saat önceden beri ihtiyacım var."

"Neden öyle söylemedin?"

Jace, kadının etrafında dolanıp dizlerinin üzerine çöktü. Ellerini yavaşça genç kadının kollarından, ellerini bağladığı yere kadar kaydırdı. Ona birazcık daha takılmayı düşünüyordu. Aggie dişlerini birbirine kenetleyerek bacaklarını onun beline doladı ve genç adamı kendisine doğru çekti. Jace'in aleti onun kızışmış kadınlığında kaydı. Jace ürperdi.

"İçeri sok, lanet olasıca." Aggie hırlıyordu.

Jace ellerinden birisini bedenlerinin arasına soktu ve sertliğini onun bedeninin içine doğru yönlendirdi. Aggie'nin sırtı gerilirken, Jace'in üzerine gömüldü. Birlikte inlediler. Aggie ayaklarını onun arkasından yatağa dayadı ve itti. Jace'i sıcak, kaygan kadınlığından çıkarıp bedenini ona doğru çekti ve onu tekrar içine aldı. Jace birkaç santim yaklaşarak genç kadına zincirleriyle oynayabilmesi ve kalçalarını kıvırarak birleşen bedenlerini kontrol etmesi için alan verdi.

Genç kadın, "Ah, ah, ah," diye çığlık atıyordu. Bedeni orgazmla sarsıldı. Kadınlığı onun etrafında kasılarak yaşadığı keyfe Jace'i de dâhil etmeye çalışıyordu. Jace savaştı; ona az önce esirgediği orgazmların hepsini vermek istiyordu. Bu muhtemelen Jace'in tüm gecesini alacaktı. Aggie'nin kahvaltı için buğdaylı kahvaltı gevreği aldığını umdu.

Aggie sertçe soluyarak Jace'in göğsüne çöktü.

Kesikli bir sesle, "Ah, Tanrım, buna ihtiyacım vardı," dedi.

Jace sırıttı ve genç kadının bağlarını çözdü. Aggie'nin kolları özgür kaldığında, onları Jace'in etrafına doladı ve ardından kalçalarını çevirerek adamın sert aletini tekrar içine aldı. Jace onu yatağa sırtüstü eğdi ve kendini Aggie'nin derinliklerine yerleştirdi. Sonra sertliğini yarısına kadar çıkardı ve defalarca, durmaksızın darbe yapmaya devam etti. Ta ki, ikisi de soluk soluğa kalana ve Aggie, "Daha derine, daha derine!" diye çığlık atmaya başlayana kadar.

Jace bir kez darbe yaptı ve sonrasında geri çekildi. Hızlı fakat yüzeysel darbeler yapmaya devam etti. Bir derin darbe ve ardından tekrar hızlı ve yüzeysel. Aggie, bir orgazm daha

kendisini ele geçirirken, Jace'in omuzlarına asıldı. Aggie titremeyi kesene kadar Jace genç kadının içinden çıkarak defalarca tekrar içine girdi.

Aggie, ikinci bir orgazm birincisiyle birleşirken çığlık attı. "Ahhhhh."

Jace yavaş darbeler yapmaya devam etti. Kendine boşalma izni vermemeye odaklanıyordu. Kendisine dayanan, onu saran sıcak, kaygan bedeni düşünmemeye çalışıyordu. Yaran yoktu. Ah yüce Tanrım, çok iyiydi. Daha hızlı bir hamle yaptı. Aletini daha derine itti. Kendini zevke bıraktı. Zevki gittikçe büyüdü, büyüdü. Kendini bırakmaktan başka bir çaresi kalmayıncaya kadar onu tüketti. Menisini Aggie'nin içine pompalarken kontrolsüzce titriyordu. Yoğunluk öylesine katlanılmazdı ki, zirveye ulaşmak soluğunu kesti. Ciğerleri havasızlığa isyan ederek sızlıyordu, fakat kasığındaki zevk zonklamaları nefes almak gibi gereksiz şeylere konsantre olmayı imkânsız hale getiriyordu. Hafifçe geri çekildi. Tekrar ileri doğru hamle yaparken hâlâ rahatlamanın etkisiyle titriyordu. Aggie o boşalırken kolları, bacakları ve kadınlığıyla ona sarıldı. Jace'in boynuna tatlı aşk sözcükleri mırıldandı. Jace'in bedeni genç kadının üzerine yığılırken Aggie onu daha yakınına çekti. Jace toparlanmaya çalışırken umutsuzca soluk aldı.

Aggie birkaç dakika sonra, "Devam etmek için fazla mı yorgunsun?" diye sordu.

Jace güldü. Görünüşe göre Aggie'den daha şiddetli bir şekilde boşalmıştı. Tekrar hareket edebildiği anda ona bu konuda yardım edecekti. "Henüz edemem."

Aggie kıvranarak onun altından çıktı ve Jace'i sırtüstü yatmaya zorladı. Aggie yatağın üzerindeki, Jace'in onun aklını karıştırmak için kullandığı saten parçasına uzanırken, genç adam onu becermesi için Aggie'ye yalvarmadan ne kadar süre dayanabileceğinden emin değildi. Ama öğrenmeye dünden razıydı.

Jace rüya gördüğünü biliyordu ve uyanmak istemiyordu. Rüyanın bu kısmını seviyordu. Sonsuza kadar devam etmesini dilerdi. Fakat, sonunda yine yaşayacağını bildiği şeyi engelleyebilseydi, rüyanın tamamından memnuniyetle vazgeçerdi.

Genç, aptal ve meniyle dolu olan Jason, park alanında bekleyen sarı Ford Mustang'in yolcu koltuğuna oturdu.

Yoğun kahverengi gözleri heyecanla irileşen Kara, "Aldın mı?" diye sordu.

Jason deri ceketini açtı ve içeri tıkılmış bir şişe viskiyi gösterdi. "Hadi, buradan gidelim. Sanırım satıcı şüphelendi."

Kara vitesi geriye aldı ve ileriye doğru atılıp tekerleklere çığlık attırarak park alanından çıkmadan önce, birkaç metre geriledi. Göze çarpmayan ve sessiz bir kaçış yapmak için biraz fazla ses çıkarmışlardı.

"Aç şunu, Jace. Bir içkiye ihtiyacım var."

Jason şişeyi ceketinden dışarı çıkarıp kapağını açtı. Genç kıza verdi ve Kara büyük bir yudum alırken bir anlık bir tereddüt bile duymadan bir dur işaretini görmezden geldi. Kara Sinclair, hiç şüphesiz Jason'ın bugüne kadar gördüğü en güzel kızdı. Şimdiden modellik konusunda adını dünya çapında duyurmuştu. Ama Jason'ı büyüsü altına alan bu değildi. O vahşiydi. Pervasız. Brian Sinclair'in kız kardeşi olduğu için peşine düşmüştü ve gerçekte onu, Brian'ın grubu Günahkârlar'la tanıştırmasını umuyordu. Ancak onunla geçirdiği ilk beş dakika, Jason'ı bunların hiçbirinin önemli olmadığına ikna etmişti. Ona sırılsıklam âşık olmuştu.

Kara şişeyi ona uzattı ve Jason bir yudum aldı. İçki boğazını yaktı ve gözlerini sulandırdı. Jason irkildi, daha yüksek kalitede bir şeyleri çalmış olmayı diliyordu. Kara en iyisini hak ediyordu ve Jason'ın ona sunacak hiçbir şeyi yoktu. Kara Beverly Hills malikânelerinden birisinin, uzun araç yoluna girdi. Neden onu evine getirmişti ki?

Kara arabayı araç yoluna park ederek, viskiyi Jason'dan aldı. Şişeden büyük bir yudum içti. "Bu hoşuma gitti," dedi Kara. "Aldığın için sağ ol."

"Önemli değil."

"Gerçekten de az önce oraya girip, bunu satıcının gözlerinin önünden mi çaldın?"

Jason omzunu silkti. "Sanırım."

"Çok kötüsün." Kara yaklaştı ve Jason onun alkolle karışan pahalı parfümünün tatlı aromasının kokusunu aldı. Bileklerindeki halka bilezikler şıngırdadı. "Kötü çocukları severim."

Jason kötü olabilirdi. Kara ne kadar kötü olmasını istiyorsa, o kadar kötü olurdu.

Kızın nefesi kulağını gıdıkladı. "Beni öpmek istiyor musun?"

Jason'ın kalbi tekledi ve ardından kalp atışları kendileriyle yarışmaya başladı. Kara gözlerine bakmak için ondan uzaklaştı ve Jason ne olduğunu anlayamadan, kendini onunla öpüşürken buldu. Kara'nın yumuşak dudaklarında viski tadı vardı. Jason'ın aleti anında sertleşmiş ve pantolonuna dayanarak sızlamaya başlamıştı. Ondan başka hiçbir şeyi düşünemiyordu. Ona sahip olmaktan başka. Titrek ellerinden birisini genç kızın göğsüne doğru kaldırdı. Bir göğse dokunmanın nasıl bir şey olması gerektiğinden emin değildi. Bu kadar yumuşak olmasını beklemiyordu. Sıkarken dokunuşuna göre şekil alıyordu.

Genç kızın, yanağına acımasız bir tokat indirmesi Jason'ın elini çekmesine sebep oldu.

"Beni yoklayabileceğini söylemedim," dedi. Aracın koltuk kısmında gözlerini dikmiş ona bakıyordu.

Jason nasıl cevap vereceğini bilmiyordu. Attığı tokat yalnızca onu daha fazla heyecanlandırmıştı ve bu beklenmedik gerçeklikle nasıl baş edeceğini bilmiyordu. Bu yüzden genç kızı tekrar öptü. Onun dudaklarını emerken ellerini kendisine saklamak konusunda dikkatliydi. Dudaklarını yaladı. Dişledi. Kendi dudaklarıyla okşadı.

"Jason." Kara, Jason'ın ağzına doğru soludu.

Kara bacaklarını ayırarak Jason'ın kucağına oturmak ve onunla yüz yüze olmak için arabada yer değiştirdi. Kasığını Jason'ınkine dayayarak sürttü, boğazının gerisinden miyavlar gibi sesler çıkarıyordu. Jason penisinde onun bedeninden yayılan ısıyı hissedebiliyordu. Kara'nın içine gömülmekten onu alıkoyan tek şey, bedenlerini ayıran kumaş katmanlarıydı. Kendisini onun nemli sıcaklığına gömmek nasıl hissettirirdi? Onun... vajinasına. Aman Tanrım, patlayacaktı.

"Dokun ona," diye mırıldandı genç kızın dudaklarına doğru. Tüm ihtiyacı olan buydu; Kara'nın parmaklarının, onun çıplak tenine değmesi. Bu şekilde, boşalabilirdi "Lütfen, Kara."

Kara, "Yarın," diye fısıldadı. "Sanırım ilk seferimin senin le olmasını istiyorum. Eğer yarın gece beni evinde bulursan, kararını kesin olarak öğrenmiş olacaksın."

Kara Sinclair bir bakire miydi? Jason bunun kendisini neden şaşırttığını bilmiyordu. Belki de genç kız son derece dünyevi göründüğü içindi. Onun, kendisinden çok daha deneyimli olmasını bekliyordu. Şüphesiz, Jason yeteneksizliğiyle onu hayal kırıklığına uğratacaktı. Yine de bu onu denemekten alıkoymayacaktı.

Kara kucağından kalkarak sürücü koltuğuna geçti, parmaklarını kendi yanaklarına bastırıyordu.

"Dışarı çık," dedi.

Jason'a öfkelenmiş miydi? "Kara?"

"Bunun hakkında düşünmem lazım. Yani şimdi gitmelisin. Belki yarın seni görürüm. Belki de görmem."

Jason, eve dönmek için on bir kilometrenin üzerinde yol yürüdü. Hayallerinin morarma tehlikesiyle karşı karşıyaydı, fakat bedenini sızlatan sancı, acı tatlıydı. Kara yarın gelecek miydi? Jason araya en azından bir gün koymasına memnun bile sayılırdı. Yapması gereken planlar vardı. Onu memnun etmek istiyordu. Bu anın, Kara için özel olmasını istiyordu. Kendinden çok, onunla ilgili olmasını istiyordu.

Daha kapıdan içeriye adımını attığı anda babası tepesine bindi. "Sabahtan beri hangi cehennemin dibindesin, seni aşağılık herif?"

"Seni ilgilendirmez."

Babası ceketinin önünden yakaladı. "Viski kokuyorsun. İçki mi içiyordun?"

"Belki."

Babası kulağını tokatladı. Jason acıyla bağırırken tek eliyle kulağını kapatıyordu. Yıllar önce kemere bağışıklık kazanmıştı, o yüzden babası artık yumruklarını kullanıyordu. Jason'ı uzun süre boyunca merhamet için yalvartamazsa, kulaklarına boks yapmaya başlıyordu. Jason o acıya asla alışamıyordu. "Annen yukarıdan, cennetten sana bakıyor ve ne hale geldiğini görüp ağlıyor. Oğlunun bir suçlu, bir sabıkalı, bir değersiz, hiçbir boka yaramayan birisinden daha iyi olmayışına ağlıyor. Hiçbir baltaya sap falan olamayacaksın."

Jason alayla güldü, kelimeleri kendisini etkilememiş gibi davranıyordu fakat onları bin kez duymuş olsa bile hâlâ canını acıtıyorlardı. Her gün bu sözlere biraz daha inanıyordu. "Bitirdin mi?"

Babası diğer kulağını yumrukladı. "Kıçını kaldırıp odana git, çocuk. Cezalısın."

Jason şimdi iki eliyle birden kulaklarını kapatıyordu. "Ne için?"

"İçtiğin için. Ve bu akşam kendini hangi belaya bulaştırdıysan onun için."

"Ellerini üzerimden çek." Jason onu duvara ittirdiğinde, babası geriye doğru tökezledi. "Ben gidiyorum ve bir daha asla geri gelmeyeceğim."

Gitmek için döndü. Nerede kalabileceğini düşünüyordu. Odasından bas gitarını alabilmeyi isterdi, fakat oradan hemen çıkması gerektiğini biliyordu.

Jason'ın şimdiye kadar onu tanımış olması gerekirdi. Babası ona boyun eğdirmek için, Jason'ı bayıltana kadar dövmekten çekinmezdi. Jason, ona niçin hiç karşılık vermediğinden emin değildi. Eğer gerçekten isteyecek olsa, muhtemelen yaşlı adamı alt edebilirdi. Ama içinde bir yerlerde, kendisinin bunu hak ettiğini biliyordu. Bu acıyı.

Jason yatak odasının zemininde bilincini tekrar kazanırken, ertesi günün öğle vakti olmuştu. Kapısı dışarıdan bir asma kilitle kilitlenmiş ve pencereleri uzun zaman önce kasıtlı olarak boyanarak kapatılmıştı. Bu odadan kaçış yoktu.

Odasının yanındaki minik banyoya gitti ve lavaboda temizlendi. Siyah bir yara yanağının şeklini bozuyordu, fakat yediği dayağın tek kanıtı oydu. Yaralarının kalanı kıyafetlerinin altındaydı. Derin nefes almakta zorlanıyordu. Kaburgalarından birinin daha çatladığını fark etti. Göğüs kafesini dürttü, dışarı çıkmış kemik var mı diye bakındı. En azından bu sefer tam bir kırığı yoktu. Kanayan bir yeri yoktu. Yaralıydı, ama yaşıyordu.

Tam da beklediği gibi, babası bas gitarına yine el koymuştu. Yapacak hiçbir şeyi olmayan Jason, yatağının kenarına oturup duvara yaslandı ve daha iyi günlerin hayalini kurdu. Özgür ve favori grubu Günahkârlar'la birlikte sahnede bas gitarını çalacağı günlerin. Gezegendeki en seksi kızla, Kara Sinclair'le sevişerek geçireceği gecelerin.

Saatlerce o şekilde oyalandı. Kalbindeki sızıya daha fazla dayanamadığında, ısıtıcısını bobinler parlak turuncu renge bürünene kadar çalıştırdı. Isıtıcının koruyucu ızgarasını aylar önce çıkarmıştı. Defalarca yaptığı gibi sağ bileğini kızgın bobinlerden birisinin üzerine bastırdı. Ta ki eti katılaşıp kabarcıklar oluşuncaya kadar. Sonunda acı ona fazla gelmeye başladı ve cezalandırıcı ısıdan uzaklaştı. Zorlukla soluyarak, acının sabit kalması için kabaran etinin çevresine deri bilekliğini doladı. Kendisini içindeki sızıdan daha çok acıtacak bir şeye ihtiyacı vardı. Ne kadar çok çabalarsa çabalasın, içinden atamadığı acıyı.

Birisi kapısına vurdu. Jason babasının içeriye girerek ne yaptığını görmesi olasılığına karşı ısıtıcıyı duvara doğru tekmeledi. Onun bilmesini istemiyordu. Kimse bakmıyorken kendisini incittiğini, hiç kimsenin bilmesini istemiyordu.

"Akşam yemeği istiyor musun?" diye seslendi babası.

"Hayır."

"Keyfin bilir." Adımları koridordan aşağıya ilerleyerek duyulmaz oldu.

Jason, bir süre sonra büyük motorlu bir aracın evlerinin önünde durduğunu duydu. Karanlığa bakmak için pencereye doğru gitti. Kara, caddenin karşısına park etmişti. Kornaya bastı ve orada oturdu, motor boşta çalışırken Jason'ı bekliyordu. Onu ektiğini düşünecekti. Onu istemediğini.

Jason, oynatamayacağını bilse de dakikalarca pencereyle boğuştu. Özgür kalmak için o kadar umutsuzdu ki, kitap rafından boks ödüllerinden birisini aldı ve pencerenin köşesine indirdi. Camın kırılma sesi beklediğinden daha gürültülüydü. Cam parçaları verandanın çatısına yağmur gibi yağdı. Durdu, babasının merdivenlerden çıkıp gelmesini ve sefaletine bir son vermesini bekledi, ama adam gelmedi. Televizyonun önünde uykuya dalmış olmalıydı.

Jason kırık camların olduğu pencere kenarına battaniyesini attı. Pencere eşiğine ulaşabilmek için ısıtıcısının üzerine çıktı. Çatının tepesine düştü. Babasının onu öldürmeye gelmediğinden emin olmak için durdu ve ardından verandanın dışına doğru yalpalayarak çalılara indi. Bahçeden kaçarak Kara'nın arabasına doğru koştu. Genç kız, Jason arabaya giremeden, gaza basarak uzaklaştı.

Jason arabanın uzaklaşan ışıklarını izledi; kalbi aynı anda hem çarpıyor, hem de sıkışıyordu.

Arabanın arka lambaları parladı ve sonra geri lambaları yandı. O kadar hızlı bir şekilde geri geliyordu ki, neredeyse Jason'ın üzerinden geçecekti. Durdu, ama Jason'a bakmıyordu.

Ön camdan dışarıya bakıyor, koltuğunda kıpırdanıyordu. Jace onun yanına oturduğunda Kara, gecenin içine doğru sürdü.

"Gelmeyeceğini düşündüm," dedi soluk soluğa. "İlk önce kızdım ama sonra biraz rahatladım. Seni verandanın tepesinden inerken gördüğümde korktum. Gittiğim için üzgünüm."

"Sorun değil. Eğer hazır değilsen..."

Kara, "Hazırım," dedi. Aracın içinde uzanıp Jace'in elini sıktı. Elleri nemliydi ama Jace aldırmadı. Kendisi de oldukça gergindi. "Ailem geç saate kadar bir partide olacak. Düşündüm ki... Düşündüm ki biz... havuz evine gidebiliriz."

Jace genç kızın elini dudaklarına doğru kaldırdı. "Hangisi seni mutlu ederse."

Kara gülümsedi, sıkılgan ve utangaç görünüyordu. Jace onu hiç böyle görmemişti. Bu yanından hoşlanmıştı. Belki de pervasız ve vahşi yanından daha fazla. Emin değildi.

Eve vardıklarında Kara, Jace'in elini tuttu ve onu havuz evine doğru yönlendirdi. Jace'in kalbi beklenti ve endişe karmaşasıyla çarpıyordu. Kara kapıyı açıp lambayı yaktı. İki kapıyla çevrili açık bir oturma alanına girdiler. Kapılardan birisi bayanlar, diğeri de baylar olarak etiketlenmişti. Ortak alanda bir kanepe ve iki tekli koltuk vardı ama yatak yoktu. Tam olarak Jason'ın ilk birleşmeleri için öngördüğü şey değildi, ama doğaçlama yapabilirdi.

Kara kocaman açılmış gözlerle ona baktı. "Yüzüne ne oldu?" Parmak uçlarıyla elmacık kemiğindeki çürüğe dokundu. "Bir kavgaya mı karıştın?"

"Öyle bir şey."

Kara gülümsedi, Jason'ın gözlerine mutlulukla bakarken burnu kırıştı. "Ah, Jason, o kadar kötüsün ki. Öp beni."

Jason onu kendi bedenine doğru çekti ve Kara kollarını onun boynuna doladı. Genç kız ona asılırken Jason'ın çürüklerinin verdiği acı tüm bedenine yayıldı. Jace hafifçe içini çekti. Kara ona soran gözlerle baktığında ise eğilip genç kızı öptü.

Kara onun kollarındayken gerildi, bu yüzden Jason, kızın bedeni rahatlayana kadar onu öpmeye devam etti.

"Sana dokunabilir miyim?" diye sordu Jason. Aslında kendisini tekrar tokatlamasına gerçekten aldırmazdı ama eğer hazır değilse onu zorlamak istemiyordu.

"Nereme istiyorsan orama dokunabilirsin."

Nefesi kesildi. "İstediğim yere mi?"

"İstediğin yere."

"Ve istediğim yeri öpebilir miyim?"

Kara ona dayanarak titredi. "Evet."

Genç kızın yanağını avuçladı ve dudaklarını onun çenesinde, boynunda, kulağında gezdirdi. Kara iç çekerek Jason'ın sorgulayan dudaklarına teslim oldu. Parmakları genç adamın göğsüne batıyor, Jason'ın orada olduklarının farkına bile varmadığı çürükleri buluyor ve onu acıyla zevkin birleştiği garip bir yere gönderiyordu. Eli genç kızın göğsünü bulduğunda Kara derin bir nefes alarak ondan uzaklaştı. Tişörtünü başından çıkararak Jason'ı şaşırttı. Ardından sutyeninin arkasını açtı. Jason'a baktı. Jason genç kızın nabzının boynunda hızlı ve sert bir biçimde attığını görebiliyordu. Kara kızararak iç çamaşırının düşmesine izin verdi. O mükemmel göğüslerini çıplak bırakarak genç adamın hevesli bakışlarına sundu. Bu, Jason'ın bugüne kadar gördüğü en güzel şeydi. Parmak ucuyla pembe göğüs uçlarından birisini takip etti. Göğüs ucu her darbeyle birlikle büyürken, Jason genç kızın etinin verdiği cevaptan büyülenmişti.

"Jason."

Jason başını eğerek, dilini çıkıntı yapan tepecikte gezdirdi. Kara titrerken parmaklarını onun saçlarına geçirdi. Genç kız, onun kafasının arkasında bir yara bulmayı becermişti ama onun farkında olmadan sebep olduğu acı genç adamı daha da ateşliyordu.

Jason, kızı kanepeye doğru eğdi. Kara onun tişörtünü çıkarmaya çalıştığında Jason uzaklaştı ve kafasını iki yana salladı. "Bu senin için," dedi Jason ama gerçekte genç kızın onun

bedenini ve bedenindeki çirkin siyah ve mavi izleri görmesini istemiyordu.

Kara, "Jason?" diye fısıldadı kararsızca.

"Sorun yok. Senin iyi hissetmeni istiyorum." Kendi hazzı umurunda değildi. Kara'ya, bedenine zevk vererek onun için ne kadar güçlü şeyler hissettiğini göstermek istiyordu. Ona göstermek zorundaydı çünkü bunları söyleyemeyeceğini biliyordu. Belinden yukarıdaki ipeksi teninin her santimini okşadı, öptü ve emdi. Genç kızın tepkilerine oldukça ilgi gösteriyor ve en çok zevk verecek noktaları arıyordu. Kara, tişörtünü çektiğinde Jason dokunma mesafesinden uzaklaştı ve genç kızın kot pantolonuyla sandaletlerini çıkardı. Kara'nın bedeni endişeyle geriliyordu, o yüzden külotunu yerinde bıraktı ve dokunuşuna alışması için ona zaman verdi. Bacaklarının iç kısımlarını öpmenin onu inlettiğini ve zevkle kıvrandırdığını fark etti. Uyluklarının iç kısmını emerken dizlerinin arkasını okşadı.

"Jason, lütfen."

Lütfen, ne? Külotunu çıkarması için hazır mıydı? Kadınlığının tepesini ağzıyla kapattı ve genç kızın üzerindeki son kumaş parçasından içeri sıcak nefesini üfledi.

Kara, "Ah Tanrım," diye soludu ve genç adamın sağ bileğini yakalayıp çivili bilekliği sertçe sıktı. Kara'nın, yanıklarında sebep olduğu acıyla Jason, neredeyse kontrolünü kaybediyordu. Genç kızın bileğini kavradı ve bileğini bırakması için onu zorladı. Yoksa pantolonunu mahvedecekti.

"Hazır mısın?" diye sordu kıza.

"Evet. O kadar sızlıyorum ki, dayanamıyorum."

Siyah, dantel külotu da yerdeki kıyafet yığınına katıldı. Jason onun kadınsı bölgelerinin adını biliyordu, ne işe yaradıklarını biliyordu, resimlerden nasıl göründüğünü biliyordu. Ama hiçbir şey onu kokusu için hazırlamamıştı. Kokuyu derin bir solukla içine çekti, gözleri kayarak kapandı. Aleti ihmalden dolayı isyan etti, hayaları ağrıyordu. Yüzünü genç kızın bacaklarının arasına gömmek ve özünü koklamak istiyordu ama

Kara'nın buna pek hazır olduğunu sanmıyordu. O yüzden işaret parmak ucuyla kadınlığının kaygan, şişmiş iç katmanlarını sıvazladı. Ortaya çıkan etinin dokusu onu büyüledi. Normal tenden daha pürüzsüzdü. Kaygandı. Sıcaktı. Israrcı dokunuşlarının altında şişip kızarışını ve nemlenişini izledi. Kara'nın kalçaları aşağı yukarı hareket ediyor, Jason'ı da kendi heyecanına davet ediyordu. Jason onun klitorisini aradı. Bir kadının yaşayacağı en büyük zevkin o küçük noktaya yerleştiğini duymuştu. Parmaklarını küçük, şişmiş bir yere değdirerek Kara'nın zevkle çığlık atmasına sebep olduğunda, o noktayı bulduğuna inanmakta zorlandı. Genç kızın sırtı kanepeden yukarıya doğru kalktı.

"Ah evet, Jason. Tam orası."

Jason tereddüt etmesine rağmen başını eğerek, genç kızın klitorisini emdi. Kara çığlık attı, genç kızın bedeni beklenmedik bir şekilde sarsılarak Jason'ı şaşırttı. Orgazm mı olmuştu? Jason emin değildi, ama onun bedeninden bu cevabı kendisinin aldığını bilmek onu sevindirdi. Ona zevk verebildiğini bilmek. Onun için bunu yapabileceğini bilmek. Parası ya da kendine ait arabası veya ona verebileceği hiçbir şeyi yoktu, ama ona zevk verebilirdi. Emerken diliyle klitorisini çevirdi. Kara'nın hareketleri artmaya, muhtaç hale gelmeye başladı. Jace'in parmakları, kadınlığının iç katmanlarının kaygan, sıcak etini sıvazladı.

"Ah Tanrım. Parmaklarını içime sok Jason. Lütfen bana daha fazla eziyet etme."

Ona eziyet ettiğini mi sanıyordu? Jace elini yaklaştırarak genç kızın sıkı, ufak vajinasına bir parmağını yerleştirdi. İçi o kadar küçüktü ki. Bedeni onun sertliğine nasıl uyum sağlayacaktı? Jason soyunma odasında dalga geçilen o çocuklardan değildi. İçine sığabilmek için genç kızı iyice açması gerekiyordu. Parmağını geniş bir çember şeklinde çevirdi, içine ikinci parmağı sokana kadar onu esnetti.

Kara'nın nefesi kesildi. "Sok şunu Jason. Hazırım. Sok. Şimdi."

Şunu? Jason hareketsiz durarak hafifçe geriye doğru çekildi. Kara'nın klitorisini ağzından bıraktı.

Sertçe yutkundu. "Şimdi mi?"

"Evet, evet. Şimdi."

Jace'in titreyen eli fermuarına doğru hareket etti. Onu istiyordu. Zonklayan aletini onun sıcacık vajinasına itmek istiyordu, ama kendisini utandırırsa ne olacaktı? Ya içine girer girmez boşalırsa?

"Acele et, Jason."

Jason fermuarını açtığında, aleti özgürce salındı. Çok fazla heyecanlıydı ve bunu biliyordu. Kara kanepedeki minderin altını karıştırdı ve bir kondom çıkardı.

"Önce bunu tak."

Jason, pantolonunu baldırlarına kadar indirdi ve kondomu yerine takmak için beceriksizce uğraştı.

Kara onu izlerken, "Aman Tanrım, şeyin dev gibi," dedi. "Yavaş ol, tamam mı?"

"Tamam."

Kondomu yerine takar takmaz genç kadının üzerine çıktı ve bacaklarının arasına yerleşti. Penisinin başını bedenine yönlendirmek için elini kullandı.

Aman Tanrım, o kadar iyi hissettiriyordu ki. Daha derine girdi. Genç kızın bedeni onu kabul etmek için kıvranıyordu. Daha ileri itti. Kara dişlerinin arasından acı dolu bir soluk aldı.

"Bekle," diye soludu. "Acıtıyor."

Nasıl acıyabilirdi ki? Hayatında hiç bu kadar harika bir şey hissetmemişti. Daha derine itti. Kızın eti ona karşı koydu.

"Ahh."

Yapabildiği kadar yavaşça gitmeyi deniyordu ama sıcacık küçük vajinası tam bir coşku seliydi ve bütün mantıklı düşünceler aklından uçuyordu. İçine derince gömülme dürtüsünü kontrol edemeyerek ileriye doğru atıldı. Genç kızın eti yırtılırken en sonunda ona yol verdi. Kara acıyla çığlık attı. Jace ona toparlanması için hiç fırsat vermedi. Geriye çekilerek tekrar bedenine daldı.

Genç kız, "O kadar sert yapma," diye şikâyet etti.

Jace düşünemiyordu, yalnızca hissedebiliyordu. Hissettiği baskı büyürken onu daha sert becerdi. Daha sert. Daha hızlı. Ah Tanrım, daha sert. *İçine al, Kara.* Genç kızın ağlıyor olduğunu zorlukla fark etti. Sadece ona sahip olmaya ihtiyacı vardı. Hepsi buydu. Ona acı vermek niyetinde değildi. Kara Jace'in omzuna yumruk attı.

"Jason, canımı acıtıyorsun. Bu kadar sert yapmayı kes."

Fakat genç kızın ikinci darbesi yalnızca onu heyecanlandırmaya yaramıştı. "Bana tekrar vur, Kara. Canımı acıt."

"Ne?"

"Vur bana." Başını eğip ona baktığında, genç kızın yüzünü gözyaşlarıyla ıslanmış bir halde buldu. Aletini bedeninin içine itmeye devam etti. "Lütfen Kara, canımı yak. Benim... acıya ihtiyacım var."

Kara'nın yüz ifadesine baktığında yanlış ve tuhaf bir şey söylediğini anlamıştı fakat canını acıtmasını istiyordu. Buna ihtiyacı vardı. Bu kadar zevk doğru olamazdı. Zevke alışkın değildi. Jason sadece acının dilinden anlıyordu.

"Seni hasta piç kurusu. Kalk üstümden."

Genç kız onun çatlak kaburgalarına dirsek attı ve Jace ansızın boşalırken bedeni sarsıldı. Hareket etmeyi kesti. Bedeni menisini onun içine pompalıyor, kondomun ucunda birikiyordu. Aletinin dibini kavrayan haz kasılmaları kadar bedeninin yan tarafından yayılan acıdan da mest oluyordu.

Kara altında çırpınıp onu üzerinden atmaya çalışırken, "Senin sorunun ne?" diye sordu.

"Bilmiyorum." Gözyaşlarıyla boğuşurken alnını genç kızın omzuna dayadı. "Üzgünüm. Seni incitmek istemedim. İyi misin?"

"Hayır, iyi değilim. Kalk üzerimden!"

Jace içinden çıktığında Kara, onun altından sıyrılarak yere düştü.

"Kara."

Kara, kıyafetlerini alıp kapıya doğru yönelirken, "Sakın yanıma gelme," dedi.

Jace genç kızın bacaklarında, kendi penisinde ve kanepenin döşemesindeki kanı gördü. Bu midesini bulandırdı. Ah Tanrım, onu *gerçekten* incitmişti. "Bekle, gitme. Üzgünüm."

"Sende bir sorun var. Benden uzak dur. Seni bir daha asla görmek istemiyorum." Kara, kapıyı ardına kadar açtı ve havuz evinden kaçarcasına uzaklaştı.

Jason'ın kalbi burkuldu. "Ama, seni seviyorum."

Jason genç kızın, bu söylediklerini duyup duymadığını bilmiyordu. Kara kapıyı çarptığında tüm bina sarsıldı.

"Gitme." Ama çoktan gitmişti.

Eve doğru yaptığı yolculuk, o güne kadar yürüdüğü en uzun on bir kilometre oldu. Bütün olanları geri alabilmeyi diledi. Pekâlâ, hepsini değil. Sadece kendi zevk almaya başladığı andan sonrasını. Her şeyin berbat bir hale geldiği an, o zamandı. Ve şimdi Kara ondan nefret ediyor, onu tekrar görmek istemiyordu. Babasının sebep olduğu acı, kalbindeki felç edici sancıya yaklaşamazdı bile. Sağ bileğini saran kalın bilekliğini sıktı. Eve doğru bir adım daha atabilmek için, acıya ihtiyacı vardı.

Jason evine ve öfkeden mosmor kesilmiş babasına yaklaşırken, ufukta parlak bir şey fark etti. Duman, karanlık gökyüzüne doğru dev dalgalar halinde çıkıyordu. Yangın. Bir itfaiye aracı köşeyi dönerek caddeden yukarı yöneldi. Bir dakika sonra onu bir ambulans takip etti.

Jason'ın evinin yakınlarında bir yangın var gibi görünüyordu. Yangının kaynağına yaklaştıkça kalbi daha hızlı çarpmaya başladı. Ta ki hakikati reddedemeyeceği bir noktaya gelene kadar. Yangın onun evindeydi. Son iki bloğu koştu. İtfaiyeciler caddeden aşağıya koşuyor, hortumu en yakın yangın musluğuna takıyorlardı. Komşular pijamalarıyla evlerinden çıkmış birbirine sarılıyor, tahribatı korkuyla izliyorlardı. Jason gördüklerine inanamayarak, yanan evine bakarken kendinden geçmiş bir halde bahçeye yürüdü. Devasa alevler yatak odasının kırık

penceresini yalıyordu. Evin içinden babasının çığlık çığlığa onun adını haykırışı geldi. "Jason! Oğlum, neredesin?"

"Baba, buradayım!"

Gürültülü bir parçalanma sesi geldi ve odasının tepesindeki çatı alevler püskürterek çöktü. Hortumlardan çıkan su alevlerin yangının içine sıkıldığında, su buhara dönüşerek tısladı.

"Baba!"

Jason eve doğru koştu ve birisi onu belinden yakalamadan önce verandaya kadar gidebildi. "Bırak beni gideyim," derken tüm gücüyle çırpınıyordu. "O hâlâ içerde. Babam. Sarının yukarıda. Bana seslendiğini duydum. Ama..."

İki itfaiyeci ön kapıdan içeri daldı. Evin içinde birbirlerine bağırışlarını duyabiliyordu. "Bana yardım et. Birisi bu kirişin altında sıkışmış." En sonunda birisi tek omzunda gevşek bir bedenle dışarı çıktı. "Doktor! Burada bir doktora ihtiyacımız var."

Yere bıraktıkları kömürleşmiş beden Jason'ın babasıydı. Adam, "Oğlum," diye mırıldandı. İtfaiyecinin botuna tutunuyordu. Ayırt edilemeyen hecelerle kurduğu tutarlı cümleler karmakarışıktı. "Oğlumu kurtarın. Onu odasına kilitledim. Kapıya ulaşamadım. Çatı çöktü." Öksürdü, gözleri acıyla parladı. "Hâlâ orada." Eğer tanıdık sesi olmasaydı, Jason onu tanımazdı. Cildi o kadar ciddi yanmıştı ki, tanınmaz haldeydi.

Jason titreyerek onun başında durdu. "Buradayım baba. Ben iyiyim."

"Helikopter yolda," dedi ambulans görevlilerinden birisi. "Onu elimizden geldiğince çabuk yanık ünitesine götüreceğiz."

"Sen nasıl dışarı çıktın?" diye mırıldandı babası. "Evi ateşe veren sen misin? Yaptın mı? Bunu senin yanına bırakmam, seni küçük serseri. Sen yaptın, değil mi? Seni cezalandırdığım için intikam almak istedin. Aptal bas gitarını çöpe attığım için."

Jason kafasını iki yana salladı. "Hayır. Ben yapmadım." Başını kaldırıp odasına baktı. Yangının oradan başladığına hiç şüphe yoktu. Hasarın başladığı yer orasıydı. Jason izlerken, hortumdan fışkıran su verandanın çatısına tünemiş bir battaniyenin

kalıntılarını hareket ettirdi. Jason kendi yatak örtüsünü tanıdı; yarısı yanmıştı. Pencere pervazındaki kırık camın üzerine yerleştirdiği yatak örtüsü. Ve ısıtıcının üzerine. Bileğini yaktıktan sonra kapatmayı unuttuğu ısıtıcısının üzerine.

Sonra farkına vardı. Yangını başlatan *oydu*.

Jason sağ bileğini cezalandırıcı bir güçle kavradı. Kabarmış etinin üzerindeki deri bilekliği görüşü bulanana kadar sıktı.

Hastaneye gidecek başka bir yolu olmadığını öğrendiklerinde Jason'ın helikoptere binmesine izin verdiler. Başka ailesi yoktu. Ona değer veren başka kimse yoktu. Jason itfaiyecilerin acıyan bakışlarına katlanamıyordu. Ya da babasının anlamsız mırıltılarına. Babası acıyla çıldırmıştı ve aynı şeyi tekrar edip duruyordu. "Hepsi senin suçun. Hepsi senin suçun."

Jason köşeye sokuldu, ellerini kulaklarının üstüne bastırdı. O anda, on beş yaşındaki genç bir adam değildi. Sadece korkmuş, küçük bir çocuktu. Hiçbir şeyi yoktu. Hiç kimsesi. Yalnızdı. Yalnız. Canını yakacak kimse yoktu. İhtiyacı olduğunda canını yakacak kimsesi yoktu.

Helikopter iner inmez babasını tedavi merkezine aldılar. Jason'a onunla kalmak isteyip istemediğini sordular. Babasının muhtemelen geceyi çıkaramayacağıyla ilgili onu uyardılar. Bir ara doktorlardan birisi, "Ona hoşça kal demek isteyebilirsin, oğlum," dedi.

Ama Jason demedi. Tıpkı annesinde olduğu gibi, şimdi de çok korkuyordu. Babasıyla ilgili en son anısı, sedyeyi tedavi merkezine doğru ilerletirken göz kapağı olmayan gözleriyle boş bir şekilde ona bakmasıydı.

Jace aniden uyandı, kalbi göğsünde gümbürdüyordu. Babasının korkunç şekilde yanmış görüntüsü zihninde dönüp duruyordu. Oda tamamen karanlıktı fakat genç kadının nefes alışını duyabiliyor, otobüsün yumuşak hareketini hissedebiliyordu. İkisi de ona rahatlık verdi. Yollarda olmayı seviyordu. Ve genç kadını seviyordu. Aggie'sini.

Eli örtülerin altında Aggie'nin elini aradı. Genç kadının parmaklarına tutundu. Aggie onun yaşadığı kargaşadan habersiz bir şekilde uyurken ona bu kadar çok ihtiyaç duyduğu, onun desteğini aradığı için kendisini aptal gibi hissediyordu. Aggie, onun peşini bırakmayan bu hayaletlerle ilgili bir şey yapabilecek değildi ya. Babasının anısıyla ilgili yaşadığı acı hakkında. Ve Jace'in hissettiği suçluluk. Korku.

Ya da belki yapabilirdi. Annesini kaybetmenin acısıyla baş etmesine yardım etmişti. Anısı hâlâ gölgelerde duruyor, fakat artık onu tehdit etmiyordu. Jace teselli bulmuştu. Bunu ona veren Aggie'ydi. Jace'e ihtiyacı olan her şeyi vermeyi başarıyordu. Jace'in önemli olduğunu fark etmediği şeylerde bile. Güneş doğarken genç kadının uyuyuşunu izledi. Ve eğer onu da kaybederse nasıl hayatta kalacağını merak etti.

Aggie gözlerini açtığında Jace'i ona bakarken buldu. Uyuşuklukla gerilirken gülümsedi.

"Günaydın hayatım," diye mırıldandı genç kadın. "Neden bu kadar erken kalktın?"

"Hazırım."

Aggie sırıtarak bir kolunu genç adamın boynuna doladı ve onun sıcak bedenine doğru kaydı. "Dün geceden sonra, birkaç güne yetecek kadar tatmin olduğunu düşünmüştüm."

Jace, "Demek istediğim o değil," dedi ciddi bir şekilde. "Sana anlatmaya hazırım."

Aggie'nin kalbi tekledi ve gülümsemesi soldu. "Babanla ilgili mi?"

"Evet."

Aggie, onun kendisine anlatmasını isteyip istemediğinden emin değildi. Jace babasını öldürdüğünü söylemişti. Ya tamamen bağışlanamaz bir şey yaptıysa? Onun için olan hisleri değişir miydi? Aggie bunu istemiyordu. Jace'le inanılmaz derecede mutluydu. Uzun zamandır bir erkek için böyle hisler

beslememişti ve bitmesine hazır değildi. Jace'in, ona güvenme yolunda büyük bir adım attığını biliyordu. Onu dinlemeyi reddedecek falan değildi. Güçlü olmak zorundaydı. Jace'in yükünün bir çift omuza sığmayacak kadar büyük olduğunu biliyordu.

Aggie elini karışmış çarşafın arasından çıkarmak için çırpındı, ardından elini kaldırarak genç adamın alnını nazikçe okşadı. "Dinliyorum."

Jace gözlerini kapattı. "Nereden başlasam?"

Aggie onun gerçek bir soru sorduğunu sanmıyordu, o yüzden devam etmesini bekledi.

"Kolay bir ergen değildim. Bir sürü belaya bulaştım. Evde. Okulda. Kanunla. Babam beni ne kadar hizaya sokmaya çalıştıysa, o kadar yoldan çıktım. Bağırmak bana işlemiyordu. Fiziksel ceza işlemiyordu. Beni odama kapatırdı. Sevdiğim şeyleri elimden alırdı. Hiçbirisi işe yaramadı. O zamanlar ondan nefret ederdim ama onun benden nefret ettiği kadar değil. Beş yıl boyunca bu şekilde yaşadık; durmaksızın zıtlaşarak."

Aggie, "Başkaldırı olağandışı bir şey değil, bebeğim. Çoğu ergen o yoldan geçiyor," dedi ve genç adamın yüzüne dokundu. "Seni dövdü mü?"

Jace omzunu silkti. "Dövmesini bağırmasına tercih ediyordum. Çürükler soluyordu ama kelimeler... Onlar hâlâ benimle."

Jace gözlerini kapatarak başını eğdi. Aggie onun kendini toplamasını bekledi. Bir süre sonra genç kadının gözlerine baktı. "Öldüğü gün..." Derin bir nefes aldı. "Onu *öldürdüğüm* gün, güya odamda cezalı olmam gerekiyordu. Bir kızla olabilmek için gizlice kaçtım. Kara Sinclair'le."

"Sinclair?"

"Brian'ın kız kardeşi."

"Çocukları ta o zamandan tanıdığını bilmiyordum. Kaç yaşındaydın?"

"On beş. Grubu biliyordum ama onlar beni tanımıyordu. Kara'yla onlara yaklaşabilmek için çıktım ama... sonra birkaç

ayın ardından, o..." Kafasını iki yana salladı. "Bu farklı bir gü-
nün hikâyesi. O gece, dışarıdayken..." Gözleri Aggie'nin al-
nına kaydı. "Aslına bakarsan, bakirliğimi kaybederken." Jace
kızardığında Aggie elinde olmadan sırıttı. Jace birkaç saniye-
liğine midesi bulanıyormuş gibi göründü, ama sonra normale
döndü. "Ben Kara'yla birlikte dışarıdayken, evde yangın baş-
lamış. Benim odamda başlamış. Babam içerde kilitli olduğumu
sanmış, o yüzden beni almak için üst kata çıkmış. Orada değil-
dim. Beni cezalandırıp odama kilitlemişti. Orada olmam gereki-
yordu ama değildim, Aggie. Eğer ona itaatsizlik etmeseydim...
Eğer pencereyi kırıp, iyi zaman geçirmek için dışarı çıkmasay-
dım... Eğer o ısıtıcıyı açmasaydım ya da kapatmayı hatırlasay-
dım." Sağ bileğine her zaman taktığı kalın bilekliği çözdü ve al-
tındaki teni Aggie'ye gösterdi; bileğinde sayılamayacak kadar
çok yanık izi vardı. "Kendime bunu yapmak için ısıtıcıyı aç-
tım ve daha sonra hiç düşünmeden üzerine bir battaniye attım.
Yangını başlatan oydu. Perdeler alev aldı. Ardından mobilya-
lar. Eğer onu dinleseydim, babam asla alevlerin içinde mahsur
kalmazdı. Vücudunun yüzde doksanında oluşan üçüncü de-
receden yanıklarla acı çekmezdi. Saatler sonra ölmezdi." Göz-
lerini genç kadının gözlerine dikti; bu olaydaki suçunu inkâr
etmesi için ona meydan okuyordu. Gizlemek için onca uğraş
verdiği acı hemen orada, yüzeydeydi. Öylesine somuttu ki, Ag-
gie bu acıya dokunabileceğini hissetti. "Ben olmalıydım. Ölen
kişi ben olmalıydım. Onu öldürdüm, Aggie. Bu, onu kafasın-
dan vurmakla aynı şeydi."

Aggie onun bu şekilde hissedeceğini biliyordu. Ancak ba-
basının ölümünün korkunç, trajik bir kaza olduğunu, onun bir
suçu olmadığını görmesini nasıl sağlayacağını bilmiyordu. Ba-
bası onu odasına kilitlememeliydi. Ve Jace yangını bilerek çı-
karmamıştı. Kayıtsız bir çocuk olmuştu. Feci derecede acı çe-
ken, kayıtsız bir çocuk.

Aggie, "Bu geçmişteydi bebeğim. Ben seni bugün sevi-
yorum. Tam olarak şimdi," diye mırıldanırken, genç adamın

yüzüne dokundu. "Önemli olan bu." Panjurların arasından sı-
zan loş ışıkta, Jace'in bakışları ona kaydı. Ruhunun derinlikle-
rine kadar perişan görünüyordu.

"Beni hâlâ seviyor musun?" diye sordu nefes nefese.

"Seviyorum."

"Bildiğin halde..." Jace yutkundu.

"Bana her şeyi anlatabileceğini söyledim. Acı çekiyor olman
beni hüzünlendiriyor ve hiç yakın akrabanın olmamasına üzü-
lüyorum. En azından grubun var; bir de ben. Biz senin aileniz."

"Güzel fikir Aggie, ama çocuklarla gerçekten de o kadar
yakın değilim. Bana tahammül ediyorlar—"

Aggie onun ağzını kapattı. "Tamam, bana her şeyi anlatabi-
leceğini söyledim ama bu yalan söyleyebileceğin anlamına gel-
miyor. Sen çocuklarla yakınsın. Seni delice seviyorlar ve senin
için her şeyi yaparlar. Sadece onlara izin vermiyorsun. Bana
izin verdin. Durum sandığın kadar da kötü değil, değil mi?"

"Seninleyken farklı, Aggie. Sen bana zaman zaman beni ol-
duğum gibi kabul ettiğini kanıtladın. Ya çocuklar? Onlar kim
olduğumu bile bilmiyor."

"Seni tanımalarına izin verebilirsin. Onlara güvenebilirsin.
Seni incitmezler."

"Belki." İkna olmuş görünmedi.

"Neden korkuyorsun?"

"Hiçbir şeyden."

"Duvarının arkasında ne olduğunu görürlerse, grupta ye-
rine başkasını alırlar diye mi düşünüyorsun?"

Jace tereddüt etti, sonra hafifçe başını sallayarak onayladı.

"Grup arkadaşlarını pek önemsemediğin ortada."

Jace'in gözlerinde bir öfke parıltısı belirdi. "Ne demek isti-
yorsun? Onlar benim her şeyim. İçlerinden herhangi birisi için
canımı veririm."

"Ve buna rağmen gerçek seni görmelerine izin vermiyorsun. Sence onlar hakkında nasıl hissettiğin hakkında bir fikirleri var mıdır?"

"Bilmelerine gerek var mı? Onlara tapıyorum. Bu utanç verici."

Jace, çocukken sevgiyi nasıl göstereceğini hiç öğrenmemişti. Hiç kimse ona bunu göstermemişti, o yüzden bunu nasıl yapacağını bilmiyordu ve olanların farkında değildi. Çocuklar ona takıldığında, aslında sevgilerini gösterdiklerini anlamamasının sebebi buydu. Belki de çocuklar Aggie'ye yardım ederdi. Onları iş birliğine nasıl ikna edeceğini bilmiyordu ama... Ama Jace için bunu istiyordu. Hayatındaki sevginin farkına varması gerekiyordu. Aggie bencil olup, onu tamamen kendisine saklayabilirdi. Jace sadece ona güvenirken mutlu bile olabilirdi ama daha büyük bir destek ağına ihtiyacı vardı. Bir insana çok fazla bağlanmak, işler planlandığı gibi gitmediğinde ve şartlar onları ayırdığında yıkıcı olabilirdi. Jace, hayatında destekleyici insanlara ihtiyaç duyuyordu. Yeterince uzun zaman boyunca yalnız kalmıştı. Belki de grup üyeleriyle teker teker iletişim kurardı.

"Babana ne olduğunu bana anlatmana memnun oldum." Aggie odağı ölümden uzaklaştırmalıydı. Jace'in yaşamaya odaklanmasına yardım etmeliydi. "O hayatını kaybettikten sonra sen ne yaptın? Akrabalarınla mı yaşadın?"

Jace kafasını iki yana salladı. "Bana sahip çıkacak, yaşayan bir akrabam yok. Annem Hırvatistan'dan Amerika'ya kaçtığında ailesi onu evlatlıktan reddetmiş. Mihrapta yerli bir köylüyü mü terk etmiş ne. Babamla tartışırken bu konuyu açıp durduğunu hatırlıyorum. Babamın ailesi çok çalışmış ve genç ölmüşler." Jace sırtüstü dönüp gözlerini tavana dikti. "Yani on sekiz yaşına girene kadar grup evlerinde kaldım ve sonra tek başınaydım."

Aggie ona sarıldı ve omzunu öptü. "Seni ilk kez gördüğümde, hızla büyümeye zorlandığını anlamıştım."

Aggie, onun yüzünde oynaşan duyguları izledi. Daha çıkarması gereken çok günahı olduğu barizdi.

"Grup evi nasıldı?" diye sordu.

Jace omzunu silkti. "Dövüş ya da öl. Ben dövüşmeye karar verdim."

"Orada hiç arkadaş edinmedin mi?"

Jace kafasını iki yana salladı. "Bizim toplumda istenmeyen bireyler olmamızın bir sebebi vardı. Bas gitarım vardı. Çöpten çıkarmıştım. Yangından kurtulan tek şey oydu. Ve yeterliydi de."

Aggie onun nasıl olup da bir seri katil olmadığını merak etti. Bir çocuk kaç tane sarsıntıyı kaldırabilirdi ki? Ve Aggie şimdilerde o çocuğun vurulmasına neden oluyor ve kazanmak için çok çabaladığı ne varsa, birbirine katıyordu.

"Sen istenmeyen biri değilsin. Ben seni istiyorum Jace."

Jace gözlerini kapatıp derin bir nefes aldı. Aggie'nin elini tutarak sıktı ama hiçbir şey söylemedi. Aggie orada öylece uzandı, onu grup arkadaşlarıyla yakınlaştırmanın bir yolunu düşünüyordu. Jace kendisini en çok Eric'le bir tutuyor gibi görünüyordu. Muhtemelen ikisinin de ailesi olmadığı içindi. Veya belki de Jace ve Brian, Kara üzerinden bağ kurabilirdi.

"Brian onun kız kardeşiyle çıktığını biliyor mu?"

"Tanrım, umarım bilmiyordur. Kardeşinin mükemmel bir melek olduğunu sanıyor. Onun hatırasını lekelemek istemem."

"Hatırasını mı?"

"Kara bir trafik kazasında öldü. Birlikte geçirdiğimiz o geceden sonra onu hiç görmedim. Ona çok sert davrandım. Canını yaktım. Korkuttum. Bana ucube diye seslendi ve beni bir daha asla görmek istemediğini söyledi." Aggie'nin gözlerine baktı. "Şimdi çenemi kapatacağım. Kız arkadaşına eski ilişkilerinden bahsetmekten daha berbat bir şey yok."

"Öldüğüne üzüldüm. Öldüğünde çok genç olmalı."

"On altı yaşındaydı."

Çok gençti. "Onu sevdin mi?"

"Evet."

"Ve seni mutlu etti mi?"

"Kısa bir süreliğine."

Aggie hüzünle gülümsedi. "O zaman ona bunun için minnettarım. Ama sen bir ucube değilsin. Sert olmandan hoşlanmaya başladım."

"Bunun sebebi senin de bir ucube olman."

Aggie kahkaha atarken dirseğiyle genç adamın kaburgalarını dürttü. "Hey."

"Sanırım biz birbirimize aidiz, Aggie."

"Ben öyle sanmıyorum."

Jace'in bedeni gerildi. Aggie bir elini onun göğsüne dayadı ve gözlerinin içine bakmak için bedenini kaldırdı.

"Öyle olduğunu biliyorum," dedi Aggie. Jace gülümsediğinde, genç kadın eridi. Jace'in yanakları pembeleşene kadar birbirlerinin gözlerine baktılar ve ardından Jace kafasını çevirdi.

Aggie, Jace ve Brian'ı Kara üzerinden bağlamanın çok iyi bir fikir olmadığına karar verdi. O yüzden plan B'ye geçti. "Sana en çok benzeyen kişi kim, biliyor musun?"

Jace onun sorusunu düşünürken kaşları çatıldı.

"Eric."

"Eric mi?" Jace kahkaha attı. "Ben hızlı büyümeye zorlandım. O ise hiç büyümedi."

"O çocukluğunu şimdi yaşıyor. Çocukken yaşamadığı için... Senin de başından geçen benzer şeylerle tamamen farklı yollarla başa çıkıyor."

"Aggie, sen bir deli doktoru olmalıymışsın. Tüm bunları nasıl biliyorsun?"

Aggie gülümsedi ve dilini genç adamın göğüs ucundaki halkada kıvırmak için başını eğdi. "Sanırım müşterilerimden birisini kırbaçlar kırbaçlamaz diplomamı elimden alırlardı. Ama erkeklere psikolojilerindeki birkaç bileşende yardım edebilirdim, herhalde. Alışılmadık bir yolla."

"Ve ben de mesleğinin doruk noktası olurdum, sanırım."

Aggie kafasını iki yana salladı. "Sen benim kalbimsin, bebeğim."

Jace iyi durumdaki kolunu ona sardı ve genç kadını göğsüne doğru çekti. Jace Aggie'nin alnını yumuşakça öperken, Aggie onun kalp atışlarını omzunda hissetti. "Seni hak etmiyorum."

"Bence buna karar verecek kişi ben olmalıyım."

Aggie'nin eli genç adamın düz karnından aşağı kaydı ve gıdıklanan noktalarının hepsini kolaylıkla buldu. Aggie onun kahkaha atışını duymak istiyordu. Belki bir gün, onu gıdıklamasına gerek duymadan bunu başarırdı.

Kapı açıldı ve Eric kafasını uzattı. "Sanırım birileri eğleniyor."

Jace'in kahkahası kesildi ve gıdıklamasını kesmek için Aggie'nin bileklerini yakaladı. Komodinin üzerinden deri bilekliğini aldı ve aceleyle yaralı bileğinin gizlemek için taktı. Aggie ona hüzünlü bir gülümseme gönderdi ve onun için bilekliği bağladı.

Siyah şortundan başka bir şey giymeyen Eric, odaya girip kapıyı arkasından kapattı. "İçeri gelebilir miyim?"

"Zaten içerde değil misin?" diye sordu Aggie.

"Örtülerin içine girmekten bahsediyorum."

"Hiçbir şey yapmıyoruz," dedi Jace. "Sadece konuşuyoruz."

"Sen? Konuşuyorsun? Nasıl yapıldığını bildiğini bilmiyordum." Odayı geçti ve yatağın yan kısmına daldı. "Çok sıkıldım. Eğlendirin beni."

"Sen? Sıkıldın?" dedi Jace. "Nasıl yapıldığını bildiğini bilmiyordum."

Eric kahkaha atarken Jace'in omzuna yumruk attı. "Hepsi Sed'in suçu. Jessica'yla nişanlandığından beri girdiği tek aksiyon, kulağı ve eli arasında oluyor."

Aggie ona tek kaşını kaldırdı. "Kulağı mı?"

"Bütün tur boyunca yatak odasını kullanmaya iznin olduğu için şanslısın. Gece saatler boyunca telefona fısıldayıp otuz bir çekmesini dinlemek zorunda değilsin."

Aggie sırıtarak, "Ah, telefon seksi. Aslında bakarsan, dinlemek hoşuma giderdi," dedi. "Bahse girerim iyice kendini kaybediyordur."

"Aslında sessiz olmaya çalışıyor ama hepimiz ne yaptığını biliyoruz." Eric gözlerini devirdi. "Sanki bir iki groupie'yi düzse Jessica'nın haberi olurmuş gibi."

"Haberi olur." Jace güldü. "Sed vicdan azabını asla saklayamaz."

"Bu doğru," dedi Eric.

"Bu otobüste hiçbirinize mahremiyet yok, değil mi?" dedi Aggie.

"I-ıh. Birçok grubun çöküş sebebi bu olmuştur. Bizim birbirimize bu kadar iyi tahammül edebilmemiz iyi bir şey," dedi Eric. "Yine de Sed'in performanslarını gerçekten özlüyorum. Ve sahne performansından bahsetmiyorum. Ama sanırım siz de işi görürsünüz. İşe koyulun." Tek eliyle kafasını desteklerken kaşlarını havaya kaldırdı.

"Gerçekten, konuşmaktan başka bir şey yapmıyorduk," dedi Aggie.

"Ne hakkında konuşuyordunuz?"

Eric kendi kendine açılışı yaptığında, Aggie bu fırsatı değerlendirdi. "Jace'in babası hakkında. Ve nasıl öldüğü."

Eric Jace'e bir bakış attı. "Nasıl?"

"Bu konuda konuşmaktan hoşlanmıyorum," dedi Jace.

"Ailenden başka kimse var mı?"

"Yok. Ebeveynim yok. Ailem yok."

Jace kalkmak için kıvrıldı ama Aggie bedenini onunkinin üzerine yayıp kafasını omzuna dayadı. Onun bu sohbetten kaçmasını önlemek için tüm ağırlığını ona vererek uzandı.

"Koruyucu aileye mi gittin?" diye sordu Eric.

"Sabıka kaydı olan, on beş yaşında birisiydim. Hiç kimse bir sahipsize evini açmak istemedi. Yaklaşık üç yıl boyunca bir grup evinde kaldım."

"Hapse girdin mi?"

"Birkaç aylığına Juvenile Hall'a. Birkaç hırsızlık suçu vardı; hiç de heyecanlı bir şey değil."

"İyi bir hırsız olmanın anahtarı, yakalanmamaktır."

"Sen hırsızlık mı yaptın?"

Eric, "Çocukken tam bir baş belasıydım," dedi.

Jace homurdandı ve Aggie'nin altından kurtulmaya çalışmaktan vazgeçti. "Pek bir şey değişmemiş."

Eric güldü. "Belki, ama artık bir şey çalmıyorum. Dikkat çekmek için başka yollar buldum."

"Yani asla yakalanmadın?"

"İyi bir hırsız olduğumu söylemedim. Birden çok kez yakalandım. Bir koruyucu aileden diğerine sürüklenmemin birçok sebebinden biri de buydu. Yine de hiç grup evinde kalmama gerek kalmadı. O yerlerin oldukça zorlu olduğunu duydum."

Jace omzunu silkti. "Hayatta kaldım."

"Ee, baban nasıl öldü?"

"Seni ilgilen—"

Aggie eliyle Jace'in ağzını kapattı. "Bir yangında öldü," dedi.

"Ah adamım, bu tahtalı köye gitmek için korkunç bir yol. Onu kaybettiğin için gerçekten üzgünüm."

Jace Aggie'nin elini ağzından çekti. "Niye? Dayakçı orospu çocuğunun biriydi."

"Belki. Ama senin babandı. Ölmesini istemediğine eminim."

"Yanılırdın."

Hayır, sert erkeği oynama, Jace. Bırak kalbin görünsün, bebeğim.

"Pekâlâ, her neyse. Artık siz ikiniz işe koyulacak musunuz, yoksa gidip sıkıcı internet pornosu mu izlemek zorundayım?"

Ve şimdi Eric'i de kaybetmişti. Bu Aggie'nin sandığından daha zor olacaktı. Jace'in savunmasını indirmişti ve Eric'in

duyarlılığını yükseltmişti. Sorun yoktu. Evet ya, tabii öyleydi! Belki biraz cinsel yakınlık iş görürdü; en azından Jace'i rahatlatma kısmında. Jace'i öptüğünde genç adamın tüm bedeni gerildi. Şey, Aggie'nin gerilmesini istediği vücudunun o kısmı haricinde.

Aggie ona bakmak için başını kaldırdı ve onu kendisine gözlerini dikmiş bakarken buldu.

"Sorun ne?"

Jace Eric'e bir bakış atıp tekrar ona döndü. "Belki insanlara benim özel meselelerimi anlatmanı hoş karşılamıyorumdur."

"Bu kadar büyütülecek ne var bilmiyorum ,küçük adam. Sorun yok," dedi Eric. "Eminim senin geçmişin benimkinin yarısı kadar bunalımlı değildir, ama bu kimin sikinde? Hepsi geçti ve olanları değiştiremezsin, o yüzden unut gitsin. Acısını Aggie'den çıkarma."

Aggie Eric'e baktı. "Hayır, Jace haklı. Eğer sınırı aştıysam, beni uyarmaya hakkı var." Bakışlarını bu sözler karşısında afallamış haldeki Jace'e çevirdi. "Karıştığım için özür dilerim." Fakat bu duracağı anlamına gelmiyordu.

Jace gözlerini aşağıya eğerek, "Sorun değil," dedi sessizce.

Bu kez Aggie onu öptüğünde, genç adam coşkuyla karşılık verdi. Herkese karşı o kadar bağışlayıcıydı ki. Niçin kendisini affedemiyordu? Aggie, öpücüklerini genç adamın kulağına doğru ilerletti. Eric'in uzandığı yerin zıt yönündeki kulağına doğru hareket etti, böylece Eric onlara kulak misafiri olamadı.

"Seni seviyorum." Aggie, Jace kızarırken genç adamın sıcaklığını kendi yanağında hissetti. Ah Tanrım, kahrolası şey o kadar tatlıydı ki. Jace'in kulak memesini emdi, küçük halka küpesini diliyle kıvırdı. Genç adamın penisi Aggie'nin kalçasını dürttü. Aggie fısıldarken burnunu genç adamın yüzünde gezdirdi. "Eric'in bizi yalnız bırakmasını istiyor musun? Onu dışarı atabilirim."

"Kalabilir."

"İşte bu be!" Eric yataktan kalktı ve komodinin çekmecesinden bir şeyler çıkarmaya başladı. "Siktir, o kadar azgınım ki, zar zor dayanıyorum."

Aggie güldü ve çekmecenin içine göz atmak için başını kaldırdı. "Orada kiraz aromalı bir şey var mı?"

"Eğer Trey'in kiraz aromalı yağlarının hepsini kullanırsanız, sizi asla affetmez."

"Riske gireceğim."

Eric, onun uzattığı eline bir tüp kiraz aromalı yağ bıraktı.

Aggie örtüleri kenara atarak Jace'in bedeninde aşağıya doğru kaydı. "Senin sıran bebeğim. Dün geceden sonra sana biraz borcum var."

"İyi bir şeyler mi kaçırdım?" diye sordu Eric.

Aggie, Jace'in sertleşen penisine kiraz aromalı yağdan döktü. "Olağanüstü bir şeyi kaçırdın, ama zaten burada olmanı istemezdim. Jace benim yalvardığımı görebilecek tek kişi."

Aggie, Jace'in yüzünde beliren kendinden memnun sırıtışı sevdi. "Ben de dün geceden oldukça haz aldım," diye mırıldandı Jace. "Bana borçlu değils—"

Aggie genç adamın aletini ağzına aldığında, Jace'in nefesi kesildi. Anında taş gibi sertleşmişti.

Eric, "Hey, beni bekleyin," dedi şikâyet ederek. Yatakta yanlarına yerleşti, Aggie'nin hareketlerini gözlemlerken kafası neredeyse Jace'in kalçasındaydı. Aggie göz ucuyla Eric'i izledi. Eric avucuna yağdan sıkıp aletini kavradı, ardından Aggie'nin Jace'e uyguladığı ritmin aynısıyla sıvazlamaya başladı. Aggie gözlerini kapattı, dikkatini Jace'e daha çok zevk vermeye odakladı. Ellerini genç adamın dar kalçalarında, başparmaklarını teninin altında belirgin duran kalça kemiklerinde gezdirdi. Jace ürpererek Aggie'nin saçlarını kavradı. Aggie daha sert emdi. Genç adamın düzensiz solukları Aggie'ye, orgazma yakın olduğunu haber veriyordu. Genç kadın uzaklaştı ve Jace'in aletinin başına soğuk nefesler üfledi. Jace denetimini geri kazanana kadar birkaç dakikalığına kontrolsüzce titredi. Aggie, penisinin

dibini kavrarken başparmağını altında yukarı aşağı gezdiriyordu. Erkekliğinin baş kısmını ağzına aldı, dili ve damağı arasında tutarken hafifçe emdi. Genç adamın heyecanı tekrar artarken Aggie onun nefesini dinledi, uzaklaşmadan önce Jace'in tekrar kendini bırakmaya yaklaşmasını bekledi. Aggie genç adamın bacaklarını araladı, kiraz aromalı yağı hayalarının üzerine döktü. Ardından Jace işkenceyle kalçalarını kıvırana kadar hayalarını emip yaladı.

"Ne istiyorsun bebeğim?" Aggie mırıldandı. Hayalarının arasındaki çizgiyi yalayarak sertliğinden yukarı doğru devam etti. "Söyle bana."

"Vajina," diye soludu.

Aggie sırıttı. "Benimki mi?"

"Evet, evet. Lütfen."

Aggie, Jace'in bedeninde yukarı doğru çıktı ve bacaklarını ayırarak onun üzerinde doğruldu. Jace aletini kavrayıp genç kadının ıslak açıklığına yönlendirdi. Jace sırtını gererken, yukarı doğru bir hamle yaptı. Aggie onunla buluşmak için aşağıya doğru inmedi, ama bedenini onun üzerinde tutarak, Jace'in onu derin bir şekilde becermek için kalçasını kaldırışını izledi.

Genç adamın yüzüne dokundu. "Yerleş bakalım, bebeğim. Seni tuttum."

"Ah, Aggie, dayanamıyorum."

Genç adam bir dakika sonra kendini sırt üstü yatağa bıraktı. Aggie onu derin bir şekilde içine alarak üzerine çöktü. Başı hızla arkaya doğru düştü. Aggie bu sabahki bütün zevkleri Jace'in tatmasını istemişti, ama Jace onun içine gömülmüşken kendisinin de biraz zevk alması kaçınılmazdı.

Eric yerini değiştirdi ve başını Jace'in karnına yerleştirdi.

Jace gerildi. "Ne yapıyorsun?"

"Buradan daha iyi görebilirim."

"Üstümden kalk."

"Benden bunu esirgeme dostum. Lütfen. Ölüyorum burada."

Jace Eric'in kafasının altına bir çarşaf tıktı, böylece yanağı Jace'in çıplak karnına değmiyordu. Jace daha fazla itiraz etmedi.

Aggie hareket etmeye başladı. Hangisinin daha seksi olduğuna karar veremiyordu. Onu içine derince alırken Jace'in yüzünde beliren ifade mi, yoksa onları izlerken heyecanla aletini sıvazlayan Eric mi?

"Pornonun neden o kadar sıkıcı olduğunu biliyor musunuz?" diye sordu Eric. "Koku yok." Yüzünü Aggie'nin vajinasına yaklaştırıp nefes aldı. Gözleri kayarak kapandı. "Görüntü ve ses bir yana, asıl doyamadığım şey lanet olası koku. Ya da tadı." Dili Aggie'nin klitorisine değdiğinde genç kadın ürperdi.

Jace Eric'in saçını avuçlayıp onu geriye doğru çekti. "İzlemen gerekiyordu, katılman değil."

"Eğer katılmazsam tadına bakamam."

"Çok yazık."

Aggie, Jace Eric'i durdurduğu için biraz hayal kırıklığına uğradı. Klitorisi heyecanla zonkluyordu. Jace'in kalın erkekliği üzerinde daha hızlı yükselip alçalmaya başladı. Her aşağı inişinde kendini genç adamın kasığına sürtmek için kalçasını kıvırıyordu. Eric aletini sıvazlamayı kesmişti. Genç adamın yağla kayganlaşmış eli, Aggie'nin kalçasından poposuna kaydı. Aggie'nin gözleri Eric'inkilerle buluştu ve Eric ona bilmişçe gülümsedi. Genç kadının bakışları Jace'e kaydı. Jace gözlerini kapatmıştı ve Eric'in ona dokunuyor olduğundan tamamen habersizdi. Eric parmak uçlarını genç kadının poposunun arasında kaydırıyor, uzun parmaklarından birisinin ucunu poposunun içine sokuyordu. Parmağı daha derine kaydı. Aggie'nin gözleri kayarak kapandı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Jace.

"Poposu yalnız kaldı Jace. Ona bak. Hoşuna gidiyor. İstiyor."

İstiyordu da, Jace'in buna rızası var mıydı bakalım? Eric genç kadının poposuna ikinci bir parmağını daha kaydırdı ve Aggie titredi.

"Bu hoşuna gidiyor mu?" diye sordu Jace.

Aggie dudağını ısırdı ve başını hafifçe sallayarak onayladı. "O zaman tamam."

Eric yer değiştirip parmaklarını daha derine kaydırdı.

"Ah Tanrım," Aggie inlerken Jace'in aletini ve Eric'in elini sıkıştırdı.

"Ben hallederim," dedi Eric.

Parmaklarını dışarı çıkardı ve genç kadının arkasına oturdu. Bacaklarını ayırarak Jace'in bacaklarının üzerinde durdu. Tam olarak Aggie'nin sırtına dayandı. Bir anlığına, kendine kondom takmak için durdu ve ardından Aggie onun aletinin poposuna dokunduğunu hissetti. Eric'in kaygan parmakları, onun girişini kayganlaştırıyordu. Ardından, aletinin başını Aggie'nin arka girişinin içine doğru bastırdı. Aggie dişlerinin arasından bir soluk aldı. Eric onun kalçalarını kavrayarak aşağıya doğru çekti. Aggie'nin bedeni iki penisi derinliklerine kabul ederken gerildi. Dolu. Ah Tanrım, öyle doluydu ki. Nefes alamıyordu.

Jace doğrularak oturdu ve Aggie daha aşağıya kaydı. Çığlık atarken kontrolsüzce titredi.

Jace genç kadının omzunun üzerinden, "Sen ne bok yediğini sanıyorsun öyle?" diye hırladı.

Eric işin içinden çıkmaya çalışırken, "Paylaşıyorum?" dedi.

Aggie kalçalarını birazcık kaldırdı ve penisler yavaşça dışarı kaydı. Bu küçük sürtünme bile tamamıyla boğucuydu. "Ah Tanrım. Ah Tanrım. Ah Tanrım."

"Tamamen kendini kaybediyor," dedi Eric. "Uyum sağla işte."

Jace kenetlediği dişlerinin arasından, "Hayaların benimkilere değiyor," dedi.

"Arkadaşların arasında biraz taşak temasının lafı mı olurmuş?"

Jace tereddüt etti. "Aggie?"

"Çok fazla," diye soludu.

"Onu duydun, Eric. Çıkar şunu."

"Siz çocuklar beni öldürüyorsunuz," dedi Eric.

"Yersen."

Eric ofladı, ama yine de geri adım attı. Aggie rahatlayarak nefesini bıraktı. Jace'in kalın aleti Aggie'ye yetip artıyordu, ama Eric'in uzun, ince parmakları hoşuna gitmişti.

Jace, "Boşalmak için neye ihtiyacın var bebeğim?" diye sordu.

Aggie, "Dürüst olmak gerekirse Jace, sadece sana ihtiyacım var," diye fısıldadı, "ama parmakları harikaydı."

Jace ve Eric genç kadının omzunun üzerinden birbirlerine baktılar. Birkaç saniye sonra, parmaklar arka açıklığına daire şeklinde masaj yapıyordu. Aggie inledi ve parmaklardan birisini içine alabilmek umuduyla kalçalarını kıvırdı. Jace'in yüzünü göğüslerinin arasında tutarken kafasını öptü. Aşk göğsünden boğazına, oradan da gözlerine kadar aktı. Jace'e karşı beslediği hisler öylesine güçlüydü ki, duygularının kendisini boğacağını sandı. Onun Jace'i. Öylesine özverili. Öylesine verici. Ah, onu nasıl da seviyordu.

Aggie tutuşunu gevşettiğinde Jace yatağa geri düştü ve Aggie'nin onun üzerinde hareket edebilmesi için kalçalarının yerini değiştirdi. Aggie onun üzerinde yükselip alçaldı, onu derinine alıyor ve zevki paylaşırken Jace'in yüzünü izliyordu. Jace gözlerini kapatırken dudağını ısırdı ve bütün kontrolü ona verdi. Aggie'nin bakışı genç adamın kolundaki kalın bilekliğe kaydı. Aggie geniş bilekliği çözdü ve genç adamın çıplak bileğini dudaklarına doğru kaldırarak oradaki yaraları öptü. Jace'in gözleri açılıverdi. Aggie genç adamın bileğini öpmeye devam ederken dudaklarını kıpırdatarak, seni seviyorum, dedi. Jace onu büyülenmiş gibi izledi. Jace'in hafif gülümsemesi, Aggie'nin dudaklarını her sürüşünde daha da parlıyordu.

"Ben burada sıkılıyorum ama," dedi Eric.

Jace, Eric'in orada olduğunu unutmuş gibi gerildi. Aggie güldü.

"O zaman, belki de gitmelisin," dedi Jace.

"Eğer Aggie azıcık öne doğru eğilse daha iyi görebilirdim." Eric elini genç kadının sırtına yerleştirdi ve pozisyonundan

memnun kalana kadar onu öne doğru itti. "Böyle daha iyi." Eric'in parmakları genç kadının poposunun içine kaydı ve derinlere doğru ilerledi.

"Oh!" Aggie, tatmin olmayı hedeflerken, gözkapakları çırpındı. Jace, onu gittikçe daha hızlı ve daha sert bir şekilde düzen kadının iki göğsünü de kavramak için harekete geçti. Genç adam, Aggie delireceğini düşünene kadar göğüs uçlarını çekti.

"İşte bu," dedi Eric. "Becer onu, Aggie."

Aggie arkasında Eric'in kendini sıvazladığını duyabiliyordu. Kendisini onun ritmiyle uyum içinde hareket ederken buldu. Jace'in sırtı ansızın yay gibi gerildi, kalçalarını yataktan kaldırdı ve kendini derin bir şekilde Aggie'nin bedenine itti. Keyifle bağırırken gözleri sımsıkı kapandı.

"Jace kaybetti," dedi Eric. "İlk o boşaldı." Dişlerinin arasından bir soluk aldı. "Ben de ona katılmak üzereyim."

Jace Eric'e, "Eğer üzerime boşalırsan seni öldürürüm," dedi.

Eric, Jace'in üzerine boşalmadı. Aggie'nin poposunun üstüne boşaldı. Aggie onun sıvılarının tenine çarptığını hissetti; sıcak ve yoğun. "Tanrım, bu çok ateşli." Eric inledi ve menisini genç kadının tenine dağıtmak için aletinin başını kullandı.

"Gerçekten de kendine bir kadın bulman lazım," dedi Aggie. "Mümkünse bir porno yıldızı."

"Seni küçük adamla paylaşmayı tercih ederim."

Jace, "Senin katılmana niye izin verdiğimizden emin değilim," diye homurdandı. "Onu tek başıma daha iyi tatmin ediyorum."

Eric kendini yatakta Jace'in yanına attı. "Çünkü ben senin en iyi dostunum ve sen benim devasa bir mavi taşak hastalığından ölmemi istemezsin?"

"Onun ölümcül olduğunu sanmıyorum," dedi Aggie.

"Hiç hayaların mavileşti mi?" diye sordu Eric.

Aggie sırıttı ve bakışlarını tavana çevirdi. "Şey..."

"Bu Şirinler'e özgü bir şey değil."

Jace kahkaha attı ve Aggie'yi göğsüne doğru çekip ona sarılmak için öne uzandı. "Bu, onların her zamanki halleri değil miydi?"

Eric sıkıntılı bir kaş çatışla, "Zavallı küçük adamlar," dedi.

"Büyük ihtimalle bunun sebebi ten renklerinden çok, kendi türlerinden sadece tek bir dişileri olmasındandır," dedi Jace.

Eric kahkaha attı.

"Bahse girerim Şirine durmadan idrar yolu enfeksiyonuna yakalanıp duruyordur," dedi Aggie.

Eric kahkahayı bastı ve Aggie onun havasızlıktan bayılacağını düşünene kadar güldü. Birkaç dakika sonra gözlerinden gözyaşlarını silerken hâlâ ara sıra gülüyordu. "Beni öldürüyorsunuz."

Aggie Jace'in göğsüne sokuldu. Artık bunu görebiliyor muydu? Eric için ne kadar büyük bir anlam ifade ettiğini?

Eric kollarını başının üzerine doğru gererek esnedi. "Gidip biraz şekerleme yapabilirim. Aggie'yi tek başına mı bitirecek sin? Benim enerjim yok. Yeterince uyuyamıyorum."

Jace gözlerini devirip kafasını iki yana salladı. "Beş para etmezsin."

"Belki," dedi Eric, "ama en azından ayağımın üzerinde papatya dövmesi yok."

"Göt." Jace onun kolunu yumrukladı ve karşılık olarak bir misilleme yumruğu yedi.

Aggie sadece sırıttı. Jace'in duvarlarının parçalanmaya başlamasını izlemek genç adamın Aggie'ye verebileceği en mükemmel hediyeydi.

Bölüm 35

Jace kol askısını çıkardı ve yaralı kolunu kafasının üzerine doğru gerdi. Artık neredeyse hiç acı yoktu ama lanet olası şeyi taktığı süre boyunca gücü hissedilir şekilde azalmıştı. Konserlere geri dönebilmek için iyileşmesinde daha aktif olmasının zamanıydı. Jon'u siktir et. Bu artık Jace'in grubuydu. Arka koltukta oturmaktan, istediğini alamamaktan, herkesin nasıl hissettiğiyle ilgili endişelenmekten bıkmıştı. Jace tur otobüsünden çıktı ve Sed'i bulmak için ekipman kamyonunun arkasına gitti. Sed genellikle ağırlık kaldırmak için orada oluyordu, özellikle de cinsel açıdan bezmişse. Nişanlısını neredeyse bir aydır görmediği için neredeyse bir Mr. Olympia* adayı gibi şişmişti.

Jace kamyonun arkasına çıktı. Dışarıdaki hava soğuk olsa da, kamyonun içindeki hava boğucu, ağır ve nemliydi. Tıpkı yıkanmamış spor çorabı gibi kokuyordu. Sed bench-press'te Jace'in ağırlığının iki katını kaldırıyor, şişen kasları tenini geriyordu.

Jace Sed'in başında durmak için ilerledi ve onun kırmızı, terli yüzüne bir bakış attı. "Gözcüye ihtiyacın var mı?"

Sed tek kaşını havaya kaldırdı ama Jace'in muhtemelen berbat bir gözcü olacağını yüzüne vurmak yerine başını sallayarak onayladı. "Tabii."

Jace, Sed'in birkaç tur kaldırmasını izlerken Tanrı'dan onun gerçekten de bir gözcüye ihtiyaç duymamasını diliyordu. Kullanamadığı tek koluyla o kadar ağırlığı Sed'in göğsünden kaldırmayı bırak, tutabilmesine bile imkân yoktu.

"Buraya gelmenin bir sebebi var mı?" diye sordu Sed.

Jace omuz silkti.

"Hatunundan falan mı saklanıyorsun?"

* Mr. Olympia: Dünyadaki en geniş katılımlı vücut geliştirme şampiyonası. (Çev.)

"Yoo. O tam bir melek."

"Eric?"

"I-ıh. Aramız iyi." İlk kez.

Sed hırıldadı ve metal barı kaldırarak ağırlık yerine yerleştirdi. Ağırlık değişirken kamyon hafifçe sarsıldı. Sed oturup yüzünü bir havluyla kuruladı. "Bir sorun mu var?"

"Sayılır. Kolumun gücünü artırmaya ihtiyacım var. İyileşmek üzere, ama yine de..." Omzunu silkti.

"O kol askısını iki hafta daha takman gerekmiyor muydu?" Sed, ona öz babasından daha babacan davranıyordu. Jace bunu her zaman rahatlatıcı buluyordu. Bu adamı yüzüstü bırakmayı asla istemiyordu.

Jace, duyduğu hayal kırıklığı göğsüne çöreklenirken, kafasını eğdi. "Evet."

Jace kamyondan çıkmak için döndü ama Sed tişörtünün arkasından yakaladı. "Görelim bakalım."

Jace tereddüt etti ama sonrasında tişörtünü kollarından çıkarıp boynunda sallanır halde bıraktı. Kolunun üst kısmındaki büzülmüş yara izi her geçen gün daha iyi görünüyordu. Omzunun arkasındakini görmek için bir aynaya ihtiyacı vardı ama o da kapanarak iyileşmişti. Artık bandaja gerek yoktu. Zaten sorun yaralarda değildi. Sorun, kol askısını uzun süre taktığı için kas kütlesinde olan kayıptı. Jace iki kolu arasındaki farkı görebiliyordu ve görünüşe göre Sed de görebiliyordu. Jace'in sağ kol kasını dürttü.

"Oldukça hafif ağırlıkla başlamalısın ve gittikçe ağırlara geçmelisin. Seni eşitleyeceğiz ama aceleye getirip kendine zarar vermeni istemiyorum. Sen iyileşen kadar Jon var."

Jace tişörtünü çekip giydi. Sed'in inanılmayacak kadar şişkin kollarının yanında, kendi sıska kollarından utanmıştı. "Zaten güçlenmeye o yüzden hazırım. Şimdi." Jace kafasını kaldırdı, bakışının tereddüt barındırmasına izin vermedi. "Jon'un daha fazla benim yerimi almasını istemiyorum."

Sed gülümsedi. Bu onu her zaman daha az sert gösteriyordu ve Jace'e onun aslında iyi bir adam olduğunu, insanlara gerçekten değer verdiğini hatırlatıyordu. "Sanırım bir ay boyunca tur otobüsünde tıkılı kalıp sahneye çıkamamak sıkıcı olmalı. Çok yakında yeniden sahnelerde olacaksın."

Jace, "Jon'un yerimi almasını *hiç* istemedim," diye açıkladı.

Sed kafasını kaşırken aklı karışmış göründü. "Ama bir ay önce çalabilecek halde değildin. Tur tarihlerini değiştirmek zorunda kalırdık."

Jace'in kalbi gümledi. Şimdi söyleyeceği kelimelerin hislerini açıkça ortaya koyacağını biliyordu ve Sed'in buna cevabının ne olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Jace, ona kaybolmasını söylemesini bekledi. Kalıcı olarak. "Trey için değiştirmiştin."

"Ama sende olduğu gibi, Trey'in yerini kolaylıkla doldurabilecek uygun birisi yoktu." Sed'in yüzünden farkındalık dolu bir bakış geçti. "Ah." Sed kızardı. Jace, Sed'in kızarabildiğini bilmiyordu. "Eğer o şekilde hissediyorsan bok kafalı, neden daha önce bir şey söylemedin?"

Jace kulağındaki halkayı ovaladı. "O şekilde hissetmek benim bencilliğim."

"Ne olmuş? Eğer sen bize söylemezsen nasıl hissettiğini bilemeyiz. Bu kararımızı değiştireceğimiz anlamına gelmez ama en azından ne hissettiğini anlarız. Sen de bu grubun bir parçasısın, biliyorsun değil mi?"

Sed ona kaybolmasını söylememişti. Tabii birazcık azarlamış sayılırdı. Jace bir sünger gibi içine çekti.

"Gücümü toplayabildiğim anda sahneye dönmek istiyorum," dedi Jace, "ama berbat etmek istemiyorum. Adam gibi çalmak istiyorum. Henüz tam bir konser için hazır olmadığımı biliyorum. Belki bir dahaki konserin yarısında çalabilirim. En azından birkaç şarkıda."

"Sen ne kadarıyla başa çıkabileceğini düşünüyorsan." Sed dambıl rafına gitti ve altışar kiloluk çifti eline aldı. Onları Jace'e

uzattıktan sonra kendisi için on sekizer kilolukları aldı. "O zaman işe koyulalım."

Sed onu tekrar üstüne tekrar yaptırdığı bir döngüye soktu. Ağırlık Jace'in sol kolu için çok hafifti ama sağ koluyla altı kiloyu kaldırabilmek için çırpındı. Tabii Sed'in bunu bilmesine asla izin vermedi. Kasları kasılmayı reddedene kadar çalıştı.

"Tamamsın," dedi Sed.

Ağırlıkları rafa yerleştirip Jace'inkileri aldı. Bunu yapması iyi olmuştu. Jace büyük ihtimalle ayağına düşürürdü. Sed ağırlıkları yerine yerleştirdi ve ardından Jace'in kafasının yanını şamarladı. "Git bir süre dinlen. Yarın tekrar çalışabiliriz."

"Bu gece olmaz mı?" Jace o zamana kadar toparlanmış olurdu.

"Fazla yüklenmemelisin, Jace."

Jace bakışlarını eğdi. Sed'le çalışmayı tercih ediyordu. Hafif bir vücut geliştiricisiydi. Sed yaptığı işi iyi biliyordu, ama Jace gerekirse bunu tek başına da yapabilirdi.

Sed güldü. "Gerçekten de güçlenmeye kararlısın değil mi?"

Onun gözleriyle buluştu. "Evet."

"O zaman akşam için baş başa bir randevumuz var."

Kamyon kasasının sonundan gelen bir kadın sesi, "Randevu mu?" dedi. "Üzgünüm Jace, fakat önümüzdeki kırk sekiz saat boyunca, Sed'in yalnızca benimle randevusu olabilir."

Sed'in soluğu kesildi. Misafirlerinin kim olduğunu fark ettiğinde, gözleri şaşkınlıkla irileşti. "Jessica."

Jessica yüzünde güzel bir gülümsemeyle, "Selam bebeğim," dedi. Kamyonete çıktı ve tozlu ellerini fırfırlı beyaz elbisesine sildi. Bu kadın muhteşem derecede seksiydi. Sed'in şimdiden ona doğru koşmasına şaşmamalıydı. "Beni özled—"

Genç kızın sözleri Sed'in coşkulu öpücüğüyle kesildi. Kıza öyle sıkı sarılıyordu ki, Sed'in onun kaburgalarını kırması kimseyi şaşırtmazdı. Uzun bir süre sonra Sed geri çekildi ve gerçekten orada olduğuna inanamıyormuş gibi genç kıza baktı. Yüzüne ve uzun, kızıl-sarı saçlarına dokundu ve sonrasında iki

elini birden onun omuzlarına yerleştirerek genç kadının sırtını hafifçe eğdi. Böylece Jessica'nın karnı, genç adamın terli, çıplak göğsüne sürtünüyordu. "Buraya nasıl geldin?"

Jessica kahkaha attı ve Sed'in yüzünü avuçladı. "Brian bana bir uçak bileti yolladı. Okulu ekmemi ve sen kendi kendine alev almadan önce kıçımı kaldırıp Kanada'ya gelmemi söyledi. Daha erken gelecektim, ama pasaport gerekti."

"Brian mı yaptı?"

Brian kamyonun aşağısından, "Bir şey değil," diye seslendi. Kollarını göğsünde bağlamıştı ve halinden memnun görünüyordu. Jon onun yanında durmuş sırıtıyordu, fakat Jace'i fark ettiği anda kaşlarını çatıp yavaşça uzaklaştı.

Brian, "Siz ikiniz bu gece yatak odasını akıllıca kullansanız iyi edersiniz," diye ekledi, "çünkü yarın Myrna burada olacak ve iki gün boyunca odadan çıkmayacağız."

Jace, Sed ve Jessica'nın, Brian'ı duyduğundan bile emin değildi. İkisi birbirlerinin gözlerinde kaybolmuştu. Jessica, "Sınıklam terlemişsin bebeğim," diye mırıldandı. "Lanet olsun, feci kas yapmışsın. Kendine ne yaptın böyle?" Jessica'nın elleri açık bir takdirle Sed'in büyüyen kaslarını sıvazladı.

Sed'in tutuşu gevşedi. "Üzgünüm, pis kokumu sana bulaştırmak istemedim."

Jessica ona yaklaştı ve genç adamın köprücük kemiğindeki teri yaladı. Sed'in bedeni kasıldı. "Her şeyini istiyorum, Sed. Her yerimde." Jessica'nın eli bedenlerinin arasında kayboldu ve genç kız hedefini bulduğunda Sed kesik kesik solumaya başladı. "İçimde."

Sed kükrerken Jessica'nın ağzını tekrar esir aldı. Döndü, kızı metal duvara bastırdı ve ellerinden birisini eteğinin altına kaydırdı. Genç kızın baldırını kavrayıp kendi kalçasına doğru kaldırdıktan sonra kendini kıza gömdü.

Jace bu ikisinin yatak odasına kadar gidebileceğinden şüpheliydi.

Sırıttı. Sed Jessica'ya âşıktı. Bunu görmek harikaydı. Kendisinin bunu Aggie'yle tecrübe edebiliyor olması daha da harikaydı. Evet, Aggie'yi seviyordu. Onun ne yaptığını merak etti. Kamyondan atlayıp Brian'ın yanına indi. Sed ve Jessica'yı yarı mahrem ilişkilerinde bıraktı.

Jace uzaklaşırken Jessica'nın Sed'in dudaklarına doğru inleyişini duydu. "İçime gir, Sed. Dayanamıyorum..."

Jace Brian'a, "Bu yaptığın çok iyiydi," dedi.

Brian güldü ve otobüse doğru ilerlediler. "Sed'in burada ona ne kadar ihtiyacı olduğunu söylemeyecek kadar inatçı olduğunu biliyordum. Ve Myrna da ona ihtiyacım olduğunu ne kadar söylersem söyleyeyim buraya gelmeyecek kadar inatçı."

"Ee, Myrna'yı gelmeye nasıl ikna ettin?"

"Kendi fikriymiş gibi gösterdim. Sanırım en sonunda istediğim şeyi nasıl elde edeceğimi keşfettim. O bir psikolog, o yüzden genellikle benim çıkarcı yöntemlerimi kilometrelerce öteden görüyor." Brian kahkaha attı.

Jace Brian'ın bakışlarına karşılık vererek gülümsedi. Brian'ın yoğun, kahverengi gözleri Kara'nınkilere o kadar benziyordu ki, Jace'in nefesini kesti. Ve görünüşe göre mantığını da yok etmişti. "Muhtemelen sana bunu söylememeliyim."

Brian durdu. "Neyi söylememelisin?"

"Kız kardeşinle çıktım." Bunu ortaya dökmeyi birdenbire neden istediğinden emin değildi.

"İmkânı yok. Kız kardeşim on senedir ölü."

Jace başını sallayarak onayladı. "Evet. Gençtik. Birkaç hafta önce ayrıldık, şeyden birkaç hafta önce..."

Aniden Brian'ın gözleri kısıldı. "*Sen* o Jason musun?"

Jace'in kalbi tekledi. "Hı?"

"Sen onun bekâretini alıp sonrasında hiç aramayan o göt lalesi misin?"

Brian *biliyor* muydu? Nasıl bilebilirdi? Jace bunu hiç kimseye anlatmamıştı. Aggie haricinde.

"Sa-sanırım."

Brian ona bir yumruk savurdu. Jace içgüdüsel olarak eğildi.

Brian, "Seni yavşak herif," diye hırladı. "Senin için haftalarca ağladı."

"Ağladı mı?"

Brian'ın sonraki yumruğu yerini buldu. Jace darbeyi memnuniyetle çenesine kabul etti.

"Benden nefret ettiğini düşündüm," diye mırıldandı.

"Hayır, *o* seni sevdi. Senden nefret eden *bendim*."

"Üzgünüm, Brian. Hiç fikrim yoktu. Onu incitmeyi asla istemedim."

"Güzel, ama incittin." Brian uzun bir an boyunca onu değerlendirdi. Jace, onun tekrar vurmasını ve içini dökmesini diledi. Fakat Brian bunun yerine kendini bırakarak omuzlarını düşürdü. Eklemlerini çatırdattı. "Tanrım, bu iyi hissettirdi. Ne kadar uzun zamandır bu Jason pisliğinin suratına yumruk atmak istiyorum, biliyor musun?"

Jace tahmin yürüttü. "On yıldır?"

Brian kahkaha attı. "Evet." Jace'in çenesinde belirmeye başlayan çürüğe dokundu. "İyi misin?"

"Evet. Bana vurduğuna memnunum. Şimdi daha iyi hissediyorum. Bu sır beni diri diri yiyordu."

"Bir daha asla bundan bahsetmeyeceğiz. Anladın mı?"

Jace onayladı. "Anladım."

Otobüse doğru ilerlemeye başladılar. Brian ansızın, "Eee, Aggie ve sen bağı kuvvetlendirecek misiniz?" diye sordu.

Bağı kuvvetlendirmek? *Evlilik* gibi mi? Jace bu fikirle öylesine sersemlemişti ki yürürken aniden duruverdi. Tökezleyerek Brian'ın omzuna çarptı. Evlilik asla aklından geçmemişti. Bir kere bile. Ama çiftler birbirine âşıksa, yapacakları şey tam olarak buydu, değil mi?

"Hayır mı?" Brian Jace'in omzunu sıktı. "Sanırım hâlâ oldukça gençsin. Aceleye getirmeye gerek yok."

"Sence o yapar mı?" Jace aceleyle konuştu. "Benimle. Evlenir mi?" Neden sesi sanki yeniden ergenliğe giriyormuş gibi çıkıyordu?

"Ona sormak zorundasın."

Jace'in alnı kırıştı. "Evet. Belki sorarım."

Jace arkasından gelip, kollarını beline doladığında Aggie sıntı.

"Açlıktan ölüyorum," diye mırıldadı genç adam. "Ne pişiriyorsun?"

"Spagetti. Misafirimiz var." Genç adamın ellerini kendi elleriyle kavrandı. "Jessica burada," dedi. "Brian onu havaalanından getirdi."

"Evet, gördüm."

"Sen nerelerdeydin? Uyandığımda gitmiştin." Aggie uyandığında, Eric çıplak bedeninin her santimine sarılmıştı. Aggie onunla yalnız bırakılmaktan memnun değildi. Jace onu bırakırken Eric'i yollamadığı için biraz canı sıkılmıştı.

"Sed'le ağırlık çalışıyordum."

"Bedenin buna elverişli mi?"

"Seni günde birkaç kez becermeye yetiyor. Sanırım altışar kiloluk dambılları idare edebilirim."

Durup dururken bunu da nereden çıkarmıştı şimdi? "Sorun ne bebeğim?" Elini genç adamın yumuşak saçlarından geçirmek için arkasına uzandı. Jace'in saçları uzamaya başlamıştı; kahverengi saç dipleri görünüyordu. Aggie, onun bugün saçlarını jöleyle dikleştirmediğine memnundu. Saçları, Aggie'nin parmak uçlarına tıpkı ipek şeritleri gibi dokunuyordu.

Jace, "Evlilik hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Aggie'nin kalbi bir ritmi kaçırdı. Nefesi kesilerek hızla konuştu. "Evlilik mi?"

Jace uzun bir süre boyunca sessizce olduğu yerde dikildi. Aggie hiçbir şey söylemediğinde onu bırakıp geri çekildi. "Ben

de öyle düşünmüştüm." Genç adam banyoda kayboldu ve Aggie az önce ne olduğunu anlayamadan kapıyı kapattı.

Jace onunla *evlenmek* mi istiyordu? Onunla? Vegas'tan çıkma beş para etmez bir dominatriksle? Sadık bir eş olarak? Bu mümkün değildi. Sadece Aggie'nin evlilikle ilgili genel anlamda ne düşündüğünü soruyor olmalıydı.

Spagetti tenceresinden taşan suyla ocak cızırdadı. Aggie tencerenin saplarını tutup fazla suyu lavaboya boşalttı ve tenceresini tekrar ocağa koydu.

Evlilik?

Bu da nereden çıkmıştı ki şimdi?

Birlikte oldukları süre boyunca evlilik Aggie'nin aklından hiç geçmemişti. Bu konuda kendini biraz suçlu hissetti. Jace bunu ne kadar zamandır düşünüyordu? Koridordan aşağı yürüdü ve kapıyı çalmak için elini kaldırarak banyo kapısının dışında durdu. Duşun suyunun açılması onu durdurdu. Jace'in kuruntu yapmasını istemiyordu. Jace'in, canını sıkan şeyleri nasıl içselleştirdiğini biliyordu ama bunu düşünmek için zamana ihtiyacı vardı. Evleneceğini hiç düşünmemişti. Hayatının yapılacaklar listesinde böyle bir şey yoktu. Ama Jace'i seviyordu. Ona tapıyordu. Onu kaybetmek istemiyordu. Ama onunla evlenmek? Aggie, bunun ikisi için en iyisi olduğundan emin değildi.

Eric onun yanındaki duvara yaslandı. "Şimdi ne yaptı?"

Aggie başını kaldırarak Eric'in parlayan, mavi gözlerine baktı. "Kim?"

"Jace."

"Hiçbir şey." Aggie kapıya arkasını döndü ve spagetti sosunu karıştırmak için ocağa döndü. Fırındaki köfteleri kontrol etti. Omzunun üzerinden banyo kapısına baktı. Sosu karıştırdı. Köfteleri kontrol etti. Banyo kapısına bir bakış attı. Eric zıplayarak fırın ve lavabonun arasındaki tezgâha oturdu. "Bir şey yapmış," dedi ısrarla. "Seni hiç bu kadar üzgün görmemiştim."

"Ben üzgün *değilim*."

"Öylesin."

"Değilim."

"Bana anlatabilirsin," dedi Eric. "Düzeltmene yardım ederim."

"Düzeltilmesi gereken bir şey yok."

Eric tezgâhın kenarına tutundu ve uzun bacaklarını salladı, topukları tekrar tekrar alt dolaplara çarpıyordu.

Aggie, "Kıpırdamayı kes," diye emretti. "Beni deliye çeviriyorsun."

"Birileri biraz huysuz, galiba." Eric tezgâhtan aşağı hopladı ve Aggie'nin omuzlarına masaj yapmak için arkasında durdu. "Rahatla. Her şey güzel olacak."

Genç adamın güçlü elleri onun kasları üzerinde çalışırken Aggie daha çok gerildi. Kıvrılarak ondan uzaklaştı ve spagetti kaşığını ona savurdu. "Sadece şu tarafa git ve otur."

"Jace ve ben şu saldırganlığın üzerinde çalışabiliriz, seksi şey. Hadi onsuz başlayalım."

Genç adamın ağzı boynunun kenarına yerleştiğinde, Aggie gerildi. Eric onun üzerinde tam olarak nasıl bir hakkı olduğunu düşünüyordu? Aggie'nin göğüslerini kavradı ve onu geriye doğru çekerek kendi sert bedenine dayadı. Aggie hızla uzaklaşıp döndü ve iki eliyle birden onu itti.

"Bana dokunabileceğini söylemedim, Eric."

Eric'in alnı kırıştı. "İzne ihtiyacım mı var?"

"Sadece benimkine değil. Jace'in iznine de."

Eric sırıttı. "Eminim Jace buna aldırmaz."

Aggie bakışını indirdi. Büyük ihtimalle Eric haklıydı. Ve niçin tam olarak böyleydi? Jace, Eric'in ona dokunuyor olmasını en azından birazcık kıskanamaz mıydı? Onu öpmesini? Üzerine gelmesini? Aggie, eğer Jace'in o ve grubu arasında bir seçim yapması gerekirse, grubunun kazanacağını biliyordu. Ona seçim yaptıracağından değil tabii, ama ya mecbur kalsaydı? Aggie'ye onu sevdiğini söylemişti. Çoğu zaman da o şekilde davranıyordu. Fakat Aggie bazen bundan emin olamıyordu.

Kafası o kadar karışıktı ki, kendini ağlayacak gibi hissetti. Alt dudağı titredi.

Omuzlarını dikleştirip Eric'e arkasını döndü ve ocağa baktı. Çalkantılı düşüncelerini aklından zorla uzaklaştırmaya çalışarak, spagettiyi süzdü ve sosun içine ekledi. Ardından köfteleri kattı. Ocağı kapatıp en yakındaki ceketi kaptı ve otobüsün çıkışına yöneldi. Kanepenin yanından geçerken Trey ve Brian'a, "Akşam yemeği hazır," diye mırıldandı. Çocuklar onun geçişini izlediler ve birbirlerine sıkıntılı bakışlar fırlattılar.

Aggie alt basamaktan inerken Trey, "Eric, ona ne söyledin?" diye sordu.

"Yemin ederim ki, hiçbir şey! Hadi yiyelim."

Aggie ödünç aldığı kot ceketi giydi ve otobüslerin ilerisindeki ağaçlığa yöneldi. Düşüncelerini toparlamak için çocuklardan uzak birkaç dakikaya ihtiyacı vardı. Kaçmıyordu. Hayır, bunu yapmıyordu.

Ağaçlığa girdi, güz yaprakları ayaklarının altında çıtırdıyordu. En yakındaki kalın ağacın arkasına geçti ve ona dayanıp karanlık gökyüzüne baktı. Ne yapacaktı? Geleceği düşünmekten hiç hoşlanmazdı. Asla beklediği gibi gitmezdi. Planladığı gibi. Şimdiki zamanı yaşaması gerekiyordu. Jace'le bir geleceği olup olmadığını bilmiyordu. Onunla işlerin yolunda gitmemesi ihtimaline karşı, çok fazla üzerine düşmekten korkuyordu. Şimdi bu olasılığı niçin ortaya çıkarmıştı ki? Yanındaki yapraklar çıtırdadı. Henüz onunla konuşmaya hazır değildi.

Biri tam yanında durdu.

"O benim ceketim."

Gelen kişi Jace değildi. Jon'du.

Aggie ağaçtan uzaklaşarak ceketi çıkarmaya başladı, fakat Jon onun kolunu yakaladı. "Sorun değil. Ödünç almanı önemsemem."

Aggie, kendini rakip takımın formasını giymiş gibi hissetti, ama eğer çıkartırsa derhal otobüse dönmek zorunda kalacağını biliyordu. Güneş ufukta batarken ısı hızla düşüyordu.

"Burada tek başına ne yapıyorsun?" diye sordu genç adam.

"Biraz temiz hava alıyorum."

Jon ağaca, Aggie'nin yanına yaslandı. "İçerisi bazen boğucu oluyor, değil mi?"

Genç kadın kafasını hafifçe sallayarak onayladı.

"Benden hoşlanmadığını biliyorum."

Bu apaçık ortadaydı, değil mi?

"Her zaman iğrenç bir pislik değilimdir. Çocukların benden bekledikleri şey bu. Onları yüzüstü bırakamam."

"Sen gruptan gittiğinden beri epey olgunlaştılar, sanırım."

Jon elini yakasına kadar uzanan dalgalı, siyah saçlarından geçirdi. "Sanırım. Onlara sunacak pek bir şeyim yok. Bunu biliyorum."

Jon ofladı ve hâlâ birkaç yaprağın sallandığı boş dallara baktı.

"Erkeğin," dedi. "Çok fazla yetenekli."

Aggie, Jon'un tam olarak neyi amaçladığını anlamak için ona baktı.

"Grup beni asla geri almayacak, değil mi? Bu hayalim gerçek olmayacak."

Aggie bu adamın duygularını korumaya gerek duymadı. "Muhtemelen olmayacak."

"Jace'e bir şey olmazsa tabii."

Aggie'nin kalbi gümledi. "Bu bir çeşit tehdit mi?"

Jon dumanlı gri gözlerini devirdi ve kafasını iki yana salladı. "Eğer bu bir tehdit olsaydı sana söyler miydim?"

Sözleri Aggie'ye kendini daha iyi hissettirmedi. Az önce Jon'un söylediği şeyi Jace'e söylemeliydi. Arkasını kollaması için onu uyarmalıydı.

"Ben içeri gidiyorum," dedi Aggie. "Burası biraz soğuk." Ağacın etrafından dolandığında neredeyse Jace'e çarpıyordu.

Jace yakındaki karanlıktan, "Burada Jon'la ne yapıyorsun?" diye sordu.

Aggie neden onu aldatırken yakalanmış gibi hissettiğini bilmiyordu. Muhtemelen Jace'in Jon'dan ne kadar nefret ettiğini bildiği içindi.

"Önemli bir şey yok."

"Niçin karanlıkta gizlice geziniyorsun? Bana cevap ver."

Bekle. Jace kıskanıyor muydu? Jon'u? Aggie güldü.

"Neden gülüyorsun?"

"Bana güvenmiyor musun, Jace?"

Jace tereddüt etti. "Evet, sana güveniyorum. Ama neden burada Jon'la yalnızsın? Ve bu onun ceketi değil mi?"

"Aldığımda onun olduğunu bilmiyordum. Hadi gel, içeride konuşalım. Üşüdüm."

"*Çocuklar* içeride."

Aggie tatlı, tahmin edilebilir, sert meleğine sırıttı. "Seni utandıracağımdan mı korkuyorsun?"

"Şey, yapmayacak mısın?"

"Evet, büyük ihtimalle yapacağım." Aggie kolunu onunkine geçirdi. Konuşacak çok şeyleri vardı. Aggie gelecekle yüzleşmeye hazır olsa da, olmasa da. Aggie'yi asıl korkutan şey buydu. Evlilikten bahsetmek Jace'in gelecekle ilgili büyük düşündüğünü gösteriyordu. "Sanırım Sed ve Jessica yatak odasındalar."

"Herhalde yani."

"Konuşabileceğimiz ve benim seni çocukların önünde utandırmayacağım nereye gidebiliriz?"

"Konuşmak zorunda değiliz."

"Evet, zorundayız. Evlilik konusunu açtın."

"O bir soru değildi, Aggie. Sadece evlilik hakkında ne düşündüğünü merak ettim. Niyetim şey değildi—"

Aggie ay ışığında onun dudaklarını buldu ve parmaklarıyla kapattı. "Hâlâ konuşmamız lazım. Bu durum beni de geriyor."

Jace, Aggie'nin parmaklarının arkasından, "Öyle mi?" diye mırıldandı.

"Sen geçmişinde sıkışıp kaldın. Ben ise geleceğimden korkuyorum."

"Korkuyor musun?"

"Ödüm patlıyor."

Aggie kendini aniden onun kollarının arasında buldu, genç adamın dudakları alnına değiyordu. "Korkma, bebeğim. Ben seninleyim."

Her zaman onunla olacak mıydı? Aggie daha yakına sokuldu. Aslında kendini bir geleceği umarken buldu. Bu adamla birlikte. Aklından iyi ve kötü olasılıkları geçirirken kalbi daha hızlı atmaya başladı.

"Belki ikimiz de *şu ana* odaklanmalıyız," diye önerdi Aggie. "Geçmişi unut. Gelecek hakkında endişelenme. Sadece var ol."

"Eğer istediğin buysa."

"İstediğimin bu olduğundan emin değilim, ama sanırım kaldırabileceğim tek şey bu."

"Tamam."

"Ama yine de konuşmamız gerek."

"Yarın?"

Aggie, "Yarın," dedi kabullenerek. "Hadi gidip yemek yiyelim ve sonra beni ranzana götür. Bir yolunu buluruz"

"Çocuklar bizi duyar."

Aggie güldü. "Sanki yatak odasındayken duymuyorlar."

"Sadece bana Şekerli Tatlış Ayıcığım gibi utandırıcı şeyler söyleme."

"Sana asla öyle şeyler söylemem. Bunun yerine, Vajina Sevici Üstat Devasa Alet desem? Bu sorun olur mu?"

Jace kahkaha attı ve Aggie'nin kalbi bu sesle ısındı. "Sanırım bununla baş edebilirim."

Otobüse girdiler. Aggie Jon'un ceketini çıkarıp kanepeye attı ve mutfağa yöneldi. Grubun geri kalanı kare masayı çevreleyen kabine sıkışmış, spagetti yiyordu. Jessica Sed'in dizinde oturuyordu. Genç adamın eli kızın belinde duruyordu. Sed

soluğunun altından *benim, benim, benim* diye hırlasaydı, şimdi kinden daha sahiplenici görünmezdi, doğrusu . Aggie Jessica'yı gördüğüne memnun olarak gülümsedi ama onu böylesine parlarken gördüğüne daha da mutlu oldu. Jessica, her zaman güzel bir kadın olmuştu ama Sed'in yanındayken ışık saçıyordu. Jessica neşeli bir şekilde Trey'le konuşurken Sed onu kendi tabağından besliyordu.

"Bununla ilgili konuşmamam gerekir, ama Dekan Taylor on dört cinsel taciz davasının hepsini hâlâ reddediyor. Eğer aklı varsa uzlaşma sağlar. Ona karşı olağanüstü bir dosyamız var." Yarım bir köfteyi kabul edip yavaşça çiğnedi.

Trey sordu, "Peki, yeniden almak zorunda olduğun o dersten geçebileceğini düşünüyor musun?"

Jessica yuttu ve başını sallayarak onayladı. "Ellington'la uzun bir konuşma yaptık. Nefretini daha uygun bir yere yöneltti. Şimdi aramız iyi." Jessica dönüp burnunu Sed'inkine sürdü. Sed sırıtarak Aggie'nin var olduğundan haberdar bile olmadığı gamzelerini gösterdi. Köftenin diğer yarısını Jessica'nın ağzına tıktı.

"Daha hızlı ye," diye fısıldadı ve yatak odasının kapısına hevesle göz attı.

Jessica köfteyi hızlıca çiğneyip yuttu.

"Her şeyin yolunda gittiğine memnun oldum," dedi Brian. Jessica Sed'in dudaklarına yumuşak bir öpücükle el koydu. Brian ise hasta görünüyordu. "Yarına kadar bekleyemem," diye homurdandı soluğunun ardından.

Jace Aggie'ye bir tabak dolusu spagetti ve köfte uzattı. Aggie minnettarlıkla gülümsedi. "Teşekkürler."

Jessica, Aggie'nin sesini duyduğunda başını kaldırdı. "İşte buradasın," dedi parlak bir gülümsemeyle. "Nereye kaybolduğunu merak ettim. Trey, Eric'in senin tepeni attırdığını söyledi."

"Pek sayılmaz." Aggie omzunu silkti. Ama onunla da konuşması gerekiyordu. Şu var olmayan ilişkileri hakkında.

Aggie, kabinde Sed'in iri bedeniyle duvar arasına sıkışmış Eric'e baktı. Eric yemeğine odaklanmıştı ve adının geçtiğini belli etmedi. Koyu kaşları bir araya geldi, çiğnerken ince dudakları sert bir çizgi halini aldı. Aggie daha önce Eric'i hiç üzgün görmemişti. Eric, sanki hayat büyük bir şakaymış gibi, hiçbir şeyi umursamazdı. Aggie onun duygularını incitmemiş olduğunu umdu. Çünkü eğer incittiyse, bu Eric'in ona karşı duyguları *olduğu* anlamına gelirdi ve genç kadın bununla uğraşmak istemiyordu. Ve kesinlikle Eric ve Jace arasındaki bir anlaşmazlığa sebep olmak istemiyordu.

Aggie, masada yer olmadığı için tezgâha yaslandı, tabağını tek eliyle göğsünde dengeledi ve yemek için diğerini kullandı. Bir eli kol askısında tutsak olan Jace, onun yanında durdu ve sanki tabağından fırlayıp ağzına girmelerini umuyormuş gibi kendi tabağına baktı.

"Ben doydum," diye duyurdu Jessica.

"Sonunda." Sed masadan kalktı. Kıkırdayan Jessica'yı tek omzunun üzerine atıp yatak odasına koştu.

Brian masanın karşı tarafına geçti, böylece Aggie ve Jace yan yana oturabilir ve Jace de gerçekten yemek yiyebilirdi. Neredeyse yemeklerinin yarısını yemişlerdi ki Aggie, Eric'in aslında yemediğini fark etti. Çatalını tekrar tekrar aynı köfteye saplayıp duruyordu.

"Sorun ne Eric?" diye sordu Aggie.

"Muayyen gününde," dedi Trey.

Eric homurdandı, "Siktir git."

"Hâlâ surat mı asıyorsun, Eric?" diye sordu Brian. "Trey duygularını incitmek istemedi, kardeşim."

"Sadece seninle kafa buluyordum dostum," dedi Trey. "Eninde sonunda şanslı bir kız sana âşık olacak. Seninle evlenecek. Senin çirkin çocuklarını doğuracak. Sonsuza kadar mutlu yaşayacaksınız falan filan."

Eric yakınarak, "Büyük ihtimalle sen benden önce ciddi birisini bulursun," dedi.

"Şu parti çocuğu mu?" Brian başparmağıyla Trey'i işaret edip kahkaha attı. "Hiç sanmıyorum. Kim onunla ciddi olacak kadar deli olabilir ki? En fazla som balığı kadar tek eşlidir."

"*Som balığı* mı?" Trey kahkahalara boğuldu. Aggie kafasını iki yana sallarken onunla birlikte güldü.

Eric söylenerek, "Demek istediğim, Jace bile evleniyor," dedi.

Jace gerildi. Aggie'nin kahkahası kesildi. Gergin bakışlarla birbirlerine baktılar.

Jace, "Evleniyor muyum?" diye sordu. Sesi ona hiç uymayan bir şekilde cırtlaktı.

Aggie, "Ne zamandan beri?" diye sordu.

"Onun sana sorduğunu duydum, Aggie," dedi Eric. Aggie'nin bariz aptallığına kızmış gibi görünüyordu.

"Benden onunla evlenmemi istemedi." En azından dışarıda Jace'in söylemeye çalıştığı buydu. İdrak ettiğinde Aggie'nin gözleri büyüdü. Belki de sormuştu. Jace kendini sözel anlamda ifade etmekte iyi değildi. Aggie bu gerçeğin oldukça farkındaydı. Aggie kafasını çevirdi, böylece Jace'e bakabilecekti. Jace alışılmadık bir ilgiyle tabağını incelerken yüzü kızılcık gibi kızarmıştı. "Sormadın, değil mi?"

"*Ne?*" Jace duvara baktı. "Hayır. Sana zaten söyledim. Sadece bilmek istedim..." Yanında kıvranıyor, Aggie'yi kabinin dışına itmeye çalışıyordu. "Bırak çıkayım. Tuvalete gitmem lazım."

Trey kahkaha attı. "Sormuş. Aman Tanrım, Jace, bunu böylesine gösterişli bir biçimde bok etmeyi nasıl başardın? Kız sorduğunu bile bilmiyordu."

"Kapa çeneni, Trey. Sormadım." Jace genç kadının elini dudaklarına doğru kaldırarak Aggie'yi şaşırttı. Nazikçe eklemlerini öptü. "Eğer sorsaydım, bunu bilirdi."

Aggie gülümsedi, kalbi eriyordu. Jace'i öpmek için yaklaştı ama onu çocukların önünde utandıracağını fark edince tereddüt etti. Jace aradaki mesafeyi kapattı, dudakları Aggie'ninkileri

emsalsiz bir yumuşaklıkla okşadı. Aggie'nin ayak parmakları neşeyle kıvrıldı.

"Ha! Bana yirmi papel borçlusun Mills," dedi Brian.

"Lanet olsun." Trey cüzdanını çıkardı ve bir yirmilik uzattı.

Brian parayı öpüp cebine indirdi.

Aggie Jace'ten uzaklaştı ve kaşlarını çatarak iki gitariste döndü. "Siz ikiniz tam olarak ne konuda bahse girdiniz?"

Brian göz kırptı. "Jace'in bizim önümüzde asla aşırı duygusal olmayacağı konusunda."

İrkilen Trey, Jace'in bakışından sakınmak için başını eğdi. "Üzgünüm Jace."

Jace kahkaha attı. "Niye buna bahse girdiniz ki?"

"Bunun kesin bir kazanç olduğunu düşündü," dedi Brian. "Ama Trey asla âşık olmadı, o yüzden bu durumun bir adamı nasıl değiştireceğini bilmiyor."

"Ben *de* âşık oldum."

Brian'ın kaşları havaya kalktı. "Kime?"

Trey kızarıp gözlerini yere indirdi. "Tanıdığın birisi değil."

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Brian.

Brian gerçekten de bu kadar aptal mıydı? Trey'in kime âşık olduğu gün gibi ortadaydı. Kim olduğunu fark etmeyen tek kişi Brian'dı. Aggie, Trey'in duygularını yaramaz bir gülümsemenin ardına gizleyişini izledi.

Trey, "Sence Myrna geldiğinde meşhur üçlü sekslerimiz için uygun ruh halinde olur mu?" diyerek Brian'a göz kırptı.

Aggie'nin kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı. Düşünmeden yapılmış yorumlardan Myrna'nın kuralcı ve iffet taslayan birisi olduğunu sanmıştı. Açıkça görülüyordu ki, öyle değildi.

"Hiç umutlanma, Mills. Bu hafta onu hiç kimseyle paylaşmayı planlamıyorum," dedi Brian. "Ayrıca artık doğum kontrolünü bıraktı. Hiçbirinizin çıplak olarak ona bir kilometre bile yaklaşmanızı istemiyorum."

Trey sordu, "Im, peki nasıl duş alacağız?"

Brian sinirle gözlerini devirdi. "Duş alabilirsin gerzek. Sadece kondom taktığından emin ol."

Jace, dudaklarını Aggie'nin kulağının arkasına sürttü. Aggie, eğlenen sırıtışı solarken ürperdi. Boynundaki ve omuzlarındaki tüyler diken diken oldu.

"Hadi yatağa gidelim," diye fısıldadı Jace.

Ah, hem de nasıl!

Aggie Jace'in elini tuttu ve onu arkasından çekerek kabinden çıkardı.

"Sesinizi fazla yükseltmeyin, çocuklar," dedi Trey. "Brian'ın, kendisi hiçbir şey yapamazken iki çiftin sevişmesini dinlemekle başa çıkabileceğini sanmıyorum."

Brian söylendi, "Cinsel perhiz hiç tarzım değil."

"Sana yardım edebileceğimi söyledim."

Brian kafasını iki yana salladı. "Ben kendime gayet iyi bir şekilde yardım edebilirim, çok teşekkürler."

Aggie uyuma bölümüne yakın koridorda ayakkabılarını çıkardı. "Hangi ranza senin?" diye sordu Jace'e.

"Kimin yatak odasında olduğuna bağlı. Sed olduğuna göre, banyonun yanındaki alt ranza."

Aggie tereddüt etti. "Kendine ait ranzan yok mu?"

Kafasını iki yana salladı. "Sadece dört tane var. Yatak odasını dönüşümlü kullanıyorum, yani hangi ranza kalıyorsa ben onda uyuyorum."

Bunun kendisini neden üzdüğünü bilmiyordu, ama Aggie üzülmüştü işte. Jace'e sarılmak için içinde beliren o tanıdık istek genç kadını ele geçirdi.

Aggie onu utandıracak şekilde sarılmadan önce, Jace sırıttı. "Sen burada olduğunda beri, rahat yatakta hakkım olandan daha çok yatıyorum."

"Ben diyorum," dedi Trey. "Siz kalıcı kız arkadaşları olan herifler yatak odasına el koyup duruyorsunuz."

Yatak odasından bahsetmişken... Aggie'nin dikkati kapıdan gelen seslere odaklandı. Sed ve Jessica'nın duyulmak konusunda hiç de utangaç olmadıkları açıktı. Jessica özellikle gürültülü ve coşkuluydu, ama Aggie'nin kasıklarına ısı yayan asıl şey, Sed'in takdir dolu hırlamalarıydı.

Eric Brian'ı kabinden dışarı itti. Tabağını lavaboya attıktan sonra otobüsten çıkıp gitti.

"Derdi ne bunun?" diye sordu Brian.

"Aggie'den hoşlanıyor. Tabii, hoşlanmayacak ne var ki." Trey ona göz kırptı.

"Evet ve Myrna'dan da hoşlanmıştı," dedi Brian, "fakat Myrna için hiç kafayı yememişti."

"Gidip onunla konuşacağım," dedi Jace.

Jace onunla konuşacak mıydı? Ama ne hakkında...? Aggie özlemle alt ranzaya baktı.

Jace kulağına eğilerek, "Sadece birkaç dakika sürecek," diye mırıldandı. "Bekleyecek misin?"

Aggie, "Bilmiyorum," diye fısıldadı. "Şu anda oldukça tahrik oldum. Sensiz başlayabilirim."

Aggie ona takılıyordu, ama genç adamın acılı küçük hırlayışı bütün sistemlerini harekete geçirdi. "Acele edeceğim."

Aggie'yi öptü ve Eric'in ardından gitmek için otobüsten çıktı.

Aggie ranzaya girip perdeyi kapattı. Kıvranarak pantolonunu çıkardı ve yere fırlattı. Ardından da tişörtünü.

Brian'ın soluğunun ardından sövdüğünü duydu. Zavallı adam. Brian için durumu daha kötüleştirme dürtüsüne karşı koyamadı. Külotunu çıkardı, perdenin dışında çevirdikten sonra büyümekte olan karışık giysi yığınının üzerine attı.

Brian, "Ah Tanrım, buna daha fazla dayanamıyorum," diye inledi.

Aggie sutyenini yere attığında, birisi banyoya doğru koşarak kapıyı kapattı.

Trey koridordan "Brian, onu Myrna için saklamalısın," diye seslendi. Ve Brian'ın duyamayacağı kadar alçak sesle mırıldandı. "Ya da benim için." Ama Aggie onu duymuştu.

—

Jace gözlerinin karanlığa alışmasına izin vererek otobüsün dışında durdu. Bu yol kenarındaki park yeri gerçekten de hiçliğin ortasındaydı. Eğer hava biraz daha sıcak olsaydı, Aggie'ye yıldızların altında uzanmayı teklif edecekti. Parlak beyaz benekler karanlık gökyüzünde keskin bir kontrast yaratıyordu. Ay ışığı onları çevreleyen ağaçların gölgeli şekillerini gösteriyordu.

Yanındaki çakıllar ses çıkardı.

"Eric?"

"Bilemedin." Jon homurdandı ve otobüse girmek için onu iterek yanından geçti.

Jace, Jon'dan gelen garip bir koku fark etti ama bunun ne olduğunu çözemedi. Esrar değildi; daha kimyasal bir şeydi. Belki de tuvaletlerden birini falan temizlemişti.

Jace göz ucuyla bir hareketlilik yakaladı. Eric otobüsün yanına yaslanmış, cep şişesinden yudumlar alıyordu. İnce, gümüş şişe loş ay ışığında parıldadı.

Jace onun yanına giderek otobüse yaslandı. Sırtındaki metalin soğukluğu tişörtünden içeri süzüldü. Ürperdi. Deri ceketini özlüyordu. "İyi misin adamım?"

"Neden olmayayım ki?" Eric cep şişesinden büyük bir yudum aldı ve şişeyi geri çektiğinde nefesi kesildi.

"Senin Aggie'ye bağlanacağını düşünmedim. Sadece düşündüm ki..." Ne düşünmüştü? "Sen dâhil olursan daha çok zevk alır diye düşündüm. Aggie'nin gerçekten olağanüstü bir zevk almasını istedim. Bunun hiçbir anlam ifade etmemesi gerekiyordu."

"Eğer düşündüğün buysa, hayır, ona âşık değilim."

O zaman sorun neydi? Jace sağ kulağındaki küpesini çekiştirdi.

"Bu..." Eric büyük bir yudum daha aldı. "Senin sahip olduğunu istiyorum. Sed'in sahip olduğunu. Brian'ın. Beni hiç kimse sevmedi. Gerçek anlamda sevmedi."

Jace onu seviyordu; sevgisi karşılıksızdı, ama olsun. Sadece bunu söyleyecek kadar sarhoş değildi.

"Ben dört yaşındayken annem beni bırakıp gitmiş. Beni doğuran insan bile beni sevmedi." Eric alayla dudak büktü. "En azından annenin sevgisinin garanti olduğunu düşünürsün."

Jace ona kendi annesinden bahsetmeyi düşündü – onun da kendi oğlunu nasıl sevmediğini – fakat doğru kelimeleri bulamadı. "Çocuklar sana değer veriyor." Onlar bir aileydi. Jace'in sahip olduğu tek aile. Eric onları bu şekilde görmüyor muydu?

"O aynı değil. Ben hiç kimse için... önemli değilim." Eric derin bir nefes aldı. "Buraya beni neşelendirmek için falan gelmeni takdir ediyorum ama bunu aşacağım. Tekila her şeyi düzeltir." Bir yudum almak için başını geriye doğru yatırdı ve sonrasında şişeyi yere doğru baş aşağı çevirdi. "Görünüşe göre medeniyetten bu kadar uzaktayken, hissizleştiren suyum da bitti."

"Bira ister misin?"

"I-ıh. Kafamı toplamak için birkaç dakikaya ihtiyacım var. Aggie'nin yanına git." Boş şişesinden bir yudum almak için hamle yaptı, iç çekti ve ardından şişeyi deri yeleğinin iç cebine tıktı. "Yürü hadi. Canımı sıkıyorsun."

Jace tereddüt etti, Eric'in kendini daha iyi hissetmesini istiyordu. Bu şekilde hissetmesinin aptalca olduğunu biliyordu fakat Eric'in üzgün olmasından hoşlanmıyordu. "Benim hakkımda bilmen gereken bir şey var."

"Kısa olduğunu zaten biliyorum." Eric gönülsüzce güldü.

Jace derin bir nefes aldı. Bu adamlayken her şey bir şakaydı. Jace söylemesi gereken şey için kendini zorladı. Eric'in gelecekte bunu onunla dalga geçmek için kullanacağını bilse de... "Bugün olduğum kişi olmamın sebebi sensin. *Sensin*, Eric. Sen benim hayatımı değiştirdin. Yani eğer kimse için bir değerin olmadığını düşünüyorsan, yanılıyorsun. Benim için değerlisin."

Jace yaslandığı yerden çekildi ve otobüsün girişine doğru yürüdü. Ellerinin içine üflüyor, ısıtmak için yumruk haline getiriyordu. Kulaklarının ucu karıncalanıyordu ve poposu soğuktan uyuşmuştu. İçeride onu bekleyen sıcak ve istekli bir kadın vardı. Bu soğukta niçin bu kadar uzun süre kaldığını merak etti.

"Bekle. Jace?" Eric arkasından seslendi. "Hayatını değiştirdiğimi söylerken ne demek istedin?"

Jace zaten çok fazla şey söylemişti. El sallamak için tek elini kaldırdı ve otobüse girmek için basamakları tırmandı. Aggie'yle birlikte yatağa kıvrılmayı dört gözle bekliyordu. Ta ki Jon'un sırtını duvara yaslayarak yere, onun ranzasının yanına oturduğunu görene kadar. Jon sessizce perdenin dışından konuşuyor ve tek parmağıyla Aggie'nin attığı külotla oynuyordu.

Jace'in şimdi bu şeyle uğraşmaya ihtiyacı yoktu. Artık Jon'la kavga etmek istemiyordu. Onun gitmesini istiyordu. Olayların o vurulmadan önceki haline dönmesini istiyordu. Aggie'yle tanışmadan önceki haline. O zaman her şeyle uğraşmak çok daha kolay olurdu. Sadece kendi içine geri dönmeli ve herkes onu yalnız bırakmalıydı. Grupla birlikte çaldığı ama onlardan birisi olmadığı zamana dönmeliydi. Evet, bu çok daha kolaydı.

Ama yalnızdı.

İç çekti. O yere geri dönmek istemiyordu. İşler şimdi pek kolay değildi ama, çok daha iyiydi.

Jon, Jace'in basamakların tepesinde durduğunu gördü. Aggie'ye bir şey söyleyip ayağa kalktı ve dışarı çıkarken Jace'e sürtündü. Jace, Aggie'nin kendini savunmak için nasıl bir yalan üreteceğini merak etti. Hain.

Aggie perdeyi çekip koridora bir bakış attı. Jace'i fark ettiğinde gülümsedi ve elini sallayarak onu yakınına çağırdı. Sanki her şey yolundaymış gibi. Hiçbir şey yolunda *değildi*. Jace'in o heriften ne kadar nefret ettiğini biliyordu.

Jace koridorda ilerlerken *Beysbol'un En Harika Anları* DVD'sini izleyen Trey'in yanından geçti. Jace, Brian'ın ranzasında cep telefonuyla konuşurken çıkardığı sessiz haykırışları duyabiliyordu.

Yatak odasındaki Sed ve Jessica sessizliğe gömülmüştü. Yani bu, Aggie'yi Jon hakkında sorgularken herkesin onları duyacağı anlamına geliyordu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Jace.

"Seni bekliyorum."

"Jon'la birlikte mi?"

Aggie tek parmağını dudaklarına koydu. "Buraya gir," diye fısıldadı. Aggie perdeyi geriye doğru çekip genç adama kıvrımlı, çıplak bedeninden bir görüntü sundu. Jace'in düşünceleri arzuyla yoğunlaştı fakat Aggie'nin kancadan bu kadar kolayca kurtulmasına yarayacak kadar yoğun değildi.

"Doğru düzgün bir cevaba ihtiyacım var, Aggie."

"Ve bunu alacaksın. Yanıma gel."

Jace ranzasının kenarına oturdu, başını vurmamak için öne doğru eğildi. "Neden onunla konuşuyordun?"

"Botlarını çıkar."

Jace, "Aggie," dedi sabırsızca.

Aggie oturdu ve onun kulağına yaklaştı. "Sadece buraya gir, açıklayacağım."

Jace botlarını tekmeledi ve ranzanın içine girdi. Yatak iki kişinin sığamayacağı kadar dardı, o yüzden kaydıktan ve kendini tekrar yerleştirdikten sonra Aggie'yi yanına alarak sırtüstü yattı. Genç kadının sırtı duvardaydı, sıcak nefesini kulağında hissediyordu.

Aggie, "Gerçekten onunla konuşmak istemedim, Jace," diye fısıldadı. "Hoşuna gitmeyeceğini biliyordum, ama burada çıplak kalmıştım. Sana bir şey sormak istiyor ama çok korkuyor. O yüzden benim sana sormamı istedi."

"Korkuyor mu? Neden?"

"Büyük ihtimalle yüzüne tekrar yumruğu indirirsin diye."

"Akıllı herif. Ee, konu ne?"

"Eric yeni albümde piyano çaldığını ona söylemiş."

"Birkaç şarkıda. Yani?"

"Yani eğer piyano çalıyorsan, bas gitarı kim çalacak?"

"İki parçayı ayrı ayrı kaydedeceğim ve ardından onları karıştıracağız."

"Evet, ama canlı olarak kim çalacak?"

Jace'in alnı kırıştı. Bunu düşünmemişti. "Bilmiyorum. Albüm daha tamamlanmadı bile. Şimdi niye bununla ilgili soruyor?"

"Grubu kaybetmek istemiyor. Yani tamamen."

"Yani şimdi ona hoşgörü eli uzatmam mı gerekiyor?"

"O sana kalmış. Diğer çocuklara, gitmek istemediğini söyledi. Kararı senin vermeni istiyor."

"Bu garip," dedi Jace. "Bu kararı niye benim vermem gerekiyor?"

"Bas gitarist sensin. Seni canlı çalarken dinledikten sonra, kendine tutunacak bir dal araması gerektiğini anlamış. Senin ona tutunacak son bir dal verebileceğini umuyordu."

Jace, "Bunu çocuklarla konuşacağım," diyerek söz verdi.

Aggie ona sokuldu. "Seni seviyorum."

Jace, Jon'un önüne bir kemik atmasının Aggie'yi niçin bu kadar duygusallaştırdığından emin değildi ama kabul etti. Parmak uçlarıyla genç kadının yumuşak göğüslerine dokundu.

Aggie cıyakladı. "Ellerin buz gibi!"

"O zaman onları ısıt."

Aggie tehdit edici bir tonla cevap verdi, "Seni *ısıtacağım.*"

Jace güldü. "Olay o zaten."

Görünüşe göre onun düşündüğü ısınma yöntemiyle kendisinin düşündüğü yöntem birbirine pek benzemiyordu. Aggie onu kahkaha atana kadar gıdıkladı ve Jace kıvranarak yataktan çıktı. Gürültüyle yere çarptı. Hâlâ kahkaha atarken ayağa kalkmak için yuvarlandı. Hiç umulmadık bir biçimde kendini havada buldu, birisi onu yerden kaldırıp tekrar ranzanın içine attı.

Eric sırıtarak, "Bir şey düşürmüşsün, Aggie," dedi.

"Teşekkürler Eric. Kaçmasını istemem."

"Daha kısa bir tasma kayışı tak."

Aggie'nin sinsi sırıtışı Jace'i birdenbire ısıttı ve pantolonunu daralttı. "Bak bu iyi bir fikir," diye mırıldandı genç kadın.

Jace onun çıplak olduğuna memnun oldu. Ellerini ve ağzını sıcak, davetkâr etle doldurması çok daha kolay olurdu.

"Sanırım orada benim için yer yok," dedi Eric ve perdeyi çekerek kapattı.

Aggie fısıldadı, "Eric iyi mi?"

Jace genç kadının göğüs ucunu bıraktı ve gözlerine bakmak için bedeninde yukarı doğru kaydı. Kapalı ranzadaki ışık loştu ve Jace onun ifadesini çözemiyordu. "Olmak zorunda. İstersen bana bencil diyebilirsin, ama artık seni paylaşmıyorum. Doymak bilmez iştahını beslemek için benimle yetinmek zorundasın."

Aggie sırıttı, parmaklarını onun saçlarına gömerken onu açlıkla öptü. Jace onun bu arzulu coşkusunu sormak için geri çekilmeye çalıştığında, Aggie hızla onu yakaladı. Dudakları Jace'inkileri emiyor, parmakları kafasına saplanıyor, kadınlığını hararetle taş gibi olmuş penisine sürtüyordu. Jace'in tüm mantıklı düşünceleri kayıplara karıştı. Kendini Aggie'nin kıvrımlarının lezzetine bıraktı. Lanet olası kol askısı kolunu bedenine yapıştırırken, elinden gelenin en iyisini yaptı.

Genç kadının elleri, Jace'in sırtından aşağıya doğru inerek tişörtünü sabırsızca çekiştirdi. Aggie kol askısının kendisine engel olmasına bir yol bulduktan sonra, ellerini bedenlerinin arasına kaydırdı ve Jace'in pantolonunu açtı. İki elini de açık fermuardan içeri daldırdı ve aletini çekerek özgür bıraktı. Genç adamı avuçlarıyla şiddetle yukarı aşağı sıvazlıyor, parmak uçları etinde dans ediyordu. Yüce Tanrım, böyle sert olmasını seviyordu. Nefesi boğazının gerisinde düğümlendi.

Altında kıvranan Aggie, "Tanrım, bebeğim, bekletme beni. Al beni," diye yalvardı.

Niçin bu kadar kızışmıştı? Jace anlamıyordu. Onun bedeniyle saatlerce uğraştıktan sonra böyle olmasını anlıyordu, ama şimdi ona doğru düzgün dokunmamıştı bile. Lanet olsun,

henüz giysilerini bile çıkarmamıştı. Heyecanının sebebi perdenin dışındaki çocukların onları duyuyor olmaları mıydı? Yoksa karşı ranzadaki Brian'ın Myrna'yla telefonda edepsizce konuşurken mastürbasyon yapıp, sessizce inlemesi miydi? Yoksa Sed ve Jessica'nın "kim daha yüksek sesle bağıracak" yarışmasının ikinci turuna başlamasından mı?

"Aggie? Neler olu..."

Aggie, aletini sıcak, kaygan merkezine kaydırıp onu daha derine almak için sırtını yay gibi gererken Jace'in düşünceleri kayboldu. Jace dişlerinin arasından bir soluk çekti. Genç kadın kalçalarını ona doğru kıvırıyor, daha derin ve sert bir ritim için onu zorluyordu. Ranzada manevra yapmak için çok küçük bir alan vardı, fakat gizlenmenin bile bir lütuf olduğu açıktı. Jace ayağını duvara dayadı ve Aggie'nin içinde gittikçe artan sert darbelerle ilerlerken, genç kadın sabit kalmak için ellerini başının üzerine kaldırarak duvara tutundu. İçgüdü onu ele geçirirken Jace hırladı. Tek düşünebildiği, onu kendine ait olarak işaretlemekti, kendini hissettirmekti. Aggie'yi ve onun verdiği her şeyi alıyordu. Ona bundan çok daha fazlasını veriyordu, elbette. Fakat Tanrım, Jace'in istediği şey buydu; onun içinde olmak, bedeninin bir parçası olmak. Bundan daha iyisi olamazdı. Aggie iki bacağını birden kaldırdı ve ayaklarını ranzanın tepesine dayadı. Aletinin başındaki sürtünmeyi artırmak için kasığını kaldırdı. Vay canına. Tanrım, Jace o kadar yanılmıştı ki. Daha iyisi de olabiliyordu. Genç kadının içine daha sert darbeler yaptı. Daha hızlı. Hayaları ağırdı, fışkırtmaya hazırdı ama sona ermesini istemiyordu. Onu bu şekilde sonsuza kadar düzmek istiyordu.

Aggie kalçalarını kıvırıp şişmiş klitorisini ona dayanarak ovaladı. Genç kadının elleri bir şekilde yolunu bularak Jace'in bedeninden poposuna indi ve daha sert girmesi için onu cesaretlendirdi. Aggie şaşkın bir çığlıkla boşaldı. Kadınlığı sert spazmlarla aletinin çevresinde kasılırken, genç kadının tüm bedeni kaskatı oldu. *Evet, bebeğim, benim için boşal. Boşal.* Jace neredeyse onu

takip edecekti fakat bunu yapması, sevişmenin sona ereceği anlamına geliyordu ve henüz durmaya hazır değildi.

"Jace." Aggie umutsuzca ona seslendi. "Jace. Ah Tanrım, seni seviyorum. Seni seviyorum."

Ve Jace otobüsteki herkesin bunu duyabiliyor olmasını umursamadı. Duymalarını istedi. Hak edecek hiçbir şey yapmamış olsa da, Jace'in bir şekilde bu duygusal kadının ilgisini kazandığını bilmelerini istedi.

Genç kadının elleri onun poposundan yüzüne yönelerek, onu avuçlarının arasına aldı. Jace ona darbeler yaparken hâlâ kalçalarını kaldırarak ona doğru ittiren Aggie, Jace'i tutkuyla öptü.

"Üzgünüm," diye fısıldadı genç kadın. "Kendimi kaybettim. Muhtemelen çocuklar duydu."

Jace ona güvence vererek, "Umursamıyorum," dedi.

Aggie durdu. "Umursamıyor musun?"

Jace kafasını iki yana salladı ve hâlâ genç kadının bedenine darbeler yapmaya devam ederken çenesini ısırdı. "Ama neyi kafama takıyorum, biliyor musun?"

"Neyi?"

"Kalçalarınla yaptığın şu şeyi kesmiş olmanı. Gerçekten iyi hissettiriyordu."

Aggie kıvrıldı. Kadınlığı hareketleriyle kasılırken onun aletini sıkıyor, bırakıyor, sıkıyor, bırakıyordu. "Böyle mi?"

Jace'in soluğu kesildi. "Ah Tanrım, Aggie."

"Peki ya bu?" Kasığını aşağı yukarı kıvırdı, bu da penisinin başındaki sürtünmeyi değiştirerek onu bir zevk noktasından diğerine taşıdı.

"Evet, bu da iyi hissettiriyor."

Aggie kalçalarını ona dayayarak hareket ettirdi, zevk öylesine yoğundu ki, daha fazla dayanamayacağını biliyordu. Şimdi buna hazırdı. Kendini bırakmak ve onu menisiyle doldurmak istiyordu. Sadece Aggie'nin sunabileceği rahatlamayı bulmak istedi. Sadece fiziksel rahatlama değil, ondan başka

hiç kimseyle bulamadığı duygusal rahatlamayla da. Aggie'yle. Onun Aggie'si. Tatlı, sert Aggie'si.

"Yine boşalacağım," diye soludu genç kadın. "Oh, Jace. Jace. Jace!"

Genç kadının bedeni bu kez kaskatı olduğunda, Jace derine darbe yapıp kendini bıraktı. Aletinin dibindeki kaslar zevkin ritmik titreyişiyle kasılıyor, genç kadının içini sıvılarıyla yıkıyordu. İyi durumdaki kolu pes etti ve Jace onun üzerine yığıldı. Aggie kollarını ve bacaklarını onun çevresine doladı ve Jace artçı şoklarla sarsılırken ona sıkıca sarıldı.

"Seni seviyorum Aggie," diye fısıldadı.

"O da neydi? Seni duyamadım."

"Seni seviyorum."

"Tekrar. Daha yüksek."

"Seni seviyorum!"

"Duydunuz mu çocuklar? Beni seviyor."

"Ah, duymaz olur muyuz hiç? Onu ve çok daha fazlasını duyduk." Trey yemek masasının yakınlarından bir yerden seslendi.

Eric, "Taşaklarım öyle kötü acıyor ki," diye inledi. "Daha kilometreler boyunca işe yarar bir vajina bulamayacağımın farkındasınız değil mi?"

Jace, "Onu fark ettim," diye mırıldandı. Aggie'nin saçlarını yanağından çekti ve gevşemeye başlayan aletini birkaç kez içine kaydırıp çıkardı. "Çünkü bu benim."

Aggie, "Siktir, elbette öyle," diye mırıldandı ve onu öptü.

"Herkes çenesini kapatabilir mi?" Brian ranzasından sefil bir halde seslendi. "Etrafta bu kadar sızlanma varken hiçbir şey yapamıyorum."

Bölüm 36

Jace halteri kancasından çıkardı. Sadece barı tutmak için bile büyük bir mücadele vermek zorunda kaldı. Zayıf kolu ilk anda titremeye başladı. Sed gözcüsü olarak başında dikiliyordu.

"Brian'la Myrna otobüse ne zaman geri dönecekler merak ediyorum," dedi Sed. "Umarım bir şey olmamıştır. Şimdiye burada olmalıydılar. Kısa süre sonra yola çıkmazsak konsere geç kalacağız."

"Muhtemelen bir yerlerde düzüşüyorlardır. O ikisinin nasıl olduğunu biliyorsun. Evlenmelerine rağmen ellerini birbirlerinden çekemiyorlar." Jace barı göğsüne doğru indirdi ve yukarı kaldırdı. Barı tutmak bile neredeyse imkânsızdı ama ne zaman eğilse, Sed yüksekteki kısma bastırarak alçak kısmı çalıştırması için ona yumuşak bir hatırlatmada bulunuyordu.

Jace halteri yerine bırakmak için alçaltmaya çalıştı ama Sed onu ileriye doğru ittirdi. "Üç tane daha."

Jace şimdiden kan ter içinde kalmıştı. Ekipman kamyonunun arkasındaki kapalı alan havayı sıcak ve ağır bir hale getiriyordu. Arka kapıların ardına kadar açık olmasına rağmen, hava dolaşımı en alt düzeydeydi. Jace'in tüm bedeni dakikalar içinde sırılsıklam olmuştu. Kolu o kadar yorulmuştu ki, bir atacı bile kaldırabileceğinden şüpheliydi. Yine de barı aşağıya doğru indirdi. Eğer sorun yaşarsa Sed'in, göğsünün ezilmesine izin vermeyeceğine güveniyordu. Jace dişlerini birbirine kenetledi ve barı yukarı itti.

"İki tane daha."

Tekrar.

"Bir tane daha."

Zayıf kolu kontrolsüzce titredi. Ağırlığın kaydığını hissetti. Sed'in eli barın üzerinde durdu ama onu yakalamadı.

"Odaklan Jace. Bunu yapabilirsin."

Jace, Sed'in ona verdiği duyguyu açıklayamazdı. Her zaman aynı duyguyu verirdi. Jace sanki Sed'i gururlandırmak istiyormuş gibiydi; onun karşısındayken çok garip bir hırsa kapılıyordu. Bu, ona barı son bir kez kaldırması için gereken dayanıklılığı verdi. Sahip olduğunu bilmediği bir güçle halteri kaldırdı. Sed barı bir kerede kavrayıp yerine yerleştirdi. "İşte bu."

Jace kendini oturmak için zorladı.

"Bu nasıldı?"

"Yorucu ama harika. Şimdiden güçleniyorum. Yardımın için sağ ol."

"Sorun değil." Sed bara ağırlık ekledi. "Bana gözcülük edermisin?"

Jace kendisine böyle bir soru sorulduğu için fazla sırıtmamaya çalıştı ama elinde değildi. Kimse Sed'le vücut çalışmazdı. Sadece Jace vardı. "Evet, tabii ki."

"Jessica ellerini üzerimden ayıramıyor. Sanırım ekstra kaslar yüzünden. Bu şekilde kaldığımdan emin olmam gerek."

Jace'e göre genç kadının ellerini ondan uzak tutamamasının sebebi, ölmeyen aşkıydı; Sed'in etkileyici yapısı değil. Fakat Jace bir kadın gibi konuşmak istemedi, bu yüzden kelimelerini kendine sakladı.

Eric kendini kamyonun arkasına attı. "Siz çocuklar ne yapıyorsunuz burada?"

"Neye benziyor?" diye sordu Sed.

Eric'in canlı mavi gözleri Jace'ten Sed'e, sonra yine Jace'e kaydı. "Kim daha çok terleyecek yarışması mı? Sanırım Jace kazanıyor."

Sed açıkladı, "Omzunu ve kolunu tekrar güçlendirmek için çalışıyor."

Jace, Eric'in ağzından çıkacağına emin olduğu alaylı sözler için kendini hazırladı.

"Güzel. O zaman Jon'u eve gönderebiliriz."

Jace şimdi geniş ağızlı bir bok çukuru gibi gülümsüyordu. İşler ne zaman değişmişti? Her zaman hayran olduğu, hatta taptığı bu adamlar, ne zaman Jace'i onlardan birisi olarak kabul etmişti? Belki de sadece onunla kafa buluyorlardı. Gardının çok fazla inmesine izin veremezdi. Jace'in onlara sorması gereken bir sorusu olduğu aklına geldi. Piyano çalacağı şarkılarda Jon'un bas gitarı canlı çalması hakkında.

"Jon'u elimizin altında tutmamız gerekebilir," dedi Jace.

Eric ve Sed inanmayarak Jace'e baktılar.

"Yeni albümde piyano çalacağım şarkılar için. Belki o şarkıları canlı çaldığımızda, bas gitarı Jon çalabilir."

Sed tereddütsüz cevap verdi, "Hayır."

"Neden olmasın?" diye sordu Eric.

"Dün onu geçici rodilerden birisiyle birlikte kokain paylaşırken yakaladım," dedi Sed. "Rodiyi kovdum. Jon ilk ve son uyarısını aldı. Ondan yeterince hızlı kurtulamıyoruz."

"Belki ilerisi için umut bağlayacağı bir şeyi olursa uyuşturucuyu bırakabilir," dedi Jace.

Eric onayladı. "Katılıyorum."

Sed ağırlık sırasına oturdu ve geniş ellerini barın çevresine sarıp, parmaklarını esneterek halteri iyice kavradı. "Bundan şüpheliyim."

Eric ısrarla, "Düşünmelisin," dedi.

Sed ağırlıklı barı sanki onunla savaştaymış gibi kaldırıp indirirken gürledi. "Onun en iyi arkadaşın olduğunu biliyorum Eric, ama o herif grup için sadece bir baş belası."

Eric'in alnı kırıştı. "O benim en iyi arkadaşım değil. Beni kullanıyor. Bunu biliyorum. Benim en iyi arkadaşım Jace."

Jace'in kalbi, Eric'in yine onunla kafa bulduğunu anlayana kadar gümledi. Ancak ardından gelecek olan aptal şaka, asla gelmedi.

Sed çaba sarf ettiğini belirten bir ses çıkardı ve Jace ağırlık barını kaldırıp yerine yerleştirmesine yardım etti. Sed oturdu ve terli yüzünü bir havluyla kuruladı.

"Bilmiyorum. Brian ve Trey'in ne düşündüğüne bakacağız. Bana kalırsa Jon ikinci bir şansı hak etmiyor."

"Onunla konuşmam lazım," dedi Eric. Kamyonun arkasından dışarı atladı.

Sed ayağa kalktı ve on iki kiloluk bir dambıl aldı. Jace'e verdi. "İş başına. Sahneye dönmene ihtiyacımız var. Acilen."

Tur otobüsünün diğer tarafından gelen yüksek sesli tartışma Aggie'yi düşüncelerinden sıyırdı. Oturarak karşısındaki sincabın, fındıklarını bir yaprak yığınının altına gizlemesini izlediği kütükten kalktı. Elleriyle kot pantolonunun arkasını silkeledi ve sesleri araştırmaya gitti. Eric, Jon'u otobüse dayamıştı.

"Böyle aptalca bir şey tekrar nasıl yapabildin?"

"Neden bahsettiğini bilmiyorum," dedi Jon.

"Sed bana kokainden bahsetti Jon. Bana söz vermiştin. Sana grupla ikinci bir şans vermem için bana yalvarıp durdun. Artık uyuşturucu yok dedin. Sana ne kadar borçlu olduğumu hatırlatıp durdun. Ta ki ben yumuşayıp, açık bir alan oluştuğu ilk anda seni içeri almaya söz verene kadar. Jace'in kendisini vurdurtup bu sözü tutmak zorunda kalacağımı nereden bilirdim ki?"

"Ne diye kafamı şişiriyorsun? Rahatla. Sed beni bir daha kullanırken yakalamayacak. Daha dikkatli olacağım."

Eric bezginlikle hırladı. "Anlamıyorsun. Sed'e senin temiz olduğun sözünü verdim. Senin yaptığın her aptalca şey için Sed'in beni sorumlu tutacağını bile bile sana kefil oldum. Seni buraya getirebilmek için Jace'le bile aramı açtım ve sen bunu yapıyorsun?" Eric iki eliyle birden Jon'u otobüse doğru itti.

Jon onu geri itti. "Kendini bir şey sanma, Eric. Bu geçici işin bizi eşitlediğini mi sanıyorsun gerçekten? Hâlâ bana borçlusun."

"Bunun farkında olmadığımı mı sanıyorsun?"

"O zaman başımdan siktir git."

"Jace'e seni grupta tutmamızı düşündürtmeyi nasıl başardın? Onu tehdit mi ettin?"

Jon kahkaha attı. "Gerçekten de Jace'i tehdit edebileceğimi mi düşünüyorsun? Siz dördünüzden başkasını takmıyor. Aggie'ye sordurdum. Ona hayır diyemeyeceğini biliyordum. Adamı parmağında çeviriyor."

Aggie ileriye doğru kararsız bir adım attı. Kuru yapraklar ayakkabısının altında ezildi. İki adam da ona bakmak için döndü. "Dün geceki tüm o iyi çocuk numarası bir rolden ibaretti, değil mi?"

"Kapa çeneni," dedi Jon.

Eric onun kafasının yanına tokat attı. "Ne biliyor musun? Benden uzak dur. Seni görmeye dayanamıyorum."

Yolun kenarından bir taksi döndü. Yanlarında durdu. Brian kapıyı açtı ve arabadan çıkarken arka koltuktan otuzlu yaşlarda, güzel bir kadını çekiştirdi. Kadın şık, erik rengi, etekli bir takım ve kıyafetiyle uyumlu topuklu ayakkabılar giyiyordu. Büyük ihtimalle bir zamanlar düzgün bir topuz olan saçı, sanki *birisi* ellerini içinden geçirmiş gibi karmakarışıktı. Kadın gözlerini, ağzını ve ellerini solo gitaristten ayıramıyordu ve genç adam da gülümsemeyi kesemiyordu.

"Myrna," dedi Brian nefes nefese, "bu Jace'in kız arkadaşı Aggie ve bu adam da Jon. Daha önce onun hakkında bir şeyler duymuştun."

Kadının hoş, ela bakışları kısaca Aggie'ye ve Jon'a dokundu, ardından tekrar Kanada'ya uçma sebebine döndü. "İkinizle de tanıştığıma memnun oldum," dedi. "Kaba olmaktan nefret ediyorum ama önümüzdeki beş dakika içinde Canavar'ı sürmezsem öleceğim."

Brian kahkaha atarken onu otobüsün basamaklarına doğru çekti. Brian gözlerini karısından ayırmadan konuştu. "Bunun olmasını istemeyiz, hayatım. Eric, sorun olmazsa taksinin parasını ödeyip, Myrna'nın bavulunu bagajdan alır mısın?"

Eric bilmiş bir sırıtışla konuştu. "Sanırım."

Çift, otobüsün içinde kayboldu.

Jessica otobüsün içinden, "Selam Myrna!" dedi. "Görüşmeyeli nasılsın?"

"Arayı sonra kapatırız, Jess."

Bir dakika sonra Jess yanakları kıpkırmızı olmuş bir halde basamaklardan tökezleyerek indi. "Kanepeye kadar gidebildiler," diye mırıldandı.

"Ah, evet!" Eric elinde Myrna'nın bavuluyla otobüse girdi. Geri dönmedi. Hiç şüphesiz kendine izleyecek yeni bir çift bulmuştu.

"Ee, şimdi ne yapacağız?" diye sordu Aggie.

"Domuz ahırı otobüsüne kaldık gibi görünüyor." Jessica ürperdi ve ellerini çıplak kollarının üzerinde gezdirdi. Güney Kaliforniya kızlarının gardıropları Kanada sonbaharına uygun değildi.

Sed ve Jace ekipman kamyonunun arkasından çıktılar. Vücutları terle kayganlaşmıştı. İkisi de tamamen düzülesi görünüyordu. Bunu tek fark eden Aggie değildi. Jessica hırlamakla miyavlamak arasında bir ses çıkardı.

"Dışarıda tek başınıza ne yapıyorsunuz böyle?" diye sordu Sed. Jessica'yı kendi bedenine doğru çekti ve kulağına genç kadını soğuk haricinde ürpertecek bir şey yaptı.

Aggie etrafa bakındı. Sadece onlar vardı. Görünüşe göre Jon yine bir yerlere kaybolmuştu. Birisi ekipman kamyonunun arka kapısını kapattı. Rodilerden Travis, direksiyon başına geçmeden önce, "Sizinle Montreal'de görüşürüz," diye seslendi ve yola çıktı. Bir dakika sonra domuz ahırı otobüsü, ekipman kamyonunu takip ederek onları soğukta dikilirken bıraktı.

"Brian ve Myrna otobüsün oturma alanına el koydu," dedi Jessica. Sed'in boynunun kenarından akan bir damla teri, genç adamın beyaz tişörtünün yakasından içeri kaybolana kadar parmağıyla takip etti.

Sed alçak bir hırlamayla konuştu. "Bu yatak odası müsait demek olmuyor mu?"

Eric otobüsün açık kapısından kafasını uzattı. "Aggie, Brian seni görmek istiyor."

Aggie'nin kaşları kafa karışıklığıyla çatıldı. Tek elini göğsüne dokundurdu. "Beni mi?"

"Sanırım Myrna'nın cinsel araştırma deneyimlerinden birisi için seçildin."

Bölüm 37

Aggie otobüsün basamaklarından çıktı ve Brian'la Myrna'yı nefes nefese, hâlâ tamamen giyinik, aynı anda hem aç hem de tatmin olmuş bir halde kanepede buldu. Myrna Brian'ın kucağına ata biner gibi oturmuştu. Eteği beline kadar çıkmış, adamın aleti içine gömülmüştü. Brian kadının kulağına defalarca, "Seni seviyorum," diye fısıldıyordu.

"Eric beni görmek istediğini söyledi," dedi Aggie.

"Çiftleri yapıyor musun?" diye sordu Myrna.

Aggie'nin tüyleri dikildi. "Çiftleri *yapıyor* muyum?"

"Öyle demek istemedi," dedi Brian. Karısının şakağına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Demek istediği, çiftlere uygun yolunu öğretiyor musun... bilirsin... senin yaptığın şeyi?"

Ah!

Ah, evet...

Sahibe V özgür kalmak için yaygara koparırken, Aggie'nin bedenindeki tüm sinirler yüksek alarma geçti. Çiftlerle çalışmaya bayılırdı. Onlara öğretmeye. Karanlık cinselliklerini birlikte keşfetmelerine yardım etmeye. Zindanında yapmayı en çok sevdiği şey buydu. Ancak ne yazık ki burada yapması mümkün değildi. "Bunu doğru düzgün yapacak alan yok, özellikle de otobüs hareket ederken," dedi. "Eve geri döndüğümüzde sizi çift *terapisine* davet edeceğim."

Sed otobüsün ön tarafından, "Bizi de?" diye sordu. Jessica'nın başı şaşkınlıkla genç adama bakmak için havaya kalktı. Otobüs öne doğru ilerleyip anayola çıktığında Sed, kolunu Jessica'ya doladı.

"Tabii," dedi Aggie. "İri, sert adamların merhamet için yalvarmasını görmeyi seviyorum."

"Ve ben de izleyeceğim, değil mi?" dedi Eric.

Jace, "Ve hepsi öğrendikleri teknikleri benim üzerimde deneyecek değil mi?" diye mırıldandı.

Aggie güldü. "Bu hoşuna giderdi, değil mi?"

Jace hevesle onayladı.

"Birlikte bir iş kurmalıyız hayatım. Büsbütün ortak oluruz. Bir grup dominatriksi eğitirim. Bu da erkekleri botlarımın etrafında sürünmesini izlemekten çok daha eğlenceli olur. Sen de bugüne kadar istediğin bütün acıyı alabilirsin. Cennetin yedinci katına çıkarız."

Jace, Aggie'nin yanağındaki saçını şefkatle kenara çekti. "Ben zaten oradayım."

"Hey çocuklar!" Dave sürücü koltuğundan bağırdı. "Kar yağıyor."

Aggie daha önce hiç kar görmemişti.

Gri gökyüzüne bakmak için otobüsün önüne doğru koştu. Büyük, kabarık kar taneleri geniş ön cama düşüyor, sileceklerde birikiyor ve ıssız manzarayı yavaşça beyaza boyuyordu.

Kar tanelerinin onlara yaklaşmasını izlerken, "Çok güzel!" dedi. "Sanki ışık hızında, uzayda seyahat ediyormuşuz gibi."

Alnı endişeyle kırışan Sed, "Montreal'e zamanında varabilecek miyiz, Dave?" diye sordu.

Gelip genç kadının arkasında duran Jace, iki kolunu birden Aggie'nin beline doladı ve ön camdan karı izlemek için çenesini onun omzuna dayadı. Aggie onun ellerini kendininkilerle sardı ve genç adama dayanarak rahatladı. Jace birkaç hafta önce onu *çocukların* önündeyken asla kucaklamazdı. Jace'in hayatına zorla girdiğinden beri genç adam o kadar olgunlaşmıştı ki... Ama bu Aggie'nin olgunlaştığının yarısı kadar bile değildi.

Dave'in dikkati hız ibresine kaydı. "Varmalıyız. Gazı köklememi ister misin?"

"Yollar kaygan mı?"

"Henüz değil," dedi Dave.

Eric mutfak kısmından seslendi. "Sonradan üzüleceğimize, şimdi yavaş gidelim." Tezgâha yaslandı ve cebinden şanslı tavşan ayağını çıkararak başparmağıyla okşadı. İyi şans için onu yedi kere öptü.

Myrna, "Bu lanet olası şey de ne?" diye bağırdı.

Aggie, kapalı yatak odası kapısına rağmen onu duyabiliyordu. Myrna ve kocası, ayrı kaldıkları süreyi kapatmaya devam etmek için oraya gitmişlerdi. Brian karısına cevap olarak Aggie'nin duyamadığı bir şeyler söyledi, ama sesi özür diler gibi geliyordu.

Yatak odasının kapısı çarparak açıldı. Myrna, "Eric Sticks, senin o sikik *kıçını tekmeleyeceğim*," diye bağırdı. Ceketi ve bluzu çıkmıştı ama otobüsteki herkesin onun sutyenini görüyor olmasını umursamıyor gibiydi.

Eric, tekli koltukta dizlerinin üzerinde durmuş, karın yağışını izleyen Jessica'yı yakaladı. Genç kızı canlı kalkan olarak kullandı. "Ben ne yaptım, Myrna?"

"Nasıl *yapabildin*? Onun kıçına, Eric. Brian lanet olası bir kedinin tek boynuzlu bir atı sürdüğü dövmeyi kalıcı olarak *kıçında* taşıyacak!"

Hı? Aggie neye güldüklerini anlamadan bir grup üyesinden diğerine baktı.

"Hey, arka plandaki gökkuşağı Jace'in fikriydi," dedi Eric.

Myrna Eric'i elindeki yayvan sopayla kovaladı. Eric kaçmayı başaramadan ona iki kere vurdu.

"Bende de bir tane var," dedi Trey.

Kot pantolonunu indirdi ve çıplak kıçını otobüstekilere gösterdi. Enerjik ve renkli dövme Trey'in sol kalçasının üçte birini kaplıyordu. Pofuduk bir calico kedisi dörtnala giden görkemli bir tek boynuzlu atı sürüyordu. Bir gökkuşağı ve incecik, beyaz bulutlar mitolojik yaratığı çevreliyordu. Küçük kızlar bile bu kadınsı ucubeyi yemek çantalarında taşımaya utanırlardı. Bir erkek bu dövmeyi kıçına niçin yaptırırdı ki? Düzeltme—iki erkek.

Aggie kahkahalara boğuldu., Gözlerinden yaşlar boşalan Sed, iki koluyla birden karnını tutmuş, kahkahalar atarken yere uzanarak koridorda ileri geri yuvarlanıyordu. Myrna durdu ve kocasınınkiyle uyumlu "sanat eserini" inceliyormuş gibi elini Trey'in kalçasında gezdirdi.

"Orospu çocuğu! Trey'i de mi yaktın? Kıçını iki kere tekmeleyeceğim, Eric Sticks."

Eric, "Benim hatam değil ki. Bahsi kaybettiler," diye bağırdı. Banyo ve yatak odasının köşesinde tuzağa düşmüştü. Myrna geniş sopayla onun baldırına vurduğunda, sopanın kenarını yakalamaya çalıştı.

"Eğer istiyorsan bana da vurabilirsin Myrna," dedi Jace sırıtarak. "Arka plandaki gökkuşağını öneren bendim."

Myrna, "Sana vurmayacağım, Jace Seymour," diye kükredi. "Senin *hoşuna* gidiyor."

"Eğer şu anda senden bu kadar korkmuş olmasaydım, sutyeninle ne kadar ateşli göründüğünü söylerdim Myrna," dedi Eric. "Alt tarafımı öyle bir kaldırdın ki."

Myrna ona daha sert vurdu.

Tünele girdiklerinde otobüsün içi karardı. Aggie ön camdan dışarıya gözlerini kısarak baktı. İleride gün ışığını ve parlayan kırmızı şeyi görebiliyordu. O parlak şey bir arabanın dörtlüleri miydi?

Aggie sürücüye, "Dave? Sanırım birisi orada durdu," dedi.

Dave, "Onu görüyorum," dedi ve hızı azalttı. Tünelden çıktıklarında yolun yarısına park edilmiş bir kamyonla karşılaştılar. Sahibi lastiklere zincir takıyordu. Duracak zamanı olmadığından Dave kamyondan sakınmak için sola saptı. Otobüs yolun karşı tarafındaki bariyere doğru patinaj yaptı. Frenlere asılan Dave sağa saptı ve kamyonu kıl payı atlattı.

Bir parça buz otobüsün keskin bir virajın köşesine doğru dönmesine sebep oldu. Araç iki tekerin üzerine kalktı. Aggie dengesini sağlamak için Dave'in koltuğunun arkasına tutundu.

Gürültülü bir korna sesi – bir tırın kornasına benziyordu – onları uyardı.

Dave, tepe ışıkları son hızla yaklaşırken, "Ah siktir!" diye bağırdı.

Tır otobüsün sağ tarafına vurup, düzeltilemez çemberler çizmesine sebep olurken birisi Aggie'yi belinden yakaladı. Otobüsün arkası herkesi yere dökerek bariyerlere çarptı. Kırılan cam, parçalanan metal sesleri ve kendi çığlığı Aggie'nin zihninde sekerek yankılandı. Otobüs yan döndü. Otobüs kendi çevresinde dönerken, içinde takla atıp, sert yüzeylere ve keskin kenarlara çarptıkları süre boyunca Jace Aggie'ye sarıldı. Otobüs yolun kenarında kaydı – metal eziliyordu – ve sonunda sanki sert bir şeye çarpmış gibi aniden sallanarak durdu.

Jace titrek bir nefes aldı, Aggie'nin başını kendi gümbürdeyen kalbine dayamıştı. Tamamen gevşeyen bedeni, Jace'in bedeninin üzerinde uzanıyordu. Jace, *o* öldü, diye düşündü. *Aggie* öldü. Bugüne kadar sevdiği diğer herkes gibi. Aggie öldü. Felç edici acı onu ele geçirdi. Keskin pençeler kalbini ve ruhunu her yöne doğru çekiyordu. Genç kadını daha yakına çekti. Onsuz hayatla yüzleşmektense, onu ölümde takip etmeyi istiyordu.

Bir dakika sonra Aggie hareket etti. İnledi.

"Aggie?" Jace'in sesi çatladı.

Aggie, "Jace," diye fısıldadı.

Jace'in genç kadının etrafını saran kolları sıkılaştı. Gözlerini açtı, ama gözyaşları yüzünden her şeyi bulanık görüyordu. "İyi misin?" dedi boğuk bir sesle. "Aggie?"

"Sanırım." Aggie hareket etmeye çalıştı ama Jace onu bırakmaktan acizdi. "Bırak, Jace."

"Yapamam." Genç kadının tepesini öptü. "Gitmene izin veremem. Asla."

"Buradan çıkmamız lazım. *Daha sonra*, bana sonsuza kadar sarılabilirsin."

Haklıydı. Otobüsten çıkmaları ve herkesin iyi olduğundan emin olmaları gerekiyordu. Jace kendini onu bırakmaya zorladı ve kanepenin arkasında uzandıklarını fark etti; ancak koltuk her zamanki yerinde değildi. Jessica'nın, çok değil, beş dakika önce dışarı baktığı pencere kırılmıştı ve artık gökyüzüne bakıyordu. Otobüs sürücü tarafına yatmıştı. Birisi Aggie'nin Jace'in üzerinden kalkmasına yardım etti.

Sed. Şakağında bir yarık vardı ve yüzünün yan tarafından kan akıyordu, ama daha önce hiç bu kadar sağlam ve kararlı görünmemişti. Aggie otobüsün arka kısmına doğru bir adım attı. Cam kırıkları ayaklarının altında çatırdıyordu. "O taraftan çıkamazsın," dedi Sed. "O taraf uçurum."

"Diğerleri nerede?"

Kusacakmış gibi görünen Sed, kafasını iki yana salladı. "Bilmiyorum."

Sed Aggie'yi tepelerindeki kırık pencereden dışarı doğru yukarı kaldırdı. Aggie otobüsten güçlükle çıktı.

Asidik bir koku Jace'in burnunu doldururken gözleri yandı. Otobüs dumanla doldu. Sed ayağa kalkmasına yardım etti. "Buradan çıkmak zorundayız," dedi Sed.

"Herkes iyi mi?"

Sed cevap vermedi fakat endişeyle omzunun üzerinden arkaya baktı. Jace onun bakışlarını takip etti. Otobüsün arka kısmı kayıptı. Ve parçalanan kısmın yanındaki boşluğun ötesi, bir tepeyle çevrili sonsuz bir uçurumdu.

Bölüm 38

Aggie, otobüsün tepeye dönmüş yan kısmında ayakta durdu ve yola devrilmiş yıkıntılara baktı. Otobüsün arka kısmı en başta şüphelendiği gibi uçurumun kenarından düşmemişti. Tünelin girişinden metrelerce uzaktaki, devasa bir tomruk yığınının altına gömülmüştü. Kereste taşıyan tır, kayalara dayanarak yan dönmüştü. Çarpmamak için yoldan çıktıkları kamyon sapasağlam bir şekilde, tünelin sonunda öylece duruyordu. Sahibi cep telefonuna bağırıyordu; Aggie onun yardım çağırıyor olduğunu ümit etti. Jessica yolun ortasında oturuyor, iki eliyle birden başını kavramış Sed'in adını haykırıyordu. Aggie ona Sed'in iyi olduğunu söyleyemeyecek kadar şaşkındı. Beyni ve bedeni yavaş çekimde hareket ediyordu. Brian'ın Myrna'yı enkazdan çekişini izledi. Ardından Trey kıvrılarak çıktı. Aggie çıkmayan bir kişiyi bekledi, kalbi zaman tüneline sıkışmış gibi çarpıyordu.

Brian enkazın içine seslendi. "Eric?"

Cevap yoktu.

"Eric!" Trey bağırdı.

Hâlâ cevap yoktu.

Sed otobüsün yan tarafından sürünerek çıktı ve Jessica'ya doğru koştu. Genç kızı kollarına doğru çekti ve kaostan habersizce birbirlerine sarıldılar. Bir el Aggie'nin beline yerleşti. Aggie döndüğünde kendisine sarılan kişinin Jace olduğunu gördü. Kırık camların tepelerine yağmasından dolayı tüm yüzü kanayan küçük kesiklerle doluydu ve teni kirden kapkara olmuştu, ama Aggie onun şimdiye kadar hiç böylesine güzel görünmediğine yemin edebilirdi.

Jace, "Hepsi iyi mi?" diye sordu nefes nefese.

"Eric," diye fısıldadı Aggie.

Jace'in yüzü dondu. Otobüsün şasesinden aşağıya indi ve Aggie'nin yol kenarına inmesine yardım etti. Aggie'nin ayak bileği, üzerine ağırlık verdiğinde isyan etti ama genç kadın bunu önemsemedi. El ele otobüsün arka kısmına doğru topallayarak koştular. Jace, şaşkına dönmüş haldeki Trey'e, "Eric nerede?" diye sordu.

"Sanırım hâlâ içeride."

Jace, "Orada olduğunu gördün mü?" diye sordu. Otobüsten geriye kalan enkazın etrafına devrilmiş iki devasa kütüğün arasından sürünmeye çalıştı. "Eric'i gördün mü?"

"Nasıl hayatta kaldık?" Trey konuşurken, uzaklarda kaybolmuş yeşil gözlerine perde inmiş gibiydi. "Nasıl hayatta kaldık? Hepimiz ölmeliydik."

"Eric!" Jace omzuyla bir kütüğü iterken seslendi. Kütük kıpırdamayı reddetti. "Eric!"

"Kü-küçük adam?" Eric'in zar zor seçilen sesi otobüsün derinliklerinden geliyordu.

Jace soluk soluğa, "Yaşıyor," dedi.

İki kütüğün arasındaki açık alana bir kolunu soktu. "Elimi tut, Eric. Seni dışarı çıkaracağız." Otobüsün içindeki Eric acıyla soludu. "Hareket edemiyorum. Bacağım sıkıştı."

Jace onun dokunma mesafesine girebilmek için kıvrandı. "Dene, Eric. Elimi tut."

"Sanırım artık yeni albümün lanetinin beni nerede bulacağını merak etmeme gerek kalmadı." Eric güldü.

Jace, Eric'in en azından uygun zamanlarda şaka yapacağını düşünürdü. Aggie elinde olmadan sırıttı ve gözlerini devirdi.

Jace kütüklerin arasından ilerlemeye yeltenirken, "Birkaç santime daha ihtiyacım var. Sanırım oraya girebilirim," dedi.

"Acil durum ekibini bekle," diye önerdi Brian.

"Acil servislerden kilometrelerce ötedeyiz," dedi Jace. "Buraya gelmeleri çok uzun zaman alacak."

Aggie, Eric sıkışmışken Jace'in orada durup beklemeye dayanamayacağını biliyordu. Jace'in yanına çömelerek yardım etmek için bir yol olup olmadığına baktı.

Jace omzunun üzerinden, "Sed," diye seslendi. "Şu kütüğü hareket ettirebilir misin?"

Sed Jessica'nın yanaklarını öperek onu bıraktı. Adam uzaklaştığında Jessica yaralı hayvanlar gibi bir ses çıkardı. Sed güven verici bir sesle, "Bir şey yok," dedi. "Hemen döneceğim." Otobüse yaklaştı. "Neredesin, Eric? Bu kütüklerden birisiyle seni ezmek istemiyorum.

Eric kahkaha attı. "Siktiğimin banyosundayım. Ayağım tuvaletin arkasına sıkıştı. Gevşetemiyorum."

"Ama iyisin?"

"Sanırım. G-gaz kokusu alıyorum ama."

"Banyo her zaman öyle kokuyor," dedi Sed.

Eric kahkaha attı. "Doğru."

Sed Jace'in yolunu kapatan kütüğü kavradı ve harcadığı gayretle kükredi. Kütüğü birkaç santim kaldırırken kasları iyice şişti. Jace enkazın içine güçlükle süründü. Arkadaşına yardım etmek için kendini bilerek içeri hapsetti. Aggie'nin göğsü gururla kabardı. "Çok cesursun bebeğim," derken gözyaşları yanaklarından süzülüyordu. "Çok özverili. Seni çok seviyorum."

Sed kütüğü bıraktı ve sert cisim tekrar yerine yerleşti.

Aggie içerinin karanlığında, Jace'in beyaz tişörtünün küçük bir parçası haricinde hiçbir şey göremiyordu. "Dikkatli ol."

Aggie, Jace otobüsün içinde banyoya doğru yürürken ayaklarının altında ezilen yıkıntı seslerini duyuyordu.

"Bu kadar küçük olman iyi bir şey adamım," dedi Eric. "Başka kimse buraya sığıp beni kurtaramazdı. Ahh, siktir, dostum, bacağım o tarafa bükülmüyor."

"Artık bükülüyor," dedi Jace. "Neden ıslaksın?"

"Ih, tuvalet suyu. Merhaba."

"Umarım tuvaleti en son kullanan kişi sifonu çekmeyi hatırlamıştır."

"Endişe listeme bir şey daha eklediğin için teşekkürler, küçük adam."

Jace güldü.

Birkaç dakika süren hırıltının ardından Eric, "Özgürüm!" diye bağırdı.

"Şimdi, buradan dışarı nasıl çıkacağız?" diye sordu Jace.

"Hiçbir fikrim yok."

Sed beline sarılan Jessica'ya, "Siz dışarı nasıl çıktınız?" diye sordu. Genç kadının saçına dokundu.

Jessica, "Y-yemek masasının altından," demeyi başardı.

Sed bağırdı, "Yemek masasının altını deneyin."

Bir dakika sonra Jace ve Eric çıkış yolunu buldu. "Teşekkürler tripod," dedi Eric. Ağırlığını sol ayağından kaldırmak için Jace'e o kadar sert tutunuyordu ki, neredeyse iki ayağı da yerden kesilmişti.

"Tripod mu?" diye sordu Jace.

"Şeyi seninki gibi sarkan birisinin pratik olarak üç bacağı vardır."

Jace kahkaha attı ve Eric'in sırtına coşkuyla vurdu. "Küçük adam dersen aldırmam. Onunla bir sorunum yok."

"Yalan söyleme. Nefret ettiğini biliyorum. Bundan sonra sana tripod diyeceğim."

Jace kirin ve terin altında kızardı. Göz ucuyla Aggie'ye bir bakış attı. Genç adamın parlak gülümsemesi Aggie'nin kalbinin şarkılar söylemesine neden oldu.

"Herkesin burada olmasına sevindim," dedi Brian. Kollarını Myrna'ya dolamıştı. Myrna ise yarı çıplak durumuna göre, imkânsız derecede sakindi. "Sanırım ben altıma sıçtım. Ne yolculuktu ama!"

"Gezegendeki en şanslı orospu çocuklarıyız," dedi Sed. Kollarını Jace ve Eric'in etrafına sararken Jessica'yı aralarında

sıkıştırdı. Brian, Eric'in arkasından Myrna ve Trey'i de kucaklaşmaya dâhil etti.

"Artık duvara yedi nal astığım için aptal olduğumu düşünmüyorsunuz, değil mi?" dedi Eric.

"Hâlâ aptal olduğunu düşünüyoruz Eric," dedi Brian.

Trey ekledi. "Ama ölmediğine memnunuz."

Birisi Aggie'nin beline kolunu doladı. Aggie kısa süre sonra kendini bir grup kucaklaşmasının ortasında sıkışmış halde buldu. Bu adamlar. Onlar bir aileydiler. Onları tarif edecek başka bir sözcük yoktu. Aggie, paylaştıkları bu şeyin bir parçası olduğuna memnundu. Ve Jace hayatında onlara sahip olduğu için iki kat memnundu.

Jace aniden gruptan uzaklaştı. "Dave nerede?"

Bölüm 39

Jace bakışını otobüsün ön tarafına çevirdi. kalın ve siyah bir duman, sadece on beş dakika önce Jace, Aggie ve Sed'in çıktığı kırık pencereden dalga dalga yükseliyordu. Alevler açıklığı yalıyordu. Zihni durumun şiddetini anlayamadan önce Jace, o yöne koşmaya başlamıştı bile.

Jace otobüsün ön tarafına yöneldi ve ön camdan içeri göz attı. Dave'in bilinçsiz bedeni emniyet kemeriyle sürücü koltuğunda tutsak kalmıştı. Sürücü kompartımanının arkasındaki bölüm uğursuz bir turuncuyla parlıyordu. *Yangın.* Jace'in kalbi dondu. Tehlike altında olan kişi Dave değildi. Alevlerle çevrelenmiş olan kişi babasıydı.

"Baba!"

Jace onu uyandırmaya çalışarak pencereye vurdu. "Uyan!" İki eliyle pencereyi yumrukladı ve bir vuruşta karşısındakini dümdüz eden yumruklarından birisini kullanarak camı çatlattı. Cam kırıldı. Ortasında bir delik olan cam kenarlara doğru örümcek ağı gibi çatladı. Jace tekrar vurarak deliği genişletti. Jace babasını soluk sarı polo tişörtünden yakaladı. "Baba! Ölme. Lütfen ölmüş olma. Üzgünüm. Amacım bu değildi. Bir kazaydı. Ben..."

Birisi ön camı daha fazla kırdı. Eller emniyet kemerini açmak için çırpınıyordu. O sırada alevlerin ısısı Jace'in sırtına gelmişti. Dave— babası değildi—koltuktan kurtuldu. Jace titrek bir soluk aldı ve Dave'i kucağında taşıyarak enkazdan uzaklaştıran Sed'i takip etti. Güvenli bir uzaklığa vardıklarında, Sed Dave'in gevşek bedenini kaldırıma bıraktı. Dave'in boynunun açısında doğal olmayan bir şey vardı.

Eric onun göğsünü dinledi. "Nefes almıyor." Herkes endişeyle Dave'e bakarken Eric suni teneffüs yapmaya başladı.

Jace o kadar feci titriyordu ki, bacakları pes etti. Asfaltta dizlerinin üzerine düştüğünde Aggie, karşısında belirdi. Karanlıktaki iblisi. Hayır, meleği. Kurtuluşu.

Genç kadının parmakları Jace'in saçlarını öyle yumuşakça okşuyordu ki, genç adamın kalbi burkuldu. Anlamıyordu. Bu harika kadını hak edecek ne yapmıştı? İki kolunu birden onun beline doladı, yüzünü karnına dayadı ve hıçkırdı.

"Yanındayım bebeğim," diye fısıldadı Aggie.

İçindeki acı katlanılmazdı. Tecrübe ettiği her şeyden çok daha kötüydü. Nefes alamıyordu. "Acıtıyor," diye soludu. "Tanrım acıtıyor." Yüzünü genç kadının karnına sürerken, "Merhamet," diye yalvardı.

"Merhamet, Aggie. Merhamet."

"Bırak gitsin." Aggie'nin, Jace'in saçlarını tutan parmakları gerildi. "Sadece... bırak gitsin, Jace."

Bırak gitsin?

Evet. Gitmesine izin ver.

Ruhunu dağlayan acıdan başka hiçbir şeyi göremeyen Jace, ağladı. On beş yılın işkencesini gözyaşı seli, sümük, ter ve kanla birlikte, onsuz yaşayamayacağını bildiği kadının ayaklarının dibinde serbest bıraktı.

Bölüm 40

Aggie, Jace'in ona gösterdiği yeri zihninde resmetmeye çalıştı ama burası ona sadece devasa, boş bir bodrum olarak görünüyordu.

"Burada zindanın için en az iki tane ses geçirmeyen oda yapabilirsin," dedi Jace. "Ve bir dikiş odası. Bir de depo. Sen nasıl istersen. Burası canının istediği her şeyi yapman için."

"Emin misin, Jace? Her şeyi tamamlamak inanılmaz derecede pahalı olur."

"Bunun gerçekte benim için olduğunu biliyorsun, değil mi?" Aggie'nin dudaklarını öptü ve onu göğsüne doğru çekti. "Ayrıca, leydimin kölelerine ihtiyacı var."

"Yepyeni evinin bodrumunu kız arkadaşı için zindana dönüştürmeye para ödeyecek başka bir adam daha tanımıyorum." Jace ondan L.A.'e taşınıp onunla birlikte yaşamasını istediğinde, Aggie'nin karşılaşmayı beklediği şey bu değildi. Jace'le birlikte yeni bir hayat kurabilmek için kendini değiştirmesi ve sevdiği birçok şeyden vazgeçmesi gerektiğini düşünmüştü. Aggie bunu denemeye gönüllüydü ama Jace onun değişmesini istemiyordu. Aggie'yi olduğu gibi seviyor ve yapmak istediği her şeyi destekliyordu. Aggie'yi şaşırtmaktan asla vazgeçmiyordu. Ve Aggie bunun için onu sevmeyi asla bırakamıyordu.

Jace onun sol elini kaldırdı ve Aggie'nin yüzük parmağına bir şey kaydırdı. "Ama karısı için yapar, değil mi?"

Aggie parmağındaki parıldayan markiz kesim elmasa bakarken gözleri irileşti. "Ahh..."

Jace onun kulağına, "İlle de bunu sordurtacak mısın?" diye fısıldadı. Aggie onun kızarmış yanaklarının ısısını kendi yanağında hissedebiliyordu.

Gözlerini onunkilere bakmaya zorladıktan sonra tekrar yüzüğe döndü. Vay canına. Harikaydı. Ve devasa. Ve parıltılı. Ve... Ve... Jace'in vermesi... Bunun anlamı... Aggie'ye sorduğu şey... *Gerçekten mi?* Düşünceleri karahindiba tohumları gibi dağıldı. "Im..."

"Tamam, doğru düzgün soracağım, ama dizlerimin üzerine çömelmek zorunda mıyım? Erkekler senin için her zaman dizlerinin üzerinde yalvarıyor. O şekilde teklif etmek sanki biraz aptalca."

"Im..."

Jace diz çökmeye başladığında, Aggie onu boynundan yakalayıp adamın yüzünü göğsüne gömdü ve cırladı. "Aman Tanrım." Aggie her zaman, *eğer* birisi ona evlenme teklif edecek kadar cesaretli olursa, kendisinin "cool", sakin ve aklı başında davranacağını hayal etmişti. Ve bunu soracak kadar cüretli olacak küçük solucan için bir ret konuşması bile hazırlamıştı. Jace Seymour'la olan her etkileşimi gibi, olaylar yine planladığı gibi gitmemişti. "Evet. Evet. Evet. Evet!" Gözyaşları yanaklarından süzülürken haykırdı. Jace onun coşkusu karşısında kahkaha atarken Aggie, onun yüzünün her santimini öptü.

Jace onun ağzını kendininkiyle yakaladı ve Aggie'yi öyle bir açlıkla öptü ki, genç kadının ayak parmakları kıvrılırken Jace'e ihtiyaçla sarıldı.

Aggie boğuk bir sesle, "Hadi yukarı gidelim," dedi. "Senin şu yeni yatağında biraz alıştırma yapalım."

"*Bizim* yeni yatağımız demek istedin."

"Evet." Aggie durmadan gülümsüyordu. Yüce Tanrım, bu adam onu mutlu ediyordu.

Kapı zili çaldı. Jace'in kedisi, Brownie, merdivenlerin başına oturarak onlara doğru miyavladı.

"Bir misafirimiz var," dedi Jace.

Aggie, "Çocuklardan birisi mi?" diye sordu. Onlardan birini görmeye can atıyordu. Onlarla turnede olmayı özlüyordu ama yeni bir otobüs alınana kadar turnenin Kanada ayağını

kısa kesmişlerdi. Ayrıca, ses teknisyenlerinin yerine bir başkasını bulmaları gerekiyordu.

"Eric bir ara uğrayacaktı. Birlikte Dave'i ziyarete gidebiliriz. Bugün onu hastaneden eve çıkartacaklar. Bizimle gelmek ister misin?"

"Elbette."

Doktorlar Dave'e hayatının geri kalanını felçli olarak geçireceğini söylemişlerdi, ama açıkça görünüyordu ki herif onların fikirlerini pek önemsemiyordu. Tedavisinin üzerinden altı hafta geçmişti, henüz yürüyemiyordu ama öylesine kararlı bir adam, uzun süre yatakta tutsak edilemezdi. "O zaman Eric olmalı."

Zil tekrar çaldı. "Eric'in zil çalmakla asla uğraşmayacağını biliyorsun," dedi Jace. "Bence başka birisi." Jace gergince kahkaha attı ve elini sarıya boyanmış dik saçlarının arasından geçirdi.

Başka birisi mi?

Jace Aggie'yi ön kapıya doğru götürürken, sol elinin eklemlerine öpücükler kondurdu. Bu Aggie'yi, onun parmağına taktığı yüzükten kesin bir şekilde haberdar etti. Jace, "Bunun için benden nefret etmene müsaade etmiyorum," dedi.

"Senden asla nefret edemem."

Jace kapıyı açtı.

Geniş sütunlu girişin altında, üst basamakta, Aggie'nin annesi duruyordu.

Aggie, "Ona nerede *yaşadığımızı* mı söyledin?" diye cırladı. Yeni adresini annesine bilerek söylememişti. Bunun annesini onun yanına taşınmaktan caydıracağını ummuştu. Aggie Vegas'taki evini satışa çıkardığında annesi bundan hiç de memnun olmamıştı.

Annesi kaşlarını çattı ve sigara almak için çantasına uzandı.

"Evde sigara içmek yok," dedi Jace. "İçeri gel."

Annesi derin bir nefes aldı ve elini çantasından çıkardı. "Çok kalamam."

Aggie gözlerini devirdi. Bunu daha önce de duymuştu.

Jace, Aggie'nin annesine minik, üzgün bir gülümseme gönderdi. "Bir dakikalığına burada kalabilir misin?" diye sordu kadına. "Aggie'yle yalnız konuşmam lazım."

Aggie'yi iki kolundan birden tutarak, girişten oturma odasına doğru yönlendirdi. Aggie'nin gözleri köşedeki yıpranmış piyanoya kaydı. Jace'in annesinin eski piyanosu. Jace'in nerede olduğuyla ilgili verdiği küçük bilgilerden yola çıkan Aggie, haftalarca piyanoyu aramış ve onu yıllar önce Jace'in babasının bağışladığı okulun bodrumunda bulmuştu. Aggie, Jace piyanoyu onun için ilk kez çaldığında, yüzünde beliren ifadeyi asla unutamayacaktı. Memnuniyet. Kabullenme. Sevgi.

Jace Aggie'yi yeni deri kanepeye doğru bastırdı ve genç kadının önündeki mermer kahve sehpasının üzerine oturdu. İki şık parça, yıpranmış piyanoyla korkunç bir tezat oluşturuyordu, ama Jace enstrümanın yakınında olmasını istiyordu. Her akşam eve geldiğinde piyano çalıyordu. Aptal kedisi, genç adamın ayakları pedallara bastıkça ayaklarına vuruyordu.

"Ona kızgın olduğunu biliyorum," dedi Jace.

"Kızgın mı? Hayır. Beni çılgına çeviriyor. Davetsizce gelip kalıyor."

"Sana söyleyecek önemli bir şeyi var. Söylemek zorunda olduğu şeyi dinle." Aggie'nin elini tutup eklemlerini öptü. "Benim için."

"*Senin* için mi?"

"Keşke ebeveynlerimi kaybetmeden önce kusurlarımı düzeltecek şansım olsaydı. Beni yıllar boyunca çektiğim iç parçalayıcı acılardan kurtarırdı. Olayları düzeltmek için karşına çıkan bu fırsatı değerlendirmelisin. Onun için değil. Aslına bakarsan benim için de değil. Kendin için."

Aggie onun yanaklarını kavradı. Onun için geçmişini ardında bırakmanın ve kendini affetmenin ne kadar zor olduğunu biliyordu. Jace onu hayatın felç edici pişmanlıklarından kurtarmak istiyordu. Aggie bu harika, ilgili, anlayışlı, özverili, cesur, sevgi dolu adamı hak etmek için ne yaptığını hiç

bilmiyordu ama onu bulduğu için sonsuza kadar müteşekkir olacaktı. Jace onundu. Aggie başını sallayarak onayladı, onun bu basit ricasını reddetmekten acizdi. "Tamam. Onu dinleyeceğim, ama eğer yedek yatak odasında hak iddia ederse onu göt üstü dışarı atarım."

Jace onun dizini sıktı. "Onunla konuşurken yanında kalmamı ister misin?"

Aggie tereddüt etti ve ardından başını sallayarak onayladı. Bu adam ona güç veriyordu ve Aggie, annesine karşı gelip hayır demek için buna ihtiyacı olduğundan oldukça emindi. Jace ayağa kalktı, onu yumuşakça öptü ve girişteki kadını getirmek için gitti. Aggie, annesi odaya girdiğinde sigara içmediği için şaşkındı. Jace, Aggie'nin annesini koyu mavi renkli, yarım daire şeklindeki tekli koltuğa yönlendirdi ve ardından kanepede Aggie'nin yanına oturdu. Jace onun elini kavradı. Tek yaptığı ona mutlak destek vermekti.

Annesi başıyla Jace'i işaret ederken, "Maynard da mı dinleyecek?" diye sordu.

"Onun adı Jace."

"Adının ne olduğunu biliyorum."

"Yakında kocam olacak," dedi Aggie. Bunu ilk kez dile getirmek kalbini mutlulukla titretti. "Söyleyeceğin her şeyi onun önünde söyleyebilirsin."

"Ah," Annesi sessizce soludu. Gözleri Aggie'nin parmağındaki yüzüğü aradı. "Evlilik mi? *Gerçekten mi?* Pekâlâ, tebrikler... Sanırım."

Aggie gözlerini devirdi. Söyleyeceği şeyin, Aggie'nin içinde ona tokat atma isteği uyandırmayacak bir şey olması muhtemel miydi?

"Teşekkürler," dedi Jace. Kirli sakalının altında kıpkırmızı olmuştu. Aggie'nin kalbi, Jace ona her baktığında yaptığı şu sıcak, erimiş, kabarmış şeyi yaptı. Aggie sırıttı ve Jace kirpiklerini çikolata rengi gözlerinin üzerine indirdi.

"Gary beni otelde bekliyor. Uzun süre kalamam."

Aggie ağzı açık kalmış bir halde ona baktı. "Gary mi? Ezik Gary mi?"

"O ezik falan değil. Birkaç hafta önce evlendik. Beni balayına götürüyor. Hawaii'ye."

"Evlendin mi?" diye bağırdı Aggie. "Bunu neden şimdi öğreniyorum?

Tabitha, "Onaylayacağını düşünmedim," dedi sessizce.

"Tebrikler," dedi Jace ve Aggie'nin dizini sıktı. *Sertçe.*

Aggie soru dolu bakışlarla ona baktı. Jace'in gözleriyle buluştuğunda genç adam Aggie'nin annesine imalı bir bakış attı.

Aggie iç çekti. "Tebrikler anne. Umarım Ezik'le uzun ve sağlıklı bir ilişkin olur. En uslu kölelerimden birisiydi."

Jace'in nefesi kesildi.

Annesi, Aggie'nin gözleriyle karşılaşmak için bakışlarını kaldırdı. Aggie annesinin kalın kirpiklerindeki gözyaşlarını görünce şaşırdı. "İyi kararlar veremediğimi biliyorum." Annesi iç çekerken oldukça mağlup görünüyordu. "Seni seviyorum, Aggie. Bunu bilmen gerek. Sana daha iyi bir annelik yapamadığım için üzgünüm."

Aggie gözlerini dikip ona baktı. En azından iyi bir anne olmadığını kabul ediyordu. Aggie'nin bir anne istediği ya da bir anneye ihtiyaç duyduğu yoktu, elbette. Bu da bir başlangıç sayılırdı. Aggie derin bir nefes alıp Jace'in eline asıldı. "Özrün kabul edildi."

Annesi titrek bir soluk aldı. "Düşünüyorum da, iyi iş çıkardın, çocuk." Tabitha, Aggie'den Jace'e baktı ve tekrar genç kadına döndü. İnce dudaklarında hafif bir gülümseme vardı. "Yanında seni seven harika bir adam var. Kim olduğunu ve hayattan ne istediğini biliyorsun. Bu benim hakkımda söylenebilecek şeylerden çok daha fazlası."

Annesi ayağa kalktı ve Jace'i alnından öptü. "Küçük kızıma göz kulak olduğun için teşekkürler. Aileye hoş geldin Jace." Ardından Aggie'nin alnını öptü. "İyi miyiz?"

Aggie onayladı. Evet, bu kadın onu çılgına çeviriyordu, ama bu çılgın hatunu seviyordu işte. Ne yapabilirdi ki? "İyiyiz."

"Ne zaman görüşeceğimizi bilmiyorum. Hawaii'den döndükten sonra Gary bir karavan almak ve ülkeyi görmek istiyor. Düğününe gelmeye çalışacağım." Mavi gözleri kaygılı bir ifadeyle Aggie'den Jace'e kaydı. "Davetliyim, değil mi?"

"Tabii ki," dedi Jace.

Annesi tereddüt etti. Yıldırım çarpmışa benziyordu. "Bekleyin bir dakika. Siz ikiniz çocuk yapmayı planlamıyorsunuz, değil mi?"

Jace tereddüt etmeden cevapladı. "Bir gün."

Aggie'nin kalbi tekledi. *Çocuk mu?* Jace'e bir bakış attı. Kalbi yine şu sıcak, eriten, kabarmış şeyini yaptı. Bebek bir Jace'in düşüncesi Aggie'yi sevgiyle sarmaladı. Bundan daha harika ne olabilirdi ki? "Evet, bir gün," dedi Aggie ona katılarak.

Annesinin burnu kırıştı. "Eğer yapabilirseniz birkaç on yıllığına bunu rafa kaldırın lütfen. Daha büyükanne olmaya hazır değilim. Yeni evliyim."

Aggie gözlerini devirdi. "Her şey sana göre ayarlanmıyor anne, biliyorsun."

Ön kapı açıldı. "Millet, evde misiniz?" Eric girişten bağırıyordu.

Jace bağırarak karşılık verdi. "Oturma odasındayız."

"Şimdi gidiyorum," dedi annesi. "Gary bekliyor ve pipi kafesinin tek anahtarı bende." Parmaklarından birisinin ucunda, bir anahtar halkası salladı.

Aggie'nin gözleri büyüdü. "Çok fazla detay veriyorsun, anne!"

Annesi güldü ve Aggie'yi kafasının tepesinden öptü. Ardından genç kadının çenesini kavrayıp gözlerinin içine sertçe baktı. "Seni seviyorum, küçük kızım."

"Ben de seni seviyorum, anne."

Annesi tek parmağıyla genç kadının yanağına vurdu ve gitmek için dönmeden önce sıcak bir şekilde gülümsedi. Odadan ayrılırken Eric'in yanından geçti.

Eric, "Ho, Aggie'nin annesi," dedi ve iki parmağıyla ona selam verdi.

Annesi onun garip saç kesimine baktı ve dudaklarını büzdü. "Ho, ucube."

Aggie bir an sonra kapının annesinin arkasından kapandığını duydu. Aggie onu bir dahaki görüşünde, annesinin başının yine belada olacağını tahmin ediyordu. Yanılıyor olduğunu umdu, ama bazı şeyler asla değişmezdi. Sadece olduğu gibi kabul edilmeliydiler.

Eric odaya girerken, "Benden pek hoşlandığını sanmıyorum," dedi. "Siz ikiniz gidip Dave'i görmeye hazır mısınız?"

"Evet, biz seni Harley'le takip ederiz." Jace ayağa kalktı.

"Siz gidin," dedi Aggie. "Ben burada kalacağım."

"İyi misin?" diye sordu Jace. "Evlendiğini sana benim söylemem için yalvardı, ama bunu onun söylemesi gerektiğini düşündüm. O yüzden uğramasını söyledim. Üzüldün mü?"

"Pek değil. Gelmesini sağlamana memnunum. Sadece, eskiden üvey babamın kıçına tıkaç tekmelediğim fikrine alışmak için biraz zamana ihtiyacım var."

Jace dudağını ısırdı ve Aggie'nin saçını kulağının arkasına yerleştirdi. "Eğer benim evde kalmama ihtiyacın—"

"Bu ne?" dedi Eric. Duvardaki çengellerde duran bir bageti kaldırdı. Yakından inceliyordu.

Jace'in gözleri büyüdü ve değerli bagetini Eric'in elinden kapmak için odanın öbür ucuna fırladı. "Bir şey değil."

"Neden duvarında eski, imzasız bir baget var?" diye sordu Eric. "Bateri de mi çalıyorsun, tripod?"

"Hayır, bateri çalmıyorum. Canlı bir şovda yakaladığım bir şey o." Jace, bageti en değerli eşyasını sergilemek için yaptığı çengellere dikkatle yerleştirdi.

"Favori bateristin falan mı attı?

Jace gülümsedi. "Evet, öyle bir şey."

Aggie burnunu sokma fırsatına karşı koyamadı. "O *senin* bagetin, Eric."

Eric Jace'e bir bakış attı. Jace yine kırmızının bir tonuna bürünmüştü. "Benim mi? Neden bagetlerimden birini çaldın?"

"Ben onu *çalmadım*. Sen bir konserin sonunda attın ve ben de yakaladım."

Eric'in koyu kaşları birbirine yaklaştı. "Sahnedeyken bir bageti yakalamayı nasıl başardın?"

"Hayır, gerzek. Bu on yıl önce olmuştu. Dinleyicilerin arasındaydım."

"Ah." Eric sırıttı. "Yani bu, düşündüğüm şey anlamına mı geliyor?"

"Ne anlama geldiğini düşünüyorsun?" diye sordu Jace.

"Senin favori bateristinin *ben* olduğum anlamına geldiğini." Eric bageti tekrar aldı ve sağ elinde çevirdi.

Jace gözlerini devirdi. "Im, hayır. Sen bir bok kafasın." Jace bageti dönüşünün ortasındayken yakaladı ve duvardaki yerine yerleştirdi.

"Bir bok kafanın bagetini on yıl boyunca saklamazdın. Ardından da sanki bir Grammy ödülü ya da platin plak gibi duvarına asmazdın."

Jace dudağını ısırdı.

Aggie, genç adamı kışkırttı. "Ona hikâyeyi anlat, Jace."

Biraz tereddütten sonra Jace anlatmaya başladı. Günahkârlar'ı ilk görüşünü. Jon'un yeterli olmadığını düşündüğünü. Bageti nasıl yakaladığını ve grubun bir parçası olmanın kaderi olduğunu bildiğini. Nasıl Günahkârlar'a katılmak için bir bas gitarist olmaya karar verdiğini. Eric'in gülümsemesi, açığa çıkan her bilgi kırıntısıyla daha da genişliyordu.

"Yani gezegendeki en iyi bas gitaristin doğumuna sebep olan kişi *benim*," dedi Eric. "Bunu mu demeye çalışıyorsun?

Jace, "Gezegendeki en iyi bas gitarist..." diye geveledi. "Pekâlâ, bunu bilmiyorum. Sen *bana* ilham verdin."

"Evet, ben de öyle dedim." Eric gururla parladı. "Hassiktir. Günahkârlar'a benim yüzümden girmek istediğini çocuklara söylemek için sabırsızlanıyorum."

"Bu hikâyeyi sen zevk al diye anlatmadım."

"Canım istediği kadar zevk alırım, tripod. Hava atacak çok fazla şeyim yok, biliyorsun." Eric bagetin üzerindeki boş duvara değer biçer gibi baktı. "Neye ihtiyacın var biliyor musun? Bagetinin üzerine asacağın devasa, imzalı bir posterime. Şöyle imzalarım; *Tripod'a, Benim en büyük –eğik çizgi – en küçük, takıntılı mega hayranım.*"

Jace gözlerini devirirken kafasını iki yana salladı. "Senin neye ihtiyacın var biliyor musun?"

"Daha küçük bir kafaya?"

"Hayır, ayağının tepesinde yer alacak utanç verici, gülen suratlı bir papatya dövmesine."

Eric sırıttı ve başını sallayarak onayladı. "Bu adil olur."

Jace kahkaha attı. Eric'e sert adamların yaptığı gibi tek kolla sarıldı ve sırtına hafifçe vurdu. Jace mutluydu. Ve seviliyordu. İşte Aggie onun tam olarak böyle olmasını istiyordu. Sonsuza dek.

Teşekkür

Yazılarıma ilham veren tüm müzisyenlere teşekkür ediyorum; kötü bir günü iyi ve iyi bir günü daha iyi hale getirenlere. Kitabı basılan ve basılmasını amaçlayan tüm yazar arkadaşlarıma, geri dönüşleri ve destekleri için teşekkür ederim: Wendy, Vivian, Jill, Lisa, Judi, Pat, Beth ve Dale. Harikasınız! Yazım ve revizyon süresince ne kadar şirret olsam da beni reddetmeyen aileme teşekkürler. Tüm yorumculara ve blogger'lara kitabımı okumak için zaman ayırdıkları ve düşüncelerini dünyayla paylaştıkları için teşekkür ediyorum. Sourcebooks'taki çalışkan ekibe, kitabımı insan tüketimine uygun hale gelene kadar parlattıkları için teşekkürler. Ve her günümü aydınlatan hayranlarıma devasa bir teşekkür gönderiyorum. Her birinize karşı kocaman bir sevgi besliyorum.

Yazar Hakkında

Gündüzleri öğretim üyesi, geceleri yazar olan Olivia Cunning, edepsiz rock yıldızları ve erotik kitaplar için olan tutkusunu seks, aşk ve rock 'n' roll ile birleştirerek sıcacık bir hale getirdi. Çıkış kitabı, Tutkulu Notalar, Readers Crown'un En İyi İlk Kitap ve En İyi Uzun Erotik Romans ödülleri de dâhil, birçok ödül kazandı. Yazar hâlâ Teksas'ta yaşamakta.

tg:@satirarasinda
tg: @serserikitap